

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

رشته‌ی مرواری ۲

عه لائە دین سه جادی

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأُ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأُ الثَّقَافِي)

براي دائلود كتيبهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

رشته‌ی مرواری

نوسه‌ر:

علائه‌دین سه‌جادی

۱۳۸۶

ناسنامه‌ی پدرتووک

کتیب: رشته‌ی مرواری

نوسهر: عه‌لانه‌دین سه‌جادی

ویراستار: فه‌خره‌دین نه‌ویه‌ه‌نگی

پیت لیدان: شایسته مه‌حمودی

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری ناوه‌وه: ناسیح ره‌حمانی

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری به‌رگ: ناسیح ره‌حمانی ۰۹۱۸۳۷۳۸۰۲۸

نه‌ژمار: ۱۵۰۰ دانه

بیرست

۶۰۹	به‌رگی پنجم
۶۱۱	سهره‌تا
۶۱۴	گه‌نجی دره‌خشان
۶۴۹	رشته‌ی مرواری
۶۶۳	رووداوه‌کانی رابووردوو
۶۷۹	په‌ندی پیران
۶۸۸	ولامی بی‌ولام
۷۰۸	هندیک له‌داستانی ژن
۷۲۳	تافگه‌ی ئیلاخ
۷۴۱	تاقی کراوه‌کانی کوردی
۷۴۷	به‌رگی ششم
۷۴۹	پیشه‌کی
۷۵۲	تافگه‌ی ئیلاخ
۷۸۱	له‌باخی گولیک
۷۹۴	شه‌کراوی ده‌ماخ
۸۱۶	قسه‌ی نه‌سته‌ق
۸۲۶	رووداوه‌کانی رابووردوو
۸۴۵	ولامی بی‌ولام
۸۵۱	گه‌نجی دره‌خشان
۸۷۱	به‌رگی هه‌وتم
۸۷۳	پیشه‌کی
۸۷۵	شه‌کروای ده‌ماخ
۹۱۰	رشته‌ی مرواری
۹۲۸	پیری و جوانی
۹۳۵	گه‌نجی دره‌خشان
۹۵۶	رووداوه‌کانی رابووردوو
۹۷۳	بو‌میژوو

- ۹۷۴ - شتيخ بورهان
- ۹۷۶ تافگه‌ی ئيلاخ
- ۹۹۱ به‌رگي هه‌شته‌م
- ۹۹۳ پيشه‌کي
- ۹۹۶ گه‌نجي دره‌خشان
- ۱۰۲۸ له باخني گوليک
- ۱۰۳۵ تافگه‌ی ئيلاخ
- ۱۰۵۶ فهره‌نگي ته‌مه‌ل :
- ۱۰۶۱ له‌باره‌ی حاجي مه‌لاره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌نده‌وه
- ۱۰۶۹ به‌بنچه‌و باوک و دا‌یک نييه
- ۱۰۷۳ کلتيشه‌ی رژدي
- ۱۰۸۵ - پاقله‌ی ميسر
- ۱۰۹۵ - گيسکه‌کە‌ی هه‌ياس

بہرگی پینجہم

۱۹۷۲ - ۵۲۶۷۲ م

۱۳۹۲

سەرەتا

لە ھەر تەلە ئاوازىك و لە ھەر سازە نيازىك.

رۆزان رۆزى لە دوایە. رۆژ ئەروا مانگ دیت؛ مانگ ئەروا سال دیتن. خۆزگە بەو رۆزانە كە ھەر رۆزىكى وەكوو مانگىك بوو! ئاى بۆ ئەو مانگانەى كە ھەر مانگىكى وەكوو سالىك بوو! كورە چۆن قسەى وا ئەكەى؟ خۆ ئەلین رۆزى ناخۆشى بە مانگىكەو مانگىكى بەسالىك.

ئەمە ئەلین بەلام بە دىنت رۆزانى منالى رۆزى ناخۆشى بوون؟ كە لە بەيانىەو تانپوەرۆ وەكوو سالىك بوو. خۆ لە بەيانىەو ئىوارى ھەر نەدەھات.

ئۆ خوزگەت پىنى بەوہى قسەى پار ئەگىرىتەوہ.

برا نە منالى و نە گەورەى رۆزىك ئەگەر ئىشىكت تىدا كرد ئەوہ گەلى بە كەلكترە لە سالىك كە ھىچ ئىشىكى تىدا نەكەيت.

با بىننە سەر رشتەى مروارى. ئەمە بەرگى پىنجەمى رشتەى مروارىيە لە بەر دەستايە. بەرگى يەكەم و دووہم لەسالى ۱۹۵۷دا چاپ كران. ھى سىيەم لەسالى ۱۹۵۸دا. ھى چوارەم لەسالى ۱۹۶۹دا. ئەمە يە پىنجەم كە بەر سالى ۱۹۷۲كەوت.

تا سالى ۱۹۷۲ گەلى پەردە گۆراو گەلى چەشنە دىوجامە ھەلدارىەوہ. لە ماوہى ئەم شانزە سالەدا ئاخۆ چەند جۆرە دەستكردى پىشەسازى ھاتۆتە پىشەوہ؟ ئاخۆ چەند جۆرە شۆرش گىرابى؟ ھەر يەكە شتىك. ئاخۆ چەند كەشتى بەرپوويتەوہ بۆ مانگ و بۆ ئەستىرەكانى تر؟ كەچى خالۆى رىبوار ئەلى:

ماموستا تازه ئەلێ ئەوا رشته‌ی مرواری؟ و تازه ئەگەر پتەوه بو گێترانهوه‌ی ناویک که ناوی رشته‌ی مروارییه و شانزه سال له‌مه‌و پێشتر ئەم ناوه دانرا یا خوا ناو دار بێ و به نازی دایک و باوک گه‌وره بێ.

یاخوا ئەو قەلەمه‌و ئەو زمانەت نەرزێ و نەسوی، قسه‌ی خۆت بکه‌و بەردی خۆت بهاویژه من به تۆو تۆ به خوا.

لەم رووه که ماموستا تۆ وه یا من و تۆ هەر دوو کمان له نەتەوه‌یه‌کین که کوردین، ئەوه گومانی تیا نییه هاوبه‌شین له هه‌موو ئەو شتانه‌دا که له ژیر خێوه‌تی نەتەوایه‌تیا‌یه و منیش که‌واته له گە‌لتەم بو ئەو قسانەت. به‌لام له لایه‌کی تره‌وه ره‌نگبێ تۆزێ له یه‌ک دابرتین، من ئەلیم نەتەوه کاتێ پتی ئەخاته مه‌یدانی نەتەوایه‌تیه‌وه که زمانیک و ئەده‌بیتکی هه‌بیت. وه ئەده‌بیش هەر ئەوه نییه که نووسراو و هۆنراوه‌یه‌ک بێ که‌وتبیته ژیر په‌رده‌ی مه‌عنایه‌کی ره‌قه‌وه؛ به‌لکوو به‌شیکێ زۆر له ئەده‌ب، ئەو ئەده‌به فۆلکلۆریانه‌ن که به زمانیکێ ساده‌و ساویلکه‌ و تراون و ئەوترن. ئەمانه‌ن که به ته‌واوی زمانه‌که دەر ئەپرن و پته‌وی ئەکه‌نه‌وه. ئەو زمانه‌ ئاشکرا و بێ په‌رده‌یه نەیته مه‌یدانه‌وه جه‌وه‌دری ئەده‌بی راسته‌قینه‌ی ئەو زمانه‌ ناکه‌وتنه‌ روو و دەرناکه‌وێ.

ئەگەر له لایه‌ره‌ی رابردووی میژووی ئەم شتانه‌دا که ئیستا ئیمه له باره‌ی زمان و ئەده‌به‌وه پیشانی ئەده‌ین، به‌ره‌به‌ره له‌و سه‌ر ده‌مانه‌دا پیشان بدرانایه بێ گومان ئیسته تازو خه‌یه‌کی زۆر تیرو ته‌سه‌لمان ئەبوو بو ئەم زمانه‌ی خۆمان و نەتەکه‌وتینه به‌ر پلاری ئەو توانج و ره‌خانه‌ که تیمان و لیمان ئەگیرێ. بو راستی و ناراستی ئەم قسه‌یه‌ش هەر ماوه ئەو سه‌رو ئەم سه‌ری ئەم شانزه ساله‌ بینه‌ره پێشه‌وه له سه‌ری شانزه ساله‌وه ئەگەر یه‌کن رشته‌ی مرواری چاو بێ بکه‌وتایه وه‌کوو فیشه‌که شیته ئەچوو به عاسمانا؛ که‌چی له‌م سه‌ری شانزه ساله‌که‌وه ده‌می بو ئەته‌قینێ.

دیسان ئەیلیمه‌وه که من وه‌یا زانین برۆای وایه ئەگەر ئیمه‌ی کورد له رۆژه‌کانی کۆمانا ده‌ستیکمان بو خۆمان ببردایه، ئیسته له‌و پلانه‌ تیه‌په‌ریبووین و دوور نه‌بوو ده‌ستیکیشمان به که‌شتیه ئاسمانیه‌که‌وه بگر تایه.

که‌وابوو برای برام وه‌کوو من سه‌رم له ره‌خنه‌ نەکردوته‌وه تۆیش سه‌ری لێ مه‌که‌روه «ئەگەر له‌کین، گشت چۆن یه‌کین». ئەم زمانه، زمانی ئیمه‌یه، ئەم ئەده‌به ئەده‌بی ئیمه‌یه. وا مه‌زانه ئەم جۆره شتانه تازه کووره‌وه یا له ناو نەتەوه‌کانی ترانین، زۆر هه‌یه به‌لام ئەوان زووتر ده‌ستیان دایه‌و زووتر پله‌ی «عه‌یب و شووره‌یی»یان بری. ئیمه‌ش ئەبێ له سه‌ر ئەو

بروایە بین تا ئەدەبە ئاشکراکانمان زیندوو نەکەینەووە ناتوانین بە تەواوی بگەین بە جەوهەری ئەدەبی بناغەیی ئەدەب با رووخسارەکەشی جیا یی بەرانبەر بە نەتەووە لە هەموو بناغەییەک بناغەترە، لە هەموو شوێنیک شوێنیک شوێنیک. هەر لە بەر ئەمە بوو منیش لەم ماوە تۆزێ پان و درێژەدا ئەم شوێنی ئەدەبیەم خستە ناووە.

نا برا! تۆ دەنگ! هیچ دیتە بیرت ئەو سالە کە لە میترگەکە «هەوارەپان» بین مەشکەییە دۆمان بردبوو بەنانی هەرزەنەووە خوا نەبۆی کردبوومان بە زلیاوپلیاویک؟ ئیستەش هەر وایزانە سەر و ژووڕەکەیی هەوارەپانە بینی پێوەنی و تا لەو پەریهەووە دەرنەچی، وازی لێ نەیدەنی ئەگەر جار جاریش قسە بکەیی گەردەنت هەر ئازاوی. تۆ خوا برالە و تۆ خوا بووکی بەر کەندوان تۆیش گەردەن من ئازاکە ئەمە کورپەیی گۆی ئاگردانە تووتن و بریاگ و تووتن دزیگ وەکتۆی زوخال وئ! با ئەم تۆ بدوینی و تۆیش ئەو بدوینە.

ئیتەر خوات لە گەل تۆ وەختیر و من وە سەلامەت! بەلام نەک سەلامەتەکەیی شیخ بابەعەلی.

عەلانەدین سەجادی - بەغدا

١٩٧١/١٠/٥

گه‌نجی دره‌خشان

- کاک هه‌زار گیترایه‌وه و تی:

جه‌هانگیر ئاغای ده‌وه‌شاری پیاویکی جوان و که‌له‌گه‌ت و شوخ و شه‌نگ بوو. روژنیک نه‌چیتته وورمئ له سهر جاده‌یه‌کا سه‌یر نه‌کا و ئافره‌تیکي پاشهل گه‌رده‌لی ده‌رپئ ته‌نگی سمت‌پر له پستان له پیشیه‌وه نه‌روا. ئه‌میش شوینی ئه‌که‌وئ. له پاش ماوه‌یه‌ک له پشته‌وه ده‌ستیک بۆ ئافره‌ته‌که ئه‌با، ئافره‌ت ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه ئه‌وی بشئ و نه‌شئ له‌جنتیودان له فزعیعت به‌جه‌هانگیر ئاغا هیچ دریغی ناکا. ئه‌میش هیچ ده‌نگ ناکا تا ئه‌و به‌ته‌واوی ماندوو ئه‌بئ ئه‌مجا پیتی ئه‌لئ: «به‌خوا دایکم توش هه‌فته؛ من له به‌ر قه‌رزاری و به‌ریشانی خویشم نازانم چی ئه‌که‌م».

- له ناو مه‌نگورایه‌تیه ژنیک هه‌بوو شه‌میی ناو بوو. ئای راست ئای درۆ شه‌مئ ناوی به‌خراب ده‌رچوو بوو. روژنیک خزمه‌کانی شه‌مئ و بوختانکه‌ره‌کان به‌تفه‌نگ ئه‌نیشنه‌ ناو یه‌ک و ده‌ست ئه‌که‌ن به‌کوشتاری یه‌ک. شه‌مئ که‌وا ئه‌زانی هه‌لدیت و رووباریک ئه‌بئ له رووباره‌که ئه‌په‌رپه‌ته‌وه، له‌و کاته‌دا زه‌لامیکیش له‌و به‌ر ئاوه‌که‌وه دیت و گوئ له‌ته‌ق و هۆری تفه‌نگی ئاواپی ئه‌بئ. له شه‌مئ ئه‌پرسی: دایکم ئه‌م ته‌قه‌و کوشتارو هه‌رایه‌ له‌سهر چیه‌و بۆ چیه‌؟ شه‌میش ئه‌لئ: «به‌خوا برام ئه‌وه هه‌مووی له‌سهر شه‌مییه‌و شه‌میش ئاگای له‌هیچ نییه».

- ئه‌حمه‌دی براحه‌مه‌ بۆی گیترامه‌وه و تی:

ئه‌وا له‌و ناوچه‌ی خو‌مانه‌دا دنیا په‌له‌په‌ل بوه‌ته‌وه و هه‌ر که‌سه له‌ ئاوازیکی لئ ئه‌دا. خه‌لکی به‌ره‌به‌ره بوه‌ته‌وه هه‌ر به‌ره‌یه‌ک بیرو باوه‌رپیکي هه‌یه، زه‌مان حزب و حزب کاریه. و تی له‌کۆریکا بووین کۆره‌که هه‌ر یه‌که وه‌کوو ته‌لی که‌مان له‌ ئاوازیکی لئ ئه‌دا ئیمه‌ له‌و ده‌مه‌قه‌وه مشتومره‌دا بووین سه‌یرمان کرد کابرایه‌کی کوردی گالۆک به‌ده‌ست قه‌فی گالۆکه‌کی خستبووه مه‌چه‌کیه‌وه هاتوو له‌ته‌نیشتمان‌ه‌وه دانیشته. ئیمه هه‌ر له‌ده‌مه‌قه‌وی به‌ره‌و به‌رایه‌تی خو‌مانا بووین ئه‌ویش وایه‌ سه‌وز سه‌ری شوڤر کردۆته‌وه به‌خۆیا و گوئ له‌سه‌کانمان ئه‌گرئ. پاشان روویان تیکرد و وتیان برا تو له‌م روه‌وه بۆچ قسه‌یه‌ک ناکه‌ی؟ و تی: برا

قەسە ی چی بکەم؟ قەسە ی من لە سەر ئەم دەمە قەرە و مشتومرە ی ئیوہ وە کوو قەسە ی ژنە کە یە لە گەل کورە کە یە . وتیان ئەو قەسە یە چۆن بوو و چیە؟

وتی: لەو ولانی لای ئیمە یە ژنیک ھەبوو دوو میردی کردبوو، ھەر دووکیان مردبوون . میردی ستیہ می کرد لەم میردە ی کورپکی بوو؛ ئەم میردە شە ی مرد . ئیتر میردی نە کردە وە دانیشت بە لای کورە کە یە وە گەرە ی کرد و کورە بوو بە پیاو . کورە کە ی ئە یزانی دایکی پیش باو کە جوانە مەرگە کە ی ئەم دوو میردی تری کردووە . رۆژیک ھەر وە دانیشتبوون دوو بە دوو کورە کە لئی ئە پرسی: توخوا دایە لەو سێ میردە کامیانت زیاتر بە دل بوو؟ دایکی ھیچ دەنگی نە کرد . کورە کە لئی پرسیە وە وە وتی: رۆلە واز بینە لە سەر شتی وامەرۆ . کورە کە ھەر وازی نە ھینا دایکە کە کە زانی ھەر واز ناھینتی وتی: «رۆلە گوو بە گۆری ھەر سیکیان» . کورە واتی وریما و وتی دایە بۆچی؟ وتی: «رۆلە ھەر کامیان ئە ھاتن ئە وە ندە لنگیان ئە گرتم بە شانە وە بە رزیان ئە کردە وە لە وانە بوو ھەر دوو گونیشیان تیخەن؛ لە ھیچیان من خیرم نە دی» .

ئە مە یە قەسە ی من دە مە قەرە ی لە سەر ئەم دە مە قەرە ی ئیوہ .

- دوو کچی سەرە لەو سەرە دانیشتبوون لە بە یین خۆ یانا دە ر دە دل و رازو نیازی خۆ یان بۆ یە ک ھە لئە پرشت و ئە گێر ایە وە . یە کیکیان بە ویکە یانی ئەوت: ئەری تو خوا کچی بۆ میرد نا کە ی بە عە مە دی وە تمانی؟ ئە میش وتی: «وہ للا خوشکی ئە گەر عە مە دی وە تمانی توژی لاو چاکتر و نەختی دە و لە مە ندتر و چکی پوشتە تر و پیچی وە جاخ زادە تر بوایە، میرد پیئە کرد؛ بە لانێ کە مە وە دە گەل ئە وە ش کە ئە مانە ی نیە ھەر داوایشی بکر دمایە شووم پیئە کرد، بە لام ناشو کری نە بی لە عاستی من بوینە دیواری قایمی چ قسان نا کا؟»

- سالیکی لە ئە ستە موول ئە وە عە بدو لھە مید زۆر نییە نیشتو تە سەر تە ختە وە ھە مە مە یە کی گەرە روویدا . ھەر چی شاری ئە ستە موول بوو ھە مووی ھە ستا بوو، کۆلان و جادە نە یئە کیشا . روویان کردە بارگای شاھی و کۆشکی یولدز . یە کیک لە پیئە وە بانگی ئە کرد ئە تانە وی؟ ئە و ھە شاماتە ھە موو بە جارێ ئە یانوت: نامانە وی .

لە م ھەر وە زە نایە کۆشکی پادشاھی و وە زیر و پیاوہ گەرە کان ھە موو شلە ژان . سە درێ ئە عزم پیئە یان کەوت و بە ھەر جۆر بوو خۆ یان گە یاندە کۆشکی یولدز . وە زیری جە نگ فەرمانی دە رکرد کە ھیزی سە رباز کۆشکی ویلدز و دە ورو بە ری بارە گای

عبدولحه‌مید بته‌نی. وا همه‌مه‌مش هه‌تا دیت ئه‌ستوورتر ئه‌بن. وره‌و بارگای عبدولحه‌مید ئه‌رۆن و له‌سەر یه‌ک له‌سەر یه‌ک ئه‌لین نامانه‌وی.

دیاره‌ ئه‌م همه‌مه‌مه‌یه‌ گه‌وره‌یه‌و ئه‌م نامانه‌ویه‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ یه‌عنی عبدولحه‌میدمان ناوی، به‌لام هه‌یشتا به‌ ته‌واویش هه‌ر ده‌رنه‌که‌توو که‌ ئایا عبدولحه‌میدیان ناوی یا سه‌دری ئه‌عه‌زمیان ناوی. ئه‌وه‌نده‌ ده‌رکه‌وتوو ئه‌م همه‌مه‌مه‌یه‌ له‌ دژی میری و کۆشکی یولدزه.

کابرایه‌کی باوه‌کۆچه‌کی هه‌ر له‌ پێش عبدولحه‌میده‌وه‌ به‌ ژایانی پیری له‌و ته‌مه‌ن بان و درێزه‌یدا هه‌یج فیر نه‌بووبوو ته‌نها عه‌ره‌ق خواردنه‌وه‌ نه‌بن؛ هه‌ر چه‌یه‌کی په‌یدا ئه‌کرد ئه‌یدا به‌عه‌ره‌ق و ئه‌یخوارده‌وه‌و هه‌یجیتر. ئه‌م کابرایه‌ش وه‌کوو گای پیر هه‌ر هاواری ئه‌کرد نامانه‌وی.

دیمه‌نی ئه‌م کابرا پیره‌ به‌مجۆره‌ به‌ ته‌واوی ترسیکی خسته‌ به‌ر سه‌دری ئه‌عه‌زم و وه‌زیره‌کانی کۆشکی یولدز؛ چونکه‌ ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌یاند که‌ به‌یه‌ک جار میلله‌ت به‌ گه‌نج و پیریه‌وه‌ جوولانه‌وه‌یه‌کی شوڕشیان که‌وتۆته‌ سه‌ر ئه‌یانه‌وی ته‌ختی عبدولحه‌مید تیکده‌ن. سه‌دری ئه‌عه‌زم ویستی قسه‌یه‌ک له‌ گه‌ل ئه‌م کابرایه‌دا بکا به‌و ناوه‌وه‌ که‌ پیره‌و دنیا‌ی زۆر دیوه‌ له‌وانه‌یه‌ ئه‌م کابرایه‌ بتوانی به‌ په‌ندو قسه‌ی ئاقلانه‌ بلاوه‌ به‌ همه‌مه‌مه‌که‌ بکا. به‌ هه‌ر جۆر بوو ناردی کابرایان هه‌ینا و کابراش له‌وان به‌ جۆشتر هه‌ر ئه‌لی نامانه‌وی. له‌ ئه‌نجاما سه‌دری ئه‌عه‌زم وتی: «ئاخر کیتان ناوی؟» کابرا وتی: «ئه‌وه‌ عه‌ره‌ق فرۆشه‌ باوه‌حیزه‌ که‌ دوکانه‌کی نزیکه‌ی منه‌ نامانه‌وی. عه‌ره‌قه‌که‌ی هه‌یج به‌که‌لک نایه‌».

پاشان سه‌دری ئه‌عه‌زم به‌ وه‌زیری جه‌نگی وت: فه‌رمان ده‌رکه‌ سه‌رباز بچنه‌ شوینی خویان؛ هه‌یج نیه‌، ئه‌مانه‌ هه‌ر یه‌که‌ له‌ ئاوازی ئی ئه‌ده‌ن. ته‌نها «نامانه‌وی» یه‌کی پێ گرتوون هه‌ر که‌سه‌ به‌ نیازی خۆی ئه‌و شته‌ی خۆی ئه‌یزانی ئه‌وه‌ی ناوی.

- له‌و ولاتی هه‌ولیره‌ شه‌خسیک هه‌یه‌ «هۆمه‌رمه‌ندان» ی پێ ئه‌لین، نه‌خۆشی و شته‌ ئه‌به‌نه‌ سه‌ری و چاک ئه‌بیته‌وه‌.

کچیک پیره‌ دایکیکه‌ی هه‌بوو زۆر نه‌خۆش بوو؛ کچه‌ش فره‌ حه‌زی له‌ مێرد ئه‌کرد به‌ دایکه‌ی وت: دایه‌ با بته‌مه‌ سه‌ر هۆمه‌رمه‌ندان به‌لکوو نه‌خۆشیه‌که‌ت چاک ئه‌بیته‌وه‌. دایکیشی وتی: رۆله‌ نه‌خۆشی من پیریه‌؛ پیری چاک بوئه‌وه‌ی نیه‌. کچه‌ وتی: دایه‌ تو ئه‌لینی چی؟ هۆمه‌رمه‌ندان هه‌موو نه‌خۆشیه‌ک چاک ئه‌کاته‌وه‌.

بە ھەر جۆر بوو دایکی ھەلخەران و بردی بۆ سەر ھۆمەر مەندان. بردی لە ناو مەرقەدە کەدا پالی خست و خۆی بە دەور مەرقەدە کەدا دەستی کرد بە سوورپانەو و ئەبیوت: «یا ھۆمەر مەندان! دایکە پیریکی بینکەسی بێدەرە تانم ھەبە، زاوایەکی چاکی وەجاخزادە ی بۆ بنیری با خزمەتی بکا».

دایکە گوئی لە پارانەو ھەبە ئەم بوو وتی ھەبە و وا لیکراو تۆ خۆت میردت ئەوی و منت کردووە بە بەھانە یاللا ھەلمگرە با بچینەو.

- ھەسەن بەگی عەلی بەگی جاف بۆی گێرامەو و تی: سەبید مەحموودی کورەزای مەولەوی بۆی گێرامەو و تی:

پیاویکی تاو ھەگۆزی لای ئیئەمە کە ناوی ھەمەمرا بوو بە کاروان ریی ئەکەوئیتە ھەلەبجە. ئەمە یەکەم جارە کە ریی ئەکەوئیتە شارەو بە بەر دوکانی سەر تاشینکا تیشە پەری ئەزانن لەم شوئیتەدا سەر ئەتاشن. ئەلی وەللا سەر و ریشم ھاتوو بە بچم یە کجار لیرە بیتاشم و ئەو وەختە بچمەو.

ئەچیتە دوکانە کە کابرای سەرتاش لە سەر ئەسکە ملی دایشەنن، خاوی ئەخاتە بەر بەرۆکیا و سەر و ریشیکی پوختی ئەتاشن پاشان خاوی رانەو شینن و ئەلی موبارە ک بین و ھەمەمرا دیش ھەلئەستی و ئەلی: «خوا سواوت بنووسی» و ملی ری ئەگری و دیتەدەرەو. کابرای سەرتاش ئەلی: بۆ کوئی؟ بێنە پارە ی سەر تاشینە کە. ئەلی: پارە ی چی؟ ئە ی من نەموت خوا سواوت بنووسی. کابرا ئەلی: خوا سواوت بنووسی چی؟ بێنە پارە ی سەر تاشینە کە. لەم قسە یە ک و لەو قسە یە ک ئەبێ بە شەریان و تیر لە یە ک ھەلئەدەن.

سە ی مەحمو و تی: ھەمەمرا لە پاشا خۆی ئەم کارە ساتە ی گێرایەو و تی: وتم ھەمەمرا راست راست کامتان سەر کەوتن؟ و تی: وەللا سە ی مەحمو ئەو لە شەق تی ھەلدان لە سەرەو بوو بەلام من لە لیدان و شەپازلەدا ھەر فرەفرە لە سەرەو بووم. قسە ی من لە سەر ئەمە یە.

راستە لەو لادیانە ی کوردە واریدا یەکیک کافرمانیک ئەگری بەدەستەو ھەر کەسە دیت خۆی سەری خۆی ئەخووسیتن و ئەویش سەری ئەتاشن، پاشان ئەم کە ھەلئەستی ئەلی: خوا سواوت بنووسی. ئیتر پارە و مارە لە ناوایە. دیسان شاریش لە شەقا لە پیتش لادیی نازانن شەق بوە شینن شەق ھەر لە ناو ئەوانا باو نیە.

- زنیکی گهلالی ژان نه‌یگریت و مناله‌کهی لی نه‌ئهبوه‌وه. میرده‌کهی نه‌چوو به ده‌وریا هله‌ئه‌قونی و هدر نه‌یوت: قورعانه‌کهی به‌وراغا ته‌قلی رانی شل بکه‌ی. (به‌وراغا تاغای گهلالی بوو)

- کابرایه‌کی «ته‌رده‌ونی» زنیکی هه‌بوو نه‌خوش که‌وتیوو. روژیکی له‌ مزگه‌وت لیی نه‌پرسن خاله‌ حه‌مه‌سن ژنه‌کعت چونه؟ نه‌ویش نه‌لی: نه‌خوشیه‌کهی گرانه‌ نه‌مریت. نه‌لین چۆن؟ قسه‌ی وا بۆج نه‌کهی؟ چۆن نه‌زانی نه‌مری؟ نه‌لی: «کوره‌ جاران بۆ تو‌یکله‌ شووتی گانی نه‌دا ئیسته‌ ناوه‌که‌یم بۆ داناوه‌ نایخوا. ئیتر چۆن نامری؟»

- شیخ قادری موهاجیر له‌ سوله‌یمانی له‌ وه‌ختی خویا عه‌بدولحه‌مید له‌ نه‌سته‌موول نه‌نیری به‌شوینیا چه‌ند جاریک ههر ناچن. له‌ پاشا خه‌لکی پتی نه‌لین بۆج ناچیت؟ تو‌ که‌ چوینه‌ ئه‌وئ نه‌چینه‌ مابه‌ین شوینی ئه‌و پیاوه‌ گه‌ورانه‌ که‌ له‌ ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانیه‌وه نه‌چن له‌وئ میوان نه‌بن. نه‌ویش نه‌لی: «کوره‌ ناچم گوو به‌م به‌ینچی و گوو به‌و به‌ینچی».

- له‌ داستانی مه‌لا حه‌مه‌مین

پیاویکی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی مه‌لا حه‌مه‌مینه‌ شیتیه‌یان پی نه‌وت. روژیکی شیخ قادری حه‌فید له‌ گوندی ته‌نگیسه‌ر پتی نه‌لی: مه‌لا حه‌مه‌مین نه‌چین بۆ راو وه‌ره‌ له‌ گهلمانا. مه‌لا حه‌مه‌مینیش نه‌لی: باشه‌.

قسه‌ دئ قسه‌ نه‌برئ، ئه‌م مه‌لا حه‌مه‌مینه‌ زۆر جنیو فرۆش بوو، شیخ قادریش خۆشی نه‌ویست زیاتر له‌ به‌ر جنیوه‌کانی. لبادیک نه‌خه‌نه‌ سه‌ر ماینیک و مه‌لا حه‌مه‌مینی سوار نه‌که‌ن.

مه‌لا حه‌مه‌مینیش سواری نازانی نه‌که‌ونه‌ ئه‌و ده‌شته‌و که‌رویشکیک هه‌له‌سته‌یتن. راوچه‌کان به‌ سواری و به‌ چوار ناله‌ نه‌که‌ونه‌ سه‌ر که‌رویشک. ماینه‌کهی مه‌لا حه‌مه‌مینیش که‌ نه‌بینی ولاغه‌کانی تر که‌وته‌ غار، نه‌میش نه‌که‌ویته‌ لۆقه‌ به‌شوینیا. مه‌لا حه‌مه‌مین نازانی جه‌له‌وه‌کهی توند کاو بیگی‌ریته‌وه‌ باوه‌ش نه‌کا به‌ ملی ماینه‌که‌دا و ده‌ست نه‌کات به‌ هاوار کردن. نه‌لی: کوره‌ بین به‌مگر نه‌وه‌ که‌وته‌مه‌ خواره‌وه‌. شیخ قادر نه‌لی: گوئ مه‌ده‌نی.

مه‌لا حه‌مه‌مین له‌ به‌ر نه‌وه‌ که‌ باوه‌شی کردوه‌ به‌ ملی ماینه‌که‌داو که‌وتوه‌ به‌ سه‌ر زکدا ده‌عبای نه‌که‌ویته‌جووله‌ جوول و له‌و وه‌خته‌ ناهه‌مواره‌دا که‌ نه‌خشی له‌ لباده‌که‌دا راست

ئەبیتەوہ. لە لایە کەوہ پیتی خۆشەو لە لایە کەوہ ترسی ھاتتە خوارەوہی ھەبە. بەلام توند خۆی ئەگرئ و ئەمجا بانگ ئەکا کورە شیخ قادری وا وا لیکراو مەرۆ «ارتفاعی ئالەتم بوو».

شیخ قادر ھەر ئەلئ برۆن گوئ مەدەنی. بە نەرمە غار برۆن. کەرۆیشکیان لە بیر ئەچیتەوہ و ئەپلکئین بە بەزمی مەلاحە مەینەوہ. زۆری پئ ناچئ مەلاحە مەمین بانگ ئەکا و ئەلئ: «لا حول و لا قوہ الا باللہ اشھد ان لا الہ الا اللہ و اشھد ان محمدا رسول اللہ. شیخ قادری ناموبارەک انزالم بوو».

- ھەر ئەم مەلاحە مەینە مەلای تەنگیسەر ئەبئ کچئکی یەک سالانی ئەبئ. رۆژئیک شیخ قادر ئەچئ کچە کە ی ئەگرئ بە باوہ شەوہ و ماچی ئەکاتەوہ پاشان ئەلئ: «ئای ئای مەلاحە مەمین خۆ کچە کەت قوزی کردوہ». مەلاحە مەینیش ئەلئ: «تۆ خوا بە راستە شیخ قادری؟» دەسا بەو قورعانە ی خەتم کردوہ تا ئیستە نەمزانئوہ؟

- مەلاحە مەمودی حاجی عەلی ھەبوو لە سولەیمانی. ئەم مەلاحە مەمووہ لە گەل خافاتم ناویکا لە سەردەمی گەنجیدا دلێان پیکەوہ بوو، زەمان بۆی رئ نەخستن بئین بە ھاوسەر. مەلاحە مەموو ژنی ھینا و خافاتمیش شووی کرد. دەوری گەنجی بە سەر چوو لە سەردەمی پیریدا مەلاحە مەموو ژنە کە ی مرد و خافاتمیش مێردە کە ی مرد. چارەنووس لەو سەردەمی ئیختیاریدا کردنی بە ھاوسەر. جا ھەموو دەم کە مەلاحە مەموو لە گەل خافاتما ئەکەوتتە گەمە و گالتە ئەبوت: «ئای خافاتم ئەوہل شام و ئاخەر شام».

- محەمەد عەلی کوردی کتیبی چیرۆکی «زادبج» ی لە چاپ داوو. یەکی بە دووسەد فەلس بوو. ۳۵۰ دانە ی لە بەغدا لە لای وەستا بە شیر موشیر دانابوو لە پاش ماوہ یەکی زۆر چووہ لای وتی با حسابئکی کتیبەکان بکەین. وەستا بە شیر وتی: چەند بوون؟

محەمەد عەلی وتی: ۳۵۰ دانە. وتی: ئە ی مردووت مرئ! کە ی ئەوہ دەبوو؟ وتی: ئە ی چەند بوو؟ ۲۵۰ وتی باشە با ئەوہ ندە بئ با حساب بکەین کوا کتیبەکان؟ وتی چوو زانم ھەندیکیان لئ فرۆشراوہ. وتی: ئەوہ ی فرۆشراوہ حەقی فرۆشتنە کە ی ھەلبگرەو ئەو یترم بەرئ. وتی سەدی لئ فرۆشراوہ و سەد و پەنجاکە ی تریشی نازانم چی لئ ھاتوہ؟ وتی: باشە ئەو سەدە کە فرۆشراوہ پارە ی ئەوہم بەرئ. وتی: سەدی دە ی ھی خۆمە. وتی باشە

ئەوێترم بەدری. وەستا بەشیر تۆزێ رامای و لە پاشا وتی: «تۆ لات وایە ئەم دوکانە بەتر راگیراوە ئەوێتریشی بۆ دوکانەکە».

- پیاویک هەبوو لە سولهیمانی «سە‌ی عەلی بسم‌الله» یان پێ ئەوت. بە بسم‌الله الرحمن الرحیم توورە ئەبوو. پێیان ئەوت خالە سەید قورعان پریەتی لە بسم‌الله تۆ بۆچ پیت ناخۆش نیە؟ بە تاییەتی هەموو رۆزێ خۆت لە نوێژا چەند جار ئەبخوینی. ئەیوت: «باوکم ئەم بسم‌اللهیانە ئەو بسم‌اللهیە نییە کە هەبە. من بسم‌اللهی خۆم ئەناسم باریکەو درێژ».

- جا ئەم سە‌ی عەلیە جارێک قادراغا هەبوو پیاویکی کە لەگەتی زەلام سە‌ی عەلیش بچکۆلەیه‌کی ریبولە بوو. لە سەر جادەکە‌ی کانیسکان هەر لە سەر بسم‌الله ئەبێ بە شەریان. قادر ئاغا ئەیگرێ و ئەینیتە ژیرەو بە لەقە دیت بە وێریا. سە‌ی عەلیش لە ژیرەو هەواری ئەکرد و بانگی ئەکرد: ئەری ئەو گەوادیک و سە‌گباییک و قەحبەباییک نیە پیت لیکمان بکاتەو.

- جارێک سە‌ی عەلی بسمیللا لە سولهیمانی ژن دێتیت. شیخ لەتیی شیخ مەحموو کەسە‌ی عەلی خزمیشی بوو بۆ دەستەبەر ئەبێ کە تەدارەکی ئەم شای و ئاھەنگە‌ی بۆ بکا. شیخ لەتیف پیت و ئاھەنگی شای بۆ سە‌ی عەلی خزمە ریک بخا ئەبێ چۆن بێ؟ خانوویەکی باشی بۆ ریک ئەخا بە تاییەتی ئەو ژوورە‌ی کە شەوێ زاواو بووک ئەچنە ناوی هەمووی ئاوینەبەند ئەکا و سە‌ی عەلی ئەبا بۆ سە‌یر کردنی. سە‌ی عەلیش زۆری پیتخۆش ئەبێ. پاش بانگی شێوان کە ئیتر سە‌ی عەلی ناچیتە ئەوێ مە‌گەر کاتێ نەبێ کە بووک بچیتە ئەوێ و بچیتە لای بووک.

شیخ لەتیف ئەچێ دە، دوانزە «بسم‌الله الرحمن الرحیم» لە سەر پارچە کاغەزی گەورەو مقەبا ئەنووسێ و ئەبیاتە ژوورەکە بە هەموو لایەکی ژوورەکەدا دایان ئەکوێ تەنانەت بە بن میچەکە‌شا ئەکیشن و سویچەکە‌ی لە دەروە ئەشارنەو، ژوورەکە‌ش بەنجەرە‌ی تیا ئەبێ و بەر هەیوانی لە بەرا ئەبێ.

شەوێ درەنگ وەختیک بووک ئەبریتە ژوورەو پاش ماوہیەک سە‌ی عەلیش ئەکەنە ژوورەو. لە ژوورەکەدا تەنھا چرایەکی بچکۆلە ئەپیت شیخ لەتیف و چەند کەسیک لە

هاورپیکانی خویان له دهره‌وه شاردۆته‌وه. سه‌ی عه‌لی له ژووره‌وه ورده ورده ته‌که‌وێته خۆی و له‌و کاته‌دا که ئه‌یه‌وێ خۆی رووت کاته‌وه ئه‌مان له‌م دیوه‌وه جارێ دهرگا‌که‌ی لێ دانه‌خه‌ن. ئه‌مجا شیخ له‌تیف ده‌ست به‌دوگمه‌ی سوێچه‌که‌دا ئه‌نی هه‌موو گلۆپه‌کان له ژووره‌وه هه‌ل ئه‌بن. سه‌ی عه‌لی له‌م شته‌ نا‌کاویه ئه‌حه‌پسێ په‌لاماری دهرگا ئه‌دا دهرگا داخراوه سه‌یری دار و دیوار ئه‌کا هه‌مووی «بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ»، به‌ ته‌واوی شیت ئه‌بی و نازانی چی بکا؟ ئه‌وانیش له‌ دهره‌وه ده‌ست ته‌که‌ن به‌ چه‌پله‌ریزان و به‌یه‌ک ده‌نگ به‌ده‌م چه‌پله‌وه ئه‌لێن:

هه‌ی زاوا زاوا زاوا ده‌ستی بگه‌ره‌و به‌دواوه

سه‌ی عه‌لی ده‌ست ته‌کا به‌ جنتودان و به‌کفر کردن. حه‌یته ئه‌نیشیته‌وه وه‌کوو پشیله‌یه خرابیته ژووریکه‌وه‌و دهرگای لێ داخرا‌بێ چۆن سه‌ری لێ تیک ئه‌چی و ئه‌شله‌ژێ ئه‌میش وای لێ دێ. سه‌یری دار و دیوار ئه‌کا هه‌مووی بسم‌اللهیه. له‌ شووشه‌ په‌نجه‌ره‌وه سه‌یری به‌ر هه‌یوان ته‌کا قیامه‌ت و چه‌پله‌ریزانه. ئه‌وه‌نده‌خۆی ئه‌دا به‌ دهرگا و په‌نجه‌ره‌دا و ئه‌وه‌نده جنتیو ئه‌دا هه‌تا به‌ ته‌واوی په‌کی ته‌که‌وێ. له‌و ناوه‌دا ته‌که‌وێ.

باشان دهرگا‌که‌ی لێ ته‌که‌نه‌وه‌و په‌که‌و جار په‌لاماری شیخ له‌تیف ئه‌دا. شیخ له‌تیف هه‌لدیت. به‌و جوژه به‌ داخه‌وه ئه‌تلیته‌وه تا به‌یانی ئه‌چی بۆ لای شیخ مه‌حموو بۆ شکات کردن و هه‌زار جنتیو به‌ شیخ له‌تیف ئه‌دا.

شیخ له‌تیفیش نا‌گای لێ به‌لام خۆی به‌رچاو نا‌خا. شیخ مه‌حموودیش نازانی پێکه‌نی یا دلنه‌وا‌بێ سه‌ی عه‌لی بکا. ئه‌مجا له‌ به‌ر ئه‌وه ئه‌فه‌رمووی نا له‌تیفم بۆ بانگ که‌ن. شیخ له‌تیف دیتن و ده‌ست ته‌کا به‌ قسه‌ وتن و پێی ئه‌لێ هه‌ی نا‌جسن چۆن دلێ خاله‌ سه‌ی عه‌لی عاجز ته‌که‌ی؟ ده‌ هه‌سته ده‌ست بکه‌ره‌ ملی و ناشتی بکه‌ره‌وه. شیخ له‌تیفیش به‌ خاله‌ سه‌ی عه‌لی گیان په‌لاماری ئه‌دا و سه‌ی عه‌لی رانه‌پسکینێ. به‌لام ئه‌م جۆشی داوه تونگه‌ باوه‌شی پیا کردوه ئه‌یگوشێ له‌وانه‌یه هه‌موو په‌راسوه‌کانی ورد بکا.

سه‌ی عه‌لی ته‌وره‌بێ زه‌ماوه‌نی له‌ تاو زانی په‌راسووی له‌ بیر ته‌چیته‌وه ئه‌لێ: نا‌جسن به‌ره‌لام که‌ په‌راسووم شکا. شیخ له‌تیف ئه‌لێ: به‌ سه‌ری ئه‌وه شیخه‌ تا ناشت نه‌بیته‌وه له‌ که‌لما به‌ره‌لات نا‌که‌م. سه‌ی عه‌لیش له‌ ترسی شکانی په‌راسوی ئه‌لێ: ناشت ته‌بمه‌وه گوو به‌ چاره‌ی ئه‌وه که‌سه له‌ که‌ل ئیوه‌دا قسه‌ ته‌کا. ئه‌مجا به‌ره‌لای ته‌کا زیافته‌تیکیشی بۆ شیرینی خواردنی ناشت بوونه‌وه بۆ ته‌کا و شه‌وی دوایی به‌راستی ته‌یکه‌نه‌ په‌رده‌وه

- مه‌لا مه‌مه‌دی دهره‌ندیخان چوو بوو بۆ حج. که هاتبووه‌وه قسه‌ی حه‌جی بۆ مه‌حموو به‌گی جاف نه‌گنرپه‌وه که چۆن ته‌وافی کردوه‌و چۆن به‌سۆز و عه‌زیه‌تیکی زۆر ره‌جمی شه‌یتانی کردوه. که نه‌گاته‌سه‌ر شه‌یتان مه‌حموو به‌گ نه‌لی: خوا بتگری گوايه دلت خۆشه‌تو ئیشیکی چاکت کردوه؟ خواوه‌نته‌عالا له‌قورعانا له‌په‌نجا لاه‌به‌رینگاری شه‌یتان بووه‌ئیترا نازانم چاری کردوه‌یا نه‌یکردوه، ئیسته‌تو بۆچ ئهم‌دوژمنه‌گه‌وره‌یه‌ت بۆ خۆت دروست کرد؟ به‌دبه‌خت ئاخرا تو مندالداریت. مه‌لا مه‌مه‌د نه‌لی: «که‌واته‌نه‌ره‌جم نه‌ره‌جم».

- عه‌لی ره‌سوولی روغزایی هه‌بوو پیاوی ره‌زابه‌گی جاف بوو. ئهم‌عه‌لی ره‌سووله‌روژیکی له‌سه‌ر هه‌وزه‌که‌ی که‌لار ده‌ست نوژیی نه‌شۆرد له‌و کاته‌دا که‌قاجی نه‌شوا ترپیک نه‌که‌نی. چاری نه‌ما وتی: «جا وهره‌پیاوه‌تی بۆ خوا بکه».

- له‌ئاوایی به‌یانللوو شایی نه‌بی ده‌نگی گه‌لی لا نه‌که‌ن. زۆرنازه‌ن و ده‌هۆل کوتی نه‌و ناوه‌ش نه‌پۆن. خۆت نه‌یزانی له‌کاتی هه‌له‌په‌رکیدا کابرای زۆرنازه‌ن له‌کاتیکا که‌یه‌کی شاباش نه‌کا لمۆزی بۆ به‌رز نه‌کاته‌وه‌و ده‌می زۆرناکه‌ی نه‌کاته‌ئاسمان و بۆی نه‌قوقینی ده‌هۆلدهره‌که‌ش نه‌وه‌نده‌یترا گه‌رمی نه‌کا. نه‌و لای به‌یانللوو ولاتی نزیکي فورقانه‌ش شیوه‌قسه‌کردنیکي جیاوازیان هه‌یه‌له‌وانی تر. زۆرنازه‌نیکي نه‌و ولاتی گنیه‌یه‌نه‌چی به‌ده‌م شاییه‌وه‌نه‌وا هه‌له‌په‌رکیش گه‌رمه.

سه‌مینی نه‌مین هه‌بوو خه‌لکی قورقان بوو نه‌ویش نه‌چی بۆ به‌یانللوو بۆ ناو شایی و هه‌له‌په‌رکی. کیزانی کلاو لار کلاو لار هه‌له‌په‌رن. سه‌مینیش ده‌ست نه‌گری ده‌هۆل و زورنا دیته‌به‌رده‌می کابرای زۆرنازه‌ن ده‌می زۆرناکه‌ی نه‌کاته‌ئاسمان سه‌مین نیو روپیه‌ده‌ردینی و نه‌یدا به‌ده‌هۆل کوته‌که‌که‌بیکا به‌شاباش. نه‌لی: «بووشم هی کیه‌؟» سه‌مین نه‌لی: «بیژه سه‌مینی نه‌مینی میره‌ی مه‌مه‌د خانزه‌ی رۆژه‌یانی فورقانی مالیان ها له‌بان خانیه‌فورقان». کابرای چاوه‌ش نه‌لی: «بگره‌باوه‌سه‌گ! کوته‌روپیه‌که‌ت نه‌ی پیچو پلووجه‌وه‌من نیه‌وتریت».

- مامۆستا مه‌لا که‌ریمی بیاره‌له‌بابه‌ره‌سوولی دۆلاشی نه‌گنرپه‌وه‌وتی:

ئەولئ و ئەولەسەن ھەبوون لە سنە برا بوون. خوشکیکیان ھەبوو سانیه خانمی ناو بوو. ئەمانە کور و کچی ئاھەمەمرا بوون. ئەم ئاھەمەمرا زاوی مالی ئاسەف دیوان بوو. ئا ھەمەمرا عەمری خۆی کردبوو ئەولئ کە برا گەورە بوو ھەموو مالە کەمی داگیر کردبوو بەشی ئەولەسەن و سانیه خانمی نەئەدا، گەلئ دەمەقرە لە ناویانا پەیدا بوو بوو، ھێچ کەلکی نەبوو. لە ئەنجاما روژی ئەولەسەن بە سانیه خانم ئەلئ: «ئاباجی بیژە بە ئابرام مەرھوومی باوکم پوول و مالئکی بۆ بەجئ ھێشتگین. سەر بیترتە سەر راسی ھەساومان چەس پیمان دا ئەگەر نە تەنەگە کەمی خوا بیامەرزئ باوکم تیرم خۆراکئ باروتئ تئ ئەکەم بۆخئ بەمگئج ئەخەمە ناوی تەرەقە کئج ئەننەبان مەمکە کەمی ئەیتەقئنئین. سا ئئتر چئ ئەوئ با بوی زالەدار زالە ئەترە کئئئ فی النار حاملە ھەمل ئەخا بەتون و تەوہس».

- سالی ١٩٥٩ چەبیرەئ مامۆستا کوردەکان بوو لە شەقلاوا. ھەر چئ مامۆستای کورد ھەبوو لەوئ کۆ بونەوہ قسەیان لە کار و باری خوئندئ زمانئ کوردییەوہ ئەکرد لە قوتابخانەکانا. شەقلاوہ ھاوینە ھەوارە زۆر کەس رووی تئتەکرد. ھەمەرەشئد بەگئ کۆکز لە گەل شئخ عومەری دەکە بە ناوی رابواردن لە ھاوینە ھەواردا ئەوانئش چوو بوون بۆ ئەوئ. جئگا دەست نەئەکەوت.

مام رەسوو کاکۆ ھەبوو چاخەنە یەکی ھەبوو لە دۆلە کەدا ھەم چاخانەبوو ھەم نوئئئشی ھەبوو خەلک لئئ ئەنووستن. ھەمە رەشئد بەگ و ئەوان ئەچنە ئەوئ. مام رەسووئش پیاویک بوو وەزیریک و گزیریکئ بە لاوہ وەکوو یەک وا بوو، کئ پارەئ چای بە پوختئ بدابوایە ئەوہئ بە لاوہ لە ھەموو کەس پیاوتر بوو لە ھەمان کاتا وەکوو ساویلکە بوو توورەش بوو.

ھەمەرەشئد بەگ سەری خستە سەری بەلام پارە چائشی ئەدا یە. پئئ و ت: مام رەسوو من بەگژادەئ جافم گوندەکانم ھەموو لەم سەردەمەدا بە چەپلە داگیران کردوہو لە دەستیان سەندم. مام رەسووئش ئەلئ: جا ئئستە ئەتەوئ چبکەئ؟ ئەوئش ئەلئ: وەللا ھەر لە ھاتوچوودام بۆ ئەوہ وەریان بگرمەوہ. ئەوئش ئەلئ: کوو وەریان دەگرتەوہ؟ ئەمە سەردەمئ جەھورئە. ئەوئش ئەلئ: دەسا ھەزار جەھوری بئ ھەر ئەبئ وەریان بگرمەوہ. وەریان ئەگرمەوہ لە داخئ جەھوری و بە کوئزایی چاوی تو. مام رەسوو ئئتر توورە ئەبئ و ئەلئ: «ھەر وەھا دە ھەرۆ ھەر لۆ خۆت غارغارئئ بکەو بزائم چت بئ دەکری؟»

- عومەر قه‌زاز هه‌بوو له سوله‌یمانی له کاتی خۆیا فره شوخ و شه‌نگ و لاو چاک بوو ده‌وری گه‌نجایه‌تی گۆریه‌وه به ده‌وری پیری. کویستانی سه‌ر و ریشی له خال خالی ده‌رچوو بوو به کلۆری به‌فر.

ئهم عومەر قه‌زازه جارێک ئه‌چینه به‌غدا. که له سوله‌یمانی ده‌رئه‌چن سه‌ری سپی ئه‌بن که ئه‌گه‌ر بته‌وه ئه‌و مووه سپیانه ره‌ش ئه‌بنه‌وه؛ تومه‌س ئه‌مه باوه له به‌غدا مووی سه‌ر بۆیه ئه‌که‌ن، ئه‌ویش وای کردوه. کور و کال روژی دانه‌نیشن و بلاوی ئه‌که‌نه‌وه که عومەر قه‌زاز سه‌ری قیرتاو کردوه. ئه‌ویش له ئه‌نجاما ئه‌لئ: «باوکم ئیوه ده‌خلتان چیه؟ من سه‌ری خۆمه‌و گووی تی ئه‌که‌م».

- مه‌لا ره‌ئوف بۆی گه‌رامه‌وه وتی:

ئهممه‌دی حاجی فه‌تاح له سوله‌یمانی له مالی خۆیا نازداری باوک و تاقانه‌ی دایک بوو. که‌وای شیرداخ و سه‌لته‌ی ماوه‌ت و چه‌فته‌و مشکی ئه‌مانه هه‌مووی هه‌ر له‌و ئه‌وه‌شایه‌وه. له سه‌فه‌ر به‌لکدا برا بۆ عه‌سکه‌ری. له شه‌رپیکا گولله‌یه‌کی به‌ر ئه‌که‌وئ ئه‌بن به هۆی تیک چوونی ئه‌قلی. که گه‌رایه‌وه بۆ سوله‌یمانی له به‌ر ئه‌و تیکچوونی ئه‌قلی ئه‌و ناز و نیعه‌تی پێشوه هه‌مووی زه‌مان په‌رده‌ی چه‌وسانه‌وه‌ی به سه‌را هینا و وای لیهات به شه‌و له خانه‌قای حاجی مه‌لا عه‌لی روژی ئه‌کرده‌وه.

مه‌لا سالحی مه‌لا زوبه‌یر له‌وئ بوو. روژیک له سه‌ر شو‌ریا له گه‌ل مه‌لا سالح تیک ئه‌چن و ده‌ری ئه‌کا و پنی ئه‌لئ: بۆچ گه‌رت به‌م خانه‌قایه پینچاوه‌و بچۆره شوینیکی تر. ئهممه‌د ئا‌غاش پنی ئه‌لئ: «پرو مردووت مرئ سه‌رت ئه‌لئئ سه‌ری قومقو‌مۆکه تا بوور ئا‌غاسیه‌کی وه‌کوو من نه‌بن کئ له‌م سوالکه‌ر تیا تو‌یوخانه‌دا روژ ئه‌کاته‌وه؟»

- ئه‌حه‌ی نازی هه‌بوو له سوله‌یمانی مامه‌له‌ی له گه‌ل ئه‌و شه‌اره‌زورده‌دا هه‌بوو. یه‌کن له‌و که‌سانه که ئه‌م شتی ئه‌دانئ ماف ناویک بوو خه‌لکی ئا‌وایی مسته‌فا. شکاتی لئ کردبوو هینابووی بۆ سوله‌یمانی و برده‌بوی بۆ مه‌حه‌که‌مه. حاکم له ئه‌حه ئه‌پرسی ده‌عوات چیه له‌م کابرایه؟ ئه‌لئ قوربان په‌نجا رو‌په‌م لایه‌تی. ئه‌لئ: تو ئه‌لئئ چی کابرا؟ ئه‌لئ: قوربان درۆ ده‌کا و وه‌و سه‌ی ساقه هه‌چی لام نییه.

ئه‌لئ: ئه‌حه تو سه‌نه‌دت هه‌یه؟ ئه‌لئ: «ئه‌وه‌للا». ئه‌لئ: که‌واته ئه‌توانی سویندی بده‌ی. ئه‌حه‌ی ئه‌لئ: «قوربان سویندی چی؟ ئه‌م کابرایه نه نو‌یژ ئه‌کا نه هه‌یچ، له کوی ئیمانی

بەسۆین هەیه؟» هەر خێرا مەرف هەلئەداتئ دەستی بەرز ئەکاتەووە ئەلئ: «ترحیو حاکم کئ نوێز ناکا».

- دئ «کەولە» هەبوو لە ولاتی دیواندەرە، دئ «موشیردیوان» ی سنە بوو؛ لئ یاخئ بوو هیچیان نەئەدایە. ئا حەمەعەلی هەبوو زاوتی موشیردیوان بوو، پیاویکی تا ئەندازە بەک بەزەبر و زەنگ بوو. بەمشیر دیوانی وت: کە ئەو بنێرئ کەولە ی وەکوو ماسی مەبوو بۆ لئ بکا. مشیر دیوانیش ناردی بەلام کە ئەچیتە ئوئ کەولە یی چەتوون بوون گویان بەویش هەر نەداو، بەلکوو لەدییه کەش هەر دەریانکرد. ئا حەمەعەلیش کەوتۆتە تەقەو نازانئ چ بکا لە روویشی هەلئایئ بەو جۆرە بگەریتەووە بۆ لای موشیردیوان؛ چونکە ئەو بە هەرۆ گیفیکئ ترەووە هاتوووە. ماوێهکی باشی پئ ئەچئ و لە ئەنجاما ئەنووسئ بۆ موشیردیوان ئەلئ: «سەرورم تاجی سەرم ئاغای موشیری شارگەلم، کەولەم دامرکانگەسەووە وەلئ جیتگا نیە تیا دانیشم. غولامت ئا حەمەعەلی».

- سەردەمیک لەو ولاتی گەرمیانە کورد و کارە ئەچوون بۆ دزی. خاوەن مال، دزەکانی ئەناسی و ئەچوو شکاتی لئ ئەکردن، یا لە لای شەرع یا لە لای حاکم شەرع. دزی راتەکیشایە مەیدان و سویندی ئەدان. ئەوانیش سویندیان نەئەخوارد و ماله کەیان ئەدایە دواووە ئەو عەزبەتەیان بە هیچ دەرتەچوو.

مەلا تەقی هەبوو لەو دەستی گەرمیانە پەنایان ئەبردە بەر ئەو چاریکیان بکا بۆ ئەووە ئەگەر چاریکیتر کە دزیان کرد بتوانن بیخۆن.

ئەمجا مەلا تەقی ئەهیننا کابرای لە پاش دزی کردنە کە ئەخستە بیتشکە یە کەووە بە دەسترازە شەتەکی ئەدا و تۆزئ رای ئەزەند و پاشان ئەیکردەووە و ئەبوت: لە بیتشکە کە وەرە دەروە. فیری ئەکرد ئەبوت کە بردتیا بۆ لای قازی سویند بخۆ بلی: لەو رۆژەووە پتیم لە بیتشکە کەوتۆتە خوارەووە ئیتر نەخراومەتە بیتشکە من دزیم نەکردووە.

ئەویش کە ئەیانبرد بۆ لای شەرع بەو جۆرە سویندی ئەخوارد و شەرعیش بەرەلای ئەکرد لای وا بوو بیتشکە ی منالیەتی و ئەمیش سویندە کە ی نە ئەکەوت.

هەرەو هەا فیری ئەکرد لە کاتیکا کە ئەیبەن بۆ لای حاکم و سویندی ئەو ی ئەدەن کە ئەو ماله ی نەدزیووە، بۆقئ، چۆلە کە یئ گیانداریکی وا بخاتە باخەلیهوە لە ژیر کەواو کراسە کە یهوە بە جۆریک کە دیار نەبئ، لە کاتی سویند خواردنا دەست بەدا بە سەر سینگی

ئەو بۆقەكەش لە ژێر دەستایە بلی: بەم قورعانه ئەم نەفسە بیت و ئاگای لەو دزیەنیه. ئەویش وای ئەکرد و بۆ خۆی بەرە لایان ئەکرد. نەفسەكەش چی بوو بۆقەكە بوو دیارە ئەو بۆقە ئاگای لەو دزیەنیه.

- جارێك مانگ گێرا بوو خەلكی كۆ ببونەووە لە سەر بانەكان لە تەپل و تەنەكەیان ئەدا. كابراییەكی «رەشو بۆری» هەبوو فەتە ی ناو بوو، بە لای ناواییەكەدا تێپەڕی. وتیان وەللا ئەوەتا مانگ گێراووە ئەمانەوی بەربێ. كابرا سەریكی بەرز كردهووە و سەیریكی مانگەكە ی كردو وتی: «كۆرە لینگەرین ئەو دەوێت باوكە سال دوانزە مانگە ی خوا جرتو فرتیه تی بەم لاو بەو لادا، دەمێ وەكوو دەمەداس، دەمێ وەكوو كاسەماس، دەمێ وەكوو قانگەلە ی شكیاگ، دەمێ وەكوو دەواری لای بریاك، ئێژی جیكەنە ی تی گریاكە دیقە دیقە ی ئەداووە خەلكە نەیتەزانی ئاخری رۆژێك لە كەلتینیکا وەگێری تیرن. لینگەرین با ببخوا با بزانی عەلی كۆری كێیە؟ لای وایەگشت شویتێ هەوارە پانكە ی مالی مێمكە فاتەمە هەر قۆلی قۆلی بكا».

- كابراییەك هەبوو لەو شارەزوورە پێیان ئەوت «ئافە» ئێشی هەر دزی كردن بوو. شەویك قیر لە مالیكا ئەیگرن ئەیبەن بۆ لای مەلا حەسەنی مەلا قادری بیارە كە چێوی حوكومەتی بە دەستەو بوو. مەلا لێی ئەپرسی: كابرا تۆ بۆچی چووینە ئەو ماله‌و؟ ئەلێ: «وام زانی مالی خۆمانە». ئەلێ: باشە كە ژنی خاوەن ماله‌كە دەر كەوت بۆچی چوویت لە پال كەنوەكەدا خۆت شار دەو؟ ئەلێ: «وەللا قوربان وامزانی ژنەكە ی خۆمە».

- سالی ۱۹۳۷ بوو سە یعلی بسمیلا لە سوله‌یمانی لە سەر بسمیلا لە گەل حاجی توفیقی پیرەمێردا تێكچوو بوو. پیرەمێرد رۆژنامە ی ژینی هەر لە سوله‌یمانی دەر دەکرد. مەلا سدیقی نازەنینی حاكمی كوبرا بوو لە سوله‌یمانی. پیرەمێرد هەر جارە ی هەرەشە ی ئەنارد بۆ سە یعلی كە واز بێنی لە جێنودان ئەگەینا خرابی بێ ئەكەم. سە یعلیش ئەبوت چی لە دەست دێ ئەو زەندیقە دریغی نەكات. لە راستیشدا حاجی توفیق شەری بەو ئەفرۆشت.

پیرەمێرد لەم قسە ی سە یعلیە لێیە هەلی دەست كەوت هەستا چوو لە مەحكەمە شكاتی لە سە یعلی كرد كە كافر بوو. جەمیل سائب خوشكەزای حاجی توفیق مدیری خەزینە یە ئەحمەد موختاری هەولێری قازی سوله‌یمانیە كار بە دەستانی سەراش هەموویان سەریان لە موحاكەمە یەكی وا ئەخوری. بە هەموویانەووە قسەیان كرد بە یەك كە موحاكەمە یەكی وەها بۆ ناھەنگی رۆژیكی سوله‌یمانی پێویستە. رۆژی چواری نیسانیان دانا بە رۆژی موحاكەمە،

پسوله دروست کرا و بهو پسولانه به پیره میرد و سه یعلی راگه یئرا که رۆزی چواری مانگ حازری موحاگمه بن. حاجی توفیق چند شایه تیکی پتکه وه ناو که سه یعلی کفری کردوه له گهل ئه وه شا ئه مانه هیچی وانه بوون سه ی عهلی هه ر ئه و بوو له وه تووره ئه بوو هه ر وهخت که حاجی توفیق ناوی ئه هینا پئی ئه وت: «سه یعلی بسمیلا» ئیتر حاجی توفیق ئه م قه وانهی بو دروست کرد.

رۆزی یه کی مانگ پیره میرد ناردی به شوین هه موو ده هۆل و زورنا ژنه کانی سوله یمانیدا که هه ر له ئیسته وه به ده هۆل و زورنا کوتان بکه ونه ناو شار و بلین رۆزی چواری مانگ موحاگمه ی حاجی توفیقی پیره میرد و سه یعلی بسمیلا یه له سه رای سوله یمانی. به مجۆره ده هۆلکوت که وتته ناو گه ره که کانی سوله یمانی ماوه ی سی رۆژ ئه م بیان وت، به لام پاره یه کی باشیشیان له حاجی توفیق وه رگرت. سه یعلی جاران تووره ئه بوو هه ر له بهر ئه وه بوو که پیره میرد له بهر خۆیه وه پئی ئه وت بسمیلا، ئیسته بسمیلا که وته دم زورناژهن و هه موو منالی سوله یمانی.

رۆزی چواری مانگ ئه هلی دایه ره کان و خه لکی سوله یمانی هه موو روویان کرد بو بهر ده رکی سه را. ده رزیت هه لبخستایه نه ئه که وته سه ر ئه رز. مه حکه مه دانیشته، مه لا سدیق له سه ره وه قازی له م لایه وه سه یعلی خرایه قه فه زی تاوانبارانه وه، پۆلیس له م لاو له و لایه وه به تفه نگه وه راوه ستان. حاجی توفیقی پیره میرد به خۆی و شایه ته کانه وه راوه ستان. سه رۆکی مه حکه مه به ناوی خاوه ن شکۆوه مه حکه مه ی ره سمی بلاو کرده وه رووی کرده سه یعلی که ئه و حاجی توفیقه داوا ئه کا تو کافر بوویت تو ئه لئی چی؟ [سه ی عهلی] ره نگ له روویا نه ماو وتی: وایه من موسلمانم «اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله». رووی کرده حاجی توفیق وتی تو چی ده لئی؟ وتی: «جه نابی سه رۆکی مه حکه مه ئه م سه ی عهلی بسمیلا یه به منی وتوه زه ندیق و ئه مانه ش شایه تمن. زه ندیقیش بو موسلمان ناوتری له ئایینی ئیسلاما یه کینک موسلمانیک به کافر ده رکا خۆی کافر ئه بن.

ئه مجا سه رۆک رووی کرده قازی و وتی بیر و باوه ری ئیوه چیه. قازی وتی به لئی له زه مانی ئه مه و یه کانا که ئه و ترا زه ندیق یانی کافر وه ئیسته ش ئه و تاوانباره - که له و قه فه سه دایه - شایه تیمانی هینا مه عنای وایه له کفره که ی خۆی په شیمان بووه ته وه.

ئه مجا ئیتر بیرى مه حکه مه چۆنه به مجۆره حوکم ئه دا.

رووی کرده حاجی توفیق وتی تو ئه‌لتی چی؟ وتی جه‌نابی حاکم ئه‌م پیاوه به منی وتوه زه‌ندیق و لئی خوش نابم. له گه‌ل ئه‌وه‌شا پرس و رای مه‌حکمه‌ه چۆنه من له‌و پرس و رایه ده‌رناچم.

سه‌رۆک وتی رای مه‌حکمه‌ه ئه‌وه‌یه که ناشت به‌ره‌وه له گه‌لی و ریکه‌ونه‌وه. حاجی توفیق وتی جه‌نابی سه‌رۆک من له‌م ریگایه‌دا تووشی زیانیککی زۆر بووم، ئه‌بێ زیانه‌که‌م بۆ بیژیری. سه‌رۆک وتی مه‌حکمه‌ه به‌ ناوی میهره‌بانیه‌وه داوات لی ئه‌کا که ناشت بینه‌وه. حاجی توفیق وتی له‌ سه‌ر روو لیتانی مه‌حکمه‌ه من له‌ گه‌لی ناشت ئه‌بمه‌وه و لئیخۆش ئه‌بم له‌ سه‌ر ئه‌وه که له‌ ئیسته‌ به‌ دواوه هه‌ر چه‌ند وتم سه‌ی‌عه‌لی بسمیلا، ئه‌م سه‌ی‌عه‌لی بسمیلایه‌ تووره‌ نه‌بێ.

سه‌رۆک رووی کرده سه‌ی‌عه‌لی وتی: تو ئه‌لتی چی؟ سه‌ی‌عه‌لی ملیکی لار کرده‌وه و وتی باشه هه‌ر که ئه‌و وتی باشه. بوو به‌ چه‌پله‌و هه‌را و سه‌ی‌عه‌لی له‌ قه‌فه‌س هاته‌ ده‌ره‌وه و حاجی توفیق چوو به‌ لایه‌وه ده‌ستی خسته‌ ناو ده‌ستی و ناشتی بووه‌وه له‌ گه‌لیا. ئه‌مجا پاش ئه‌و رۆژه پیره‌میرد به‌ ده‌م وازی نه‌هیتنا، هه‌موو جار له‌ رۆژنامه‌که‌یا به‌ نووسین «سه‌ی‌عه‌لی بسمیلا»ی ئه‌نووسی و سه‌ی‌عه‌لیش له‌ داخا وه‌خته‌بوو شه‌ق به‌ری و هه‌یجیسی بی نه‌هوترا. ئه‌م محاکمه‌و محاکمه‌ کاریه‌ش هه‌مووی بۆ گالته‌بوو، ئه‌گه‌ینا هه‌یج بناغه‌یه‌کی نه‌بوو.

- مه‌لا قادریک هه‌بوو مه‌لای هه‌مزایای بلباس بوو، گنپرایه‌وه وتی: ئه‌وا گه‌لی جار له‌ نوێز و قورئان خویندنا ئایه‌تی «تتجافی جنوبهم عن المجاحع» ئه‌هاته‌ پیتشه‌وه و ئه‌مخویند. هه‌مزایا هه‌موو جار پیتی ئه‌وتم مه‌لا نان و جینگام پیتداوی و له‌ سه‌ر منه‌وه ئه‌زیت، که‌چی تو ناوی جاف له‌ نوێز و قورئانه‌که‌تا دیتیت. وتی منیش وتم ئاغا ئه‌مه‌ من نایلیم قورئان قورئانی خوايه‌ خو من دامنه‌ناوه. ئاغا وتی مه‌لا من ئه‌مه‌ نازانم ئه‌بێ ناوی ئیمه‌ش هه‌بێ له‌ قورئاندا ئه‌گه‌ینا ئه‌نجامی باش نابێ.

وتی به‌م جوژه ماوه‌یه‌ک له‌ کیتشه‌و به‌رده‌دا بووین ئه‌و هه‌ر ئه‌یوت و منیش خو هه‌یج ئه‌وه‌نده‌م زانی شه‌ویک زه‌لامیک کردی به‌ ژووراو خه‌نجه‌ریکی رووتی به‌ ده‌سته‌وه‌یه وتی هه‌مزایا ئه‌لی: یا ئه‌م خه‌نجه‌ره‌ یا ئه‌بێ ناوی ئیمه‌ش له‌ نوێز و قورئانا هه‌بیت. جاف چ رایه‌ی ئه‌وه‌یان ئه‌که‌وی ناویان هه‌بێ و ئیمه‌ش وه‌کوو که‌ندووای له‌وی بکه‌وین؟ که‌چی نان و به‌رگی تویش له‌ سه‌ر ئیمه‌یه.

وتی ئیتر به تهواوی من چوومه تاسه وه و تیگه ییشتم که کابرا به ئاشکرا مرخی لی خووش کردووم و تم برا زور چاکه و خوا قادره به سهر هموو شتیکا به لی و وحی ههر بو پیغه مبه ره به لام ئیمهش ههین.

روژی دوابی نوژی شیوان بوو له پاش سوورهی فاتحه ئه وه و ت: «تیبیاس ده نوکهم علی سه رنا له ناوهم فی نوژنا و نفوسهم فی دلنا فه سه رهم به ره شی بابهم یا لیتنا یا لیتنا نه بوو مایه له ناویانا لانهم ککلبهم ههر ئه وه پرن بدورهم الله اکبر». که له نوژی بووینه وه هه مزاجا هه ستا هات به لامه وه دهستی کرده ملم و وتی: ماموستا به و قورئانه ئیستا ته واوه هه موو جار له نوژی ههر ئه م ئایه ته مان لئو بخوینه.

به ریکه وت شهوی دوابی مه لا پیرویتیکی خه لکی ئه و بناری سه رده شته هه بوو هاته ئه وی له پاش به یینیک که توزی لامان چول بوو مه لا پیروتی وتی مه لا قادر که ی ئه مه ئایه ته تو خویند ته وه؟ و تم به لی ئایه ته تووره بوو وتی چون؟ و تم: «دوینی شهوی ئه م ئایه ته له گه ل خه نه ره یکا هاته خواره وه». دهستی کرد به ییکه نین و کاره ساته کم بو گپراهه وه.

- حه مه بچکولی عه لیاغا له پشه ره قسه ی له مه لا سلیمانی ماوه ت نه گپراهه وه که چون حه دیس نه خوینتیته وه؛ ئه یوت: «ماموستا مه لا سلیمانی حه دیسان ده خوینتیته وه ئه لی پیغه مبه ری بو حه زره تی حونه ری گپراهه وه ئه ویش بو حه زره تی عه لی گپراهه وه، ئه ویش بو حه زره تی حه سه نی گپراهه وه، له ویه ورده هاته خوارئ تا گه بیشته سه ر حه زره تی سه حله به ی له ویه هینای له مه جلیسی وه عزه کهیدا وه کوو رمبی چه قاندی».

- ئوبالی گپراهه وه ی ئه م قسه یهش به ئه ستوی کاک فوئاد عارف ئه و بوی گپراهه وه: کابراهی کی گرده له هه بوو «لاله پاشا» یان پی ئه وت. له سه ر رووباره که ی «ئالیشه» راهه ستابوو ئه یه ویست لئی به رپه تته وه، به لام نه یشه ویرا لینی بدا. له و کاته دا دوو کوری زه به لاحی که ماله یی هاتن ئه وانیش ئه یانویست به رپه نه وه چاویان که وت به کابرا گرده له که وه ستابوو وتیان: «گورانه ئه وه تو مه له وانی لیره راویستیگی؟» وتی: ئا. وتیان نامانه رپه تته وه یه کن وه قهرانی؟ وتی: با. ئینجا پیی وتن ئیوه بکه ونه ئه م لاو ئه و لامه وه تا بتانگرم و بتانه رپه تته وه خوی که وته ناوه راستیان. پشتینه که ی ههر دوو کیانی تووند گرت و دایان له ئاوه که گه بیشته نیرگه ی ئاوه که ئاوه به گور بوو پیی کابراهی کورته له ی له زه وی بری به لام له بهر ئه وه ئه وان زه لام و به هیزتر بوون ئاوه زوری به سه ریانا نه شکا ئه وه نده هه بوو

کابرای کورت‌له خۆی به‌وانه‌وه گرتبووه‌وه که ئه‌وان ئه‌یانیننی ئه‌م قاچی تاقدانه جووت ئه‌کا له‌ناو ئاوه‌که‌دا ئه‌یانوت: «ئه‌ها گرده که‌وته مه‌له ده‌ک دایک بۆت نه‌نالیننی».

- کابرایه‌کی «باشکی» حه‌مه‌وه‌یسی ناو بوو گه‌مالینکی ئه‌بێ زۆری خۆش ئه‌وی پینی ئه‌وت «سه‌بۆر». به‌رخینکی له‌ رانه‌که‌ بۆ جیا ئه‌کاته‌وه‌و بۆی ده‌ستتیز ئه‌کا. به‌رخ زاووزی ئه‌کا و ئه‌بێ به‌ پانزه‌ بیست سه‌ر کو‌توپر گه‌ماله‌که‌ ئه‌تۆبێ. مامه‌ وه‌یس زۆر بۆی دلگران ئه‌بێ له‌ گه‌ل ژنه‌که‌یا که‌ په‌خه‌ی ناو ئه‌بێ پرسه‌ی بۆ دانه‌نین و شین و شه‌پۆریکی زۆری بۆ ئه‌که‌ن. پاش برانه‌وه‌ی پرسه‌ له‌ گه‌ل په‌خه‌ی ژنیا ئه‌چن بۆ لای مه‌لا که‌ میراته‌که‌یان لینه‌ش کا. کاره‌سات له‌ مه‌لا تینه‌گه‌یه‌نن مه‌لاش به‌لایه‌وه‌ نیچیریکی باشی ده‌ست که‌وتووئه‌لنی: مامه‌ حه‌مه‌وه‌یس شه‌ش سه‌ری بۆ تو مامه‌ حه‌مه‌وه‌یسیش ئه‌لنی: «ئه‌ی وه‌ قوروانی ده‌مت وم». چار سه‌ریشی بۆ دایه‌ په‌خه‌. دایه‌ په‌خه‌ش ئه‌لنی: «ئه‌ی بیم وه‌ده‌ورتا». ئینجا چاوه‌ڕینی ئه‌وه‌ن که‌ ئه‌ویتریشیان لێ به‌شکا له‌ پاشا مه‌لا ئه‌لنی ئه‌وه‌شی که‌ ماوه‌ته‌وه‌ بۆ من. مامه‌ حه‌مه‌وه‌یس تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لنی: «ئاخر مه‌لا بیغه‌ره‌ تۆ باوکی سه‌بۆر بوویت تۆ برای سه‌بۆر بوویت تۆچی سه‌بۆریت؟ له‌م ناوه‌دا خۆت قوت کردگه‌سه‌وه‌ ده‌مت ئیژی برینگی په‌ز برینه‌وه‌س ئیمه‌ که‌س و کاری سه‌بۆرین تۆ گوو خۆری کویت؟»

- حاجی مسته‌فا پاشا گنپرایه‌وه‌ وتی:

ئهو سه‌له‌ من ئه‌میری حه‌ج بووم له‌ عه‌ره‌فاتا ته‌واف ئه‌که‌ین قه‌ره‌ بالغیه‌که‌ی له‌وه‌دا نییه‌ گوشت که‌وتۆته‌ سه‌ر گوشت. سه‌یرم کرد وا کابرایه‌کی کوردی شاره‌زووری لای خۆمان له‌ به‌ر ده‌مه‌وه‌یه‌ ئافره‌تینکی که‌ته‌ی زله‌ی سه‌نگالی له‌ پیتش کابراوه‌یه‌و سمتی به‌ ته‌واوی توند بووه‌ له‌ به‌ری کابرا. له‌ ته‌وافیشا جگه‌ له‌ جه‌نجالیه‌که‌ هه‌رکه‌ له‌ عاستی خۆی و له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ خه‌ریکی دوعا کردن و پارانه‌وه‌یه‌. گویم لێ بوو کابرای به‌رده‌مم هه‌مو دوعاو پارانه‌وه‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو به‌ کوردی ئه‌یوت: «بینایی چاوان گشت جارێ خۆت فه‌رمووگه‌ هه‌ر که‌ بچن ته‌وافی مالی من بکا خۆریه‌کی پان و پۆری ئه‌ده‌م. ئیسته‌ ئه‌م خۆریه‌ قۆره‌ که‌ تۆ لێره‌ داگه‌ وه‌ من من چی لێ بکه‌م؟ ئه‌وه‌ من جینگه‌م نییه‌ تۆزی قنگه‌م بجوولینمه‌وه‌ ئیسته‌ چون ئیشی وام پێ ئه‌کری؟ ئاخر ناوی تۆ خۆت نه‌ختینکی لێ بزانی که‌ چ وه‌ختی وه‌ختی خۆریه‌؟»

- کابرایەک هەبوو خەلکی ئەو شارەزوووری دەشتی «موان»ە بوو، لە گەل مەلا و فەقیدای زۆر دانیشیبوو؛ هەموو جار گویی لیبوو کە مەلا سوورەتی «والتین و الزیتون»ی ئەخویند و پینخۆش بوو. رۆژیک ئەپرسی لە مەلا و ئەلن: مامۆستا ئەو وە والتین و الزیتون یانی چی؟ ئەویش ئەلن: برا ئەوە خوا سوینی بەو دوانە خواردووە تین یانی هەنجیر و زیتونیش زەیتونە.

ئەم کابرایە ئەمە ئەگریته دل و جاریک ریی ئەکەوێتە ریزاوە هەنجیری بۆ دینن ئەخوا سەیر ئەکا زۆر خۆشە ئەلن: «بیم وە ساقەت بینایی چاوان! خاست لێ زانیگە و سۆیتدت بێ خواردگە».

ماوەیەکی تری بێ ئەچێ لەو خوارە تووشی داریک ئەبێ بەریکی سەوزی خەری پێوێه ئەپرسی ئەمە چیبە؟ پتی ئەلن زەیتونە. زۆر بە ئارەزوووە پەلاماری ئەدا چەند دەنکیک لە دارە کە ئەکاتەووە ئەیخاتە دەمی. ئەو زەیتونەش دیارە هیشتا کال و کرج و نەگەیشتوو. سەیر ئەکا تال و تفت و تیژە لەوانەییە دەمی هەلا هەلا ببی ئەیتفینیتەووە ئەری بینایی چاوان!...

- ئەحە ی کپنوو جاریک ریی ئەکەوێتە کەرکووک ئەچیتە مزگەوتە کە ی ناو بازار بۆ نوێژ کردن. ئەیهوئ دەستتوێژ بشوا ئاو نیبە. مجەوهرە کە گۆزە لەیه ئاوی بۆ دیتیت دەستتوێژە کە ی ئەشواو بۆ نوێژە کە نامینیتەو. ئەیهوئ برۆا مجەوهرە کە سەری ریی پتی ئەگری ئەلن: کاکە بێنە پارە ی ئاو کە ئەویش ئەلن پارە ی چی؟ من دەستتوێژم شۆردوو. خۆ بە فراوم نەخواردۆتەو. ئەلن: من ئەمانە نازانم ئاو لێرە بە پارەییە، بێنە پارە ی ئاو کە. ئەمیش هیچی بێ نامینێ پشستی تی ئەکا و تریکی بۆ ئەکەنی ئەلن: «برا ئەوە خۆت و ئەوە دەستتوێژە کە ت ئیر بۆچ وازم لێ نایەنی».

- کابرایەکی مەنگوری زستان ئەبێ ئەچیتە سەر ئاو، دەست بە ئاو ئەگەییەنی. لە پاشا دەست ئەکا بە دەستاوە کەدا و ئاو ئەدا بە خۆیووە لەو وەختەدا کە ئاو کە فری ئەدا بۆ خۆی لە ترسی ساردی ئاو کە خۆی بەرز ئەکاتەووە ئاو کە ی لێ ناکەوئ ئەلن: «ئە ی لە دا ی لیت بەرم نە یگرت». چەند جاریک هەر ئاو ئەدا بە خۆیووە خۆی بەرز ئەکاتەووە نایگری ئاخر جار ئەلن: «هەر ئەوێه ئەمجارەشت بۆ فری ئەدەم گرتی گرتی نە یگرت بە گونی بارگیرە کیمەو».

- فهقیه‌کی خه‌لکی سیساوای خوشناو هه‌بوو هه‌ر نه‌یخویند و هه‌یج فیر نه‌ه‌بوو. پنیان وت که‌وایه بوچ واز ناهینن؟ نه‌ویش وتی: «هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه شه‌رح هه‌قایدان چمزانی چمزانی چمنه‌زانی ده‌گه‌ریمه‌وه سهر هه‌واملان. دیسان هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه شه‌رح هه‌قایدان چمزانی چمنه‌زانی ده‌گه‌ریمه‌وه سهر هه‌واملان. نه‌مجاره‌ش هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه شه‌رح هه‌قایدان چمزانی چمزانی چمنه‌زانی به‌ساقی کیرمه‌وه».

- حاجی ئیلخانی دیبوکری نه‌یه‌وئ نه‌سپیک بکری، به‌عه‌لیاغای کوری نه‌لی: عه‌لی رۆله نه‌سپیکه‌کی باشم بو‌پیدا که‌بیکرم. عه‌لیاغاش خۆی نه‌سپیکه‌کی باشی نه‌بن نه‌لی چاک وایه بیفرۆشم به‌باوکم. نه‌سپه‌که‌ دینن و نه‌یگترین به‌به‌رده‌می حاجی ئیلخانیدا حاجی نه‌لی: غاریکیکه‌شی پیکه‌ن. که‌کابرا ئاوزه‌نگی لی نه‌دا نه‌سپه‌ ترپیک نه‌که‌نی. حاجی ئیلخانی نه‌لی: «لایبه‌ن لایبه‌ن به‌ریشی باوکی خاوه‌نیه‌وه».

- کابرایه‌کی کورد کورپیکه‌کی هه‌بوو ناردبوویه فهقیه‌تی. کابرا رۆژیک نه‌چن نه‌بن به‌میوانی فهقیه‌کان. کوره‌که‌ی سووخته‌ بوو، نه‌بوایه‌ خزمه‌تی فهقیه‌کانی تری بگردایه. کابرا که‌گه‌رپایه‌وه مالی خۆیان لینیان پرسی کوره‌که‌ت له‌چیایه؟ وتی: «هه‌ر ده‌نگی لیه‌وه مه‌که‌ن ماشه‌للا نان و جای نه‌و گشت مه‌لا زل زلانه‌ وه‌ ده‌ست نه‌وه تا نه‌و نه‌یژئ نان بخۆن و نانیان بو‌دانه‌نی که‌سیان رایه‌ی نه‌وه‌یان ناکه‌وئ نان بخۆن. ماشه‌للا فره‌ زل بو‌وگه‌».

- شیخ مه‌حموی شیخ سه‌عید مه‌لیک بوو له‌سوله‌یمانی. شیخ عه‌لیک هه‌بوو پنیان نه‌وت شیخه‌ لیه‌به‌رۆ له‌مزگه‌وتی مه‌لا نه‌مینی مام رۆسته‌م بوو. نه‌ویش به‌ناوی شیخایه‌تیه‌وه جار جار نه‌که‌وته‌ قسه‌.

شه‌ویک شیخ مه‌حموو چه‌ند که‌سپیکه‌کی له‌گه‌لا نه‌بن نه‌چیته‌ مزگه‌وته‌که‌. زه‌لامه‌کان له‌گه‌لی نه‌ه‌لی جه‌ماعه‌ته‌که‌ له‌سهر سه‌کوێ مزگه‌وته‌که‌ نه‌بن، شیخ خۆی نه‌چیته‌ ژووره‌که‌ی شیخه‌لی کام لات ئیشی شلپ و کوت دایشه‌گری. نه‌وه‌نده‌ی لی نه‌دا نیوه‌ مه‌رگی نه‌کا و سه‌ریشی نه‌شکینن.

له پاشا که ئەو ئەپو شێخەلی دیتە دەروە خوینە که ئەشواتەو. ئەهلی جەماعەتە که پنی ئەلین: یا شێخ ئەو مەلیک له ژوورەو بوو ئەو شلپ و کوتە چی بوو؟ ئەویش ئەلن: «شێخ بێ قەزا بێ لیم ناگەرێ، خەریکی گالتەو چنگە برچی بووین ئەو تە ناخری سەریشم شکا. پیم وت ئیتر جاریکی تر من بیت و گالتە له گەل تۆ ناکەم ئیتر مەبەرەو».

- پیاویکی کورد لەو سەرە منالە کوردیکی راگرت لۆ ئەو له مالا ئیش و فرمانیان بو بکا. شەویک پیاو که چوو بو مالی ناشنایەکی، بە کورە کهی وت فانۆزە کەم بو هەلگرە. ئەویش فانۆزە کهی هەلگرت، بەلام له دواي ئاغا یەو ئەپۆیشت. ئاغا پیتی وت پیشکەو کورە که وتی: قوربان رایەم ناکەوی پیشکەوم. ئاغا وتی ئەگەر پیتش نە کهوی رووناک نابن. خزمەتکارە که وتی: ناخر بو من بێ عەدەبیبە پیتش ئاغا ی خۆم کەوم. ئەویش وتی: رۆلە مادام چرات بە دەستەو یە ئەبێ پیشکەوی. خزمەتکاری خەلکیش که چرا ئەگرن بە دەستەو له پیتش ئاغا یانەو ئەپۆن. ئەمجا خزمەتکار ئیتر پیشکەوت.

بە یانی ئاغا وتی: رۆلە ئەو سەبەتە یە هەلگرە بچین بو بازار هەندێ گوشت و شت بکڕین. کورە که سەبەتە کهی هەلگرت و کەوتە پیتش ئاغا یەو. ئاغا نەوی له قۆلی و وتی هەتیو پیتش مە کەو ئەبێ له دواو برۆی. هەتیوو وتی: ئەی شەوی بۆج وتت له پیشەو برۆ؟ وتی ناخر شەوی وا بوو ئیستە وایە. کورە هەر سەبەتە کهی دانا و وتی: «ئاغا بە دوعا باشکەو و پیشکەو بە من ناکرێ» و لێ دا رۆیشت.

- ژنیک له «چنگیان» هەبوو ناوی پورە فاتە بوو؛ ئافرەتیک زۆر له خوا ترس و چاک بوو. خزمەتی فەقیەکانی زۆر بە دل ئەکرد و جلی بو ئەشتن، چیشتی بو ئەبردن بەو بۆنەو پینان ئەوت «دایکی فەقیان». له گەل ئەمە قسە قوتیش بوو؛ جار جار ئەچوو سەری ئەخستە سەر فەقیەکان و گالتە ی له گەل ئەکردن ئەیوت: «فەقی ژن ناھینێ هەر کۆی ئەکاتەو کۆی ئەکاتەو له ناخرا ژنیک دیتنی بە شەویک هەمووی ئەپۆیتنە ناویەو ئەبێ بە کورپکی سەر زلی چوار پەل ئەستور ناوی ئەنن مەلا عەبوللا».

- کابرایەکی کورد سەد قەران ئەخاتە باخەلی و ئەچیتە بازار بو کەر کڕین. له ریگادا تووشی مەلاکەیان ئەبێ لێ ئەپرسی بو کۆی ئەچی؟ ئەلن: ئەچم کەریک ئەکرم. مەلا ئەلن:

«بلی ئینشائەللا». ئەویش ئەلنی مامۆستا ئینشائەللای بۆچیە پارەیه له باخەلمایەو کەریشە له بازارایە ئیتر ئەم ئینشائەللایە بۆچیە؟

کابرا ئەروا هینشتا ناگاتە بازار، گیرفانێ پارەکە ی لێ ئەدزی. ناچار بە شوینتەکە ی خویا لووس و باریک ئەگەریتەو. له ریگادا تووشی مامۆستا ئەبیتتەو، مەلا لێ ئەپرسی ها برا کەرت کەری؟ ئەلنی: نه ئینشائەللا. ئەلنی: بۆچی؟ ئەلنی پارەم پێ نهبوو ئینشائەللا. ئەلنی: ئە ی پارەکەت چی لیهات؟ ئەلنی: دزیان ئینشائەللا. ئەلنی: ناخر پێم نهوتی بلی ئینشائەللا. ئەلنی: «گوو بە ریشی بابت ئینشائەللا، گوو بە گۆری بابم ئینشائەللا بۆ ئیشی کردم ئینشائەللا».

- مەلاکە ی عازەبان له مزگەوتا وه عزی ئەدا ئەبوت: ئافرەت کە مندالی ئەبێ خواووتەتەعالا مەلایەکەیک ئەنیری شەرمی ئافرەتەکە زل ئەکاتەو تا منالەکە ی ئەبێ، ئەمجا مەلایەکەیکێ تر ئەنیری شەرمەکە ی ئەهینیتتەو یەک و وه کوو خۆی لێ ئەکاتەو. کویخا ئەورەحمانی عازەبانی لهوئ ئەبێ هەر راست ئەبیتتەو ئەلنی: «مامۆستا بەو قورعانی تو ناوتەتە سەر رانی راست مەلایەکە ی دووهم سەری نه کردوو بە مالی منا».

- مەلاکە ی «کونەماسی» وه عزی ئەدا ئەبوت: هەر کەسە نانێ بدا له ریگە ی خوادا خوا حۆریەکی ئەداتنی سەری له رۆژاویەو پێی له رۆژەهلات. عەزە کونەماسی هەبوو له کۆرەکەدا دانیشتیوو، هەلیدایە وتی: «مامۆستا ئیستە ئیمە واین له ناوەرستی زویدا ئەگەر نانیک بەدەم له ریگای خوادا و خوا حۆریەکە ی وام بداتنی من ئەکەومە عاستی ناوکی. خۆ ئەگەر بمەوئ ماچیکێ بکەم ئەبێ هەر شتیکم هەیه و نییه بیدەم بە هەقی کاروانا و شەش مانگەپێ بەپێ کەوم بۆ ئەو بەگمە عاستی دەمی و ماچیکێ بکەم. جگە له وه ناگام له خوارە ناوکیشی ئەپێ کەچی بە سەر دێ. وه للا مامۆستا نه ئەم نانه ئەدەم و نه ئەم ماچەم ئەوئ و نه ئەم هاتوچوو ریگایەش ئەکەم بە تووشی خۆمەو».

- زیوهر ئەفەندی شاعر و مەلا سەعید ئەفەندی گەلێ جار له بەر هەیوانەکە ی مزگەوتی عرفانا له سولهیمانی دانه‌نیشن و بە قسە ی ئەدەبی و باسی شعری مەوله‌وییه‌وه رایانته‌بوارد. مجه‌وړیکې مزگه‌وته‌که هه‌بوو گوتی له قسه‌کانیان ئەبوو کە شعری مەوله‌وییان ئەخویندەو. رۆژیک بە زیوهر ئەفەندی ئەلنی: ئەم مەوله‌وییه ئەم قسانە چیە وتونی «هەردەو بەردەو

مەردە؟ زیوەر ئەفەندیش ئەلئ: دە ئەگەر تۆ ئازای شعریکی وا بلئ. ئەویش ئەچیتەووە ژووڕەکەى خۆى و لە پاش تۆزیک دیتەووە دەروە ئەلئ: زیوەر ئەفەندی گویت لئ بئ ئەوا شعرت بۆ ئەلئیم وەکوو مەولەوئ. ئەلئ: بلئ ئەلئ:

مشتن هەلێلە کەفلەمەش کەردە هەر فیرەش مە یۆ جەشاخ وە هەردە
زیوەر ئیتر هیچی بئ ناوترئ.

- مەحموو بەگى رەزا بەگ لە کەلار لە کاتى خۆیا سەر خۆش ئەبئ. بە خەيالى سەرخۆشى توورە ئەبئ لە بیاویکی کوردی جاف کە بیاویان ئەبئ. ئەم کابرایەش کە ئەزانئ وا مەحموبەگ لە سەر هیچ لئى توورە بوووە جئئوى داوەتئ، بە نازى خزمەتکارىیەووە بە روویا هەلئەچیتەووە. لە بەیانیا بە کابرا ئەلئین بابە ئەووە مەحموو بەگ سەرخۆش بوو بۆیە لئیت توورە بوو ئەگەینا ئەو لە کەس توورە نابئ. ئیتر کابرا ئەچیتە لای و داوای لئیواردنئ لئ ئەکا و ئەلئ: «میرم وە قەوڕەکەى باوکت نەمزانیو لەو گوووەکەت خواردگەسەووە. ئەوئ لئیم نەگرئ».

- لەو بەر کئووە ئافرەتئیک لە ناو کۆمەلئیکا مئیوانى کرابوون دانئشتبوو. منالئیکى هەبوو تازە فئیرى قەسەکردن ئەبوو، منالەکەى لە باوەشیا دانابوو. شەرع شەرمى بۆ نئیبە ژنەکە یەکئیکى دەنگ گەوڕەى پهائینا دەستى کرد بە لئدانى منالەکەو بە چەپۆک بەر بوووە سەر و گوئلاکى منالى بەسە زمان. منال لە بەر گریان نەبپەرژایە سەر هئچئتر؛ دایکەش هەر وازى نەئەهئناو ئەبوت: هەتئو حەيای ئئسان ئەبەى. ئەوئەندە زۆرى لئدا تەنانەت ژنەکانى تر کەوتتە سەر ئەو بڕوایە کە ئەمە منالەکە بوووە ئەم تپەى کەندوووە، بە هەر جۆر بوو لە ژئیر چنگیان دەرهئنا.

لە پاش تۆزیک سەفرەى نان دانرا و هەموو نئشئتتە سەر سەفرەکە، ئافرەتەکە دلئى بە منالەکەى خۆى زۆر سوتا کەوا بە ناھەق ئەوئەندەى لئداووە کەوتە دلئەوایى کردن و ماچ کردنەووی و دەست بە سەرا هئنانى و دەستى برد گرتگە گوشتئیکى سوور کراوہى لە بەر دەما دانا.

منالەکە لەم مئھەرەبانئانەى داکى دلئى هاتەووە شوئئنى خۆى و دەستى کرد بە خۆ شیرئین کردن لە بەر چاو دایکەکە یەووە. ئەمجا بە دەنگى بەرز وتئ: «دایەگیان ئەگەر ئەمجارەش بئترئ دئسان لئیم ئەدەیتەووە؟»

- حاجی سه‌عید مه‌لا حه‌سه‌نی علاف گئیرایه‌وه وتی:

حه‌سه‌ن ئاغای قه‌ره‌نی هه‌بوو له سوله‌یمانی له ئاخو و ئوخری ژیانیا هه‌موو دهم هه‌ر له مزگه‌وتی حاجی خان خه‌ریکی نوێژ و تاعه‌ت بوو. هه‌موو پاش نوێژیک وه‌کوو خه‌لکی تر ده‌ستی به‌رز نه‌کرده‌وه‌و دوعای نه‌کرد. یه‌کێک له‌ دوعاکانی نه‌وه‌بوو نه‌یوت: «خوایه‌ محه‌ چاوشین هه‌یه‌ په‌سته‌کینکی له‌ به‌رایه‌ جامانه‌یه‌کی شپری چلکنی ئالاندووه‌ له‌ مشکیه‌ پیسه‌له‌یه‌که‌وه‌و به‌ستوویه‌ به‌ سه‌ریه‌وه‌ که‌ له‌ ده‌رگای مزگه‌وته‌که‌ ده‌رئه‌چه‌ی به‌لای چه‌پا قایی سییهم نه‌هی چواره‌م به‌رانبه‌ر به‌ مالی حاکمه‌ سیاسییه‌که‌ مالی نه‌وانه‌، لیت تیک نه‌چه‌ی حه‌قی منی لی بسینه‌».

- مه‌لا محه‌مه‌دی چرچه‌ قه‌لایی گئیرایه‌وه‌ وتی:

ئه‌وا جه‌ژنی قوربانه‌ نۆبه‌نیکمان هه‌یه‌ ویستمان بیکه‌ین به‌ قوربانی. به‌ خه‌یزانه‌که‌م وت ئافره‌ت به‌لکوو قه‌سایینکی باشمان ده‌سته‌که‌وی که‌ پیسته‌که‌ی نه‌گروئ وای بگروئ کونی تی نه‌کا بیکه‌ن به‌ مه‌شکه‌ بو‌ خو‌مان.

ئه‌ویش وتی ئه‌یه‌رۆ پیاوه‌که‌ شتی وا چۆن ئه‌بێ پیسته‌که‌ی هه‌لگه‌رین بو‌ خو‌مان؟ ئه‌مه‌ قوربانیه‌ ئه‌بێ هه‌مووی بیه‌شینه‌وه‌، گوناحه‌ چۆن ئه‌بێ لێی هه‌لگه‌رین. وتم ئافره‌ت: وس به‌ به‌ خوا ئه‌گه‌ر هه‌موو گۆشته‌که‌شی به‌خوین و توژی له‌ کلکه‌که‌ی بیه‌شینه‌وه‌ هه‌یشتا خه‌یری دوو قوربانی خه‌لکی ترمان ده‌ست نه‌که‌وی. وتی: چۆن؟ هه‌ر وا واقی وپما. وتم: «ئافره‌ت خوا که‌ی به‌ خو‌یه‌وه‌ دیوه‌ مه‌لا خه‌یر بکا؟ سه‌ره‌ کلکه‌ نۆبه‌نیککی ئیمه‌ ئیسته‌ دوو گای قوربانی خه‌لکی تر نه‌خوا».

- هه‌ژار گئیرایه‌وه‌ وتی: پاش ئه‌وه‌ که‌ ره‌زاشا له‌ ئیرانا هاته‌ سه‌ر حوکم فه‌رمانی ده‌رکرد

که‌ هه‌موو که‌س ئه‌بێ کلاوی په‌هله‌وی له‌ سه‌ر کا. له‌ سه‌ر ئه‌مه‌ له‌ ولاتی ئیرانا هه‌را له‌ ناو مه‌لاکانا په‌یدا بوو که‌ ئایا به‌ له‌ سه‌رکردنی کلاوی په‌هله‌وی کافر ئه‌بن یا نابن؟

مه‌لا سه‌لیمیککی ژبی هه‌بوو له‌ سابلاخ ئه‌و هه‌ر له‌ سه‌ر ئه‌وه‌بوو که‌ هه‌رکه‌ ئه‌م کلاوه‌ له‌ سه‌ر کا کافر ئه‌بن. هه‌ندئ له‌ مه‌لایانیتیش به‌ر په‌رچیان ئه‌دایه‌وه‌و ئه‌یانوت وانییه‌. ئه‌ویش نه‌یوت: «ئه‌وا کلاو په‌هله‌وی بو‌ ئیوه‌ ئه‌ی بو‌ ته‌قویمی به‌خه‌لی چ ده‌بێژن؟ به‌ویش هه‌ر کافر نابن؟»

- مەلا عەبدولحەمیدی بانەیی یەکیک بوو لە موستەعدە هەرە خویندەوارو چاکەکانی شیخ عومەری ئیبنولقەدرە داغی لە سولەیمانی کە لە مزگەوتی «قامیشەکان» بوو. مەلا حەمەینە شیتەش هەبوو هەر لە سولەیمانی، شەویکی سێ شەنبە ئەم مەلا حەمەینە ئەچیتە لای مەلا عەبدولحەمید لە قامیشان پیتی ئەلێ: مەلا عەبدولحەمید چایەکی بێ کلکەم بۆ لێتی. مەلا عەبدولحەمیدیش ئەلێ: تۆ ئەقلت نییە چای بێ کلکە یەعنی چی؟ ئەویش ئەلێ: مەلا تۆ ئەقلت نییە چای بێ کلکە یەعنی هەر بۆ خۆم و خۆت بێ و کەسی بە سەرا نەیت و کلکی لێی پەیدا نەبێ.

مەلا عەبدولحەمیدیش بە سوختەکە ی ئەلێ سەماوەرە کە یان بۆ تیخا چایە کە یان بۆ دروست بکا و خۆیشی بچیتە دەرەو بۆ ئەو هەر ئەمان بە تەنها بمیننەو. سوختە چا ساز ئەکاو خۆی ئەچیتە دەرەو. ئەمان لە ژوورەو دەرگا کە دائەخەن، مەلا عەبدولحەمید دەست ئەبا بۆ ئیستکان کە چا تیکا تەق تەق لەو دیووە ئەدەن لە دەرگا. مەلا عەبدولحەمید هەلئەستی دەرگا ئەکاتەو کە سەیر ئەکەن سێ چوار فەقی مزگەوتی تر بە سەلامو ئەلەیکم ئەکەن بە ژوورا. مەلا حەمەمین توورە ئەبێ ناوچەوانی ئەدا بە یەکا ئەیهوێ قسە بکا تەق سێ چوار فەقی تریش دین و ئەوانیش سەلام دائەکوێن. مەلا حەمەمین ئیتر ئاگری تی بەر ئەبێ و ئەو نەدیتر شیت ئەبێ. ئەلێ: دایکتان وا لێکەن ئەمە کە لە هێرە وا کۆ بوونەتەو هەر هەلئەسی ئەکا بە کەوشەکانیا و بۆی دەر ئەپەری. مەلا عەبدولحەمید هەلئەستی ئەیگرێ پی ئەلێ: مەلا دانیشە چایە کەت بخۆرەو بۆ کوێ ئەچی؟ چا بۆ تۆ لێنراو. ئەلێ: قوزلقۆرت ئەخۆمەو مەن و تەم چای بێ کلکە ئیستە هەزار کلکی لێ پەیدا بوو. هەر چەندە مەلا عەبدولحەمید لێی ئەپارێتەو کە تۆ دەخەلت چیسە چەندە ئەخۆیتەو بخۆرەو، مەلا حەمەمین رازی نابێ و هەر ئەلێ مەن و تۆومە چای بێ کلکە، ئیستە ئەم ناچسنانە هەزار کلکیان لێ پەیدا کرد. بە بێ ئەو پیالە چایە ک بخواتەو لێیدا رویشت.

- جوولە کە یەک هەبوو لە بوکان خواجە مووشیی ناو بوو. ئەم خواجە مووشییە کچێکی هەبوو - بلامانی - هەموو کەس پیتی فێر بوو بوو؛ تەنانەت خواجە مووشی خۆیشی ئەیزانی. لە ناکاو روژی یک خەبەر یان دا بە خواجە مووشە کە کچە کەت موسلمان بوو. ئەویش هەندێ راماو پاشان وتی: «با برۆ ئەو حیزە هەر بۆ ئیسلام باشە».

- کابرایه‌کی قزلجه‌یی ناوی خو‌ی نابوو شاعر و بره شعرنکی دانا‌بوو بردی بو شیخ ره‌زای تاله‌بانی که په‌سه‌ندیکی بو له سهر بنووسن وه پیشی وت که «ره‌عد»م کردوو به ناوی شعر بو خو‌م. شیخ ره‌زاش ئەم شعره‌ی له باتی په‌سه‌ند به سهر بره شعره‌که‌یه‌وه بو نووسن:

ئە‌ی ترت ره‌عد و تست ره‌شه‌با هکرا ارسکم جدا وایا

- شیخ باب‌عه‌لی ته‌کیه‌یی، مه‌لا عه‌زیزی مفتی سوله‌یمانی، شیخ حیسامه‌دینی عه‌والان، سه‌ید ئە‌حمده‌دی خانه‌قا له که‌رکووک ئە‌مانه‌ هاو‌پتی ده‌وری کۆن و فه‌قیه‌تی بوون. جاریک شیخ حیسامه‌دین له عه‌والانه‌وه دیت بو سوله‌یمانی بو دیده‌نی شیخ باب‌عه‌لی و مفتی. پیش چه‌ند روژیک بریار ئە‌ده‌ن بچن بو که‌رکووک بو دیده‌نی سه‌ید ئە‌حمده‌دی. ئە‌چن و حه‌فته‌یه‌ک له لای سه‌ید ئە‌حمده‌دی ئە‌میننه‌وه. سه‌یدیش روژ به روژ خزمه‌تیا‌ن زیاتر ئە‌کا ئە‌مجا ئە‌که‌ونه سهر ئە‌وه که بگه‌رینه‌وه، سه‌ید ئە‌لی ئە‌م نیوه‌رو‌هش نانی نیوه‌رو‌ پینکه‌وه ئە‌خوین و پاشان خواتان له گه‌ل؛ به‌م جو‌ره رازی ئە‌بن.

سه‌ید ئە‌لی بو ئە‌و نیوه‌رو‌یه نانیکی زۆر نایاب دروست ئە‌که‌ن و ئە‌لی شو‌ربایه‌کی برویشیش لی بنین و به‌لام پیش هه‌موو خواردنیکی شو‌رباکه بینن و ئیتر بوه‌ستن. نیوه‌رو‌ دیت و سفره‌ رائه‌خه‌ن، قه‌ره‌وانه‌ی شو‌ربای ساوه‌ر له سهر سفره‌که ریز ئە‌کری و ئیتر هه‌چیتر نایه‌ن. شیخ باب‌عه‌لی و ئە‌وان هه‌ر چاوه‌رئ ئە‌که‌ن هه‌چیتر دیار نیه‌ه. سه‌یدیش ئە‌لی یا شیخ فه‌رموو نان بخۆن. شیخ به‌ ناچاری ده‌ست بو نان و شو‌ربا درێژ ئە‌کا و که‌وچکیکی لی ئە‌کاته ده‌می سه‌یر ئە‌کا بئ خو‌یشه. ئە‌وا سه‌ی ئە‌حمده‌دیش له‌و به‌ری سفره‌که‌وه دانیشتوو، باب‌عه‌لی روو ئە‌کاته مفتی و ئە‌لی: «مفتی به‌راستی سه‌ید ئە‌حمده‌دی تا ئیتره باشی هه‌تیا‌بوو، به‌لام لیره‌دا گووی تی‌کرد».

سه‌ید گو‌یی لی ئە‌بن و هه‌موو مه‌جلس ده‌ست ئە‌که‌ن به‌ پینکه‌نین. سه‌ید ئە‌لی باب‌عه‌لی مه‌به‌ستم ئە‌م قسه‌یه بوو که بلنیت ئە‌مجا ئە‌مر ئە‌کا نانی ته‌واو دینن.

- دیسان جاریکیکه هه‌ر ئە‌م شیخ باب‌عه‌لییه ئە‌چن بو دیده‌نی سه‌ید ئە‌حمده‌دی له که‌رکووک. که ئە‌چینه خانه‌قا ئیشی ئاوده‌ستی ئە‌بن. ئاوده‌سته‌کان به‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌وه بوون دیواری به‌ینه‌که‌یان رو‌خابوو، زه‌لام که دابنیشتایه وه‌کوو له ده‌شتا دابنیشتایه وابوو. باب‌عه‌لی ئە‌چینه سهر ئاوده‌سته‌تیک زۆری بئ ناچن زه‌لامیک دپته ئاوده‌سته‌که‌ی ته‌نیشته‌یه‌وه به‌لام به

ته‌واوی له یه‌ک دیارن. شیخ باب‌عه‌لی ده‌ست نه‌با قوتو جگه‌ره‌که‌یه‌ک ده‌ردب‌تی و جگه‌ره‌یه‌ک نه‌دا به‌ کابرای ته‌نیشتی و پتی نه‌لی: «به‌خیر بی!»
 نه‌مان له‌مه‌دا نه‌بن یه‌کیکی تریش دی له‌و لایه‌وه دانه‌نیشی جگه‌ره‌یه‌کیش نه‌دا به‌و و به‌خیر هاتی نه‌ویش نه‌کا. کابراکان واقیان ور نه‌مینتی. نه‌لی: برا بۆچ واقتان ور نه‌مینتی؟ یه‌کی له‌ دیوه‌خان سه‌ید نه‌حمه‌دا دابنیشی نه‌بی جگه‌ره‌ش بکیشی و قسه‌ش بکا خو له‌ سهر قه‌بران دانه‌نیشتوین».

ئیتیر له‌و ناوه‌دا نه‌بی به‌ هیلکه‌هیلک و فرت و هۆر. خه‌به‌ر نه‌گا به‌ سه‌ید. سه‌ید نه‌حمه‌د نه‌لی: «نه‌م به‌زمه‌ نه‌بی به‌زمی باب‌عه‌لی بی نه‌لی گورج عاب‌خانه‌کان چاک بکه‌نه‌وه تا باب‌عه‌لی دیواخانیکی تری بۆ رانه‌کیشاوین و دیره‌کیکی تری نه‌داوه‌ته ژیر».

- کورپک هه‌بوو له‌و به‌ر کتوه‌ گه‌وره‌ بووبوو. ده‌رو دراوسی به‌ دایک و باوکه‌که‌یان نه‌وت به‌سه‌ ژنیککی بۆ بینن و بۆی دانین با ئیتیر نه‌وه‌نده‌ قوته‌قوت نه‌کا. کوره‌ش گویی له‌م قسانه‌ نه‌بوو.

له‌ نه‌نجاما کچیکیان بۆ دبه‌وه‌و بۆیان هینا، شایی کرا و بۆیان کرده‌ به‌رده‌وه‌و کورپان کرده‌ ژووره‌وه. خه‌لک به‌ ته‌مان کور بی به‌ زاوا بیته‌ ده‌ره‌وه. کور دیار نه‌بوو تا به‌یانی. به‌یانی هاته‌ ده‌ره‌وه‌ هیچ قسه‌ی نه‌کرد، که‌س و کاره‌که‌ش هیچ ده‌نگیان له‌ گه‌ل نه‌کرد هه‌تا شه‌وی دوایش هه‌ر وه‌ک شه‌وی پیشوو وا بوو هیچ ده‌نگ نه‌بوو. له‌ پاشا دایکه‌که‌ی چوو به‌ لایه‌وه‌ وتی کورم نه‌وه‌ بۆچ هیچ ده‌نگت نییه‌؟

کوره‌ وتی ده‌نگی چیم بی؟ نه‌وه‌ نییه‌ ده‌نگم لیوه‌ دیت و قسه‌ی نه‌که‌م؟ وتی کورم نه‌وه‌ نالیم، نه‌لیم بۆچ ناییت به‌ زاوا؟ نه‌لی بۆچ نه‌بووم؟ نه‌لی کوا؟ نه‌لی نه‌ی نه‌وه‌ نییه‌ ژنه‌که‌تان هیناوه‌و داتان ناوه‌. دایکیشی نه‌لی نه‌ی دامان ناوه‌ ناخر نه‌بی بجی به‌لایه‌وه‌. کوره‌ش نه‌لی نه‌ی هه‌موو جار ئیوه‌ نه‌تان نه‌وت ژنیککی بۆ بینن و بۆی دانین، نه‌وا داتانناوه‌ ئیتیر چی هه‌موو ده‌م سه‌یری نه‌که‌م دانیشتوو.

دایکه‌که‌ سه‌یری کرد نه‌مانه‌ هیچی که‌لک ناگرئ. که‌ شه‌و داهاات په‌لی کوره‌که‌ی گرت برديه‌ لای بووکه‌که‌وه‌ ده‌عباکه‌ی کوره‌که‌ی گرت و خسته‌یه‌ سهر دوابراوی کچه‌که‌ وتی نه‌وه‌ بکه‌ به‌وه‌دا و خو‌ی هاته‌ ده‌ره‌وه‌. کوره‌ له‌ پاشا نه‌وه‌ی کرد به‌وه‌دا سه‌یری کرد خوین په‌یدا بوو. هه‌ر هه‌ستا ده‌رینه‌که‌ی دا به‌ شانیا گارامیک دانرابوو په‌لاماری گارامی دا و به‌ هه‌له‌داوان هات بۆ لای دایکی و ده‌ستی کرد به‌ جنیودان و گارامی بۆ به‌رز کرده‌وه‌و وتی:

«ده‌ویت باوک هەر ئیسته نه‌تکوژم، کچی خه‌لکی بۆ خۆی دانیشتیوو تو هاتی وتت نه‌وه بکه به‌وه‌دا منیش وام کرد ئیسته کچ خه‌لتانی خوین بووگه تو بوویت وه سه‌وه‌وی نه‌وه قه‌تله. هەر ئیسته تین نه‌مکوژن تا نه‌یانکوشتگم با تو بکوژم وائو خوینته ناهه‌قه‌ت کرد وه‌ریشمه‌وه».

دایکی زانی کوره‌که‌ی بوو به‌ زاوا هه‌ر‌ای کرد بۆ لای بووکئی و خه‌لکیش کوره‌که‌یان گرت. له پاشا تییان گه‌یاند که نه‌وه هه‌یج نییه‌و شیوه‌ی کور به‌ زاوا بوون و ژن هه‌ینان ناوایه.

- شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

مه‌لا قادری دۆله‌چه‌وتی له مزگه‌وتی ئیمه‌ وتی: نه‌وا روژیک تام لینه‌اتوووه زۆر شه‌رزهم. چوومه سه‌ر ناوده‌سته‌که ده‌ستم داوه‌ته ژیر چه‌ناکه‌م سه‌یرم کرد کابرایه‌کی شاره‌زووری هاته ده‌سته‌که‌ی نه‌وه دیومه‌وه. دنیا پاش عه‌سر بوو، عه‌مه‌له‌یی کردبوو پاره‌که‌ی وه‌رگرتبوو. نه‌ویش به‌ره‌حه‌ت لئی دانیشتیوو حسابی نه‌کرد نه‌یوت: چوارده په‌نجایی نه‌کاته ده‌ رویه‌ه. شه‌یریکی پیا نه‌هه‌ینا و نه‌ه‌للا پانزه په‌نجایی نه‌کاته ده‌ رویه‌ه؛ شه‌یریکی تری پیا نه‌هه‌ینا. چوار رویه‌ی بۆ کراسی بلووری، شه‌یریکی تری پیا نه‌هه‌ینا.

وتی منیش له‌م دیوه‌وه وتم: برا نه‌ویتری هه‌لگه‌ه بۆ سه‌راوی سو‌بحانا‌غا. وتی کابرا وتی: «کاو‌رای شاری ئیژی جنۆکه‌ی لیره‌شا هه‌ر واز نایه‌رن؟» هه‌ر هه‌ستا به‌ینی نه‌وه تاره‌ت بگه‌رئ لینه‌دا رویشت.

- له سه‌رده‌می خۆیا له سوله‌یمانی جووره رابواردنیکی هه‌بووه یه‌کیکی له‌وانه بووه که ده‌سته ده‌سته و به‌ره‌به‌ره سه‌یرانیان ریک خه‌ستوووه و چوون بۆ سه‌یران. یه‌کیکی له‌وانه سه‌یرانی «شه‌و کیل» بووه که نه‌چوون هه‌موو تفاقیکیان نه‌برد و شه‌و له‌وی نه‌مانه‌وه. شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

جاریک تو‌جاره‌کانی سوله‌یمانی له به‌ه‌ارا کو نه‌بنه‌وه بنه‌و بارگه ری نه‌خن و نه‌چن بۆ «پیری شه‌و کیل». مه‌لا حه‌مه‌مینه‌شه‌یته هه‌بوو، نه‌ویش له گه‌ل خۆیان نه‌بن. پیری شه‌و کیلیش دووره به‌ شاره‌وه. ما‌که‌ریک دینن مه‌لا حه‌مه‌مین سواری ما‌که‌ره‌که نه‌کن، پینی نه‌لین تو به‌ پینیان ناگه‌یته سه‌ر پیری شه‌و کیل سواری نه‌م گویدرێژه به‌ مه‌نجه‌لی ماستیش دینن نه‌لین نه‌م مه‌نجه‌له ماسته‌ش له به‌ر ده‌می خۆتا دانی ده‌ستی پتوه بگه‌ه؛ وریا به‌ نه‌رژئ. جار جار له داوه سووکه نه‌قیزه‌یه‌ک به‌ که‌ره‌که‌وه نه‌ژهن. که‌ر هه‌له‌ته‌تیزینی له‌وانه‌یه مه‌لا

حەممە مەين داکەوئى. پىئى ئەلەين مەلا حەممە مەين بە مەجۆرە تۆ ناگەيتە پىرى شەو کىل ئە ترسىن داکەوئى و مەنجدە ماستە کەش بېرئى، چاک وایە داتەستىن بە سەر کەرە کەوہ. مەلا حەممە مەينىش ئەلى باشە.

ئەمجا گورىسىک دىنن شەتە کى ئەدەن بە سەر کەرە کەوہ بە جۆرىک ئەگەر کەر خۆيشى بگەوزىتتەوہ مەلا حەممە مەين ھەر دانە کەوئى.

ماوہ يە کى باش ئەرۆن و نرىکەو ھەوراز ئەبنەوہ، مەلا حەممە مەينىش بە سواری کەرە کە يەوہ لە پىشەوہ يە. ئەمجا دىنن نىرە کەرىکى رووتى تۆرى بەھارى ئەخەنە دوای ماکەرە کە ي لەمەر مەلا حەممە مەين. نىرە کەر کە چاوى بە کەفەل و بن کلکى ماکەر ئەکەوئى بۆنىکى پىتوہ ئەکا حەيتە کە ي يەرەق ئەبى و بە بى پەردە ئەپەرىتە سەر ماکەر و لموزى توند ئەکا لە ناو شانى مەلا حەممە مەين. مەلا حەممە مەينىش بە سراوہ تەوہ ناتوانى جوولە بکا، دەست ئەکا بە جنىودان و ئەلى: ئەم نىرە کەرە سەگبا بە دوور خەنەوہ، لە بەر زەرەزەرى نىرە کەر کەس گوئى بە قسە ي مەلا حەممە مەين نادا. نىرە کەرىش لە بەر ئەوق و زەوق رىگای لى تىک ئەچى و وە کوو تىلا ھەموو جار ئەيدا لە بن ران و پشتى مەلا حەممە مەين. مەلا حەممە مەينىش ناویرى دەست لە مەنجدە ماستە کە بەردا لای وایە ئەگەر دەستى لى بەردا و ماست بېرئى خوا غەزەبى لى ئەگرئى. ئەمجا بە ھەموو دەنگىوہ بانگ ئەکا: سەگبا يىنە بىن کىرى ئەم نىرە کەرە بگرن با لە نوئىز م نەبات.

- ھەر شىخ مەمەد گىرپا يەوہ وتى:

جارىک حاجى مەلا شەرىفى سەعاتچى بۆ نان خواردى ئىوارە بانگى مەلا حەممە مەينە شىتە ئەکا و پىکەوہ ئەچنەوہ نوئى شىوان ئەبەنە مزگەوتى حاجى مەلا رەسوول. جەماعەت ھەموو لە نوئى و ورد و شتە ئەبنەوہ مەلا حەممە مەين ھەر لى ناپىتەوہ. حاجى مەلا شەرىف ئەلى: مەلا حەممە مەين خىراکە با بچىنەوہ. ئەلى مەلا حەممە مەين ھەستە با بېرۆين. ئەلى: سەبرکە جارئ پەلە مەکە. لە پاش بەنىکى تر حاجى مەلا شەرىف دىسان ئەلى: مەلا حەممە مەين چىت کرد؟ ھەستە با بېرۆين درەنگە. مەلا حەممە مەين ئەلى: «قوربان سەگبا بە کە جارئ». لە ئەنجاما بە ھەر جۆر بى مەلا حەممە مەين لە نوئى و ئەوراد ئەپىتەوہ ھەلئەستى و لە گەلى ئەچنەو بۆ مالەوہ.

کە ئەچنەوہ بۆ مالەوہ حاجى مەلا شەرىف لى ئەپرسى: مەلا حەممە مەين! قوربانە کە يانى چى و سەگبا بە کە يانى چى؟ ئەلى: «قوربان! سەگبا بە کە بۆ ئەوہ کە وازم لى بىتتە و کەم

هه‌لسه هه‌لسه‌م لئ دانیت. قوربانه‌کش بۆ ناشتی دواپی بۆ ئه‌وه له رووم هه‌لبیت له گه‌لت بیتمه‌وه».

- شیخ عومه‌ری بیاره هیتسرتیکی له خانه‌قادا ئه‌بێ و ئه‌تۆبێ، له پاش چه‌ند سالیک پیاویک خه‌لکی هه‌ورامانی ته‌خت دیت بۆ بیاره بۆ زیاره‌تی شیخ. شیخ لینی ئه‌پرسی: «رۆله تاته‌ت که‌ی عمر خواش که‌رده‌ن؟» ئه‌ویش ئه‌لئ: «ساقه‌ت بۆ! ئا ساله هه‌سه‌ره‌که‌و شیخی به‌ ره‌حه‌مه‌تو خوای شی، تاته‌م تۆیا».

کابرا له رووی هه‌لنایه‌ بلنی ئه‌و ساله ئیستره‌که‌ی شیخ تۆپی ئه‌و ساله باوکم مرد ناچار به‌و جووره‌ ئه‌لئ.

- ناسرالدینشا خه‌یاتباشییه‌کی ئه‌بێ له تاران ئه‌بێ به‌ ساقه‌ی ت، خه‌یاته‌کانی سنه‌ له مزگه‌وتی «پیر عومه‌ر» پرسه‌ی بۆ دا ئه‌نێن. کابرایه‌کی کورتاندوریش په‌سته‌کیک له‌ به‌ر ئه‌کا و سووژنیک ئه‌کا به‌ په‌سته‌که‌دیا و کشته‌کیک ئه‌خاته‌ ئه‌م لاو ئه‌و لای ملی و ئه‌چی له ژووری پرسه‌که‌دا دانه‌نیشی. یه‌کن له‌ خه‌یاته‌کان ئه‌مه‌ی پێ ناخۆش ئه‌بێ پینی ئه‌لئ هه‌سته‌ بچوووه‌ ده‌ره‌وه‌. ئه‌ویش ئه‌لئ: «بنیشم به‌ سه‌کینه‌خانمی ژنته‌وه‌! بوچه‌ ئیمه‌گه‌ل ئه‌هلی ته‌قه‌ل نین؟»

- ئه‌م دوو قسه‌یه‌ له‌ مه‌لا حه‌مه‌مینی کورپی مه‌لا عه‌بدوللای مه‌ریوانم وه‌رگرت.

ئه‌وره‌حه‌مانی خامه‌ له‌ سوله‌یمانی یه‌کینک ئه‌بێنێ هه‌ر په‌لاماری ئه‌دا ده‌ست ئه‌کاته‌ ملی و ماچی ئه‌کاته‌وه‌ و ئه‌لئ: «به‌قوربانته‌ بم! سێ رۆژه‌ له‌ سه‌ر ئه‌م چه‌قی رینگایه‌ راوه‌ستاوم یه‌کینکی خه‌لکی سوله‌یمانی به‌رچاو ناکه‌وێ. وا ئیسته‌ تۆ له‌ جینگای هه‌موو که‌سه‌کانمی».

- وه‌کوو و ترا شاری سوله‌یمانی رابواردنی سه‌یر سه‌یری تیدا بووه‌. خانه‌قای مه‌حمووی به‌حه‌وز و باخه‌که‌یه‌وه‌ به‌ شوخ و شه‌نگی له‌ مه‌لا ئه‌سه‌ده‌د به‌و لاوه‌ به‌و ته‌بیعه‌تی رابواردن و دلته‌ریه‌ که‌ له‌و خانه‌قایه‌دا بووه‌ سه‌رده‌می رۆژیک له‌ رۆژانی رابواردوو دینتته‌وه‌ بیر. هه‌ر شیخ محه‌مه‌دی شیخ جه‌لال گێرایه‌وه‌ وتی:

له‌ زه‌مانی مه‌لا خالدا له‌ خانه‌قا له‌ لیواری حه‌وزه‌که‌وه‌ به‌رو شته‌ رائه‌خری و دانه‌نیشی. له‌و به‌ری حه‌وزه‌که‌شه‌وه‌ سه‌ماوه‌ر تیخراوه‌و چا ساز کراوه‌. ئیستگانه‌ چا ئه‌خه‌نه‌ سه‌ر سینی

پالی پتووه ئەنی بە سەر ئاوه کەدا دیت بو ئەم بەر بو لای مەلاکان. کوتوپر لەو کاتەدا کە سینییه کە بە سەر ئاوه کە یەو ماریک لە ناو حەوزە کە سەر دینیتە دەرهو. شیخ بابە عەلی ئەلی: نای بریا لەم وەختەدا مشکیک هەبوایە بمانخستایە تە ناو ئەم حەوزە بمانزانایە لە گەل ئەم مارەدا چی ئەکەن؟

مەلا زوبەیری باوکی مەلا سالحیش لەوئ ئەبی کە ئەم مەلا زوبەیرە باپیری ئەم مەلا قادری بانگ بیژی ئیستە ی خانەقای حاجی مەلا عەلی بوو و منی لێ بوو بووم بەخدری زیندە، دەست ئەبا قوتووە جگەرە کە ی دەردینێ و ئەلی: دەسا قوربان من هەموو وەختی مشکیکی ئیحتایم پتیه. قوتو ئەکاتەووە مشک فرتە ئەکا و ئەکەوێتە سەر ئاوه کە ئەمجا مار و مشک لەو ناو ئاوهدا ئەیکەن بە شلپ و هۆر و سینی و ئیستکان و چا بەو ناوهدا بلاووی لێ ئەکەن و ئەبی بە سەیر.

- مەلا محەمدی مەلا مستەفای کورد گێرایەووە وتی:

لە سەردەمی حوکومەتی عوسمانیدا شیخیک هەبوو لە چنارە قەرزاری حوکومەتی بوو، کەردبوویانە سەری و بە تەنگیان هینابوو. ئەویش هانای برده بەر حەمەپاشا و مەفرەزە بە شوپتیهووە. سەد لیرە لە پاشا سەند بەقەرز و دای بە مەفرەزە کە و رزگاری بوو. ئەم قەرزی دوا خست و هەر نەیهینایەووە، پاشا کەردیە سەری وتی: «براوە سەلف هانی وەرە وت بیزیهوە». شیخە هەر گوێ ئەدایەو نەیهینایەووە، لە ئەنجاما پاشا ناردی گرتیان و هینایان لە ژووریکی تەنیشت ژوورە کە ی خۆیا حەپسی کرد.

پاشا شووی لە گەل خیزانە کە یا دەستیان کرد بە گەمەو گالته کردن نای بە ناوکیهوە وتی: «بیژی کونی کەم؟» شیخە لەو دیووە گوئی لێ بوو بانگی کرد: «قوربان تازە کە ی بو خۆت و کۆنە کە ی بو من». پاشا وتی: «قور وەسەر ئەقلت تۆ بو خۆت لەوئ هەر لە ورگی خۆت بدە». ئیتر نازانم لە ئاخرا سەد لیرە کە ی لێ سەندەووە یا نەیسەندەووە.

- ژنیک هەبوو لە کەرکووک لە بەر تەکیە، میمکە حەنیفی ناو بوو، زۆر پیر و پەرپووت بوو. بەم و بەو ئەژیا لیبان ئەپرسی میمکە حەنیف عومرت؟ ئەیوت: «بە قورباتان بێ پینج و حەو ساران».

- کابرایه کی که مال‌ه‌بی نه‌چیتته سوله‌یمانی شه‌وی له مالی خانه‌خویکه‌یا فرنی بو دانه‌نین. کابرا به ماستی تینه‌گا قهت شتی وای نه‌دیوو فرنیش تازه تیکراوه زور گهرم بوو، نه‌ینی به سه‌روه هدر له ناو ده‌میوه تا هه‌ناوی هه‌موو نه‌سووتی له روویشی هه‌لنایه ده‌نگ بکا. نه‌و شه‌وه هدر جینگل نه‌دا، به‌یانی نه‌چیتته‌وه که نه‌گاته‌وه ناو خیل و کوپ و کال ده‌وری لی نه‌دهن و خه‌بری شاری لی نه‌پرسن. نه‌ویش نه‌لی: «برا هیچ له شار نیسه به‌لام چشتیکی چه‌رمگ هه‌س نه‌گهر چاوتان پیکه‌وت دوو بست به‌وری وه‌سه‌روه بوو بروای پی مه‌که‌ن. نه‌و ده‌ویت باوکه مییه‌و چووگه‌سه پیستی گورگه‌وه پیاو نه‌سووتینی».

- ها تازه ئینگلیز هاتبوونه عراقه‌وه، زوری پینه‌چوو نه‌یانویست «مه‌لیک فه‌سه‌ل» یه‌که‌م بی به پادشای عراق. بو نه‌م ئیشه‌ بیروپای مه‌ردمیان نه‌ویست و داوایان نه‌کرد. ئینگلیزیکی زل هه‌بوو له که‌رکووک کردیه سهر خه‌لکی ولات که له‌م روه‌وه باوه‌ری خویان ده‌رپن نایا مه‌لیک فه‌سه‌لیان نه‌وی به‌شایان نایانه‌وی؟

مدیر ناحیه‌یه‌ک هه‌بوو له ولاتی که‌رکووک مه‌حموو نه‌فه‌ندیان پتی نه‌وت. ئینگلیزه‌که نه‌ویشی بانگ کرد و پتی وت توش قه‌له‌مه‌روی ولاتی خوت تا‌قی بکه‌وه. مه‌حموو نه‌فه‌ندی چوو پرس و رای هیتنا و گه‌رایه‌وه.

ئینگلیزه‌که لینی پرسى: ها چۆن هاتویته‌وه؟ وتی: «قوربان نه‌یانه‌وی». ئینگلیزه‌که چاویکی زیت کرده‌وه و تی وه‌کوو به سه‌رسامیه‌وه «نه‌یانه‌وی؟» مه‌حموو نه‌فه‌ندی که سه‌یری چاوی کرد خیرا وتی: «قوربان نایانه‌وی». ئینگلیزه‌که دیسان چاوی زیت کرده‌وه و به‌وه به‌توو‌ره‌بییه‌وه وتی: «نایانه‌وی؟» مه‌حموو نه‌فه‌ندی وتی: «قوربان نه‌یانه‌وی». چند جاریک نه‌م نه‌یانه‌وی و نایانه‌وییه‌هاتوو چوو کرد له به‌ینانا. مه‌حموو نه‌فه‌ندی سه‌یری کرد نه‌مه‌که‌لک ناگرئ. له پیشتر دو مه‌زبه‌تی دروست کردبوو یه‌کنی نه‌یانه‌وی یه‌کنی نایانه‌وی. نایانه‌وی له گیرفانیا بوو نه‌یانه‌وی له مستیابوو ههر دووکی ده‌ره‌یتنا خسته‌به‌ر ده‌ستی و په‌نجه‌ی نایه‌ سه‌ر نه‌یانه‌وی وتی: «قوربان نه‌مانه‌ نه‌یانه‌وی»، په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر نه‌ویتریشیان وتی: «قوربان نه‌مانه‌ش نایانه‌وی؛ جا ئیتر فه‌رمانی خوتانه‌و له‌مه‌ زیاتر ئیتر عه‌زیه‌تی ئیمه‌ش مه‌ده‌ن». نه‌لی ئینگلیزه‌که قاقا ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین و وتی: «به‌راستی ئیش نه‌وه‌یه‌که‌تو کردووته‌و تری منت بری».

- شیخ مستەفای قەرەداغی لە متسەرپی کەوتبوو خەریکی محامات بوو. رۆژیک لە بەغدا لە کۆریکا دەرە دەل ئەکا لە ئیشی حوکومەت کە ناروا. مەلا حەوێزاغای کۆییش ئەو سەرەمە نائب بوو لە کۆرە کەدا بوو، روو ئەکاتە شیخ مستەفا ئەلی: «ئاخر قوربان ئەو سەرەمە کە جەنابت مۆتەسەرپ بویت لە هەولێر، ئیمەش هەر واما ئەوت کەچی تۆ ئەتگرتین و لە بەندیخانەت توند ئەکردین».

شیخ مستەفاش ئەلی: «ئێستە ئەزانم کە ئەو وەختە ئێوە راستان ئەکرد».

- کابرایەکی ئەو خۆشناوە باری گۆزە و دیزە بار ئەکا و ئەیهێنێ بۆ هەولێر. لە قەراخ شار کابرایەکی باجگیری تووش ئەبن و داریک بە هەموو هێزی خۆی ئەدا بە لای بارە کەدا نیوەی ئەشکینێ و ئەلی: «ئەم بارەت چییە؟» کابرای خۆشناویش ئەلی: «ئەگەر داریکی تری پیا کینشی هیچ».

- مەجەوهریک لە «دیلێزە» هەبوو مام رەسوولی ناو بوو، شەویک لە مزگەوت مەولوودی کرابوو هەموو دیلێزەیی کۆ بوونەوه. گەرە و بچووک هەر کە هەلئەستا ئەبوت تو خوا مام رەسوول رەحمەت لە باوکت تۆزێ ئاوم بەدری، مام رەسوول ئەوەندە هەستا و دانیشتبوووە بە جاری پەکی کەوتبوو. ئەمجا هەر کە بیوتایە مام رەسوول رەحمەت لە باوکت تۆزێ ئاوم بەدری. ئەبوت: «لەعەت لە باوکم و ئاوت نادەمی».

- مەلا کەریمی بیارە گێژاپەوه وتی:

ئەوا لە سولهیمانی لە مزگەوتی بابەعەلیدا کۆریکی لە مەلاکانی بناری هەلەبجە دانیشتوین. ئەوەندەمان زانی کابرایەکی رووتەلە لە دوورەوه هات رووی کردە کۆرە کە. شیخ نووری بابەعەلی وتی بە مەلاکانی بەری هەلەبجەو بیارە ئێوە هەر ئەلین ئیمە بە هۆی شیخانێ بیارەو تەویلەوه لە کەشف و کەرامەت تۆزێ تیگەیشتوین، ئێستە من ئەو شیخانەم و ئە هیچ لە گەل ئەوەدا کەرامەتیکیشتان بۆ ئەنوینم. وتی وتیمان چۆن؟ وتی: ئەم پیاووە و لە دوورەوه دەرکەوت تەلاقی کەوتوووەو تەلاقی کەشی چاک نایتەوه.

وتی کابرا گەیشتە جێ و رووی کردە شیخ نووری وتی قوربان تەلاقم خواردوووە و هاتووم بۆم چاک کەیتەوه. وتی وتووتە چی؟ وتی وتم هەر سێ تەلاقم کەوتی و بە هیچ شیخ و مەلایەک چاک نەیتەوه. شیخ نووری وتی باوکم تەلاقی هێچی بە سەر هێچەوه

نهماوه، وه کوو خۆت وتوته به هیچ شیخ و مه‌لایه‌ک چاک نابیتته‌وه. کابرا به هه‌ناسه ساردی هه‌ستا لێیدا رویشت. وتی له پاشا پرسیمان شیخ نووری ئەوا به کەشف و کەرامەت زانیت ئەم کابرایه ته‌لاق‌ی که‌وتوو هه‌ی به چیدا زانیت چاک نابیتته‌وه؟ وتی: «که‌واکه‌ی شر و تیلمه تیلمه‌بوو».

- مه‌لا حه‌مه‌مینه‌شیتته هه‌بوو وه‌ختی خۆی له سوله‌یمانی له خانه‌قای مه‌ولانا ژووریکیان دابوو به له‌وئ ئەنووست. ژووره‌که قاپی نه‌بوو. حاجی فه‌قئ پتی ئەلئ قاپیه‌کی بو دروست که‌ن من پاره‌که‌ی ئەده‌م. مه‌لا حه‌مه‌مین ئەمه‌ی زۆر پی‌خۆش ئەبن هه‌ر خیرا ئەچی بو لای وه‌ستا که‌ریمی دارتاش بو ئەوه قاپی بو دروست کا. وه‌ستا که‌ریمیش ئەلئ جا مه‌لا تو ئەندازه‌ت نه‌هیتاوه من چۆن قاپیت بو دروستکه‌م؟

مه‌لا حه‌مه‌مینیش ئەلئ هه‌ر ئیستا ئەچم ئەندازه‌که‌ت بو دینم. ئەچیتته‌وه هه‌ر چه‌ند ئەکا نازانی ئەندازه‌ی ئەم ده‌رگایه چۆن بگرئ، ئەکه‌وتته بیری که به بالی خۆی ئەندازه‌که بگرئ. هه‌ر دوو بالی ره‌پ ئەکا به‌و جۆره ئەندازه‌که ئەگرئ و ئەگه‌ریتته‌وه بو لای وه‌ستا که‌ریم. له ریگادا ئەکه‌وتته چالیکه‌وه ده‌ست ئەکا به هاوار هاوار، پی ئەزانن. یه‌کیک ئەیه‌وی ده‌ری بینئ به ته‌مایه بنه‌وی له په‌لی ئەلئ: «کوره نه‌که‌ی بنه‌وه له ریشم با ئەندازه‌که‌م لئ تیکنه‌چی».

- مسته‌فا نه‌ریمان گێرایه‌وه وتی:

سالیک له‌و گوی سیروانه شوانیک له‌و به‌ر ئاوه‌که شوانیکی جافی به‌رچاو ئەکه‌وی. بانگ ئەکا هۆ هۆ شوان. ئەمیش ئەلئ هۆ. ئەوتیر له‌ بواره‌که‌وه بوئ دیتته ئەم به‌ره‌وه ئەلئ: کوره شوانه تو نازانی من تا‌های حه‌مه‌جانم چۆن ئیژی هۆ؟ وه‌که‌لام ئیسته وه‌م تفه‌نگه ئەتکوژم. ئەویش ئەلئ: برا کوشتنی گه‌ره‌ک نییه‌ بچۆره‌وه ئەو به‌ر بانگ که هۆ شوان منیش ئیژم «هۆ به‌لئ، هۆ به‌لئ ئیتر کوچکت لئ نه‌واری بۆچی ئەمکوژی؟»

- ئەحه‌ی کړنو هه‌موومان ئەیناسین که چۆن بووه. جاریک له‌و شاره‌زووره ژنیک منالیکی پئ ئەبن هه‌ر ئەگرین و ژیر نابیتته‌وه. ئەحه‌ی کړنو له‌وئ ئەبن پتی ئەلئ: تو خوا خاله‌گیان ئەم مناله‌م بو بترسینه به‌لکوو ژیر بینه‌وه. خاله ئەحه‌مدیش چاوی قیج ئەکاته‌وه و روو ئەکاته‌وه مناله‌که ئەلئ: «خوو له‌ قوزی دایکت به‌م». ژنه ئەلئ ئەی بی‌فه‌ر! خاله بۆچی

من وام وت؟ خاله همه‌دیش نه‌لی: دایکم بۆچی من مه‌یموونم مناله‌کەت بۆ بترسینم؟
منالیکه من بترسینم هەر ئەبێن وای بترسینم پیتی رازی نابێ ئەیکه‌مه‌وه به شویتنی خۆیا.

- کاربایه‌ک له‌و به‌ر کێوه ژنیکێ هینابوو. ژنه له پاش سێ مانگ خولامینکی تۆی بوو.
پیاوه سه‌ری سه‌رما وتی ئافره‌ت ئەمه‌ چیه‌؟ ژنه وتی: پیاوه‌که هه‌چی تێدانیه‌یه وه‌ره تا
حسابت بۆ بکه‌م. پیاوه وتی به‌لێ. ژنه وتی: ئەمه سێ مانگه شووم کردوو به تۆ، بلی به‌لێ.
وتی به‌لێ. ئەمه‌ش سێ مانگه سکم پره، بلی به‌لێ. [وتی: بلی. ژنه وتی:] ئەمه تۆ مانگه‌که.
پیاوه وتی: وه‌للا ئافره‌ت هه‌یج عه‌قلم به‌م ورده حسابه نه‌شکاوه.

- پیاویک هه‌بوو مه‌لا مووسا و ژنیکێ هه‌بوو خا‌ه‌جیجی ناو بوو. مه‌لا مووسا چوو بوو
بۆ کاروان. له پاش ماوه‌یه‌ک کاغه‌زیکێ بۆ خا‌ه‌جیجی خه‌زانی نووسی که به‌م زووانه
ئه‌گه‌ر ئەمه‌وه به‌رو. به‌ر مال پاک کاته‌وه. خا‌ه‌جیجیش ولامی نامه‌که‌ی به‌مجۆره بۆ نارده‌وه:
بلین به‌ مه‌لا مووسا ئەو به‌ر و به‌ر ده‌رگا ئەو لیتی ئەپرسن
کردوو به‌و کاغه‌زه ئەو لیتی ئەنووسن

تا زوو به‌ته‌وه هه‌یج لیتی نه‌ترسن

- پیاوی هه‌بوو له‌و شاره‌زووره ماری ناو بوو، هه‌ر خه‌ریکی گاو گۆتال بوو. بایه‌کی
هه‌بوو سه‌مینی ناو بوو. ئەم ماره‌ هه‌موو جار خه‌لکی ئەترسان به‌ براه‌ی که‌وا پیاو
ماقوولی مالی شیخه. رۆژیک پێیان وت ئەری ماری سه‌مینی برات ئیشی چیه‌و به‌ چ جۆر
له‌ مالی شیخ دایه؟ وتی: «خزمی خه‌زووری سه‌پانی له‌تکه هه‌رمێ مالی شیخیه‌».

- کاربایه‌کی مایندۆلی خۆی و کچه‌که‌ی و ژنه‌که‌ی زستان ئەبێن له‌ به‌ر به‌فرو سه‌رماو
سۆله ئەخه‌زینه ژووره‌وه. رۆژیک ناگریان کردبووه‌وه مه‌نه‌ج‌لێ پریشی له‌ سه‌ر بوو به
ده‌وریا دانیشتبوون. کچه‌ مای پریشه‌که‌ی ئەهینایه‌وه کوتوپر پرشینک پریش که‌وته سه‌ر
گۆنای کچه‌و زۆر عه‌زه‌یه‌تی دا، وتی: «ئە‌ی گووم تیکردی». باوکه‌که‌ دانیشتبوو هه‌له‌یدایه‌وه
وتی: «ئە‌ی کیری که‌رم به‌قوزتا با، خۆ چیه‌شته‌که‌ت پیس کرد». دایکه‌که‌ش رووی کرده
میرده‌که‌ی وتی: «گووم کرد به‌ریشتا ئەوه بۆج قوزی کچه‌که‌مت درێ؟» وه‌للا له‌ سه‌ر ئەمه
مال تیکچوو، زله‌زه‌ که‌وته ئاوابی.

- مەلا حەممە مینە شیتە لە سولە یمانی جاریک کۆر و کال هەلیئە خەپن و ئەیبەن بۆ کانی دۆمان. کە ئەگەنە ئەوئ ئەیانەوئ کەوشە کانی لئ بدزن بۆ ئەو هەم روو هە بەلکۆو سەیرانیکیان بۆ دروست ببێ. داریک لەوئ ئەبێ ئەلین کئ ئەتوانئ بچیتە سەر ئەم دارە؟ خەلکە کە یە کە یە کە ئەلین وەللا کەس ناتوانئ. ئەمانەش مەبەستیان ئەو یە کە بەلکۆو مەلا حەممە مین بلی من ئەتوانم، ئەمجا ببینرە سەر دارە کەو کەوشە کانی لئ بدزن.

سەرە دیتە سەر مەلا حەممە مین ئەلئ دەسا وەللا من ئەتوانم. ئەلین: دە یاللا. ئەویش چاکئ ئەکا بە لاداو کەوشە کانی دانە کەنئ و ئەیکا بە بەر پشستینە کەیا و بە دارە کەدا هەلئە زنی. ئەلین ئەو هە کەوشە کانت بۆ کوئ ئەبەئ؟ ئەلئ: «ئاخر نەو هە ک لەوئ رینگایە کم دەست کەوئ بۆ خانەقای مەولانا هەر لەوئ کەوشە کانت بەکمە پتیم پرۆمەو هە ئیتر بۆچ بێمەو هە خوارەو».

- کابرایە ک هەبوو لەو سەر شتێو مام و سووی ناو بوو. زۆر پیر و ئیفتادە بوو بوو. ژنیکی جوانی هەبوو عەنبەری ناو بوو. رۆژیک مانگی رەشەمئ بوو، مام و سوو سەیری کرد دوو پشیلە خەریکی گەمەو گالتەن؛ ئەمیش بایەکی تیکەوت بانگی کرد عەنبەر، عەنبەر خیرا وەرە. تا عەنبەر هات و خۆی ساز کرد مام و سوو بایەکی نیشتەو، وتی: «عەنبەر هەلیگرە بۆ مانگی رەشەمئ سالی دوایی».

- حەممە بەگی حاجی رەسوول بەگ گیرایەو و تی:

کابرایە ک لە تارێر هەموو سالی کە عیال ئەروا بۆ کویستان یا ئەگەر پتەو هە ناو دارو دەو هەنە کانا خۆی دانەگرت جوانو شتی لئ ئەدزین. رۆژیک خیل ئەروا هەر چەندە ئەکا دەر فەتی دەست ناکەوئ شتیک بدزئ، ئەیدەوئ بگەر پتەو هە سەیر ئەکا و لە دواي خیلە کەو هە پیریزنیکی زۆر پیر گۆچانیکی بە دەستەو یەو هە هات. کابرای دزە ئەلئ: خۆ من هێچم دەست نەکەوت با سەیری بەکم بۆ خۆم.

ئەچی لە پشستەو ئەلئ «خوو»، لە گەل خوو کردن پیریزن لە سەر گازی پشت ئەکەوئ و هێچ هەلناسیتەو هە. هەتیو هە کە ئەلئ واکە بێگیم. ئەیگی و لە پاشا لئئ ئەپرسی میمکە ئەو هە ترسای؟ ئەلئ: ئەری بەخوا.

کابرا وتی سالی دوایی هەر لەو وەختەدا چوومەووە بۆ تارێهر تیفکیریم پیرێژنەکه گۆچانیکی بە دەستەوێهەو بە ناو دەوێنەکانا ئەسوورپتەووە ئەلنی: «خوو خووکەرەکهی پار بێم وە قوروانت بێرەو، بێرەو مێمکی خۆت بترسینەرەو».

رشتهی مرواری

- ژنیکی هەورامی هەبوو ئاتەیی ناو بوو، هاتە سەر و کاری مردن و گیانەلا. کورپکی مەلای هەبوو چوو سەری و دەستی کرد بە ئامۆژگاری کردنی و پیتوت دایە ئاگات لە خوا بێ. دایکەکش پیتی وت: «رۆلە مەحەدم چیشەن ئاگام جەوی بۆ پاسە ئای ئاگاش جەمن بۆ».

- ئەحەیی جاو هەبوو لە سولەیمانی پیاویکی فەقیرۆکەو دەنگ باریکیک بوو حەلوای لە ناو تەبەقا ئەگێراو ئەیفروشت. هیچ عەزبەتی خۆشی نەئەدا بە شینەیی و لەسەر خۆ ئەچوو بە رینگەدا و لە ژێر لێوێهە بانگی ئەکرد حەلوای نایاب.

رۆژی پیاویکی خەلکی ئەو دەشتی دزەبێهە ریی ئەکەوێتە سولەیمانی سواری ئەسپیک ئەبێ و بە تەنیشت ئەحەیی جاوا تێئەپەرێ. ئەحەیی جاویش لە سەر کۆلانیک دانیشتووە لە بەر خۆیەو حەلوای ئەفروشی. کابرای دزەبێ هەر بە سەر ئەسپەکەو بانگی لێ ئەکا کە باایی نیو روپیه حەلوای بداتی. ئەحەش وردە وردە لە سەر خۆی ئەبزۆیتەووە و هەر خەخەن ئەکا کابرا ئەلنی: «کورە رابە رابە».

ئەحەیی جاو لەمە توورە ئەبێ چونکە بە شێوێ سولەیمانی رابە ناوێ بۆ رابە، لای وایە ئەمە بە ناوێهە گالتهی پێ ئەکا پێ ئەلنی: «کورە خۆت رابە، دایکت رابە، باوکت رابە». پاشان ئەحەیی جاو تێئەگەیهنن کە ئەمە مەبەستی ئەوێ نییه مەبەستی ئەوێهە کە یانی زوو کە. ئەحەش لە بەر خۆیەو ئەلنی: «جا بۆ ئالی خێراکە».

- کابرایەک هەبوو لە «کۆیسنجق» کەریمە گەوجیان پێ ئەوت. ئەم کەریمە گەوجە کورپ حاجی مەلا ئەمینی کۆبی بوو. خەلکوخا سەریان ئەخستە سەری ئەیانوت کەریمە گەوج دنیا کێ ئەیخوا؟ ئەبوت: «کێ ئەیخوا! زمان لووسان تاس و لووسان بێ نامووسان».

- کابرایهک هه‌بوو له سوله‌یمانی عه‌به شیتیان پین ئەوت. شیخ عومهری قه‌ره‌داغی -که به «ابن القرداغی» به ناو بانگ بوو- هه‌موو جار پینی ئەوت: «عه‌به شیت دوعای خیرم بقو بکه». ئەویش ئەیوت: «یا شیخ هه‌ر وه‌خت باست بکه‌ن ئەکه‌و‌یته‌وه بیرم».

- حاجی مه‌لای جوان‌پۆ ئەچن بقو ئەو ده‌شتی شیروانه‌یه‌و فه‌قییه‌کی تالشی له گه‌ل ئەبن. له‌و ده‌شته‌ تووشی شواینیکی جاف ئەبن. حاجی مه‌لا سه‌یر ئەکا ئەوا شوانه گالۆکیکی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌و که‌ره‌کیکی خستۆته لاشانی ریشی ماش و برنج بووه. بانگی لێ ئەکا: ئەری لالۆی شوانه له‌ که‌یه‌وه شوانی؟ ئەویش ئەلێ: مه‌لا ئەوه‌تی خۆم ناسیگه هه‌ر شوانم. حاجی مه‌لا به‌ فه‌قییه‌که ئەلێ ئیسته ئەم شوانه تاقی ئەکه‌مه‌وه چونکه ئەمه قه‌ت ئاوه‌دانی نه‌دیوه. ئەلێ: «لالۆی شوانه به‌ چیا ئەزانی خوا یه‌که‌و دوو نییه؟ من ئەلیم دووه.» شوانه‌ش ئەلێ: «مه‌لا من له‌ باوکم بیستگه و تگیه خوا یه‌که. باوکم له‌ باپیری بیستگه و تگیه خوا یه‌که. باپیریشم له‌ باپیره گه‌وره‌م هه‌ر وه‌و جو‌ره ئیسته وه‌ که‌لام خوا ئەگه‌ر تۆ بیژی دووه ده‌که‌مه‌ ملت وه‌م گالۆکه سه‌رت وه‌ک نێرکه ته‌شی له‌و ناوه‌دا خول ئەخوا ئیتر بیوره‌وه».

حاجی مه‌لا وتی که‌ ئەمه‌م بیست ده‌ستم کرده ملی و ناوچه‌وانم ماچ کرد و وتم ئیمانی تۆ له‌ هی من قایم‌تره.

- سلیمانی حه‌مه‌جانی روغزایی کچیکی شوخ و شه‌نگی هه‌بوو زۆر که‌س داویان کردبوو نه‌یدا‌بوو. له‌وانه بوو ناویانگی ده‌رکردبوو که‌ سلیمان ئەم کچه‌ی نادا به‌شوو، چونکه هه‌ر که‌ ئەچوه‌ خوازینی هه‌روا ئەگه‌راپه‌وه داوه. روژیک ده‌سته‌یه‌ک له‌ کویخای جاف له‌ گه‌رمیانه‌وه ئەچن بقو خوازینی کچه‌ بو یه‌کن له‌ کوره‌کانی حاجی قادری روغزایی که‌ له‌ دایکه‌وه خزمایه‌تیا هه‌بوو له‌ گه‌ل سلیمان خانا. رێ ئەکه‌ون ئەم ریکه‌وتنه‌ش ناویکی ده‌رکرد که‌ چۆن سلیمان خان له‌ گه‌ل ئەمانه‌دا ریکه‌وتوه؟ شواینیکی مالی سلیمان خان هه‌بوو له‌و وه‌خته‌دا ئەویش له‌ دیواخان بوو لێیان پرسن: ئەری برا ئەمانه چۆن هاتن چۆن له‌ گه‌ل سلیمان خان ریکه‌وتن؟ وتی: «به‌ خوا نازانم هه‌ر ئەوه‌نده ئەزانم هاتن دانیشتن و قسه‌یان کرد و هه‌ستان».

- له‌ ده‌وری شیخ ره‌زادا له‌ کۆریکا باسی قسه‌ی کورتی پر مه‌عنا و شعری جوان ئەکرا وتیان ئەم شعری فرده‌وسی که‌ ئەلێ:

زۆر جوان و کورت و پڕ مەعناوە. شیخ رەزاش وتی وا نێهە من لەو کورتتر و جوانتر و پڕمەعناترم وتو. وتیان کامەیه؟ وتی:

موختەسەر خۆشە قسە بردمە مەزلگەهێ خۆم گرتم و خستم لێم بردو گونم کرد بە جوار

- لە زەمانی نامانوللاخانێ واییدا لە سنە پیاویکی رەمشتی ئەچیتە لای پنی ئەلێ: «قوربان بەراوی ئاوریز لە رەمشتا هی منەو ئیستە میرزا حەمەعەلی خانی زاوتی ئیوہ ئیمسال لێ داگیر کردم. هاتووم ئەم شکانەت لا ئەکەم». وایش ئەلێ: لە کەیهوہ ئەو زەویە بە دەستەوہیە؟ ئەلێ: قوربان هەشتا سالتیک ئەبێ بە دەست ئیمەوہیە. ئەلێ: باشە هەشتا سالە بە دەست ئیوہیە بە سالتیکیش بە دەست زاوتەکە ئیمەوہ بیت.

ئەلێ: قوربان کەواتە ئەم مال و سامانە ئیوہش کە چەند سالە بە دەست ئیوہیە بە سالتیکیش هەموو بۆ میرزا حەمەعەلی بێ. والی ئەلێ: ئەم کابرایە بکەنە دەرەوہ و لێیدەن. کابرا ئەلێ: «بە دەرەیکەوہ هاتم بە دوو دەرەوہ دەرچووم». والی ئەلێ: بیگێرەوہ ئەمجا فەرمانی دا کە زەویەکە یێ بەنەوہ و کردیشی بە پیاو ماقوولی خۆی.

- کابرایەکی بلباس هەبوو عەمەدی وەتەمانی ناو بوو، لێیان پرسن: ئەری مام عەمەد مام بایز لە لایەن دین و دیانەتەوہ چۆن پیاویکە؟ وتی: «بە خودای بابم خودای لێم هەلناگری دیومە رۆژوان بخوا، بەلام نەمدیوہ نوێزان بکا».

- ئەمە یەکیکە لە عبارەتی کوردی:

کاجوو ما دانێ ئادە یزانم چۆنی ئەزانی؟

- پیرەژنیک لەو ولاتی قەندیلە مانگایەکی هەبوو. سالتیک بەفریکی زۆر باریوو قەندیلی داپۆشیوو. هیچ رەشایی بە دەرەوہ نەبوو. پیریزنە لە بەر بێ ئالیکێ بۆ مانگاکە هی حالی شربوو؛ جا ئەبوت: «خولایا بە سەدەقە هی حومریت بێم کیتی قەندیلی بکە ی بە کاو مانگا لۆ کیم سەری رۆ تیکا بەلام بەخولای نایکە ی بە قوربانەت بێم خولای».

- حەمە‌ی لاوه هەبوو ئە‌یوت: «غە‌یبه‌ت د‌یت قورگت ئە‌گرئ، ئە‌گەر نە‌یکە‌ی ئە‌تخنک‌ینیت».

خاران خوارزا مە‌زن کردن مامان برازا بزر کردن
واتە‌خالە‌کان خوشکە‌زاکانی خۆ‌یان زل کرد و بە‌گە‌وره‌یان کردن. مامە‌کان برازاکانی
خۆ‌یان ون کردن.

- پ‌یاویکم لا‌بوو مام پ‌یرداودمان پ‌ن ئە‌وت. لە‌ هە‌موو رویە‌کە‌وه بە‌ راستی پ‌یاویکی سادە‌و
ئە‌رامە‌ندە‌ بوو. روژیک لە‌ قە‌وسی پ‌ایزا دان‌یشت‌بووین با‌سی روژ کورتی ئە‌کرد کە‌ چۆن ه‌یچی
نە‌ماوه بە‌ جاری کورت بوە‌تە‌وه. هەر یە‌کە‌ لە‌م رووه‌وه قە‌سە‌یە‌کی ئە‌کرد، وتم ها مام پ‌یرداود
تۆ‌ چی ئە‌لنی؟ وتی قوربان چی بریم؟ من هەر ئە‌وه‌ندە‌ ئە‌زانم هەر دە‌ب‌یتتە‌ شه‌و روژ داد‌یت.
بە‌ راستی من وا چووە‌ دل‌م‌وه کە‌ کە‌م وە‌سف‌ی وا کورتی پ‌ر مە‌عنا کراوه.

- بارام بە‌گی ئە‌حمە‌د بە‌گی جاف وتی چوو‌مه سە‌نە‌ چوو‌مه لا‌ی ئایە‌توللا سە‌یرم کرد
پ‌شیلە‌یە‌کی ت‌یسک‌نی زۆ‌ر جوانی کە‌للە‌زلی لە‌ لا‌بوو بە‌ ئە‌ندازە‌ی دوو پ‌شیلە‌ هە‌بوو. لە
بە‌ردە‌میا هە‌لتووتابوو بە‌ بست ل‌یی جودا نە‌ئە‌بوە‌وه. وتی: قوربان من پ‌شیلە‌ی وا گە‌وره‌و
کە‌للە‌زلم نە‌دیوه. ئە‌ویش وتی: «بە‌لئ بارام بە‌گ کتکی ئایە‌توللا ئە‌شئ ئایە‌توللا‌ی کتک‌گە‌ل
بئ».

- لە‌ گۆ‌رستانە‌کە‌ی سەرگە‌ت لە‌ سەر ک‌یل‌یک ئە‌م هۆ‌نراوه‌یە‌ نووسراوه:
ئە‌گەر مە‌زانی ئی بە‌ چ‌یش مە‌ردە‌ن نازە‌و ناخوون‌یش ئاو ج‌زش کە‌ردە‌ن
- کابرایە‌کی کرمانجی ئە‌و دە‌شتی هە‌ول‌یرە‌ لە‌ خ‌زم‌یکی خۆ‌ی ئە‌پ‌رسی چ کە‌ست لا
هە‌یه؟ وتی: «کاکە‌و کاک نە‌بی، نە‌ب‌یه‌پۆ‌زه‌و پۆ‌ز بە‌راوه، غە‌زاییبە‌و کامراوه، منداریه‌کان‌یشم لە
دە‌وره‌یان وە‌ستاوه».

- پ‌یاویکی خۆ‌شناو دنیا زستان بوو هەر باران بوو شه‌وی چوو‌ه دە‌ره‌وه‌و هاتە‌وه یە‌ک‌یک
ل‌یی پ‌رسی: عاسمان کوونه؟ وتی: «و‌ه‌للا ئە‌ب‌ی پ‌شیلان ل‌یست‌ب‌یتت‌انە‌تە‌وه». مە‌بە‌ستی ئە‌وه بوو
کە‌ سامالە‌.

- عباس قولى سولتان برا گەورەى فەرە جوللابەگى ئەلمانەبوو. رۆژىك ھەر دوو كىيان لە گەل زابىتىكى ئىرانىدا ئەچنە دەرەوہ بۆ گەپان. ئەچنە سەر ئەرزىك فەرە جوللابەگ قسە بۆ عباس قولى سولتان و زابىتە ئىرانىيە كە ئەكا ئەلى: «قوربان! ئى ئەرزە موسە تەحە كە بە نەزەر و مباركىت ياو و ئىنە چەن سالا لەم يەزرە و لەم يەسمر بوو». عباس قولى سولتانىش ئەلى: «فەرە جوللابەگى فلتە فلتە چىشەن مەواچى! واچە نەكالىان».

- فەرە جوللابەگى ئەلمانە رۆژىك لە گەل ئاغا فەيزوللاى دەبىرولمەمالك ئەچن بۆ لای عباس قولى سولتان. فەرە جوللابەگ ئەيەوئ دەبىرولمەمالك بە عباس قولى سولتان بناسىنى ئەلى: «قوربان ئىنە ئاغا و دەبىرولمەمالكا تەشريفش ئاوەردەن خزمەتو سولتانى عەرزەش ھەن». عباس قولى سولتانىش ئەلى: «فەرە جوللابەگى دەبىرولمەمالك و دەبىرولمەمالكە مەزناؤ. وە مەزناؤ چىش مەواچى؟ واچە ئا فەزى ئامان».

- مەلا حسىنى مەلا قادرى بيارە لە ھەلەبجە لە بياوئىكى پرسى: ئەرى رە مەزانت گرت ئىمسال؟ ئەوئىش ئەلى: «ئەرى، نەزىم بۆ سالىكىكە».

- كورپىك ھەبوو ناوى دوابراو بوو. لە باوئى توورەبوو بوو ھەموو جار قسەى خرابى بىن ئەوت. باوئەكەشى شكاتى لە لای خەلك ئەكرد. خەلكەكەش بە كورپەكەيان ئەوت: بۆچ وای لە گەل ئەكەى؟ باوئەكە ئەبىن خزمەتى بکەى و لە گەلى چاك بىن. ئەوئىش وتى: حەقى كورپە لە سەر باوئەكە چىيە؟. وتیان: «ناوئىكى باش بىن، خەتەنەى بکا، سەرەتا ئىنكى تۆزى بنەمالەش بىنئى بۆ ئەو ئەولادەكەى باش بىن. پاش ئەمانە قورئانىشى بىن بخوئىنئى». كورپەش وتى دە ھىچ يەك لەمانەى لە گەل مەن نەكردووہ. «ناوم دوابراوہ، كىرم نەبراوہ، داىكم تىھەلدراوہ، ھىچىشم [بىنەخوئىندراوہ]». ئەمجا خەلكەكە وتیان بە باوئەكەى كەواتە وازى لى بىنە.

- مەولوو لە بنەرەتا خەلكى سەنەبوو عەبە پىزەش خەلكى سولەيمانى بوو. رۆژىك لەسەر باسى ئن قسەيان ئەگىرئە يەك. مەولوو ئەلى: «بەھەشت بۆيە خۆشە چونكە ئنى تىدا نىيە». عەبەش ئەلى: «كە ئن لە جەحەنم داىە جەحەنم خۆشە».

- جه‌مالی جه‌میل به‌گ ته‌م‌نی له ده‌وری هه‌شت سالی‌دا نه‌بن. حه‌سه‌ن به‌گی جاف وتی له وه‌ختی خۆیا ده‌نگ و باس وایوو که شوکری فه‌زلی شاعری هاو ده‌وره‌ی شیخ ره‌زا نیره‌مووک بووه. ئەم جه‌ماله‌ ره‌ژیک له سوله‌یمانی ئەچیتته حه‌مامی مفتی سه‌یر ئەکا شوکری فه‌زلیش که شیخ ره‌زا پیتی وتوو «پوره شوکری» له حه‌مامه‌وه په‌شته‌مالیکی له خۆیه‌وه ئالاندوو. له به‌ینی په‌شته‌ماله‌که‌وه جه‌مال چاوی به‌گه‌لو گونی شوکری فه‌زلی ئەکه‌وئ سه‌یر ئەکا کیری هه‌ر به‌قه‌د ناوکه‌ خورمایه‌که. ئەمیش منال ئەبئ شتی وای به‌لاوه سه‌یر ئەبئ که پیاویکی وا زه‌لام کیری وا بچووکی هه‌بن. ئەلئ: «ئای ئای ئەم پیاوه کیری چه‌نده بچووکه». هه‌ر که ئەم ئەمه‌ ئەلئ شوکری فه‌زلیش جه‌مال ئەناسئ و بئ وه‌ستان ئەلئ: «رۆله بۆ منال گاین ئەوه‌نده به‌سه».

- له بله‌سه‌ن مه‌لایه‌ک هه‌بوو مه‌لا وه‌لی ناو بوو، ژینیکی هه‌بوو «خاخازئ»ی ناو بوو. خاخازئ ئافره‌تیکي سه‌ر به‌ده‌روه‌وه قسه‌زان بوو. له ماوه‌ی ژبانیا مه‌لا وه‌لیش قورعانی پئ خویندبوو. مه‌لا وه‌لیش خۆی قسه‌خۆش بوو. چاویکیشی نه‌بوو. ره‌ژیک هه‌ندئ فه‌قی و مه‌لای ئەو ده‌وره ئەبن به‌میوانیان. دیاره له هه‌موو کۆریکا هه‌موو جۆره قسه‌یه‌ک ئەکری. له سه‌ری ئەو قسه‌نه‌دا باسی کچ ئەکری که به‌لای مه‌زه‌به‌ی شافعییه‌وه چۆن وه‌کئ ئەیدا به‌میرد. له‌مه‌وه قسه‌ی لئ ئەبیتته‌وه و هه‌ر یه‌که ئەلئ چ جۆره کچیک باشه. سه‌ره دیتته سه‌ر مه‌لا وه‌لی ئەویش ئەوه‌ی بیزانی ئەیلئ. خاخازیش خه‌ریکی ئیش و نان دروست کردنه‌و گویی له قسه‌کانی هه‌موویان نه‌بن. که سه‌ره ئەگاته سه‌ر مه‌لا وه‌لی میردی له قسه‌کانی ئەو زیاتر تووره ئەبئ و ئیتر خۆی پئ راناگیرئ. ئەلئ: یه‌ک چاوی بینه‌ره‌ که‌ی وا ئەبئ؟ تۆ له هه‌موویان نه‌زانتری. کچ ئەمانه‌یه: «کچی ده‌سالان بیلبیله‌ی چاوان، کچی پانزه‌ سال ده‌سکه گولیکی ئال، کچی کناچه‌ی بیست سالی ته‌واو گوشت و دوگیکه‌بۆ خاوه‌ن حه‌ساو، کچی سی سالان دایکی منالان، کچی چل سالان پیریژنی مالان، کچی په‌نجا سال کوشتییه‌ حه‌لال، کچی شه‌ست سالی له‌عنه‌تی لئ پئ له خۆی و مالی». که ئەم ئەمه‌ی وت هه‌موویان ئیتر په‌کیان ئەکه‌وئ.

- کابرایه‌کی له‌ک هه‌ر خۆی هه‌لئه‌کیشا که پیاویکی چاکه. ئەم له‌کانه‌ش ده‌سته‌یکن له ئەترافی هه‌ولیر؛ ئەو له‌کانه‌ نین که که‌ریمخانی زه‌ند له‌وانه.

جا كابرەيەكى كرمەنجى ھەولتەرى پىنى وت: «ئەگەر چاكەيت لەك نىت. ئەگەر لەكەيت چاك نىت.»

- پىپاويك ھەبوو لە سنە ئامحەمەدى ناو بوو. شەرى فەرامىرزا و ھەورامىيەكان دەستى پىتەرد. فەرامىرزا سەركەوت كە مەردم بە تەماي ئەو ھەنەبوون. ئەويش ئەيوت: «بەراگەل جەنگ چەند ئەندامىكى ھەس لەشەكەي نازايىيە، دلەكەي تەگبىر كەرنە، چاۋگەلى خۇ پاراستنە، بەلگەلى فەرمەن بەردارىيە، زوانەكەي فەيل و تەلەكەس، پىشەر ھەكەي نەرم و لە سەر خۇيىيە، رانئەدەكەيچى سەر كەفتە، ھەر كەس ئەمانەي بوو لە جەنگا جەنگ ئەواتەو.»

- كابرەيك لەو سەر شىوي سەقزە ژىنىكى ھىنا و لە پاش سى مانگ كورپەكيان بوو. پىپاۋەكە لە مال نەبوو، ژنەكە زەماۋەندى گۈزەبانەي گىپرا. لەو ھەختەدا پىپاۋە ھاتەو ھەم لەم كارەساتە واقى و پەما وتى ئا سەركەن ئەمە چىيە؟ روى كەردە ژنەكەي و وتى: چۈن لە پاش سى مانگ مەنئال ئەيىت؟ ژنە وتى: پىپاۋەكە وانىيە تۆ نەتزانىو ھەرە تا حىسابت بۆ بەكمە: «ناو جەژنان و دواي جەژنان و بەرە جەژنان ئەمە بۆ دۆ. گەلاۋىژ و سەراۋىژ ئەمە بۆ شۆ مانگى چەلو پىش چەلە ئەمە نۆ. ئادەي تىلەكە لۆتى چەقۆ». بەم جۆرە نۆ مانگى بۆ پەركەدەو.

- مەلا مەرفى كۆيى لەو موكريانە سەگىكى ھەبوو زۆرى خۆش ئەويست بۆ ھەر كۆيەك بچوايە سەگەكەي بە شوپنەو ھەبوو. ئەم خۆي چى دەست كەوتايە بەشى ئەويشى ئەدا. بەكراغا ھەبوو لە «قەباكەندى» رۆژىك پىنى ئەلى مامۇستا ئەم سەگەت بۆچ ئەو ھەندە خۆش ئەوي لە گەل ئەو ھەشا گلاۋە؟ ئەلى: «بەرام شەرى خۆيم لىن لا ئەدا، شەرى خەلكم لىن، دۈور ئەخاتەو، لە سەر شىتىكى زۆر كەم كلكە سووتىم بۆ ئەكا، بەيانى و ئىۋارە پاسەوانىم ئەكا، لە ناو ھەموو ھەيوانىكا ھەموو دەم لە گەلمايە، لە ھەموو كەس خۆشترى ئەويم، دۈور زامانىم لە گەل ناك، لە پاشەملە باسەم ناك.»

بەكراغاش ئەلى: «بەريا مامۇستا مەن ئەو سەگە بومايەو تۆ ھەسەت بەكردمايە ھەيا تۆ ئەو كەسە بووتايە كە ئەو ھەسەنەي تىايە.»

- سۆفی مه‌حموو هه‌بوو مجه‌وری خانه‌قای مه‌حوی بوو له سوله‌یمانی. راستی به‌ده‌ما نه‌ئه‌هات. رۆژیک مه‌حوی نه‌یگرئ ئه‌لئ: سۆفی مه‌حموو تو‌ق‌ه‌ت راستت کردوو؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: قوربان ئه‌گهر ئه‌مه‌م بۆ راست نه‌ژمیرئ ئه‌مووت نه‌ء.

- مه‌لا یوسف هه‌بوو له‌و سه‌رشیوی سه‌قزه ماشائه‌للا زۆر زۆر ناشیرین بوو. ژنیکیشی هه‌بوو مه‌لا ژن پیروزی ناو بوو. مه‌لا ژن پیروزی له‌ جوانی و شوخیدا له‌ هه‌موو سه‌رشیوی سه‌قز ناوی ده‌رکردبوو. له‌ گه‌ل ئه‌م جوانیه‌شیا بۆ نازایی و شازنی هه‌ر به‌ په‌نجه‌ نیشان ئه‌درا. مه‌لا یوسف هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی خو‌ش ئه‌ویست مه‌گهر هه‌ر مه‌لا ژن پیروزی له‌و خو‌شتر ویستایه‌ مه‌لا ژن پیروزی هه‌ر نه‌خوینده‌وار بوو.

مه‌لا ژن پیروزی سه‌یری مه‌لا یوسفی می‌ردی ئه‌کا و چاوی لئ ناتروکینئ. مه‌لا یوسف ئه‌لئ مه‌لا ژن پیروزی ئه‌وه‌ بۆچ وا به‌ کول سه‌یرم ئه‌که‌ی؟ مه‌لا ژن پیروزی ئه‌لئ: «باوکی محه‌مد ئه‌زانم خوا هه‌ر دووکمان ئه‌خاته به‌هه‌شت و له‌ویشا هه‌ر پتکه‌وه‌ ئه‌بین». ئه‌لئ چۆن؟ به‌ چیا ئه‌زانی؟ ئه‌لئ: تو له‌ سه‌ر شوکر کردنت به‌ من، منیش له‌ سه‌ر سه‌بر کردم به‌ تو. خوا جه‌زای شوکر و جه‌زای سه‌بر هه‌ر دووکی ئه‌داته‌وه‌.

- حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لیزاده‌ی کۆیه‌ ئه‌چیت بۆ به‌غدا به‌ ناوبانگی مفتی زه‌هاویه‌وه‌ بۆ چاو پتکه‌وتن و زیاره‌ت کردنی. پاش ئه‌م دیده‌نیه‌ ئه‌گه‌ر پته‌وه‌ بۆ کۆیه‌. ئه‌مجا خه‌لک لئی ئه‌پرسن: «قوربان تو مه‌لاتری یا مفتی زه‌هاوی؟» ئه‌ویش ئه‌لئ: «هه‌ر دووکمان مه‌لاین ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ من شوین کتیب ئه‌که‌وم، مفتی زه‌هاوی کتیب شوینی ئه‌و ئه‌که‌وی».

- ژن مووی درێژه‌و ئه‌قلی کورته‌.

- یه‌کئ ژنیکئ هه‌بوو دوژمنیکئ هه‌یه‌.

- باوه‌رت به‌ ژنه‌که‌ت هه‌بن ئه‌گهر دایکت چاویری بکا.

- ئه‌گهر هه‌ور چوو لۆ بادینان خو‌ه‌له‌کوته‌ لۆ کادینان. ئه‌گهر چوو لۆ شاره‌زوور بچۆ لۆ

ریگه‌ی دوور.

- ئه‌گهر هه‌ور چوو بۆ بانه‌ بچۆره‌ یانه‌. ئه‌گهر چوو بۆ هه‌ورامان بچۆ بۆ کاروان.

- شیخ قادری شیخ سعید لە گەل شیخ حەمەغەریبا کیشە یەکیان ئەبن. شیخ حەمەغەریب لە سەر ملک شکات لە شیخ قادر ئەکا. لە ژووری مەحکەمە شیخ قادر توورە ئەبن لە شیخ حەمەغەریب ئەلنی ئیوێ کە ی پیاو بوون بەرانبەر بە ئیمە؟ باوک و باپیرتان هەر پیاو ئیمە بوون وا ئیستە تۆ هاتووی بەرانبەر بە من رانەوهستی.

شیخ حەمەغەریب ئەلنی: «راست ئەکە ی باوکم پیاوی باوکت بوو و باپیرم پیاوی باپیرت، چونکە ئەوان پیاو بوون؛ بەلام ئیستە تۆ پیاو نیت و کەس نابن بە پیاوت».

- ئەو جا «سە ی ساق» لەو شارەزوورە دوومی تیا دا ئەنیشت. ئەم گوندەش هی وەسمان پاشای جاف بوو. وەسمان پاشا روژیک بە تایەر بەگی کوری ئەلنی بچی سەرانی و مولکانە ی سە ی ساق بینیت. ئەویش ئەمە ی پین ناخۆش ئەبن و کاتنی کە ئەیهوی لای وەسمان پاشا دەرچی ئەلنی:

من بە تاجی خوسرهوی و جامی جەهان بین گەف ئەکەم

تۆ بەمامووری سەرانی دووم و خەراتم ئەکە ی

وەسمان پاشا کە گوئی لنی ئەبن پینی ئەلنی: «برا بگەرێوێ شاعری خۆت بۆ خۆت و سە ی

ساقی خۆم بۆ خۆم».

- مەلا محەمەدی «بەروین» هەبوو کە بە مەلا قوہیسەن ناو بانگی دەرکردبوو. دەستی شاعری هەبوو، ئەگەر بە ناوی ئەو عەشرەتی فوایی و باوہ جانیەدا. بچوایەتە دیواخانە ی هەر کوێخایەک کوێخا ژن لە بەر ئەو نە وەک مەلا قوہیسەن بە شعر ناوو ناتۆرەیان لنی دەریتنی خزمەتیکێ زۆری ئەکرد.

روژیک ئەوا دەمە دەمی عەسرە و شەستە باران رەهیلە ئەکا، ئەچی بۆ بنکە یەکی باوہ جانی. هەر لە دوورەو لە ئاوییەو چاویان پنی ئەکەوی و ئەیناسن کە ئەمە مەلا قوہیسەنە. خەبەر ئەدەن بە مالی کوێخا کەوا مەلا قوہیسەن هات. کوێخا لە مالمەو نابی، ژن لەرزی لنی دنی کە ئیستە نە نیوہرێوێو نە ئیوارە، هیچ حازر نییە چۆن مەلا قوہیسەن بەرپی کا؟ ئەگەر باشیش خزمەتی نەکا زمانەکی شەرە لەوانە یە حەیا یان بەریت. تا ئەم خەریکی ئەم فیکر کردنەو یە ئەبن مەلا قوہیسەن لە دەرگای دەوارەو سەر ئەکا بە ژوورا.

کوێخا ژن ئەچی بە پیشوازێو عەباکە ی لنی ئەستیننی و ئەیکا بەسنگی دەوارە کەدا. ئاگردانی ئاگر ئەکاتەو حەو جۆشی ئەخاتەلاو هەر بە دەورەو بەری مەلادا دنی و بە

ماریفەت نواندن مەلا لەوانە نییە شەوی بمیئیتەو. کویخازن ئەچی تەشبیەکی گەورە هەنگوین دینی دوو چنگی چاکی کەرە ی ئەخاتە سەر لە گەل دەستە بەریەک نانی هەورامیدا بۆی دائەنی، پیتی ئەلی: لە ریگاوه هاتووی دنیا سارد و بارانە رەنگی برسیت بی جاری تۆزی لەم هەنگوین و کەرەبە بخەرە بەر دلت بۆ ئیوارەش خرتیک ئەکوژنەو. ئەشزانێ مەلا نامیئیتەو بۆ ئیوارە بەلام ئەم هەموو ماستاو کردنە هەر بۆ ئەوێهە که مەلا زەمیان نەکا. مەلا لە بەر ئەو برسی ئەبی ئەوەندە هەنگوین و کەرە ئەخوا هەتا لە لووتی دیتەو و هەنگوین ئەیگرئ، رەپ لئی رانەووستی. لە پاش ماوێهەک تۆزی دیتەو سەر خۆی و ئەلی عەباکەم بۆ بیئە ئەرۆم. کویخازن ئەلی بە قوربان چۆن ئەرۆیت؟ تۆ فەرموو بەرە کەتت هیناوه ئەبێ ئیمشەو لیرە بیت کویخاش دیتەو لەخزمەتتا ئەبی. ئەلی عەباکەم بۆ بیئە ئەبێ پرۆم ئەم شعرەش بەدە بە کویخا:

وہ تیکہی ہەنگوین پەنگی چنیمۆ ئاوی چنیمیی داوہ گونیمۆ^۱

مەعناکە ی ئەوێهە ئەلی: «بە پاروویەک هەنگوین هەناسە ی لئ بریم ئاوی ساردی دا بە گونمەو». ئەمەش ئیشارەبە بەو ماین دیتە فال بیانەوئ ئیستری بیئ نیرە کەری ئەخەنە سەر جا ئەگەر ئەو نیرە کەر زۆر لئ پەری دینن ئاوی سارد ئەکەن بەکیر و گونیا بۆ ئەو ئیتر لئی نەپەری وادیاروو کویخا ژن ئەم هەموو ماستاوە ی بۆ مەلا قوہیسەن کرد هیچ کەلکی نەبوو.

- دەنگ وایە مفتی زەهاوی و توییە نالی ئەم ھۆنراوہ ی:

ئەحوەلی تەفرەقە نەزەر تەقویەتی سەبەب دەکا

عارفی وەحدەت ئاشنا لەم قسەبە ئەدەب ئەکا

بە منا و تووہ. ھەر وەھا قسەکە ی مفتی و ھۆنراوہ کەش جگە لە مەعناکە ی خۆی ئەوہش

ئەگە یەنئ کہ مفتی خیل بووہ.

- حاجی مەلا عەبدوللای جەلیزادە بەینی لە گەل مفتی زەھاویدا زۆر خۆش ئەبی. مفتی

زەھاوی ئاوی محەمەد و کۆری ئەحمەدە؛ «۹۸» سال ژیا. حاجی مەلا عەبدوللای ئەچی بۆ زیارەتی دۆستی کۆنی مفتی زەھاوی. لە دیوہ خانی مفتیدا دائەنیشن و گەلئ لە عالمەکانی

به‌غدا له دیواخانه‌که‌دا ئەبن. حاجی مه‌لا دیت به‌ت‌عریفیداو و وه‌سفی ئەکا. مفتیش له‌و لاوه دانیشتووه‌ سه‌ری داخستووه‌ ئەمجا حاجی مه‌لا باسی مه‌سائلی علمی ئەکا له‌ گه‌ل ت‌عریفه‌که‌ی مفتیدا. به‌ مفتی زه‌هاوی ئەلین قوربان گویت له‌ قسه‌کانی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لایه‌؟ مفتیش ئەلئ: «من بۆ قسه‌کانی کاکه‌ولا گویم خێله‌».

ئهمه‌ گوزارشتیکه‌ ته‌نها مفتی زه‌هاوی وتویه‌تی خێلی بۆ چاوه‌. چاو که‌ خێل بوو شتیک به‌ دوو شت ئەبینئ، ئەمیش ئەلئ من بۆ قسه‌کانی حاجی مه‌لا ئەوه‌نده‌ خۆشن به‌لامه‌وه‌ هه‌ر قسه‌یه‌کی به‌ دوو قسه‌ وه‌ر ئەگرم.

- ئالتون ئەفندی هه‌بوو له‌ گاوه‌کانی سوله‌یمانی بوو. پیاویکی بالا به‌رزی باریکه‌له‌ که‌وایه‌کی درێژی ئەکرده‌ به‌ری قایشیکی باریکی ئەکرد به‌ پشتین، سه‌داره‌یه‌کی ئەکرده‌ سه‌ری، ده‌ستی ئەخسته‌ پشتیه‌وه‌ و ورده‌ ورده‌ له‌ گه‌ره‌کی گاوارانه‌وه‌ ئەچوو بۆ ناو بازارپ. لیان ئەپرسی ئالتون ئەفندی ئەو ئایه‌ته‌ له‌ قورعانا که‌ ئەفهرمووی «فالهمها فجورها و تقواها» مه‌عنای چیه‌؟ ئەویش به‌ بئ وه‌ستان ئەیوت: «بانی هه‌لمه‌تی بر دوو فرووجه‌که‌ی گرت و قووتی دا». ئەیانوت ئەی «الم تره‌ کیف» مه‌عنای چیه‌؟ ئەیوت: «ئأ» له‌م ته‌ره‌ که‌یفه‌».

- شیخ مسته‌فا تاله‌بانی هه‌بوو که‌ باسی خرابی یه‌کیکی بکرایه‌ ئەیوت: «هه‌ی تول بئ و شل بئ و کول بئ و له‌ ده‌رمالی کۆلی بئ».

- حاجی قادری روغزایی هه‌بوو سالیک ئەچی بۆ حه‌ج و له‌ ریگادا سواری حوشر ئەبئ. پاشان باسی حوشر ئەکا ئەیگره‌ته‌وه‌ و ئەلئ:

که‌ چووم بۆ حه‌ج له‌ ده‌ستی عه‌ره‌بستانه‌ غه‌زه‌ویکی خویان هاورد و ناویان ناو حوشر. حوشر، حوشر نه‌و تاویریک وو؛ ملئکی پئچ و قه‌مچ. ئەو ساله‌ چوو بوومه‌ دیواخانه‌که‌ی سه‌ی ئەحمه‌دی باهه‌ ره‌سوول له‌ سوله‌یمانی شتیکیان بۆ هاورد پئیان ئەوت «نیرگه‌له‌»، شتیکێ پئچ پئچی پئوه‌ بوو ئەتوت سوچه‌ماری شاره‌زووره‌. له‌ باتی ئەوه‌ بکیفئنی قۆرته‌ قۆرتی لئوه‌ ئەهات. ملی ئەو حوشره‌ش له‌و مارپئچه‌ ئەچوو. له‌باتی ئەوه‌ قۆرته‌ قۆرتی لئوه‌ بئ، بۆره‌ بۆری لئوه‌ ئەهات. هه‌ر ئەوه‌نده‌ به‌رزوو ئەتوت چوار هه‌سوونت

خستگه‌سه سهریه‌ک. کاورایه‌کی گوله‌که‌ی عه‌ره‌بی له‌گه‌لاوو هه‌ر له‌گه‌ل پئی ته‌وت یخ خیرا پخی نه‌کرد.

کاورا به‌منی وت بئی سواروه. منیش چووم سواری بووم. ئەمجا کاورا پینی وت‌ه‌وه «خیی» ئەوه‌نده‌م زانی حوشر که‌وته جووله‌ بۆره‌یه‌کی کرد لمۆزی توند کرد له‌زه‌وی پاشه‌لی به‌رز کرده‌وه و پاشان هه‌ر دوو ده‌ستی به‌دوو جمگه‌وه قوت کرده‌وه. سه‌یرم کرد من که‌وته‌مه‌ شه‌ک و شوک و خه‌ریکم رووه‌و عاسمان ئەچم، وه‌قه‌وره‌که‌ی حه‌مه‌ پاشا ئاگام له‌خۆم بریا که‌ حوشر راست بوه‌وه من له‌به‌ینی زه‌وی و عاسمانا وه‌کو قوته‌ی مل نیرگه‌ کاردووم لیهات. خیرا په‌لامارمدا توند ده‌ستم گرت وه‌کۆپانه‌که‌یه‌وه. حوشر ملی وا درێژ که‌چی کلکی ته‌وت کلکی مار میله‌که‌ی بریاگه‌.

ئیمه‌ ماینه‌ بۆره‌مان هه‌س ده‌ست و قاچی هه‌ر یه‌که‌ کلاوه‌ژنۆیه‌کیان هه‌س، که‌چی نه‌و دوا وپاوه‌ وه‌کوو به‌رچیغی شکاو له‌دوو لاهه‌ ده‌ست و قاچی ئەشکایه‌وه له‌وه‌سه‌روه‌ وه‌کوو قه‌وره‌که‌ی باوه‌ شاسوار که‌وا به‌سه‌ر گرده‌که‌وه، ئەویش شتیک وه‌سه‌ر پشتیه‌وه‌و و کاورای فیه‌نه‌ی عه‌ره‌ب نه‌بوت ئەمه‌ دووگه‌که‌یه‌سی. وتم کوره‌کوچکی تۆی لئ نه‌واری دووک وا له‌دواوه‌خۆ هه‌یج نه‌وی من مه‌ره‌ په‌ره‌که‌ی خۆمانم دیگه‌ دووکه‌که‌ی وه‌سه‌ر قنگیا شوپر بووگه‌سه‌وه تۆ شیت بووگیت ئیزی نه‌وه‌ دووگیه‌سی. من فرهم وت و ئەو فره‌ی وت هه‌یج نه‌چوو وه‌گوپچه‌یا.

دوو گوی بچکۆله‌ی وه‌کوو گوپچه‌مشکی هه‌بوو. کاوپیزی نه‌کرد وه‌کوو گا، که‌چی پشقلی نه‌کرد وه‌کوو بزن. ئەی به‌ردت لئ نه‌واری بۆ ده‌عبای وا. خۆ له‌وه‌سه‌روه‌ من زیرهم کردو خوا بکا ئەوی دوژمنیسته‌ تووشی غه‌زه‌وی وانه‌وی. بۆج ئەمویرا جیهه‌ بکه‌م. کاورای فیه‌نه‌ش هه‌ر پینی ئەوتم خاله‌ حاجی وا نزیک بووگیته‌وه له‌خوا. که‌چوویته‌ کاوه‌ به‌ته‌واوی ئەچیته‌ مالی خوا. وتم تۆ برا به‌لا له‌خۆت و له‌م نزیک بوونه‌وه له‌مالی خواتدا ئەگه‌ر ئەم جاره‌ رزگارم بوو له‌م غه‌زه‌وی خوایه‌ و به‌ساغی گه‌یشتمه‌وه ژیر ده‌واره‌که‌ی ده‌شتی شاره‌زوور، جاریکیکه‌ من ویت و تۆوه‌ بکه‌م گووی وا نه‌خۆمه‌وه.

- یه‌زیده‌کان ئەلین:

هه‌ژده‌ی ئاداری مه‌له‌که‌ زین هاته‌خاری، ده‌نگ کرن به‌اری، هه‌تا بیست و چه‌اری سه‌ری داری خه‌ملی بنی داری که‌ملی.

دیسان ئەلین: ژنا جوان دەردی بێ دەرمان، تێن کوشتن، تێن بەردان.

- لە کوردەواری پیریژنان کە بە شەو منالان ئەکەنە خەو ئەم رستانە ی خوارەو بە دەوریانا ئەخوین و فووێک ئەکەن بە دەوریانا کە دەستی بێ ئەکەن ئەلین:
یا سە ی سەرور، یا خواجە ی قەمەر، بەشقی سلیمانی پیغەمبەر دەمی مار و جزووی
عقرەو بخەینە قەمەر، هەتا سبەینی خۆری ئەکەوێتە سەر.
- لە شەوی معراجدا ژنە سەرەکان ئەم رستانە ئەخویننەو:
زەللە کە زەلیلە کە، کەمەر بەستە ی خەلیلە کە، ئەمشەو شەوی نوورانە، رەسوولە للامیانە،
کلیم دایە دەس جەبار، با محەمەدی نازدار.

- لە ولاتی شیخان و بادینانە فەلە یەکی زۆر لەوی دانیشتبون هەموو گوندەکان هەر
فەلە بوو. «مستواغا» هەبوو لەو دەورو بەری ئامیدیە. ئەم مستواغایە هەموو دەستەو
عەشرەتە کە ی هەر ئەو بوو کە لە گوندە کە ی خۆیا بوون، فەلە کانیش زیاتر لە سەد گوندیان
هەبوو. مستواغا بەر بەرە کانی ئەو هەموو فەلانە ی ئەکرد هەر چەند پەلاماریان ئەدا هیچیان
بێ نەئە کرا، ئەمیش کە پەلاماری ئەوانی ئەدا زیانیکی زۆری لێ ئەدان و کوشتاریکی فراوانی
لێ ئەکردن. گەورە ی ئەم فەلانەش «مارشەمعون» بوو.

گەلێ سال ئەم دوژمنایەتیە درێزە ی کیشا فەلە لە گەل مستواغادا هیچیان بێ نە کرا لە
ئەنجاما مارشەمعون وتی ئیمە هەموو لەم ولاتەدا دانیشتووین ئەم شەر و ناکۆکیە تاکە ی
درێزە بکیشی لە بەینمانا؟ چاکتر بۆ هەر دوولامان ئەو یە ناشتی بکەوێتە بەینمانەو. هەستا
بەخۆی و سەد سواریکی فەلەو هات بۆ مالی مستواغا و خزمەتیکی باش کران. لە پاش
ماوە بەک والی موسل ناردی بە شوین مستواغادا و بێ وت مادام مارشەمعون هاتوو بۆ لای
توو ناشتی کەوتۆتە بەینمانەو، من حەز ئەکەم تۆیش بچیت سەری لەو بدە ی و منیش دیم
پیکەو ئەچین بۆ ئەو ئیتر ئەو دوژمنایەتیە بنەبڕ بێ. مستواغاش وتی باشە.

ئەمانیش بە چەند سواریکەو لیباندا رویشتن. کە مارشەمعون خەبەری زانی دیواخانیتیکی
گەورە ی هەبوو رازاندیەو و پیشوازیەکی باشیشی کردن. مارشەمعون هەژدە کوری تەفەنگ
بە دەستی هەبوو مستواغا سەیری کرد هەژدە تەفەنگی تەلێعە لە ناو دیواخانە کەدا بە دیوارا
هەلواسراون و هەر یە کە دوو قەتارە فیشەکیان بە سەرەو یەو کورە کانیش لەو لاو بەریزە
دانیشتوون. وتی مارشەمعون ئەمانە رەنگبێ تەفەنگی ئەم کورانە بن؟ خوا هەر زیادیان کاو

عەمریان درێژ کا. مارشەمعون وتی: «بەلسێ تاغا هی ئەوانە بریا هەژدە نەبوونایەو تەنھا یەکیک بوونایەو یەکەکش وەکوو تو بوایە».

- کاروانیکی «دەلو»یی لەو گەرمیانه ئەچن بە سەر سەید فەتاحی جەباریدا. کاروانەکە نو کەس ئەبن ئەلین: «سەید ئیمشەو بە نان و دان و گانەوہ میوانتین».

نەویش ئەلێ: «نان هەیه دان هەیه بۆ ئەوێتریش ئافرەتیکێ دەلویمان لە مالایە نو لۆی بۆ ئیوہو لۆیەکی بۆ من».

- چەکی زن لە کاتی خەما فرمیسکیه؛ لە خو پاراستنیا قیژە قیژە؛ لە کاتی بەزینیا بی دەنگیەتی؛ لەچە لەحانیدا بی کەنینیە».

- مەلا ئەحمەدی لاسوور لە موکریان مەلایەکی بەناوبانگ و لە گەل ئەوہش بە ھۆی شان و قۆلی خۆیوہ ئەژیا، ھیچ ئاتاجیکی بە نانی مەلایەتی ئەو ولاتە نەبوو.

حەریق شاعری بە ناو بانگ رۆژیک ئەم مەلا ئەحمەدی لاسوورە ئیشیکی پی ئەبی یەکی ئەنیری بۆ لای کە ئیشەکە ی بۆ بکا. بانگیشتنیشی بکا بۆ لای خۆی لە سەرە ی ئەو شتانەدا کە ئەبداتی «کالەک» یشی بداتی؛ چونکە مەلای لاسوور بیستانە کالەکیکی ناپایی ھەبوو. جا کالەک بیت و ھی موکریان بی و مەلای لاسوور کردبیتتی ئەبی چون کالەکیک بیت؟ بەلام حەریق کە دیت مەلا کالەکەکی ناداتی حەریقیش ئەمە ی بۆ ئەنووسن:

مەلا وەعدە ی بە کالەکدا شکاندی	خەیاڵیکی لە دلدا بوو گەیاندى
ئەگەر ئەمزانی کاری تۆیە لاسوور	بە لای رەشتا بەسووکی ئەمتراندی

رووداوه کانی رابووردوو

سالنی «۱۹۳۲» بوو، بۇ یه که مجار رادیو هاته شاری سوله یمانی. نهو چاخانه یه که پنیان نهوت چاخانه ی «حمه رهق» و شوینه که ی له م لای نه سحابه سپی و له سهر بازار ی کورتاندوره کان بوو. جاده که ی مه لکه ندی له سهر وه نه هات به به رده میا و نه چوو بۇ بازار له دو اییدا. ماوه یه کیش نهو چاخانه یه «مه جولی خامه» ی به سهر وه بوو. جا خاوه نی نهو چاخانه یه یه که م که س بوو که رادیوی هینایه شاری سوله یمانی و له چاخانه که ی خویا داینا. لهو سهر ده مه دا رادیو وه یا بلین ئیستگه ی رادیو هر به ئیواران ئیسی نه کرد. هه را که وته سوله یمانیه وه که شتیک هاتووه قسه نه کا و له رواله تا هیچ زه لامیش نیسه.

هر له پاش بانگی شتیوانه وه پیاوانی سوله یمانی له مه لکه ندی و سهر شه قام، کانیسکان و سابوونکه ران، ده رگه زین و گویره وه بوی نه کشان بۇ نهو چاخانه یه بۇ سهر کردنی نه م مؤجزه یه که هاتووه؛ سا کئی پیاو وایه زووتر بچوايه جیگای خوی بگر تابه نه کورسی چاخانه جئ نه بووه نه سهر نه رزه که جئ نه بووه وه، ئیقی نه دایه وه بۇ سهر جاده که. ده رزیت هه لختایه نه نه که وته زه وی.

مؤجزه نه که وته کار و به زمانی عه ره بی قسه ی نه کرد. خو که س لئی تینه نه گه یشت، به لام ده نگیکی لئوه نه هات. خه لکه که له وه واقیان ورمابوو که نه م ده نگه چیه له و داره رهق و ته قه وه. یه کئی نه یوت زه لامه له ناویا قسه نه کا، یه کئی نه یوت نه مه سحر و جادو وه، زوریش له سهر نه وه بوون که نهو قسه یه «میل» ه سووره که نه یکا. نه وه ئیسته من نه لیم میل نه گه ینا نهو وه خته به میل نه نه برا به لکوو به ماسی ناویان نه برد. ناخر پریاری زورتری خه لک هاته سهر نه وه که نهو ده نگه ده نگه ی نهو ماسیه سووره یه وه نهو ماسیه قسه نه کا. نه گهر له ئیمه ش نه پرسن ئیمه مانان له سهر جاده که ش جیگامان نه نه بووه وه.

- سالنی «۱۹۳۴» بوو کاره با پینج سالیک بوو هاتبووه سوله یمانی به لام که س ناگای له پانکه و مانکه نه بوو؛ به تاییه تی مالان.

حاجی مه لا عارفی بستو چوو بوو بۇ به غدا پانکه یه کی «مارلی» هه زده ئینجی هینا بوو. نه وه یه که مجار بوو پانکه ی میز بیته سوله یمانیه وه. حاجی مه لا عارف ماله که یان له زوور خانه قای مه حوی و له خوار مزگه وتی خومخانه وه بوو با بلین به سهر جاده که ی نهو وه خته.

حاجی مه‌لا عارف پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند بوو، خانووه‌که‌ی خانوو به‌ره‌به‌کی چاک بوو. حه‌وشه‌به‌کی گه‌وره به خشتی سوور فشرش کراو حه‌وزیک له ناو حه‌وشه‌که‌دا، خانووه‌که دوو نهۆم بوو. هه‌موو ژووره‌کان که وتبوونه باکوژی حه‌وزه‌که‌وه. نهۆمی خواره‌وه سه‌ر ته‌نوور و ژووری زه‌خیره‌و شته‌بوو. نهۆمی سه‌ره‌وه‌ش ژووری نووستن و دانیشتن و که‌له‌گی بوو. به‌ر هه‌یوانتیک له به‌ر که‌له‌گیه‌که‌دا بوو ئه‌یروانی به سه‌ر حه‌وزه‌که‌دا. به چهند پی پلکانیه‌ک له حه‌وشه‌که‌وه ئه‌چووه به‌ر هه‌یوانه‌که.

دنیا هاوین بوو، حاجی مه‌لا عارف له سه‌ر پایه‌ندازی وه یا بلین له سه‌ر شه‌ره‌فی ئه‌م پانکه ناوازه‌یه که ئه‌و هیناویه بو مالی خویان، بانگیشتیکی نانخوادی ئیواره‌ی کرد بو هه‌ندی له دۆست و براده‌ره‌کانی بو ئه‌وه پانکه‌یان چاوپێکه‌وی. خۆشی پیاویکی دل ته‌ر و له گه‌ل دل ته‌ریه‌که‌شیا به ده‌سه‌لات بوو؛ ئه‌وانه‌ی که له بیرم مابن.

ئه‌حه‌ره‌ش و ره‌سه‌ی مه‌لا برایم، ئه‌و وه‌خته حاجی نه‌بوون. حه‌مدی ئه‌فه‌ندی چایچی، وه‌ستا سالحی چایچی، ده‌رویش ئه‌حه‌مدی چایچی، وه‌ستا ئه‌وره‌حمانی که‌بابچی، وه‌ستا ئه‌حه‌مدی حاجی سیفوللا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا ره‌سوول، شیخ محه‌مدی مه‌حوی، برایم خان، مه‌لا حه‌سه‌نی عه‌لاف، وه‌کوو بیته‌وه یادم مه‌لا ئه‌سه‌دی مه‌حوی وه ئه‌حه‌مدی کوری خۆی. ئه‌مانه‌و گه‌لیکی تریش به‌لام له بیرم نه‌ماون. دیاره منیش بووم.

ئه‌م ده‌سته‌یه نوێزی شتوان له خانه‌قای مه‌حوی نوێز کرا و پاشان چووین بو مال‌ه‌وه. که چووین سه‌یر ئه‌که‌ین کورسی به سه‌ی لای حه‌وزه‌که‌دا دانراوه، لای دیواری ریگا نه‌بوو ئه‌و کورسیانه که ئیسته پین ئه‌لین قه‌نه‌فه کورسیه‌کان ئه‌وه‌نده زۆر بوون ئه‌م هه‌موو خه‌لکه که زیاتریش بوون هه‌موو جتیان بووه‌وه یه‌ک دوو گولۆپ له به‌ر هه‌یوانه‌که نه‌سووتا.

له پاش ئه‌وه که دانیشترین سه‌یرمان کرد شتیکی بن خه‌ری که‌مه‌ردار به ته‌ل له به‌رده‌می هه‌یوانه‌که دانراوه. سه‌ی چوار په‌ری وه‌کوو گوێچکه ته‌نه‌که‌ی سه‌ی که‌وتۆته ناو که‌مه ته‌له‌که‌وه‌و لووتی توژی رووه‌و سه‌ر حه‌وزه‌که شۆر کردۆته‌وه. هه‌موومان له‌و شته به‌لاجه‌وییه سه‌رسام مابن. حاجی مه‌لا عارف خۆی وتی پانکه‌که ئه‌مه‌یه. ئه‌مجا ورده‌ورده به‌قالده‌رمه‌کانا سه‌رکه‌وت چوو به لایه‌وه شتیکی وه‌کوو ته‌نافی به ده‌ورا پینچراوو، لێ نه‌وی سه‌ره‌که‌ی له شوپنیکیتز قایم کرد تومه‌ز ئه‌مه سه‌ری پلاکه‌که‌ی بوو کردی به شوپنی پلاکی دیواره‌که‌داو له‌و لاوه ده‌ستی نا به دوگمه‌یه‌کا. کو توپه‌ر ئه‌م شته به‌لاجه‌وییه که‌وته جووله‌جوول و سوورخواردن به‌م لاو به‌و لادا. ئه‌م عالمه هه‌موو واقی ورمه‌ا و سه‌ری لێ تیک چوو، هه‌ندیکیان ته‌ترسان ئه‌وه‌نده‌مان زانی نه‌رمه‌ بایه‌کی لێوه په‌یدا بوو و هات به

روومانە. ھەر ئەو نەرمە بایە ئەیدایا لە سەر ھەوزە کە ئاوە کە وردە شەپۆلێ لێ پەیدا بوو گۆلۆبەکان بوون بە ھەزار گۆلۆب ئیتر نان و مانمان لە بیر چوووە ھەر خەریکی سەیر کردنی ئەم غەزەبی خواپە بووین. ئیجگار لەو سەرمان سەرما بوو چۆن دەمیک بەولادا لا ئەکاتەو ھەر پاشان بەم لادا لە ئەنجاما حاجی مەلا عارف بە زۆر ھەلیساندین وتی نائەکەتان سارد بوو ھەر لە راستیدا نائیکی چاکی دروست کردبوو. یارەبی بە رەحمەت بێ حاجی مەلا عارف لە گەل مردووی حازری.

- سالی ۱۹۳۸ بوو لە گەل شیخ نووری بابەعەلی و یەکیکی تریش بوو چووین بۆ بەغدا. شیخ مەحمودی مەلک لە بەغدا بوو لە گەرەکی «سلیخ» دانەنیشت، چووین بۆ زیارەتی. دیواخانە کەمی چەند کەسیکی تری لیبوو ئەوان ھەستان، ئیمە ماینەو. لە فەلەستینەو ھیشوێکی دەنک درێژیان بە دیاری بۆ شیخ ھینابوو پێیان ئەوت مۆز. شیخ سەر و دەنکی داینی بیخۆین. بە دەستیو ھەستیان داماين ئەمانزانی چۆنی بخۆین و چۆن ئەخوری. شیخ ھەستی پێکرد خۆشی دەنکیکی ھینا لە بەر چاومانەو پاکێ کردو خواردی وتی ئاوا ئەخوری. ئیمەش دەستمان کرد بە پێکەنین وتمان یا شیخ بەخوا سولەیمانێ تا ئیستە شتی وای نەدیووە.

خواو راسان لەو کاتەدا فەرەجی رەشان بە بەر چنەپەکی گەرەوی رێواسەو کردی بە زوورا، بەلام ئیمە مۆزە کەمان خواردبوو دەستمان بە لیویشمانا ھینا بوو. بەرچنە رێواسی لەو لاو ھات و دانیشت. شیخ چاک و چۆنی لە گەلا کرد و فەرمووی فەرەج ئەو چیت ھیناوە؟ وتی قوربان نەختی رێواسە. شیخ وتی بیهینن لەو کاتەدا کە بەرچنە کەیان ھینا دوو سێ عەرەب و ھەندئ ئەفەندی و ھەندئ عەگال بە سەر لە شێخەکانی عەرەب پاش سەلام دانیشتن. شیخ لە رێواسە کەمی بە دەستەو بوو ھەریەک سەر و رێواسیدا بە ھەموومان. کابرا عەرەبەکان تۆزی سەیریان کرد و ھەر بەو جۆرە بە تویکلەو بەربوونە خواردنی، ئەمجا ئیمە پاکمان کرد و خواردمان عەرەبەکان زۆر تەریق بوونەو ھەر ئەیانوت «شەو ھرا» بەلام [قسە] خۆمان بێ ئیمە ئاقلتر بووین، دەنکە مۆزیکیشی دابە فەرەج. فەرەجیش بە دەستیو ھەستیان داما بەلام ئیمە تازە فیر بوو بووین پێمان وت.

- سالی ۱۹۳۶ بوو لە چەقز و قایکەندە لە نزیکی «باخانە» و «سمایلەوزەیری» خستبویان. حاجی قادری سمایلەوزەیری ھەبوو گەرەوی خێل بوو پیاویکی چوار شانی

که له‌گه‌تی روومه‌ت و ناو سنگ پان. دنیا ده‌ستی ساردی هه‌بوون له ژیر ده‌واره‌که‌دا دانیشتبووین له گوی ئاگردانه‌که به‌رمالیتیکی دابوو به‌شانیا. ته‌مه‌نی ئه‌و سه‌رده‌مه هه‌شتا ئه‌بوو، هه‌روا شتی بۆ ئه‌گێرامه‌وه یه‌کێ له‌و شتانه‌ باسی حه‌جده‌که‌ی خوی بوو وتی: ئه‌و سه‌اله له ولاتی سوله‌یمانی هه‌ر من و حاجی برایماغای خه‌فاف چووین بۆ حه‌ج. ئه‌و له ناو شاری سوله‌یمانی و من له ده‌ره‌وه. وتم چه‌ند سالیک ئه‌بێ؟ وتی به‌خوا نازانم چل په‌نجا سالیک ئه‌بیت. یه‌کێ هه‌شت سه‌د لیره‌ی زه‌ردی عوسمانیمان هه‌لگرتبوو. که ده‌رچووین له شار به ده‌فو زکرو فیکه‌روه ره‌وانه‌ کران. له ناو که‌س و کارمانا بوو به‌شین و شه‌پۆر و گریان. به کاروان و به سواری ولاخیش رویشتین له ده‌شتی عه‌ره‌به‌ستانا به سواری حووشتر ئه‌رویشتین له هه‌ندی شوینا به که‌ژاوه ئه‌چووین. له به‌حری سپی سواری پاپۆر بووین، مه‌گه‌ر خوا بیزانی چه‌ند شه‌وو چه‌ند روژ له پاپۆرا بووین. گه‌یشتینه که‌عه‌بی شه‌ریف له کاتی ته‌وافا له ئیحراما بووین سه‌یرم ئه‌کرد گه‌لێ که‌س سه‌یری سنگ و ده‌فه‌ی شانی برایماغا ئه‌کن. خوا له‌ش و لاریکی پێ دابوو سپی سپی ئه‌توت بلووره. هه‌موو شکلیتیکی پیاوانه‌ی تیدا دیار بوو خه‌لکه‌که‌ی تر هه‌موو ره‌ش و بێ فه‌ر، ماشائه‌للا خوا چی دروست کردبوو. پاشان چووین بۆ مه‌دینه‌و گه‌راینه‌وه بۆ ولات. قه‌تاره‌ی حووشتر وه‌کوو ریزی میرووله وابوو. که گه‌یشتینه سوله‌یمانی خه‌لکیکی زۆر به‌ ته‌پل و ده‌ف و به‌یداخه‌وه هاتن به‌ پیرمانه‌وه. له‌و روژه‌وه که له سوله‌مانی ده‌رچووین تا هاتینه‌وه هه‌شت مانگمان پێ چوو.

- سالی «۱۹۲۹» بوو پیاویکم له گه‌ل بوو خاله شماری ناو بوو. پیری ریش سپی تۆبی نوورانی ته‌مه‌نی ته‌نگی به‌ حه‌فتا هه‌لچنپیوو. کورته‌ بالای بازۆله قه‌وی ئه‌توت پاله‌وانه. له راستیدا ئا له‌و ته‌مه‌نه‌دا چوار گه‌نجی به‌ هێز چاریان نه‌ئکرد. له‌و به‌ری سیروانه‌وه هاتین بۆ نه‌وسوو من هه‌چم نه‌ئزانی ئه‌یوت تۆ بلی من «نساب سبیان» ئه‌خوێتم وتم باشه. نازانم نساب سبیانیش چییه به‌لام که‌وا و سه‌له‌یه‌کم له به‌رایه وه‌کوو فه‌قییه‌کی بچووک.

دیاره کاتی به‌هاره، نه‌وسوو هه‌موو باخ و باخاته. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ ناو باخه‌کانا رویشتین له‌و ناوه‌دا خه‌لک هاتوو چووین ئه‌کرد له به‌ینی خویانا هه‌ر ئه‌یانوت «سان جه باخه‌نی». وه‌خت پاش عه‌سر بوو هیلاک بووین له سه‌ر سه‌وزه‌لانیه‌ک دانیشتین. خاله شامار سه‌بیله‌که‌ی ده‌ره‌ینا سه‌بیلیکی تیکرد. به‌لام شله‌زه‌ی ناو باخ هه‌ریه‌که که «سان» له ناو باخایه.

ئه‌وه‌نده‌مان زانی سێ پیاوی که‌له‌گه‌تی بالا به‌رزی ناو شان پان ده‌رکه‌وتن رووه‌و لای ئیمه‌ هاتن. هه‌ر یه‌که‌ شه‌روال و مراخانیه‌کی ماوتی سه‌وزی تازه‌یان له‌ به‌رایه‌ پشتینی په‌شمی عه‌جه‌میان له‌ پشتایه‌ هه‌ر یه‌که‌ خه‌نجدریکی ده‌سک سپی وا به‌ به‌ر پشتینه‌که‌ یانه‌وه‌ چه‌فته‌و مشکییان به‌ستوو به‌ سه‌روه‌ه. سه‌رو و کوله‌ بالیکی هه‌ورامیان به‌ شانوه‌یه‌ له‌ مه‌ره‌زی قاوه‌یی درووست کرابوو. هه‌ر که‌ هاتن یه‌کێ له‌و سیانه‌ کوله‌ باله‌که‌ی له‌ شانی خۆی کرده‌وه‌ له‌ ته‌نیشته‌ ئیمه‌وه‌ خسته‌یه‌ سه‌ر گیاکه‌و له‌ سه‌ری دانیشته‌ به‌ چوار مه‌شقی. ئیمه‌ش لووتیکی وامان پیا نه‌هینا. دووه‌که‌ی تریش له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه‌ به‌ پتوه‌ راوه‌ستان. دانیشتوو که‌ له‌ منی پرسی فه‌قی بچکۆله‌ که‌ له‌ کویوه‌ هاتوون؟ وتان له‌و به‌ری سیروانه‌وه‌. وتی ده‌نگ و باسی عه‌جه‌مه‌کان چیه‌؟ وتان ئه‌وا هه‌ن. ئه‌و له‌ باریکه‌وه‌ پرسیا ی ئه‌کرد ئیمه‌ش به‌ هه‌موو ساویلکه‌یه‌ک جوابمان ئه‌دا یه‌وه‌ه. رۆژ ده‌نگ بوو هه‌ستا رۆیشته‌. له‌ کاتی رۆیشته‌ وتی که‌ هاتنه‌ ناو دێ بچنه‌ دیوه‌خانی سان.

ئه‌و رۆیشته‌ و ئیمه‌ش به‌ شوین ئه‌وا هه‌ستاین زۆر به‌ په‌رۆش بووین بۆ بینینی سان. کابرایه‌ک له‌و نزیکه‌ بیلیکی به‌ ده‌سته‌وه‌بوو گۆلی ناو باخه‌که‌ی چاک ئه‌کرد، چاوی لیبوو که‌ ئه‌و پیاوه‌ لای ئیمه‌ دانیشته‌ لیمان پرسی هه‌ر ئه‌لین سان له‌ ناو باخه‌ کوا خۆ دیار نییه‌؟ کابرا له‌ من مۆر بووه‌وه‌ و هیچ سێ و دووی لێ نه‌کرد تفیکی لێ کردم و وتی: «یانه‌ت ویران بۆ ئانه‌ سان بیه‌ن جه‌لات نیشته‌بێ». تومه‌ز ئه‌مه‌ جافر سان بووه‌و ئیمه‌ نه‌مانزانیبوو. به‌لام به‌لای ئه‌و کابرایه‌وه‌ شتیکی زۆر زل بووه‌ که‌ جافر سان لای رووته‌له‌یه‌کی وه‌کوو ئیمه‌وه‌ دانیشتوو تا ئه‌و وه‌خته‌ شتی وای نه‌دیوو.

چوینه‌ ئاوابی و روومان کرده‌ دیوه‌خان. دیوه‌خانه‌که‌ به‌رده‌مه‌که‌ی چه‌وزیکی گه‌وره‌ بوو هه‌موو سه‌ر چه‌وزه‌که‌ دار و دارستان بوو. خۆر له‌ زه‌رده‌په‌ رشابوو. کۆشک و سه‌راکه‌ له‌ کۆشک و سه‌رای وه‌کوو ئه‌لین خوسره‌و په‌رویزی ئه‌کرد. ئه‌و ناوه‌ جمه‌ی ئه‌هات له‌ کورانی کوله‌بال له‌ به‌ری هه‌ورامی، هه‌موو تفه‌نگ به‌ شان. له‌شکریکی زۆی لیبوو ئیمه‌ش ئاگامان له‌ هیچ نییه‌، روومان کرده‌ دیوه‌خان. نه‌یانه‌یشته‌ بچین، تومه‌ز جافرسان خۆی چاوی لیبه‌. بانگی کرد لیان گه‌رین. ئیتر ریگیان داین چوینه‌ ژووری دیوه‌خانه‌که‌وه‌. دوو لاکیشی زۆر گه‌وره‌و درێژ سه‌ره‌ندازیک له‌ ناوه‌راستیانا. که‌ سه‌یرمان کرد ئه‌و پیاوه‌ که‌ له‌ ناو باخه‌که‌دا له‌ ته‌نیشته‌مانه‌وه‌ دانیشته‌ ئه‌وا له‌ویدا له‌و سه‌ره‌سه‌روه‌ به‌ چوار مشقی دانیشتوو و تی دانیشن. له‌ لای خواره‌وه‌ شوین هه‌بوو دانیشته‌ین. چۆنیه‌تی شوینه‌که‌ سه‌رنجی راکیشام ئیجگار که‌ سه‌یرم کرد دوو منالی جوانکه‌له‌ جافرسان له‌ به‌رده‌می خۆیا دایان و به‌م لاو به‌و

لای ژورره که‌دا هەر سه‌ره‌یه‌ک چوارده که‌سی لئ دانیشتبوو، هه‌موو یۆشته‌و په‌رداخ و غه‌رقی فیشه‌ک. هەر یه‌که تفه‌نگ‌یکیان له سه‌ر کۆشیان دانابوو. ئەمانه که دانیشتبوون بیست و دوویان کوره‌کانی خۆی بوون، شه‌شیان برازاو خزمی زۆر نزیکیی بوون. له‌و کورپانه‌وه‌کوو که‌ریم به‌گی خانه‌قا حه‌مه‌ره‌شی به‌گی پاوه‌قادره‌گی ته‌ویلله له‌ خزمه‌کانیشی وه‌کوو ئەفراسیابو به‌گی هانه‌گه‌رمه‌له‌ قسه‌و باسیان باس و خواسی عه‌سکه‌ری ئیزانی بوو؛ تومه‌ز ئەمه‌ وه‌کوو موئتمه‌ر چه‌بیره‌یه‌کی گرتوووه‌ وه‌موو کور و خزمه‌ نزیکه‌کانی بانگ کردوووه‌ و قسه‌ له‌و شه‌ره‌ ئەکه‌ن تا پیننج سه‌د تفه‌نگ به‌ ده‌ستیکیش له‌و ناوه‌دا هه‌بوو. شه‌وی که‌ نان هات هەر به‌ دوو که‌س سینیه‌ک هه‌موو برنج و مریشک و گوشتی حه‌یوان بوو.

- هه‌تا سالانی ۱۹۲۵ له‌ شاره‌کانی کورده‌واری نرخ‌ی گرانی و هه‌رزانی خانوو به‌وه‌ دائه‌نرا که‌ ئەگه‌ر نزیک بووایه‌ له‌ مزگه‌وت و حه‌مام و بازار، ئەو خانوو زۆر به‌ نرخ ئەبوو. له‌ سالانی ۱۹۳۰ دا ئەگه‌ر یه‌کیک له‌ شاری سوله‌یمانی خانوو یه‌کی بکریایه‌ به‌ هه‌زار روپیه‌ ئەو که‌سه ته‌پلی شایبی لیداوه؛ هەر دوو روپیه‌ش سه‌د و په‌نجا فلس بوو.

- سالی ۱۹۳۰ بوو کورپیکم له‌ گه‌لا بوو فه‌قی برایمی ناو بوو. دنیا هاوین بوو ریمان که‌وته «شه‌ده‌له». ئەو سه‌رده‌مه‌ شه‌ده‌له‌ ناوو ناوبانگیکی هه‌بوو. «شیخ عبدالکریم» له‌ شه‌ده‌له‌و حاجی شیخ عارف له‌ «سه‌رگه‌لوو» دائه‌نیشتن. حه‌قه‌کان ناویان ده‌رکردبوو پارهیان سه‌ندبوو بۆ ئەو به‌ری «زی» و ولاتی که‌رکوک و سوله‌یمانی، وه‌ به‌لکوو ناوچه‌ی پشه‌ره‌ و مه‌رگه‌ی داگیرکردبوو.

شه‌ده‌له‌ خۆی رووبارو شیویکی گه‌وره‌ی هه‌بوو که‌وتبووه‌ جنوبی رووباره‌که‌. شیوه‌که‌ خانه‌قاکه‌ی که‌رت کردبوو له‌ گونده‌که‌. ئیمه‌ چووینه ته‌کیه‌که‌وه‌. ته‌کیه‌ ژوووری مزگه‌وتیکی گه‌وره‌ بوو، به‌ره‌ه‌یوانیک به‌ به‌ریا کشابوو له‌ ته‌نیشته‌ مزگه‌وت و به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌وه‌ به‌ لای رۆژه‌لاته‌وه‌ سه‌ربانیک بوو ئەمانه‌ هه‌موو به‌ خشتی کال درووست کرا بوون؛ به‌لام له‌ سه‌ر شیوه‌ی شارستان به‌رده‌م و ده‌وروبه‌ریشی هه‌موو دارستان و چرپوو. سۆفیه‌کان هه‌موویان ریشیان درێژ بوو.

چیشته‌نگاو بوو ئیمه‌ رۆشیتین چووینه خانه‌قا شیخ له‌ ماله‌وه‌ بوو. حاجی مه‌لا یوسفیکی سوورداشی هه‌بوو - که‌ له‌ سه‌رده‌می عوسمانیدا قازی بوو - زه‌مان پشتی تیکردبوو که‌وتبووه‌ شه‌ده‌له‌. پیاویکی پیری ریش سپی نوورانی بوو ماله‌که‌ی له‌ گونده‌که‌دا بوو به‌لام خۆی

زۆرتر وەختی لە خانەقادا راتەبوارد. ئەو پێی خۆش بوو کە ئیمە چووین. لە گەلمان کەوتە قسەکردن و داخی دل ھەلپرشتن و نیوەرۆ نانیان بۆ ھێنان. سۆفییەکان لەو ناویدا ھەر ھات و چووین بوو بە چاویکی وە نەبێ دۆستایەتی یەو سەیری ئیمەیان بکرایە ھەر بە پێی نە بە پێی یەکیکیان مرقە یەکی لێو ئەھات و یەکیکی تر وە یا چەند کە سێکی تر پیکەو ئەیانوت «حەقە». سۆفییەکان گەنجیشیان تیاھەبوو، پیریشیان تیاھەبوو. بە دەوری خانەقادا سۆفی ئافرەتیشمان بەرچاوە ئەکەوت.

کەوتە پاش نیوەرۆ دەمە دەمی عەسر شلەژە یەک پەیدا بوو. سەیرمان کرد نزیکی ھەفتا سۆفییەکی مەرگەیی پەیدا بوون کە ھاتبوون بۆ مالی شیخ. ھەموو ریش دار ریش دار ھەر کە گەشتە جێ بوو بە مرق و ھۆر و جەزبە و ھەرایەک ئەو سەری دیار نەپیتەو. ئەوا ئیمەش لە بەر ھەیانە کە لە گەل حاجی مەلا یوسف دانیشووین. ئەمانە کە ھاتن بەرھەیان و ژووری مزگەوتە کە پر بوو. سۆفی تریش لە ئاوا یەو ھاتن. مەرگەییەکان رانک و چۆخەو پەستەکیان لە بەرا بوو بە دەم جەزبەو جێو وە کوو بارانی بەھار ئەبارێ کە یەکیکیان جێو یەکی ئەدا ئەوان ھەموو ئەیانوت «حەقە».

ئیمە زۆر ئارەزووی چاوی پیکەوتنی شیخمان بوو بەلام شیخ ھیشتا نەھاتبوو دەرهو. قسەکردنی ئەو بەینەمان لە گەل حاجی مەلا یوسفدا ئەو بوو کە چۆن تەوانیویەتی لە ناو ئەمانەدا دانیشوو و دانەنیشی؟ حاجی مەلا بۆن کەرووزە لە جەرگ ھەلئەستا، زۆر زۆر دوژمنی ئەو کردەوانە ئەوان بوو بەلام ئەبوت زەمان و پێوەندی مال و مندال منی لەم شەدە لە پەیدا بەند کردوو.

نویژی عەسر ھەر کەس کردی کردی ھەر کە سێش نەیکرد ئەوا ھیچ. سۆفییە مەرگەییەکان ھەموو لە بەرپزە لە بەر ھەیانە کەدا دانیشبوون سۆفی تریش و ھی ئاوا ییش لە بەردەمی بەر ھەیانە کەدا راوەستا بوون. ژنە سۆفیانی مەرگەیی لە گەل ژنانی ترا ئەوانیش لەو لاو راوەستا بوون. ئەمانە تیکرا جەزبە گرتبوونی ھەموو مرق و ھۆریان بوو. حاجی مەلا ئەویش لەو سەرھو دانیشبوو من و فەقێ برایمیش تۆزێ لە لای ئەو بە لای پشت بە قیلە ی ھەیانە کەو بە تەنیشت یە کەو کزۆ لەمان کردبوو. بە راستی لەو دیمەنە ئەترساین چاریشمان نەبوو.

لە ناو سۆفییە مەرگەییەکانا سۆفییەکی گەردە پیاوی ریش درێژ ھەبوو پێیان ئەوت «دیوانە حەبیب». ئەمە جەزبە گرتبووی و بە بەرھەیانە کەدا و بە ناو خەلکە کەدا ئەھات و ئەچوو جێو ی ئەدا. ھەرکە جێو یەکی ئەدا ئەوانیتر ھەموو ئەیانوت: حەقە. حاجی مەلا یوسف قوتو

جگه‌ره‌که‌ی له‌ به‌رده‌می‌ خۆیا دانابوو، دیوانه‌ حه‌یب‌ب‌ چوو دوو جگه‌ره‌ی لێه‌لگرت و هینای بۆ ئیمه‌و وتی «ئم». له‌و کاته‌دا که جگه‌ره‌کانی هه‌لگرت حاجی مه‌لا یوسف سه‌یریکی کرد و وتی: «ته‌ماشاشا که ئه‌م مه‌لعونه‌». په‌نا به‌خوا هه‌ر که ئه‌و ئه‌مه‌ی وت چ قیامه‌تیک هه‌ستا. شله‌زه‌ که‌وته ناو سۆفیه‌کانه‌وه یه‌کیک وتی: کافر! ئه‌وه وه‌لییه‌ تو چۆن پێی ئه‌لێی مه‌لعون؟ یه‌کێ وتی: دایه‌ لیت ده‌گیم هه‌ر ئیسته‌ ورگت ده‌درم و په‌لاماری خه‌نجه‌ره‌که‌ی دا. یه‌کیکی تر ده‌ستی برد خه‌نجه‌ره‌که‌ی له‌ ده‌ست سه‌ند.

دیوانه‌ حه‌یب‌ب‌یش هه‌ر هاتوو چوویه‌تی و ئه‌مه‌ر قینێ و ئه‌لێ حه‌قه‌. له‌م لاشه‌وه ئیمه‌ که جگه‌ره‌کانی بۆ هیناین گوایه‌ به‌و نیازه‌ که ئه‌مه‌ به‌ زۆر هینایه‌و زۆریش حه‌رامه‌و ناشتوانین وه‌ری نه‌گرین هه‌روا له‌ به‌رده‌می خۆمانا دامانناوو. دیوانه‌ حه‌یب‌ب‌ له‌ هاتوو چووه‌که‌یا چاوی پێکه‌وت چوو شقارته‌ی قوتوه‌که‌ی حاجی مه‌لا یوسفی هینا و هاته‌ به‌رده‌مان شقارته‌ی داگیران و وتی: ئم دایه‌ لیتان ده‌گیم پێکه‌ن حه‌قه‌. ئه‌مجا ئیمه‌ ئیتر ئه‌ویرین داینه‌گیرتین؟ ئه‌وا جنیوێکیشمان له‌ سه‌ر خوارد.

سۆفیه‌کان هه‌ر خه‌ریکی قسه‌ و تن بوون به‌ حاجی مه‌لا یوسف. حاجی مه‌لا یوسفی هه‌زاریش چووه‌ته‌ قولاخی خۆیه‌وه. یه‌کێ له‌ سۆفیه‌کان رووی کرده‌ حاجی مه‌لا یوسف وتی: ئه‌هاو ئه‌هاو سه‌ر سه‌په‌ی ریش پۆزه‌ تو به‌ دیوانه‌ حه‌یب‌ب‌ ده‌لێی مه‌لعون؟ دیوانه‌ حه‌یب‌ب‌ خوایه‌ تو چۆن وا ده‌لێی؟ ده‌ستی کرد به‌م قسانه‌و هه‌ر نه‌بیریه‌وه. هه‌ر چه‌ند ئه‌و قسه‌یه‌کی ئه‌کرد هه‌موو سۆفیه‌کانی‌تر به‌ جاری ئه‌یانوت حه‌قه‌. ئه‌وه‌نده‌مان زانی دیوانه‌ حه‌یب‌ب‌ چوو به‌ لای کابرای سۆفیه‌وه ده‌ستی گرت و هه‌لیساند چووه‌ پشتیه‌وه شه‌قیکی زۆر نایابی تێه‌لدا، به‌لام شق. کابرا وتی حه‌قه‌، به‌شع‌ق تێه‌لدان بردی تا به‌رده‌می حاجی مه‌لا یوسف که شه‌قه‌که‌ی تێه‌لده‌دا ئه‌و ئه‌یوت حه‌قه‌و ئه‌م ئه‌یوت: «دایه‌ لیت ده‌گیم لۆ له‌ سه‌ر من ده‌که‌یته‌وه؟» هه‌رچی ئه‌م ئه‌یوت ئه‌و هه‌ر ئه‌یوت حه‌قه‌ ئه‌مجا له‌و لاره‌ به‌ کوت پتوه‌دان هینایه‌وه بۆ ئه‌م سه‌ره‌و هه‌ر چه‌ند کوتی پتوه‌ ئه‌دا ئه‌یوت: «دایه‌ لیت ده‌گیم تو کوو له‌ سه‌ر من وه‌جواب ده‌یت؟» ئه‌ویش ئه‌یوت حه‌قه‌و هه‌موو سۆفیه‌کانی‌تریش هه‌ر ئه‌یانوت حه‌قه‌.

باش ئه‌وه که دیوانه‌ حه‌یب‌ب‌ هه‌ندی سه‌گ به‌ حه‌ساری به‌و کابرا سۆفیه‌کرد کتووهر له‌و کاته‌دا کابرایه‌ک که‌ریکی دابوو پێش به‌ لای به‌ره‌یوانه‌که‌دا ئه‌رۆشت. دیوانه‌ حه‌یب‌ب‌ که چاوی به‌ که‌ره‌که‌ که‌وت له‌ کۆل کابرا بووه‌وه‌و چوو بۆ لای که‌ره‌که‌ و وتی: «ئه‌وا شیخی هات». که ئه‌مه‌ی وت هه‌موو سۆفیه‌کان وتیان حه‌قه‌. ئه‌مجا چوو به‌لای که‌ره‌وه‌ و ده‌ستی

کرد بە شەق تێ هەلدان و وتی: «دایە لیت دەگێم نوکە دیت؟ ئەرێ وە لێلا حەقە». هەموو سۆفیه کان وتیان حەقە.

شیخ عەبدولکەریم چایچییهکی هەبوو وا دیتەووە بێرم کە مەلا عەبدوللای ناو بوو. سەعات نزیکێ یانزەهێ ئیوارە بوو هات وتی بە ئیمە کە ئیستە شیخ تەشریف دینیت دیم بەشوینتانا. زۆری پینەچوو هات وتی فەرموون بۆ لای شیخ. هەستاین لە دەرگای هەیوانەکەووە چووینە سەربانەکە هەموو بەرەهێ تیا راخربوو، سەماوهریکی زەردی هەشت تەرخان قۆرپەکی عەجەمی بەسەرەووە بوو. ئیستکانەکان لەناو سینیەکا لە بەردەمیا دانرابوون دوو سێ دۆشەکیش لەو سەرە راخرابوون کەسی لێ نەبوو هەر مەلا عەبدوللای بەلای سەماوهرەکەووە راوەستاوو. مالی شیخ نووسابوو بە سەربانەووە. شیخ کە لە مال ئەهاتە دەرەووە بۆ خانەقا لەویووە سەر ئەکەوت ئیمە لەسەر بەرەیهک لەم لای دۆشەکەکانەووە دانیشتین. ها زۆری پێ نەچوو شیخ دەرکەوت بە پێ پلیکانی مالەکەمی خۆیان سەرکەوت بۆ سەربانەکە. شوپتی سەربانەکە وابوو سێ لای بە دیواری ژووری خانەقا و بەرەهێوان گیرابوو، لایەکی چۆل بوو، ئەویش حەوشەمی مالی شیخ بوو کە ئەهات کەسێتر بێجگە لە هی سەربان چاوی لێ نەئەبوو.

کە شیخ هات، ئیمە راست بووینەووە. شیخ عەبدولکەریم پیاویکی کە لەگەتی بالا بەرزێ ناو شان و سینگ پان تەمەنی ئەو سەردەمە چل تا چل و پینج سال ئەبوو. چاوو و برۆی گەورە ریشیکی رهشی قەترانی تەنگی بەناوکی هەلچنی بوو. جویبەکی قاوهیی ئاوەلدامانی کردبوو بەسەر کەواو سەلتەکەیا میتزەریکی گەورەمی سپی شێخانەمی بەستبوو بەسەرەووە. بە راستی عینسانی وا جوان و بەدیمەن شایانم کە مجاریتر چاوی بێکەوتۆتەووە.

هەر کە هات سەلامتیکی کرد و چوووە سەر دۆشەکەکی سەرەووە دانیشت وتی: بەخیرترین فەقیینە. ئیمە ئیتر لە شوپنەکەمی خۆمان دانیشتیینەووە وتی: لەوێ دامەنیشن فەرموونە سەر دۆشەکە کە لە تەنیشت منەووە دانیشن. ئیمەش چووینە ئەو شوپنەو مەلا عەبدوللای چای تیکرد هێتای بۆ هەر سیکمان. یاشان بە مەلاعەبدوللای وت حاجی مەلا یوسفیش بانگ بکا. ئەویش هات دانیشت. سۆفی پێیان زانی کە شیخ لەمال دەرکەوتوووە هاتوووە لەوێ دانیشتوووە، بوو بە مرق و هۆر و هەرا پەلاماری سەربانیان ئەدا، بەلام ریگا نەبوو بێن. جیتیوان بەدەم جەزبەووە ئەدا وەکوو گەلای دار. یەکنی ئەیوت دایە لیت دەگێم چما خۆت شار دیتەووە؟ یەکنی ئەیوت: ئۆ هۆریش کلکەکسۆک لە دینت بەم یەکنی ئەیوت چما

دهرناچیت؟ هدر ئه‌بی له... ژنت به‌رم. له‌م جۆره شتانه هدر زۆر زۆر. له‌م وه‌خته‌دا ئه‌وه‌م هاته‌وه بیر که له شوپینیکا سه‌گه‌ل ده‌وری مالیک ئه‌ده‌ن و ریگا نییه بچنه زووره‌وه بۆ کابرای غه‌ریب بیخۆن هدر په‌لاماری دار و دیواره‌که ئه‌ده‌ن ئه‌وه‌شم به‌لاوه وابوو.

شیخ ئه‌م هه‌موو شتانه‌ی گوێ لێ ئه‌بوو سه‌ری داخستبوو به‌ده‌م سه‌رداخستنه‌وه ورده ورده قسه‌ی بۆ ئیمه ئه‌کرد. ئه‌مانه‌ی به‌لاوه شتیکی وا نه‌بوو وای پیشان ئه‌دا که ئه‌مانه جه‌زه‌ی سوڤیتی گرتوونی و ئاگایان له خۆیان نییه.

من ئه‌و وه‌خته توژی زینه‌له‌و قسه‌قوت بووم، خۆم یه‌رانه‌گیرا وتم یا شیخ ئه‌مه چییه چ حالیکه؟ وتی: رۆله ئه‌مه له حالی جه‌زه‌دان. ئه‌و قسانه که ئه‌یکه‌ن ئاگایان له خۆیان نییه. وتم یا شیخ ئه‌مه مه‌سه‌له‌یه‌ک کهس و دوو کهس نییه ئه‌مانه هه‌موو ئه‌و ریگایه که گرتوویانه وه‌نه‌بی ریگایه‌کی باش یه‌. دوور نییه له ئه‌نجاما خراپتر بیه‌ن. تو ئیشیکی وا بکه جله‌ویان بگه‌روه هه‌ندێ قسه‌ی کرد من ههر بۆم نه‌سه‌لماند.

کاتی بانگی شیوان هات بانگیاندا شیخ هه‌ستا رووی کرده زووری مزگه‌وته‌که‌و ئیمه‌ش هه‌ستاین. هدر که ده‌رکه‌وت بۆ زووری مزگه‌وت په‌نا به‌خوا بوو به‌ چ قیامه‌تیک؟ له ده‌نگه ده‌نگی سوڤی و سوڤی ژن ئه‌و ناوه بوو به‌ رۆژی قیامه‌ت.

ئه‌وه‌م له‌بیر نه‌بوو بیلیم پیشووتر ههر کهس ههر جنیویکی ئه‌دا به‌ جارێ ئه‌وانیتر ئه‌یانوت حه‌قه. یه‌کێ ته‌قه‌ی له شتیکه‌وه به‌ینایه به‌ جارێ سه‌د کهس ئه‌یوت حه‌قه. سه‌ر له ئیواره بوو که‌ر ئه‌یه‌ره‌ان ئه‌یانوت حه‌قه. به‌کورتی ههر کهس ههر شتیکی بکه‌ردایه‌وه ههر شتیکی بو‌تایه ئه‌وانیتر ئه‌یانوت حه‌قه. یه‌کیک سه‌بیلی ئه‌کیشا یه‌کیکیتر ئه‌یدا به‌ ژیر ده‌ستیا ئه‌یوت حه‌قه.

خێرا شیخ وتی قامه‌ت بکه‌ن. یه‌کیک قامه‌تی کرد و شیخ خۆی پینشوژی کرد. هدر که ئه‌و وتی «الله اکبر» هه‌موویان وتیان حه‌قه. مزگه‌وته‌که‌ گه‌وره‌ بوو په‌ر بوو، ئه‌مجا که ئه‌وانیش نه‌تیا هینا له نوێره‌که‌دا نیزامی نوێر نه‌ما. یه‌کێ له‌و په‌ره‌وه مرکه‌یه‌کی ئه‌کرد یه‌کێ له‌م په‌ره‌وه ئه‌یوت حه‌قه. هی وا هه‌بوو له ریزیکی دواتره‌وه بوو شه‌قیکی له‌وه‌ی به‌رده‌می خۆی هه‌له‌دا ئه‌یوت حه‌قه. سوڤیه‌ک له پشت شینخه‌وه بوو شه‌قیکی له‌ نوێره‌که‌دا له شیخ هه‌لدا هه‌موو ریزی پینشه‌وه که چاویان لیبوو وتیان حه‌قه. ئه‌وانیتر که گویان له‌مان بوو ئه‌وانیش به‌ جارێ وتیان حه‌قه.

به‌مجۆره نوێژی شیوان کراو شیخ گورج گه‌رایه‌وه بۆ سه‌ربه‌انه‌که. ئیمه‌ش زوو گه‌راپنه‌وه به‌لام من زۆر ئه‌ترسام و زۆریش له‌م کاره‌ساته دلگران بوو بووم. ها خه‌یال نه‌که‌ی شه‌قیان

تێ هەلنەدابووم، بەلام لە شەق تێهەلدان ئەترسام. کە هاتینەووە و تەم یا شێخ بەخوا ئەمەحەل نییە. شێخ ئەمجارە ئەوێ درکان وتی: «کاکە فەقی لە دەست دەرچوون و چار ناکرێن».

نانیان هینا نانمان خوارد نوێژی خەوتانیشمان وەکوو نوێژی شیوان کرد. پاشان چوووەوە بۆ مالهووە بە مەلا عبداللەهی چایچی وت: مەلا عەبدوللا ئاگات لەم فەقیانە بیت. کە شێخ چوووەوە مەلا عەبدوللا هات دانیشت و چاشی بۆ هیناينەووە. لە دەرەووە دەنگە دەنگی ژن و پیاو هەر زۆر زۆر بەر بوووەوە و تەم ئەووە چیبە؟ مەلا عەبدوللا وتی ئەووە سۆفیه‌کان «شوغل» ئەکەن. شوغله‌کە ئەووە بوو ژن و پیاو تێکەل ئەبوون و های و هوویان ئەکرد گوايه ئەمە زکر ئەکەن بەلام ئەوان پێیان ئەوت «شوغل».

ئەمجا هەندێ سەرم خستە سەر مەلا عەبدوللا ئەمە چۆن وا ئەبێ خۆ تۆ مەلایت کە ی ئەمە بەچاو دینەووە دروستە؟ وتی: تۆ وا مەزانی ئەووە هەر بە دوو کەس کێویک لە بەنیا نایە، لەشی هێچیان ناکەوئ لە یکەیان و هێچیان گوییان لە دەنگی ئەویکەیان نییە. حاجی مەلا یوسفی هەزاریش وەختەبوو شەق بەرئ. ئەو زوو هەستا بە هەر جۆر بوو چوووەوە بۆ مالی خویان. ماینەووە ئیمەو مەلا عەبدوللا. مەلا عەبدوللا هەر لەو سەربانە جیگای بۆ چاک کردین بۆ نووستن، هەموو دەرکە ی ئەم لاو ئەو لای داخست. سۆفی پەلاماریان ئەداین جار جار بە جێتو دانەووە بەلام رینگا نەبوو بێن.

ئەلیم نووستن بەلام نووستنی چی ئەو شەووە تا بەیانی خەو بیت و نەچوووە تە چاوی ئیمە هەم لەترسی پەلاماردانی ئەوان هەم لەدەنگی مرق و هۆریان. وەکوو بۆم دەرکەوت ئەگەر بەرپەلیان بکەوتینایە پارچە پارچەیان ئەکردین. چونکە ئیمە فەقی بووین و ئەوان جەزبە گرتبوونی. ئەو شەووە دەنگی حەقە ئەچوو بە ئاسمانا. درزیک هەبوو بە دیواره‌کە لەویوە سەیرمان ئەکرد بەناوی زکر و جەزبەووە هەلشەپەرین و پەلاماری یەکیان ئەدا و ئەیانوت حەقە. سۆزیشیان بە دەمەووە ئەکرد چاوم پێکەوت پیاوی پیر و ژنی پیر روو بەرووی یەک دەستی یەکیان گرتیوو هەلشەپەرینەووە، بەو جۆرە زکریان ئەکرد و ئەیانوت حەقە. بەلام شتی ترم لێیانەووە نەدئ. لەناو ئەوانا وا بلاو بوو ئەگەر ژن و پیاو لە باخەلی یەکا بخەون کێو لە بەنیا نایە. بەیانی پێش چا خواردن بەبێ ئەووە شێخمان چاوی پێ بکەوئ شەدە لەمان بەجێهێشت.

- ئاخر و ئۆخری سالی ۱۹۲۹ بوو ریمان کەوتە «گلۆلان»؛ گلۆلان گوندیکە لە موکریان. شوینی ئاوايیه‌کە دەشت بوو لای سەرووی کێو بوو، دنیا سەوزەلانی بوو مزگەوت

و حهوز و سه‌را و مده‌سه‌یه‌کی باشی لیبوو. مه‌لا وه‌هایی نجنه‌یی ماموستا و مه‌لای ئه‌وئ بوو. سه‌ر به‌ شئیخانی ته‌ویل‌ه‌بوو. کویخا سمایل هر چه‌نده کویخای گونده‌که بوو، به‌لام پیاویکی به‌ ده‌سه‌لات بوو، شانی ئه‌دا له‌ شانی ئاغا و به‌گزاده‌کانی ئه‌و ناوه. دوو کوری منالی جوانکه‌له‌ی هه‌بوو له‌ ده‌ورو به‌ری چوارده‌ سالانا. ئیمه‌ که‌ حه‌فته‌یه‌ک له‌وئ ماینه‌وه له‌گه‌ل کوره‌کانا بووین به‌ ره‌فییکی ته‌واو. داخی گرانم ناوه‌کانم له‌بیر چووه‌ته‌وه. گوندی گلولانیش زیاتر بوو ئه‌و وه‌خته له‌ سه‌د و په‌نجا مالیک.

شایی بوو له‌ گلولان به‌لام چۆن شایه‌ک؟ شایه‌ک بی‌ هی به‌گزاده‌ی دیوگری بی‌، حه‌وت بووک له‌و شایه‌دا بگوزیریته‌وه ئه‌بی چۆن بی‌؟ حه‌وت بووکی ماله به‌گزاده هه‌رچن ئاغه‌وات و به‌گزاده‌ی دیوگری، فه‌یزوللا به‌گی، مه‌نگور، مامش هه‌بوو رزایبونه ئه‌و شایه. ژنه به‌گزاده‌و ژنه ئاغه‌واتی ئه‌مانه هه‌موو له‌ گلولان کۆبوونه‌وه. ژنانی مانگ روو، گشت پر حه‌یا و به‌ ئابروو. له‌ بناغه‌دا ئاوو هه‌وای موکریان به‌ردیش جوان ئه‌کا نه‌وه‌ک ئینسان. ئه‌مجا جوانیی له‌ له‌ش و لار و روومه‌تی ئافره‌تا خۆی ده‌رخا، ئافره‌تیش هی موکریانی بی‌ هی به‌گزاده بی‌ هی شادی و زه‌ماوه‌ن بی‌ ئه‌بی چۆن بی‌؟

ئهم ئافره‌ته به‌ خه‌رمان له‌ گلولانا به‌جلی تافته‌و قه‌یفه‌ی زه‌ره‌فته‌وه که‌وتبوون. پیاوانی به‌گزاده‌ی هه‌موو ئه‌و ولاته هه‌موو به‌ مراخانی و شه‌روالی ماوتی عه‌جهم پشتینی شالی عه‌جهم، خه‌نجه‌ری مستو و ماهی به‌ که‌مه‌روه، شه‌ده‌و مشکی به‌سه‌روه، تفه‌نگی جانبیزارو سئ تیر به‌شانه‌وه، له‌سه‌ر ماینی عه‌رق له‌ ره‌ختی زیوو زیره‌وه ئاخۆ ئه‌بی چوون بووبی؟ وه‌یا ئه‌م ئافره‌ته نازداره به‌گزادانه به‌ کراسی کریشه‌ی ئاوه‌لدا مانه‌وه به‌ پشتینی په‌شمی سه‌قزیانه‌وه به‌سه‌ر وییچی سرکه‌یی وشکه‌وه به‌سوخمه‌ی که‌مه‌رزیری تافته‌وه، به‌غه‌ره‌قی سه‌ر و مل و سوخمه‌و که‌مه‌ر له‌ ئالتوونه‌وه بۆ سه‌ر شایی حه‌و بووکی گلولان هاتین و ده‌ست بکه‌ن به‌ چاوی مانگدا ئاخۆ ئه‌بی چوون بووبی؟

ئهم حه‌وت بووکه‌ دووی له‌ به‌گزاده‌ی دیوگری به‌وه له‌ گلولان ئه‌چوو بۆ فه‌یزوللا به‌گی، سئ له‌ فه‌یزوللا به‌گیه‌وه ئه‌هات بۆ گلولان، به‌کئ له‌ مه‌نگوره‌وه به‌کئ بۆ مامش ئه‌چوو.

چل رۆژ شایی بوو، چل رۆژ ده‌هۆل و زورنازه‌ن له‌ سابلاخ و سه‌قز و مه‌راغه هاتبوون، چل رۆژ رمبازی سوارو ته‌قه‌ی تفه‌نگچی بوو. چل رۆژ هه‌له‌په‌رکئ و ره‌شه‌له‌ک بوو. ریزی هه‌له‌په‌رکئ کورانی مشکی به‌ سه‌رو کچانی کریشه له‌به‌ر که‌ ریزی له‌ کۆری ره‌شه‌له‌کا ئه‌وه‌ستا ئه‌توت ئه‌ستیره زیرینه‌ی رۆخی ئاسمانه. زرينگه‌ی ته‌وقه سه‌ر و لاگیره و شریخه‌ی سه‌ر ده‌سالی سه‌رچۆبیکیش که‌ تینکلای جیره‌ی په‌نجه به‌ خه‌نه‌ی په‌نجه‌و شراوان ئه‌بوو

نیدا له دلی فریشته و نه‌کوته خوزگا بو نه‌وه ئه‌ویش نه‌فسی ببوایه و بهاتایتیه ریز. به‌لام نه‌هات هه‌ر سه‌یری نه‌کرد. سه‌یری چاو‌مه‌ستان سه‌یری کلاو لاران، سه‌یری به‌گژاده و خانمی دیاران، سه‌یری شاییه‌که‌ی چل رۆژی گلۆلان.

نه‌وه‌ک ته‌نها ئاغه‌وات و ئاغا ژنانی دیبوکری کۆ بوو بوونه‌وه، به‌لکوو زۆر له‌ دانیشتیوی گونده‌کانی موکریانی رژابوونه‌وه شاییه‌وه. هیچ شه‌و و رۆژیک له‌ سێ هه‌زار که‌س که‌متر له‌ گلۆلان نه‌بوو هه‌موو به‌ جلی ئال و والاوه له‌ لایه‌ک هه‌له‌په‌رکئی بوو، له‌ لایه‌ک رهمبازی سوارانی پۆشته و په‌رداخ بوو، له‌ لایه‌ک کۆری گۆرانی و به‌سته‌ی موکریانی بوو. له‌ لایه‌ک ده‌سته‌ی چیشته‌که‌ران سه‌ر گه‌رمی نان دروستکردنی ئه‌و هه‌شامه‌ته‌ بوون، هه‌موو رۆژی چل تا په‌نجا سه‌ر مه‌ر نه‌کوژرایه‌وه. کئی به‌ کئی بوو هه‌ر رۆژی تا دوو هه‌زار تا‌که‌ تاران و جووته‌ی عه‌جه‌می ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ئه‌کرایه‌ شابه‌شی نازداران و لاوچاکان. پیری مه‌یخانه‌ش هاتبووه کۆری چوارده‌ سالانه‌وه تا په‌نجا سه‌ماوه‌ری هه‌شت ته‌رخانیش له‌واوه ریز کرابوو.

نه‌رمه‌ قریوه‌ی ده‌نگی هه‌له‌په‌رکئی، شه‌ری لووینه‌ له‌گه‌ل گۆی مه‌مکنی جیپی شیره‌وی کوره‌گه‌لی موکری ده‌نگی به‌ نازی کچی دیبوکری قریوه‌ی سه‌رچۆبی ئه‌چه‌مایه‌وه خیرا ته‌نیشتی گل ئه‌دایه‌وه. ئه‌مانه‌ هه‌موو له‌ دێ گلۆلان چل شه‌و و چل رۆژ ئه‌مه‌بوو حالیان. مه‌لا وه‌هایی نه‌جییی که‌ مامۆستای گلۆلان بوو له‌به‌ر ئه‌م زه‌ماوه‌ن و ره‌شه‌له‌که‌ گلۆلانی به‌ جه‌هیشته‌ و تا ماوه‌ی ئه‌و چل رۆژه‌ چوو له‌ دێ «حه‌مامیان» دانیشته. فه‌قیکانی ئه‌مه‌یان به‌ هه‌ل زانی و ئه‌وان نه‌چوون. مه‌لا شه‌ریفی نه‌وباری هه‌بوو که‌ یه‌که‌ فه‌قی مه‌لا وه‌هاب بوو زۆرتر سه‌ر چۆبی ئه‌و هه‌له‌په‌رکئی و ره‌شه‌له‌که‌ به‌ ده‌سته‌ ئه‌وه‌وه بوو. به‌راستی هه‌له‌په‌رکیش هه‌ر یۆ ئه‌و هاتبوو.

ئیمه‌ تا حه‌فته‌یه‌ک ماینه‌وه و له‌ پاشا گلۆلانمان به‌جه‌هیشته. پاش چهند ماوه‌یه‌کی زۆر بیستم ئه‌و شایی چل رۆژه‌ی گلۆلان له‌پاش شه‌ش مانگیک بوو به‌ ماتهم، ئه‌و ئاغه‌واتانه‌ی له‌ویدا کۆ بوونه‌وه هه‌موو تووشی ده‌ربه‌ده‌ری و مال ویرانی بوون.

- کاره‌ساتی رۆژه‌کان زۆر سه‌یره، په‌رده‌ ئه‌داته‌ لاوه‌ وه‌کوو په‌رده‌ی ئه‌لبووم که‌ له‌ هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کیا چهند وینه‌یه‌ک هه‌یه‌ وه‌یا وه‌کوو دیوجامه‌گه‌لی ره‌نگی تیدا هه‌یه. جه‌نگی ۱۹۱۴-۱۹۱۸ دوا‌یی هات، ته‌نها ۱۷ میلیون که‌سی تیا کوژرا و ۲۶ میلیونیش بریندار و په‌ک که‌وتوو بوون. له‌ ئه‌نجامی ئه‌م شه‌ره‌دا که‌ دوا‌یی هات گرانی و تا‌عوون و

رشانه‌وهو و بددبه‌ختی و دهر به‌دهری بوون به به‌شی کورده‌واری. به‌لئی ده‌سندار بیی ده‌ستی نه‌خوارد هر که بو خۆی باوی سهند. هندی له عه‌شایر بوون به ناگرو که‌وتنه گیانی خه‌لکیتتر.

عه‌لی محمه‌د خانی شریفوده‌وله له لایهن حوکومه‌تی ئیرانه‌وه له ناوه‌ندی ۱۹۱۸ کرا به حاکمی ولاتی «سنه». له راستیدا ولاتی سنه - که ولاتی ئه‌رده‌لان بوو - ولاتیکی به ته‌واری ئالۆزاو بوو. هه‌موو ئه‌م ئالۆزاویه‌ش ئه‌وه بوو که جه‌نگی یه‌که‌م هه‌ر چه‌نده به ناو به‌سه‌ر چوو بوو، به‌لام بددبه‌ختی پاشه له‌قه‌ی شه‌ر تازه ده‌ستی بیی ئه‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌دا و له پیش ئه‌و ماوه‌یه‌شدا هه‌موو ئه‌و ولاته وه‌کوو ولاتانی تر بووبوو به پاشاگه‌ردانی که‌س خه‌تی که‌سی نه‌ئه‌خوینده‌وه. ده‌وره‌ی عه‌شایری به‌هیز زۆر له باوا بوو. له‌ناو شاره‌که‌دا دوو به‌ره به‌ناوی «سووسیال» و «دیموکراس» وه په‌یدا بووبوو، له ده‌روه‌وه عه‌شره‌ته‌کانی «گه‌لباغی» و «مه‌نمی» خه‌ریکی سه‌ریزیوی و چه‌پاو کردن بوون. فرکان فرکان بوو، کئی ئازا بوو نانێکی بو خۆی بفراندایه. پیش ئه‌وه‌ش رووسی قه‌یسه‌ری شکا و له‌شکری شکاوه‌ی داخ له دل که بگه‌رپته‌وه ئه‌بی چیبکا و چی کردبی؟

ئه‌م دوو عه‌شره‌تی گه‌لباغی و مه‌نمی به‌راستی زیانیان ئه‌گه‌یاند به مه‌ردم، به‌لام هه‌موو زیان گه‌یاندن ره‌وای هه‌ق نه‌بوو، هه‌ر بدریته لای ئه‌وان. که «شریف الدوله» هات هندی که‌س له‌و رۆژه‌دا خۆیان دایه پالی و ده‌ستیان کرد به‌خۆ بردنه پیشه‌وه له‌لای ئه‌و. له‌ناو بردنی گه‌لباغی و مه‌نمی بوو به ده‌سته‌گۆلێک و درا به ده‌ست ئه‌و شه‌ریفوده‌وله‌یه‌وه که به تاقه زه‌لامی هاته ناو شاری سنه‌وه له رۆژیکا که حوکومه‌تی قاجاریش زۆر به عه‌زیه‌ت هه‌ناسه‌ی ئه‌دا. که وا بوو ئه‌مه وه‌کوو په‌نده کوردییه‌که ئه‌لئی: «کرده‌ی که‌ر و خورده‌ی یابوو بوو» وه یا به قسه‌یه‌کی تر ئه‌لئی: «کئی کردی و کئی خواردی؟»

من له‌م درێژه پێدانه‌دا مه‌به‌ستم یه‌ک شته مه‌به‌ستم ده‌رخستنی ئه‌ستیره ژمیتری یه‌کیک له‌و گه‌لباغیانه‌یه که ئاغه براخانه.

ئه‌م ئاغه براخانه پێیان ئه‌وت «قیله‌ی عالم». وه یه‌کیک بوو له سه‌رۆکه گه‌وره‌کانی گه‌لباغی. پیاویکی ریش سه‌بی قه‌له‌وی تا ئه‌ندازه‌یه‌ک که له‌گه‌ت بوو، له‌ناو هه‌موو گه‌لباغی و مه‌نمیدا له‌م رووه‌وه راست بوو قیله‌ی هه‌موو لایه‌کیان بوو. هه‌ر حسایێک ئه‌و لێکی بدایه‌ته‌وه وا ده‌رئه‌چوو؛ به‌و بۆنه‌وه گه‌لێ پرس و رایان له ده‌ست ئه‌وابوو.

که شه‌ریفوده‌وله چوو له‌ ولاتی سنه ئه‌م قیله‌ی عالمه‌ وتی: «ئیتتر ئه‌ستیره‌ی ئیمه له لێزی دایه». پیش ئه‌وه که «عه‌زیز» و «ته‌کش» بگه‌رین قیله‌ی عالم خه‌به‌ریدا که ده‌ورو به‌ری

کئوی «زیراوا» زۆر بە تاریک ئەبینم. ئەستێرە ی عەزیز و تەکش بەر چا و ناکەوئ. لە راستیدا عەزیز و تەکش کە دوو برا بوون و ناوبانگی نازایەتیان دەکردبوو لەو شەپەدا گیران و تیر باران کران.

پێش لەناو بردنی عەزیز و تەکش خەبەریان دایە کە عیلاجی عەشایری رەوانسەر و لەهۆن بە پشتیوانی حوکومەتی عەجەم لەوانە یە گەلباغی و مەنمی لەناو بەرن. هەر چەندە ئەم لەشکرە لەشکرکی زۆر بوو، هەرچەندە جەنگینکی گەورە لە کئوی «تەوریز خاتون» و «عەباس بە گدا» بوو، بەلام قبیله ی عالم پیتی وتن لەم جەنگەدا تا گەلباغی و مەنمیتان هەس خەمتان نەبێ سەر ئەکەون. لە راستیدا لە گەل ئەو هەموو عیلاجەش کە لێیان کرا وەکوو ئەو وتی هەر سەرکەوتن.

رۆژگار هەر کەنتی بە گەلباغی و مەنمی ئەدا، قبیله ی عالمیش یە کە یە کە ئەمانە ی باس ئەکرد. سالی ۱۹۱۹ هات وتی: «ئەم سالە زۆر شوومە. سالی ۱۳۳۸ ی هیجری سالی قرانی گەلباغی و مەنمی».

کە دام و دەزگای شەریفووەولە بە هۆی کورەکانی دەورو بەریه‌ووە پەره‌ی سەند قبیله ی عالم چوو بۆ سەقز بۆ لای غیاسووەولە. ئەو چوونە ی ئاخەر نەگبە تیه‌ک بوو کە رووی تیکرد؛ واتە قبیله ی عالم لەوئ گیری خوارد. لە ئەنجاما ئەو وە ئەوانە ی کە گیریان خوارد و کەوتنە ناو داووه‌و بە بەندی هێران بۆ سنه‌. لە یە کەم شەوی مانگی رەجەبی سالی ۱۳۳۸ ی هیجری لە بەندیخانە ی سەبوو هەژدە کەسیتەر لە هاورپیکانی لە گەلی بوون دەوریان لێداو وتیان: «قیولە چۆن ئەوینی؟» وتی: «کور گەل ئەگەر سۆزی نەکوژرگین هەسارە ی ئیمه‌ تا هەزار سالتیر هاوہ ئاسمانه‌و». بەلام کە کەوتنە سبەینی هەموو بە تیرباران کردن و بەچال نان و بەخنکندن کوژران. لەشەکانیان لەبەر دەرمالا خراخرا ناو دیوار و هەر یە کە بەردپیکیان خستتە سەر و ناوو نیشان و کردەویان لەسەر بەردە کە هەلکەند. کوژرانی ئەمانە دوو حەفتە ی خایان، بەلام قبیله ی عالم لە یە کەم رۆژدا تیرباران کرا. ئەوانەش کە لەو چەند رۆژەدا کوژران بۆ ئاگاداری میژوو ئەمانەبوون:

لە گەلباغی: ۱. ئاغە براخان قبیله ی عالم ۲. سەرداری کورپی قەیتول ۳. فارسخانی رەئیس ۴. محەمەد خانی رەئیس ۵. میرزا عەولای سەیفولەشایر.

لە مەنمی: ۱. فەرەج خان ۲. عەولاخان ۳. مەحموو بەگ ۴. عەولا بەگی کورپی شامحەمەد بەگ ۵. سەید حەمەد خانی سەرھەنگ ۶. مەلک محەمەد خان ۷. نوور محەمەد خانی ئیلخانی ۸. مستەفا بەگی کورپی حەمەد بەگ.

له شیخ سمایلی: ۱. عزیز خانی برای مه‌حموو خانی سردار ئیقبال ۲. مسته‌فا خانی برای حممه‌د مرادخانی ئیلخانی ۳. مه‌جید خانی کوری سارم له‌شکر ۴. مه‌حموو خانی سردار ئیقبال کوری حممه‌مراد خان.

ئهمانه بهم جۆره له‌ناو بران. له‌و رۆژه‌دا زۆر کەس له‌ کورده‌کان بۆ بردنه‌ پيشه‌وه‌ی خۆیان هاوکارییان له‌گه‌ل شه‌ریفوده‌وله‌دا نه‌کرد. ئهو شه‌ریفوده‌وله‌یه‌ که به‌ تاچه‌ زه‌لامنی له‌ لایهن حوکومه‌تی قاجارییه‌وه‌ هاته‌ سنه، ئهو حوکومه‌تی قاجارییه‌ که ته‌نها ده‌نگی هه‌بوو ره‌نگی نه‌بوو.

من لایه‌نگری ئهو که‌سانه‌ ناکه‌م که پیاو خراپ و خراپه‌کارن، سه‌رۆکه‌کانی گه‌لباغی و مه‌نمی مالی گه‌لنی که‌سیان ویران کرد، گه‌لنی تالانیان کرد، گه‌لنی ژنیان بیوه‌ژن کردو منالیان هه‌تیو خست، به‌لام ئهمانه‌ هه‌مووی له‌ رووی نه‌زانی و بی‌خواه‌نیه‌وه‌ بوو. ئه‌گه‌ر خواهن و ری پيشانده‌ریکی ببوایه‌ وا به‌و جۆره‌ ده‌ر نه‌ئه‌چوون. جاریکیکه‌ دایکیکی تر کورپکی وه‌کوو عزیز و ته‌کش ناهینیتیه‌وه‌. ئه‌گه‌ر کورده‌که‌ خۆی خۆ خوری نه‌کردایه‌ ئهو کورانه‌ به‌ پیاویکی وه‌کوو شه‌ریفوده‌وله‌ له‌ ناو نه‌ئه‌چوون. سه‌یره‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ کورد خۆی گه‌لباغی و مه‌نمی له‌ناو برد، که‌چی نازایه‌تی و پیاوه‌تیه‌که‌ درایه‌ پال شه‌ریفودوله‌. کورده‌که‌ ئافه‌رینتیکی شه‌ریفوده‌وله‌ی کرده‌ تاچه‌ گولینه‌یه‌ک و کردیه‌ سه‌ری که‌چی نه‌ تاچه‌ گولینه‌که‌ی بۆ مایه‌وه‌ نه‌ ئهو کورپه‌ ناودارانه‌ له‌ میژوو‌دا. تا ئیسته‌ هه‌یج کەس کوردی له‌ناو نه‌بردوه‌ ته‌نها کورد خۆی نه‌بی که‌ ئهمه‌ی به‌ شانازی زانیوه‌.

وه‌یا ئهمه‌ ئه‌گه‌ر به‌دبه‌ختی و مال ویرانی نه‌بی بۆ کورد چ ره‌وای هه‌قه‌ که‌ خه‌لیلخانی نه‌رانی به‌ قسه‌ی شه‌ریفوده‌وله‌ بۆ شالیککی تورمه‌ی خه‌لاتیی سنی برای بره‌ره‌ پشته‌ی خۆی وه‌کوو سنجه‌رخان و ئه‌حمه‌دخان و یه‌دوللاخان له‌ رۆژی هه‌ینی ده‌ی محه‌رمی ۱۳۳۹ی هه‌جری له‌ مالی خۆیدا بکوژی؟ کتی بکوژی؟ سنجه‌رخان بکوژی. کام سنجه‌رخان؟ ئهو سنجه‌رخانه‌ که‌ وه‌کوو کتیویکی پۆلایین له‌ رووی رووسی قه‌یسه‌ری و حوکومه‌تی قاجاریدا وه‌ستا بوو. فۆلکلۆره‌کانی ئهو رۆژه‌ که‌بۆ کوژرانی سنجه‌رخان له‌ میاوه‌ران و نه‌ران و سنه‌دا ئه‌وترا لام وایه‌ وه‌چه‌کانی ئیسته‌و وه‌چه‌کانی دواي ئیسته‌ش هه‌ر به‌سه‌ر زاریانه‌وه‌یه‌و به‌سه‌ر ده‌میانه‌وه‌ بیت. هه‌یجتر گوزارشت له‌مه‌ ناداته‌وه‌ ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بی که‌ ئه‌لنی: «ئه‌گه‌ر دار پوازی له‌خۆی نه‌بی ناچه‌لشی».

له پێش شههید کردنی شیخ سەعید له ۱۹۰۹ له مووسل، هەر له گەل شیخ مهحمودی مهلك بووم. هه‌موو جووره چه‌وسانه‌وه‌یه‌کی شه‌رم چاوپێکه‌وت؛ چ له‌پیران و نژمار چ له‌ ته‌لان و جاسه‌نه. وتی: ۱۹۱۸ له‌ سنه‌ بووم یه‌که‌م فرۆکه‌یه‌ک که‌ هاته‌ ئه‌و شاره‌ یه‌که‌م جار بوو من و ئه‌وانیش چاومان پێ بکه‌وی. هه‌موو خه‌لکی سنه‌ به‌ هۆی ده‌نگه‌ده‌نگ و گرمه‌گرمه‌که‌یه‌وه‌ کردیانه‌ سه‌ر بانه‌کانا و سه‌یری ئاسمانیان ئه‌کرد؛ چونکه‌ گرمه‌گرمه‌که‌ له‌ویوه‌ ئه‌هات هه‌چیشیان به‌رچاو نه‌ئه‌که‌وت هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو ئه‌یانوت ئه‌وه‌ ته‌یاره‌و بالۆنه‌ هاتوه‌. له‌ نه‌جاما چاو تیژه‌کان شتیکیان به‌سه‌ر ئاویه‌ره‌وه‌ چاوپێکه‌وت که‌ ده‌نگه‌که‌ له‌وه‌وه‌ ئه‌هات. ئه‌وه‌نده‌ به‌رز بوو به‌ عاسته‌م به‌دی ئه‌کرا. ئه‌وانه‌ی که‌ چاویان پێکه‌وتبوو پێشانی ئه‌وانیتریان ئه‌دا ئه‌یانوت: ئه‌ها ها ئه‌وه‌سه‌ وه‌کوو دال تیت و ئه‌چی تواساکه‌ تواساکه‌ چون‌ باله‌کانی لار ئه‌کاته‌وه‌ هه‌ر ئه‌یژی داله‌. خه‌لکه‌که‌ی تریش ئه‌یانوت کوا خۆ دیار نییه‌ ئه‌وانیش ئه‌یانوت: ئه‌وه‌ نییه‌ دووکه‌ل له‌ جووچه‌که‌یه‌وه‌ ده‌رئه‌چی ئه‌یژی ماریکی ره‌شه‌و به‌ ئاسمانا کیشیاگه‌. وتی: منیش له‌ ئاخرا چاوم پێکه‌وت له‌ راستیدا ئه‌وه‌نده‌ به‌رزبوو هه‌ر به‌ ئه‌ندازه‌ی قه‌له‌ره‌شیک ئه‌هاته‌ به‌رچاو. وتی: «له‌ ۱۹۲۲ یش دواوه‌ که‌ له‌ ئه‌شکه‌وتی حاسه‌نه‌ بووین کاتێ که‌ ته‌یاره‌ ئه‌هات به‌سه‌ر ئاوییه‌کانا هه‌ر سه‌گ بوو ئه‌یقرووقان و خۆی ئه‌شارده‌وه‌. پشیله‌ باریک ئه‌بووه‌وه‌ ئه‌چووه‌ ناو کادان و شته‌. مریشک و که‌له‌شیر هه‌رایان ئه‌کرده‌وه‌ بۆ کولانه‌که‌ی خۆیان، بالنده‌و چووله‌که‌ له‌ سه‌ر داره‌کان به‌ یه‌کا ئه‌هاتن نه‌یانته‌زانی له‌ ترسا روو بکه‌نه‌ کوێ. خۆ گا و گوته‌ل و مه‌ر و مالات خوا ئه‌یزانی چون‌ ئه‌ره‌وینه‌وه‌، ئیستر و ولاغی به‌ رزه‌ هه‌ر یه‌که‌ به‌ لایینکدا هه‌له‌هاتن.

په‌ندی پیران

- له‌و شاره‌زووره‌ له‌ ئاوی بکراوا پیاویکی زۆر به‌ سامان و به‌ مه‌ر و مالاتی لیبوو ناو بانگی مه‌ر و مالاته‌که‌ی ئه‌و ناوه‌ی پر کردبوو. ئه‌م پیاوه‌ وه‌کوو وه‌جاخی کویر بوو چروکیه‌که‌شی له‌زۆری سامانه‌که‌ی زیاتر ناوبانگی ده‌رکردبوو. خوا مه‌رگی پشیله‌ی کویری به‌کراوای ئه‌دا ئه‌گه‌ر بیتوانیایه‌ پر رزۆله‌ناتینکی «دۆسکه‌» به‌کراوای له‌ خه‌وا ببینیایه‌. کاکه‌ دۆسکه‌ گه‌لی شه‌و و رۆژ وه‌رزی به‌ سه‌را هات هه‌چ نه‌بوو، کوئوپر رۆژیک ژنه‌ گیرخواردوووه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ مرخی په‌رایه‌ سه‌ر جه‌رگ و دل. مرخیکی وا که‌ دلی بۆ ئه‌توایه‌وه‌ وه‌یا راسته‌و راست بلتین بیتوری کرد به‌سیوجگه‌ره‌وه‌. به‌ دۆسکه‌ی میتیدی وت

پیاوه که ئه‌وه‌ی راستی بیتزوو ئه‌که‌م به سویجهره‌وه، با گیسکینک سهر برین تۆزی له سوچگهره‌که‌ی بخۆم به‌لکوو خوا منالیکیشمان بداتی. دۆسکه وتی ئافره‌ت گیسک بۆچ سهر برین؟ ئه‌م گیسکه سبه‌ینن ئه‌بئ به‌ چتیر ئه‌یفروشین، به‌ پاره‌که‌ی هه‌زار کونی پی ئه‌گرین. خوا ریکی خا سبه‌ی دوو سبه‌ی ئه‌چم بۆ شار جه‌رگ و دلینک له‌وئ ئه‌کره‌م و ئه‌یه‌ینمه‌وه ئه‌وه‌نده بخۆ تا له‌ لووتت دیته‌وه.

دۆسکه به‌مجۆره‌ ژنه‌که‌ی خلافان و له‌ ده‌مه‌ ده‌می پایزا روو به‌شاری سوله‌یمانی به‌ ریکه‌وت بۆ سیوجگهر کرین. چووه‌ به‌ر دوکانی قه‌ساب سیوجگهریکی کۆنی چاو پی که‌وت وتی ئه‌مه‌ به‌چه‌ند؟ کابرای قه‌ساب وتی به‌ دوو قه‌ران. ئه‌م وتی به‌ قه‌رائینک. کابرای قه‌ساب به‌ گالته‌وه پیتی وت برا بچۆ له‌ که‌رکووک بیکره‌ به‌ قه‌رائینک.

له‌م قسه‌یه‌ کابرا گوئی زرن‌گایه‌وه له‌ دلی خۆیا وتی بۆچ نه‌چم له‌ که‌رکووک بیکرم به‌ قه‌رائینک و قه‌رانه‌که‌ی تری هه‌زار کونی پی ئه‌گرم. پیتی لیکرد به‌ پشتا بۆ که‌رکووک. له‌پاش چه‌ند روژ گه‌یشه‌ که‌رکووک چووه‌ به‌ر دوکانی قه‌ساب بۆ کرینی سیوجگهر دانه‌یه‌کی به‌ قناره‌که‌وه دی وتی به‌ چه‌ند؟ کابرا وتی به‌ سنی قه‌ران وتی ئه‌وه‌ چی ئه‌لنی تۆ؟ له‌ سوله‌یمانی ئه‌یانوت دوو قه‌ران. کابرا قه‌ساب وتی: جا که‌واته‌ بچۆ بۆ مووسل له‌وئ به‌ دوو مه‌تالیکه‌. کابرا له‌ دلی خۆیا لینی دایه‌وه ئه‌گهر بچی بۆ مووسل و ئه‌م سیوجگهره‌ به‌ دوو مه‌تالیکه‌ بکری به‌ دو مه‌تالیک له‌ قه‌رانه‌که‌ دوو منالیکه‌یتری بۆ ئه‌مینتیه‌وه هه‌زار کونی پی ئه‌گری. وای به‌پاش زانی رووه‌و مووسل به‌ری که‌وی.

به‌ ریکه‌وت و له‌پاش چه‌ند روژیکی تر گه‌یشه‌ مووسل. چووه‌ به‌ر دووکانی قه‌ساب و مامه‌له‌ی سیوجگهری کرد کابرای قه‌ساب وتی به‌ چوار قه‌ران. وتی ئه‌وه‌ تۆ ئه‌لنی چی؟ له‌ که‌رکووک ئه‌گهر که‌یفم لئ بوایه‌ به‌ دوو مه‌تالیک ئه‌م کری. کابرای قه‌ساب وتی بچۆ له‌ حه‌له‌ب به‌ مه‌تالیکینک بیکره‌و بچۆره‌وه. کابرا قسه‌که‌ی به‌دل بوو وتی: ئه‌چم له‌حله‌ب ئه‌یکرم و مه‌تالیکه‌که‌ی تری هه‌زار کونی پی ئه‌گرم. ئه‌مجا حه‌له‌ب بگه‌ره‌و هاتم. ده‌مه‌و روژاوا بوو گه‌یشه‌ ناو شاری حه‌له‌ب و هیچ شویتینک شک نابا ئه‌وه‌ شه‌وه‌ی تیا روژ بکاته‌وه. به‌لای کۆشکینکا رویشت په‌ناگه‌یه‌کی تیا بوو وتی ئیمشه‌و له‌ په‌ناگای ئه‌م کۆشکه‌دا روژ ئه‌که‌مه‌وه‌و به‌یانی ئه‌چم سیوجگهره‌که‌ ئه‌کره‌م و به‌ره‌و ولات ئه‌بمه‌وه. چوو له‌بن دیواره‌که‌دا کزۆله‌ی کرد.

زۆری پی نه‌چوو کورپکی لاوی شوخ و شه‌نگ هات رووبه‌رووی ده‌روازه‌ی کۆشکه‌که‌ له‌و کاته‌دا که‌ ویستی بچینه‌ ژووره‌وه‌ چاوی به‌ تارماییه‌ک که‌وت له‌بن دیواری کۆشکه‌که‌دا.

هات به‌لای تارماییه‌که‌وه سه‌یری کرد زه‌لامیکه کزوله‌ی کردووه وتی کابرا تو کیت؟ وتی: قوریان غه‌ریبیم تازه ریتم که‌وتوته ئەم شاره شه‌وم به‌سه‌را هات. هیچ شویتنی شک نابهم ئەمه‌وی ئیمشه‌و لەم بن دیواره ستار بگرم و به‌یانی بچم به شوین ئیشی خۆمه‌وه. کورپه گه‌نجه‌که وتی برا ئەم کۆشکه مالی منه هه‌سته ژووره‌وه ئیمشه‌و میوانی من به‌و به‌یانی خوات له‌گه‌ل.

کابرا له‌گه‌لی چووه ژووره‌وه سه‌یری کرد به‌راستی کۆشکینکی زۆر به‌تفاقه. ژینکی نازدار هات به پیریانه‌وه به‌ده‌میکی به‌پیکه‌نین و روویه‌کی خۆشه‌وه له کورپه‌که‌ی یرسی ئەو پیاوه کینیه له‌گه‌لنا؟ کورپه وتی ئەمه ئیمشه‌و میوانمانه. ژنه ئەوه‌نده‌یتر رووی گه‌شایه‌وه وتی یا خوا به‌خیر بیت! کورپه‌ش به پیاوه‌که‌ی وت ئەمه ژنمه. ژنه نانینکی باشی دروست کرد و هه‌ر سیکیان نانیان خوارد.

کابرا سه‌یری کرد هه‌ر له‌و ژووره‌دا گۆرپیکیشی لێیه، ئەمه زۆر سرنجی راکینشا ئیجگار که سه‌یری ئەکرد ئەم ژن و پیاوه له کاتی نان خواردنه‌که‌دا سه‌یری گۆرپه‌که ئەکه‌ن و بزهیان لێوه‌دیت.

پاش نانخواردن و هه‌موو شتیک ژووریک له تهنیشت ئەو ژووره‌وه بوو، ژنه‌که نویتنی بۆ کابرای میوان له‌ویدا راخست و کورپه‌که پیتی وت کاکێ خۆم ره‌نگبێ هیلاک بیت بچۆ ئەوه له‌و ژووره نوین راخراوه به‌سه‌یره‌وه بنوو. کابرا چوو له‌سه‌ر نویتنی خۆی راکشا و هه‌ر سێ و دووی ئەو گۆرپه و بزهییه‌ی ئەکرد. ده‌لاقه‌یه‌ک له ژووره‌که‌دا بوو هه‌ر دوو ژووره‌که‌ی ئەنوسان پیکه‌مه‌وه. ده‌لاقه‌که رووی لەم بوو زۆری یێ چوو یا نه‌چوو ژن و پیاوه‌که لایان وا بوو ئەم خه‌وی لێ که‌وتوو ئەمیش له‌به‌ر په‌ژاره‌و ماندویتی دل، خه‌و لێی تۆرابوو. هه‌ستی کرد ئەوا کورپه‌که دوو تیلای هینا و به‌ ژنه‌که‌ی وت: «بکوتین و بیکه‌ین یا بیکه‌ین و بکوتین؟» ژنه وتی ئاره‌زووی خۆته لەم لاره کابرا که چاوی به‌و تیلایانه که‌وت و گوینی له‌و قسه‌یه بوو به جاری ناوکی که‌وت و وتی جارپیکه دیاره من گیانده‌ر نابهم ئەمانه به‌ناوی میوانیه‌وه بۆیه ئیمشه‌و میان هینا و خزمه‌تیاں کردم به‌مکوژن له‌به‌ر ئەمه له‌شوینه‌که‌ی خۆی قوت بووه‌وه نه‌یزانی چیبکا ده‌رگا و شته‌ش هه‌موو داخراوه.

ئەم لەم په‌ژاره‌یه‌دا بوو سه‌یری کرد کورپه راست بووه‌وه ده‌ستیکی کرده گه‌ردنی ژنه‌که‌و ئالان به‌یه‌کا. ئەوی پێویست بوو ئاره‌زووی دلایان له‌یه‌ک وه‌رگرت پاش ئەوه هه‌ستان هه‌ر یه‌که یه‌کێ له تیلاکانیان هه‌لگرت و چوونه ئەم لاره‌وه لای گۆرپه‌که‌وه به‌دار هاتن به‌ویزه‌ی

گۆره‌که‌دا تا شل بوون. پاش ئه‌وه هاتن له‌م لای گۆره‌که‌وه ده‌ستیان کرده مل یه‌ک و نووستن.

كوپه‌ی میوانی خه‌و به‌چاو نه‌چوو له‌م کاره‌سات و به‌سه‌رهاته ئه‌وه‌نده‌ی واقی و پرما ئه‌وه‌نده‌یتر که‌وته گیتزای سه‌رسامیه‌وه.

ئهو شه‌وه به‌هه‌ر جوور بوو روژی کرده‌وه. به‌یانی کورپه‌ی خانه‌خوئی ئه‌وی پتویستی خزمه‌ت بوو دیسان له‌گه‌لیا به‌جی هینا و هاته‌سه‌ر و به‌ری رویشتن. کابرای میوان وتی: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌نه‌ی که‌ به‌خزمه‌تکردنه‌که‌تان شه‌رمه‌زارتان کردم! من ئیمشه‌و ئیوه‌ ناگادار بووین یا نه‌بووین کاره‌ساتیکی وام له‌ ئیوه‌وه چاو پینکه‌وت، ئیسته‌ش به‌و نه‌که‌ی که‌ له‌م ماله‌دا کردوومه له‌م ماله‌ ناچمه‌ ده‌روه‌وه تا بوخچه‌ی ئه‌م نه‌ینیه‌م بۆ نه‌که‌نه‌وه. کورپه‌ی خانه‌خوئی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کردو وتی بۆچ تو ناگات له‌ کاره‌ساتی ئیمه‌ هه‌بوو؟ وتی بلتی. وتی: برا واز له‌وه‌ بینه‌ تو ئیسته‌ ئه‌م ماله‌ مالی خۆته‌ سالی له‌ باتی سه‌د سال دانه‌نیشی که‌س رایه‌ی ئه‌وه‌ی ناکه‌وئی پیت بلتی برۆ. کابرای میوان وتی: ده‌رمانی ریگا رویشتنه‌، من پیاویکی غه‌ریبم به‌ ئیش هاتووم بۆ ئه‌م ولاته‌ هه‌ر ئه‌بی برۆم به‌لام ئه‌بی پیم بلین. کورپه‌ی خانه‌خوئی وتی که‌واته‌ گوی بگره‌ تا بۆت بگێرمه‌وه. وتی: ئا ئه‌و گۆره‌ که‌ چاوت لێهه‌ پیاویکی قه‌سابی زۆر زۆر ده‌وله‌مه‌ندو وه‌سنای من بوو گه‌لی شوانکاره‌و رانه‌بیره‌ی هه‌بوو. قه‌سابه‌کانی ئه‌م شاره‌ بۆ قه‌ناره‌کانیان هه‌موو که‌له‌شیان له‌و وه‌رئه‌گرت. له‌ پاره‌ش هه‌تا بلیت زۆری هه‌بوو. ئه‌و ژنه‌ نازداره‌ که‌ ئیسته‌ له‌به‌ر چاوته‌ و شه‌وی له‌گه‌ل منا بوو، ژنی ئه‌و بوو. له‌ ژن و منالا له‌وه‌ زیاتری نه‌بوو، به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌م هه‌موو سامانه‌دا که‌ هه‌یوو نه‌خۆی تیری له‌نان ئه‌خواردو نه‌ ئه‌و ژنه‌ی ئاه‌ی سکی له‌ پینخۆر ئه‌شکا. کئی یارای ئه‌وه‌ی هه‌بوو بتوانی پتی بلتی پوولیکی ناره‌واج بده‌ به‌یه‌کئی. هه‌موو ئاره‌زوو و کۆششیکی که‌وتبووه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر مال و سامان کۆ کاته‌وه‌. ژنی به‌سه‌زمانیش که‌ ئه‌توت مانگه‌ له‌به‌ر برستی و بی شتی وه‌کوو ده‌مه‌داسی به‌ لیمۆی زه‌رد ئاو دراوی لی هاتبوو. که‌ ئیشی هه‌ر دووکیان گه‌یشه‌ ئه‌م شوینه‌ کوتوپر کابرا مرد. هیچ میراتگری تری نه‌بوو. من ژنه‌که‌یم ماره‌کرد و له‌سه‌ر ماله‌که‌یه‌وه‌ دانیشتم، به‌مجۆره‌ که‌ تو بینیت ده‌ستمان کرد به‌ کامه‌رانی.

به‌ روژ من ئه‌چم بۆ سه‌ر کردنه‌وه‌ی مال و ملک، ئیواره‌ که‌ دیمه‌وه‌ ئه‌م ژنه‌ به‌و جووره‌ دی به‌ پیرمه‌وه‌ و یه‌کترمان له‌گیانی خۆمان خۆشتر ئه‌وی. پاش ئه‌وه‌ که‌ نان ئه‌خۆین ئه‌و قسه‌یه‌ که‌ ئه‌یکه‌ین و ئه‌لین: «بکوئین و بیکه‌ین یا بیکه‌ین و بکوئین»؛ مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ له‌

پیشا دل له یەك وه‌ربگرین و ئەمجا بکه‌وینه کوتانی ئەو گۆرە که هی قەسابی وه‌ستای من و کۆنه میردی ئەوه وه‌یا له پیشا بکو‌تنبه‌وه‌و پاشان ئیمه به‌دلی یەك بگه‌ین.

قەبره‌که‌ی ئەکو‌تین ئەلین ئەوه ده‌ردت بێ مالی خۆنه‌خۆر بۆ چه‌که‌مه‌بۆره؛ تۆ مالی خۆنت نه‌خوارد یه‌کیکتر ئەیخوا. هەر له‌بەر چاوی ئەوه‌وه له‌گەل ژنه‌که‌یا ئەنالیین به‌یه‌کا. ئەلین به‌کو‌یرایی چاوت بۆ خۆت سه‌یری ئەم ناهه‌نگه‌ی ئیمه بکه. ئیسته ئیمه له‌سه‌ر ئەو سامانه‌ی ئەو که له کاتی خۆیا هیچی لێ نه‌خوارد ئەوی شایانی ژیانیکی شاهانی بێ رای نه‌بو‌یرین و چۆن دل‌مان بیه‌وی وانه‌که‌ین. ئەمه بوو سه‌ر گۆزه‌شتی ئیمه.

کابرای میوان له‌پاش بیستنی ئەم قسه‌وه به‌سه‌رهاته تاسیک بردیه‌وه‌و که‌وته‌ه‌ عالمیکی تره‌وه. هەر هه‌ستا مال‌اوایی کردو و وتی زۆر سوپاستان ئەکه‌م. هاته بازار ماینیکی که‌حیلە کپی سواری بوو به‌ چوار ناله‌وه به‌ره‌و به‌کراوا بووه‌وه. به‌چه‌ند رۆژیکی زۆر که‌م گه‌یشه‌وه‌ه‌ ماله‌وه هەر له‌ دووره‌وه بانگی کرد ئافره‌ت ئا ئەو مه‌ره‌په‌ره‌که‌ بدەن به‌ زه‌ویدا و سه‌ری برن. ژنه‌که‌ی له‌ بیستنی ئەم قسه‌یه هەر وا چه‌په‌سا، چونکه ئەمه دۆسکه نییه قسه‌ی وا بکا. دۆسکه وتی ئافره‌ت بۆ رام‌اوی نان و خوانیکی باش دروست که تا دیمه‌وه. دانه‌به‌زی چوو بۆ ناو بره‌ مه‌ریکی لادا و دای به‌ یه‌کن له‌ شوانه‌کان وتی هەر خیرا بیانبه‌ بۆ شار بیانفرۆشه. پاره‌که‌ بده به‌ جل‌وبه‌رگ و نو‌قل و نه‌بات هەر زۆر زوو وه‌ره‌وه. شوانه‌ش دیسان هەر چه‌په‌سا. ئەمجا هاته‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌و دابه‌زی وتی ئافره‌ت ده‌واریک هه‌ل‌ده‌ن ئەم ده‌واره ئەبێ بیی به‌دیواخان نابێ هیچ ژه‌میک تا من ماوم بێ میوان بیت، تۆش تا ماویت دلت چی ئەوی بێ دلی خۆت مه‌که‌ مال و سامان زۆره.

ژنه وتی پیاوه چی قه‌وماوه من بۆ سیوجگه‌ره بۆگه‌نیویک ئەچووم به‌ ئاسمانا ئیسته چییه؟

وتی: ژنه‌ ده‌نگ مه‌که «تۆگئی و من کوت په‌یدا بووه»؛ نه‌ تۆ ئەده‌م به‌ قسپاو نه‌ خۆم ئەده‌م به‌ لیدان. قه‌مه‌تری شه‌یتان له‌ ده‌مما بوو ئەوا ئیسته ده‌ره‌ات و خوا ده‌رووی له‌ هەر دووکمان کرده‌وه. چی به‌سه‌ر هات له‌ئەم شار و ئەو شاری به‌و شوین سیوجگه‌ره‌وه‌و له‌ چاو پیکه‌وتنی کاره‌ساتی تازه‌ میردی کۆنه‌ژنی قه‌سابه‌وه‌و له‌ دارکاری کردنی قه‌بری ره‌ق و ته‌قی کابرای مال خۆنه‌خۆره‌وه هه‌مووی بۆ گێترایه‌وه‌و وتی: با ئیمه وامان به‌سه‌رنه‌ی؛ تا ماوین خۆمان بیخۆین.

- له ماردین کلیسه‌یه‌کی گاواره‌کان هه‌بوو مه‌ناره به‌رزه جوانه‌که‌ی سه‌ری بردبوو به ئاسمانا. له‌ناو مه‌ناره‌که «بۆل»‌یکی گه‌وره هه‌بوو حاجی له‌قله‌قینک فیر بیو ئه‌چوو به‌سه‌ریه‌وه ئه‌نیشته‌وه و ئه‌و ناوه‌ی پر ئه‌کرد له ریقنه. مجه‌وری کلیسه‌که هه‌موو جار ئه‌چوو زه‌نگه‌که‌ی ئه‌شت و ده‌ووو به‌ره‌که‌ی پاک ئه‌کرده‌وه، زۆری پهی ئه‌چوو دیسان حاجی له‌قله‌قه‌که‌ی پیسی ئه‌کرده‌وه. مجه‌وره‌که‌ی زۆر وه‌رز بوو، له وزه‌یا نه‌ما ئیتر پاکی کاته‌وه و حاجی له‌قله‌قه‌که‌شی بۆ نه‌ئه‌گیرا تا چاری بکا.

رۆژیک چوو هه‌ندێ گۆشتی حوشتری په‌یدا کرد له‌گه‌ل کاسه‌یه‌ک عه‌ره‌قدا بردی له‌سه‌ر مه‌ناره‌که‌وه له ته‌نیشته‌ زه‌نگه‌که‌وه داینا. حاجی له‌قله‌ق کاتێ که هاته‌وه سه‌یری کرد ئاو‌یکی جوان و گۆشتیکی جوانی بۆ دانراوه له گۆشته‌که‌ی ئه‌خوارد و ده‌نووکێ ئه‌دا له عه‌ره‌قه‌که‌ له‌ویشی ئه‌خواردوه. بۆچ له ئه‌نجاما مه‌ست نه‌بێ و نه‌که‌وێته خواره‌وه مجه‌وره‌که‌یش خۆی لێداگرتوو. هه‌ر که‌وته خواره‌وه به‌داریکه‌وه گه‌یشته سه‌ری و ده‌ستی کرد به محاکمه‌کردنی پیتی وت: «من نازانم تو چیت و چ ئاینیکت هه‌یه؟ ئه‌گه‌ر موسلمانیت عه‌ره‌ق ناخۆیته‌وه، ئه‌گه‌ر جووله‌که‌یت گۆشت ناخۆی، ئه‌گه‌ر گاوریته و بروات به‌ئایینی عیسا هه‌یه هه‌لنا‌فیرینی به زه‌نگی کلیسه‌دا؛ ده‌رکه‌وت که تو دین سزیت و هه‌یج دینیکت نییه.» به‌داره‌که‌ دای له‌میشکی میشکی پزان و کوشتی.

- له‌چیرۆکی گۆی ئاگردانی کوردیه ئه‌لێ:

جاریک کێزه‌ بچکۆله‌یه‌ک له‌و ده‌شته‌ له‌لای به‌رغه‌ل بوو سه‌یری کرد و شیریکی زۆر زل که‌وتۆته ناو قه‌فه‌زیکێ پۆلایین ئه‌نرکینێ و ئه‌زرکینێ و ناتوانی له‌ناو قه‌فه‌زه‌که‌دا ده‌رچیت. کچکۆله‌که‌ی زۆر به‌زه‌یی پیاها‌ته‌وه که شیرێ شای گیانله‌به‌رانی کینوی به‌و جووره‌ به‌زه‌لیلی له‌ناو ئه‌و قه‌فه‌زه‌دا که‌وتوو. چوو به‌لایه‌وه پیتی وت شای گیانله‌به‌ران! ئه‌گه‌ر له‌م به‌نده‌ رزگارت بکه‌م چیم ده‌رباره‌ ئه‌که‌یت؟ وتی کێزه‌ بچکۆله‌که‌ ئه‌گه‌ر رزگارم بکه‌ی تا ماوم هه‌لقه‌ به‌گویی تو ئه‌بم. کێزه‌ به‌هیاوشی ده‌ستی برد و ده‌رگای قه‌فه‌زه‌که‌ی لیکرده‌وه و شیر هاته‌ ده‌روه تو‌زێ خۆی کیشایه‌وه و ئه‌مجا هات به‌لای کێزه‌که‌وه و چه‌مۆله‌یه‌کی بۆ درێژ کرد. کێزه‌ وتی ئه‌وه چی ئه‌که‌ی؟ شیر هه‌ وتی ئه‌تخۆم. کێزه‌ وتی جا ئه‌مه ره‌وای هه‌قه‌ من تۆم له‌و به‌ندی دیلیه‌تییه‌ رزگار کردو که‌چی ئیسته‌ تۆ ئاوام تۆله‌ ئه‌ده‌یته‌وه؟ شیر هه‌ وتی: هه‌ق نییه‌ هه‌یز له سه‌رووی هه‌قه‌وه‌یه. کێزه‌ وتی ئه‌وه به‌راسته‌؟ وتی به‌لێ به‌راسته‌ خو‌ گالته

ناکەم، چەند رۆژە من بەسراومەتەووە لێرە، ئێستە برسیمەو ئەتخۆم. کێزە وتی ئەی هەقە کە چی لێهات؟ شێرە وتی پێم وتی هەق دروست نەبووە.

کێزە وتی ئێستە کە هەر ئەمخۆی وەرە شتیکی تر بکەین وتی چی بکەین؟ وتی وەرە پێکەووە بەم رینگە بەدا ئەرۆین تا تووشی سێ جوۆرە گیانلەبەر ئەبین. لێیان ئەپرسین ئەگەر ئەوانیش وتیان هەق نییە ئەوا بمخۆ، هیچ لۆمە یەکت ئیتر نایەتە سەر. شیر وتی باشە.

رۆیشتن لە ناکاو تووشی کە رویشکیک بوون. شیرە بە توورە بییەووە بانگی کرد کە رویشک هەق هەیه؟ کە رویشک کە سەیری دیمەن و چەمۆلەو دانە ریچەکانی شیرێ کرد هیزی تیا نەما و وتی: «قوربان هەق نییە». شیرە وتی برۆ بەری خۆتەووە. ئەو رۆیشت و ئەمان ماوێه کی تر رۆیشتن تووشی ئاسکیک بوون. شیرە بانگی کرد لە ئاسکە کە وتی ئەی ئاسک هەق هەیه؟ ئاسک کە سەیری گویچکە ی راستەو بوو و توکی گرژی سەر و کەللە ی شیرێ کرد و رە ی پێ نەما وتی: قوربان هەق نییە و هەر دروست نەبووە. شیرە وتی برۆ بەری خۆتەووە. ئاسکە کە لێیدا رۆیشت و ئەمانیش کەوتنەووە رێ زۆر نەرویشتن تووشی رۆیشت بوون. شیرە بانگی کرد رۆی هەق هەیه؟ رۆی وتی قوربان تیناگەم کارەسات چییە، نازانم چی بلیم؟ شیرە کە وتی من لە قەفەزیک ی پۆلاییندا بووم ئەم کێزۆلە ی بەرەلای کردم. ئێستە ئەلیم ئەتخۆم ئەلێ هەق نییە بمخۆی منیش ئەلیم هەق هەر دروست نەبووە. وا ئەم پرسیارە ئێستە لە تۆ ئەکەم بۆ ئەووە شەرع بکەیت. رۆی وتی شای گیانلەبەرانی دارستان فەرمايشە کەت زۆر بەجییە، بەلام شەرع کردن ئەبێ هەر دوو کەسە کە چون بوون بەو جوۆرە لەبەر دەمی قازیدا راوەستن بۆ ئەو ی قازی سەیری سەر و بالای هەردووکیان بکا لە کاتی تاوانا ئەو وەختە حوکمی عادلانی خۆی بەدا. ئێستە من نازانم قەفەزە کە چون بوووە ئەم کێزە چی کردووە و تۆ چیت پێ و توووە و چون دەستی بۆ ئەو قەفەزە درێژ کردووە؟ شیرە وتی نەچوووە بچیت وەرە لە گەلمان با بگەرێنەووە بۆ سەر قەفەزە کە و بەچاوی خۆت دیمەنە کە ببینە. رۆی وتی فەرموو باشە.

هەموو بەرەو دوا گەرانیەووە تا چوونەووە سەر قەفەزە کە. شیرە کە وتی لەم شوینەدا بوووە ئەمەش قەفەزە کە یە رۆی وتی فەرموو بچۆرە ناو قەفەزە کە با بەچاوی خۆم کارەساتە کە ببینم. شیرە کە چوووە ناو قەفەزە کە رۆی وتی: قەفەزە کە هەر وا بەرە لا بوو؟ شیرە کە وتی نە؛ دەرگاکی داخرا بوو. بە کچە کە ی وت دەرگاکی وەکوو خۆی لێ بکەووە. کچە دەستی برد دەرگاکی دادایەووە. ئەمجا رۆی رۆی کردە شیرە کە و وتی: فەرموو ئێستە چی ئەلێ بلی وتی: «هەق هەیه یان نە؟» رۆی وتی: «بەلێ هەیه و دروست بوووە». شیرە وتی هەق

نییه ریوی وتی ههق هه‌یه و دروست بووه، ههق ئەوه بوو که تو تۆله‌ی ئەم کچه‌ی به چاکه بده‌یته‌وه، کهچی تو هاتی هیزت خسته سەر ههقه‌وه. بهلام ههق هه‌ر شوینی خو‌ی ئەگری و هه‌ر سەر ئەکه‌وی ئەگەر برواناکه‌ی تو بو خۆت له‌ویدا هه‌ر له ورگی خۆت بده.

- له قسه‌ی گو‌ی ناگردانی کوردییه ئەلی:

مام ریوی دهرمالی شیر بوو به خزمه‌تکار له مالیانا و جارجاریش ئەگەر له‌پاش ماوه‌ی شیر شتیکی ده‌ستکه‌وی بیخوا هه‌ر له‌بەر ئەم چلکاو خواردنه بوو وا چوووه زیر ئەرکی ئەو خزمه‌تکارییه.

رۆژیک شیر -شای د‌رنده‌کان- پیتی وت بزانه‌م کهس دیار نییه بیت بو خزمه‌تی ئەم باره‌گایه؟ مام ریوی وتی فرمانی پادشا له سەر سه‌ره هه‌ر ئیسته ئەچم ئەم باره‌گایه پر ئەکه‌م له خولام و له نوکه‌ری که‌مەر به‌سته.

چوو له ریگادا له‌و ده‌شتی زه‌نگاباته تووشی ورچ بوو پیتی وت: داروغه‌ی ولات د‌وینی مردوووه کو‌یخای زه‌نگابات شای گیانله‌به‌ران فرمانی داوه که ئیوه شوینی بگرنه‌وه، فرموو بابچین بو خزمه‌تی. ورچه به‌ فیزیکه‌وه شوینی کهوت و چوون بو خزمه‌تی شیر.

شیر ماوه‌یه که برسییه و زۆر تووره‌یه له‌وه که ماوه‌یکه کهس نه‌هاتوووه بو خزمه‌تی. هه‌ر که چاوی به ورچ کهوت چه‌مۆله‌یه‌کی بو دریز کردو هه‌موو پیستی سه‌رشانی به‌جاری هینایه‌خواره‌وه تا سەر کلکی دایمالی. ئەمجا ریوی ر‌ووی تیکرد و پیتی وت:

کو‌یخای زه‌نگابات هه‌لکیشه‌ه‌بات

چه‌فته‌ی سەر شانت ئاوه‌لدامه‌نه ئه‌و لارو له‌نجه‌ی هه‌ته دایمه‌نه

کو‌یخای زه‌نگابات ئەرکی گ‌رانه شان هه‌لته‌کینه ریگات بزانه

تو له‌کو‌ی و کو‌یخای زه‌نگابات له‌کو‌ی خو‌نناس ئەبێ به‌م جو‌ره‌ی ب‌وی

- دیسان هه‌ر له‌قسه‌ی گو‌ی ناگردانه ئەلی:

ریویه‌ک کهوتبووه حالی خو‌یه‌وه له برسانا لات کهوتبوو. به‌سه‌ره ته‌قی و لوکه‌ لوک کهوته ئەو ده‌شتی گ‌رمیانه بو ئەوه‌ی به‌لکوو شتیکی ده‌ستکه‌وی له‌و رۆژه ره‌شه رزگاری بێ. له ناکاو تووشی گ‌ورگ‌یک بوو سه‌یری کرد گ‌ورگ له‌م په‌ریشاتره. گ‌ورگه‌که دانیکی لێ ریچ کرده‌وه په‌لاماریدا، مام ریوی تۆزی بۆی کشایه‌وه و پیتی وت بێ قه‌زا بی چی ئەکه‌ی؟ له‌خواردنی گ‌ه‌ریکی له‌ری وه‌کوو من چ ئه‌هیک ئەکه‌ویته سکتیه‌وه؟ به‌قه‌پالیک منت خوارد

دواچار چی نه‌که‌ی؟ وهره بابچین له‌و شیوه ئیستریک که‌وتوو جه‌نابت له‌پینشا تیری لیبخو منیش له‌ پاشماوه‌که‌ت نه‌خۆم تا نه‌و ته‌واو نه‌بی من به‌ پوختی قه‌له‌و نه‌بمه‌وه نه‌و وه‌خته عافیته‌م که‌. گورگه‌ وتی باشه‌. وا له‌ کوئی با بچین.

ریوی پیشی که‌وت و روویان کرده‌ چه‌مه‌که‌ سه‌ریان کرد وا جوانوو ئیستریکی قه‌له‌و له‌سه‌ر لالی راکشاهه‌. هه‌ر ئیسته‌ عه‌مری داوه‌ به‌ تو یا سالی له‌مه‌و پیشتر. مام ریوی به‌ گورگه‌ی وت من له‌به‌ر پیری و له‌به‌ر برسیتی هیزی چاوه‌کانم نه‌ماوه‌، بزمازی نالی سمی ئیستره‌که‌ نه‌گه‌ر به‌لای راستدا چه‌وت بووبیته‌وه نه‌وه نه‌و ئیستره‌ توپتوه نه‌گه‌ر به‌لای چه‌پا بی هیشتا توژیکی ماوه‌ جه‌نابت سه‌ریکی بکه‌ بزانه‌ به‌کام لایه‌وه‌. بۆ نه‌وه نه‌گه‌ر نه‌توپی بی با بتوپی و له‌ خواردنه‌که‌ی تا جه‌نابت تووشی عه‌زیه‌تی لنگه‌فرتیه‌که‌ی نه‌بی.

گورگه‌ وتی باشه‌و چوو به‌لای سمی ئیستره‌که‌وه له‌و وه‌خته‌دا که‌ سه‌ری نه‌کرد لموزی که‌وت له‌ سمی و ئیستر خه‌به‌ری بووه‌وه له‌قه‌یه‌کی کینشا به‌ میشکی گورگا میشکی که‌وته ده‌می و گورگ له‌وئ که‌وت. ئیستر راه‌ری لیبدا روئیست. مام ریوی چوو سه‌ر که‌لاکی گورگ و پنی وت: «مردوت مری تو که‌ ره‌قم و تاریخت بۆ ناخوئیرتیه‌وه بۆچ له‌ خۆته‌وه خۆتی تی هه‌له‌قوریتینی». نه‌مجا سه‌ری کرده‌ که‌لاکه‌که‌ی و ده‌ستی کرد به‌ خواردنی.

- له‌ قسه‌ی گوئی ناگردانی کوردییه‌ نه‌لی:

له‌ تانجیبیان پرسى تو زۆر خیرا و به‌هیزی بۆ راکردن، که‌چی گه‌لی جار کاتی که‌ نه‌که‌ویتته سه‌ر که‌رویشک که‌رویشکه‌که‌ت له‌ ده‌ست ده‌رئه‌چی؛ نه‌مه‌ بۆچ وایه‌؟ نه‌ویش وتی: ناخر که‌رویشک بۆ خۆی رانه‌کا و من بۆ یه‌کیکی تر.

- له‌ ولاتی «گرگر» جاریک کابرایه‌کی وه‌رمه‌کانی که‌ویکی نایابی نه‌بی به‌دیاری نه‌بیا بۆ حاجی میرزا مه‌جید باوکی نوسره‌ت نیزام له‌ مامیزه‌ک. نه‌ویش چل تمه‌نی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی به‌ناوی به‌خششه‌وه نه‌داتی. نه‌روا پاشان بانگی نه‌کاته‌وه پنی نه‌لی چاکه‌ی نه‌م که‌وه چییه‌؟ نه‌لی: قوربان قه‌ت شتی وا نه‌بووه‌ته‌وه که‌ نه‌بری بۆ راو هه‌رکه‌ نه‌خوئینی هیچ که‌ویک له‌و ده‌وره‌دا نه‌بی هه‌موو کۆ نه‌بنه‌وه‌. پاشان راوچییه‌که‌ به‌ تفه‌نگی ساچه‌زه‌ن هه‌موویان نه‌کوژئ که‌وی وا هه‌ر نه‌بۆته‌وه‌.

حاجی میرزا نه‌لی: ها تینگه‌یستم به‌ یه‌کی له‌ پیاوه‌کانی خۆی نه‌لی نه‌م که‌وه سه‌ر بره‌. کابرای کۆنه‌خواه‌نه‌که‌ی کلپه‌ له‌ جه‌رگیه‌وه هه‌له‌سته‌نی تا نه‌لی قوربان چی نه‌که‌ی؟ پیاوه‌که‌

سهری ئەبڕی ئەمجا ئەلێ: «برام ئەم کەوه خۆخۆره؛ ئەکاته کارێ کە هاوخوینی خۆی لەناو بەرێ و ئەبیتە لەناو چوونی جنسی خۆی. هەر کە وابێ ئەبێ لەناو بەرێ».

- بە مەیمونیان وت بۆ ئەوەندە بێ دینی و لەخوا نەترسی وەخت و ناوەخت نازانی؟ هەلئەستی و دائەنیشی ئیشیکێ وا ئەکە ی هەموو کەس دێتیتە پێکەنین، ئیتر چاوت لەو نیه ئەگەر یەکن ئەزیه تبار بوو وەیا لەناو گێزاوێ ماتەمیکا بوو تو هەر لەسەر حواله سی خۆت ئەپروێ. ئاخەر ناترسی خوا غەزەبت لێ بگری؟ ئەویش وتی: «خوا چیم لێ ئەکا؟ مەگەر لەسەر ئەم شکلە لام باو بێم کا بەئاسک».

ولامی بێن ولام

- هەولێریک تووشی سوله یمانیک ئەبێ پێی ئەلێ: «ئەوه لۆچی ئەنگۆ بەلۆچی دەرین بۆچی؟» ئەویش ئەلێ: «ئەئەوه بۆچی ئیوه بە بۆچی ئەلێن لۆچی؟»

- شیخ ماری سەعاتچی ئەچیتە ئاودەستی مزگەوتیک نوێز بکا و قبلە لێ ئەگۆرێ. یەکن لە کورەکانی شیخ قادری گوللەنەبەر پێی ئەلێ: «ئەم مەلایانە هەر وا ئەبێ روونەکنە قبلە».

- کابرایەکی پاوهیی چووه بەرمالی ئاغایەک بۆ ئەوهی شتیکی بداتی سەیری کرد ئاغا خۆی لەسەر تەلاری کۆشکە کەوه دانیشتوو ئەمیش لە خوارهوه داوای لیکرد خیریکی پێ بکا. ئاغاش لەسەر هوه بانگی کرد: «ئامچە بە خوله بلێ بە بلە بلێت کە بەخلە دەرگەوان بلێ بەو کابرایە بلێت خوا بنداتی».

کابرای پاوهیی کە ئەمە ی چاو پیکەوت دەستی بەرز کردەوه و وتی: «خوا بەجیرەئیل بلێ بەمیکائیل بلێ کە بە ئیسرافیل بلێ بەعیزرائیل بلێت گیانی ئەم کابرایە بکیشی».

- کابرایەکی پاوهیی لە ئەستەموول بە ریشینی پانی ریک و پیکێ شانەکراو و بە میزەریکی خری زلی لە دەق دراوهوه، بەعەبایەکی شان سوورمەوه تووشی والیزادەبەک ئەبیت کړنووشی بۆ ئەباو زۆر بە ئەدەب و ئیحترامهوه داوای شتیکی لێ ئەکا. والیزادەکەش

ئەلنی: «ئەفەندەم تۆ بەم لاوی و بەشەو کەتیی و هەرەتیی جوانیتەووە لام وایە بچیت فرماننی بکەیی بۆ خۆت باشتەرە لەم حالەت».

کابرای پاوەبیش هیچ خۆی تیکنەدا و بە ئیحترامی گەلنیک لە هەووەلجار زیاتر رووی تینی ئەکاتەووە پینی ئەلنی: «بەگ! من هاتووم داوای خیر و دراویکت لینی ئەکەم داوای فەلسەفەو نامۆزگاریت لینی ناکەم».

بەگ ئەفەندی ناچار ئەبێ دەست ئەبا و شتی ئەداتنی.

- لە کرماشان کابرایەک خەریکی دەروژەکردن ئەبێ ئەچیتە بەر دەروازەیی کۆشکیکی گەورە کە ئەم کۆشکە هی پیاویکی دەولەمەندی پاوەیی ئەبێ. تەقە ئەدا لە دەروازەکەو دین بە دەمیەووە پینی ئەلن چیت ئەوئی؟ ئەلنی: ئاغا خۆییم ئەوئی. خەبەر بە ئاغا ئەدەن کە پیاویک لە بەر دەرگا داوات ئەکا. ئەویش لەسەرەووە دیتە خوارەووە بۆ لای کابرا و ئەلنی چیت ئەوئی؟ کابراش ئەلنی: «لەریگەیی خودا شتیکم بەدەری».

ئاغاش پەلی ئەگرئ و ئەلنی فەرموو. ئەبیاتە سەر کۆشکەکەو لەوئی پینی ئەلنی: خوا بتداتنی».

- مامۆستایک دەرسی بە منالان ئەوت لینی پرسی: ئایا بەفری قەندیل ساردترە یا هی زۆزان؟ یەکنی لە قوتابیەکان هەستاو وتی: «مامۆستا قسەکەیی تۆ لە هەردووکیان ساردترە».

- مستەفا خەلکی میروەیس لەو خوارە لە هاتووچووی گەرمیانا لە دیووەخانی شیخیکی عەرەبدا ئەبێ دەست ئەکرئ بەقسەیی خوش و نوکتەگێرانیەووە باسی زمان و قسەکردن. قسەکانی مستەفا زۆر سەیر و بە دەنگیکی نیری کوردانە ئەبێ. یەکنی لە دانیشتووەکان ئەلنی:

کۆرپنە ئیووە ئەزانن وەختنی کە خوا قەومەکانی دروست کرد زمانەکانی بەش کرد بەسەریاناو پەر بە پەری قەومەکان دەرچون، پاشان قەومی کوردیشی دروست کرد ئەمان هیچیان بۆ نەمابووەووە هەستان چوونە لای خوا شکاتیان کردو وتیان ئەیی بەشە زمانی ئیمە کامەید؟

خوایش وتی: «تازە زمانەکانم بەش کردووە هیچ بۆ ئیووە نەماوەتەووە، هەستن بچن بەسەریانەووە بگەڕین هەر یەکە بەلکوو تۆزیکیی لینی بیچرن و بیکن بەزمانیک بۆ خۆتان».

ئێستە ئەم زمانی کوردیە ئەو گالە گالەید.

مسته‌فاش ئەلئ: «بەلئ راست ئەفەرمووی که چۆنەلای خوا خوا فەرمووی زمانەکان بەش کراون، بەلام مێشکم هێشتۆتەووە بۆ ئێوە. مێشکه که هەلگرن و بۆ خۆتان و سەرگولی زمانەکانیش وەر بگرن. ئەو لەبەر ئەوەیە که ئێوە بەقەد باسکیک زمانتان درێژە و ئیمە گالە گالمان لێوە دیت». که ئەم قەسەیه ئەکا کابرای بەرامبەری بۆر ئەخوا و دیوێخانەکەش ورتە ی لێوە نایە.

- رامز یە عقوبی بە قائمقامی ئەچیتە کۆیە. پێش ئەو جەمیل ئاغا چەند سالیکی هەر لە کۆیە قائمقام بوو. رامز بەگ پیاویک سەودای لەگەڵ خواردنەووەدا هەبوو. جەمیل ئاغاش لەنوێژ بەو لاوێ هێچیتری نەئەزانئ.

رۆژیک رامز بەگ ئەچئ بۆ دیدەنی جەمیل ئاغا لەو ماوێدا که دائەنیشئ شتیکی وا دەست ناکەوئ که بەدلی بئ و بیخواتەووە هەروا هەلئەستئ.

پاش چەند رۆژیک ئەمجا شەویک جەمیل ئاغا ئەچئ بۆ دیدەنی رامز بەگ گەلئیک دائەنیشئ و شەو درەنگ ئەبئ ئەبەوئ نوێژەکی عیشای بکا هەرچەندە چاوە ئەگێرئ شتیکی وای بەر چاوە ناکەوئ نوێژی لەسەر بکا ناچار هەلئەستئ و عەباکە ی خۆی رائەخوا نوێژەکی لەسەر ئەکا و پاشان ئەچیتەووە بۆ مالی خۆیان.

بەیانئ بەرمالئیکئ پوختە ی نایاب ئەخاتە ناو بوخچەیه کی تازەووە ئەیدا بە پیاوێه کی خۆی بیبا بۆ رامز بەگ. پێئ ئەلئ که بە رامز بەگ بلیت جەمیل ئاغا ئەم دوگوردە ی بە دیاری بۆ ناردوئ بۆ ئەو ئەگەر جارئیک یەکیکی وەکوو من بوو بە میوانت با نوێژی لەسەر بکا. پیاوێش ئەچئ و دیاریه که و راسپێرئیه که ئەگە یەنی بە رامز بەگ. رامز بەگیش وەری ئەگرئ و بە پیاوێه که ئەلئ توژئ دانئشە. خۆئ ئەچیتە ژوورەووە سندوقئیک پڕ ئەکا لە شەمپانیاو وئسکی و بیره و عەرەقی زەحلاوی ئەبھێنئ و ئەیدا بە پیاوێه که و پێئ ئەلئ که: «بە جەمیل ئاغا بلیت رامز ئەم سندوقە خواردنەوانە ی بە دیاری بۆ ناردوئ بۆ ئەو ئەگەر جارئیک یەکیکی وەکوو من بوو بە میوانت بۆی دانئ با بیخواتەووە».

- لەو سەرە کابرایە ک تووشئ پەتایەکی زۆر پیس بوو بوو، چووێ لای حەکیمە که داوای دەرمانی لئکرد بۆئ. ئەوئش پێئ و ت: بچۆ هەندئ سەرکە ی حەو سالا بەخۆ یە که و جار چاک ئەبیتەووە.

کابرا چوو هەرچەند گەرا سرکەبەکی وای دەست نەکەوت لەئاخرا ناوێشانیان دایە کە لەلای کویخاکەیی دیی گروپس دەست نەکەوی. ئەویش چوو پیتی وت کە ئایا سرکەیی حەوت سالت هەیه؟

وتی: بەلێ هەمە. وتی: کەواتە هەندیکم بەدەری بۆ ئەم پەتایەم. وتی: بەکەسی نادم. وتی بۆچی؟ وتی: «ئەگەر بەمدایه بەخەلک ئیستە لەکۆی سرکەیی حەوت سالتە لای من ئەم».

- فەقییهک هەوای شیعەر و تن ئەکەوتنە سەری و چەند شعریک دانهنی و ئەبیا بۆ شیخ رەزا کە تەماشای بکا و پەسندی بکا. شیخ کە سەیری ئەکا سەریکی بۆ بایەدا و ناشیەوی دلی فەقییهکە بەشکیننی پیتی ئەلێ خراپ نییە. فەقی ئەمەیی زۆر پێ خۆش ئەبێ ئەلێ: دەسا قوربان ئەبێ ئەوەش بزانی کە ئەمە لەسەر ئاودەست دامناوە. شیخیش ئەلێ: «بەلێ راست ئەکەیی هەر کەسەیرم کرد ئەو بۆنەیی لێ ئەهات».

- شیخ ئیمام هەبوو لە سابلاخ - ماشاللا - لووتیکی زۆر زلی پتووە بوو، لەگەڵ ریشینیکی پان و پۆری تەنکدا. رۆژیک ئەم ئیمامە ئەچیتە مالتیک ئەو ماله کورپیکی بچکۆلەیی جوانکە لەیان ئەبێ. کورەکە لەخزەمت شیخا بەچۆکا دیت و زۆر بە ئەدەب دانهنیشی و هیچ جەم و جەوول ناکا. شیخ پیتی ئەلێ: «یارەبی کورم عەمر درێژ بێ! ئەو هەموو دەم تۆ ئاوا بە ئەدەب و لەسەر خۆیت؛ بۆچی باوک و دایکت ئەلین هارو هاجە؟» کورەکەش ئەلێ: «ئەو لەلا قوربان هەموو وەخت وایم. ئەو ئیستا دایکم وتی سەیری لووتی شیخ ئەکەیی دەست نەکەیی بەپیکەنین - باشە - کرۆکەت دەدەمی».

- کابرایەک قەسەیی بۆ یەکیکی تر ئەکردو سوتینی بۆ ئەخوارد کە فلان کەس قەسەیی پێ وتی. یەکیکی تر خۆی دابوووە پال دیواریک گویی لەقەسەیی کابرا بوو لەپال دیوارە کە دەریەری و بە کابرای وت: «سوتنەکەت بکەوی ئەو بەشترە فتنەیی بکەیی». ئەویش خیرا پیتی وت: خۆ داگرتنەکەیی تۆ لە فیتنەبەهە کەیی من خراپترە. ئەمیش گورج وتی: کەواتە هیچمان لە هیچ.

- مه‌لا محمه‌دیگی تال هه‌بوو جاریک به‌شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی ئه‌لئ: قوربان ده‌رسی ئینن حه‌جهرم بئ بلی. ئه‌ویش ئه‌لئ: کورم تو لئ تیناگه‌ی. ئه‌ویش ئه‌لئ: «قوربان من خویندنم له‌ سه‌ره‌ تیگه‌بشتم له‌سه‌ر نییه».

- جاریک عزه‌ت به‌گی حه‌مه‌سالح به‌گ له‌ هه‌له‌بجه له‌ ده‌مه‌ ده‌می به‌هه‌ارا تووشی شیخ محمه‌دی شیخ حسامه‌دین ئه‌بئ و پئی ئه‌لئ: «یا شیخ - بئ چاوی بئ - له‌به‌ر چاوم قه‌له‌و بوینه‌وه».

ئویش ئه‌لئ: «به‌گم! ئیمه‌مانان ته‌گه‌ر قه‌له‌و بینه‌وه له‌ پایزانا قه‌له‌و ئه‌بینه‌وه، هی وه‌کوو جه‌نابت له‌ به‌هه‌ارانا قه‌له‌و ئه‌بینه‌وه».

- شیخ ره‌زا جاریک ته‌چینه‌ سوله‌یمانی هه‌ندئ له‌ ناحه‌زه‌کان ئه‌یانه‌وئ ئیشیکئی وای له‌گه‌ل بکن که له‌ناو خه‌لکا بیشکینن و حه‌یای به‌رن. هه‌تئوئیکئی لئ تاو ئه‌ده‌ن که شوئینی که‌وئ. هه‌تئوه‌ ته‌چی له‌ناو کوژیکئا ته‌یگرئ و ئه‌لئ: «یاشیخ له‌ بیرته که پئری شه‌وئ یه‌خه‌ت گرتبووم ته‌توئست خراپم بکه‌یت و من هه‌لاتم».

- سه‌دیگی عه‌ره‌بی به‌غدایی له‌ سوله‌یمانی بوو ناو سه‌ی حه‌تتوش بووه. خۆت ئه‌زانی له‌و ولاته‌ ته‌گه‌ر یه‌کئ به‌ عه‌ره‌بی قسه‌ی بکرده‌یه‌و زمانی ئه‌و زمانه‌ بوایه له‌سه‌ر ده‌ست رائه‌گیرا. ئه‌و که‌سه‌ پئشی نه‌ئه‌که‌وت و له‌ هه‌موو دیواخانئیکا له‌ ژوور هه‌موو که‌سه‌یکه‌وه دانه‌نیشته‌.

ئهم سه‌ی حه‌تتۆشه له‌به‌ر ئه‌وه زمانه‌که‌ی عه‌ره‌بی بوو، به‌ربه‌ره‌کانئ له‌گه‌ل هه‌موو که‌س ته‌کردو ئه‌وانه‌ی زۆر شه‌اره‌زا نه‌بونه‌یه ته‌یانوت ئه‌مه هه‌مووی حه‌دئسی پئغه‌مبه‌ره ئه‌م ته‌یغه‌رموئیت؛ چونکه به‌زمانی ئه‌و قسه‌ئه‌کا. له‌مه‌وه وای لئ هه‌تئوو ته‌مجا به‌ربه‌ره‌کانی قورئانئشی ته‌کرد.

روژیک له‌لای شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی دانه‌نیشیت و ئه‌لئ خه‌لک ئه‌لئین هه‌موو قورئان فه‌سیحه؛ ئه‌مه وا نییه. شیخ بابه‌علی ئه‌لئ: کام شوئینی فه‌سیح نییه؟ سه‌ی حه‌تتۆش ئه‌لئ: ئه‌و ئایه‌ته که له‌ باسی میراتا قسه‌ ئه‌کا و ئه‌لئ «وللرکر میل حظ الانیین»؛ واته‌ بۆ پیاو دوو به‌راه‌ری ژنه‌.

شیخ بابه‌علی ئه‌لئ: جا ناهه‌سیحی ئه‌م ئایه‌ته چیه‌؟ وه ته‌بوا به‌ خه‌یالی تو چۆن بیت؟ سه‌ی حه‌تتۆش ئه‌لئ: ته‌گه‌ر بیوتایه «وللانی نلف الرکر» باشته‌ر بوو.

شیخ بابەعدلی بەبێ وەستان ئەلێ: «ئاخر ئەو وەختە دایکت ئەیوت کەمە». سەی
 حەنتۆش ئیتر رەپ رائەووەستی.

- شیخ رەزا جارێک ئەچیتە سولهیمانی بەناو کۆلانیکا تینەپەرێ چەند ئاfrه تیکی جوان
 و بەدیمەن لەپیتشەووە ئەبن. شیخ پێیان ئەلێ: «خۆتان لادەن با من بڕۆم چونکە بەناو ژنانا
 رۆیشتن کەراھەتی ھەیە».

یەکی لە ئاfrه تەکان سەرو سەودادار ئەبێ ئەلێ: بەلێ باشە شیخ، بەلام ئایا وەختی کە
 ھاتیبە دنیاووە لەناو ژنەووە نەھاتیت؟» شیخ ئەلێ: «بەلێ بەلام وەختی کە من لەناو ژنەووە
 ھاتمە دەرەووە وا بەم جۆرە گۆشاد نەبوو؟»

- کابرایەک ئەچیتە لای کاکەحەمەدی سولهیمانی ئەلێ: قوربان کۆلنجم کردووە ھاتووم
 نووشتەیکم بۆ بکەیت بەلکوو لە کۆلم کەوئ؛ ئەم مەجیدبەشم ھیناوە بۆ سەر قەلەمانە».
 کاکە حەمەدیش بەبێ ئەوێ ھیچ خۆی تیک بەدا دەست ئەبا مەجیدبەک ئەخاتە سەر
 مەجیدی کابرا و پێ ئەلێ: «کۆرم بچۆ بەم دوو مەجیدبە سوخمەبەکی ناودار بکەرەو لەبەری
 کە کۆلنجەکەت لەکۆل ئەکەوئ».

- شیخ رەقیب ھەبوو لەو ولاتی «ئاکری»یە. ئەم شیخ رەقیبە خواردنی ھەر گۆشتی بڕزا
 بوو. خولامیکی ھەبوو ھەر بە دوو رۆژ بەرخینکی بۆ سەر ئەبری و بۆی ئەبرزان و ئەویش
 بەبوختی ئەبخوارد.

رۆژیک شیخ رەقیب خەریکی خواردنی گۆشتی بڕزاوی بەرخنی ئەو رۆژە ئەبیت لە
 گەرۆوی ئەگیرئ و ھەرچەند ئەکا ناچیتە خوارەووە. خۆلامەکە ی بانگ ئەکا و دەست ئەکا
 بەجنیودان پێی ئەلێ: تۆ ئیمڕۆ گۆشتەکەت باش نەبرزاندوووە ئەو تە ئەگیرتە گەرۆوم.
 ئەویش ھەر چەند ئەلێ یا شیخ باشم بڕزاندوووە ھیچ ناتەواوێبەکی نییە، کەلکی ناگری. شیخ
 ھەر جنیوی ئەداتئ و بە دەمیشیەووە لە حەیبەتانا ئەکۆکی.

ئەمجا خۆلامەکە ئەلێ: «بەخوا یا شیخ زۆر چاکم بڕزاندوووە، بەلام ئەو ئەندە ھەبە ئەم
 بەرخە - کە من ئیمڕۆز سەرم بێ - مالی حەلال و بیغەشی خۆت بوو».

- كابرەيەك توورە بوو لە كابرەيەكى تر، وتى: «كوره كابرە دەستت بگرم دەورى دنيات پىن بگەمەوه؟» كابرەش وتى: «جا برا خۆ تۆ خۆيشت لەگەلمای».

- كابرەيەك هەبوو شايى ئەكرا پىيان وت: «شايى و زەماوەندە». وتى: «بەمن چى؟» وتيان بۆ تۆيه. وتى بە تۆچى؟

- وەستا محەمەدى خەيات هەبوو لەخانەقى خەلكى سولەيمانى بوو، پياويكى قسەقوت و قسەنستەق بوو. حەسەن بەگ هەبوو هەر لەخانەقى بەحەسەن بەگلەر بەناو بانگ بوو. لە عەشیرەتى «دەلۆ» بوو لەبەر ئەوه خۆى بەسەرۆكى عەشیرەت ئەزانى تۆزى بەسەر خەلكيا هەبوو. كەواو سەلتەببەكى دابوو بە وەستا محەمەد بۆى بدوورئ، ئەویش هەر ئيمپرۆ سەبەى پىن ئەكرد.

رۆژيەك حەسەن بەگ بە توورەببەوه ئەچیتە سەرى و بۆ ئەوه بىترسینى ئەلى: «وەستا تۆ نازانى من دەلۆم». وەستاش هەيچ لىي ناوەستیتەوه پىي ئەلى: «بەگم تۆ نازانى من يانزە لۆم». حەسەن بەگلەر هەيچى پىن ناوترئ.

- جاريەك قەشەيەك لەلایەن پاپاوه ئەچیتە سەنە بۆ ئەوه گاوەرەكانى ئەوى زياتر فيرى ئايىنى گاوری بكا. ئەيەوى كاغەزيەك بنيریتەوه بە پۆستە بۆ ولانى خۇيان بەلام ريگای پۆستەخانە نازانى، زۆر ئەگەرئ نایدۆزیتەوه.

تووشى كورپىكى جوانكەكە ئەبى پىي ئەلى: كورم تۆ ئەزانى پۆستەخانە لەكويە؟ ئەلى: بەلى. ئەلى: پيشانم بە. كورە پيشى ئەكەوى و ئەيبا پۆستەخانەى پيشان ئەدا. پاشان قەشە ئافەرىنى ئەكا و پىي ئەلى كورم تۆ چ دينىكت هەيه؟ ئەلى: قوربان من گاورم. ئەلى: ئاي چەندم پىنخۆش بوو كە تۆ گاورىت. ئيمشەو وەرە بۆ كەنيسە بەتەواوى فيرى ئامۆزگارى ئايىنى گاورىت ئەكەم و ريگای بەهەشت پيشان ئەدەم. كورە وتى: «باوه بچوو وەرپىگای خۆتەوه، تۆ ريگای پۆستەخانە نازانى ئىستە ريگای بەهەشت لەكوي ئەزانى؟ بچوو بچوو».

- نوورى حەبىن هەبوو جاريەك لەولانى هەلەبجە بەشىخ محەمەد ئەلى: «يا شىخ هەج پارەيەكى باوكت هەبوو هەموويت لەريگای كىرتا دۆراند». شىخ محەمەدیش بەبىن وەستان دەستىك بەرىشيا - ريشى خۆى - دينت و ئەلى: «نوورى ئەمە من و ئەمە تۆ».

- جاریک شیخ محمەد لە گەل شیخ عوسمان لە مالی شیخ خالددا ئەبن. شیخ خالد و شیخ عوسمان برا بوون وە لە گەل شیخ محمەدیشا نامۆزا بوون. شیخ خالد تازە ژنی هینابوو شتومەکی ناومال لە دۆشەک و شتە ی زۆر بەرداخ بوو. هەمووی هی مالی تازە زاواو تازەبووک بوو.

شیخ محمەد ئەچی لەسەر دۆشەکە تازەکە دەست ئەکا بە خۆ گەوزاندنەو و ئەلی بەخوا نەرم و خۆشە. شیخ عوسمان پیتی ئەلی: شیخ محمەد هەستە لەسەر دۆشەکە که رامەکشێ نەوێک مەولانای برام بێتەو و بە خیزانە کەیت تیبگا دەستیکت لێ بوەشینێ. شیخ محمەدیش بەین وەستان ئەلی: «شیخ عوسمان ئە ی ئەگەر خیزانە کە ی هاتەو و بە شیخ مەولانام تینگە یشت چی ئەلی».

- حەمە فەرەج هەبوو زابیتیکە متقاعد بوو لەم دەورە ی دوا ییەدا دەنگ و ابلاو بوەو وە کە لە مانگانە ی متقاعده کان کەم ئەکریتەو وە.

روژیک لە سولهیمانی ئەم حەمە فەرەجە پیریزیتیکی تووش ئەبن کە ئەویش مانگانە کە ی تەقاویتی ئەبن ئەلی: ئەری کاکە حەمە فەرەج! راست ئەکەن ئەلین لە تەقاویتیە کان ئەبەرن؟ ئەویش خیرا پیتی ئەلی: «جاتازە خۆ تو کە لکی تی برینت نەماو».

- سەید ئەحمەدی خانەقا روژیک لە گەل شیخ حەسیبی تالەبانی ئەکەو نە قسە کردن. سەید ئەحمەد ئەلی: «من کلاوم لەسەرەو و دراو».

شیخ حەسیبیش ئەلی: «بەلی قوربان ئەگەر کلاوت بووبن».

- مەلا قادری کەرکووک مدیری وەقف ئەبن، کابرایەکی زلە ی جاف ئیشی وەقفی ئەبن و ئەچیتەلای. ئەویش هەر دەری ئەکا ئەمیش هەر واز ناهینێ. لە ئاخرا مەلاقادر تووورە ئەبن و پیتی ئەلی: کابرا بچوو بەولاو ئەلئی ورچی، پیاو ئەترسینێ. ئەویش ئەلی: «قوربان من بەنجا ورچی وەکوو تووم دیگە نەترسیاگم».

- سەعید ئەفەندی سالح ئەفەندی سالی تەومینە کە لە تەومین بوو. کابرایەکی جاف ئەچی بۆ شەکر و چا کەرەکیک لە بەریا ئەبن و بەر قاپیە کە ی پیتی ئەگری. بەمجۆرە گەلێ

هاتوچوو ئەکا. سەعید ئەفەنی پیتی ئەلئى: لاجوو کابرا! ئەلئى کورتانیت هەر لیره کەوتوى. کابراش ئەلئى: «قوربان بیژم چى بۆ تۆ دروست کرایگم».

- کورپىكى هەولئىرى بە کورپىكى سولهیمانى وت: «ئەوه لۆچى بەرۆن ئەلئىن روون و بە روون ئەلئىن روون؟» کورپە سولهیمانییە کەش وتى: «ئەى بۆچى ئیوه بە روون ئەلئىن روون و بەرۆن ئەلئىن روون؟» روون «روونه»؛ روون واتە خەست نییە.

- کابرایەكى کورته بالا ئەچیتە لای «غولامشاخانى» والى شکات ئەکا ئەلئى: پاشا کابرایەكى کورته بالا ستمىكى زۆرى لى کردووم، حەقم بستیئە. ئەویش ئەلئى: کورته بالا ستمى لى ناکرئى. کابراش ئەلئى: «پاشا ئەوه زۆرى لى کردووم لەمن کورتره». والى دەست ئەکا بە پێکەنین و دادى ئەپرسى.

- مەولوو هەبوو خەلکى سنە بوو. ژنىكى هەبوو روژى کولا بوو بە دەست ئەم ژنەیهوه. قسەى زۆرى پى ئەوت. روژىک ژنەکەى پیتی ئەلئى: «لاجۆ پرۆ بیئفەرەى گون بۆگەنە! ئەویش ئەلئى: «حەنیفەخانم چۆن بۆگەن نابى ئەمەچل سالە دەرکەوانى دوابراوه کەتە». ئیتر بىراى بىر حەنیفەخانم دواى ئەوه قسەى لە دەم دەرناچى.

- لەشەرى پىشوو دا بە هۆى شەپەوه ئەرمەنەکان لەو سەرەوه سەرەوه خوار بوونەوه، گەشیستبوونە مەراغە. کابرایەكى گەرپووسیش روژگار خستبوویە ئەوى. ئەم کابرایە لەوى غەریب و بێکەس بوو، خستبوویانە شوینی کە ئەمە لەو کەسانەیه کە دایكى خۆیان ئەگین و سەرەتا مەجووس بوون. کابراش لەبەر بێکەسى ئەینەتوانى هیچ دەنگ بکا. روژىک یەکنى لەو ئەرمەنیانە بە سووکیهوه پیتی ئەلئى: «ئەرى برا ئەوه ئیوه لە کەیهوه وازتان لەگاینى دایكى خۆتان هیناوه؟» ئەویش ئەلئى: «وەللا برا لەو روژەوه کە ئیوه ئەلئىن دایک ئەزیت و خوا دینیت».

- شیخ رەزا جارێک تووشى ژنىک ئەبى لە سولهیمانى زۆر بە لەنجەو نازەوه ئەروا. پیتی ئەلئى: «ئا بووکى وەرە تۆزى پێکەوه بنویین، بزنام تۆ خۆشترى یا ژنەکەى من؟» ژنەش

باسکەیان بچ ئەوت. روژیک بە حاکمە ئەلین: بلە باسکە کتومت لەجەنابت ئەچی. ئەویش ئەنیری بە شوین بلەباسکەدا و ئەیهینن. پیتی ئەلی: «ئەری بلەباسکە تۆ دایکت ئاوکیشی و هاتوچۆی ماله گەورانی کردوو؟» ئەویش ئەلی: «قوربان دایکم ئافره تیکی زۆر بەشەرم و لەخوا ترس بوو قەت لەمال دەرئەئەچوو؛ بەلام باوکم ئاوکیشی ئەکرد بۆ ماله گەوران و بە هۆی ئاو هینانەوه ئەچوووە حەرەمسەرای هەموو پیاووە گەورەیهک».

- زاوتیکی ئاسەف دیوانی سنە هەبوو ئاوەمالی ناو بوو. بە ئیشی ئاسەفەدیوان ریی ئەکەوێتە تاران، ماوەیهک ئەمینیتەوهو مانگی موخەرەمی بە سەرا دیت. لەو ماوەیهدا بۆ بی ناقتی لەگەڵ خانمیکا ری کەوتبوو. شەوی دەی موخەرەم ئەچیتەوه بۆ لای خانم، خانم وتی: «ئاغا ئیمشەو نابێ؛ چونکە گوناحی شەوی موخەرەم بە دوو چەندان ئەنوسری». ئا حەمالیش وتی: جا خانم قەیدی چەس ئیمە وای دانهین کەشەوی یانزەهی موخەرەمەو دوو جارمان کردگە».

- کابرایەکی ستیوسینانی دیتە سولهیمانی و میوانی کۆنە مودیریکیان ئەبی. کارەکەرەکە شەوی جیگای لە حەوشە بۆ رانەخا. وا دیار بوو کابرا لەگەڵ کارەکەرە قەسەیان کردبوو بەیهک کە لەپاش نیووەشەو بچیتە سەربان.

لە دەمەو بەیان مودیر بەگ دەنگی پیکەنینی کابرای لەسەر بانێ هاتەگۆی، هەستا چوو وتی: کورە کابرا چی ئەکەی لێرە؟ وتی: «قوربان بەدەم خەووە تلم خواردوووە کەوتومەتە ئێرە». وتی: کورە کەرە ئەو تۆ ئەلێی چی؟ خەلکی کە تل بخوا لەسەرەوه تل ئەخوا، تۆ چۆن لە خوارەوه بۆ سەرەوه تل ئەخۆی؟ وتی: «قوربان ئاخیر پیکەنینەکەمی منیش لەبەر ئەوێه».

- لەو سەرەیه دەستەیهک ریکەوتن بچن بۆ حەج. مامۆستا وەعزی بۆ ئەدان لە ناوەندی وەعزە کەدا وتی: ئەگەر ریزە بەردی حەرەمی کەعبە بکەوێتە ناو کەوشی یەکیکەوه، ئەو ریزە بەردە ئەوێندە لەخوا ئەپارێتەوه و هاواری لا ئەکا تا ئەیخاتەوه شوپتی خۆی. یەکیک لە دانیشتوانەکان وتی: وا دیارە ئەوێندە ئەپارێتەوه بەستە زمانە تا گەرۆی دیتە یەک. مامۆستا وتی: ریزە بەرد گەرۆی لەکۆی بوو تا بیتە یەک؟ بۆیەش وای وت چونکە

قسه‌کە‌ی بە گالته پینکردنە‌وه زانی. کابراش وتی: «کە‌واتە مامۆستا ئە‌گەر گەرۆوی نە‌بێ له کوی ئە‌پارێتە‌وه‌و هاوار ئە‌کا؟»

- مە‌لا سمایلی سوله‌یمانی دایکی مردبوو. ژنه‌مردوو شو‌ره‌که هه‌موو جاری پینی ئە‌وت: دایکی مە‌رحوومت بە‌هه‌شتی بوو چونکه له‌و کاتە‌دا ئە‌مشۆرد هەر پینە‌کە‌نی. مە‌لا سمایلیش چە‌ند جاریک ئە‌م قسه‌یه هەر قە‌بوول ئە‌کا و ئە‌بوا شتیکیشی بدا بوایه. له‌ ئاخرا مە‌لا وه‌ره‌س بوو وتی: «قور بە‌سه‌ر عه‌قلت ئە‌وه ئە‌گەر پینکە‌نین بێ به‌چی پینکە‌نیوه؟ به‌قووزی تو و خۆی پینکە‌نیوه! ئە‌گە‌ینه ئە‌و وه‌خته وه‌ختی پینکە‌نینه؟»

- کابرایە‌ک له‌ مە‌لا مە‌حموودی حاجی عە‌لی پرسی: مامۆستا قازی قولنگ چۆن سه‌ر ئە‌برێ و ئە‌کرێ بە‌بریا‌نی؟ ئە‌ویش وتی: «له‌ پینشا تو بی‌گه‌ر جا ئە‌و وه‌خته پینشانت ئە‌ده‌م».

- مە‌لا کە‌ریمی بیاره‌و شیخ فه‌تاحی کوله‌جۆی تا‌های هه‌مه‌جان و چە‌ند کە‌ستیکی تر له‌لای من دانیشتی‌بوون و هه‌موو جۆره قسه‌یه‌ک ئە‌کرا. مە‌لا کە‌ریم وتی: فلانی ئە‌گەر تو نە‌مینی ئە‌و وه‌خته ئە‌که‌ویتە‌وه بی‌ری ئیمه. شیخ فه‌تاح وتی: «بە‌لێ بۆ غه‌یری سک». مە‌به‌ستی ئە‌وه‌بوو که هیچمان لێ نه‌خواردوه له‌و رووه‌وه ناکه‌ویتە‌وه بی‌رمان».

- خلکی مسته‌فای میره‌وه‌یس هه‌بوو جاریک گایه‌کی باری پین ئە‌بێ، ئە‌چینه سوله‌یمانی ئە‌گاته به‌ر مزگه‌وتی مە‌لا مە‌حمووی نیزامی. کاتی نوێژی عه‌سر ئە‌بێ، گایه‌که له‌ ده‌ره‌وه به‌ جی دیلی و خۆی ئە‌چینه مزگه‌وته‌که بۆ نوێژ. که دیته ده‌ره‌وه سه‌یر ئە‌کا ئە‌وا منالینکی هه‌لوا فرۆش ته‌به‌قه هه‌لواکه‌ی له‌و لاوه داناوه‌و سواری گایه‌که‌ی بووه به‌و ناوه‌دا ئە‌په‌رتینی. پینی ئە‌لێ: رۆله ئە‌وه بۆج سواری ئە‌و گایه بوویت و وای لێ ئە‌که‌ی؟ ئە‌لێ: وه‌للا مامه له‌ترسی ئە‌وه نه‌وه‌ک پراو له‌ ده‌ست بچێ. ئە‌لێ: وه‌للا رۆله ئە‌گەر پڕۆیشتا‌یه باشتر بوو به‌لامه‌وه که تو وای ئە‌په‌رتینی. ئە‌لێ: «مامه که‌واته‌ وای بزانه رۆیشتوه بیده به‌ من، منیش شوکرت ئە‌که‌م؛ شوکره‌که‌ی منت بۆ ئە‌مینیتە‌وه».

- حسین قەرداغی ھەبوو لە نیوێ سەدەیی بیستەمدا کۆری شیخ مستەفای قەرداغی بوو، کە بەشیخ مستەفای مۆتەسەرف بەناو بانگ بوو. ئەم حسینە زەلامیکی ئیجگار قەلەو و ناکوڵۆکار و قسەقوتیش بوو.

جاریک منالیکیان ئەین، باوکی لینی ئەپرسی: حسی چیت بوو؟ ئەلنی: قوربان ھیچم نەبوو زاهدەیی ژنم کۆری بوو. ئەلنی: چۆنە؟ ئەلنی: «دەست ئەلیستیەو، ھیشتا ماچی ناکا». ئەلنی: ھەتیو وا نالیم ئەلیم جوانە یا ناشیرینە؟ ئەلنی: «قوربان ئەو لەمن بێ و من لەتۆ بێ ئەبێ چۆن بێ؟»

- ھەمەیی نادر ھەبوو لەسولەیمانی جاریک شیخ رەزا ئەچیتە ئەوی کوتوپر لەناو بازارا تووشی ھەمەیی نادر ئەبێ کەسواری کەریک بوو. چاویکی لێ مۆر ئەکاتەو و بە توانجەو ھە پێی ئەلنی: «تەماشاکە تەماشاکە سواری کەر بوو». ھەمەیی نادریش کوتوپر پێی ئەلنی: «بەخوا شیخ لام وایە وانییە؛ چونکە من قەت نەمدی ئەم کەرە سواری تۆ بێ». ئیتر شیخ رەزا وسکت ئەبێ.

- کابرایەکی خەلکی ئەم کویستانە کە کورد بوو لەباوو باپیریەو لە شاقەلاو بس و مەولانا جینگیر ببوو. جاریک کوردیکی گەرمیانی لە زستانا ئەبێ بەمیتوانی. گەرمیانیە کە سەیر ئەکا و الێزنەدار خرایە ناو ئاگردانە کە. ئەلنی: بەخوا برا ئیو لەزەت ئەوێ لەو دارەوشکە زەنگانە. کویستانیە کە ئەلنی: بۆج ئیو نیتانە؟ ئەلنی: نەو لەلا. ئەلنی: ئەی چی ئەسووتین؟ ئەلنی: «برا شیاکە ئەکەین وەتەپالەو ئەیسوتین». ئەلنی: «جا برا بەلکوو ئەقلنی بری و سالی گوی نەکرد».

- شیخ قادری سیامەنسور روژیک لەگەل ھەمید ئاغا قسە ئەکەن. ھەمیداغا بەشیخ قادر ئەلنی: «مالی ئیمە ھەر لە نەدیتی دوغای خیر بۆ تۆ ئەکەن و چاکەت ئەلین». شیخ قادریش ئەلنی: «لە نەدیتی بۆچی دوور نیە چاویان پیم کەوتبێ».

- سەردار لە بۆکان باختیکی نایابی ھەبوو چوار دەورەیی بەدیوار گیرا بوو. روژیک کابراییک پەیزەیک ئەبا ئەچیتە ناو باخەکەو دەست ئەکا بە میوێ دزین. لەو کاتەدا باخەوانە کە پەیدا ئەبێ. ئەمیش خیرا پەیزەکەیی ئەخاتە سەر شانی و ئەلنی: «ھەیی پەیزە!»

کابرای باخه‌وان ئەلئى: کوره کابرا ئەوه چى ئەکەى لىزه؟ ئەوئش ئەلئى: پەيزه ئەفروشم. ئەلئى: پەيزه له باخى منا ئەفروشى؟ ئەلئى: «برا پەيزه‌ى خۆمه له هەر کويىک ئەيفروشم ئەيفروشم».

- [...] له شاعيره چاکه‌کان بوو رۆژيک چوو هه‌مگه‌وتىکه‌وه سه‌يرى کرد وا کابرايه‌ک له‌گه‌ل هه‌تويىکا خه‌ريکه. ده‌ستى کرد به‌قسه‌ کردن پيى وت تو له‌مال خوادا چۆن شتى وا ئەکەى؟ به‌ته‌واوى کابراى ته‌ريق کرده‌وه.

کابرا شاعيره‌کەشى ئەناسى کەچ مالىکه؛ بۆى چوو هه‌مینه‌وه. رۆژيک به‌گيرى هه‌ينا که‌وا هه‌ر له هه‌مان شوپنا ئەوئش خه‌ريکى هه‌تويىکه وتى ها برا خوا چاک هه‌ق ئەخاته ده‌ست. ئەوه‌ت له‌چى و ئەمه‌ت له‌چى؟ ئەوئش وتى: «برا نه‌تبيستوه ئەوى بۆ شاعير دروسته بۆ غه‌يرى شاعير دروست نبييه».

- ئەهه‌ى کړنو له‌و شاره‌زوره خۆى کردبوو به‌هه‌کيم. پيرىژنيک چوو له‌ى وتى: هه‌کيم گيان! من خواردم بۆ هه‌زم ناکړئ و له‌سه‌ر دلما ئەوه‌ستى؛ چارم چيه؟ ئەوئش وتى: «ئو خواردمه بخۆ که‌بۆت هه‌زم ئەکړئ و له‌سه‌ر دلما ناوه‌ستى».

- کابرايه‌کى ته‌ويله‌يى جووتى کلاشى نايابى له‌پيدا بوو چوو بووه سوله‌يمانى. له‌وى چوو هه‌مگه‌وتىک به‌ کلاشه‌کانيه‌وه ده‌ستى کرد به‌ نويز کردن. کابرايه‌ک دلئى پيس کرد له‌ کلاشه‌کانى و پيى وت: برا به‌کلاشه‌وه نويز نابى. کابراى ته‌ويله‌يى تينگه‌يشت که مه‌سه‌له له‌ چيدايه وتى: برا ئەگه‌ر نويز نه‌بى خۆ کلاش هه‌يه.

- ژنيک سکى پر بوو، پاشان کچىکى هه‌ينا. زۆرى پى ناخۆش بوو که کوپ نه‌بوو وتى: ئۆف برىا شتىک له‌ناو لنگيه‌وه بوايه ئيتىر من دلئى سوکنايى ئەهات. مامانه‌کەى پيوت: کچم تو دوعاى عومر دريژى بۆ بکه ئەگه‌ر به‌مىنى ئەوه‌نده شت له‌ناو لنگيه‌وه ئەبينى بيزار ئەبى.

- کوپىکى منال هه‌بوو له‌و سه‌ره ئەحه زيره‌کيان پى ئەوت. رۆژيک له‌گه‌ل چهند که‌سيکا چيشتىکى گه‌رميان له‌به‌ر ده‌ما بوو ئەيانخوارد، ئەحه ده‌مى سووتا و ده‌ستى کرد به‌ هاوار هاوار. وتيان ئەوه چيه؟ وتى: چيشته‌که گه‌رمه‌وه ده‌م سووتا. وتيان ده‌ ليگه‌رئ تا سارد ئەبيته‌وه. ئەوئش پيى وتن: ناخر ئيوه لى ناگه‌رپن.

- پیاویک هه‌بوو حاجی ده‌رویشی ناو بوو. له‌کاتی خۆیا بووه بوو، رۆژگار پشستی تی کرد. رۆژیک له‌هه‌له‌بجه‌ئه‌چیتته‌ به‌ر ده‌رگای مالئیک داوای شتیک ئه‌کا بیده‌نی. کابرای خاوه‌ن مال دیتته‌ ده‌ره‌وه‌و پینی ئه‌لی: برا ژنه‌کانمان له‌ماله‌وه‌نن. ئه‌ویش ئه‌لی: کاکه‌ برا من نه‌هاتووم خوازیینی ژنتان لی بکه‌م، وه‌یا زهماوه‌ن بکه‌م هاتووم داوای پاروی نان ئه‌که‌م ئه‌مه‌دیه‌تی بمه‌دیه‌تی نامده‌یه‌تی خوات له‌گه‌ل.

- به‌کراغای مه‌نگور هه‌بوو چه‌تیویک له‌مالیانا ئه‌بن ماره‌ی ئه‌کا و له‌م چه‌تیوه‌ کورپیکی ئه‌بن. رۆژیک له‌کوره‌که‌ تووره‌ ئه‌بن و ئه‌لی: به‌چکه‌ کاره‌که‌ر. کوره‌که‌ش پینی ئه‌لی: «بابه‌ دایکم خانزاده‌تر بووه، به‌ ئاغه‌ نه‌بن رازی نه‌بووه».

- مه‌حموو پاشای جاف و سه‌ید فه‌تاحی جه‌باری به‌ینیان زۆر خۆش ئه‌بن هه‌ر جاره‌ که‌ مه‌حموو پاشا له‌ کویستان ئه‌گه‌رایه‌وه‌ ئه‌بوو به‌میوانی سه‌ید فه‌تاح و به‌قسه‌ی خۆش و ده‌ماخ بزوین چهند رۆژیک له‌گه‌لیا رایئه‌بوارد.

رۆژیک له‌قه‌راخ ئاوی بانگۆل پیکه‌وه‌ ئه‌بن یه‌کیک له‌و قالۆچه‌ ره‌شه‌ ده‌شته‌کیه‌کان هه‌ندی شیاکه‌ی گولۆر کردۆته‌وه‌و داویه‌ته‌ به‌ر خۆی و پتیه‌ ئه‌روا. مه‌حموو پاشا ئه‌لی: «سه‌یدا! گه‌رمیانی ئه‌وه‌ته‌ خه‌ریکه‌ کاروان ئه‌کا». سه‌ید فه‌تاحیش ئه‌لی: «به‌لی قوربان دیاری بۆ مالی پاشا ئه‌با».

- شیخ مسته‌فای ته‌خته‌ (ته‌خته‌ گوندیکه‌ له‌ژاوه‌رۆ) جاریک کابرایه‌ک ئه‌چیتته‌ لای شکات له‌ کابرایه‌کی‌تر ئه‌کا که‌ چوه‌ له‌ناو باخه‌ گۆزه‌که‌یا کۆلی گۆزی دزیوه‌. کابرای دزه‌ به‌ کۆلی گۆزه‌وه‌ گرتوه‌وه‌ حه‌یب ناویکیش له‌ ته‌خته‌ هه‌بوو ئه‌و حه‌یبه‌ش ئاگای لیبه‌ که‌ ئه‌م کابرایه‌ ئه‌م گۆزه‌ی دزیوه‌؛ به‌لام نه‌ برای خاوه‌ن باخه‌گۆزه‌ وه‌ نه‌حه‌یب هه‌چیان ناوبانگیکه‌ باشیان نه‌بوو، به‌لکوو زیاتر وا ناویان هه‌بوو که‌ درۆزن. شیخ مسته‌فا ویستی شه‌رعیان بکات و له‌ریگای شه‌رعه‌وه‌ کابرای شاهد به‌ هه‌چ ده‌رکا.

له‌ حه‌یبی پرسی تو چاوت لیبوو ئه‌م کابرایه‌ ئه‌و گۆزه‌ی له‌و باخه‌ دزی؟ وتی: به‌لی من به‌ناو داره‌ گۆزه‌کانا تیه‌ه‌ریم ئه‌م کابرایه‌ ئه‌م کۆله‌گۆزه‌ی به‌ کۆله‌وه‌بوو له‌ناو دارگۆزه‌کانا هاته‌ ده‌ره‌وه‌. شیخ مسته‌فا وتی: تو که‌ به‌ناو دارگۆزه‌کانا تی په‌ریوی ئه‌و دارگۆزه‌انه‌ چهند

دار گوئز بوون؟ حه‌بیبیش سه‌یری کرد شیخ مسته‌فا نیازی باش نیه له‌گه‌لیا و نه‌یه‌وئ به‌درؤی بخاته‌وه، وتی: «یا شیخ! تو ئه‌مه چل ساله لهم مزگه‌وته تدریس و شهرع نه‌که‌یت ژووری ئه‌م مزگه‌وته چه‌ند ده‌سته‌کی تیدایه؟» شیخ مسته‌فا وه‌ستا و حوکمی کرد به‌وه که گوئزه‌کان بو کابرای خاوه‌ن دارگوئز بیت.

- شه‌وکت ئه‌فه‌ندی هه‌بوو له سوله‌یمانی ده‌رسی ریازیاتی قوتابی ئه‌وت. روژیک باسی مه‌یموونیکه‌ی بو کردن که که‌وتۆته بیریکه‌وه، بیره‌که ئاوی تیایه به چنگه‌کری ئه‌یه‌وئ بیته‌سه‌ر. بیره‌که‌ش قوول بوو، ده ده‌قیقه‌یه‌ک به ئه‌ندازه‌ی گه‌زیک سه‌ر نه‌که‌وئ، به‌لام له‌به‌ر خلیسکه‌ی بیره‌که چاره‌که گه‌زیک نه‌چینه‌وه دواوه.

شهرحی ئه‌مه‌ی بو ئه‌کردن که له ئه‌نجاما به‌بیست ده‌قیقه ئه‌م مه‌یموونه له بیره‌که هاته ده‌روه ئایا ئه‌م بیره‌ئیه‌ی چه‌نده قوول بووی؟

له‌سالی دوایدا هه‌ر چه‌شنی ده‌رسی مه‌یموون و بیره‌که بو قوتابیه‌کانی باس نه‌کرد به‌لام ئه‌مجاره له‌باتی ئه‌وه بلت به‌بیست ده‌قیقه سه‌ر نه‌که‌وئ وتی: به‌بیست و پینج ده‌قیقه سه‌ر نه‌که‌وئ.

یه‌کی له‌قوتابیه‌کانی پار که هه‌ر له‌و پۆله‌دا مابوه‌وه وتی: مامۆستا خو جه‌نابت پار فه‌رموت به‌بیست ده‌قیقه ئه‌و مه‌یموونه سه‌ر نه‌که‌وئ و له‌بیره‌که دینه‌ ده‌روه، چون ئیسته ئه‌فه‌رمووی به‌بیست و پینج ده‌قیقه؟

شوکت ئه‌فه‌ندیش به‌ی وه‌ستان وتی: «کورم ئاخه‌ر مه‌یموونه‌که ئیمسال پیر بووه».

- مسته‌فا عومه‌ر قائمقامی زاخو بوو. روژیک له‌گه‌ل ره‌شیداغای بنه‌ماله‌ی شه‌مدینیدا نه‌چی بو گه‌رانی ناوچه‌ی زاخو. ئه‌م گه‌رانه‌ی پاش ئه‌وه ئه‌بێ که‌زیکه‌ی هه‌شت مانگیک له‌زاخو ئه‌مینیته‌وه. که ئه‌چن تووشی گوندیک ئه‌بن ئه‌پرسی ئه‌م گونده هی کیه؟ ره‌شیداغا ئه‌لئ: هی حازم به‌گی شه‌مدیناغایه؛ تووشی گوندیکی تر ئه‌بن هه‌روه‌ها. تووشی به‌راوو رووبار و ناوچه‌یه‌ک ئه‌بن دیسان ئه‌پرسی و ئه‌ویش هه‌ر ئه‌لئ: هی حازم به‌گه. به‌کورتی تووشی هه‌ر شتیک ئه‌بن له‌و ولاته ره‌شیداغا هه‌ر ئه‌لئ هی حازم به‌گه.

مسته‌فا عومه‌ری له وه‌زیا نامینئ ئه‌لئ ئه‌مه زور سه‌یره دار و به‌رد و ئاوی ئه‌م ولاتی زاخویه هه‌مووی هه‌ر هی حازم به‌گه؟ ره‌شیداغا ئه‌لئ: «مسته‌فا به‌گ بنه‌ماله‌ی حازماغا نزیکه‌ی سه‌دوپه‌نجا ساله لهم ولاته‌دا خاوه‌ن ملک و ده‌وله‌مه‌ند بوون؛ ئه‌گه‌ر له‌مه‌ش زیاتریان هه‌بێ هه‌ر که‌مه. به‌لام سه‌یرتر ئه‌ویه که‌جه‌نابتان هیشتا سالی به‌سه‌را

نەسوورپاوە تەووە کە بوون بە قانقانی زاخۆ ئیستە بچۆ لە هەرچی گەسکدەر و دەرکەوان و ئاشپەز هەیه بپرسە هەموو هەر ئەلێن عومەرین».

- ئەوا دلیری کورم تازە پێی ناوە تە هەوسالان و خستوو مەتە قوتابخانە مێمیلی قەلەم و دەفتەرە. روژیک هاتەووە وتی ئەری بابە ئەگەر قەلەم و دەفتەرە کەم تەواو بوو هیتەرم ئەدەیت؟ وتم ئا وتی: «دەتەواو بوو».

- «امین السادات» هەبوو لەم ئاخەردا کەوتبوو بپارە. روژیک ئەچیتە دەرەووە لەو کەزە خەریکی پیشۆک خواردن ئەبێ. کابرایەکی جاف - کە خزمەتکاری مالی مەحموو پاشا بوو - ئەچن بەسەریا ئەلێ مامەسەیی ئەووە چی ئەکەیی؟ ئەلێ: برا گیا ئەخۆم. ئەلێ: جا مامەسەید بۆچ ناچی خزمەتکاری مالی پاشا بکەیت و گیا نەخۆی. ئەویش ئەلێ: «خالە ئەی تۆ بۆ ناچی گیا بخۆیت و خزمەتکاری مالی پاشا نەکەیت؟»

- لەدانشگای کوردی لە بەغدا لە پۆلی سێ قوتاییەکان وا چوو بوووە دلایانەووە کە من کەسیان ناناسم وە منیش هەروام پێشان ئەدان. روژیک کە روژی ۲۸/۴/۱۹۷۰، یە کەم سەعات دەرسی ئەوانم هەبوو یەکیک لە قوتاییەکان کە ناوی عەبدولرەحمان بوو وتی: مامۆستا تۆ لەناو ئێمەدا تەنها جەمیل هەمزە نەبێ کە سمان ناناسی. منیش گورج وتم: کامە تە جەمیل؟ ئەویش هەر خێرا پەنجەیی درێژ کرد بۆ جەمیل و وتی ئەووە تە.

- ئەحمەدی عەزیزاغا یەکیک بوووە لە نوکتەبێژو قەسەخۆشەکانی سولەیمانی. روژیک کچەکەیی پێی ئەلێ: «بابە نازانم تۆ بۆ وا بەینت لەگەڵ دایکما تیکچوووە ئەو گەفت و لفتەیی جارانت لەگەڵی نەماوە؟» ئەویش ئەلێ: «رۆلە تا ئەو وەختە کە دایکت ژنی من و دایکی تۆ بوو ئەووە بوو ریک و پیک بووین، بەلام لەو وەختەووە کە بوو بە دایکی من و ژنی تۆ وا بەم جۆرە تیکچووین».

- حاجی مەلا عومەری چۆمان دووبزی گێرایەووە وتی: سالی کولوە کە بوو، ئەفەندیە ک هاتبوو ژارە کولەیی هینا بوو، بەو دەشتی هەولێرەدا ئەگەرا. وتی هاتە گوندی «گەردەسۆر» مامۆستا مەلا شەریفی بشر لەوئ مەلا بوو وە یەکیک بوو لە مەلا چاکەکانی ئەو و لاتە.

ئەفەندی مامۆستای بەگەر هینا پیتی وت: مامۆستا چەند ئەستێرە بەئاسمانەوه هەیه؟ ئەویش وتی نازانم. ئەفەندی وتی من ئەزانم: ئەم نازانمە ی مامۆستا وای لە مامۆستا کرد بەجاری هەموو شتیکی لێ تیکدا و ئەفەندی بەتەواوی خۆی قیت کردەوه و بەراستی لە سەرەوه بوو. هەموو جاریش دەستی بەسمیلیا دەهینا ئەیوت ئیوه هیچ نازان و هەر واهەر بەخۆرایی هاتوونەتە ناوه‌وه.

لەو کاتەدا کرمانجیک هەبوو ناوی عەزیز بوو هات بەسەرا و سەیری کرد مامۆستا زۆر حاجزە بە دەست ئەفەندیە کەوه وتی: مامۆستا ئەوه لۆ واحاجزی؟ وتی وەللا حەزیز ئەم ئەفەندیە شپری کردیمە. وتی لۆ؟ وتی پرسیاریکی وای لێ کردیمە نایزانم و ئەویش دەری من دەیزانم. بەوه بەتەواوی سوارم بووه.

عەزیز وتی مامۆستا ئەتەوئ من ورامی بدەمەوه؟ وتی: جا حەزیز لۆ کەیتە. عەزیز رووی کردە ئەفەندی وتی: ئەری ئەفەندی ئەو بەستۆریە چەند بەردی تێدایە؟ ئەفەندی وتی: نازانم. عەزیز وتی: «ئەفەندی تۆ لەحەردی ئەزانن لەئاسمان کوو دەزانن؟» وتی ئەفەندی وشک بوو ئیتر هیچ نەهاتە قسە. ئەو سەرە ی کە داخست بەرزی نەکردهوه هەستا لێیدا رویشت. ئەمجا عەزیز کەوتە جێتودان پیتی.

- حەسن بەگی جاف گێراپەوه وتی:

سال ۱۹۳۰ توفیق وەهبی کرابوو بە مۆتەسەرەفی سولەیمانی. فەقی محەمدی هەمەوهن مودیری ناحیە ی بازیان بوو دەستەیه کی زۆر لە سولەیمانیەوه هاتبوون بەپیر مۆتەسەرەفەوه. یەکیک لەو کەسانە کە هاتبوون عەزت تۆچی بوو. ئیمە هەموو لای فەقی محەمد بووین، قائمقامی چەمچەمال بەتەلەفۆن بەفەقی محەمدی وت ئەوانە ی هاتوون بەپیر مۆتەسەرەفەوه کئ و کئین؟ ئەویش ناوه کانی یە کە یە کە دایە تا هاتەسەر عەزت ئەفەندی. وتی: عەزت. قائمقام پرسى کام عەزت؟ عەزت ئەفەندی خۆی راوهستا و بیرەیه کی ساردی بەدەستەوه یە ئەیخواتەوه وتی «با بیترین عەزتە خولە ی فاتە دریز». عەزت ئەفەندی ئەمە ی لەدلا پینخۆش نەبوو، بەلام هیچ دەنگی نەکرد

تەلەفۆن داخراپەوه و هەموو دانیشتوین چاوه‌رپی هاتنی مۆتەسەرەف ئەکەین. فەقی محەمد رووی کردە عەزت ئەفەندی وتی: «عەزت ئەوه چی ئەخۆیتەوه؟» عەزت ئەفەندی هیچ سئ و دووی لێ نەکرد بەدەنگیکی بەرز وتی: «فەقی محەمد ئەوه جۆیه تۆ بەکالی ئەیخۆی من بەتەری».

- پیاویک هەبوو لە سنە -مەلوو- دراوسێکیان هەبوو ئا ئەسکەری ناو بوو. ئا ئەسکەر لەوانەبوو چەوری ئەدا لەسمیلی و ئەیوت چیشتە کەمان چەور بوو. بەدەمیشیەو قورقینە درۆزنە ی لێنەدا. روژیک مەلوو سەبەتە «سێف زەوینی» ئەبردەو بۆ مالهو ئەبوا یە بەبەر دەرگای مالی ئا ئەسکەریشا بچوا یەتەو نە یئەویست ئا ئەسکەر بەمە بزانی سەری سەبەتە کە ی دابۆشیوو کە بەو یچدا تێبەرئ ئا ئەسکەر لەبەر دەرگادا وەستا بوو لئی پرسى: «ئا مەلوو ئەو چەس لەناو ئەو سەبەتەدا دات پۆشیگە؟» مەلوویش ئەلئ: «ئا ئەسکەر ئەو ئەو چتەس کە گەرە کەمە ئیو نەزانن چەس».

- مستەفا نەریمان گێرایەو و تى:

حەیدەر لە هەولێر عەمرى خوای کردبوو، من لە کەرکووک بووم. دەستە ی مامۆستایانى سولەیمانى هاتن بۆ کەرکووک و پێکەو لەگەل مامۆستاکانى کەرکووکدا چووین بۆ هەولێر بۆ پرسە. روژى سێیەمى پرسە کە بوو ئەمانویست زوو بگەین بۆ لای ئیوارە چوینە هەولێر جینگای پرسە کەمان نەئەزانئ. چوینە بارەگای پارتى بۆ ئەو ئەوان بمانبەن. کە چووین سالح شیرە لەوئ بوو، توژئ لۆمە ی ئەومان کرد کە بۆچى تەلەفۆنى شتیکى بۆ نەکردووین تا ئیمەش بمانزانایەو زوو بەاتینایە؟ ئەویش و تى: «برا لۆمە لەسەر خۆتانە بۆچى زوو تەلەفۆنى شتیکتان نەکردووە بپرسن کئ ماوہ؟ کئ مردووہ؟ تا منیش خەبەرم پئ بدانایە».

- دیسان گێرایەو و تى:

لەسەردەمى سوور سووریە کەدا هەر ئەم سالح شیرە یە وەکوو گەلای دار جنیوی ئەدا بەسوورەکان و سەربارى ئەوہش سەرئەکەوت بۆ لەنن و ستالین. سوورەکان چوونە لای پارتیەکان لە هەولێر وتیان ئیستە سالح شیرە جنیو بەئیمە ئەدا ئەوا لئی ناگرین، بەلام بۆ سەر ئەکەوئ جنیو بەلەنن و ستالینیش ئەدا؟ ئیمە ئەمە ی لئی هەلناگرین. لەبارەگای پارتیەو سالح شیرە یان بانگ کرد بۆ موخاکمە و لیبان پرسى کە تو شتى وات وتووہ؟ ئەوا سوورەکانیش دانیشتوون. ئەویش لەباتى ئەوہ بلئ نەم وتووہ و تى بەلئ وتووہ. وتیان جا چۆن شتى وا ئەلئیت؟ کارت چییە بەسەر ئەوانەوہ؟ و تى: «برام ئەگەر یەکئ توورە ببئ لەیەکئ هەر هارو هاجى بکا پئى ئەلئ: سەگى سەگباب. ئەگەر باوکە کرانباو گاوا کەت

باش بوايه ناجسنټيكي وه كوو توټى لئى نهئه كه وتوه وه. منيش هدر وام وتوه خو هيچى ترم نه وتوه».

وه للا هه موو دهست نه كهن به پټكه نين و وازى لئى دټن.

- جاريك هه جيجهك نه چټنه نه وسوو، جافرسان نه يه وئى سه ربخاته سه رى. پټى نه لئى:
«هه جيجهى بو با شه ره كيرى كه رمى»؛ واته وه ره با شه ره كير بكه ين. هه جيجه كهش له ولامدا نه لئى: «قوربان هينه كهى من فه قيرهن، چيره نه ملو»؛ واته هينه كهى من فه قيره به زيردا نه چټت».

هه نديك له داستانى ژن

- مه لا توفيقى حاجى برايم له سوله يمانى چهند قسه يكي گټرايه وه وتى:

كچټك هه بوو له و خواره - بلامانى - ترى بو راگير نهئه كرا، له بهر نه مه هه چ كهس نه هات بو خواز بټينى دايكه كهى نه يئه دا به شوو. كچه به مجوره هدر مايه وه نه يئه زانى خه مى بئى دهنگى پيشى بخوا يا گيز و هوږى پاشى. تاخري روژييك به دايكى وت: دايه نه گهر پر خيزان هاتن و داوايان كردم بمده و كارت نه بئى. دايكيشى وتى: خوا بنيرى كچم.

زوږى بئى نه چوو كوږى كا براهه كى خيزان زور هات بو خواز بټينى. دايانى و بووك گوترايه وه له پاش حفته يه ك دايكى و چهند ئافره تيكى تر نه چن بو پاش تيلانه. دايكه به ماتينه كه وه نه يه وئى له په نا يكا پرسيار له كچه كهى بكا؛ كه هه لئى بو هه لئه كه وئى لئى نه پرسى كچم له گه ل دو ابراهه كه چوئى؟ كچهش بهم جوږه ولامى نه داته وه:

دايه هه رگيز خه م مه خو مالم پر كردگه له بو

خيزانى مال هه شت و نو كهس نا پرسى منم يا تو

دايكه ناوچاوى كچه كهى ماچ نه كا و نه لئى به خوا رو له تو له دايكه و له نه نكيشت ئاقلتر بوويت، بو نه م مه سه له يه ئيمه هه ر هه وه ل روژه وه پيازانين.

- كا براهه كى ژن مردووى دوو سئ منال به سه را كه وتوو نه يو يست ژنيكى تر بټينى، به لام ژنيكى وا بتوانن مناله كانى بو به خيو بكا. هه رچهند نه گه را ده ستنى نهئه كه وت. له ئاخرا

ناویانگی ژنیکی تەر پیری کەمەرە لە ملی دوو سێ دان لە پێشەوه کەوتوو بیست و چوو خوازیینی کرد. خوا چارەنووسی لەیەک نووسین و دەستیان کردە گەردنی یەک.

شەوی لەکاتی جووتبوونا ژنە بە مەکرێکەوه دوو سێ جار وتی: «ئای بقیهقیه»
 پیاوێش کە ئەمەیی بیست نەیکردە نامەردی دەستی کرد بەنقەنق و وتی: «عەمە عەمە»
 هەموو لێفەو دۆشەک و گەو و گیپالی ژنەیی پێس کرد.

ژنە کە ئەمەیی زانی بریاریدا کە ئیتر واز لە فێلبازی بیینی، چونکە میردەکەیی گەلی لەو زۆرزاتر بوو هەزار فاکێ بە فیکیکیی.

- خێزانییک هەبوو لە بەختانیان بوو، بەشی زۆری ئاڤرەتان بەبی بن ئەچوونە لای میرد. جارییک کچیکی ئەم بنەمالەییە شوو ئەکا و زەماوەندی بو ئەکەن. شایەر و زورناژەن دینن شایەرە کە زۆر باش رەفتاری ئەم خێزانەیی ئەزانن، لەکاتی هەلپەرکیدا بەم جۆرە گۆرانی ئەلی:

دایکی وەبی، خوشکی وەبی، میمکی وەبی، زورنا بژەن ئەمیش چەبی؟

- خێلییک لەبناری کانیکەوه خستبوویان. گۆرانەکانی کانی کەوه هەموو جار بەشەو ئەچوون بو دزی و تالان کردنیان. کورپیک لە خێلە کە بوو «هۆمەری خاتوون»ی ناو بوو، پیاویکی نازا و نەترس بوو. بەتاقی تەنیا بەرەنگاری لەشکرێکی ئەکرد. ئەوەندە هەبوو کە هەر جارە گۆرانەکان پەلاماریان ئەدان هۆمەر لەمالەوه نەئەبوو.

جارییک پەلاماریان ئەدەن و کوردەکانیش بەرھەلستیان ئەکەن. لەوانە ئەبی کوردەکان بشکین و تالان بەدەستەوه، لەو کاتەدا قەرەتتوی هۆمەر لەدوورەوه دەرئەکەوی. کورگەل کە چاویان بی ئەکەوی ئەمە ئەلین:

«مانگەشەوه تەقلە دەوه لەشکر گەییە کانیکەوه
 هۆمەر خاتە زوو سەرکەوه نەوه ک بشکین ئا بەمشەوه

- ژنییک کچیکی هەبوو دای بەشوو. لەو کاتەدا گواستیانەوه دەستی کردە پینگەپینگ بەسەریا و پاش ئەوه کە بردیان بەم بەیتانە ئەیلواندەوه:

نۆ نانی خوارد وەنازەوه نۆ نانی خوارد وەپیازەوه
 نۆ نان لەساجی گەرمەوه نۆ نانی رەق وەبەرمەوه
 نۆ نانی خوارد وەشیرەوه نۆیشی فران لەتیرەوه

دایکی مرئ گولوه‌شان وهدل ناشتا بردیشیان

- پیاویکی کورد باسی ژنی به‌مجۆره کردووه:
ژن نیوهی ژنه، نیوهی ژانه، نیوهی میتمل دۆلهی نانه.

- پیاویکی کورد ئه‌یوت:
مه‌کر ژنان بار خهران خهر نه‌وه‌ران چیش کهران

- له‌و سهره‌ له‌بن ده‌واریکا هه‌ندیک دانیشتیبون هه‌موو قسه‌یه‌کیان ئه‌کرد. سهره‌ هاته‌ سهر باسی ژن، ههر که له‌عاستی خۆی موچرکینکی پیاهاات. به‌لام که‌سیان نه‌یانخسته‌ خۆیان. یه‌کنی له‌دانیشتیوه‌کان وتی: برا ئه‌مه‌ی بێ ناوی ئیمه‌ ئه‌گهر راست ئه‌که‌ین با ههر که‌سه‌ ئه‌گهر له‌ ژنه‌که‌ی ناترسی قیت راست بییته‌وه. هه‌موو به‌جاری هه‌ستان ته‌نها یه‌کیک نه‌بێ. لیبان پرسى وا دیاره‌ تو هیج ناترسیت له‌ ژنه‌که‌ت؟ وتی: «نه‌ وه‌للا هه‌دی چیه‌ لیبی بترسم، به‌لام ئیمه‌ داریکی مالیوه‌ به‌قاچما کۆله‌واری کردووه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ ناتوانم هه‌ستم؛ ئه‌گه‌ینا وه‌نه‌بێ له‌و بترسم».

- ژن که‌ میزد ئه‌کا سهره‌ تا هه‌تا ماوه‌یه‌ک ههر جار که‌ گه‌مه‌و گالته‌ له‌گه‌ل میزده‌ که‌یا ئه‌کا به‌نازیکه‌وه‌ پالینکی پیوه‌ ئه‌نێ و پینی ئه‌لێ: «بچۆ به‌ولاره‌ کیرزل». که‌ ههر دوولایان پیر ئه‌بن ژنه‌که‌ هیج نایخاته‌ خۆی که‌ پیربووه‌، ئه‌مجا که‌ پال به‌میزده‌ که‌یا ئه‌نێ پینی ئه‌لێ: «بچۆ به‌ولاره‌ گووزل».

- کابرایه‌کی ساویلکه‌ له‌و سهره‌ ژنیک ئه‌خوازی. هیشتا سنی مانگی زاوا و بووکینیان تیناپه‌ری خوا کورپیکیان ئه‌داتێ.

شه‌وی له‌گوئی ناگرده‌نه‌که‌دا دانیشتون و هه‌روا ده‌مه‌ته‌قی ئه‌که‌ن، کابرا که‌ ژنه‌که‌ ئه‌گوژیته‌وه‌ به‌خه‌سوه‌وه‌ ئه‌یگوژیته‌وه‌. خه‌سوه‌که‌شی دانیشتیوه‌ رووی تی ئه‌کا و پینی ئه‌لێ: ماشه‌للا ئه‌م کچه‌ی تو به‌ به‌ره‌یه‌، ئه‌گهر هه‌روا زوو زوو و ههر به‌سی مانگ جاری کورپی بینێ زۆری پینی ناچی منیش ئه‌وه‌نده‌ کور و کورپام ئه‌بێ تا ئه‌بم به‌ حه‌مه‌خانی بانه‌ هه‌موو ئه‌م ناوه‌ دا ئه‌گرم.

خەسوە کەشی ئەلنی: ئەیدەرۆ بەقوربانت بێم کە ی بەسێ مانگ منالی بووه. نو مانگە و نو
 رۆژە ی تەواو کردوو. ئەو تۆ حسابی مانگە کانت لێ تیکچوو بەم جوړه ناوی مانگە کان
 رەوانکە ئەو وەختە بزانه سێ مانگ ئەگریتەو یە نو مانگ؟

نازار، بەهار، مانگی دو

نیسان سەیران مانگی جو

ئەو مانگە ی بووکیان تیا برد

ئەو مانگە ی کچە تیا شووی کرد

ئەو مانگە ی کورە ی تیا بوو

تەواو نو مانگ بەسەر چوو

کابرا ئەلنی: ئە ی بەقوربانت بێم خەسوو گیان! بەخوا راستە ئەلین خەسوویە ک لەجووتنی
 گا باشتەر، بەو قورحانە ئەگەر تۆ نەبوتایە گوناهاریش ئەبووم و ئیمانیشم ئەرۆیشت.

- پیاویک لەو سەرە هەبوو بازرگانیکی زل بوو. ویستی بچێ بو «تەوریز» بو شتومەکی
 بازرگانی کەسی نەبوو تەنھا ژینیک نەبێ. شیخیکی بەدینی خوا ترس هەبوو لەو ناو
 ناویانگی دینداریه کە ی ئەو ولاتە ی پر کردبوو. هەستا چوو لە لای و پیتی وت: قوربان من بو
 تەوریز ئەچم دنیا هەزار مردن و ژیانی لەریگەدا یە. کیسەیکی لە بەردە ما دانا و پیتی وت:
 ئەمە هەزار قەرانه ئەگەر تا شەش مانگیکە نەهاتمەو ییدە بەژنە کەم و پیتی بلێ گەردنم نازاد
 کاو ئەمەش حەق و حەقو کە بەتێ».

شیخ کیسە کە ی لێوەرگرت و وتی ئیشە لالا بەبێ مەزەرە تی ئەگریتەو. کابرا لێیدا
 رۆیشت.

زۆری پیتە چوو ژنە کەوتە تەنگانەو و ناشزانێ ئەم پارە یە لای شیخ هە یە وردە وردە
 دەستی کرد بەفروشتنی شتومەکی ناو مال. هەر شتیکی هەبوو نەبوو فروشتی و میردە ی هەر
 نەهاتەو.

رۆژیک تاقە ئەمۆستیلە یەکی ئەلماسی ما بوو دای بە کارە کەرە کە ی و پیتی وت: رۆلە بچو
 ئەمەش بفروشه چەند رۆژیکیش بەمەو رانە بویرین تا بەلکوو خوا دەرگایکمان لێ بکاتەو.
 کارە کەر ئەنگۆستیلە ی هەلگرت و چوو بو بازار کۆتوپر لەناو بازارا بە بەر دوکانی
 زەرنگەرە کانا تووشی بوو بەتووشی شیخەو. شیخ گەرانی ئەم کارە کەرە بەم ئەنگۆستیلەو
 توژی سەرنجی راکیشا و لێی پرسی تۆ کییت؟ ئەویش وتی: من کەنیزە کی ژنی فلانە تاجر
 و ناغەم ماو یەکی زۆرە بەسە فەر رۆیشتوو، ئیستە هیچمان نەماو تەنھا ئەم ئەنگۆستیلە ی
 نەبیت. ناغەژن پیتی وتم بچو بیفروشه تا ئەمەش ئەخوین خوا گەورە یە.

شیخ هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و وتی کچم بچۆ به‌ئاغه‌ژنت بلی که ئاغات هه‌زار قه‌رانی له‌لای من به‌ئمانه‌ت بۆ داناوه.

کچه له‌خۆشیا له‌وانه‌بوو په‌ر ده‌رکا گه‌رایه‌وه و قسه‌که‌ی به‌ئاغه‌ژنی وت. ئاغه‌ژنیش له‌خۆشی ئه‌م خه‌به‌ره شوینی به‌خۆی نه‌ئه‌گرت کاره‌که‌ره‌که‌ی نارده‌وه بۆ لای شیخ بۆ پاره‌که. شیخ وتی: من ئه‌م پاره‌یه هه‌ر ئه‌بێ بده‌م به‌ده‌ستی خۆیه‌وه، چونکه ئاغه‌ وای پیتی وتوم و ناتوانم لێی لاده‌م. کاره‌که‌ره‌که له‌وانه‌بوو بگه‌رپه‌ته‌وه شیخ وتی مه‌رۆ منیش له‌گه‌لت دیم با ئه‌و به‌ رووی سووره‌وه نه‌یه‌ت بۆ ئیتره. هه‌لسا پاره‌ی هه‌لگرت و له‌گه‌ل کاره‌که‌ر رویشته.

که چوونه ژووره‌وه چاوی به‌ژن که‌وت جه‌مال و جوانیی ژن هه‌موو شتیکی له‌بیری شیخ برده‌وه و که‌وته قسه‌کردنی غه‌رامی له‌گه‌ل ژنه‌دا. ژنه سه‌ری شه‌رمی داخست و زۆر سه‌رسام ما تیری عه‌شقیشی سات به‌سات له‌ دلی شیخا کاریگه‌تر ئه‌بوو. شیخ زیاتر هۆشی لای خۆی نه‌ئه‌ما ئه‌مجا پیتی وت: یا شیخ تو ئه‌و پیاوه‌نیت که ناوبانگی دینداری و خواناسیت ئه‌م ناوه‌ی پر کردوه؟ ئیسته ئه‌مه چه‌کرده‌وه‌یه‌که ئه‌نیوتی؟ شیخ وتی: «گیانه‌که‌م رووناکی روومه‌تی گشت هه‌موو نوریکی لێ شاردمه‌وه. ئه‌و سه‌رده‌مه که عباده‌تم ئه‌کرد له‌جه‌مالی تو بی به‌ش بووم، ئیسته که ده‌رگای رووناکی تو بۆ گرایه‌وه، ئیتر هه‌یچ رووناکی و عباده‌تیکی ترم ناوی. ئه‌م کاته که له‌گه‌ل تو دام نوێژ و روژوی هه‌ر چل سه‌له‌که‌م دینی.

ژنه که ئه‌مه‌ی بیست وتی هه‌سته بچۆره ده‌ره‌وه هه‌ی ده‌ست بری قیامه‌ت فرۆش! ئه‌مه بویت شیخه به‌ ناوبانگه‌ خواناسه‌که؟ هه‌سته بچۆره ده‌ره‌وه به شه‌رمه‌زارییه‌وه لام دامه‌نیشه‌و پاره‌ی تویشم ناوی. شیخ به‌شه‌رمه‌زاری و به‌دل پر له‌ کلپه‌ی عه‌شقه‌وه پاره‌ی هه‌لگرت و هه‌ستا چووه‌وه.

ئه‌مجا ژنه که‌وته سه‌ر ئه‌وه که فیلیک بدۆزپه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه ئه‌م پاره‌یه له‌م خوا نه‌ناسه بستیته‌وه. هه‌یچی به‌بیرا نه‌هات ته‌نها شکات کردن نه‌بێ، هه‌ستا چوو بۆ لای پادشا له‌سه‌ر ئیعتباری ئیسته چوه‌لای ره‌ئیسی ته‌شریفات. که ره‌ئیس چاوی پیکه‌وت ئاگری له‌دلیا کلپه‌ی سه‌ندو ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن له‌ گه‌لیا. له‌ پاش گه‌لێ قسه‌کردن ره‌ئیس پیتی وت: تو ناگه‌یت به‌ پادشا تا ئه‌وه‌ی من ئاره‌زوو ئه‌که‌م له‌ گه‌لم نه‌که‌ی. ئه‌و وه‌خته پادشایشی ناوی تو چۆن ئاره‌زوو ئه‌که‌ی وات بۆ ئه‌که‌م. ژنه که ئه‌مه‌ی بیست به‌ بی ده‌نگی گه‌رایه‌وه.

روژی دوایی هه‌ستا چوه‌ لای دارۆغه و شکاتی به‌ر ئه‌و خست. که دارۆغه چاوی پنی که‌وت له‌و کابرای پێشو خراپتر پیتی وت: بینایی چاوم چاو له‌تو پۆشین ئیشی پیاوی ئاقل

نییه. ئەگەر بیتوو لەناوی ژیاخت تاقە لیوانیک وەر بەرگرم سەرم لەریتایە و جارێکیکە پتووست بەو جۆرە پارانەش نابێ. ژنە دیسان دەستی لەمیش گیر نەبوو گەرایەو.

بۆ روژی دوایی چوو بۆ لای قازی. قازی کە چاوی بە نیونگای ژنە کەوت ئەوێ لە قوتابخانەو خۆیندبووی تا ئەو وەختە هەمووی لە فیکر چوووە پتووت: رووناکێ دنیای دنیا داران چی تۆی هیناوە تە ئێرە؟ ژنە کارەساتی شیخی بەرمال فرۆشی بۆ گیراوە.

قازی وتی: «ئارام و هیزی شەیدا یان! شەرع ئەفەرمووئ دەعوا ئەبم بەشاهەت ئەگەر لەسیبەری بالای نەونەمامتا جارێک بە پاسەوان وەر بەگری». ژنە کە ئەمەێ گۆئ لیبوو سەریکی بادا و دەستی لەویش براو گەرایەو.

کە هاتەو بە کارە کەرە کەمێ وت: بچیت لەلای دارتاشیک سندوقێکی گەورەێ بۆ دروست کاو ئەم سندوقە سێ خانە بێ و هەر خانەیک دەرگای خۆی پتووبێ. کارە کەر چوو سندوقی دروست کرد و هیناوە.

ئەمجا پتووت: بچیت بە رهئیبی تەشریفاتێ بلتت کەسەر لە بەیان تەشریفی بیت بۆ مالی ئیمە. لەویشەو بەچیت بە داروڤغە بلتت لەچیشتهنگاوا ئەویش بیت. کە لەوان بوەو بەچیت بۆ لای قازی پتووت بلتت لە وەختی نیوهرۆدا ئەویش خانم بانگیشتنی بۆ کردووە. لەپاش ئەوان بەچیت بۆ لای شیخ کە پاش نیوهرۆ بیت بۆ مال خانم لەسەر ئارەزووی ئەو ئەبزویتەو. کارە کەر چوو هەموو راسپێرێ کانی بە ئەنجام گەیان.

ئەو شەو روژ بوەو کە کەوتە بەیان تەقە لەقایی دراو کارە کەر چوو بۆ دەرگا سەیری کرد رهئیبی تەشریفاتێ. خانم چوو بە پیشوازێوە و هیناوە ژوورەو لەپاش دانیشتن و هەندێ قسە کردن، دەنگی تەقەێ قایی حەوشە هات. کارە کەر چوو هاتەو وتی: داروڤغەێ شارە هاتووە. رهئیبی تەشریفاتێ رەنگی لەروو برا و وتی بۆ خاتری خوا چەم لێ ئەکەێ؟ خانم وتی وەللا بەم دەم و دەستە هیچ شویتیک نیه تەنھا ئەو سندوقە نەبێ سێ خانەێ هەیه ئەچیتە هەر کامیکیانەو بەچۆ. رهئیب چوووە ناو یەکنێ لەخانەکانا و خانم هەر خیرا هەستا دەرگا کە لێ سەر داخست.

تا ئەم ئەمانەێ کرد داروڤغە هاتە ژوورەو دانیشتن و کەوتە باسی غەرامیات و عەشقینی. خانمیش کەوتە پشی پشی لە گەلیا کوتوپر دەنگی تەقەێ قایی هات. کارە کەر چوو بەشوین دەنگەو هاتەو وتی قازی تەشریفی هیناوە. داروڤغە ناوکی کەوت و وتی خانم چیم لێ ئەکەێ؟ قازی پتووت بزانی نا کرای. ژنە وتی: ئەوا ئەو سندوقە هەیه دوو خانەێ

تیا به بچوره یه کیکیانه‌وه تا قازی ئه‌روا. داروغه ههستا و خوئی کوتایه یه‌کنی له چاوگی سندوقه‌کانه‌وه. خانم ههستا و ده‌رگای له‌سه‌ر داخست.

له‌و کاته‌دا قازی به‌گۆنای سوور و دلی به‌جۆشی ئاگری دل‌داریه‌وه کردی به‌زورواو خانم به‌عیشوه و نیو عیشوه‌وه چوو به‌پیره‌وه و داینا.

قازی خوئی له‌دنیا یه‌کیتر چاو پیکه‌وت. خوئی له‌شوینیکا چاو پیکه‌وت که دل‌رفینه‌که‌ی شه‌رابی ئالی له‌لیوی خوئی ئالتر ئه‌دا به‌ده‌ستیه‌وه. قازی له‌ده‌ریای دوو جار سه‌ر خویشیدا مه‌له‌وانی ئه‌کرد کوتوپر ده‌نگی ته‌قه‌ی قایی هات. کاره‌که‌ر چوو به‌شوین ده‌نگه‌که‌وه و هاته‌وه و تی: شیخی پیری پیرانه‌و له‌م شوینه‌دا میوانه. قازی که‌ ناوی شیخی بیست روومه‌تی سووری بوو به‌به‌ی زه‌رد. و تی: ئه‌گه‌ر شیخ لی‌ره‌دا بمی‌نینی حه‌یا و ئابروم ئه‌چی و تا ماوم خویم ناگره‌مه‌وه چیم لئ ئه‌که‌ی؟ خانم و تی: وه‌للا هیچ شوینیک نیه‌ ئه‌و سندوقه‌ نه‌بی خائینکی تیدایه‌ بچوره‌ ناویه‌وه. قازی هه‌ر خیرا رابه‌ری و خوئی کوتایه‌ چاوکی سندوقه‌که‌وه و خانم ده‌رگای له‌سه‌ر داخست.

شیخ کردی به‌زوروا. خانم پیشوازی کرد و ده‌ستیکه‌ی خسته‌ سه‌ر شانی و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه پیتی وت: یا خوا به‌خیر بی شیخی به‌رمال فرۆش! چۆن واریت لئ تیکچوو گه‌یشیتیه‌ لای ئیمه؟ شیخ وه‌کوو ده‌نگی فریشته‌ی ئاسمان به‌رگۆئ بکه‌وی خوتوکه‌یه‌ک به‌هه‌موو له‌شیا هات و تی: «رایه‌لی عه‌شقی تو هه‌زار وه‌کوو من رائه‌کیشی». ژنه و تی: له‌لایه‌نی پاره‌که‌وه چی ئه‌لنی؟ ئه‌گه‌ر نه‌مه‌ده‌یه‌وه چی ئه‌لیت به‌گویت ئه‌که‌م. شیخ و تی: «چۆن ناتده‌مه‌وه؟ خواجه تو ئاگات لئ بی میردی ئه‌م ژنه هه‌زار قهرانی لای من داناوه که بیده‌م به‌م ژنه. ئه‌گه‌ر ئیسته‌ له‌دنیا ی کامه‌رانی توژی به‌نازی خوئی بمه‌سه‌سینیه‌وه و له‌ کامی خویم بداتی هه‌زار قهرانه‌که‌ی ئه‌ده‌مه‌وه. ئیتر چیت ئه‌وی خانمی هه‌ر دوو دنیا‌م؟» ژنه که‌ ئه‌مه‌ی بیست بانگی کاره‌که‌ره‌که‌ی کرد و پنی وت: وه‌ره ئه‌م دین فرۆشه‌ بکه‌ره‌ ده‌ره‌وه و خوئی لییدا چوو بو‌ لای پادشا. پادشا داوای ره‌ئیس‌ی ته‌شریقاتی کرد، دیار نه‌بوو و تی قازی بانگ که‌ن قازیش نه‌بوو. پادشا له‌م ریکه‌وته سه‌ری سو‌رما ناچار ژنه‌که‌ی بانگ کرده‌ لای خوئی و لیتی پرسی. ژنه‌ش کاره‌ساتی بو‌ گه‌راپه‌وه که هه‌زار قهرانی لایه‌تی و نایداته‌وه پادشا و تی تو بو‌ ئه‌م داوایه‌ت شاهدت هه‌یه؟ ژنه و تی: «به‌لئ سندوقیکم لایه‌ ئه‌و سندوقه‌ شاهیدمه». پادشا ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین و تی: تو شیت بویت؟ ژنه و تی: پادشاهم شیت نه‌بووم و شیت نیم، سندوقیکم هه‌یه ئه‌و سندوقه‌ شاهیدمه. پادشا و تی: ره‌نگی جوانیه‌که‌ت سه‌ری لئ تیکداییتی.

ژنه وتی: پادشاهم با واشبن من هدر لهسدر قسهی خوّم بنیره بیهنن پادشا پیاوی نارد و سندوقینکی گهورهیان هینا و دایاننا. ژنه ههستا و چووه سدر سندوقهکهو دهستیکی پیا مالی وتی: سندوقهکه بهو خوایهیی که دروستی کردوین نهگهر نهوی که بیستوته نهیلنیت، نیسته ناگرت تیپهر نهدهم. کوتوپر سنی زمان لهناو سندوقهکه هاتنه قسهو وتیان: «نهشه دو بیلا نیمه شاهیدین که نهو شیخه وتی ههزار قهرانی نهه ژنهه لایه». لهلای پادشا دهرگای هدر سنی خانهی سندوقهکهی کردهوه وهکوو زهردهواله ره نیسی ته شریفاتی و داروغه و قازی هدر یه که له کونیکه وه هاتنه دهروه.

پادشا لهه ئیشهو لهه کردهوه یه زور سدرسام ما نهوانهی هدر یه که بهتولهی خوئی گه یاند و پارهشی له شیخی بهرمال فروش بو ژنه که وهرگرتهوه. نهوهنده هه بوو قازی رووی کرده ژنه که و وتی: «ههر که له نیوه نهترسی له خواهش ناترسی».

- ههزاری شاعیر هونیویه تیهوه:

چهند شووی ترت بوون؟ ورامی داوه	کور بهدایکی وت بیجگه له باوه
دوو نوش له هوزی نه ورورزه قوزی	نومیرد لهو هوزی نویان لهه هوزی
نوشیان نیوهی سال ده ژیان بهی روزی	نوهه له بهدرتا و خوئیان دهه دوزی
ورچهی نامان و ره شینکی تریش	شه شه و شه شان و شه شینکی تریش
ورده میرده کان کمه دینه وه بیرم	بهخوا روله گیان دهست به هه ویرم

- نه لاین له یه کنی له کوشکه کانی تهیمووری لهنگدا گهلن په یکه ری تیندا هه بوو به تاییه تی سنی په یکه ری تیندا بوو که له هه موو په یکه ره کان زیاتر سه رنجی خه لکیان رانه کیشا. په کیکیان زه لامیکه سه ری داخستووه و خه ریکی فیکر کرده وه یه، په کیکی تریان نهوا به هدر دوو دهست بهر بووه ته سدر و پوته لاکی خوئی و به سدر خوئیا نه مالی. ورده ورده جار جار موویه کی ریشیش هه لئه که نن. نهوهی سینه همیشه دهسته سهریکی گرتوته دهسته و سه ما نه کا. له زوور سدر هه ری که له مانه وه نوو سراویک نوو سراوه. نهوهی یه که له زوور سهر یه وه نوو سراوه «ژن بینم یا نه یه نم». له سدر سه رووی دووه مین نوو سراوه «که نه مه ژنی هیناوه و په شیمان بووه ته وه». له سدر سینه مینه وه نوو سراوه «که نه م پیاوه ژنی هیناوه و ته لاقی داوه و رزگاری بووه». وه نامه یه کیشیان داوه ته دهست نه مهی تیا نوو سراوه:

خۆشی نابینێ هەرگیز لهو ماله
موزده بێ کهوا خوا بهوی داوه

ئەوی ژن دینێ و ژنی له ماله
ئەوی ژن داره و تەلاقێ داوه

- له کویستانی سەر سنووری تورکیایه له گوندی «باڤو» بیاویکی زۆر زۆر له خوا ترسی به نه خوین پاک هه‌بوو به‌ناوی پیرانه‌وه ناوی ده‌رکردبوو. ژنیکی هه‌بوو خه‌جێ ناو بوو. ئەم پیرانه‌وه له‌و رۆژه‌وه بلۆقی بوو بوو ته‌رکی دنیای کردبوو، له‌ ئەشکه‌وتیکی دوور له‌ گونده‌که‌وه خه‌ریکی خواناسی و نوێژ و رۆژوو و زیکر و فیکر بوو؛ به‌ هیچ جۆر توخنی ئاوه‌دانی نه‌ئەکه‌وت. به‌ته‌واوی دوور له‌ بیگانه‌و نزیك له‌ یه‌گانه‌ بوو. خه‌جێ جار جار نانێکی بۆ ئەبردو به‌و نانه‌ قنیاتی ئەکرد. نزیك بوونه‌وه‌ی له‌خوا به‌ته‌واوی تیری کردبوو له‌ دنیا، به‌م جۆره‌ چل سالی ره‌به‌ق خه‌ریکی عبادت و خواناسی بوو ته‌مه‌نی جوانی ئەو و خه‌جینی ژنی له‌ به‌هاری گه‌نجیدا که‌وته‌ خه‌زانی پیری. دان که‌ل و چاوکز و گوئی هه‌ردووکیان گران بوو، به‌لام پیران له‌ مه‌عنه‌ویاتی پیران به‌شێکی وه‌رگرت و به‌ته‌واوی جینگای خۆی به‌ هۆی دوور بوونه‌وه‌ی له‌ دنیا له‌ کۆری خواناسانا ته‌خت کرد.

شه‌ویک له‌ نیوه‌شه‌وا له‌و وه‌خته‌دا که‌ مال بێ ئه‌غیاره‌ و دۆست خه‌به‌رداره‌، له‌و وه‌خته‌دا که‌ دلێ خواناسان په‌رده‌ی تاریکی له‌سه‌ر هه‌له‌گیرێ به‌و رووناکییه‌وه‌ روو ئه‌کاته‌ نووری خوا، ده‌نگیکی له‌پشت په‌رده‌ی نه‌پتیه‌وه‌ هاته‌ گوئی: ئەی پیران! له‌به‌ر ئەوه‌ که‌تۆ ئەمه‌ چل ساله‌ له‌ زکر و فیکری خوادایت و به‌ته‌واوی پشتت له‌ دنیا کردووه‌ و رووت له‌خوا، له‌ پاداشی ئەم عباده‌تی چل سالیه‌دا خوا سێ نیازت لێ قه‌بوول ئەکا؛ جا خۆت سه‌ر پشک به‌ سێ شت داوا بکه‌ خوا به‌ هاناته‌وه‌ دیت هه‌ر سێ شته‌که‌ت بۆ به‌دی دینێ.

پیران له‌ بیستنی ئەم ده‌نگه‌ تاسیک برديه‌وه‌ و هه‌روا سه‌ری سه‌رما و هه‌روا که‌وته‌ ده‌ریای خه‌یاله‌وه‌ وتی: ئەمه‌ ئەبێ ده‌نگی شه‌یتان بێ و بیه‌وی له‌خشته‌م به‌ری. به‌مجۆره‌ مایه‌وه‌ تا که‌وته‌ شه‌وی دوا‌یی. دیسان له‌ هه‌مان کاتا هه‌مان ده‌نگ به‌ چه‌شنی قسه‌ هاته‌وه‌ قسه‌کردن و ئەوی دوتنی شه‌وی پنی وته‌وه‌. پیران ئەوه‌نده‌یتر که‌وته‌ سه‌رسامیه‌وه‌ و په‌ژاره‌ به‌ته‌واوی دایگرت؛ نه‌یئه‌زانی چۆن له‌م گێژاوه‌ خۆی ده‌رباز کا هه‌روا ئه‌تلایه‌وه‌ تا که‌وته‌ شه‌وی سه‌یه‌م و کاته‌که‌ی شه‌وان. دیسان ده‌نگه‌که‌ی هاته‌وه‌ به‌ر گوئی و وتی: پیران هه‌ر ئەم شه‌وه‌ت ماوه‌ ئەوه‌ی داوای ئەکه‌ی بیکه‌ داوای ناکه‌ی به‌سه‌ر ئەچه‌ی. که‌ رۆژ بووه‌وه‌ خه‌جینی خه‌زانی له‌سه‌ر جاران هه‌ندی نوێردوه‌ نانی بۆ هیناو هاته‌وه‌ بۆ لای؛ سه‌یری کرد پیرانی می‌ردی به‌ته‌واوی ره‌نگی هه‌لبزرکاوه‌ و هیچ ره‌نگ له‌ روویا نه‌ماوه‌. یرسی پیاوه‌که‌ بۆج وات

لنھاتووہ؟ پیاوہ ہیچ دەنگ ناکا. زۆر سەری خستە سەری لەئەنجاما وتی: خەجی واز بێنە شەیتان ئەیەوئ لەخستەم بەری. وتی: ئەیەرۆ چۆن؟ تۆ پیایوی خواى شەیتان بەتۆ ناویرئ. پیران دەستی کرد بەگریان و بە ھەناسە ھەلکێشان سۆزی دەروونی ئەگەیشتە گەردوونی ئاسمان. خەجی وتی: پیاوہ کە دەنگ بەکە سوویم بووہوہ. پیران وتی: ئافرەت دەنگی چیکەم؟ ئەمە سێ شەوہ نیدایەکم بەر گوئ ئەکەوئ ئەلئ: تۆ چل سالە گوشەگیریت کردووہ بەپیشە وخواناسی ئەکەیت ئیستە خوا لە تۆلەى پارێزگاری ئەم چل سالەدا سێ نیازت بۆ بەجی دیتی داواى بەکە. ئەمە جگە لەوہ کە دەنگی شەیتانی بێ و بیەوئ لەخستەم بەری ہیچی تر نییە.

خەجی وتی: ئەیەرۆ پیاوہ کە بۆ وا ئەلئ؟ تۆ پیایویکی دیندار و خواناس بوویت، ئەمە چل سالە خۆت دوور گرتووہ لە ھەموو نافەرمانییەک. خوا ئەگەر تۆلەى یەکیکی وەکوو تۆ نەداتەوہ تۆلەى کئ نەداتەوہ؟

خەجی بەم قسانە وردە وردە پیرانی سارد کردەوہو ھینایە سەر ئەوہ کە ئەو دەنگە نھینیە دەنگیکی راستەقینەى خواییەو دوورە لەشەیتان و ھیچ لە خستەبردن نییە. ئەمجا پیران وتی باشە ئافرەت داواى چی بەکەم؟ داواى ئیمان و عاقبەت خیری بەکەم؟ داواى ئەولادی چاک و صالح بەکەم؟ داواى مال و سامان و پایەى دنیایی بەکەم؟ داواى چی بەکەم؟

خەجی وتی پیاوہ یەکەم نیاز و داوات ئەوہ بێ کەخوا من گەنج بکاتەوہو بمباتەوہ تافی جوانی و رەنگ و رووخسار و جەمالتیکی وام بداتی لە دنیاوای ئەبەم نەبێ. ئەو وەختە من ئەم چەند سالە چەندەم خزمەت کردووی بەگور ئەبمەوہ ئەوئەندەبتر و زیاتر لەوہش خزمەتت ئەکەم. ئاسایشی دین و دنیات بۆ پێک دینم و لەخیزانی ئەیوبی پیغەمبەر چاکتر خزمەتت ئەکەم و زیاتر بە ھانائەوہ دیم.

پیران وتی: ئافرەت من و تۆ تازە تەمەنمان رابواردووہ خۆشی و ناخۆشی دنیا ھەر شتیک بویت بەسەرمان بردووہ. من کەدوعا ئەکەم با دوعای ئەوہ بەکەم خوا ئەولادی چاک و سالحمان بداتی. ھەم بە کەلکی ئەوہمان دئ لەدنیایا تا ماوین بە ھانامانەوہ دین و بە دەردمان ئەخۆن. کە مردیشین یەکیکی ئەبەن لەو شتانە کە پیغەمبەر لەبارەیانان و توویە خیر و سەدەقەیکە رەوانن قەت داوایی نایەن.

خەجی وتی: پیاوہ کە کە من گەنج بوومەوہ ئەو ئەولادەى کەتۆ ئەلیت ئەبێ بەخیر و سەدەقەیکە جاری ئەوہش ئەبیت و منیش گەنج ئەبمەوہ و تۆیش ئەکەوئتە رەحەتى بەیەک دوعا سێ شتی زۆر بەلکمان بۆ دیتەدی.

خه‌جی به‌م جوړه قسانه و به‌مجوړه ناموزگارته برديه دلی پیرانه‌وه که قسه‌که‌ی زور باشه و به‌یک داوا کردن سئ شتی زور گه‌وره‌یان بو پینک دیت، به‌لام هیشتا هر به‌ته‌واوی دلی نه‌یته‌هینا. وتی: نافرته‌م هم سئ دو‌عایه که‌من نه‌یکم یه‌کیتی بوو عاقبه‌ت خیری و نیمانداریمان بیت. یه‌کیتی بو‌ه‌ولادی چاک و صالح بیت یه‌کیتیشی بو‌مال و سامان بیت. نه‌و وه‌خته هم دینیشمان نه‌بیت هم دنیاش.

خه‌جی وتی: پیاوه‌که نه‌وه تو نه‌لیی چی؟ سئ نیازه‌که بو‌له شتی‌کا نه‌خه‌یته کار که نه‌و سئ شته به‌یک دو‌عا جیته‌جی بیی؟ که من گه‌نج بووم‌ه‌وه نه‌و وه‌خته به‌سانایی نه‌توانم خزمه‌تی مناله‌کان بکم، نه‌و منالانه‌ی که له‌من و له‌تو بن صالح و چاک نه‌بن. که گه‌وره‌ش بوون ئیش و کار نه‌کن له به‌ره‌می ئیش و کاره‌که‌ی نه‌وانا ده‌وله‌م‌مند و خاوه‌ن سامانیش نه‌بین. به هوی چاکه‌و سه‌لا‌حه‌ته‌که‌شیا‌نه‌وه سه‌ده‌قه‌ی جاریشمان بو‌دروست نه‌بی. فرمایشی پیغه‌م‌بر دپته دی، عاقبه‌تمان خیر و نیمانداریش نه‌بین. پیران قسه‌کانی خه‌جی به‌ته‌واوی کاری تیکرد و بریاریدا که یه‌کم دو‌عای جوان بوونه‌وی خه‌جی و به‌ناوات گه‌یشتنی خه‌جی بی.

شهو‌ی دوا‌یی له نیوه‌شه‌ودا چووه سر به‌رمال ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و داوای نه‌وه‌ی کرد له خوا که خه‌جی خیزانی بجیته‌وه ته‌م‌نی گه‌نجی و جوانیکی باشی بداتی. نرای پیران له‌گوشه‌ی ره‌شمالانا جینگیر بوو به‌یانی که هه‌ستان سه‌یری کرد خه‌جی نه‌و خه‌جیته‌ نه‌ماوه: ناسک و نازداریکه نه‌بخویت و نه‌بکه‌ی هر ته‌ماشای گه‌ردنی بکه‌ی دوو چاووی ره‌شمال، دوو گونای پری ئال، سر پر له‌قزی ئاوه‌لدامه‌نی کال له‌سنگ و به‌روکا له به‌زن و سه‌روکا وینه‌یه‌کی بی وینه‌ی نه‌م زیر ناسمانی شینه‌ بوو. نه‌زولیک‌های میسری و نه‌شیرینی نه‌رم‌ن نه‌چاو به‌خوماری کوردستان و نه‌په‌لک سه‌وزی داستان هیچیان نه‌ی نه‌گه‌یشتنی. زمان هر نه‌وه‌نده نه‌توانی بلئی وینه‌یه‌ک بوو له‌نه‌خشی کردگار تازه به‌ تازه که‌وته ناو روژگار‌ه‌وه.

له‌و لاهه خه‌جی که ته‌ماشای خوی کرد خوی به‌له‌ندامتیک هاته به‌رچاو له‌بازاری شوخیدا نه‌فریشته‌ی ناسمان نه‌په‌ری کیوی قاف که‌سیان ناویرن شان بده‌ن له‌شانی. گولی نه‌ونه‌مامی به‌هاران په‌لکه زیرینه‌ی ئیواران نمونه‌یه‌کن له‌ کالای بالای وه‌کوو چه‌تری تاوس. خوی بلاو کرده‌وه دلی بووزایه‌وه رووی گه‌شایه‌وه خه‌رامان به‌سر نازا ناوی نه‌کرد. گول له‌رومه‌تیا شه‌وبو له‌بویا سه‌ری شه‌رم‌زاری و رووی ژاکاویان دانه‌واند خوا پیدا ناوای نه‌دا.

بەمجۆرە خەجنى كەوتە ناو لالەزارى جوانىيى و شوخى ورده ورده ناوبانگى نازك و نازدارى خۆى بېستەو بەجۆرىك بېستېهەو كە خەرامانى چىنى لەچاۋ ئەما كەنيزەكى زەنگىيە. رۆژ بە رۆژ زىاتر ئەبوو بەنېشانگى پەنجەى سەودا سەران. ھەر ئەو ھەندە بۆ خەجىش وەكوو تاوسى لېھاتبوو چۆن تاوس سەيرى چەترى كلكى خۆى ئەكا فېز ئەيگرى و ئەگەشېتەو كە سەيرى قاچى ئەكا فسى ئەنېشېتەو ئەمېش كەسەيرى جوانى و بېستەو ھەى ناوبانگى خۆى ئەكرد ئەو ھەندە پتر گەشكە ئەيگرت، بەلام كە سەيرى پېرانى دانكەلى چاوكزى سەرلەر زۆكى رېش كلووى بەفرى مېردى ئەكرد سەرى ئەبردەو بەقولاخى خۆيا.

لە ئەنجاما ورده ورده پىي لەپېرانى مېردى پرى و كەمتر ئەھات بەلایا. ئەو خزمەتەى كە جارەن ھەببوو بۆى، لەباتى ئەو ھى لىي زىاد بكا ھەركەمى ئەكردەو. ئەو مال و مندالانەى كە جارەن بە تەنگىانەو بوو ئېستە چكەچكە بەرەلای كەردن و خستىيە پشت گوى. مال بىن خاوەن و بىن ناز مانەو، پېرانى بەناو مېردى ھەر چەند قەسى لەگەل ئەكرد بەلالووتەو جواپىكى ئەدايەو. خەجنى ئەوى بەدلىا نەھاتايەو مال و مندال و پېرانى مېردى بوو. سەرمەستى دنياى ئاھەنگ و جوانى بوو لەباتى كۆرە لاوىك ھەژارى وەكوو ئەمېر ئەرسەلانى رۆمى و جوامىرى ھەمەو ھەن و شەمسام ئاغى تەرگەورى لەبەر دەرگىا ئەكەوتن. كالای ئاوازەى شارەن بەناوى ديارىەو بەبار ھەر وەكوو بارەن ئەبارى بەسەرىا. خەجنى كە جارەن بەخوارەنى نانى ھەرزەن و لەبەر كەردنى كراسى جاي ھەجىجى رايئەبوارد، ئېستە شەكرى ئەخوارد و بە شىر دەستى ئەشۆرد. ئاورىشمى لەبەر ئەكرد و پىلاوى زەر كەفتى لەپىي ئەكرد. نەيادى پېران لەدلا ما نە نازى مندالان. پېران بىن ژن و مندال بىن دايك و مال بىن كەييانوو مانەو. ھەر چەندە پېران ئەبوت ئافرەت تۆ چىت وت و ئەمە چىيە؟ خەجنى وەكوو گويزى بو بۆمىرن وا بوو كاتىك ئاھەنگى خۆى بە ھىچ نەئەگۆرپەو.

پېران كەوتە ئامۆزگارى كەردنى و پىي وت ئافرەت رۆژانى رابوردووت لەبىر بىن، ئافرەت رۆژان رۆژى لەدوايە. بۆ مەنت بەرەلا كەردو مەنالت سەر گەردان كەرد. پەرسە لە ھۆزى ئاھى دەرۆيشان، دنيا لەسەرىك لا ناسورپتەو بېر لەو خوايە بكەرەو كە تۆ لەچ رۆژگارىكا بوويت و بەيەك ھەناسە كەوتىتە چ رۆژىك. ھەر ئەو خوايە ئەو دەسەلاتەى ھەيە بىنبا تەو دەخەكەى جارەن. واز بىنەو لەكەلى شەبىتان وەرە خوارەو.

خەجنى وتى: ئەى پىرى بېفەرى لاتى پەك كەوتووى لەبرسا مردوو! عەمرى خۆت و مەنالت نەمىننى تۆ چىت و خۆت بەچى داناو؟ بەو سەر و سەكوتەو ئامۆزگارى مەن ئەكەى.

من نیسته هه‌زاریک له‌بهر ده‌رگا‌که‌ما که‌وتوون. سه‌گه‌کانیان وه‌کوو تو‌وانه. تو‌چ رایکت هه‌یه‌خۆت به‌منه‌وه‌به‌ستی؟ چاوت بکه‌روه‌من کیم و تو‌کییت. تو‌ئه‌سپێ تیداویت ئه‌ته‌وئ خۆت به‌سه‌ر منه‌وه‌پاک که‌یته‌وه. من تو‌هه‌ر نانا‌سم و هه‌یج روژی‌ک له‌روژان هه‌یج په‌یوه‌ندیه‌کت له‌گه‌ل منا نه‌بووه. ئه‌م فله‌ه‌فله‌له‌چی، تو‌که‌ی له‌و پیا‌وانه‌بوویت نازک و نازداریکی وه‌کوو من چلمت پیا‌بسووی، وه‌یا به‌په‌رۆی پیس هه‌لت بگرئ. ئه‌م نابه‌جاییه‌ی نیسته‌کردت جاریکیکه‌نه‌یکه‌یته‌وه؛ ئه‌گه‌ینا ئه‌لیم به‌و که‌سانه‌که‌له‌بهر ده‌رگا‌که‌ما که‌وتوون زنده‌به‌چالت که‌ن. تو‌رایه‌ی ئه‌وه‌ت ناکه‌وئ من منالم له‌تو‌بوویت؛ منالی چی و شتی چی؟ من گولیکم له‌باخی جوانیی ئه‌م دنیا‌یه‌دا برۆ برۆ چیت له‌ده‌ست دئ دریفی مه‌که. ئه‌مه‌ی وت و له‌ناو شه‌پۆلی ده‌ریای گه‌وره‌بیدا لیتدا رویشت.

ئه‌م قسانه‌کاری کرده‌دلی پیران، به‌لام که‌بیری روژانی پیتشوو و بیری لانه‌وازی مناله‌کانی ئه‌کرده‌وه‌هۆنه‌هۆن فرمیسک ئه‌هات به‌چاویا و هه‌ر ئه‌یوت؛ لیبووردن باشه، ئه‌ینارده‌وه‌بو‌لای خه‌جی. خه‌جی له‌جارانی پیتشوو خراپتر جوابی ئه‌دایه‌وه، که‌مناله‌کانی ئه‌نارد بو‌لای ئه‌یوت به‌لکوو به‌زه‌یی پیا‌یانا بیتنه‌وه‌ئو منالی ده‌رئه‌کرد و ئه‌یوت ئیوه‌هه‌یج منالی من نین. به‌کورتی خه‌جی له‌ناو ئاهه‌نگی خو‌شگوزه‌رانی و رابو‌واردنی شاهانه‌دا مه‌ست بوو بوو؛ نه‌پیرانی به‌دلا ئه‌هات، نه‌منالی خۆی و پیران.

پیران ئیتیر گه‌بیشه‌جهرگی، شه‌ویک بۆی له‌سه‌ر به‌رمال دانیشت و ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌وتی: خوایه‌نیازیکی ترم که‌پیت هه‌یه‌ئه‌وه‌یه‌خه‌جی ژم بکه‌یت به‌دیله‌سه‌گیکی ره‌شی چوارچاو. تیری دو‌عای پیران له‌ناسمانه‌وه‌تیه‌ری و گیرا بوو. خه‌جی پیتستی سه‌گی چوارچاوی کرا به‌به‌راو بوو به‌دیله‌سه‌گیکی ئه‌جولیتته‌وه‌ئه‌شکیتته‌وه. سه‌یر ئه‌کا له‌پیتستیکی ترایه، هاوار ئه‌کا له‌نووژه و قوربه‌که‌به‌و لاووه‌هه‌یجیتری له‌ده‌م نایه‌ته‌ده‌روه. هۆشی هه‌یه‌به‌لام زمانی نییه؛ گیان هه‌یه‌به‌لام له‌پیتستیکی ترایه؛ سه‌یری خۆی ئه‌کا ئایا ئه‌مه‌خه‌جی خه‌رامانی چینه‌یا دیله‌سه‌گیکی چوارچاوی ماچینه؟ ئه‌مه‌ی نیسته‌خه‌وه‌و ئه‌بیینی یا ئه‌وه‌ی پیتشووی خه‌و بووه‌و رویشتووه؟ ئه‌تلینته‌وه‌و ئه‌پلینته‌وه‌ئه‌یه‌وئ قسه‌بکا قسه‌نییه. هه‌رکس دئ به‌لایه‌وه‌له‌باتی چاو به‌خوماری کوردستان سه‌گیکی گه‌رمیان ئه‌بیینی. ئه‌لئ چاو به‌خومار فریشته‌یه‌ک بوو بالی گرت‌وه‌ئسته‌له‌شوین ئه‌وا سه‌گیکی جیگرتوته‌وه.

به‌ره‌به‌ره‌ده‌وری ماله‌گه‌وره‌چۆل بوو، ئاغا و جووتیار که‌وتنه‌وه‌گه‌رانه‌وه، هه‌رکه‌بو دیار. که‌نیزه‌کانی کاره‌که‌ر روویان کرد و که‌وتنه‌گه‌ر له‌باتی سینی شیر و شه‌که‌ر بوو به‌فریدانی له‌تکه‌نان و لوولاقی که‌ر. له‌باتی باوه‌شیننی نازداران بوو به‌لووته‌شقی ریبواران،

له‌باتی دهنگی های و هووی سه‌رخوشانی عهدوالی دووی به‌شان، ده‌سِرۆک بوو به‌ده‌نگی ناده‌ی چخه‌ له‌و کسۆک. ئەو باره‌گا ئاوه‌دانه‌ بوو به‌ کاوله‌ و وێرانه‌. خه‌جی نووزه‌یکی له‌ زه‌وی و یه‌کیکی له‌ ئاسمانه‌ هه‌ر که‌ به‌لایه‌ ئەروا ئەم سه‌یری ئەو ئەکا و ئەو سه‌یری ئەم ئەکا، ئەم به‌چاوی به‌ به‌زه‌یه‌وه‌ ئەنووژینی ئەو به‌چاوی خه‌شمه‌وه‌ ئەبۆلینی.

ده‌نگ و باسی سه‌رده‌می ئەم و پیران له‌ناو خه‌لکا هه‌بوو، یه‌کی ئەبیوت ئەمه‌ خوای پیرانه‌، یه‌کی ئەبیوت ئەمه‌ دیله‌سه‌گی گوێ ئاگردانه‌. ئەوه‌ی لیتره‌ بوو فریشته‌بوو ئیسته‌ له‌ ئاسمانه‌، هه‌تا یه‌کی گرت قسه‌ی ئەم هه‌مووانه‌ گشت وتیان ئەمه‌ ئاه‌ و نزووله‌ی شیخی پیرانه‌. ئەی خه‌جی به‌دبه‌ختی ئاخ‌ر شه‌ر هه‌یچ چارت نییه‌ ئەوه‌ نه‌بێ په‌نا به‌رینه‌ به‌ر ئەشکه‌وته‌که‌ی پیران.

خه‌جی ئەمانه‌ی هه‌موو گوێی لێیه‌ به‌لام ناتوانی قسه‌بکا. له‌ نووزه‌ به‌و لاه‌و زمانی ناگه‌رێ به‌شتیکی تر. هه‌رچه‌نده‌ سه‌یریش ئەکا که‌ستیک نییه‌ به‌دادایا بگا‌و تیماری ده‌ردی کاریگه‌ری بکا.

له‌ ئەنجاما هه‌یچ چاری نه‌ما به‌ تلاوتل و به‌ کلکه‌ له‌قێ خو‌ی گه‌یاند هه‌شکه‌وته‌که‌ی پیران. پیران ده‌رکی ئەشکه‌وتی لێ پشکۆل کرد. خه‌جی دیله‌سه‌گ به‌ده‌وری ئەشکه‌وتا ئەگه‌وزی و ئەینووژاند و ئەیقۆراند. مناله‌کانی لێ کۆبوونه‌وه‌. منال سه‌یری ئەویان ئەکرد ئەگریان ئەو سه‌یری منالی ئەکرد ئەینالاند و ئەیقۆراند. منال ئەچوونه‌ لای پیرانی باوکیان، باوکیان له‌ ده‌ریای خه‌م و په‌ژاره‌دا تقوم بووبوو، ئەهاتنه‌ لای دایکیان له‌ سه‌گینکی ره‌شی چوار چاوی ته‌پاوتلکه‌ر زیاتر هه‌یچیان به‌رچاو نه‌ئه‌که‌وت، ئەینادایه‌ پرهمی گریان. له‌گریانی ئەوان و دایکیان و په‌ژاره‌ی باوکیان ئەرز و ئاسمان به‌زه‌یی ئەهاته‌وه‌ پێنانا.

مناله‌کان چوون ئەمجاره‌ که‌وتن به‌سه‌ر باوکیانا و به‌گریان و زاری ئەمان و له‌ولاه‌و به‌ده‌نگی نووزه‌و پارانه‌وه‌ی خه‌جی ئەمیش ده‌ستی کرد به‌گریان به‌سه‌ر مناله‌کانیا. ماوه‌یک به‌م جو‌ره‌ تێپه‌ری، بلێسه‌ی ئاگری ده‌روون رۆژ به‌رۆژ تێتر ئەبوو. ئاگری جگه‌ر پیرانی هه‌لگرت. شه‌ویک له‌نیوه‌ شه‌وا بۆی چوووه‌ سه‌ر به‌رمال و ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌ وتی: خوايه‌ نیازیکم ماوه‌ گیرای بکه‌ی ئەویش ئەوه‌یه‌ له‌به‌ر خاتری مناله‌کانم خه‌جی ژنم به‌رینه‌وه‌ دۆخه‌که‌ی جارانی و بێته‌وه‌ به‌خه‌جیکه‌ی جاران. تیری دوعای گیرابوو خه‌جی پێستی سه‌گی له‌کۆل بووه‌وه‌و بووه‌وه‌ به‌خه‌جیکه‌ی جاران و چوووه‌وه‌ ئەو دۆخه‌ که‌ له‌گه‌ل پیرانا به‌کزیه‌وه‌ دانه‌نیشن. ئەوه‌نده‌ هه‌بوو پیران نوێژ و رۆژی چل سال هه‌رسێ دوعاکه‌ی به‌ تره‌که‌ی خه‌جیدا ده‌رچوو.

- همه‌ی نادر هه‌بوو له‌و شاره‌زووره. براهه‌کی هه‌بوو ئەم براهه ژنیکه هه‌بوو روژی کولابوو به ده‌ستیه‌وه؛ هه‌موو جار گله‌یهی له‌لای همه‌ ئەکرد که ژنه‌که‌ی له‌ گه‌لیا باش نییه. همه‌ش پینی ئەوت: براه تۆ خۆت پیاو نیت، ئەگه‌ینا ژن چیه‌ پیاو به‌ده‌ستیه‌وه بکه‌ویتنه زه‌لاله‌ته‌وه؛ ده‌سا ژنه‌که‌ی من هه‌رکه چاوی لێ به‌رز ئەکه‌مه‌وه له‌وانه‌یه زه‌نه‌قی به‌جیت. ئەویش وتی: جا بزا تۆ چیت له‌گه‌ل کردوو و به‌و جووره هاتۆته ژیر رکیفت. [همه‌ وتی:] هه‌رکه جوولاه‌ته‌وه به‌ تاکه که‌وش سهر و گوپلاکیم ناوه‌ته یه‌ک. جاریک دوو جار وام له‌گه‌ل کردوو ئیسته ئیتر وه‌کوو ماستی مه‌یوی لیهاتوو. وتی: سا براه‌وه‌للا منیش وای له‌گه‌ل ئەکه‌م. یا خوا کارت راس بی براه و ئەم ریگه‌یه‌ت پیشان دام! ئیتر بی گومان رزگارم ئەبی.

کابرا به‌دلیکی خۆشه‌وه چوووه بو‌ ماله‌وه. هه‌رکه چوووه زووره‌وه به‌ بی چریه تایی له‌ که‌وشه‌کانی داکه‌ند بو‌ ئەوه بیمالی به‌سهر ژنه‌که‌یا و ئاقلی بکا. ژنه‌که‌ی چاوی بی که‌وت لینی شیتان و وتی: کوره ئەوه شیت بووی و ئەو تاکه که‌وشه‌ت داکه‌ند؟ کابرا وتی: نه‌وه‌للا خانم گیان! ئەوه بو‌ ئەوه‌م داکه‌ند بیمالم به‌سهرخوما.

- کابراه‌ک هه‌بوو زور له‌ژن ئەترسا، له‌ لایه‌وه وابوو ژنی بی گۆبه‌ن نییه. پاشان ناو و نیشانه‌ی ژنیکه به‌حه‌با و حسمه‌تیاں بو‌ هه‌لدا و له‌گه‌ل ئەمه‌شا زور ده‌ست ره‌نگینه. چوو ئەو ژنه‌ی هینا و نه‌وکلێ دایه سه‌رخۆ. شه‌وی له‌ ژنه‌که‌ی پرسى ئایا تۆ هیچ ده‌ست ره‌نگینی و پیشه‌یکه ده‌ستیت هه‌یه؟ وتی: نه‌وه‌للا من پیشه‌و سه‌نه‌تم له‌ قاچمايه. وتی: ده‌ک موباره‌ک نه‌بی.

تافگەى ئیلاخ

- لە قسەى کوردییە ئەلن:

جاریک ریوینک لەو بناڕەدا تى ئەپەرى ئیستریکی تۆر تیری خواردبوو راکیشا بوو بەتەواوی نووستبوو، هیچ جوولەى نەئەکرد. ریویەكە بەپشتیا تێپەرى گولمەى قنگى دەرپەربوو. ریویەش لای وابوو ئیستەرەكە تۆبۆه تەماعى كرده قنگەسوورە دەرپەریوەكەى. چەمۆلەییكى بۆ درێژ کرد. ھەر چەمۆلەى گەیشتە قنگى ئیستەر، ئیستەر راجەنى و راپەرى و راست بوو. چەمۆلەى ریوی لەناو قنگیا گىرى خواردو خۆیشى بە پاشووى ئیستەرەوہ دالە رۆچكە بوو. ئیستەر كەوتە جامبازە بەو دەشتەدا. لەریگەى دا چەقەلىك چاوى پىيان كەوت وتى: «ھا خێرە مام ریوی وا خۆتت بە پاشكۆى ئەو ئیستەرەدا ھەلواسیووە؟ رەنگ بى بەخێر بۆ حەج بچن».

ریوی وتى: «بەخوا ئاغە چیت عەرز بکەم، ژيان و مردنم بەستراوہ بەتريكى ئەم ئاغەمەوہ. بەخێر ئەگەر ئەم تريكى كەند ئەو وەختە فيكرىكيش لەحەجەكە ئەكەینەوہ».

- تینووم بوو لەگەل مام پیرداود دانیشتبووین. لەبەر ئەوہ ریشى سىى بوو حەزم نەکرد راستەو راست بلیم ئاوم بۆ بێنە؟ وتم: بەخوا مام پیرداود رەنگ بى ئاوەكە ساردبى. وتى: ئا. وتم: پیاو ئارەزووى خواردنەوہ ئەكا. وتى: «ئا». وتم: ئەگەر پیاو تینوى بى برۆا ناکەم ئەگەر ئاو بخواتەوہ سەرماى بى. وتى «ھم». وتم: جا ئەگەر پیاو تینووى بوو چى ئەكا؟ وتى: ئاو ئەخواتەوہ. ئیستە و ئەوسا ئاوى ھەر بۆ نەھێنام. منیش وتم ئەگەر بەمجۆرە بەدەمیوہ برۆین تا ئیوارە لى نابینەوہ و وازم لێھێنا.

- كابرایەك ھەبوو كۆرىك و ناشىكى ھەبوو. بەكۆرەكەى وت: رۆلە ئەگەر ئەزانى شتى ترمان زۆرە، ئاشەكە بفرۆشەو ژنىكى بى بێنە بۆخۆت.

كۆرەش چوو ئاشەكەى فرۆشت و بە پارەكەى ژنىكى ھێنا. لەپاش ماوہیەك لات كەوتن، ھىچیان نەما. وتى: تەماشاكە ئەوى ئارد ئەرى فرۆشم بۆ ئەوہى گوو ئەریت.

- مەلا یەحیای چوورستانی بۆى گێرامەوہ وتى:

ئەحەى كرنوو چوو بوو بۆ حەج و گەرپاڤووەوہو گەیشتبووە «تسن»ى كەرکووك. كەشىدەىكى حاجیانى لەسەر بەستبوو. لەو كاتەدا لەتسن مردوویەكیان لى مردبوو،

بردبوویان بۆ سەر قهبران. به‌کیان کهوتبوو بۆ مه‌لاییک ته‌لقینی بخوینێ که حاجی نه‌حمه‌د به‌ویدا تی نه‌په‌ری. به‌مه‌لای نه‌زانن به‌رۆکی نه‌گرن بۆ نه‌وه ته‌لقینی مردوو که‌یان بۆ بخوینێ. نه‌ویش هه‌یج خۆی تیک ناداو نه‌چیتته سەر گۆره‌که‌و به‌م جووره ته‌لقینه‌که نه‌خوینێ نه‌لی: «که‌رکووکی ئیبن که‌رکووکی خواردنت سلق و یارکووکی که نه‌کیرت دینه سەر گوێ ته‌پ نه‌که‌ی وه‌کوو که‌ر هه‌سته بلێ تلی تلی ده‌ستم له‌ده‌ستی شاقولی کفنم نه‌خه‌مه سه‌رملی نه‌چمه جه‌حه‌نم تا بنی ته‌لقینه‌که‌ت له‌به‌ر... بو‌تیه خوینم الله‌اکبر».

وتم مه‌لا نه‌مه نه‌گه‌ر شعره زۆر له‌نگه. وتی: «نه‌حه‌ی کړنوو به‌شعری ئازادی ئاورویی ئیسته وتویه خۆی نه به‌ستۆ ته‌وه به وه‌زن و قافییه‌وه».

- سالیکی والیه‌ک نه‌چیتته «توزخورماتوو» له‌و ئیشانه که ئه‌یکا یه‌کیکیان نه‌وه نه‌بێ که خه‌لکه‌که‌ی نه‌وی فیری نوێژ کردن بکا. جار ئه‌دا هه‌رکه نوێژ بکا هه‌موو رۆژی مه‌تالیکی نه‌داتی. ته‌قه نه‌که‌ویتته دوزه‌وه که‌س نامی‌نیتته‌وه که نوێژ نه‌کا.

هه‌تا چل رۆژ به‌مجۆره له‌گه‌لیان نه‌رواو پاشان پاره‌که‌یان لی نه‌به‌ری. سه‌یر نه‌کا که‌س نه‌چوو هه‌وه بۆ نوێژو هه‌موو لێی به‌شیمان بو‌ونه‌وه. پتی وتن: نه‌وه بۆ نوێژه‌که‌تان دایه دواوه؟ پێیان وت: «ئیمه هه‌ر به‌قه‌در پاره‌که نوێژ نه‌که‌ین؛ پاره‌ بده تا نوێژ بکه‌ین».

- کابرایه‌کی شاره‌زوری به‌میوانی ری ئه‌که‌ویتته سوله‌یمانی و شه‌وی نه‌چیتته مالی دۆستیکی. شه‌وی چاو ئاویکی ساردی زۆری لی نه‌خواته‌وه. له‌کاتی نووستنا له‌ ژووریکا نه‌ینوینن و ده‌رکه‌ی له‌سه‌ر دانه‌خه‌ن؛ که‌سی تریش له‌ژووره‌که‌دا نابێ ته‌نها منالیکێ چوار پینج سالانی خانه‌خوێکه نه‌بێ.

شه‌وی کابرا میز زۆری بۆ دینی. هه‌له‌سته‌ی به‌چیتته ده‌ره‌وه سه‌یر نه‌کا ده‌رگا له‌ پشته‌وه داخراوه. نه‌گه‌ریته‌وه زۆر په‌ریشان نه‌بێ خۆی راناگرێ، فیکر نه‌کاته‌وه به‌چیت مناله‌که لا‌با و میزه‌که‌ی بکاته ناو جیگا‌که‌ی نه‌وه‌وه که به‌یانی هاتن نه‌لین نه‌مه مناله‌که خۆی میزی کردوه و کابراش رزگاری نه‌بێ. له‌راستیدا فیکریکی باش بوو کابرا نه‌چی مناله‌که هه‌له‌گرێ نه‌یخاته جیگا‌که‌ی خۆی و په‌ر ناو جیگای مناله‌که نه‌کا له‌ میز و رزگاری نه‌بێ. نه‌مجا دیتته‌وه مناله‌که هه‌له‌گرێ نه‌بیاتته‌وه بۆ ناو جیگا‌که‌ی خۆی و نه‌میش دیت له‌شوین خۆی رائه‌کشێ.

که رائه‌کشی سه‌یر نه‌کا لارانی نه‌که‌وئ له‌شتیکی شل و بوئیکی پیسیش دیت. تومه‌س نه‌مه منالی زیره‌ک له‌و وه‌خته‌دا که کابرا هه‌له‌یه‌گرئ و نه‌یه‌نینه‌ ناو جیگا‌که‌ی خۆی به‌عاده‌تی شه‌وانی لای وا نه‌بئ نه‌وه دایکی هه‌لیساندوه بردوو‌یه بو سه‌ر ئاوده‌ست ناو جیگای کابرا پر نه‌کا له‌پیسایی.

سه‌یرتر نه‌وه بوو تا به‌یانی میزی کابرا له‌ناو جیگای مناله‌که‌دا وشک بووه‌وه.

- جووله‌که‌یک هه‌بوو له‌سابلاخ «شه‌له‌مۆ»‌ی ناو بوو؛ کچیکی هه‌بوو دابووی به‌شوو. له‌لای جووله‌که‌ که کچ درا به‌شوو نه‌بئ پاره‌یه‌کی باش بخزیته‌ ته‌کی. شه‌له‌مۆ دووسه‌د تمه‌نی خستبووه‌ ته‌ک کچه‌که‌ی. شه‌وئ کابرای زاوا نه‌ئه‌چوو هه‌رده‌ نه‌یوت دووسه‌د تمه‌ن چیه‌ خستوو‌یا نه‌ ته‌ ته‌کی؟ به‌ناچاری به‌شه‌له‌مۆیان وت. شه‌له‌مۆ به‌ تووره‌یه‌وه هات بو مالی زاواو پیتی وت: «هه‌ی سه‌گی سه‌گباب! من کچیکی چوارده‌ ساله‌م به‌ دووسه‌د تمه‌نه‌وه پی داوی و نه‌لیم بیگی؛ که‌چی تو نایگییت. وه‌ره تو سه‌د تمه‌ن به‌ من بده‌ هه‌تا من خۆت و هه‌چ خزم و عه‌شره‌تیکت هه‌یه هه‌مووتان بگیم».

- کابرایک وا چوو بووه‌ دلپه‌وه که بووه‌ به‌گه‌نم و مریشک نه‌یخوا. له‌به‌ر نه‌مه کون به‌کون خۆی له‌مریشک نه‌شارده‌وه. له‌دوایی‌دا چار نه‌ما گرتیان و خستیا نه‌ شیتخانه. ماوه‌یه‌کی پینچوو وتیان چاک بوه‌ته‌وه و هینایانه‌ ده‌ره‌وه. هه‌رکه چۆوه‌ ماله‌وه مریشکی به‌رچاو که‌وت، دابه‌ بانگه‌لاو هاوار هاوار. که‌س و کاری وتیان: نه‌رئ نه‌وه هاوار هاواری چیه‌؟ خۆ تو ده‌نکه‌گه‌نم نیت مریشک بتخوا. وتی: «به‌لئ نه‌زانم، به‌لام ئیوه به‌مریشکه‌کی به‌سه‌لمین که‌ من ده‌نکه‌گه‌نم نیم».

- مه‌لا نادریک هه‌بوو لووتیکی ناقۆلای پینوه‌ بوو. روژیک نه‌چیته‌ مالی یه‌کی له‌قوتایه‌کانی. نه‌و قوتایه‌ی برایکی بچکۆله‌ی نه‌بئ، مه‌لا نادری چاو پئ نه‌که‌وتبوو. دایکی کوره‌که‌ له‌ترسی نه‌وه نه‌ وه‌ک کوره‌که‌ی که‌چاوی که‌وت به‌لووتی مامۆستا ده‌ست بکاته‌ قسه‌کردن وه‌یا. پینکه‌نین ناردیه‌ ماله‌ دراوستیکه‌یان.

مه‌لا نادر هات و دانیشت و باجی ئایشی به‌خیراتنی کرد، به‌لام هه‌ر دلی له‌مستیا به‌ نه‌ وه‌ک کوره‌که‌ی پینته‌وه. له‌و کاته‌دا که‌ پیاله‌ خالیه‌که‌ له‌ به‌رده‌می خۆیا دانه‌نی و نه‌یه‌وئ شتیکی تیکا بو مامۆستا پیتی نه‌لئ: «مامۆستا شیر بکه‌مه‌ لووتیه‌وه یا قاوه».

- کابرایهک له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا و چوار منالیا له ژووریکا نه‌نووستن. نه‌گه‌ر جاریک بیویستایه گه‌مه و گالته‌یک بکه‌ن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا مناله‌کان لییان نه‌بوون به‌شملی شهر و لی نه نه‌گه‌ران.

رؤژیک کابرا چوو هه‌ندی گیزه‌ری کپی هینایه‌وه به‌هه‌ر مناله‌مسته نوکیک و گیزه‌ریکی دایه، وتی بچن له‌ژیر لیفه‌که‌وه بو خوتان بیخون، به‌لام نه‌بی ده‌نکه ده‌نکه نوکه‌که بخون. نه‌گه‌ر هه‌ر که‌س دوو دوو بیخوا گیزه‌ره‌که‌ی لی نه‌سستینه‌وه و نه‌ییرمه قنگی. منالان چوونه ژیر لیفه‌وه خه‌ریک بوون به‌نوکی برژاو خواردنه‌وه. کابراش به‌دلنیا‌یی له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا ده‌ستی کرد به‌ئیشی خیرکردن.

له‌پاش ماوه‌یه‌ک به‌کئی له‌مناله‌کان - که نوکه‌که‌ی ته‌واو بووبوو - سه‌ری له‌ژیر لیفه‌که‌ ده‌ره‌ئینا سه‌یری کرد ته‌وا باوکی سواری دایکی بووه، قیژانی وتی: «مناله‌کان مناله‌کان! ته‌ماشاکه‌ن وادیاره دایکم نوکه‌که‌ی دوو دوو خواردوو، ته‌وه‌ته باوکم گیزه‌ره‌که‌ی تی نه‌بری».

- له‌سه‌رده‌می تورکه‌کانا کابرایکی سمیل بابری کوردی خه‌لکی ته‌وه سه‌ره بو کاسبی نه‌چئی بو نه‌سته‌موول، به‌لام کابرا، کابرایکی که‌له‌میزدی جوان‌چاک له‌ده‌مه‌ده‌می گه‌رانه‌وه‌یا بو ولات رؤژیک به‌ناو کولانیکا تی نه‌په‌رئ. ژنه ده‌وله‌مه‌ندیکی میزدفسر له‌سه‌ر بانه‌وه چاوی پی نه‌که‌وئ و نه‌زانئ کابرایکی غه‌ریبه، له‌دلی خویا نه‌لئ نه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌م کابرایه‌دا ریکه‌وم به‌بی گومان منالیکم نه‌بی و به‌ته‌واوی بنج له‌سه‌ر مال و ملکی میزده‌که‌م دانه‌کوتم.

کاره‌که‌ریک نه‌نیرئ به‌شوین بیاه‌که‌دا و بانگی نه‌کا و پیی نه‌لئ: من حه‌ز نه‌که‌م جارئ له‌گه‌ل تودا دروست بيم به‌لکوو منالیکم بی. کابرای کورده‌ی ساله‌ها دوور که‌وتووی له‌مال و منال وه‌کوو باره‌ شاری هاتیبته‌وه، وانه‌زانئ و به‌تایبه‌تی ژنه‌که هه‌ندی پاره‌شی نه‌داتئ. له‌وه‌ختی ئیشا کابرا نه‌لئ: «خانم ئاره‌زووی خۆته نه‌گه‌ر نیوه‌ی به‌رم کوره‌که‌ت نه‌بی به‌ یوزباشی، نه‌گه‌ر هه‌مووی به‌رم نه‌بی به‌ بنباشی ئیتر تو کامت نه‌وئ ئاره‌زووی خۆته». ژنه نه‌لئ: دیاره حه‌ز نه‌که‌م بی به‌ بنباشی.

کابرا ده‌ست نه‌کا به‌ئیش له‌وه‌خته‌دا ژنه - بلامانی - بایکی به‌ده‌نگی لی به‌ره‌ئیبته‌وه. کابرا نه‌لئ: «داخی گرانم خانم کوره‌که‌ت به‌هیچ گوویک نابئ ته‌نها ته‌وه نه‌بی که‌ نه‌بی به‌ بۆریه ژه‌نی قشله».

- دزیک لەتاریکە شەویکا چوووە مالتیک بۆ دزی. هەر چەندە گەرا هیچی دەست نەکەوت. لەبەر زۆر گەران تینویشی بوو گۆزەلە شریک دانرابوو چوووە سەر گۆزەلە کە سەیری کرد ئەویش کونە و تۆکتی ئاوی تێدانییە. بەنسک و ناھۆمێ گەراپەووە دواوە. لە گەرانەووەدا گویی لە دەنگتیک بوو راوەستاو گویی راگرت سەیری کرد ئەمە ژن و میردە کە ئیشی شەرعییان کردوووە قسە ئەکەن. پیاووە کە بەژنە کە ئەلێ: ئەوئ من دام بەتۆ ھەزار لیرە دیتێ. ژنەش بەپیاووە کە ئەلێ ئەوئ من دام بەتۆ دوو ھەزار لیرە دیتێ. لەم کاتەدا دزە کە توورە بوو وتی: «سەگباینیە ئیوە شەوئ سێ ھەزار لیرە مامەلە ئەکەن کەچی تۆزێ گۆزەلە شەرە کەتان پینە ناکەن ئەگەر موسلمانیک ھات تۆزێ ئاوی لێ بخواتەووە».

- لەتاران دوکتۆریک شوینی تاییەتی کردبوووە بۆ ھاتوچووی نەخۆشەکان. ئەم خانووی دوو دەرگای ھەبوو یەکتێ لەپێشەووە یەکتێ لەپاشەووە. دەرگای دواوەیان تیکدابوو خەریک بوون چاکیان ئەکرەووە؛ کرێکار ئیشی تێدا ئەکردو و ریگاکی وای لێ ھاتبوو بەکەلکی ھاتوچووی نەخۆش نەئەھات.

بە شاگردە کەمی خۆی ئەلێ: لەسەر قاقەزیک بنووسێ «لەبەر ئەووە دەرگای دواوە ویرانە لەدەرگای پێشەووە تەشریفتان بیت». ئەم پارچە یە بەقەد دیواری خانووە کەووە بۆ ئەووی ئیتر لەو دەرگای پاشەووە ھاتوچوو نەکریت تا چاک ئەکریتەووە.

شاگردە کە سڕیش ئەدا لەپشتی پارچە قاقەزە کەو ئەبەوئ بینووسیتێ بە دیوارە کەووە لەو کاتەدا دوکتۆر بانگی ئەکا ئەمیش پارچە قاقەزە کە بە بەرەواژەیی لەسەر کورسینیک دانەنێ و ئەچی بەدەم دوکتۆرەووە. کوتوپر لەو دەمەدا ئافرەتێکی نیووە نەخۆش دیت بۆ لای دوکتۆر و لەسەر کورسیە دانەنیشێ قاقەزە تەرکەمی پێووە. قاقەز راست ئەنووسێ بەشوینی دانیشتی ئافرەتە کەووە. ئافرەت بەناو شەقام و کۆلانا وەکوو کۆتر ئەپرا بەریگادا ھەموو ریبواریک کە لە پشٹیەووە تی ئەپەرن سەیر ئەکەن ئاگاداریەک بە دەر قنگی خانمەووە یە نووسراوہ: «لەبەر ئەووە دەرگای دواوە ویرانە لەپێشەووە تەشریفتان بیت».

- لەجەنگی یە کەما ئەووە بوو لەشکری ھەموو ولاتییک چوو بوووە ولاتیکی ترەووە ئەلمانەکانیش چوو بوونە فەرەنسەووە. سەربازی دۆ نەدیوی ئەلمان خانمە جوانەکانی فەرەنسە ئەبینن ھۆشیان لانامینێ و پەلامار ئەدەن. پیریژنیکی فەرەنسی سەیر ئەکا کەس بەلای

ئەووە ناچی لەمە زۆر توورە ئەبێ ئەلێ: «ئەی خوا بۆ هەموو کەس جەنگە کەچی بۆ من ئاشتییە».

سەربازیکێ ئەلمانی گویێ لێ ئەبێ لای وا ئەبێ ئەمە جیتیوی ئەداتێ ئه‌چیت بە شەپە زلله بەر ئەبیتە ویزە ییریژی ئەرامەنە، ئەوەندە ی لێ ئەدا ئەمرێ. لەپاش ئەو کە ئەبێخەنە گۆرەووە نەکیڕ و مۆنکەر دیتە سەری. نەکیڕ لێی ئەپرسی خۆی تۆ کییە؟ پیرەژن ئەلێ: تۆ پتیم بلی تۆ کیت؟ ئەلێ: من نەکیڕم. ئەویش ئەلێ: خوا ئینسافت ببێ لێرەش هەر نەکیڕ؟ ئەی کیڕ لەکویە؟

- لەبەغدا گەلێ لە «کویر»ەکان مۆزیکا لێ ئەدەن. روژیک پیاویک بەیەکی لەو کویرانە ئەلێت کە هەموو روژیک بچیت بۆ مالیان فیری موزیقای بکا. کویرەش مالی کابرا نازانی کابرا ناوو نیشانی ماله‌کە ی خۆی ئەداتێ کە لە وەزیریە لە فلان شوین بە دەستی راستەووە دەرگای چوارمە، کە پارچە تەختەیه‌کی بچووک لە تەنیشتیەووە داکوتراووە ناوی خۆی لێ نووسراووە ئەو مالی ئەوانە.

کویرە ی موزیقار روژی دوایی ئەروات بەناو و نیشانە کە ئەچیتە کۆلانەو بەپال دیوارە کەدا بە دەستکوتان ئەروا. دەرگای یەکەم و دوووم و سێیەم نە، ئەگاتە دەرگای چوارەم لەو کاتەدا بەریکەوت «حەزەرەتی» لە شۆرجە برنج و روئی بەحەمالیکا ناردبوو بۆ ئەو ماله. حەمال کە لە تەنیشت دەرگاکەووە راوەستاووە چاوهرپی پسوولە ی گەیشتی برنج و روئەکە ی ئەکرد لە فەرەیدونی خۆمان.

حەمالە رەسمیەکانی بەغدا هەر یەکە «باج» یکیان پتیه‌و ئەم باجە ی لە قورقوشم وەیا لە شتیکی ترەو بەسەر سنگیانەووە هەلی ئەوەسن.

کویرە ی موزیقار بە دەستکوتان کە ئەروا لەپتیشا دەستی ئەکەوێتە سەر پارچە «باج» ی حەمالە کە وا ئەزانی ئەمە دەرگاکە یەو ئەمەش پارچە ی تەنیشت دەرگاکە یە کە فەرەیدون پتی وتووە. ئەمجا دەست بە سەرسنگی حەمالی ئەو بەدەرگا زانیووە دا دیتیتە خوارەووە دەعبای حەمال دیت بەدەستیەووە ئەوا ئەزانی ئەووە ئەلقەریری دەرگاکە یە دەست ئەکا بەکوتانی. حەمال ئەکەوێتە گرم و بۆلەبۆل موزیقار وا ئەزانی ئەمە «عود»ە کە ی شانیەتی وا دەنگی لێووە دیت. دەست لە کیری حەمالە بەرەلا ئەکا و بە پەلە دەست ئەبا بۆ عودە کە ی ئەلێ: «سەگباب خێوکه! من دەرگاکەم کوتا ئیتیر تۆ ئەم ئاوازه خویندنەت لەچی؟»

بەم جۆرە فەرەیدون مامۆستای بۆ خۆی راگیر کرد که فتری عود لێدان بیت.

- تازە ئۆتۆمبیلە پاسەکان کەوتبوونە ناوشاری سولەیمانی بۆ هاتوچوو کردنی خەلک بەناو شارا، کابرایکی «مراڤه»یی لەگەڵ ژنە کە یا هاتبوونە سولەیمانی و سواری پاس بوو بوون. وایکەوتبوو ژنە کە لەپێشەوه دانیشتبوو میردە کەمی لەبەشی دواوه. کابرای میرد پاره ی هەردووکیانی داوو پاسە کەش پریبوو لەخەلک لەو ناوهدا کابرا هەستا و بەدەنگی بەرز بانگی کرد لە ژنە کەمی: «تایشی تایشی من لەدواوه داومە، ئیتر تۆ لە پێشەوه مەیدە».

- تازە شەری یە کەم بپرابوووه کابرایەکی ئینگلیزی لە ئینگلتەرە قسەیی بۆ دۆستیکێ ئەکرد وتی: کوردەکان هەتا بلتیت پیاوی چاکن و خزمەتی میوان زۆر ئەکەن. هەر کە میوانیک ئەچیتە ناویان ئەیبەنە مالهوه پەزیرایی لێ ئەکەن. ئەیبەن بۆ گەران، ئەیبەن بۆ ناو باخ، شتی خۆشی ئەدەنێ سەر روومەتی ماچ ئەکەن، بەشەو لەتەنیشت خۆیانەوه ئەینووتن، لە حەماما دەست بە هەموو لایەکیا دێن و ئەیشۆن؛ بەکورتی بە هەموو جۆرخزمەتی ئەکەن. کابرای دۆستی وتی: جا تۆ کەمی چویت بۆ کوردەواری تا ئەم هەموو نەوازشە ببینی؟ ئەویتر وتی: من خۆم نەجووم ئیمسال ژنە کەم چوو بوو هاتەوه گیرایەوه.

- سێ کابرای سیان ئەچنە هەولێر مەنارەیی «شیخی چۆلی» ئەبینن، بەلایانەوه زۆر سەیر ئەبن و هەر سەیری ئەکەن یەکیکیان ئەلێ ئەمە چییە؟ ئەمە بە هەقزی من قاریی ئەرزە. یەکیکی تریان ئەلێ: وا نییە ئەمە بیرە کەمی قوچە بلباسە هیناویانە لێرە هەلیان گیراوه تەوه لۆ ئەوهی ئاوه کەمی وشک بێی دیسانەوه سواغی بدەنەوه. سێیە میان ئەلێ: ئەوه ئیوه چ دەرین؟ ئەمە کیری ئەرزەوه ئەچنی بەقوزی خوشکی ئاسمانیدا.

- کابرایەکی کورد تەلاقی ئەکەوی و ئەچیتە لای شیخ بابەعەلی تەکیەیی لەسولەیمانی ئەلێ: «یا شیخ هانام هاوردگەسە درگاکەت تەلاقم خواردگەو منالدارم». بابەعەلیش ئەلێ: چیت وتەوه؟ ئەلێ: «قوروان کە من وتم وه ژنە کەم تەلاقت کەوتوی ئەو وتی شیر». بابەعەلی ئەلێ: چۆن شیریک؟ درێژ بوو یا کورت؟ ئەلێ: قوروان نەدرێژوو و نەکورت. ئەلێ ئەتوانی بیلتیت ئەلێ: قوروان دوو سنی شیرێ لەویدا پێ لێ ئەدا ئەمجا ئەلێ ئەتوانی ژنە کەشت ببینی؟ ئەلێ: قوروان خاس ئەتوانم ئەو ئەچنی بەشۆین ژنە کە یا.

له‌م لاهه شیخ بابه‌علی چند که سیک کو نه‌کاته‌وه و چاره‌ری هاته‌وه‌ی کابرا نه‌کن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا. نه‌مجا دینه‌وه بابه‌علی له‌ ژنه‌که نه‌پرسی نه‌لی چون بوو؟ ژنه‌ش نه‌لی: قوروان نه‌م ده‌ویت باوکه وتی: هدر سی ته‌لاقت که وتوی منیش وتم شیر، گووت خوارد. بابه‌علی له‌ویدا دوو سی شیریش کورت و دریز به‌ژنه‌که داته‌هیللی و نه‌مجا پنیان نه‌لی: بچنه‌وه مادام شیره‌که دریز نه‌بووه ته‌لاقه‌که ناکه‌وی. نه‌وانیش نه‌لین نه‌ی وه‌قوروانت وین.

- مه‌لا نه‌وره‌حمان هه‌بوو له‌سوله‌یمانی، رۆزیک هه‌ندئ له‌ مه‌لاکانی وه‌کوو شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی و شیخ نووری بابه‌علی و مه‌لا حسینی پیسکه‌ندی رووی لی نه‌نین که بانگ‌یشتتیکی نان خواردنیان بکا، نه‌ویش -سه‌لامت بی- هیچی له‌ده‌ست نه‌ه‌بووه‌وه. تا ماوه‌ی شه‌ش مانگ به‌مجوره له‌گه‌لی خه‌ریک نه‌بن له‌نه‌نجاما به‌لینیان نه‌داتی که بابه‌ تيمشه‌و بو نان خواردن له‌ مالی تیمه نه‌بن و کیش له‌گه‌ل خۆتان تینن بینن.

نه‌مه‌ خه‌به‌ریکی خوش بوو بو ئیواره مه‌لاکان هه‌ندیکی تریش له‌گه‌ل خۆیان نه‌بن و نه‌چن بو مالی مه‌لا نه‌وره‌حمان. به‌ قسه‌کردن رایته‌بویرن و خۆیان نه‌خه‌لافینن سه‌یر نه‌کن هیچ ده‌نگ و باسی نان هینان نییه. شیخ بابه‌علی خۆی پی راگیر ناکری نه‌لی مه‌لا نه‌وره‌حمان برسیمانه کوا نان؟ نه‌ویش نه‌لی: قوربان په‌له مه‌که. نه‌که‌ویته دره‌نگ، سه‌یر نه‌کن نان هدر نییه. نه‌مجا هه‌موویان نه‌لین مه‌لا له‌برسا مردین کوا نان؟ نه‌ویش نه‌لی: «بی به‌لا بن دوانزه مانگه‌ی خوا نان و گوشت نه‌خۆن با تيمشه‌و هیچ نه‌خۆن چی نه‌بی؟» به‌م جۆره ده‌ستیان پتوه نه‌نی و هیچیان ناداتی، به‌سکی برسی نه‌گه‌رینه‌وه.

- کابرایه‌کی جاف هه‌بوو ئیشی هدر دزی کردن بوو. نه‌مجا نه‌چن له‌لای شیخ که‌ریمی کربچنه تۆبه نه‌کا و نه‌بی به‌ده‌رویشی. شیخ پینی وتیوو ئیتر نابی دزی بکه‌ی. کابراکه‌یش چوو بووه که‌ولی و ئیتر هیچی پی نه‌که‌را جاری نه‌ما‌بوو. نه‌مجا نه‌چوو به‌شه‌و ماله‌که‌ی خۆی نه‌بری و نه‌چوو له‌ده‌ره‌وه نه‌یشارده‌وه و له‌به‌یانیا ژن و منال هه‌رایان لی هه‌لته‌ستا. نه‌ویش نه‌یوت: «که‌نیشکه مه‌یکه‌ن وه‌گاله من لغاوی نه‌و شیخه‌م له‌ده‌مايه ناتوانم بچمه که‌له‌وه‌ر خۆم هاتگم بردگمه».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و موکریانه سه‌ی عه‌زیزی ناو بوو، شیت بوو؛ له‌ پشيله زۆر نه‌ترسا. رۆزیک که‌رویشکیک نه‌گرن و نه‌یخه‌نه کۆشیه‌وه، نه‌ویش نه‌لی: کوره به‌رم ده‌ن پشيله خواردمی. نه‌لین کوره پشيله نییه که‌رویشکه. نه‌ویش نه‌لی: کوره هیزینه پشيله‌یه پینی

ئەلەن پشیلە گۆی کورتە و کلکی درێژە. کەرۆشک گۆی درێژە و کلکی کورتە. سەه
عەزیزیش ئەلی: «هیزینە کلکی کورت و گۆی درێژە، گۆی درێژ و کلکی کورت نییە مادام
چاوی شینە ئیشی خۆی هەر ئەکا و ئەمخو!».

- جارێک یەکنێ لەحافزەکانی مزگەوتی گەورە سولەیمانی ئەچیتە حەوزی و سل
خانە کە مەلە ئەکا. خالە فلانیش لەسەر حەوزە کە تارەت ئەگرێ، حافزە کە ئەچیتە ناو
حەوزە کە چاوی نابینێ دەستی ئەکەوێ لەشتیکی نەرمی ئەستووری شلە پەتە بانگی ئەکا
خەلکینە ئەمە منالیکە کەوتۆتە ناو ئەم حەوزە من لیم ون بوو بێن دەری بێنن. خالیشم
ئەلی: «بابە ئحم هاوار مەکە ئەو ئەلەتە کە ی منە».

- کابرایک هەبوو لە سولەیمانی با بلیم مەلا سماییلی ناو بوو، هەتیو باز بوو. جارێک لە
کەرکووک کورپیک بەگیر دیتی و ئەبیاتە شویتیک. کە دینە دەرەو کورپیک تر تووشی ئەو
کورپە ئەبی و کەین و بەینی لێ ئەپرسی. ئەلی: «وێلا ئەو کابرایە بردمی بۆ ئەو سوار
خۆیم کا. کابرا ئەم قسە بە ئەبیسیتەو ئەلی: «ئەوا هەتیو بازیش حەرام بوو مەگەر بە
حوزووری وەلی و دوو شاهد نەبێ».

- مەلاییک جاری وەعزی ئەدا و لە ناوەندی وەعزە کەدا گەیشتە سەر باسی مەلاییکە و
وتی شوکر بکەن شوکر بکەن. هەموو خەلکە کە دەستیان کرد بە شوکر کردن لە پاشا وتیان
مامۆستا ئەم شوکرە بۆچی بوو؟ وتی: «بۆ ئەو بوو کە خوا رەحمیکێ گەورە پێکردووین
بە مەلاییکە. ئەگەر مەلاییکەکان پێسایان هەبوا یە لەو سەرەو ئەمەیان ئەکرد بە ژێر
پێسایەو و جەلە کانیان هەموو لە نوێژ ئەبرد».

- هەتیویکی قومارباز هەبوو لەسەقز مۆلە ناو بوو، ئیشە کە ی ماسی فرۆشتن بوو لە ناو
شارا. رۆژی دوو ماسی پێ ئەبێ ئەگاتە بەر دەرگای مایکی خانمیکێ کاشانی کە
مێردە کە ی سەرگورد بوو. بە هۆی وەزێفەو کەوتبوونە ئوێ. بە دەنگی هە ی ماسی مۆلەو
دیتە بەر دەرگای حەوشە. دلی ئەچێ لە ماسیەکان، لەو کاتە شا پارە ی پێ نابێ لە گەل مۆلەدا
رێ ئەکەون کە پێکەو و بنوون و یەکنێ لە ماسیەکانی بداتن. ئیش ئەکری و مۆلە ماسیەکی

ئەداتى. خانم ئەلى: ئەگەر ئارەزووت ئىيە يەككى تر و ماسىيە كەى تىرىش. مۆلە پىخۆش ئەبى ئەلى باشە. مۆلە ھەر دوو ماسىيە كەى لە دەست دەر ئەچى.

مۆلە كە دەستى لە قنكى ھەمانەى بە تالەو ھەر ئەچى لە بەر قاپى ھەوشە كە دا دائە نىشى داواى ھەندى ئاوى خوار دىنەو ئەكا. خانم لە ناو گلىنە يكدائاوى بۆ دىنى. مۆلە كە ئاوە كە ئەخواتەو گلىنە كە دا ئەخات و ئەشكى ئەمجا دەست ئەكا بە گريان. لەو كاتە دا ئاغای سەرگوردى مىردى خانم دىتەو سەير ئەكا ئەوا ئەم كۆرە لە بەر قاپىيە كەى ئەوانا دائىشتو ھەو ئەگرى. لى ئەپرسى بۆچى ئەگرىت؟ ئەلى: قوربان دوو ماسىم بى بوون ھاتم لىرە داواى تۆزى ئاوم كە ئەم خانمە نەختى ئاوى لە ناو ئەم گلىنە يە دا داسى. كە ئاوە كەم خوار دەو ھەو گلىنە كەم لە دەست كەوتە خوار ھەو شكا. ئىستە خانم لە باتى گلىنە كە دوو ماسىيە كەى لى گل داومە تەو ھە. منىش لە ترسى ھەستاكەم ناو پىرم بچمە ھەو خانمىش ماسىيە كانم نادا تەو ھە. ئاغای سەرگورد كە گوئى لە مە ئەبى روو ئەكاتە خانم و ئەلى: خانمجان عەبىيە گلىنە يە ك نرخی چىيە وا تۆ لە باتى ئەو ئەو دوو ماسىيە تەم بە سەزمانە گل داو تەو ھە؟ پىتى بەدەر ھەو بابروا گوناحە. خانم چارناچار ئەچى دوو ماسىيە كە دىتەو ھەو ئەدا تەو ھە بە مۆلە. مۆلە بەخۆى و ماسىيە كانەو ئەروا خانمىش ناو پىرى دە ننگ كە كارەسات وانىيە.

- مەلا عەلى حاجى مەحمو ھەبو لە سولەيمانى رۆژى لە خانەقاي حاجى مەلا عەلى خەرىكى دەستتۆز شتن ئەبى، سەرى دەعباكەى گرتبو ئەھات و ئەچو ئەكۆكى و سەرە كەى گرتبو دەست و ئەيسو بە دىواری بەر ئاودەستە كە دا «استبرا» ى ئەكرد. «مەجۆلى خامەش لەوئ ھەر دەستتۆز ئەشوا ئەلى: مامۆستا ئەو بۆچ دىوارە كە كون ئەكەى؟ مەلا عەلىش ئەلى: «مەجۆل ئەو رەقى قايمىيە نەماو كە تۆ دىوتە».

- كابرەيە كى دەرۆز كەر ئەچىتە بەر دەرگاينىك و ئەلى خىرتان بنووسى شتىكم بەدەنى. لەو كاتە دا ژن و مێردە كە لە ژوورەو خەرىكى ئىشى خىر ئەبن. ژنە كە لە ژىرەو جار جار نەرمە زىلە يەك ئەدا لە مێردە كەى كە سوالكەرە كە ئەو قسە يە ئەكا. ژنە كە ئەلى: خوا بىتداتى. كابرەى دەرۆزە كەر ھەر واز نايەنى، ئەو ھەى ئەپخۆن لەو شتىكم بەدەنى. ژنە كە ئەلى: من كىز ئەخۆم و مێردە كەم زىللە ئەگەر ئەتەوئ فەرموو». كابرەى سوالكەر لى ئەدا ئەروا و ئەلى: «ئەم نىعمە تە خوا ھەر بە خۆتانى رەوا ببىنى».

- لە سابلاخ کابرایکی تەوریزیان گرتبوو بەرەواژە سواری کەریان کەردبوو بەناو شارای ئەیانگتیرا و لێیان ئەدا. یەکن پرسی ئەمە چی کردوو؟ وتیان جێنوی بە ئەبووبەکر و عومەر داو. کابرای کەر سوار گویی لیبوو وتی: عوسمانیشتان لەبیر نەچی.

- کابرایک زستان بوو خەریکی پیرەژنی بوو. لەکاتی ئیش کردنا دەری هینا پیریزنەکە وتی: ئەوە چی ئەکە؟ کابرای وتی: «وەللا تاکی ئەکەمەو بەزانم ناووە ساردترە یا دەروە؟»

- فایق بێ کەس لە سولەیمانی فیر بوو بوو بە «کەسپەر»ی عەرەق فرۆش هەر ئەچوو عەرەقی لێ ئەسەند و ئەیوت لەسەر حساب بینوو، فلسی نەئەدا.

رۆژیک ئەچنی داوای قاپی عەرەقی لێ ئەکا و هەر لەدوکانەکشیا دائەنیشی بۆ خواردنەوێ. کەسپەریش قاپە عەرەقیکی زۆر تورشی بۆگەنی ناخۆشی بۆ دێنی؛ چونکە ئەزانێ پاره نادا. فایق هەمووی ئەخواتووە و گوی ناداتی، لەکاتی هەستانا تەنھا دوو دیناری بێ ئەبێ دوو دینارەکە ئەدا بەکەسپەر. کەسپەر زۆر سەرسام ئەبێ، ئەلێ: کاک فایق ئەمە گەلێکی زیاده لەنرخێ قاپە عەرەقەکە. فایقیش ئەلێ: من نرخێ قاپە عەرەقەکە نادەم نرخێ ئەو وەستایەتیە تۆ ئەدەم کەچۆن تەوانیوتە لەقنگیکی وا فراوان بڕیتە قاپیکی وا تەنگەو.

- عەلی ئوفیک شەویک لەنادی ئەبێ سەر خۆش ئەبێ و هەلئەستێ و ئەچیتەووە بۆ مالهووە. لەریگادا ئەکەوێ و ناتوانی بڕوا. دەوریە تووشی ئەبێ و نایانسن ئەلێن: هەستە بابچین بۆ پۆلیس خانە. ئەویش ئەلێ: دەجا ئەگەر من بمتوانیایە بە ریگادا بڕۆم ئەچوومەووە بۆ مالی خۆم». پاشان ئەیناسن و ئەیبەنەووە بۆ مالی خۆیان.

- لەو بەر کێو هەموو ئیوارەیک مامۆستا وەعزێ ئەدا. ئیوارەیکیان وتی: هەر کەس بەشەوی جمعه لەگەڵ خێزانەکە خۆیا دروست ببێ قەسریکی لە بەهەشتدا بۆ دروست ئەکری.

ژنیک لەکۆری وەعزەکەدا بوو هەستا گەراپەووە و ئەو ئیوارەیکەش جمعهبوو، بە مێردەکە خۆی وت: پیاووەکە مامۆستا وای فەرموو ئیمشەو جمعهیە با کۆشکیک لە بەهەشتا دروست کەین. کۆشکیکیان دروست کرد. زۆری پێ نەچوو ژنەوتی: پیاووەکە ئەو بۆ تۆ بوو با کۆشکیکیش بۆ من دروست کەین. کۆشکیکیان بۆ ئەویش دروست کرد. پاش ماوێک

ژنه که وتی: پیاوه که ئەگەر میوانیکمان هات له کوئی داینین؟ با کۆشکیکیش بۆ ئەو دروست کهین. به‌لێ میوانخانه‌یه‌کیشیان دروست کرد.

پیاوه سه‌یری کرد ئەگەر به‌م جوړه پتوه برۆن ئەوه‌نده‌ی کۆشک ئەبێ له به‌هه‌شتا سه‌ری لێ ده‌رناکا. ژنه هات بیه‌وئ قسه‌بکا پیاوه پتیش ئەوه ئەو قسه‌بکا هاته‌وه کار به‌لام کردی به‌شویتیکی ترا ژنه وتی چیت کرد؟ پیاوه وتی: «نافرته هەر کهس سێ کۆشکی له به‌هه‌شتا هه‌بێ ئەبێ خانووه شریکیشی له‌جه‌حه‌نه‌ما هه‌بیت».

- کابرایک هه‌بوو «فه‌تالی» ناو بوو، که‌ریکی هه‌بوو ئەبیاته سه‌نه بیفرۆشی. ئەچیته مه‌یدانه‌که جامبازه‌کان ده‌وری لێ ئەده‌ن به‌چه‌ند نه‌ به‌چه‌ند، به‌پینچ تمه‌ن رێ ئەکه‌ون. کابرا ئەلێ که پینچ تمه‌ن بپنێ شه‌ش دینێ له شه‌ش تمه‌ن که‌متری ناده‌م. ئەم لاو ئەه‌ولا بۆی ئەکه‌نه شه‌ش تمه‌ن. ئەمجا کابرا ئەلێ که شه‌ش تمه‌ن بپنێ، حه‌وتیش دینێ له حه‌وتمه‌ن که‌متری ناده‌م، دیسان ئەپیته‌وه به‌هه‌راو بۆی ئەکه‌ن به‌حه‌وتمه‌ن. دیسان ئەلێ که حه‌وتمه‌ن بپنێ هه‌شتیش دینێ، له هه‌شت تمه‌ن که‌متری ناده‌م. به‌کورتی ئەچن تا ده‌تمه‌ن کابرا هه‌ر رازی نابێ و ئەلێ که ئەوه‌نده پینێ ئەوه‌نده‌ش دینێ ئەوانیش ئیتر لینی ناگرن و ئەگه‌رپتیه‌وه. دیته ئەم لا ده‌سته‌یه‌کی تری لێ په‌یدا ئەبێ ئەلین که‌رکه‌ت به‌چه‌ند؟ ئەلێ به‌ ده‌تمه‌ن. ئەلین نایه‌نی به‌ نو تمه‌ن. رازی ئەبێ، یه‌کیکیتر له‌و لاوه ئەلێ نایه‌نی به‌ هه‌شت تمه‌ن. به‌ هه‌شت رازی ئەبێ. کابرای یه‌که‌م ئەلێ باهه‌ نایه‌نی به‌ حه‌وتمه‌ن. ئەم رازی ئەبێ و ئەوان رازی نابن به‌کورتی هه‌ر جاره تمه‌نیکی بۆ ئەشکینن تا ئەپه‌یننه سه‌ر یه‌ک تمه‌ن ئەلێ: «بپنن تمه‌نه‌که، ریشی ته‌ماعکاریکی وه‌کوو من هه‌ر بۆ ئەوه باشه‌ بچێ به‌قینگی جامبازیکی وه‌کوو ئیوه‌دا، به‌م جوړه برۆین یه‌که‌مجار من که‌ره‌که‌م بۆ مایه‌وه ئیسته‌ خویشم بۆ نامیته‌وه».

- کابرایک هه‌بوو له‌و سه‌ره‌ گه‌ری ئالاندبوو به‌هه‌تیویکا، کوره‌که‌ش ئەیوت نابێ و ناگرێ؛ خه‌لک پیمان ئەزانن حه‌یای من ئەچێ. کابراش وتی: باهه‌ پاش ئەوه که به‌خیز لێ بوینه‌وه من تو ئەخه‌مه سه‌ر شانم به‌ناو بازارا ئەتگیترم تو بانگ بکه‌ بلێ من ئەم کابرایه‌م گاو. کوره‌که‌ش وتی: باشه‌ و ئیش دروست بوو. پاشان سواری سه‌ر شانی خوێ کرد و کوره‌هاواری ئەکردو ئەیوت: «من ئەم کابرایه‌م گاو». کابراش له ژیره‌وه‌و به‌ده‌م ریگا رویشته‌وه ئەیوت: «ئه‌هلی کار خوێان ئەیزانن».

- لەو ولاتی باسنى و رەشەکانیە مەلایىک هەبوو مەلا عەبدوللای ناو بوو. رۆژیک قسە لەزانیاری خۆی ئەکا و ئەبوت: من هەموو عیلمیگانم خویندووە، تەنانەت ھەندسەش زۆر چاک ئەزانم. یەکیک پێی ئەلێ: مامۆستا لەحسابا چۆنیت؟ وتی: «حساب ھەمووی ئەزانم کەس وەکوو من نایزانێ. من لەیەکەووە باش ئەینووسم تا نۆ، بەلام کە دیتە سەر دە نازانم نوختەکەى لەلای راستەووە دائەنری یان لەلای چەپەووە؛ ئەگەینا زۆر چاکى ئەزانم».

- مەلایک ھەبوو لەو سەرە «مەلا بامۆک» یان پێی ئەوت، بەمنالانی ئەخویند. ئەو منالانە کە لایان ئەخویند منالیکى جوانکیلەیان لەناوا بوو «عەول»ى ناو بوو. مەلا بامۆک بە جوانکەلەیی منالەکە بۆی دەرکەوت کە دایکى جوانە. رۆژى بەعەولى وت: رۆلە بەدایکت بلێ: مامۆستام سەلامت لێ ئەکا. ئەویش پێی وت: دایکیشى پێی وت رۆلە پێی بلێ سەلامى خواى لەسەر بێ و خوا راوەستاوى کا. کەعەول ئەمەى بە مامۆستای وت مامۆستا تۆزى خۆى قیت کردەووە و لەدلى خۆیدا وتی: ریکەوتووە. ئیتر بەین و بەین سەلامى ئەنارد بۆ دایکى عەول و دایکى عەول ھەستى کرد کە چى بە مێردەکەى وت، مێردەکەشى وتی: ئاسانە تۆ رۆژى بەناو دۆستى دل و لیبوونەووە بانگى کەرە مالمەووە جا ئەو وەختە رىگای خۆى ئەدۆزیتەووە.

دایکى عەول ھۆرى گەنمیان دانابوو بۆ برۆیش دەستاریکیان لە لاوہ دانابوو بۆ ئەوہ بیکەن بە دەستارەکەدا خەریکی ریکخستنى ئەم تفاقە بوو بە کورەکەى وت: رۆلە بە مامۆستات بلێ با ئیمرۆ بۆ قاوہلتى بێت بۆ مالمەووە باوکیشت لەمال نییە. عەول چوو دایکى چى پێی وتبوو بە مامۆستای وت. مامۆستا جامانەکەى بەستەووە و ریشوہکانى بەردایەووە و ھەر چاویکی مستى کلێ تیکردو چوو بۆ مالى دایکى عەول. دایکى عەول ماریفەتیکى زۆرى لەگەل نواند، مەلا بامۆک ئیتر بەتەواوى ھاتە سەر پێی.

لەو وەختەدا تەقەى دەرگا ھات دایکى عەول وتی: ئەیەرۆ ئەوہ مێردەکەم ھاتەووە ئیستە ھەر دوو کمان ھەنجن ھەنجن دەکا. مەلا بامۆک وتی: چىم لێ ئەکەى؟ دایکى عەول وتی: بەم پەلە پەلیە لەوہ زیاتر ناکرئ ھەستە ئەو عەبايە بدە بە سەرتاو لەسەر دەستارەکە دانیشە و دەست بکە بەدەستار کردن، من جوابى مێردەکەم ئەدەمەووە. مەلا بامۆک ھەر خیرا عەبايدا بەسەریا و نیشتە سەر دەستارەکە و دەستیکرد بەبرئ لیکردن. مێردە کردى بەزوررا و دانیشت، وتی: ئۆ ئافرەت ئیمرۆ زۆر ماندوو بووم. وتی: بۆچى؟ وتی: ھۆریکی تر گەنم

هیناوه‌تەو، ئەترسم ئەو بەشمان نەکات با ئەم هۆرەشی لەگەڵ بێ. مەلا بامۆکیش عەبابی داو بەسەریاو پشتی کردۆتە ئەمان و خەریکی هارە هارە.

مێردە وتی: ئەو ئافرەتە کێیە وا هارە ئەکا؟ زەنش وتی: وەللا پیاوێکە ئەو مێمکە بەسی دراوستیمانە -خوا کاری راس بێت!- هات وتی من هارەکەتان بۆ ئەکەم. پیاوێکە وتی: یا خوا بەخێر بێی مێمکە بەسی ئەترسم عەزیزەت بێ بۆت. مێمکە بەسیش ورتە لە دەمیەو دەرنایە هەر خەریکی هارەکردنە. پیاوێکە وتی: ژنەکە ئەو مێمکە بەسی بۆج دەنگ ناکا؟ ژنە وتی: پیاوێکە لێی گەرێ هەزارە گوێژێکە کەر بوو. پیاوێکە وتی: ئافرەت وا دیارە ئێستە مێمکە بەسی قسە نایبەت ئەوی راستی بێ من خۆم لێخۆش کردوو، چونکە ئەم مێمکە بەسییە لەوختی خۆیا گەلێ بوختانی بەتۆوە ئەکرد و بەتەواوی ئابرووی منی بردبوو ئێستە ئەبێ هەقی بەر و دواي لێ بکەمەو ئەو ساوهرشم ناوی کە ئەو بیهاریت.

ژنە وتی: پیاوێکە ئەبەرۆ عەبیە خەیاالی وات نەکردبێ، ئێستە مێمکە بەسی لەسەری ئەو دا نەماو واز بێتە تا برویتشەکی بهاری.

مەلا بامۆکیش کە گوتی لەم قسانە ئەبێ بەتەواوی ناوکی ئەکەوی، غەیری برویش کردن ئەبێ ناوێی هێچ دەنگ بکا.

تەنگی بە هۆرەگەنم هەلچنی چاوهرپی دەرفەتیکە بۆی دەرچی کە هۆرەگەنم هەمووی کرا بە برویش، پیاوێکە مێردە کەوتە جەم و جۆل مەلا بامۆک سەیری کرد ئیش زۆر خراپە هاتە پێشەو بە بیانۆی پشوو دان و سەر ئاو دەستەو عەباکە بەپوختی لەخۆبەو پێچاو بە بێ خشپە هەستا چوو دەرو، ئەمانیش گوایه نایزان مێمکە بەسی هەستاو. مەلا بامۆک لەناو ئەم ترس و لەرزەدا بەهەر جۆر بوو خۆی رزگار کرد و فرتە ی بۆ کرد بۆ لای منالەکان و لە دەریشەو عەباکە فریدا.

لەپاش چەند رۆژیک دایکی عەول بەعەولی وت: رۆلە بە مامۆستات بلێ دایکەم سەلامت لێ ئەکا. عەولیش ئەم سەلامە بە مامۆستای گەیاوند. مامۆستای وتی: زۆلە بەچکە زۆلەن ئەو بۆچی ساوهر و برویتشەکەتان دواي هاتوو؟

- پیاویک هەبوو لەو سەرە فەتە ی ناو بوو، ژنیکی هەبوو ناوی سەمەن بوو. فەتەو سەمەن گەلێ سال بوو پێکەو هەوسەر بوون و چەند منالیکیش کەوتبوو بەینەو. رۆژیک سەمەن هات بەسەریا و لە فەتە تۆرا و مالی بەجێهێشت. فەتە لەمال نەبوو کە هاتەو سەیری کرد مال و منال بێ خاوەن و سەمەنیش دیار نییە، لە ئەنجاما تیگەیششت کە ئەمە سەمەن

توراوه. یهک دوو روژ وازی لئ هینا سهمن ههر دیار نهبوو؛ پاشان دراوسیتیهکیان ههبوو ناردی به شویتیا. سهمن وتی: تازه ئیتر نایه مهوه بهو ماله دا.

بهینیکی تری پینچوو یه کینکی تری نارد به شویتیا ههر که لکی نهبوو. ناچار چوووه لای باپیراغا و پتی وت: سهمنی ژم توراوه وا ههر چند نه کهم نایه تهوه. باپیراغاش «گوله» ی کچی خۆی نارد به شویتیا. نهویش ههر چند نامۆزگاری کرد بۆ نهوهی بچیتنهوه لای فهته ههر که لکی نهبوو. فهته هانای برده لای مهلا که به لککو ئیشیکی وا بکا سهمن بگه ریتنهوه. مامۆستاش به ریشه سپییه جوانه که یهوه عه ساکهی گرت به دهستهوه و چوو بۆ لای سهمن پنی وت: دایکم شهرع نه فهرمووی ئافرهت ئه بی له ژیر ئیتاعه ی میتردا بی و نابیی له ئه مری ده رچی. ئیسته له سهر چی توراویت؟ ئه م توراوت موخاله فهی شهرعه وه ههسته برۆره وه ناو مال و مناله کانت و چاوه دیری ماله که ی خۆت بکه، ئه وا من به ریشی سپییه وه هاتم به شویتنا له شاخی شهیتان وه ره خواره وه ههسته پیتشم که وه با بچینه وه. سهمن وتی: مامۆستا عه زیه تی خۆت مده جاریکیکه من نایه مهوه لای فهته خوات له گه ل بی زه حمه تت کیشا! مامۆستا به ناھومیدی گه رایه وه.

فهته ئیتر دهستی له هه موو لاییک براو ئیتر سهر له ئیواره یهک له سهر سهره نوێلکه که دهستی دابه ژیر چه ناکی و که وتبووه ناو ده ریای خه م و په ژاره وه «باجی عاسم» هه بوو له و کاته دا و له و حاله دا چوو به سهر یا. باجی عاسم یه کینک بوو له جانانه کانی زه مان. ده م و پله که ی هه لۆی له ئاسمان ئه هینایه خواره وه.

جا باجی عاسم رووی کرده فهته وتی: فهته ئه وه چیه وا دۆش داماو ی؟ وتی: باجی عاسم بیژم چی؟ سهمنی ژم توری اگه ئه وا کول و کافر بووم له گه لی نایه ته وه خۆم و مناله کانی سهر گهردان کردگه. باجی عاسم وتی: هه روا؟ ئا بزانه ئه و وا والیکراوه چۆن به شق ئه هینمه وه. ئه مه ی وت و لییدا رویشت. که رویشت سهیری کرد واسه من له بن گو یسه بانیه کا ده من بنیشتی له ده مایه ئه یجوی. له گه ل دوو سن ژنی ترا دانیشتی بوون هیلکه هیلک پیته که نئو داویه ته راوی قسه. باجی عاسم ههر له دووره وه شیتانی و رووی تیکرد و وتی: «ئهری هه ی قه حبه ی ما که ری ئابلاخ! ئهری هه ی دیله سه گی ده سا چۆی دهستی هه تیوان! ئه وه بۆچ ناچیتنه وه لای ئه و پیاوه؟ ئه وه ئه و منالانه ت بۆ به ره لا کرده؟ ههسته ههسته پیتشم که وه هه تا به شق گه ل و قنگم نه کردووی به یهک. کۆنه حیزه ی دیله سه گ ههسته راست به ره وه».

هه‌رکه باجی عاسم ئەمە‌ی له دەم هاته‌ دەرەوه سه‌مه‌ن وه‌ کسوو کینچ راپه‌ری و چارۆکه‌که‌ی دا به‌ سه‌ریا و وتی: «باجی عاسم گیان! که‌ی ئەو پیاوه‌ بی‌فه‌ره‌ یه‌کیکی نه‌جیمی وه‌ جاج زاده‌ی نارد به‌ شوینما و من نه‌هاتمه‌وه‌. ئەوا ئیستا تو هاتی بزانه‌ چۆن له‌گه‌لت دیمه‌وه‌؟ فه‌ته‌ با خراپیش بی‌ دلی تو ناشکینم». وه‌للا وه‌ کسوو شه‌ کرۆکه‌ پیتی که‌وت و هاته‌وه‌.

- کابرایه‌ک له‌و به‌ر کپوه‌ که‌ریکی ئەگا. کابرای خاوه‌ن که‌ر چوو به‌سه‌ریا و وتی: کوره‌ ئەوه‌چی ئەکه‌ی له‌وی؟ وتی: وه‌للا با هیناومی. وتی: ئە‌ی بۆ کلکی ئەو که‌ره‌ت خستۆته‌ بن ده‌ستته‌وه‌؟ وتی: وه‌للا ئەوه‌ خۆمی پی‌ ئەگره‌وه‌ بۆ ئەوه‌ بایه‌که‌ له‌مه‌ زیاتر نه‌میا. سه‌ری کرد که‌لکی نیه‌، چوو چاکه‌ته‌که‌ی هه‌لدایه‌وه‌ سه‌یری کرد ده‌عباکه‌ی له‌وانیکی که‌ره‌که‌دایه‌ وتی: ئە‌ی ئەمه‌ چیه‌؟ وتی: «وه‌للا قوربان منیش سه‌رم له‌وه‌ سوور ئەمینتی چۆن چووه‌ته‌ ئەویوه‌؟»

- له‌کۆریکا دوو کابرا که‌وتنه‌ ده‌مه‌قه‌ره‌. یه‌کیکیان هه‌ر تی نه‌ده‌گه‌یشت. ئەوی تریان رووی کرده‌ کۆره‌که‌ و وتی: «کوره‌ وازی لیبینن وه‌چل قورحان تا گوو نه‌کا نازانی قنگی له‌کۆپوه‌یه‌؟»

- له‌و سه‌ره‌ کابرایه‌کی ئاوکیش هه‌بوو پێیان ئەوت «شیرمه‌رده‌». که‌ریکی هه‌بوو هه‌موو جار به‌ که‌ره‌که‌ی ئاوی بۆ مالی قازی ئەبرد پاره‌ی ئاوکیشانیکی زۆری که‌وتبووه‌ سه‌ر قازی و هه‌ر نه‌یه‌دایه‌وه‌. ئیم‌رۆو سه‌به‌ی پێته‌کرد، سه‌رباری ئەمه‌ش که‌ره‌که‌شی تویی. ئەمجا داوای کرد له‌قازی که‌وا که‌ره‌که‌شم نه‌ماوه‌ ئەو پاره‌یه‌م که‌ له‌لاته‌ بده‌ری با که‌ریکی تری پی‌ بکرم. ئەمجا که‌ ئاوم بۆ هینان ئیتر هه‌یج پاره‌م ناوی. قازی پیتی وت: ئیسته‌ پاره‌م نیه‌، به‌لام بچۆ یه‌کیک بدۆزه‌روه‌ که‌ری هه‌بی بیه‌ینه‌ من بۆت چار ئەکه‌م.

کابرا چوو گه‌را جووله‌که‌یکی دیه‌وه‌ که‌ که‌ریکی چاکی هه‌بوو. گه‌ری پیا ئالان و پیتی وت: ئەم که‌ره‌ هی منه‌. جووه‌ هه‌ر واقی ورم‌ا وتی: باوکم! که‌ر که‌ری خۆمه‌. کابرا وتی: نابیی ئەم که‌ره‌ هه‌ر هی منه‌؛ ئەگه‌ر قایلش نابیی وه‌ره‌ بچین بۆ شه‌رع بۆ لای قازی. جووه‌ به‌ ناچاری به‌خۆی و که‌ره‌که‌یه‌وه‌ شوینی که‌وتوو چوون بۆ لای قازی. شیرمه‌رده‌ به‌قازی وت: قوربان ئەم که‌ره‌ هی منه‌و جووه‌ زه‌وتی کردوه‌ نامداته‌وه‌؟

قازی رووی کردە جووہ و پیتی وت:
 تو لەو کەسانە ی کە ئیماندارن
 جووہ زانی دنیا چ باسە وتی: قوربان!
 نە ئیماندارم نە بەدکردارم
 نە خاوەن مالم وە نە کەردارم
 ھەلدیم و ئەرۆم ھەدە ھەدە
 کەر بە جی دێلم بۆ ئەم شیرمەردە

- دکتۆر ئەحمەد گێراپەوہ وتی:

لەو خۆشناوہ تیبە کە یەکیک ئەمری بە تاییبە تی ئەگەر یەکیکی تۆزی گەنج وە یا پیاویکی ناسراو بێ ژنان لە کۆرپی شینا دائەنیشن بۆی ئەگرن. یەکیک لەژنەکان کە ھەر ئیشی ئەوہ یە شت ئەلیت بەبالای مردوہ کەدا ئەوانی تریش لەسنگیان ئەدەن و ئەلین: وابوو. وتی: جاریک کورپیکی گەنج لە ھەرتەل مردبوو. ئەو ژنە خوریاکەرە-کە واتە سەردەستە- ئەیلواندەوہ و ئەیوت: بەنان بوو، ئەوانی تریش لەسینگێ خۆیان ئەداو ئەیانوت: وابوو. دەستی لەتفەنگ بوو وتیان وابوو. وتی: قیتکە ی تاشان بوو، وتیان وابوو. وتی: کورپی تاشان، بوو وتیان وابوو. وتی: راوکەری بەرماران بوو، وتیان وا بوو. وتی بەقاوہ و قلیان بوو، ژنەکان دایان لەسنگیان و وتیان: ئەوہ ی تەقوونیدا نەبوو.

- ژنیکی کچیکی ھەبوو دابووی بەشوو. کچە ملی نەئەھتیاہ ژیر بار بۆ میردە کە ی خۆی نەئەدا بەدەستەوہ. چەند شەویکیان بەم جووہ تیبەراند کورپی زاوا چووہ لای خەسووہ کە ی شکاتی کرد کە کچە کە ی خۆی نادا بەدەستەوہ. دایکی کچە کە چووہ لای کچە کە یەوہ و پیتی وت: رۆلە ئەوہ بۆ خۆت نادە ی بەدەستەوہ؟ بەسیہ ئیتر عەزیە تی ئەو ھەزارە مەدە. کچەش وتی: دایە دەعباکە ی دەعبا نیہ ھەر چەندە چاوم پێ ئەکەوئ زەنەقم ئەچی و ئەترسم و رگم ھەلدێ.

دایکە کەش وتی: «رۆلە ئەیەرۆ دەعبات نەدیوہ دەعبا دەعباکە ی باوکی رەحمەتیت بوو ھەر چەند ئەیکیتشا بەدایکتا وردە ئاھەنگ و گیز و ھۆری پاشی شلەژە ی ئەخستە ئاواپی و مەر و مالاتی لەم سەر ئەگێراپەوہ بۆ ئەو سەر. کچم دیارە بەختیکی تۆزی باشت ھەیە وازبیتنە خوا پیتی داوی لەوہ زیاتر ئا و مزایەنە ناو دەمی دایکت.

- کابرایکی سەید ژنیکی دوستی ساز کردبوو خۆی کوتابوو پالی لهو وهخته‌دا که کوته‌که‌که‌ی پیوه ئەدا ژنه‌که وتی: مامه‌سەید ئەترسم خەلک و خوا بوختانمان بۆ هەلبەستن و حەيامان بچیت. مامه‌سەیدیش وتی: «ئەوی بوختانمان بۆ هەلئەبەستی جەدی گەورەم سلی الله علیه وسلم ئەدا لەبن دەستی».

- دوو ژن بووه شەریان یەکیکیان بەئەویکه‌یانی وت: بچۆ بهو لاوه هەمی واوا لێ کرای حەمەسەن گاوه. ئەوه چۆن له رووت هەلدی قسە ئەکه‌ی؟ ئەویش وتی: «هەمی کۆنه قەرەج حەمەسەن منی گاوه یا تۆ؟» کوتوپر لهو وهخته‌دا حەمەسەن بەویدا تێپەری، ژنه‌که رووی تیکرد و وتی: تۆ خوا خاله حەمەسەن ئەم کۆنه لۆتیه دەسته چەورە‌که‌ی خۆی ئەهینی بەسەر منا ئەسوێ ئەلێ: تۆ منت گاوه؟ تۆ که‌ی منت گاوه؟ خاله حەمەسەنیش وتی: «کامجاریان ئەلیت؟»

- کابرایک شەوی بە ژنه‌که‌ی ئەلێ: ژنه‌که بەیانی ئەچم بۆ شار نەختی کەل و پەل ئەستێم و ئەچمە لای کێر و ستایه‌کیش کاورا که‌بەری کۆل بووه دەمه‌نیایه‌کی ئەویش ئەکه‌مه‌وه تۆیش چیت گەرەکه تا بۆت بێرم؟
ژنه ئەلێ: خوا نەپورێ گشت شتیک هەس هێچم نەگەرەکه بەلام که چۆتە لای کاورای وهستا بۆ دەمه‌نیای پینی بێژە پانی بستیک و دریزی دوو بست وێ وهو جۆره دەمه‌نیای بکاته‌وه، جا خۆیشت چیرت گەرەکه پینی بێژە.

- حاجی ئەوره‌حمانی کۆبی هەبوو جاریک ئەچن بۆ ئەو خۆشناوه‌تیه و ماوه‌یه‌ک ئەمینیتەوه. خۆت ئەزانی ناشوکرێ نەبێ خواردنی هەر خۆش له‌خۆشناوه‌تیه هەر گەنمه کوتاوه. ئەویش لهو ماوه‌دا له‌گەنمه‌کوتاوه بهو لاوه هێچی تری دەست ناکه‌وێ هەر زۆر زۆر هەله‌های برنج ئەکا.

روژی‌ک سەر له‌به‌یان کوتوپر گویی له‌دەنگه‌ دنگی ئەبێ. خۆی بۆ خۆش ئەکا که‌ئەمه برنج ئەکوئن. ئەو روژه به‌یادی برنج‌ه‌وه نیوه‌پۆ نیوه‌روژه ناکا ئەلێ: با ئیواره زۆر بخۆم. ئیواره پاش نوێژی شیوان ئاو دێتن و دەست ئەشوا ئەویش سمیلی خۆی لێ داوه‌ته لاوه که ئیسته پلاو ئەخوا که‌نان دانه‌نری سەیر ئەکا هەر گەنمه‌کوتاوه. به‌جاری ئەچیتە تاسه‌وه و نایخوا سکیشی له‌برسانا هەر قۆره‌ی دی.

کابرائ خانه خوئی پئی ئه لئى: عاجی ما ناخوی؟ ئه لئى: ناخۆم. ئه لئى: ئاخړ که ده ستت شوشت ما ناخوی؟ ئه لئى: کوره که ده ستم ششت ده ستم لئى ششت.

- ژنیکی کورد منالیکى کۆرپه ی هه بوو هه لئى ئه پهران و ئهم به يتانه ی به سهره هه لئه دا:

خوا بیدا نیازم	هه و ژنه رات بخوازم
یه کئى تورک ته ماشا	یه کئیکى دود پاشا
یه کئى رای سهر سینه	یه کئى رای په روپینه
یه کئیکى رای ده رکۆلین	یه کئیکى به ی تیکه گلین
یه کئیکیش رای چلم هه لقۆرین	

- پیاویک هه بوو هه ژار بوو باسى مهردمى دنیای وا ئه کرد:

نیوه ی سوار کلاش چه که	نیوه ی سوار محنه ته
نیوه ی غه رق غه زنه ی لاله	نیوه ی ئاتاج توپن شاله

تاقى کراوه کانی کوردی

- ئه لئین ئه گهر مه ر تووشی «پزوو» (په تا) بوو لنگه کلاشیک بکه نه ملی له کۆلی ئه که وئ.

- ئه لئین ئه گهر منالئى تووشی «بازيله» بوو بینن زراوی گا ئاوه تاله که ی له گه ل «شهویار» (سبر) پیکه وه تیکه لاکه ن و بیسوون به سهر سنگ و موسلدانیا بازيله که ی له کۆل ئه که وئ.

- ئه لئین ئه گهر منالی کۆرپه که به رچاوه زار و نه فه س که وت له وه ختی زه رده په رى خۆراوا قانگ به خنه سهر ئاگر مناله که و دایکی مناله که خویانی پیا بگرن نه فه سی چاوه زاره که نامینن.

- ئه لئین ئه گهر منالی کۆرپه په نجه گه وره ی پئی خوی برد به ده ما و مژى ئه وه کور به شوین خویا دیتیت.

- ئه لئین ئا فره تی سک پر ئه گهر توزئ زیاد «ره شکه» (سیاوله) بخوات به ره که ی ئه خا.

- ئه لئین ئه گهر په رى سیسالکه که چه له «رخمه» له هه ر مالیکا بسووتینن هه ر

جر و جانه وه ریکى زیاندار له و ماله دا هه بین هه موو هه لدین.

- ئەلین ئەگەر ریقنە‌ی سیسارکە کەچەلە لەژێر ئاڤرە‌تی سکیڤردا بسووتیتین بەرە‌کە‌ی ئەخا.
- ئەلین ئەگەر یە‌کێ نینۆکی دەست و پێی پینکە‌وە بکا دایکی و باوکی پینکە‌وە ئەمرن.
- ئەلین پیاز لەمالا برویتێری بە‌دیومە‌و ئەو ماله وێران ئەبێ.
- ئەلین سەری زل و گویی بچووک نیشانە‌ی ژیری و زیرە‌کیە. سەری بچووک زۆر گویی زلیش نیشانە‌ی بی ئەقلی و نەزانینە.
- ئەلین ژنی سک پر بنیشت بچووی لەپاشا ئەو منالە‌ زۆر کات گوێچکە‌ی ژان ئەکا.
- ئەلین ژنی سک پر ئەگەر گوشتی گابخوا لەپاشا منالە‌کە‌ی تووشی باژێلە ئەبێ.
- ئەلین ئەگەر جووگی تازە لە هیلکە‌ دە‌رچوو لەدە‌نوکە‌وە هە‌لبیگێری ئەگەر جولایە‌وە ئەو کە‌ لەشیرە ئەگەر نە‌جولایە‌وە ئەو مریشکە.
- ئەلین ئاڤرە‌تی سک پر کە‌ دلە‌کزە‌ بیگێری ئەو مە‌ناله‌کە‌ی توو‌کە‌ سەری هە‌یە.
- ئەلین منالی ژیر پێی بخورینێ وەرگن ئەبێ.
- ئەلین گولی هێرۆو ناو‌کە‌ بە‌هێ پینکە‌وە بکولیتند‌رین بک‌رین بە‌ چا و پیاو بیخواتە‌وە بۆ‌هە‌لامە‌ت باشە.
- ئەلین ئەگەر منال چوو‌ە تە‌وسە‌وە پینن لەو کاتە‌دا کە‌ تە‌وسە‌کە‌ ئەبیاتە‌وە تۆزێ لە‌جلە‌کە‌ی بە‌ری لە‌ عاستی ناو مۆرتخە‌ی پشتیە‌وە بە‌مقە‌ست هە‌لینن بیسووتیتین لە‌لایە‌وە، ئە‌مجا بزماریکیش لە‌و عاستە‌دا -واتە‌ ئەو شویتنە‌کە‌ پیرانە‌کە‌ی تیا کرا‌وه- بکوتن بە‌ئەرزا تە‌وسکە‌ی لە‌کۆل ئە‌کە‌وێ.
- ئەلین بە‌ هاوین نینۆک زۆرتر دێ تا زستان.
- ئەلین منال کە‌ خە‌تە‌نە ئە‌ک‌رێ ئەو زیادە‌ پیتستە‌ی کە‌ ئە‌بیرن، هە‌لبیگرن بە‌ پە‌تیکە‌وە وشک ئە‌بیتتە‌وە، هەر وە‌خت ئەو منالە‌وە یا منالیکێ‌ تر بە‌ «بۆن» کە‌وت پینن زیادە‌ پیتستە‌کە‌ بخە‌نە ناو ئاوو هە‌لبیقلە‌قینن سەر و مێشکی منالە‌کە‌ بشۆن و ملازوی هە‌لبە‌دە‌نە‌وە بە‌لام پە‌نجە‌کە‌ بە‌و ئاو تەر بک‌رێ بۆ‌نە‌کە‌ی لە‌کۆل ئە‌کە‌وێ.
- ئەلین یە‌کێ میز وە‌یا ئاو بە‌پشیلە‌وە یا سە‌گ بکا بالوو‌ک دەر ئە‌کا.
- ئەلین هەر کە‌سە‌ زەرە‌دە‌واله‌یک بکوژی خورما‌یە‌کی لە‌ بە‌هە‌شتا ئە‌درپتێ.
- ئەلین لە‌کاتی نووسینا ئە‌گەر قە‌لە‌م سەر و بن هاتە‌ دە‌ستە‌وە، ئە‌و پاره‌ دپتە‌ دە‌ست ئە‌و کە‌سە‌.

- ئەلین ئاوی ریواس لەگەڵ ئاردی جو تیکەل بکری ئەو کەسە ی که زییکه وه یا سووره بای هه یه له شی خۆی به نوێ چاک ئەبیتته وه .

- ئەلین ئاوی ریواس بو «وه با، ژانه سەر، زهردووی و فشار خوین» باشه .

- ئەلین خواردنی ریواس بو به هیز بوونی دل وجگەر باشه .

- ئەلین قارچک زور خواردن ئەبیتته هۆی نه خوشی کولنج و ورگ و نه هه یشتی تووی

منال .

- ئەلین زنی سک پر که ماری چاو پێ کهوت مناله که له پاشا هه ر زمان ده ردینتی .

- ئەلین ئەگەر یه کێ تووشی زه حیری بوو سێ رۆژ خۆی بگریته برنجی رۆن که م

خواردن یه عنی قوبولی رۆن چاک ئەبیتته وه .

- ئەلین هه ویر که په ری ئەوه میوان دبت .

- ئەلین تهنه نگیک که هه زار نیچیری کوشتیبت ئیتر نیچیر له به ری رانا کاو خۆی ئەدا

به ده سته وه بو ی .

- ئەلین یه کێ سه یری ئەو کەسه بکا که هه لواسراوه - واته دراوه ته دار - که م فیکر ئەبێ .

- ئەلین یه کێ ئەسپێ به زیندویتی فری بدا شتی زوو له فیکر ئەچیتته وه .

- ئەلین ئەگەر مشک له شتیکی خوارد وه یا خوارده وه ئەگەر یه کیک له و شته بخواته وه

که م فیکر ئەبێ .

- ئەلین خواردنی سیوی ترش که م فیکری دینتی .

- ئەلین زور خویتدنه وه ی کیلی قه بر ئەبیتته هۆی شت له فیکر چوونه وه .

- ئەلین یه کێ میز بکاته ناو ئاوی راوه ستاوه که م فیکر ئەبێ .

- ئەلین ئەگەر یه کێ سپه رۆی هه بوو شاخی گا بسووتینتی و تیکه لاو به خواردنی بکا و

بیخوا سپه رۆکه ی له کۆل نه که و ی .

- ئەلین ئەگەر به زراوی گا هه ر داریک به نون ئەو داره کرم هه لناهینتی .

- ئەلین : ره قینه ی پنی گا بسووتینتی و به یترتی به ده م و دانا دانه کان سپی ئەبنه وه .

- ئەلین خواردنی شیری مانگای زه رد زه ردویتی لانه با ئەگەر له گەل دۆدا بخوری بو

نه هه یشتی مایه سیری باشه .

- ئەلین زراوی بز له گەل «نه وشادر» دا تیکه لاو بکری له له شی ئینسانا ئەو شوینتی

که مووی هه یه بیانوی ئیتر مووی لی نه بی موه کان هه لکه نن له و زراو و نه وشاده ی لییدری

ئیتر مووی لیتاین .

- ئەلین بەشیری بزن لەسەر کاغەز بنووسرئ خەتەکی دەرناکەوئ، بەلام کە خۆلەمیشی پتووە کرا خەتە کە دەرتە کەوتتەو.
- ئەلین ئەگەر تەنراوی جالجالو کە بخریتە سەر تازە برینی تەر و نایەلئ خۆیتە کەشی ئەو هەستینتەو.
- ئەلین زیوی کە رەنگی تیکچووئ تەنراوی جالجالو کە پیا بینن رەنگ هەلدینتەو.
- ئەلین مقناتیشی ئاسنکیش کە سیری لئ نزیک خرایەو ئەوا ئەو هیزی راکیشانی نامینی بەلام کە بەسەرکە بیهەنوون هیزە کە ی بۆ ئەگەریتەو.
- ئەلین کە حوشر چاوی بکەوئ بەئەستیرە ی سەیل هەر خیرا ئەمرئ.
- ئەلین: تووکی حوشر یسووتینرئ و بخریتە سەر ئەو شویتە کە خۆیتی ناو هەستینتەو ئیتر گورج خۆیتە کە دەو هەستینتەو.
- ئەلین: ژنی نەزۆک ئەگەر مۆخی لەو لاقی حوشر بیچینئ بە تووی لۆکەو یا خۆریەو لەپاش پاک بوونەو ی لەحەیز سئ رۆژ ئەو شافە هەلبگرئ و لەگەل مێردە کە یا پیکەو دەروست بین سکی پر ئەبئ.
- ئەلین: نەپیاوی پیر بنیرە بۆ کەرکڕین، نەپیاوی برسی بنیرە بۆ نان کڕین، نەپیاوی گەنج بنیرە بۆ ژن خواستن.
- قسە کەش ئەو یە کە پیاو پیرە کە لە بەر پیری کەری چاک و خراب لیک جیا ناکاتەو هەر ئەلئ پیم لە ئەرز بېرئ هەر باشە. پیاو برسێیە کەش لە بەر برسیتی نانی چاک و خراب لیک جیا ناکاتەو هەر ئەلئ سکم پرکاتەو چاکە. پیاو گەنجە کەش لە بەر چلیسی ژنی جوان و ناشیرین لیک ناکاتەو هەر ئەلئ ئیشم جئ بەجئ ببئ هەر چۆن ببئ هەر باشە.
- ئەلین: ئەگەر پیاو رۆدبوو ژنە کە ی بەئازارەو دەرنەنگ منالی ئەبئ.
- ئەلین: یە کئ ئەلامە تئ بی نافە کە ی دەرپیکە ی خۆی بگرئ بەئاگرا و بوئی بکا ئەلامە تە کە ی لەکۆل ئەکەوئ.
- ئەلین: ژنی سکپەر کە رووی زەر دەو و باریک بوو ئەو سەکە کە کوڕ ئەبئ؛ ئەگەر گەش و بان و بۆر بوو ئەو کچ ئەبئ.
- ئەلین: منالی ساوا ئەگەر کۆشی خۆی گرت و هەلیدایەو ئەو داوای رۆژی ئەکا بۆ باوک و دایکی.
- ئەلین: منال کە لەبیشکە دا نەبوو بیشکە کە یان رازەند ئەو منالە ژان ئەکا.
- ئەلین: چۆلە کە و کێچ لەگوندی «تەوێلە» دا نیە.

- ئەلەین: ئەگەر یەكئ «رەت الجنبی» بوو، قرژال بیشتینی و لئی بنی یا ئەیکوژی یا چاکی ئەکاتەوه.
- ئەلەین: یەكئ کە چاوی بفرئ تۆزە نائیکی بخاتە سەر فرینەکە ی ئەوهستیتەوه.
- ئەلەین: مرشک کاتئ هیلکە ئەکا لەو کاتەدا کە هیلکە کە لەقنگی دەرئەچن پیتش ئەوه هەوا ی لیکەوئ ئەو هیلکە بە بەر هەر شتیک بەکوئ وە یا بەکوئ بەسەر هەر شتیکا وینە ی ئەو شتە وەرئەگرئ.
- ئەلەین: کەرۆشک و تویە هەر چوار بەلم بە گەلی ئەو کە بیانوو کە ئەمینتە سەر قبوولیەوه.
- ئەلەین: ئەگەر مار تەماشای زومورت بکا کویر ئەبئ.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ «چفگ» (فشار)ی هەبوو بیئنی ۶۰ دەنک عەناب لەگەل مستی جاتری وشک (ئەگەر جاتری تەر نەبوو ئەگەینا ئەگەر تەریش بوو ئەوهەندە بی کە ئەگەر وشک کریتەوه مستیک بگریتهوه) سەر لەئێوارە بیکاتە ناو خامیک و نزیکە ی پینج شەش پیالە ئاوی تیکا تا بەیانی لەناو ئاوه کەدا بەمینتەوه بەتەواوی تام ئەداتەوه. ئیتر هەر لەناو ئەو ئاوهدا بەمینتەوه ئەمجا بیئنی هەموو نان خواردنیک نیستکانیکی لئ بخواتەوه، ئەتوانی چ دوو سئ روژیش هەر جارە کە نیستکانەکە ی لئ ئەخواتەوه نیستکانیکی تر ئاوی تیکاتەوه کە ئەو ژەمە تەواو بوو دیسان هەر وەکوو و ترا ژەمیک تر بگریتهوه بەم جۆرە ماوه یەک لەسەری برۆا زەختەکە ی نامینئ و لەکۆلی ئەکەوئ.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ گوئی ژان بکا پیاز بیشتینی تۆکەکە ی هیشتا بەتەواوی سارد نەبووتەوه بینتە ناو کونی گوئی ئیتر ژانی نامینئ.
- ئەلەین: ئەگەر یەكئ میزی رانئەگرت بەروو بکولینئ ئاوهکە ی بخواتەوه، وە یا بەرووه کە بەبرژاوی بخوا میزە جۆرتکەکە ی لەکۆل ئەکەوئ.
- ئەلەین: یەكئ ئەگەر دەردی بەلەکی هەبوو بەپتی پینخاوس بە هەر شوینیکا برۆا ئەو شوین پیئە ی ئیتر گیای لیناروئ.
- ئەلەین: پیای کویر زۆر حەز لەژن ئەکا و پیای خەساو چاوی زۆر تیژە.
- ئەلەین: یەكئ نەخۆشی شەکری هەبئ خۆی بگریته خواردنی «شەوەر» (سپپەرە) نەخۆشیەکە ی بەتەواوی لئ ئەکەوئ.
- ئەلەین: کچ و ژن بەوه جیا ئەکریتەوه کچ هەلئەستی برۆا لەپینشا پنی چەپی پیتش ئەخا، ژن پتی راستی پیتش ئەخا.

- ئەلین: یەکن سکی بچن بەئەندازە ی ئیستکانی ئاوی پوونگە بخواتەووە لەکۆلی ئەکەوی؛ واتە پوونگەکە ئەگەر تەر بوو ئاوەکە ی بگوشن ئەگەر وشک بوو ئاوی تیکەن ئەوەندە ی بکولینن تا ئاوە ساغەکە ی خۆی ئەمیینتەووە.
- ئەلین: ئەگەر یەکن سکی بچن نوک بخوا ئەیوەستیینتەووە.
- ئەلین: ئەگەر یەکن دەنگی بنووسن فنجانی قاوە ی تال، رۆنی زەنگی تییگری و بیخواتەووە دەنگەکە ی بەرە لا ئەبن.
- ئەلین: ئەگەر یەکن بریندار بوو برینەکە لەگۆشتدا بوو، میزی مانگای زەرد بینن بیکولینن ئەوەندە بکولی تا ئەبن بە مەعجوون، ئەمجا بیکەن بە فتیلە ئەگەر برینەکە کۆن بوو هەر لینی بنین چاک ئەبینتەووە.
- ئەلین: ئەگەر یەکن تووشی سیپەرۆ بوو سیر بینی وەکوو چۆن دەنک دەنکە و دەنکەکانی پیکەووە نووساون لیکیان بکاتەووە. ئەمجا ئەو دەنکانە بە دەرزی کون کون بکا بەجۆری کە کونەکان دیووە دیو بین دەنکی چەند کونی وای تیبکا. لە وەختی نووستنا ئەو دەنکانا قوت بدا یەک دوو شەو وا بکا سیپەرۆکە ی لەکۆل ئەکەوی.
- ئەلین: بۆن کردنی رەیحانە بۆ هەلامەت باشە.
- ئەلین: ئەگەر مار چاوی بە ئینسانی روت بکەوی لینی هەلدی.
- ئەلین: چای وشک لەگەل زەردپنە ی هیلکە بگری بە مەعجون و بگری بەشاف ئەو کەسە ی سکی ئەچن هەلیگری بۆی باشە.
- ئەلین: یەکن وشکە بیرۆی هەبوو لیمۆی ترش بە تویکلە کە یەووە بەسەر یەکا بگوشری و ئاوەکە ی بگیری سن ئیستکان لەو ئاوە بخواتەووە چاک ئەبینتەووە.
- ئەلین: یەکن نەخۆشی شەگری هەبوو ناوکی خورمای ناوی بەهاریتەووە و ورد وورد پاشان وەکوو قاوە لی بنی و بیخواتەووە چاک ئەبینتەووە.
- ئەلین: یەکن هەر ئەرشایەووە قۆیناخی بدەنی چاک ئەبینتەووە.
- ئەلین: یەکن پیکەنین بیگری سەیری نینۆکی خۆی بکا پیکەنینهکە ی لا ئەچن.
- ئەلین: لەو کوردەواربە لە ئاوابی کاکە، سەگی رەش لوورانی ئەو بەلایەک دیت بەسەر ئەو ئاوابیە داو سەگەکە لەدوورەووە چاوی لینی ئەلوورینی ئەلی: لەم ئاوابیە دوور بیت کە بەلاکە نزیک کەوتەووە ئەو هەر ئەلوورینی و ئەلی: لەمالی خاوەنەکەم دوور بیت. کە بەلا هاتوو رووبەرۆوی ئەو نزیک کەوتەووە کلک ئەگری بەناو گەلیا و بەلوورە ئەروا و ئەلی: «لەخۆم بەدوور بن».

بہرگی شہ شہم

۱۳۹۸ھ / ۱۹۷۸م

پێشهکی

بیری منالی تێژه. سال سالی ۱۳۴۷ ی هیجری بوو، سەید ئەحمەد ناویک بۆ جاری سێیه له مەککە و مەدینەو پەخشیهکی بلاو کردەووە که پێغه مەبەر (د. خ) لەخەوا پیتی و تووم له سالی ۱۳۵۰ دا دنیا دوایی دیت، کێوه کان ئەرووخین و عالەم ئیتر هەپەرون بە هەپەرون ئەبیت.

فلانی! لەمزگەوتەکان و لەمالەکانا شین وشە پۆریک بوو ئەو سەری دیار نەبیتەووە. شیخ جەلالی برای شیخ نەجیبی قەرەداغی، حاجی فەتاحی قەزاز، ئەحمەدی قادر چاوش، حاجی مەحمەدی عەنەبەر و گەلیکی تریش - یا رەبی بەرەحمەت بن! - لەسەر سەکۆکە ی مزگەوتی شیخ جەلال پرمەپرم ئەگریان و دەستەسەرەکە ی دەستیان بەتەواوی تەپبوو بوو؛ عالەمەکە ی تریش بۆ گریان شوپیان ئەکەوتن. منی نەگبەتیش هەر ئەگریام. ئەوا ئەوان وەکوو کابرا وتی بەهەر جا! من بۆچی؟ من هیشتا لەناو منالانا یاریم ئەکرد، نەئەمزانی دنیا چیه، نە قیامەت.

سال بوو بە ۱۳۵۰، دنیا نەبوو بە دنیا ئاخری. لەدوای ئەوەش سال هەر سنگی ئەنا بۆ پێشەووە. تا بوو بە سالی ۱۳۸۹ دنیا هەر وەکوو خۆی مایەووە نەبوو بە دنیا ئاخری. وا دیار بوو سید ئەحمەد -خوا سەلامەتی کا!- خەوێکە ی دەست هەلبەست بوو. لەماوەی ئەم ۵۱ سالەدا تۆ ئەزانی چ جۆره کارەساتانی روویان دا؟ وەکوو ئەلی: رۆژان رۆژی لەدوایه؛ رۆژی پیری رۆی، رۆژی دوینی هات، دوینی ئیمرو ی بەشوینا هات. هەموو وەکوو تۆمار پێچرایەووە.

با بیینه‌وه سهر سالی ۱۹۵۷ی میلادی. لهو سالهدا به‌حساب بوو به ۳۰. سال دواي دوايي هاتنی به‌خه‌وه‌که‌ی سه‌ی نه‌حمده له‌باتی نه‌وه دنیا دوايي بیت، که‌چی به‌رگی یه‌که‌می «رشته‌ی مرواری» له‌دایک بوو. ههر نه‌و ساله به‌رگیکی تر. سالی ۱۹۵۸ به‌رگی سینه‌م، ۱۹۶۹ به‌رگی چوارم، ۱۹۷۲ به‌رگی پینجه‌م. لهو ماوه‌وه تا ئیستا ئیش و کاریتر ماوه‌ی نه‌دام بتوان له‌سهری برۆم. نه‌وا له‌م سالهدا سالی ۱۹۷۸ گه‌رامه‌وه بو کۆنه‌چال. بو ده‌رکردنی به‌رگی شه‌شم. نه‌مه‌ی که له‌به‌رده‌ستتایه.

ئم! مامۆستا نه‌لی رشته‌ی مرواری لهو سالهدا له‌دایک بوو، لای وایه شیری به‌گویی گرتووه. وه‌یا نه‌ستیره‌ی له‌ئاسمان هیناوه‌ته خواره‌وه، یا که‌شتی له‌ئه‌رزوه بردوه بو ئاسمان. برا کالا له‌قه‌د بالایه. نه‌و نه‌ته‌وه‌یه که که‌شتی بردوه بو ئاسمان غه‌یری نه‌ته‌وه‌که‌ی منه. من که له نه‌ته‌وه‌ی کوردم ههر نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست دئی. تو ده‌رزیه‌ک دروست بکه من سووزئیک دروست نه‌که‌م؛ من دریغیم نه‌کردوه ههر نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست دیت. هه‌موو که‌س نایب به‌داهینه‌رو دوکتور و موه‌ندس و کیمیاگه‌ر. نان بو نانه‌وا و گوشت بو قه‌ساب. من نه‌وه‌م له‌ده‌ست دیت که خزمه‌تی نه‌ته‌وه بکه‌م له‌ریگای نه‌ده‌به‌وه. تا به‌ئینم لهو ریگایه‌دا ئینشاللا دریغ ناکه‌م.

له‌ماوه‌ی نه‌م ۲۱ سالهدا گه‌لی له‌دۆستانی دیرینه‌م له‌ده‌ست ده‌رچون. گه‌لی لهو که‌سانه که شتیان بو گتیرابوومه‌وه، وه‌یا بۆیان نه‌ناردم بو «رشته‌ی مرواری» له‌ده‌سم ده‌ر چون و پرویان کرده‌وه بو باره‌گای ئیزه‌دی. وا دیاره خه‌وه‌که‌ی سه‌ی نه‌حمده له‌ماوه‌ی نه‌م په‌نجایه‌ک سالهدا به‌چاو نه‌وانه‌وه هه‌ندیکی هاته‌دی. نه‌وان رۆیشتن و من ههر مامه‌وه. له‌به‌رگی یه‌که‌مه‌وه دوور نییه هه‌ندی که‌س بیانوتایه نه‌ویش نه‌چینه ناو کووپه‌له‌که، که‌چی دووم هات و من نه‌چووم، سینه‌م هات و من نه‌چووم، چواره‌م و پینجه‌م هات ههر نه‌چووم، خو به‌خوا ههر نه‌چم؛ «مه‌وله‌وی» نه‌لی:

وه‌مه‌رگت دیدم هانه گوزه‌ردا منیج رای لای تۆن، ئارۆ نه‌فهردا

به‌لام تو خوا وازم لینه‌نه‌ بازلیا و پلایویکی تر بکه‌ین.

نالیم نه‌ده‌ب چیه‌وه که‌لکی چیه‌وه بو نه‌ته‌وه؛ چونکه له‌پیشه‌کی به‌رگه‌کانی ترا نه‌مه‌م زۆر وتووه، زۆر وتیش قورعان خۆشه‌! لیره‌دا ههر نه‌وه‌نده نه‌لیم «رشته‌ی مرواری» چه‌ند به‌ریکی به‌که‌لکی هه‌یه: یه‌که‌م نه‌ده‌به و نه‌ده‌ب نه‌ته‌وه‌یه. دووم ریبازیکه بو خویندنه‌وه‌ی کوردی. زۆر شت هه‌یه ریبازه، به‌لام نه‌م وا له‌مرۆف نه‌کا پتوه به‌جیت و بیخوینینه‌وه‌وه هه‌چ ناقه‌تیشی نه‌چی، چونکه زاخاویکه بو میشک. سینه‌م وه‌کوو له‌ش پتویسته به‌حه‌سانه‌وه،

فیکرو میتشکیش ئەو پینوئیسینیە هەیه. حەسانەوەهێ فیکر ئەو ەیه کە خۆشیهکی بگاتی بەبێ ئەو ە کە لەشە کە بۆی بکەوێتە عەزیه تەو ە. قسەکانی «رشتەهێ مرواری» تۆ بەگالتە وەری ئەگری و خۆشیهک روو ئەکاتە فیکرو میتشکت. لەگەل ئەم خۆشیهشا دەرسێکە بۆ هەموو رووداویکی زیان، کە ئەم دەرسە لە پشت پەردەهێ خوێندنەو ە کەو ەیه.

شتیکێ تر ماو ە تەو ە با بیلیم:

ئەو سال ە کە لە «و ە نەدرین ە» بووین، سەبە تەیه ترێ دۆشاوی گیانمان ئەهینا بۆ حاجی فەرەجی پلاو خۆر لەشار بە چوار روپیه و سێ عانە. حاجی فەرەجی رەحمەتی هەر لە بەیانیهو ە تا ئیوار ە بەلایهو ە ئەما یهو ە لەبەر گرانیی بۆی نەئەفرۆشرا. زەمانی هۆقەبوو، نەک هۆقەهێ ئەستەموول، بەلکە هۆقەهێ سلیمانی کە سێ کیلوو نیوی ئیستە بوو. هۆقەهێ ئەدا بە چوار عانە کە سێ نەبوو بلێ کەرت بەچەند. ئەیانووت بەخوا گرانه پیمان ناکرێ.

ئیستە لەسەر مەرج تۆ کیلووینک - نەو ە ک هۆقەیک - لەو ترێ دۆشاوییه بدە بەمن بە هەشت روپیه کە ئەکاتە شەشسەد فلس، من دوعات بۆ ئەکەم. دەسا حاجی فەرەج لەکوئیت گۆر هەلتە کێنە. کەچی بۆ بەدبەختی من هەر شتیک دەرنەکەم و هەرشتیک ئەنووسم، ئەلین ئای بەخوا گرانه! بەخوا زۆر دلەم پێی خۆش ئەبێ ئەگەر ئەم قسەیه نەکە، ئەو وەختە هەر دوو کمان پێکەو ە دەست ئەگرین بەدەستی یەکەو ە. بەدوو قۆلی ئەچین بۆ جەحەنەم، یا بۆ بەهەشت! تۆ سەر پشک بە. کامیت ئەوئ من شوئنت ئەکەوم هەر بەو شەرتە نەلیت کتیبە کە گرانه. زۆر لەم قسەیه ئەترسم! ئای ترس! هەر شتیکێ تر بلیت گەردنی خۆم و خۆت ئازاد بێ.

علائەدین سەجادی

۱۹۷۸/۵/۲۸

تافگه‌ی نیلاخ

- دوو برا لیفه‌یکئی بچووکیان کرپیوو. دنیا زستان بوو، شهوئی ویستیان پی بنۆن کابراهه‌کی کوردیش بوو به‌میوانیان چوو له‌ناوه‌پراستیانه‌وه راکشا. شهوئی به‌ته‌واوی ساردی کرد، براکان ههر یه‌که له‌بهر سه‌رما لیفه‌که‌یان بۆ لای خۆیان پائه‌کیشا. کابراهی میوانیش هیچ نقه‌ی نه‌ئه‌کرد، ته‌نھا ئه‌وه نه‌بی ئه‌یوت: «من پاره‌م نه‌داوه پراینایکیشم». له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش ههر کام له‌وان رایان‌بکیشایه به‌شی ئه‌وی ههر ئه‌مایه‌وه.

- مه‌لا یوسف هه‌بوو له «ته‌نگیسه‌ر»، مه‌لا عه‌لیش له «سه‌رزهل»؛ سه‌رزهل و ته‌نگیسه‌ر دوو گوندن له‌قه‌ره‌داغ. که‌یه‌کئی ئه‌چوو پرسیاریکی شه‌رعی له‌مه‌لایوسف ئه‌کرد مه‌لا یوسف ئه‌یوت: «برا ئه‌مه‌گیای من و مه‌لاعه‌لی سه‌رزهل نییه؛ ئه‌مه‌گیای شیخ نه‌جیبی قه‌ره‌داغه». شیخ نه‌جیب هه‌مینی زۆر گه‌وره‌بوو له‌زه‌ردیاوای قه‌ره‌داغ. مه‌لاعه‌لی چه‌ند جارێک ئه‌م قسه‌ی مه‌لا یوسفه‌ ئه‌بیسیته‌وه. پۆژیک ئیتر جیقلدانه‌ی هه‌لیناگرئ ئه‌چیته‌ سه‌ر مه‌لایوسف پی ئه‌لی: «مه‌لایوسف! خوا بنگرئ تو که‌ شتیکی نازانی من به‌خۆته‌وه بۆچ ئه‌پینچی؟ به‌چیدا ئه‌زانی که‌ منیش نایزانم؟»

- کابراهه‌کی کوردی جافه‌تی برینیک له‌لارانی هه‌ت‌بوو خۆی چاوی لینه‌بوو. دوانزه‌ کورپی هه‌بوو به‌یه‌کئیکیانی وت: «ئا، رۆله‌ وه‌ره‌ سه‌یریکی بکه‌ بزانه‌چۆنه؟» کورپه‌ هات و سه‌یری کرد وتی: «باوه، ئاوی تێزاهه». روه‌ی کرده‌یه‌کئیکی تریان پیی وت: «رۆله‌! ئاتۆش وه‌ره‌ سه‌یریکی بکه‌». ئه‌ویش هات وتی: «بابه‌ سه‌ره‌که‌ی سوور بووه‌ته‌وه؛ لام وایه‌ ده‌مه‌ ده‌می گه‌یشتنیه‌تی». بانگی یه‌کئیکی تریان کرد ئه‌ویش هات قسه‌یکی تری کرد. تا ههر دوانزه‌یان هاتن و ههر یه‌که‌ به‌جۆریک پێیان وت. پاشان کابراهی سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌و وتی: «ئو! خوا خه‌لکی وه‌یه‌ک که‌سه‌وه‌ هه‌موو خه‌به‌ریکی له‌ئه‌سته‌مووله‌وه‌ بۆ تیرنه‌وه، من وه‌ دوانزه‌ کورپه‌وه‌ خه‌وه‌ریکی راستم له‌قنگمه‌وه‌ تاگۆیچکه‌م ده‌ست ناکه‌وی».

- دزیک شه‌ویک ئه‌چیته‌ ماله‌کوردیک ههر چه‌نده‌ ئه‌گه‌رئ هه‌چی ده‌ست ناکه‌وی، به‌ناچاری ملی رئ ئه‌گرئ و به‌ره‌و دوا ئه‌گه‌رپته‌وه. خاوه‌ن ماله‌که‌ ئاگای لیه‌، پیی ئه‌لی:

«بەخیری باوکت قاپەیکە پێوە دە». ئەویش ئەلێ: «بەرەشە بابتەو، زۆرم لێت دەستکەوت پێگاریکیشم پێ بکە».

- حاجی دەرویش هەبوو هەر شتی خوا داینابوو ئەو نەیبوو؛ خانووە شپێکی هەبوو ستاری تێدا گرتبوو. شەویەک بۆ پەن دزیەک ریتی لێ هەلە ئەبێ و ئەچیتە مالهەکی. هەرچەندە ئەگەر ئێ هێچی دەست ناکەوێ. حاجی دەرویش لێ بەئاگا دیت پێی ئەلێ: «مال وێران! من بە رۆزی پوناک هێچم لێ دەست ناکەوێ؛ تۆ بەشەوی تاریک مەگەرگویی تیا کۆ بکە پێتەو».

- مەلا ئەحمەدی عەنەبی هەبوو لەسلیمانی لێیان ئەپرسی مەلا ئەحمەد راست ئەکەن ئەلێن تۆ هەتیوو بازیت؟ ئەویش ئەیوت: «بەقسە ی خەلک وا ئەلێن».

- کابرایەک لە ژووری مزگەوتیکا خەریک بوو کەریکی ئەگا، کابرایەکی تر بەسەریا چوو تفیکی لێکرد و پێی وت: تۆ هێچ شەرم ناکە ی لە ژووری مزگەوتا ئیشی وا ئەکە ی؟ کابرای کەرگی ئاوپێکی لێدایەو و وتی: «ئا تۆ لێمگەر ئێ تالەم ئیشە خێرە ئەبمەو، با هەروا تۆ تفت کردین لەخانە ی خوا».

- کابرایەکی کورد ژنیکی هەبوو، ژنەکی مرد. تۆپەلێ قورێ دابەسەریا و دەپێی ژنەکی هێنا خستیه سەرشانی و دەستی کرد بە باوکەرۆ. خەلکەکە هەر لەدوورەو سەیریان ئەکرد. ئەمیش بانگی کرد: «ئەری عەشرەت! پوو ی باوکی تایفەتان رەش وئ! ئەو بۆچ شیوەنم لەگەل ناکەن؟ بۆچ هەر ژنی منوو؟»

لەپاش شەش حەو رۆژ رۆژیک هاو مالهەکانی چوونە لای دیسان دەستی کردەو بەگریان و باوکەرۆ. خەلکەکە وتیان: برا! ئەوئەندە مەگرێ، گریان کەلکی نییه؛ دوغای بۆ بکە. وتی: «بەخوا عەشرەت بۆ خۆی ناگریم، بیری قسەخۆش خۆشەکانی ئەکەمەو ئێتر خۆم پێ ناگیرێ. تەنانەت یەکی لەقسە خۆشەکانی ئەو بوو ئیوارەیک دوو بەدوو لە دەوری مەنجەلە شیرەکە دانیشتیووین تریکی کەند. من وتم بەکێرم، ئەو وتی نەو لەلا بە ریشت. ئینجا ئەو قسەخۆشانە کە بیرم ئەکەوئەو ئێترچۆن نەگریم؟»

- جارېک کوروکال کو ټه‌بنه‌وه له‌سليمانی ټه‌لین بابچین بو لای ټه‌حی کړنوو ټوزیک له‌گه‌لی رابویرین. ټه‌چن له‌و ده‌شتی ټزیکي کارېکي دایکي پاشایه‌دا ټووشی ټه‌بن. ده‌ست ټه‌کن به‌قسه‌کردن له‌گه‌لیا. یه‌کیکیان ټه‌لی: خاله‌حمه‌د با له‌م شویته‌دا خانوویکت بو دروست که‌ین؛ به‌شه‌وانه‌یسا ټیاپا کو ټه‌بینه‌وه گوره‌وی بازی و شتی ټیدا ټه‌که‌ین. یه‌کیکي تر هله‌داتې ټه‌لی: ټه‌م شویته‌ی بو زووری دانیشتن، ټه‌مه‌یان من دروستی ټه‌که‌م. یه‌کیکي تر ټه‌لی به‌ره‌یوانه‌که‌شی من دروستی ټه‌که‌م. یه‌کیکي تر ټه‌لی سه‌ر نووره‌که‌شی له‌سه‌ر من. به‌مجوره هه‌ر یه‌که قسه‌یک ټه‌کن.

کتوپر یه‌کیک له‌و ناوه‌دا ټرېک ټه‌که‌نی. خیرا خاله‌حمه‌د هله‌داتې ټه‌لی: «ټه‌م شویته‌شی بو شویتي ټاو ده‌سته‌که‌ی. هه‌مووتان درو ټه‌کن ټه‌نها ټه‌م نه‌بی [راست] ټه‌کا».

- وتی ده‌می سال بوو دلیم چوو بوو له‌ټه‌حمه‌دی حاجی. ټه‌حمه‌د مه‌گر هه‌ر من بزائم چ کورېکي شوخ و شه‌نگ بوو؛ له‌شانزه سالانا ټه‌توت مانگی چوارده‌یه. ره‌شی چاو و بروی، سووری سه‌رگونا خره‌که‌ی، باریکي لیوو لووته‌که‌ی، ټه‌مانه هه‌موو له‌گه‌ل ټه‌و له‌ش و لاره‌یدا که ټه‌توت به‌فري یه‌ک شه‌وه‌یه‌و خویتی دلی منی به‌سه‌را رږاوه شورشینکیان خستبووه دلمه‌وه. نه‌شم ټه‌ویرا بیدرکینم ټه‌م وت نه‌وه‌ک لیم زیز بی.

رؤزیکیان ده‌مه ده‌می ټیواره بوو چوومه حه‌مامی حاجی عه‌لی له‌سليمانی. که چوومه زووره‌وه ته‌ماشام کرد وا ټه‌حمه‌د به‌رووت و قووتی له‌وئ خوی ټه‌شوا، حه‌مامیش که‌سی تری ټیدا نییه. که ټه‌حمه‌د به‌و جوړه چاو پی که‌وت حه‌به‌سام و ده‌ستم کرد به‌بیر کردنه‌وه بو ټه‌وه قسه‌یک بدؤزمه‌وه له‌گه‌لی بکه‌م. هه‌ر چه‌ندم کرد هیچم له‌بیر نه‌ما. کتوپر به‌بن ټه‌وه ټاگام له‌خوم بی وتم: «ټه‌ری ټه‌حمه‌دیگیان ټیسته نویره‌کانت ټه‌که‌ی؟» وتی: به‌لی.

که ټه‌م قسه‌یه‌م کرد و ټه‌و وه‌لامه‌م گوی لیوو چه‌موله‌یه‌کم نا له‌خوم، هه‌ستام به‌بی ټه‌وه خوم بشوم له‌حهمامه‌که هاتمه‌ده‌روه. ټیتر نازائم ټه‌حمه‌د چی لیهاټ؟ که هاتمه‌ده‌روه به‌خوم وت: «ده‌ک قورمدا به‌ده‌متا بو خوت و بو قسه‌ت». له‌و وه‌خته‌وه ټیتر له‌داخی ټه‌و قسه‌یه هه‌ر جینگل ټه‌ده‌م.

- دیوانه‌ی سیوسینانی که مالیان له «گومه‌ته» بوو، رؤزیک له‌شاره‌وه ټه‌گه‌رپته‌وه بو ټاواپی گومه‌ته. شیخ حه‌مه‌سالحي گومه‌ته لپی ټه‌پرسی ده‌نگ و باسی شار چییه؟ ټه‌ویش

ئەلى: «يا شىخ لەشار بىچوپىك بەدى بەشووئى ئەوئەندە ئەخۆى ئەبى بەمانگای ئاوسەوہ». ئىتر شىخ ئەوئەستى.

- كابرەكە كورد لە كابرەكە كى گۆرانى پىرسى كە فىزى كەرگانى بكا. ئەوئەش وتى: «برا گورىستىك، بەرداشىك، ئاوينە يەك، حەزە بونىك^۲ و دوو كىسەلت ئەوئە». وتى: ھەى ھەى ئەمانە بۆچى؟ وتى: گورىسەكە بۆ سەرىكى بىسەستى بە بن كلكى كەرەكەوہ، سەرەكە تىرى بىسەستى بە بەرداشەكەوہ و بەسەر پشەتيا ھەلگىرپتەوہ بىخەيتە لای ملىوہ بۆ ئەوہ قورسابى بەرداشەكە كلكەكەى ھەلگىرپتەوہ. ئاوينەكەش بۆ ئەوہ حەزە بونەكە لە بەردەم كەرەكەدا راوئەستى و ئاوينەكە بخەيتە سەر پشەتى و رووى بكەيتە خۆت ھەم بۆ ئەوہ ئەگەر يەكەن لەپشەتەوہ ھات تۆ چاوت لى بى و ھەم ئەوئەش حەزە بونەكە يادىكى سەردەمى بووكىنى خۆى بكا تەوہ. دوو كىسەلەكەش بۆ ئەوہ بىانخەيتە ژىر پىت وەشە وەش بكەن كەرەكە بوئەستى، ئەگەر ھات و روئىشتىش ئەمان لەگەلى بچن بەرپىدا و تۆ بۆ خۆت ھىچ نەبزوئەتەوہ بەرەھەتى بتوانى ئىشى خۆت بكەى.

- كابرەكە بىن ژنى ھارى كىردبوو؛ بە ھەر جۆر بوو بىئەزىنىكىان بۆ ساز كرد و تۆزى تەمى بىئەزىنەكەيان كرد. بەخوئا بىئەزىن بى ئىنسافانە تىبەر بوو. كورە وای لىھات لووت بگرتايە گىيانى دەرئەچوو، ھەستا ناچار مالىكەى بەجىھىشت و مالىپوورىكى ھەبوو چوو بۆ ئەوئە.

لەرىگادا تووشى كەرىك بوو، كەرەگەلى لەم لاتتر بوو؛ چووہ بن دەستىوہو پىتى وت: «ئەوہ بۆ كوئى ئەچى؟ تۆئىش ئەچى بۆ مالىپوورت؟»

- كابرەكە وىستى لەگەل ژنىكا رىكەوئى، ئەم ئەبوت بەچوار قۆشەو ئەو ئەبوت بەدوو قۆشە؛ ئاخىرى بە سى قۆشە رىكەوتن. لەوئەختى ئىشا كابرا بەژنەكەى وت ئەرى خۆشە؟ ژنەش وتى «ئا». ئىنجا كابرا وتى:

«كەواتە بەتۆ خۆش و بەمن خۆش ئىتر بۆچىبە ئەم قۆشە قۆش؟»

- کورپیکي هه‌ورامی فیر بو‌بوو به نیره‌کەر گاین. نیره‌کەریکیان ئەبێ رۆژیک خەریکی ئەبێ، دەنکە جۆینیک لەناو قنگی نیره‌کەرە‌کەدا ئەبێ ئەچی بە‌کونی کیری هە‌تیو‌ه‌کە‌دا، هە‌تیو زیرە‌ی لێ‌هەر ز ئەبیتە‌وه و ه‌اوار ئە‌کا: «ئای ئا تۆ مار واردمش». باوکی ئە‌لی: «رۆ‌له جە‌کو‌گە؟» ئە‌لی: «جە‌قنگو و نیره‌کەرە‌کە‌ی ویمان، بلما بلما سە‌یرش کەرۆ».

ئیتەر هە‌تیو ناویری کیری دەرین، باوکی دیت کلکی کەر هە‌لئە‌دا تە‌وه ئە‌وا کیری هە‌تیو‌ه‌ش لە‌قنگی نیره‌کەر‌دا‌یه. کابرا هەر چە‌ندە شە‌فته و چیرە‌ی ئە‌م لا و ئە‌و لای ئە‌گریتە‌وه چاوی بە‌هیچ ناکە‌وێ. کورە‌ش هەر ه‌اوار ه‌اوار‌یه‌تی. باوکی ئە‌شلە‌ژی هێ‌چی بێ نامینێ هەر ئە‌وه نە‌بێ ئە‌لی: «ئاخ‌ر رۆ‌له یانە‌ت ویران بۆ جە‌کو‌گە سە‌یرش کەرۆ؟ ماشە‌للا مە‌ماش برباگە‌ن».

- لە‌دی «شە‌شۆ» نیره‌کەریک هە‌بوو ناو بانگی دەر‌کردبوو بۆ بە‌وه رە‌سە‌نی. خە‌لک لە هە‌موو لایە‌کە‌وه ماکە‌ریان ئە‌برد لێ‌یان چاک ئە‌کرد، حە‌قی پە‌رینە‌کە‌ش سێ مە‌جیدی بوو ئە‌یاندا بە‌خواه‌نی نیره‌کەرە‌کە. ئە‌م نیره‌کەرە‌ش هێ ئا‌فرە‌تیک بوو ناوی «ئامە» بوو. لە‌جوانی و نازکی لە هە‌موو «سیو‌ه‌سیل» دا ناوی دەر‌کردبوو.

رۆژیک کابرایە‌کی ئە‌و بە‌رکێ‌وه ماکە‌ریک ئە‌با لە‌نیره‌کەرە‌کە‌ی چاک‌کا، خوا‌ه‌نی ماکە‌رکە چاوی بە‌ئامە ئە‌کە‌وێ دلی کورکە‌ی لێ‌وه دیت و لە‌و کاتە‌دا نیره‌کەرە ئە‌پەریتە‌ سەر ماکەرە‌کە ئە‌یه‌وێ دەر‌گای قسە‌ لە‌گە‌ل ئامە‌دا بکاتە‌وه ئە‌لی: ئە‌وه بۆ‌چی ئە‌گەر یە‌کن بیه‌وێ ماکە‌ری خۆ‌ی لە‌نیره‌کە‌ری یە‌کێ‌ک چاک بکا ئە‌بێ سێ مە‌جیدی بە‌دا، کە‌چی ئە‌گەر ئە‌و کە‌سه بیه‌وێ بچن بە‌لای ئا‌فرە‌تیکە‌وه ئە‌بێ شە‌ش مە‌جیدی بە‌دا؟

ئامە هە‌ست ئە‌کا کە‌ کابرا لە‌ کوپوه قسە‌ ئە‌کا ئە‌لی: «تۆ کێ‌ریکی وا بۆ من بێ‌نە‌ من دوانزە مە‌جیدیت ئە‌دە‌م».

- کابرایە‌کی و لاغ‌دار هە‌بوو رۆژیک ژنە‌کە‌ی نە‌خۆش ئە‌کە‌وێ. ژنانی دراوسێ ئە‌چن بۆ هە‌وال پرسی‌نی. لە‌و وە‌ختە‌دا یە‌کن لە‌کەرە‌کانی کابرا یەرە‌قی ئە‌کا وە‌کوو دە‌ستە‌ک هات و چوو ئە‌کا. یە‌کن لە‌ژنە‌کان بە‌ژنیکی ه‌اورێ تە‌نیشتی ئە‌لی: چۆن بوو ئێ‌سته سەرە‌کە‌ی پیتا بچوا‌یه؟ یە‌کێ‌کی تریان ئە‌لی: ئە‌یه‌رۆ‌ کنا سەرە‌کە‌ی چیه‌ بۆ‌چی نالیت نیو‌ه‌ی؟ ژنە نە‌خۆشە‌کە‌ش بە‌ دە‌م نالە‌ نالە‌وه ئە‌لی: «بە‌خوا ئە‌گەر ژنی ژن بێ و لە‌شی ساغی پیتو بێ هە‌موویشی قە‌یناکا».

- کابرایہ کی کورد ہہ بوو ناو بانگی کیر زلی دہر کرد بوو. سنی چوار ژنی ہینا بوو ہہ موویان لہ دەستی ہلہاتون. بیوہ ژنیک ئەم حە کایە تە ئەبیسیت و ئەچیئ میردی پی ئەکا. شەوی کابرا ئەچیئە لای و خەریک ئەبئ گەمەوگالتە ی لہ گەلا ئەکا. لەو کاتەدا بیوہ ژنە کە دەستی ئەکەوئتە سەر کلاوہ ی ئەژنوی کابرا و دەستیکی پیا دینیت و ئەلی: «ئەمە بوو کیر زلە کە ی تو؟ ناشو کری ئەبئ ئەگەر نەگبە تی ئەبئ جا ئەمە چیئە؟»

کابرا کە ئەمە ئەبیسئ ہەر خیرا راست ئەبیتەوہ دەریئکە ی ئەدا بەشانیا و دەر ئەچیئ.

- کابرایہ کی یابا جاریک ئەچیئە دیئەک لئی ئەپرسن ناوت چیئە؟ ئەلی: ئەبوو جاسم. کە دائەنیشئ دەریئئ لہ پینیدا نابئ تەماشائە کەن کیری بەقەد کیری کەریکە. یەکی لہ خەلکە کە ئەلی: ئای مالت بەقور گیری ئەبوو جاسم کیری چەند زلە. ئەبوو جاسم لہ جوابدا ئەلی: «یابە وەللا ئەمن چاک، ئەمما یەک برا ہە یە ناو ئەبوو سالح، ئەو حال خراب، لہ بەر ئەوہ کیر زور زلە ناتوانئ لہ مال دەرچیئ.»

- دەرویشیکی کە لەہوہ ہہ بوو کوریک و نیرە کەریکی ہہ بوو. لەو سەرہ ریمان ئەکەوئتە مالی ژنیک؛ ژنە کەش کار کەریک و ما کەریکی ہہ بوو. شەوی وا ہاتە پیشەوہ کابرای دەرویش خۆی سواری ژنە کەو کورە کە ی سواری کارە کەرە کەو نیرە کەرە کە ی سواری ما کەرە کە بوون. جا کابرای دەرویش ئەبوت:

خوایە دووری کە ی چاوی بەد لیمان ناحەزیش کویر بی شاد ئەبئ پیمان

- کابرایەک لەو دەشتە تالە رۆژیک زەر دەوالە دا بووی بەدە عبا کە یەوہ ئاواسا بوو. ہاتەوہ بۆ مالەوہ بەژنە کە ی خۆی وت، دەستیشی گرتبوو بەدە عبا کە یەوہ: ئافرەت ئەمە یان لہ بازار ئەفرۆشت ئەیاندا بە ہینە کە ی خۆم و سەد قەرانیش. رۆوی نەبوونی رەش بی! نەبوو بیکرم، ہەروا وەر مگرت و ہینامەوہ وتم تو چاوت پیتی بکەوی بزانی چۆنہ؛ ئەگەر باشە بەلکوو قەرز و فەرزیکی بۆ بکەین و جئ بەجئ کەین.

ئافرەت وتی: جا پیاوہ کە ئەبەرۆ قەرز و فەرز ی بۆ چیئە؟ ئەوہ خشلەکانی من ہە یە بائی دوو سەد قەرانیش ئەبئ، بچۆ بیدە بەخوا نە کە ی و وەرەوہ. تازە عیبیہ چۆن پیتی ئەدەیتەوہ؟ پیاوہ پیرە خشلی وەرگرت و لەپاش سنی چوار رۆژ ئاوساوە یەکی نیشتەوہ و دە عبا وەکوو خۆی لئ ہاتەوہ. رۆژیک بە ہەلە داوان ہاتەوہ و کردی بەژوورا وتی: ئافرەت! ہەرخوا

ره‌حمی پىن کردم وتى: چى بووه؟ وتى: ئەو كىره كه هیتابوومهوه به‌دزیه‌تى ده‌رچوو. گرتىمان و بردمیان بۆ لای قازى. به هه‌زار ده‌ست ماچ كردن و ئەم لاو ئەولا سەد قەرەنم داو كىره‌كەم پێدانه‌وه. ئەوانیش كىره كۆنه‌كەى خۆمیان پىن دامه‌وه. هەر باش بوو پزگارىم بوو له‌ده‌ستیان. ژنه‌وتى: «من خۆم هەر رۆژى هه‌وه‌ل ئەمزانی ئەوه دزیه‌تى بوو؛ ئەگه‌ینا چۆن به‌و جۆره به هه‌رزان ئەياند؟»

- ژنىك هه‌بوو له‌و سه‌ره دوو كچى هه‌بوو: گه‌وره‌كه‌يانى دابه‌شوو. له‌پاش حه‌فته‌يك چوو بۆ لای و مال و هه‌والى لى پرسى كه مێرده‌كەى له‌گه‌ليا چۆنه؟ له‌پاشا لى پرسى ئەى له‌ئىش كردنا چۆنه؟ وتى: به‌خوا دایه كىرىكى واى پتوه نیه، ناشوكرى نه‌بى هەر ئەوه‌یه كه له‌هیچ چاكتره. دایكىشى وتى: «ئۆف رۆله دایكت بمرى ئەوه میراتى دایكته بۆت ماوه‌ته‌وه. دایكىشت له‌گه‌ل باوكى ره‌حه‌تتا هەر وا بى به‌ش بوو.»

له‌پاش به‌بىنك كچه‌كەى تریشى دابه‌شوو و چوو بۆ سه‌ردانى. لى پرسى: مێرده‌كه‌ت له‌ئىش كردنا چۆنه؟ ئەویش وتى: «دایه پرى ئەكاته‌وه و هینشتا چوار پهنجه‌شى هەر ئەمىنینه‌وه.» دایكىشى وتى: «ئۆى رۆله خۆزیا دایكىشت له‌و خیر و بیره به‌شيكى تى كه‌وتایه.»

- له‌و ولاتى بلباسه‌تییه هه‌تیویك كچىكى بى بن كردبوو. قازى لى پرسى: راست بلنى چۆن ئەم ئىشه‌ت كرد؟ ئەویش وتى: «به‌خوا قوربان! هەر دووكمان به‌رغه‌لمان ئەله‌وه‌پان و گه‌مه‌مان ئەكرد، به‌گه‌مه‌وه ده‌رپیمان فریدا من هەر له‌سه‌رم دانا و ئیتر سه‌گباب ختیه بۆ خۆى رۆچوو.»

- كابرایه‌كى چاوكرى پیر رۆژىك له‌سه‌ر حه‌وزه‌كەى مزگه‌وتى باشچاوش له‌سلىمانى ده‌ست نوێر ئەشوا. پیاویك له‌لایه‌وه بوو پىنى وت: «بى قه‌زا بى ده‌ست نوێزى چى ئەشوى ئەوه‌ته داوینى كه‌واكه‌ت پىسایى پتوه‌یه.» كابرا وتى: كامه‌ته؟ پىشانى دا. ئەویش بۆنىكى كرد و وتى: «به‌حه‌قى قورئان ئەوه چىشتى یه‌خنییه ئیواره خواردوومه.»

- هه‌زار گىرايه‌وه وتى:

له‌وه‌ختی خویا هه‌ندیک مه‌راغه‌یی نه‌چن بۆ حه‌ج. که نه‌گه‌نه ولاتی عه‌ره‌به‌ستانی نه‌وه خواره به‌کاروانی حوشر نه‌چن. له‌رێگا‌دا یه‌کن له‌حوشره‌کان نه‌که‌وئ ده‌ستی نه‌ده‌نی که راستی که‌نه‌وه، له‌و کاته‌دا که ده‌ستی نه‌ده‌نی نه‌لین: «یا عه‌لی!» کابرای حوشره‌وان نه‌لن: نای نه‌وه ئیوه‌کافرن؟ وه‌للا ده‌سا ناتانه‌م. نه‌مانیش نه‌لین وه‌للا برا کافرین و موسلمانین. به‌هه‌ر جو‌ر بی کابرای حوشره‌وان ساز نه‌که‌نه‌وه نه‌مجا ده‌ست نه‌به‌نه‌وه که حوشره‌وان راست که‌نه‌وه دیسانه‌وه نه‌لین: «یا عه‌لی!» ئیتر کابرای حوشره‌وان به‌ته‌واوی نه‌چن به‌ره‌قا و نه‌لن ئیوه‌کافرن قه‌ت ناتانه‌م.

نه‌مانیش بی‌اوکی ئیختیاری کۆنه‌سالیان تیا نه‌بێ که نه‌زانن ئیش وا به‌و جو‌ره‌خراب هاتووه له‌و ده‌شته‌دا گیران خواردوو نه‌لن: «ئه‌رئ خزمینه‌ با بلین یا نه‌للا خو کافر نابین». به‌م فیله‌ کابرای حوشره‌وان له‌گه‌لیان رێ نه‌که‌وێته‌وه.

- مه‌لا سمایلی کانیسکانی سلیمانی هه‌بوو وتی:

سالیک چوومه که‌رکووک له‌قۆریه‌وه هاتم بچم بۆ به‌ری «قه‌لا»، سه‌یرم کرد له‌گۆشه‌یه‌کی پرده‌که‌ی «خاسه» وه‌هه‌را هه‌راییک بیت. که چاک سه‌یرم کرد نه‌مه‌هی ژیر پرده‌که‌وه‌یه‌و بی‌اوکی و کوریک ده‌ستیان داوه‌ته‌یه‌خه‌ی یه‌ک و نه‌و شوینه‌ش که‌سی تری تیدا نییه. منیش نه‌و سه‌رده‌مه‌ کلاویکی سپی و میزه‌ریکی سپیم دا‌بووه‌ ده‌وری و له‌سه‌رم کردبوو. له‌شتیک نه‌چووم، کوربه‌که‌ ده‌ستی کابرای راکیشا و هاتن بۆ لای من، ئیتر به‌بێ نه‌وه هیچ شه‌رم بکه‌ن کوربه‌که‌ وتی: با نه‌م بی‌اوه‌ موباره‌که‌ شه‌رعمان بکا. منیش له‌خه‌یالی خو‌ما مه‌سه‌له‌یکی شه‌رعیان هه‌یه‌و وتم کورم چییه‌؟ کوربه‌که‌ وتی: قوربان نه‌م کابرایه‌ بێ وتم نیو مه‌جیدیم بداتن و ئیشی خو‌یم له‌گه‌ل بکا. هاتینه‌ نه‌م شوینه‌ و تمان شوینیکی چۆله‌و له‌راستیشدا چۆل بوو، که‌سی تر نه‌هات هه‌ر من و نه‌و بووین. که چاویم به‌حه‌یته‌که‌ی که‌وت پیم هه‌لنه‌گیرا. به‌لام هه‌تا‌ومیه‌ته‌ نه‌م شوینه‌و به‌عه‌زیه‌تیش هاتووم. ئیسته‌ هه‌ر چه‌نده‌ نه‌که‌م نیو مه‌جیدیه‌که‌م ناداتن. جه‌نابت شه‌رعمان بکه‌، هه‌رچی تو بفه‌رموویت من رازیم. وتی منیش نه‌م شه‌رع کردنه‌م به‌لاوه‌ سه‌یربوو وتم: «باوکم له‌باپیرم و باپیرم له‌باپیره‌گه‌وره‌م و باپیره‌گه‌وره‌شم له‌ئیمامی "موزه‌نی" و نه‌ویش له‌ئیمامی "شافعی" یه‌وه‌ ری‌وایه‌تیک نه‌کا، که نه‌گه‌ر ژن و بی‌اوکی له‌شوینیکی چۆل و ته‌ریکا بوون و په‌رده‌ دادرابوووه‌ ماره‌یی واجب نه‌بێ. نه‌م ئیشه‌ی ئیوه‌ش له‌وه‌ نه‌چن، که‌وا بوو پێویسته‌ نیو مه‌جیدیه‌که‌ت بداتن». وتی: کابرا ناچار نیو مه‌جیدیه‌که‌ی دابه‌ کوربه‌که‌و رووی کرده‌ من و وتی: «قوربان وه‌للا تا ئیسته‌

جگه له جه نابت گه وادیکی ترم نه دیوه که تاوا به مجوره یه روایه تی ریک و پیک له سه ر
مه زه بی شافی حوکم بدا».

- هه ر ئم مه لا سمايله گنیرایه وه وتی:

جاریک هه تیویکم تاو داو بردمه شویتیک وتم یاللا بۆم بکه وه. هه تیوه که وتی: ئه وه نو
ئهلئ چی؟ من وام بیستوه که تو لووسکه ئه بهیت و ئه یکیشی به سه ر خۆتا، من به و نیازه وه
هاتووم. وتی پیم وت: «به لئ، به لئ ئیش له منو ده عوا له وان. تو بۆم بکه وه پاشان برۆج
ده عوا یکت هه یه بیکه».

- «مام ره سوو» هه بوو له «مه روئ» ئه سپنکی که حیلله ی نایابی هه بوو ناو بانگی
ده رکردبوو. که له «عه نه زه» یه، له ولاتانه وه ماینیان ئه برد و لیان چاک ئه کرد.

عه زه ی سوله یمانیش هه بوو به ناوبانگی ئه سپه که حیلله ی مام ره سووه وه ماینیکی هه بوو
سواری بوو چوو بۆ مه روئ بۆ ئه وه له ئه سپه که ی چاک بکا. که چوو سه یری کرد مام ره سوو
پیاویکی پیری گهلئ به ساللا چوووه و ناویشانیکی له زه مانی جوانی نه ماوه. له حه وشه که ی
خۆیانا له په نا دیواریکا له بهر هه تاوه که لی پراکشاهه.

عه زه له پاش سه لام و دانیشن و چاک و چۆنی پنی وت: مام ره سوو به ناوبانگی ئه سپه
که حیلله ی تووه له بهری ده شته تاله وه هاتووم؛ نابی ده ست بئی به روومه وه.

مام ره سوویش وتی: کاکه به خیریت! به لام ئه وه ئه سپه ی که تو ناوبانگت بیستوه ئیسته
له بهر پیری په کی که وتوووه هیچی پنی نه ماوه. بره واکه م بتوانی که لکی لی وه ریگری.
عه زه وتی: مام ره سوو من له ریگایکی دووره وه هاتووم ئه گه ر تو رات له سه ر بی من ئه توانم
ئیشیکی وای لی بکه م بتوانم ماینه که ی لئی چاک بکه م، مام ره سوویش وتی برا که یفی
خۆته.

عه زه هه ستا ئه سپه که ی له په نا دیواریکا به سترابوووه، زۆر لات بوو هینای ده ستی کرد
به «ره نه و قاشاو» کردنی پاشان به «ره نه» که که وتله تهرافه و ده ورو به ری ژیرسکی، تا
وای لیکرد به هه ر جۆر بوو ئه سپه که به ره قی کرد و ماینه که ی بۆ هینایه پینشه وه و په راندی.
ئیش ته واو بوو مالا وایی کرد و گه رایه وه بۆ ولات. حه قیقه ت ماینه که ئه وه ساله «نوما»
که وه یه کی باشی له ئه سپه که حیلله هینا.

مام ره‌سوو ژنیکی هه‌بوو «خافاتی» ناو بوو. له‌زه‌مانی «عه‌لی ئیحسان پاشا» وه هینابووی هه‌ر چی ده‌وری جوانی بوو هه‌ر له‌و ده‌وره‌دا پرایانبوارد بوو؛ له‌ ئاهه‌نگی دنیا ته‌نیا گێرانه‌وه‌ی باس و خواسی به‌زمی شه‌وانی رابوردووی ده‌وری جوانیی نه‌بی هیچی تریان پیتی نه‌مابوو.

خافاتم له‌و وه‌خته‌دا که‌ عه‌زه به‌ رنه‌و قاشاو خه‌ریکی ئه‌سپه که‌حیله‌بوو، له‌ده‌لاقه‌ی ژووهره‌که‌وه‌ چاوی لی بوو که‌ چۆن ئه‌سپه‌که‌حیله‌ ده‌وری سالانی رابوردووی بو هینرایه‌وه، ئه‌مه‌ی به‌دیاریه‌ک زانی له‌دیاریه‌کانی زه‌مانی رابوردووی.

زه‌مان هینان و بردی، کورپکی زاخه‌یی له‌ ولاتی به‌غدا له‌ بۆیاغچه‌که‌یا «فلچه» یه‌کی بۆ باغچه‌تی تیا بوو فلچه‌ ئه‌وه‌نده ئیشی کردبوو ته‌نها کۆته‌ره‌که‌ی مابوو، وای لی هاتبوو له‌ درکی ده‌شسته‌تال خراپتری لی هاتبوو.

خافاتم رنه‌و قاشاوه‌که‌ی عه‌زه‌ی که‌وته‌ بیه‌ر به‌ هه‌ر جوهر بوو فلچه‌کۆنی له‌کابرای بۆیاغچی به‌یه‌کن له‌تاکه‌ تارانیه‌کانی ته‌وقه‌سه‌ری کهری و قایمی کرد.

له‌پاش به‌بنیک به‌کۆته‌ره‌ فلچه‌وه‌ هات به‌ویزه‌ی لاپان و ده‌ورو به‌ری لاپانی مام ره‌سوودا، تا وای لیکرد ده‌وریکه‌ی بۆ مام ره‌سوو گێراییه‌وه‌و به‌یادی جاری جارانه‌وه‌ ده‌ستیان کرده‌ ملی یه‌ک. ئیتر خافاتم به‌م جوهره‌ فیر بوو به‌مام ره‌سوو.

سال سووراییه‌وه، عه‌زه به‌ده‌ستووری سالی پار و به‌ ئه‌له‌ای نۆمایکی تری له‌توخنی ئه‌سپه‌که‌حیله‌وه‌ باری گه‌زۆ و بنیشه‌تالی نا له‌ماینه‌ بۆره‌و چووه‌وه‌ بۆ «مه‌روئ» بۆ مالی مام ره‌سوو. که‌چوو سه‌یری کرد مام ره‌سوو ئه‌و مام ره‌سووه‌ نه‌ماوه؛ بۆ ئاهی سوین نووزه‌یه‌کی تیا ماوه به‌ته‌واوی کتف بووه، ناتوانی له‌ شوینه‌که‌ی خۆی راست بپه‌ته‌وه.

عه‌زه‌ باریدا به‌زه‌ویا و خافاتم خیر هاتتیکی گه‌رمی کرد و خیرا که‌وته‌ نان دروستکردن بۆی. چوو له‌ ته‌نیشه‌ت مام ره‌سووه‌وه‌ دانیشه‌ت. مام ره‌سوو نه‌یناسیه‌وه، پرسى فاته‌ ئه‌وه‌ کئی بوو هات و ئه‌و زرمه‌ی و لاخه‌ چی بوو هات؟ خافاتمیش وتی: ئه‌وه‌ کاکه‌عه‌زیز بوو گه‌زۆ و بنیشه‌تالی بۆ هیناوین.

مام ره‌سوو ده‌ستیکه‌ی خسته‌ سه‌رچاوی و سه‌یریکی عه‌زه‌ی کرد ناسیه‌وه. به‌نووزه‌یه‌که‌وه‌ وتی: «ئه‌ری باوه‌حیز ئه‌وه‌ تو له‌بابه‌که‌ی پاریت هاتوویته‌وه؟ بکه‌م وه‌ قونی بابته‌وه‌ بۆ خۆت و گه‌زۆ و بنیشه‌تالت. پار فرفریچه‌ی ده‌سته‌ بۆخچه‌ت بۆ هینا بووم، ئیمسان چیت بۆ هیناوم؟ به‌ته‌مانیت به‌فیلکی تر ئیمسالیش خافاتم بخه‌یته‌ سه‌ر به‌زمیکه‌ی تر؟ هه‌سته‌پرۆ. نه‌خۆم هیچم بێ ماوه، نه‌ئه‌سپه‌ که‌حیله؛ هه‌سته‌پرۆ».

له «گه‌لاله» پیاویک هه‌بوو هه‌ر چه‌نده «حه‌سن» ی ناو بوو به‌لام هه‌ر به‌ناوی «خادم» هه‌ ناوی ده‌ر کردبوو. ئەم خادمه له‌وناوه تووتن و شتی ئەفرۆشت، پڕۆژیک کۆلکه ئاخونیککی ولاتی «قوم» که هاتبوو بۆ «نه‌جهف» و له‌ویوه ئیتر فیزی ئەوه بوو بوو که بیی به‌گه‌ریده‌و داوای شتی له‌خه‌لک ئەکرد. به‌و بۆنه‌وه ئەم ئاخون ئا‌غایه‌ ریی ئەکه‌ویته‌ گه‌لاله‌ و له‌ویش ئەچیته‌ لای خادم به‌ناو هه‌ندی تووتنی لئ ئەکری. له‌پاشا ئەلئ: ده‌ هه‌ندیکی تریشم بده‌ری له‌ «سه‌رکیسه‌ی عه‌باس».

ئەم عباره‌ته‌ شتیکه‌ کۆلکه‌ مه‌لاکانی شیعه‌ ده‌رۆزه‌ی پتوه‌ ئەکه‌ن، مه‌به‌ستیان به‌ «عه‌باس» عه‌باسی مامی پیغه‌مبه‌ره‌؛ واته‌ له‌سه‌ر حسابی ئەو ئەو شتەم بده‌ری پڕۆژی قیامت ئەو ئەتداته‌وه‌.

که‌ ئەمه‌ به‌خادم ئەلئ، خادمیش خۆی لئ گیل ئەکا و ئەم ورده‌ حسابانه‌ نازانی؛ وه‌یا له‌ ولاتی ئەوانا ئەمجۆره‌ شته‌باوی نییه‌. ئەلئ: با عه‌باس خۆی بیته‌، جگه‌ره‌کی لئ تینکا ئەگه‌ر به‌لایه‌وه‌ خۆش بوو ئەو وه‌خته‌ بۆی به‌ره‌.

کابرای ئاخونیش ئەلئ تو بده‌ری ده‌خلت نه‌بی، ئەو وه‌ری ئەگری. خادمیش ئەلئ به‌خوا نایده‌م به‌لکوو به‌لایه‌وه‌ خۆش نه‌بوو دایه‌وه‌ به‌سه‌رما. ئاخون ئەکه‌ویته‌ ته‌قه‌وه‌ له‌ رووی هه‌لنایه‌ به‌سه‌رو میزه‌ره‌و که‌ش و فشینکه‌وه‌ بلئ من سوالت لئ ئەکه‌م. خادمیش ئەزانی دنیا چ باسه‌، هه‌ر به‌مجۆره‌ ئاخون له‌کۆل ئەکاته‌وه‌و په‌لکیکی ناداتی.

- ئینگلیزه‌کان تازه‌ هاتبوونه‌ عیراقه‌وه‌. پڕۆژیک ئینگلیزه‌که‌ له‌که‌رکووک ئەچیته‌ بازار ئەگه‌ری به‌شوین لاستیکی کیردا. ئەچیته‌ هه‌ر دووکانیک له‌ شتی وا ئەپرسی که‌س لئ تیناگا؛ به‌تایبه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ کورد له‌ شتی وای هه‌ر نه‌ینه‌زانی. پیاویکی خه‌لکی ئەو ناو «شوان» هه‌بوو «ره‌حیمی» ناو بوو، دووکانیکی عه‌تاری باشی له‌که‌رکووک دانا‌بوو. کابرای ئینگلیزه‌ چیته‌ سه‌ر دووکانه‌که‌ی ئەو له‌و شته‌ ئەپرسی. نه‌ره‌حیم ئینگلیزی ئەزانی و نه‌ئینگلیزه‌که‌ش کوردی ئەزانی.

کابرای ئینگلیزه‌ هه‌ر چه‌نده‌ به‌ئیشاره‌وه‌و به‌ده‌ست له‌گه‌ل ره‌حیمدا خه‌ریک ئەبی ره‌حیم هیچی لئ تیناگا. له‌ئه‌نجاما کابرای ئینگلیزه‌ ده‌ست ئەبا نه‌وتیکی پینج روپیه‌ی ده‌ردینی له‌به‌رده‌می ره‌حیمدا دایه‌نی، ئەمجا ده‌ست ئەبا به‌نه‌خوینه‌که‌ی خۆیشی ئەکاته‌وه‌ کیری ده‌ردینی و به‌ئیشاره‌، ئیشاره‌ ئەکا که‌ لاستیکم بۆ ئەمه‌ ئەوی. ره‌حیمیش هه‌ر له‌بناغه‌دا ئەم

جۆره شتانەى نەببستووە تا لەئىشارەى کابرا تىبگا، بەلکوو وائەزانى ئەم کابرايە پىتى ئەلى وەرە گرەو بکەين لەسەر پىنج روپە بزائين کىرى کامان زلترە.

ئەوئىش دەست ئەبا بەنەخۆينەکەى خۆى ئەکاتەووە و کىرى خۆى دەردىنى. هى کابرا ئەپتووى و هى خۆيشى ئەپتووى، هينەکەى ئەم دوو پەنجە زياتر ئەبى لە هى کابراى ئىنگليز. ئىتر بەبى قسە دەست ئەبا پىنج روپەکە هەلئەگرى و ئەيخاتە باخەلى و بەنەخۆينەکەى ئەبەستىتەووە. کابراى ئىنگليز واقى ورنەمىنى هيجى ترى بۆ نامىنيتەووە تەنھا ئەو نەبى مىلى رى ئەگرى و نەرۆا.

- کابرايەکى «بانەى» ئەچىتە گەرۆوس و ئەچىتە دىواخانىک سەلام ئەکا. کابرايەکى گەرۆوسى کە لەوى دانىشتبوو بەم جۆرهى خوارەووە وەلامى سەلامەکەى ئەستىنيتەووە ئەلى:
 عدەليکە سەلام هەوا خوارى عومەر چووخەکەت چوار چاک کونای قنگ وەدەر
 لەپاشا گەرۆوسەکە ئەچىتە دەرەووە دىتەووە سەلام ئەکا کابراى بانەيش بەم جۆره ولامى
 سەلامەکەى ئەداتەووە ئەلى:

عدەليکە سەلام دوزمنى عومەر بى خوا و بى پىر توخم نىرەکەر

- مەلامەحموى حاجى رەسوول گىرايەووە وتى:

مەلامەمىنى دىلتىزەى پىاويكى ئىجگار لەخوا ترس و بەدين بوو. هاورپىکانى هەليئەخەلەتینن کە دلى بچى لەشىخ نوورى شىخ سالىح. ئەوئىش بەزۆر وا ئەزانى کەدلى لى چوووە بەو فىلە تەزىبىچىكى ئەبى لى ئەستىن و ئەيدەن بەشىخ نوورى. لەپاش سى چوار رۆژ چونکە ئىشەکە بى بناغەبوو سەير ئەکا دل لىچونەکەى نەما. ئەچى مىلى هاورپىکانى ئەگرى ئەلى: «وەللا دل لىچونەکەم نەما تەزىبەکەم بۆ لى بستىنەووە».

هاورپىکانىشى لەو سەردەمەدا شىخ نوورى بابەعەلى، شىخ سەلامى عازەبانى و مەلامەحمەدى حاجى مەلارەسوول بوون.

- کابرايەکى «سىان» لەسەر رووبارەکەى «بەيانلوو» دەستوئىزى ئەشت. کە لى بوووە وە تاكى لەپىلاووەکانى لەدەستى کەوت و کەوتە ناو رووبارەکەو ئاووە کە بردى. خىرا تىرپىكى کەندو وتى: «ئەو دەستوئىزەکەت، بىنە تاکە پىلاووەکەم بەرەووە».

لاى وابو رووبارەکە لەباتى هەقى دەستوئىزى کە پىلاووەکەى بردووە.

- خاله‌فندی گنبرایه‌وه وتی:

ئەوا رۆژیک لە ئاو دەستە‌کە‌ی مزگەوتی حاجی مە‌لا رە‌سوولا دە‌ستم بە‌ئاو ئە‌گە‌یاند
کابرایه‌کی خە‌لکی ئە‌و شارە‌زووره‌ چوو ئە‌و دە‌سته‌کە‌ی ئە‌و دیومه‌وه. ئاگام لیبوو میزه‌کە‌ی
کرده‌ ناو حە‌وزی ئاو دە‌ستخانە‌کە‌وه تە‌نانت کە‌فاوه‌کە‌ی هاته‌ ئە‌م دیو. منیش هاته‌مه‌ ده‌ره‌وه
چاوه‌پیم کرد تا ئە‌ویش هاته‌ ده‌ره‌وه وتم: کوره‌ برا ئە‌وه تو چیت کرد؟ وتی: «برا چیم
کرد؟ گووم کرده‌ گوودانه‌کە‌و میزیشم کرده‌ میزدانه‌کە‌».

- رۆژی دوو سێ‌ هاوڕێ‌ ئە‌چن بۆ حە‌مامی حاجی غە‌نی یه‌کیکیان ریش و سمیلی
فیری خە‌نه‌و و سمە‌ ئە‌بن. لە‌جامیکا خە‌نه‌ی بۆ ئە‌گرنه‌وه و حە‌مامچیه‌کە‌ بۆی ئە‌هینتته
ژووری حە‌مامه‌کە‌وه.

هاوڕێ‌کان ئە‌چن خە‌نه‌کە‌ ئە‌پۆن و گوو ئە‌کە‌نه‌ ناو جامه‌کە‌وه. کابرا کە‌ نە‌ختی
هە‌لته‌گرێ‌ ئە‌یدا لە‌سمیلی بۆنی بە‌سه‌ریا دیت ئە‌زانێ‌ چیه‌و دنیا چ باسه‌، ئیتر لە‌سمیلی
ئە‌کاته‌وه‌و لە‌کیری هە‌لته‌سوێ‌. بانگی هاوڕێ‌کانی ئە‌کا ئە‌لێ‌: «ئە‌مه‌ گووی کیه‌ و
بە‌سه‌ر کیرمه‌وه؟»

- جارێ‌ کۆره‌ ده‌وله‌مه‌ندیکی ئاقل لە‌به‌غدا شه‌ویک ئە‌چیتته‌ مالیک بوو ئیسی ناشیرین.
سه‌رخۆش ئە‌بنی لە‌ماله‌کە‌ پینسه‌د قەرانی لە‌باخه‌لا ئە‌بنی لێ‌ ئە‌دزن. کە‌دیتته‌وه‌ خزمه‌تکارێ‌کی
لە‌ گە‌لا بوو ڕووی تێ‌ ئە‌کا ئە‌لێ‌: ئە‌وره‌ حمان تو ئە‌زانێ‌ کیسه‌ پاره‌کە‌م پینج سه‌د قەرانی
تیاوو لێ‌یان دزیوم؟ ئە‌وره‌ حمانیش ئە‌لێ‌: ئە‌وا ئە‌چم بە‌شە‌ق لێ‌یان ئە‌ستینمه‌وه.
ئە‌وره‌ حمان ئە‌گاته‌ لای قایی و بانگی ئە‌کا ئە‌لێ‌: وه‌ره‌ وه‌ره‌ قە‌یناکا حە‌قی خۆم
سه‌ندوه‌، ئە‌وره‌ حمان ئە‌لێ‌ چۆن؟ ئاغه‌ ده‌ست ئە‌کا بە‌گیرفانیا شانە‌یک، قالبێ‌ سابوون و
لە‌کە‌یک ده‌ر ئە‌هینت ئە‌لێ‌ منیش ئە‌مانە‌م لە‌وان دزیوه‌. ئە‌وره‌ حمان ئە‌لێ‌: ئاغه‌ جا ئە‌وه
چیه‌؟ ئە‌لێ‌ بێ‌ ئە‌قل چلۆن ئە‌وه‌ چیه‌؟ بە‌یانی کە‌ بچن بۆ حە‌مام چلۆن خۆیان ئە‌شۆن؟
بە‌جاری پە‌کیان ئە‌کە‌وی.

- دوو کابرای کورد لە‌ده‌شتیکا پینکه‌وه‌ بون یه‌کیکیان تۆزی دوورکە‌وته‌وه‌، ئە‌ویتریان
پرسی ئە‌وه‌ چی ئە‌کە‌ی؟ وتی: «وه‌لا تۆزی میزنه‌کە‌م». پێ‌ی وت: «کوره‌ وریابه‌
ئە‌وی تریشت ئە‌بن بە‌ ریشه‌وه‌، ئاونیه‌».

- کابرایەک هەبوو لە چوارتا دەرویش عەولای ناو بوو. ئەم دەرویش عەولایە کچی ئەولاساری ژنی بوو. کەریکیان هەبوو کەرەکیان تۆپی. شەوی کابرا لە گەڵ ژنەکیا کەوتە ئیشی شەری ژنەکی پیتی ئەوت ئاخر پیاووە کە ئیمە تاقە کەریکمان هەبوو سەرمایەیی ژیانمان بوو تۆپی، ئیستە تۆ چۆن ئیشی وا ئەکەیت؟ عەولاش هەر کوتی پیتووەدا و ئەبوت: «تۆپی تۆ خوش، تۆپی تۆ خوش».

- هەر ئەم دەرویش عەولایە لەسەر کیشی جۆ سەبیلی کیشابوو، بە ئاگری سەبیلە کە خەرمانە کە سووتا بوو، ئەمجا دوور کەوتبوونەو و سواری ژنەکی بوو ئەبوت:

سووتا بە کبیر، سووتا بە قیر
سووتا بۆ شیخی دەستگیر

- کابرایەک هەبوو لە هەلبەجە ژنەکی چوو بوو لای قازیەکی هەلبەجە شکاتی لیکردبوو کە گواپە پیاو نەماوە نکاحەکیان هەلوەشینیتەو. قازی پیاووەکی بانگ کرد و لە رووی ژنەکی لیتی پرسی کە تۆ چی ئەلێت؟ کابراش - بلامانی - دەعباکەیی رەپ کرد و خستیه دەستیهو و تی: «قوربان! جەنابی قازی هەموو شایەت و قسەیه کم بە دەستەووەیەو لەخزمەتتا راوہستاو». قازی و تی: «بەراستی شایەتی چاک و عادلە. شەرع قەبوولی ئەکا برۆ خوشکم دەعواکەت درۆیە، ئەوا شایەتەکی وەکوو کەر ئەزەرینتی».

- ئاغایکی ئەو سەرە باخەوانیکی غەریب لەدیکەیی خۆی بۆ باخی ناو کۆشکەکی راگرتبوو. باخەوانەکی ژنیکی جوانکەلانەیی ژیکەلانەیی هەبوو، ئاغە دلی پیا چووبوو. پۆژیک ئەچنی بە لایەو و دەستیکی بۆ ئەبا. ژنە هیچ دەنگ ناکاو ئیواری بۆ میردەکی ئەگێرتەو. میردەکەش ئەلێ قەیناکا بەلام بەیانی من کە ئەچم بۆ ئاودیری باخەکی تۆ چەند نۆردوو نانیکی و «جەوہنە»یەکی «دۆ» بینەو وەرە بۆ لام، لەبەر پەنجەرەیی کۆشکی ئاغادا چاوەریم بکە.

کابرای باخەوان ئەچنی بۆ سەر ئیش و ژنەش بەو جۆرە کە میژدەکی پیتی وتوو لە دەمە دەمی هەتاوکەوتنا ئەگاتە جی. میردەکی دیت و هەر دووکیان لەبەر پەنجەرەیی کۆشکدا لێ دانەنیشن.

لەولاو خانمی ئاغەژن لەناو کۆشکەدا پەنجەرەکی کردووتەو، بەیانیه سەیری ئەو باخ و بیستانە ئەکاو چاوی بەباخەوان و ژنەکی ئەکەوی. کابرای باخەوانیش کە سەیری

کرد و خانم خهریکه سه‌یر نه‌کا هیج خۆی نه‌خسته سه‌ر نه‌و داره‌تانه که‌کس چاوی لیبانه، له‌پیش نه‌وه‌دا که‌نانه‌که بخوا هه‌ستا چوو به‌لای ژنه‌که‌یه‌وه له‌پرومه‌تی مینای و له‌کارگی که‌مای به‌شی خۆی وه‌رگرت و نه‌مجا ده‌ستیان کرد به‌نان و دۆ خواردن، تیر و پریان خوارد و پاش نه‌وه‌ش جاریکه‌تر له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا ناوی ژیانیان نوش کرد. نه‌مجا هه‌ستا چوه‌وه بو سه‌ر ناو دیره‌که‌ی و به‌ژنه‌که‌شی وت به‌چینه‌وه بو‌ماله‌وه‌و پینشی وت نه‌گه‌ر خانم لیبی پرسن، نه‌م پینی بلنی که‌رۆژی سن جار نه‌مه‌ نیشمانه.

له‌ولاوه‌ خانم له‌سه‌ر کۆشکه‌که‌وه چاوی له‌م کاره‌ساته‌ی نه‌مان نه‌بی. لای نیوه‌پۆ دیته‌ خواره‌وه‌و نه‌چن به‌لای ژنه‌ باخه‌وانه‌که‌وه پینی نه‌لی: نه‌ری چه‌تیوا! نه‌وه‌ نیوه‌ چۆله‌که‌ن و به‌و جۆره‌ خهریک نه‌بن؟ ژنه‌ش پینی نه‌لی: خانم نه‌وه‌ چیه‌؟ ئیمه‌ به‌یانی و نیوه‌پۆ و ئیواره‌ به‌و جۆره‌ دوو دوو نه‌که‌ین.

ئاغه‌ژن له‌ دلی خۆیا زۆر تووره‌ نه‌بی، ئیواری که‌ ئاغه‌ دیته‌وه‌ نه‌چن به‌لایه‌وه‌و پینی نه‌لی به‌زیاد نه‌بی له‌م رابواردنه‌ که‌ ئیمه‌ هه‌مانه‌! نه‌و باخه‌وانه‌ به‌نان و دۆ خواردن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا به‌ هه‌موو جۆر گه‌مه‌و گالته‌ نه‌که‌ن و به‌ هه‌موو جۆر رایشه‌بویرن؛ ئیمه‌ له‌سه‌ر نه‌م هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ خوا بیهری!—هیچمان دبار نییه‌. سویندم وایی و قورئانم وایی یا نه‌وه‌تا نه‌بی تۆیش وایی یا نه‌مه‌ته‌ نه‌بی ته‌لاقم بده‌ی. من نه‌مه‌ که‌ی ژیانه‌ رایشه‌بویرم؟ ئاغه‌ وه‌کوو له‌سه‌ربان بیخه‌نه‌ خواره‌وه‌ نه‌لی: ئافره‌ت نه‌مه‌ تۆ خه‌وت دیوه‌؟ نه‌مه‌ چی نه‌لیت و له‌ که‌یه‌که‌وه‌ وات لیهات؟ خانم نه‌لی قسه‌یکه‌و نه‌بووه‌ به‌دوو هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ پیم ویت.

له‌ پاشا وه‌کوو پند و چۆن و سه‌وا کردن ری نه‌که‌ون که‌ نه‌میش له‌شه‌و و رۆژیکدا سن جار له‌گه‌ل خانمدا نه‌م ئیشه‌ خۆشه‌بکه‌ن.

ده‌ست له‌ده‌ست و قه‌وه‌ت له‌خوا نه‌و شه‌وه‌ به‌ هه‌ر جۆر بوو تا به‌یانی دوویان کرد. وتی ئافره‌ت یه‌که‌یکی با قه‌رز بێ به‌سه‌رمه‌وه‌.

که‌ که‌وته‌ رۆژی سینه‌م باخه‌وانه‌که‌ به‌ ژنه‌که‌ی خۆی وت: هه‌سته‌جوان و پوخت خۆت به‌رازینه‌وه‌ به‌چۆ به‌لای ئاغه‌مه‌وه‌. ژنه‌ش وه‌کوو میزده‌که‌ی پینی وتبوو خۆی کرد به‌گولی ئال و والای به‌هار به‌له‌نجه‌و لاریکه‌وه‌ چوو به‌لای ئاغه‌یه‌وه‌و خۆی تیه‌له‌سوو. ئاغه‌ سه‌رکه‌یه‌کی کرد وتی: «به‌چۆ به‌و لاوه‌ بیفهری ژان به‌خه‌لکی که‌ره‌، نه‌و وه‌خته‌ قه‌رززار نه‌بووم نه‌ته‌هاتی به‌لامه‌وه‌، ئیسته‌ که‌ بووم به‌ژیر قه‌رزوه‌ خۆتم تیه‌له‌سه‌سوی؟ هه‌سته‌به‌رۆ هه‌سته‌ داویکی ترم بو‌مه‌نیره‌وه‌».

ژنە ھاتەوہ کارەساتەکەى بۆ مێردەکەى گێڕایەوہ. مێردە وتى: «ئاغەگیان ئاوا چارت ئەکەم».

- دوکتۆر کاوس قەفتان گێڕایەوہ وتى:

ئاغەواتى شیوہگەلى و پشەدرى دوژمنایەتییان ھەبوو. دوایى بۆ ئەوہ ئاشت بێنەوہ ئاغەیکى پشەدرى ھەمەرەشیاغای «نۆرگ» بانگ ئەکات. ھەمەرەشیاغای براھەکی شیتۆکەى ئەبى «سمايلاغا»ى ناو ئەبیت، زۆر لەکاکی ئەکا کە نەچن بۆ ئەو بانگ کردنە؛ چونکە تەلەپە بۆیان نراوہ تەوہ. ئەوانیش گالتهیان بەقسەى شیتۆکەیکى وەھا دیت و ئەرۆن. لەراستیشدا پشەدریەکان نیازیان خراپ بووہ. شتەکەشیان واداناوہ کەکاتیەک ھەمەرەشیاغای ئەچیت بۆ نوێژ بەکێک لەپیاوہکانى ئەمان شەر بەپیاوێکى ئەوان بفرۆشیت. کە ھەمەرەشیاغای پیاوہکانى بگرن و بال بەستیان بکەن.

دەستەى ھەمەرەشیاغای کە ئەچن و لەژیر کەپرەدا دائەنیشن بەخێراتنیکى زۆر ئەکرین، ھەموویان تەفەنگەکانیان دائەنن، تەنیا سمايلاغا نەبى کەلەسەر کۆشى دای ئەنیت. ئەوانیش سمايلاغا ئەناسن و سلى لى ناکەنەوہ بە ھىچى ئەزانن. ھەمەرەشیاغای ئەچى بۆ نوێژو لەو کاتەدا دەنگى پیاوہکەى ئاغەى پشەدرى بەرز ئەبیتەوہ وەکوو دانراوہ. ئاغەى پشەدرى خێرا فرمان ئەدا ئادەى ھەموویان دەست بەست بکەن. لەم قسەیدەدا ئەبیت و ئەپەوی ھەستى، ئەگاتە سەرچۆک و ناگا سمايلاغا لولەى تەفەنگى ئاراستە ئەکات و ئەلئى: «سێ بەسێ تەلاقم کەوتبى ھەستى ئەتکوژم، دانیشى ئەتکوژم». کابرا وەکوو قوتەى مل نیرگە کاردوو بەو جۆرە وشک رانەوہستى.

جاری ھەمەرەشیاغای و ئەوان بەمجۆرە پزگاریان ئەبیت، ئەمجا ئەمینیتەوہسەر سمايلاغا کابرا. سمايل ئاغای لولەى تەفەنگى ئاراستەى کردوہ. کابرا نەئەویرى ھەستى، نەئەویرى دانیشى، قوت لەو ناوہدا بۆ خۆى لەسەر نیمچەچۆک وەستاوہ، ھەر بچولیتەوہ سمايلاغا ئەیکوژى. تەنگو چەلەمە لێرەدا روویدا سمايلاغا تەلاقى خواردووہ، ئەم تەلاقەى ئەم وەختى ناکەوئ کەکابرا یا ھەستى یا دانیشى، ئەم بیکوژى. کابرايش ئەوا ھەر بەو جۆرە ماوہ تەوہ. قاچى شل ئەبى، ھەندى تەختەو شتە ئەدەنە ژیر کابرا بۆ ئەوہ دانەنیشى چونکە کە دانیشت سمايلاغا ئەیکوژى. سمايلاغاش لەبەر تەلاقەکەى خۆى وشک بەتەفەنگەکەوہ راوہستاوہ دەستى لەکارایە.

ناچار پهلاماری مه‌لا سولیمانی ماوه‌ت ئه‌ده‌ن که چاریکیان بو بدوزیتته‌وه به‌جۆریک نه تەلاقه‌که‌ی سمایلاغا بکه‌وئ و نه‌کابراش بکوژئ. مه‌لا سولیمان که‌دیت له‌پاش تیفکرین فه‌رمان ئه‌دا به‌چوار زه‌لام په‌لی کابرا بگرن به‌جۆری که‌راست نه‌بیتته‌وه و نه‌شکه‌ویتته‌وه سه‌ر عه‌رز و له‌سه‌ر گازی پشت رایکیشن به‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌دا. ئه‌مه‌ له‌م کاته‌دا دیاره‌ پینی ئه‌وتری نه‌هه‌ستاوه و نه‌دانیشتوه، به‌لکوو راکشاوه.

زه‌لامه‌کان له‌سه‌ر ده‌ستوره‌که‌ی مه‌لا سولیمان کابرا والی ئه‌که‌ن. ئه‌مجا به‌سمایلاغاش ئه‌لی ده‌تۆیش تهنه‌نگه‌که‌ت لا به‌. به‌مجۆره‌ مه‌لا سولیمان کابرای له‌ مردن رزگار کردو تەلاق‌ی سمایلاغاش نه‌که‌وت.

به‌لام کابرا تا رزگاری بوو کاتی که‌سه‌یریان کرد هه‌موو له‌شی خۆی دابوو به‌گوه‌وه‌وه‌. به‌کوردی گووی کردبوو به‌خۆیا: به‌کئی له‌ترسی ئه‌وه‌ که‌سمایلاغا ده‌ستی له‌کارایه‌وه‌ شیتیشه‌ کوشتی؛ به‌کئی له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌ تا مه‌لا سولیمان هاتبوو زۆری پی چوو بوو.

به‌لئی له‌به‌ر ترس له‌و ماوه‌یه‌دا هیچی پی نه‌خواربوو، به‌لام هه‌رچیکیشی پی بوو فیراندبووی به‌خۆیا.

- ئاغه‌یک له‌و موکریانه‌ خزمه‌تکاریکی ئه‌بێ پینی ئه‌لی مه‌سینه‌یکی بو به‌ریتته‌ سه‌ر ئاو ده‌ست. خزمه‌تکاره‌که‌ش ئه‌لی: «قوربان گوو ده‌فه‌رمووی؟» ئاغه‌که‌ش ئه‌لی: «نه‌خیر میزت عه‌رز ئه‌که‌م».

- سالینک ئینگلیزیه‌که‌ ئه‌چیتته‌ هه‌له‌بجه، میوانی ئه‌حمه‌د به‌گی پاشا ئه‌بێ. ئینگلیزیه‌که‌ عومری له‌ ژوور شه‌ست و پینج سالانه‌وه‌ بوو. قسه‌و باس دیتته‌ پینشه‌وه‌ ئه‌حمه‌د به‌گ لینی ئه‌پرسی تۆ له‌ ولاتی خۆتان ژن و مندالت هه‌یه‌؟ کابرای ئینگلیز ئه‌لی (به‌لام زۆر به‌گه‌رمیه‌وه‌): «هیتشتا هه‌ندی ئیش و کاری ترم ماوه، ئه‌بێ بچم بو ئه‌فیریقا و چند سالینک له‌وی ئه‌مینمه‌وه‌ پاشان له‌ میسریش چند سالینک واجباتی ترم هه‌یه، ئه‌وه‌ش ته‌واو ئه‌که‌م و ئینجا ئه‌گه‌ریمه‌وه‌ بو ولاتی خۆم و ئه‌وه‌خته‌ ژن و مال و منال پینکه‌وه‌ ئه‌نیم».

که‌ ئه‌م له‌قسه‌کانی ئه‌بیتته‌وه‌ ئه‌حمه‌د به‌گیش ئه‌لی: ده‌سا هه‌ر سنی ته‌لاق‌ی ئه‌م ئه‌حمه‌دموختاره‌ که‌وتبی تۆ بیت و منالی خۆت ناگریتته‌ باوه‌ش.

- کابرایەک لە دیوێ خانیکا دانیشتبوو. دیوێ خانەکە پڕبوو، وەنەوز بردیەوێ. لەوکاتەدا بایەکی زلی لیبەر بوو. کتوپر کە چاوی کردەوێو خەلک بەدەوریەوێ، زۆر شەرمەزار بوو، ویستی بە هەر جۆر بوو پینەیی بکا. لەبەر ئەوێ وتی: «ئێو ئەزانن من ئیستەخوالیخۆشبووی باوکم لەخەوا چاوی پیکەوت؟» کابرایەک لەکۆرەکەدا بوو، وتی: «بەلێ راست ئەفەرمووی، ئیمە هەموو دەنگی خوالیخۆشبووی باوکتمان بیست.»

- کابرایەک لەئیش و کاری مردوو شۆری بوو، لەبەر ئەوێ کە خۆی دەعباکەیی بچووک بوو هەر مردوێک کە ئەیشۆرد ئەویش جارێک لەگەلیا ئەمرد؛ چونکە وانیکەکەیی وەکوو هی خۆی نەئەدی و بەزلتر ئەهاتە بەرچاوی. لەبەر ئەمە هەموو دەم لەخەم و خەفەتا بوو. پیاویکی تر هەبوو «مام گۆرزه»ی ناو بوو. رۆژیک مام گۆرزه مرد و ئەم کابرایە چوو شتی، سەیری کرد هەرامەکەیی مام گۆرزه هەرامە نییە، لەندە هۆریکە. بە هیواشی بەبێ ئەوێ کەس بێ بزانی چەقۆی دەرهیتنا دەعباکەیی کابرای بپری و خستیە گیرفانیەوێ. یاش تەواو کردنی ئیش و کاری چووێو بۆ مالهوێ.

ئەمجا بۆ ئەوێ بە ژنەکەیی بەسەلمینی کەخوا گەورەیی هەموو شت بکا، بچووک گەورە بکاتەوێ، گەورە بچووک بکاتەوێ، قاردە بەسەر هەموو شتیکا، دەستی برد سەری دەعباکەیی مام گۆرزهی لەژیرەوێ لەعاستی بەردەمیەوێ پیشانی ژنەکەیدا. ژنە کەچاوی پیکەوت بەبێ ئەوێ ناگای لەخۆی بێ وتی: «ئەیهەرۆ ئەوێ مام گۆرزه مرد؟»

- ئەحمەد شوکری هەبوو لە سلیمانی، جارێک ریی ئەکەوێتە کرماشان. قەزاو قەدەر ریکی ئەخا لەگەل ئافەرەتیکا ریی ئەکەوێ. سەیر ئەکا ئافەرەت دالە هۆیە. لەوێختی کارالیی ئەپرسی: خانم تو ناوت چیە؟ خانم ئەلێ: «وسەت خانم». ئەحمەد شوکریش ئەلێ کویر بێ ناوێ ئەبێم و ناوت ئەپرسی.

- کابرایەکی «سەرچوقەیی کردی» بەمالهوێ بە هۆی فەرمانی میریەوێ ئەکەوێتە «کەریماو»ی سەقزو چەند سالیک لەوێ ئەمینیتەوێ. دۆست و ناسراو پەیدا ئەکا. کابرایەکی بەرگدوریش لەکەریماو هەبوو ناوی «تەقی» بوو. تەقی لەگەل خانمی سەرچوقەدا دەستیان تیکەلاو کردبوو. رۆژیک سەرچوقە وتی: «خانم! سەرچوقەیکی ولاتی خۆمان هاتوێ، ئەمەوێ بەناوی ئەوێ بانگیشتینیک بکەم و چەند کەسیک لەدۆست و ناسراوێکانی

که ریمواش بانگ بکهم، له‌بەر ئه‌وه نانیکێ باش دروست بکه». خانم وتی: به‌لێ باشه به‌لام ته‌قی به‌رگدووریش هەر دۆستمانه ئه‌ویش بانگ که. سه‌رجوقه‌وتی: به‌لێ.

خانم نانیکێ پوختی دروست کردو سفره راخرا. سه‌رجوقه‌ی میوان و میوانه‌کانی‌تر و ته‌قی خه‌یات هه‌موو نانیان خوارد. پاش نان خواردن ته‌قی خه‌یات خۆی دزیه‌وه و چوو له‌گه‌ل خانمدا ده‌ستی کرد به‌بزم و ئاهه‌نگ. سه‌رجوقه‌ی میردی خانم هه‌ستی کرد، هه‌ستا چوو به‌شوینیا. که‌سه‌یری کرد وه‌کو چۆن له‌دلی خۆیا وتبوی، وا بوو. په‌لاماری ته‌قی به‌رگدوریدا که بیگری، هه‌یچ شوینیکێ‌تری نه‌هات به‌ده‌سته‌وه ته‌نها ده‌عباکه‌ی نه‌بی. ئه‌ویش له‌بەر ئه‌وه ته‌ر و لووس بوو بۆی نه‌گیرا. ته‌قی رای کرد و سه‌رجوقه به‌شوینیا تا گه‌یشه به‌ر ده‌رگای هه‌وشه هەر بۆی نه‌گیرا. ناچار له‌بەر عه‌یب گه‌رایه‌وه. که‌گه‌رایه‌وه سه‌یر نه‌کا خانم ناوچاوی داوه به‌به‌کاو قسه‌ی له‌گه‌لا ناکا. ئه‌مجا وتی: «خانم! من چ نافه‌رمانیکم کردووه وا به‌و جۆره بی لوتفیت له‌گه‌لما؟ وه‌کوو فه‌رمووت ته‌قی خه‌یاتم بانگ کرد، نانی چه‌ور و قه‌له‌وم داڤه بۆ ئه‌وه به‌هه‌یز بیت، جه‌نابیش له‌گه‌لی دروست بوویت، من گورزه‌که‌یم به‌ده‌ستی خۆم پاک کرده‌وه، له‌خزمه‌تیا چووم به‌ریم کرد تا به‌ر ده‌رگای هه‌وشه، ئه‌گه‌ر سوچیکم هه‌یه فه‌رموو بیلێ تا نه‌یه‌یلیم، ئه‌گه‌ر خزمه‌تیکێ‌ترت ماوه به‌فرموو تا به‌ئه‌نجامی بگه‌ینم؛ ئه‌گه‌ینا ئه‌م بی لوتفیه‌ت بۆچی؟»

- کابرایه‌کی «نایسه‌ر»ی دلی به‌ژنی کابرایه‌کی «زه‌نان»یه‌وه ئه‌بی. هه‌موو جار هاتوچۆی زه‌نانی ئه‌کردو به‌ته‌واوی بۆی ری ئه‌ئه‌که‌وت له‌گه‌ل یاره‌که‌یا یه‌ک بگرن.

پۆژیک ژنه‌که به‌کابرای دۆسته‌ی وت: ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی پیکه‌وه بنوین و میرده‌که‌شم له‌ماله‌وه بی، سه‌به‌ینی بچۆ نیره‌که‌ریک بینه‌ره ئاوابی و بلێ ئه‌یفروشم به‌یه‌کینک. میرده‌که‌شم زۆر هه‌ز له‌نیره‌که‌ر ئه‌کا بۆ کاروان، ئه‌و وه‌خته من چاری ئیشه‌که ئه‌که‌م.

کابرا بۆ سه‌به‌ینی نیره‌که‌ریکی په‌یدا کرد و هه‌تایه ئاوابی و وتی: ئه‌م نیره‌که‌ره ئه‌فروشم. کابرای میردی ژنه چوو به‌لایه‌وه زۆر دلی پیاچوو، وتی: به‌چه‌ندی ئه‌ده‌ی؟ کابرا وتی: برا به‌بی چه‌ندو چۆن ئه‌یده‌م به‌پیشی ژنیک. کابرا هاته‌وه بۆ ماله‌وه و کاره‌ساته‌که‌ی بۆ ژنه‌که‌ی خۆی وت. ژنه وتی: کوره ئاسانه، تۆ به‌هه‌ینه منیش ئه‌چم کوزه‌که‌ی داڤه خه‌رامانی

دراوسیمان به‌ئمانهت دینم و ئه‌یده‌می و نیره‌که‌ره‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌ردینین. کابرا وتی: «یانته ویران بو په‌یو زیره‌کیت».

چوو کابرای که‌رفرۆشی به‌که‌ره‌که‌وه هینایه‌ ماله‌وه‌و ژنه‌که‌شی چوو هینه‌که‌ی دایه‌خه‌رامانی هینا. له‌گه‌ل کابرای که‌رفرۆش پیکه‌وه‌ نووستن و به‌میرده‌که‌شی وت له‌و دیوی ده‌رگا‌که‌وه‌ دانیشه‌ ئاگات له‌ نیره‌که‌ره‌که‌ بی‌ نه‌وه‌ک برّوا. ئه‌مان ده‌ستیان کرد به‌ئیش و ئه‌ویش له‌و دیوه‌وه‌ له‌ درزی ده‌رگا‌که‌وه‌ سه‌یری ئیشه‌که‌ی ئه‌مانی ئه‌کرد. کابرای می‌رده‌ برایکی هه‌بوو له‌و کاته‌دا هات و له‌ مه‌سه‌له‌که‌ تیگه‌یشت. پیتی وت که‌واته‌ چاک سه‌یربکه‌ نه‌وه‌ک کابرا لئی تیک بچیت. میرده‌ وتی: «زۆر به‌پاریز سه‌یر ئه‌که‌م و دل و چاوم تی بریوه‌، به‌لام ئه‌م کابرایه‌ وا به‌توندی تیی ئاخنیوه‌و جووتی کردوه‌ نه‌ئوه‌ی ئیمه‌ دیاره‌ نه‌ئوه‌ی دایه‌خه‌رامانی دراوسیمان. مله‌ماش بریاکه‌ن مه‌زانۆ چیش که‌رۆ؟»

- ئه‌حه‌ی ناسر هه‌بوو گۆینده‌ بوو. ئای راست ئای درۆ، خه‌لکی ئه‌یانوت وه‌یا بۆیان هه‌لبه‌ستبوو که‌ هه‌تیوبازه‌. جاریک له‌ که‌رکووک ئه‌تیری بۆ خوازینی ژنیک له‌به‌ری قه‌لا. ژنه‌ش ئه‌لئ: من بیستوو مه‌ که‌ پیاویکی فاسق و دوابازه‌؛ ئه‌گه‌ر واز له‌ مانه‌ دینی قه‌یدی نییه‌ شووی پی ئه‌که‌م. ئه‌مه‌ به‌ ئه‌حه‌ ئه‌لینه‌وه‌. ئه‌حه‌ش ئه‌لئ: «به‌باجی بلین له‌فسق کردن تۆبه‌ ئه‌کری و ئاسانه‌، بۆ ئه‌ویتیش ئه‌مه‌ به‌ستراوه‌ به‌لوتف و چاوه‌دیری ئه‌وه‌وه‌».

- له‌ «بیجار» چهند که‌سینک ئه‌چنه‌لای ئاخوندیک پیتی ئه‌لین: قوربان کوره‌که‌ی مه‌شتی قولی ئیشی خراب ئه‌کات. ئاخوند ئه‌لئ: یه‌کئ به‌چهند ئه‌دا؟ ئه‌لین: یه‌کئ به‌پینج تمه‌ن. ئه‌لئ: ئای، ئای گرانه‌ حه‌رامه‌.

- شه‌که‌ت به‌گ گتیرایه‌وه‌ وتی:

له‌ «قه‌سری شیرین» ئاخوندیکی پیری نوورانی روو له‌حوسونیه‌ وه‌عزی ئه‌دا و ئه‌یوت: «ئه‌ی کوره‌له‌ رای چه‌ سه‌ر ریگا له‌و دو‌تگه‌له‌ گرن که‌ رای مه‌درسه‌چن؟ یه‌کاره‌، کاریکی فره‌خراوه‌. به‌گشتی رای کوس نییه‌؟ خالۆ کیرمه‌ ناو کوس یه‌را واه‌ پاکه‌ن؟»

- مه‌هدی عه‌زیزخۆشناو گتیرایه‌وه‌ وتی:

له‌گون‌دیک‌ی ئه‌و خو‌شناوه‌تیه کوریک دلی ئه‌چی له‌کچیک به‌م به‌یتانه‌ی خواره‌وه ستایشی
ئه‌کا و ئه‌لی:

ئه‌و ده‌زیزی من ده‌یریم	ئه‌و دۆسته‌که‌م که‌ده‌یریم
که‌شده‌ی له‌سه‌ر نایه	که‌لیی ده‌دا «قوورابه»
چه‌ند ده‌رویشی دینه‌جی	ده‌پروا «که‌شکۆری» نابه
چه‌ند «مه‌را» ی سه‌ر ده‌رسان	حه‌رفه‌کیان وه‌بیر نه‌مان
چه‌ند حاکی سه‌ر ته‌ختان	هه‌موو ژنیان ته‌راق دان
سورتان ره‌شاد ده‌ی هه‌نارد	لۆیان به‌خه‌رات ده‌نارد

کورپه‌ پاش ماوه‌یک ئه‌نیری بۆ خوازینی کچه‌که‌و کچه‌شوی پی ناکات. ئه‌مجا لینی
بازگه‌شت ئه‌بینه‌وه و به‌مجۆره‌ی خواره‌وه باسی ئه‌کا:

که‌پووت «هه‌یرانه» قورتی	تاره‌ بنیشتی تیدایه
گیت مراکی سه‌پانان	هه‌یستر له‌قه‌ی لیدایه
بژانگت کرکی که‌ری	تاق و جووت راوه‌ستاوه
ددانت خاکه‌ناسه	لۆ قۆرتی چا کرایه
په‌رچه‌م په‌رکی کفریه	بزان ده‌وره لیدایه
که‌زیت په‌رکی کارییه	ده‌ریخی وه‌ردرایه
پوومه‌ت په‌رکی شفتیه	مریشکیان دندوک لیدایه
به‌ژنت چه‌نده برنده	هورگ پاری ویدایه
سونده‌کی مه‌حه‌که‌م ده‌خۆم	سه‌د «گوجیر» ی تیدایه
قونت تۆقه‌ره‌ی ئاش	نۆ «حه‌ربه» ی زه‌ره‌درايه

- هه‌ر مه‌هدی گه‌یرایه‌وه وتی:

پیاویک هه‌بوو له‌و ولاته «له‌شکری» ناو بوو. ژنه‌که‌ی بریاری له‌گه‌لدا که‌ ئه‌و شه‌وه
بکه‌ن به‌ جه‌ژن و به‌وه پینج هه‌رامان بکه‌ن. پیاوه‌ش وتی ئه‌مری خواو ره‌زای هه‌قه، کابرا
خوا یاریده‌ی ئه‌دا له‌باتی پینجان هه‌رامه ئه‌کا به‌شه‌ش. ژنه ئه‌مه‌ی پینخۆش ئه‌بی و ئه‌لی:
«له‌شکری خۆش له‌شکری قه‌ولمان پینج بوو، ئه‌و شه‌ش کری تفاقا مالا خۆش کری».

- مه‌لا سه‌عیدیکی ئیین عه‌باسی هه‌بوو، به‌رواله‌ت و سه‌رو ریش پیاویکی نایاب بوو، به‌لام هه‌ندی شت ئینسان له‌ده‌ست خۆیا نییه‌و پیاو له‌خشته ئه‌با.

جا رۆژیک ئه‌م مه‌لا سه‌عیده له‌حوجره‌که‌ی خۆیا له «سه‌قز» خه‌ریکی کوریک ئه‌بێ کتویر کارایه‌ک ده‌رگای حوجره ئه‌کاته‌وه‌و ئه‌چیت به‌سه‌ر ئه‌و ئیشه‌دا. مه‌لا سه‌عید ئه‌لی: برام چیت ئه‌وئ؟ کابرا ئه‌لی: قوربان! هیچ ئه‌مویست شویتیکم ده‌ست که‌وئ دوو رکات نوژی تیا بکه‌م. مه‌لا سه‌عیدیش ئه‌لی: «کابرا تو کویری، ئیره‌ که‌ی شوینی ئه‌وه‌یه؟ نایینی له‌به‌ر ته‌نگی شوینه‌که ئیمه‌ دوو به‌دوو سواری یه‌کبووین.

- مه‌لا سمایل هه‌بوو خه‌لکی سلیمانی و گه‌ره‌کی کانیسکان بوو؛ مه‌لای دیی «زیویه» ی بناری لای پیره‌مه‌گرون بوو. به‌لام ئه‌م مه‌لا سمايله‌ خووی پتوه‌گرتبوو عه‌ره‌قی ئه‌خواره‌وه‌و سه‌رخۆش ئه‌بوو.

ئێواره‌یتیک له‌زیویه پیتش نوژی ئه‌کا و به‌چه‌قه‌نه‌ لیدان. خه‌لکه‌که‌ش هیچ، چی بلین. له‌پاشا لئی ئه‌پرسن مامۆستا ئه‌وه چی بوو؟ ئه‌ویش ئه‌لی: حه‌دیسی شه‌ریف ئه‌فه‌رموی «من لم یقرب بالچه‌قه‌نه‌ ته‌هدم ته‌کیه‌رووته» واته‌ ئه‌گه‌ر یه‌کن «پل» لئ نه‌داو نه‌یته‌قینئ ته‌کیه‌رووته ئه‌رووخی. (ته‌کیه‌رووته‌ش مزگه‌وتیکه‌ له‌ناو شاری سلیمانی)

- هه‌رئه‌م مه‌لا سمايله‌ ربی ئه‌که‌وتنه‌ ئه‌و ولاتی «زینوی شیخی» یه‌ زۆری برسی ئه‌بی، روو ئه‌کاته «هۆبه» یه‌کی بۆلی. له‌وئ ئه‌بیستی که‌ سه‌رکۆماره‌که‌ نه‌خۆشه. ئه‌چیته‌ مالی ئه‌وان و ئه‌لی: من حه‌کیمم. زۆر به‌ده‌وریا دین و خزمه‌تی ئه‌که‌ن، پیتی ئه‌لین چاریکی ئه‌م نه‌خۆشه‌مان بۆ بکه‌. ئه‌ویش ئه‌لی: ئاخ‌ر منیش بۆ ئه‌وه‌ هاتووم.

دنیا ئێواره‌ وه‌خت ئه‌بی ئه‌لی: ده‌سته‌ به‌ره‌یه‌ک نان له‌گه‌ل کاسه‌یک هه‌نگوین بێنن. ئه‌وانیش ئه‌بیه‌تین. پارو پارو نان ئه‌کا به‌ هه‌نگوین و که‌ره‌که‌دا و ئه‌بیه‌تین به‌ده‌وری سه‌ری کابرا‌داو ئه‌یخوا و ئه‌لی: «قه‌زا وه‌گێتر و سه‌ده‌قه‌ی سه‌ری ئه‌وبین!» به‌م جۆره ئه‌کا تا تیر ئه‌خوا پاشان ئه‌لی: ئه‌م‌رۆ ده‌رمان کردن به‌سه.

که‌ ئه‌که‌ونه‌ به‌یانی کابرا ئه‌مرئ. ئه‌لین: خۆ نه‌خۆشه‌که‌ مرد؟ ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر من ئه‌وه‌م نه‌کردایه‌ له‌پیتش ئه‌وا من ده‌م‌ردم».

- کابرایه‌ک له‌و «ئالانه» باخیکه‌ی هه‌بوو؛ باخه‌که‌ چهند دارگوژیکی تیدا‌بوو. کابرا رۆژیک سه‌یری کرد توپکله‌ گوژیکی زۆر که‌وتوو، به‌لام که‌م بونه‌وه‌ی گوژه‌که‌ له‌چاو

تویکله که گه‌لی زیاتره. بۆی دهرکهوت که ئەمه ورچ پیتی فیر بووه، بەتایبەتی که گوو ورچی لەناو باخه‌که‌دا بەرچاو کهوت ئیتر هیچ گومانی نهما.

چوو چەند که‌ستیکی هینا و خۆیان لینی داگرت. شه‌ویک سه‌یر ئەکەن ئەوا ورچیک به‌سه‌ر دارگۆیزه‌که‌وه خۆی مات داوه، دهرۆیشیکیش له‌ولاوه کۆلیکی باشی داگرتوووه دایناوه. مانگه‌شه‌وه بۆیان دهرکهوت وه‌کوو چۆن ورچه فیر بووه دهرۆیشه‌که‌یش به‌وجۆره هەر فیر بووه. دهرۆیشیان گرت و ده‌ستیان کرد به‌لیندانی کام لات دیشی؛ جا دهرۆیشه‌که‌ ئه‌یوت: «ئاخر مووسلمانه‌کان، تۆزی ره‌حمتان هه‌بێ من له‌و ورچه که‌مترم وا له‌من ئەده‌ن و له‌و ناده‌ن». کابرای خاوه‌ن باخیش ئه‌یوت: «باوه‌حیزه! ورچه فه‌قیره‌که‌ ئه‌خوات و ئه‌پریت، تۆ ئه‌خۆیت و ئه‌به‌یت».

- له‌و ولاتی «کۆیه» کۆیخا هه‌ویزی شاخه‌پیسکه هه‌بوو، رۆژیک هه‌روا پاش عه‌سریک له‌گه‌ل مه‌لای گونده‌که‌دا - که مه‌لا نه‌بی ناو ئه‌بێ و گونده‌که‌ش «شاخه‌پیسکه» ئه‌بێ - دانه‌نیشن و له‌هه‌موو سوچیکه‌وه قسه ئەکەن. بێ تاقه‌ت ئه‌بێ و دینه سه‌ر ئه‌وه ئه‌لین با ژنی پاک و پیس لیک بکه‌ینه‌وه.

کۆیخا هه‌ویر ئه‌لی: مه‌لا نه‌بی چالیک بچکۆله له‌به‌رده‌می خۆت هه‌لکه‌نه و هه‌ندێ ورده به‌رد بگره به‌ده‌سته‌وه. من هه‌ر ژنیکی خراپم بێ وتی، تۆ به‌ردیک بخه‌ره چاله‌که‌وه و ئاواي که، هه‌ر ژنیکی چاکیشم بێ وتی له‌باتی ئه‌ویش به‌ردیک له‌م لاوه دانێ. له‌پاشا ئه‌یانترمیرین بزاین پاک زۆرتره یا پیس. مه‌لا نه‌بیش ئه‌لی باشه.

چال و به‌رد ئاماده ئەکەن و ئەکه‌ونه هه‌ل‌دان. کۆیخا هه‌ویر ئه‌لی: ئایشه‌و فاته‌مه پاک بووه، دوو به‌رد له‌و لاوه دانێ. مه‌لا نه‌بی دایه‌نه‌نی، بووره خه‌جی خراپ بوو، به‌ردیک ئاوا که‌ره چاله‌که‌وه. پیرۆزی خوشکم خراپ بوو به‌ردیک ئاوا که. دایکم باش بوو به‌ردیک له‌و لاوه دانێ. باج گوله خراپ بوو به‌ردیک ئاوا که‌ره چاله‌که‌وه. سه‌ره دینه سه‌ر دایکی مه‌لا نه‌بی، ئه‌لی: دایکت خراپ بوو به‌ردیک ئاواکه. مه‌لا نه‌بی ئه‌لی: کۆیخا هه‌ویر! دایکی من! چۆن وا ئه‌لینی؟ ئافره‌تیکی چاک بوو. کۆیخا هه‌ویر ئه‌لی: ئاواکه پیت ئه‌لیم ئاواي که. مه‌لا نه‌بی ئه‌لی و کۆیخا هه‌ویر ئه‌لی، له‌ئه‌نجاما کۆیخا هه‌ویر ئه‌لی: «مه‌لا ئاواي که هه‌ر خۆم سی جارم وا لیکردوه».

- پیاویک هه بو له سلیمانی «ئهحهی نازی» یان پئی ئهوت. دوکانی که وچک فرۆشی هه بوو له مهیدانی ماست فرۆشه کان. دراوسنی دوکانیکی هه بوو تهنه که چی بوو. رۆژیک له گهل کابرای تهنه که چیدا ئه بئ به شه ریان، تهنه که چی پینی ئه لئ: ئه تکوژم و ههر تهنه که ئه دهم له خوینتا. ئهحهش ئه لئ: خه لکینه! سهیری ئه م کابرایه ناکهن، ئه و ساله مانگ گیرابوو ئه م له باتی تهنه که له قووزی دایکی ئه دا؛ که چی ئیسته ئه لئ ئه تکوژم و تهنه که ئه دهم له خوینتا.

- پیاویک هه بوو له و سه ره کچیکی هه بوو «مریهم» ی ناو بوو. هه موو جار له بدر چاوی خه لکه وه بانگی لئ ئه کرد «مریهمه». ئه مهش بۆ ئه وه که به خه لکه که به سه لمینی ئه م خوینده واره و ئه و عالمه که ئه لئین مریهم غه له ته؛ ئه بئ مریهمه بئ، چونکه مئییه. له باوه ری ئه وا «مریهم» ئه بئ بۆ کور بئ و مریهمه بۆ کچ.

- گۆرانی کۆنی شاره زوور به بالای نازداراندا:

ئه وا به هاره عیله به ره و خواره	نازدار ده ستیان گرت چون بۆ ته پاله
ئه و ده شته پرپه ته پاله وشکه	ژیری ته پاله مارو دوو پیشکه
ده ستیکی برد بۆ هه وه ل ته پاله	شه قهی لئ هه لسان له و په نجه و خاله
یه ک گل زیرانی، دوو گل زیرانی	چاوی هه لته کان له هاو ریکانی
لئ گلیر بوونه وه وه ک هۆری به هه شت	شه وقیان بریبوو له ده رو له ده شت
که پر یکیان بۆ به ست به دل و به گیانی	چه پ چه پ ره یحانه نایان له بانی
شه ش کیسه خه نه بۆ گله بانی	دوو سه لک سابون بۆ سواغ دانی

- مه لا حه سه نی شاتری بۆی گئیرامه وه وتی:

حسینی نادر هه بوو له «مهسته کان» نوێری ئه کرد، وتم نوێر ئه زانی؟ وتی: ئای گووی توی لئ نه واری چون نایزانم؟ تهنه باوه حیزه که نه وی. وتم ئه وه چییه؟ وتی: «کوره نازانم شاتمانه، ماتمانه؟ نازانم چییه!» وتم: ئه ی پیغه مبه ر ناوی چییه؟ وتی: «به خوا کاو راییکی شیتی. وانه زانی نایزانم؟ حه مه ی ئه ولای خاله مسته فا».

- هه‌ورامیه‌ک له هه‌ورامیه‌کی ئاوه‌لی ته‌پرسی: ئاخۆ ره‌زا شا چیش مه‌وه‌روۆ؟ ته‌ویش ئه‌لی: «چیش مه‌وه‌روۆ؟ سه‌روپێ مه‌وه‌روۆ».

- کابرایه‌کی یۆسۆجانی که ئه‌چێ بو کویستان، له‌و بناری «بان» یه‌ گاییک بار ئه‌کا له «جهوت» و ئه‌بیاته‌وه. له‌ریگادا کابرایه‌کی تووش ئه‌بێ ئه‌لی باره‌که‌ت چیه؟ ته‌ویش ئه‌لی: «برا جهوته! جهوته، ئازاجه‌وته، تاله‌جه‌وته، جهوتی کوننه، جهوتی مه‌شکه، جهوتی گاوس، قه‌سقه‌وانه، هه‌زار خیری خواس».

- له‌و خۆشناوه‌تیه‌ جارێک مریشکیک ئه‌چیتته دیوه‌خانی میره‌وه. میر هه‌رکشه‌ی لی ئه‌کا و ناروا. یه‌کیک له‌خولامه‌کانی میر له‌وێ ئه‌بێ و هه‌ر هه‌له‌سه‌ستی شه‌قیک له‌میشک هه‌له‌دا و ئه‌لی: «دایێ ما خۆت بگیم، میر به‌زمانا خۆی سی جاران فه‌رمووی کسه‌ چما نارۆی به‌خودای ئه‌گه‌ر من باما هه‌ر ده‌تولامه‌وه».

- ئۆف دل‌داری، ئاخ دل‌داری، یادت به‌خیر دل‌داری!

له‌و خۆشناوه‌تیه‌ ئه‌یانه‌وێ ئیستر دروست بکه‌ن، ئه‌مه‌ش ئه‌بێ نیره‌که‌ر بیی به‌زاوا و ماین به‌بووک، تا تا‌قانه‌یک په‌یدا بیی و ناوی بنین ئیستری نیره‌مووک. باجی ماین هه‌ر چه‌ند خۆی له‌نیره‌که‌ر لۆتی هه‌له‌سوێ شاپلیته له‌ شوینی خۆی نابزوی؛ ناچار ما‌که‌ریکی تازه له‌ به‌هاری ما‌که‌ریدا ئه‌خه‌نه پیش. نیره‌که‌روسه‌له‌نه‌ که‌چاوی به‌دۆستی دیرینه‌و هاوسه‌ری گیانی بکه‌وێ به‌م لادا لوشکه‌یه‌ک و به‌و لادا لوشکه‌یه‌ک، هه‌بته‌ وه‌کو گورزی رۆسته‌م ئه‌که‌وێته‌ جوولان. که ئیتر ئاماده‌ی که‌وان کرا، خیرا ما‌که‌ر لادراو ماین له‌ شوینی دانرا. هه‌بته‌ له‌ کارایه، گورز درزی دۆزیه‌وه، ده‌سته‌گولی برده‌وه، ناوی ژیان چوه‌ زبی ماینی خۆشناوان، ما‌که‌ری به‌سه‌زمان له‌لاوه‌ گوی به‌قه‌نگه‌ لاشکی گوی سه‌ربان؛ چونکه‌ له‌و ره‌ق کراو له‌ یه‌کیکی ترخرا. تا‌قانه‌ی باوک و دایک په‌یدا بوو، ناو نرا ئیستری به‌چکه‌ که‌ری له‌ماین بوو خوا یه‌که‌و نه‌بووه‌ به‌دوو، ئه‌مه‌به‌ حالی که‌ر و یابوو. ئه‌مجا زه‌ماوه‌نده‌ و زوورپنا و ده‌هۆل له‌خۆشناوان، له‌ده‌شت و دۆل، ماخۆ چما گۆل ره‌پ ئه‌کا؟ له‌ئاش و زورگ خۆ ده‌ر ده‌کا. راده‌کیشی و ئه‌سه‌پنداری، ئاخۆ ده‌یا لۆ ناو شاری؟ که‌ لیبی پرسى بابات کێیه؟ ده‌ری دایکم ماینی شیبه.

ئۆف دل‌داری! ئاخ دل‌داری! یادت به‌خیر دل‌داری!

- کابرایەک هەبوو لە «سەی ساق» دۆم بوو. ژنیکی هەبوو هەر جارە کە لیتی توورە ئەبوو بەو هەمانەیه-کەشویینی شتوومە کە کەمی بوو- دەستی ئەکرد بەلیدانی. ژنە زیرەیی ئەچوو بەتاسمانا و هەر هاواری ئەکرد، وەکو تەرزە فرمیسک بەچاویا ئەهاتە خوارەو. خەلکوخا ئەچوون بە سەریا و دەستیان ئەکرد بە لۆمەکردنی ژنە کەو ئەیانوت: کچی خوا بنگرئ! هەمانەیه کی بۆش و خالی چیه و تۆ ئەوەندە لەبەری ئەکەوێتە هاوار هاوارەو. ئەویش ئەیوت: «کوره من مشتووی ناو هەمانە کە کوشتوومی! توومەس ئەمە کابرا مشتووە کەمی ئەخستە ناو هەمانە کەو، بەو ئە لیتی ئەدا لەخەلکیش وایە ئەمە هەمانەیه کی بۆشە؛ بەلام هەر ژنە کە دەردی ئەزانی و ئەزانی چی تیاپە؟

- حەمەیی مەلا کەریم بۆی گێرامەو وتی:
کابرایەکی هەورامی لەلای شیخ، گوێز ئەژمیری. خەلکیکی زۆریش لەوئ دانیشتون کە ئەگاتە هەزار ئەلئ: «ئینە هەزار». کتوپر لەو کاتەدا- بلامانی- تریک ئەکەنی. مەلاحسینی مەلا قادری بیارەش لەوئ ئەبێ هەر خیرا ئەلئ: «ئینە هەزار و یوئ».

- کابرایەکی هەورامی کەریکی هەبوو، بار و شتی بۆ ئەئەبرد چوو بۆ لای شیخ دەردە دلی کەرە کەمی لا ئەکرد. رووی کردە شیخ و ئەیوت: «یا شیخ! تۆ هەرە بێ بارە نەبەری. یا شیخ! تۆ هەرە بی یەو نەوهری؛ یا شیخ! تۆ هەرە بی فرمانە نەکەری؛ یا شیخ! مەزانۆ تۆ چیشەنی؟» شیخیش هیچ دەنگی نەئەکرد.

- مەلایینک هەبوو لەو هەوامانە لە «نەروئ» فەقیهەکی «دۆلاو»ی لەلا بوو، دەرسی پێ ئەوت. فەقی کە زۆر ناتینگەشتوو بوو، مەلای بەجاری توورەو وەرەز کردبوو. مەلا پۆزیک لەسەر دەرسە کە گەیشتە تینی و کتیبە کەمی فری دایە سەر سنگی فەقیهە کەو وتی: بپۆ ئیتر من تاقتی دەرسی تۆم نییە. فەقیش لەلەش و باردا گەلئ لەمەلا کە زلتەر بوو. ئەمەیی پێ ناخۆش بوو، بەتایبەتی هەندیکی تریش لەکۆرە کەدا بوون گوویان ئەگرت. رووی کردە مەلاو وتی:

«ئانه چیش مه‌کەری؟ جە ویرت مە یۆ شەوو لە یلەت لبارحە ی لوایمی پە ی سەر قەتوو توفاحی. ئە گەر من نە بیەنی بە عەسای مەنحە نیوالراسەوی پالیله "عقر فوقی" ئە کلش کە رینی، ئیستە زە هرت دان جداریه‌وی، ماچی وە لالا لاتفرء عەدی درس؟»

- کابرایه‌کی «بێ سەری» تازە ژنی هینابوو، شەوی چوو لە لای ژنە کە ی. ژنە خۆی نە ئەدا بە دەستەوه. کابرا زۆر خەریک بوو ژنە ملی نە ئە هینایه بەر بار. لە ئاخرا رووی کردە ژنە وتی: «کە نیشکە وازم لێ بێرانە و خۆت بدە بە دەستەوه. وەو شتیخ کە ریمە - رۆحم وە قوروانی بێ - ئە گەر بوی وە شتیخ کە ریمیشەوه هەر ئە تگیم.»

- کۆرە کە ی کە مال بۆ ی گێرامەوه وتی:

شاگردی وەستا بووم لە «کۆیه» وەستام پێی وتم: نا کورم! بچۆرەوه بۆ ماله‌وه بزانه چیان ئەوی بۆیان بکەرە و بۆیان بەرەوه. منیش چووم و بە وەستا ژنم وت: ئەویش وتی: کورم ئەمەوی بۆ ئەم نیوهرۆیه یاپراخ بکەم، بچۆ هەندێ کەرەستە ی یاپراخمان بۆ بینەوه. منیش بە فرە کانی هاتەوه و بە وەستام وت. وەستاشم وتی: کورم بچۆ بۆیان بکەرە و بۆیان بەرەوه. چووم خێرا کریم و بردەوه. وەستا ژنم خەریکی قاپ و قاچاخ شتن بوو، دامی و گەرەمەوه. پێی وتم کورم تۆیش بۆ قاوه‌لتی وەرەوه لە گەل مناله‌کان نان بخۆ. هاتەوه بۆ دوکان بۆ لای وەستام.

نیوهرۆ بە سەعاتی پیش وادە چوومەوه سەیرم کرد وەستا ژنم مەنجه‌له یاپراخی خستۆتە سەر ئاگر و چەند بەردیکی خستۆتە سەری بۆ ئەوهی تیک نەچن، لەو لاشەوه دەوری و فەخفوریه‌کانی هەموو شتووه لە ناو سینیه‌کا دایان و ناو ماله‌کەش گەسک دراوه و هەموو شت لە شوینی خۆیایه.

لەم کاتەدا «حسام» ی کوری هاتەوه و وتی: دایه! برسیمە نانم بۆ تیکه. دایکیشی وتی: گیانی دایکی تۆزی راوهستە هیشتا یاپراخه‌که نە کولاو، با بکۆلی بۆت تێ ئەکەم. ئەویش وتی: برسیمە راناوهستم، هەر ئیستە بۆم تیکه. دایکی وتی کورم پەله مەکه با بکۆلی بۆت تێ ئەکەم.

لەسەر ئەمە ئەم هەر ئەلی و دایکیشی ئەلی نە کولاو تۆزی راوهستە. بوو بە دەمه‌ قاله‌یان، دایکی وتی: دە برۆ ملت بشکی ئیستا نە کولاو. هەر که دایکی ئەمە ی وت حیسام

نهی کرده نامردی سینه فخروری هلگرت و دای به‌عززا هم‌موی ورد و هه‌راش کرد به‌سهریه‌کا.

له‌م کاته‌دا کاک ساییری برای حیسام هاته‌وه که‌سیری کرد ماله‌که شله‌ژاوه و له‌دایکی یرسی ئه‌مه چیه‌و چوو به‌لای رادیۆنه‌که‌وه. دایکی‌شی کاره‌ساته‌که‌ی بۆ گێژایه‌وه. ئه‌میش له‌مه‌ تووره‌تر بوو، هه‌ر هلگرت‌ه رادیۆنه‌ دای به‌زه‌ویدا و شکاندی وتی:

دیاره ئه‌م هه‌تیوه‌ی برام شیتته.

پاش ماوه‌یه‌ک وه‌ستام هاته‌وه به‌سه‌راو ئه‌میش یرسی ئه‌م هه‌رایه‌ چیه‌؟ وه‌ستا ژنم کاره‌ساته‌که‌ی بۆ گێژایه‌وه، ئه‌ویش سه‌عاته‌که‌ی له‌گێرفانی ده‌ره‌ینا و دایه‌ به‌ر رۆژه‌که‌و سه‌یری کرد وتی: خۆ هه‌شتا نیوسه‌عاتی ئه‌وی بۆ نیوه‌رۆ. ده‌ستی کرد به‌جنیودان به‌مناله‌کان و ئه‌میش له‌ رقانا سه‌عاته‌که‌ی هلگرت و دای به‌دیواره‌که‌دا، سه‌عات هه‌راش هه‌راش بوو. وه‌ستا ژن -یا‌حه‌لیم - یشم - که ئه‌مه‌ی دی سه‌رسام بوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی بۆم ده‌رکه‌وت که ئیوه هه‌مووتان شیتن. نه‌یکرده نامردی مه‌نجه‌له‌ یا‌پراخی هلگرت و قلیی کرده‌وه ناو حه‌وزه‌که‌. هه‌ر من مامه‌وه، منیش له‌داخی ئه‌مانه‌و له‌ داخی برسییتی ده‌ستم کرد به‌سووران و چه‌قنه‌ لێدان و هاته‌مه‌ده‌ره‌وه.

- سه‌ی عه‌بدوللای شیخولئیسلامی هه‌بوو له «سنه» پیاویکی ئیجگار به‌دین و له‌خوا ترس بوو، ده‌ستی مه‌لایه‌تیشی هه‌بوو. سووره‌تی «الکھف»ی له‌ قورئان له‌به‌ر کردبوو. به‌رۆژی هه‌بێیان له‌به‌ر ویلی ئایینی ئه‌خویند.

رۆژیکی جومعه، له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ مه‌لا و فه‌قیی سنه‌دا ئه‌چن بۆ «سه‌رنوی» بۆ سه‌یران. ئه‌م ته‌ریک له‌خه‌لکه‌که‌ له‌پیشه‌وه به‌رپگادا ئه‌رواو له‌سه‌ر عاده‌ته‌که‌ی خۆی سووره‌تی «الکھف» ئه‌خوینت.

له‌و سووره‌ته‌دا له‌ دوو شوینا ئاخری دوو ئایه‌ت هه‌یه، پێشینه‌که‌یان «سربا» پاشینه‌که‌یان «عجبا» یه. ماوه‌ی به‌ینی ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ش زۆر نیه. ئه‌و که تووشی ئایه‌تی یه‌که‌مین ئه‌بێ له‌ باتی ئه‌وه‌ بلێ: «سربا» ئه‌لێ «عجبا» که ئه‌گاته ئایه‌تی دووه‌م به‌ته‌واوی بۆی ده‌رئه‌که‌وی که شوینی عجبا ئیره‌یه‌و ئه‌زانێ له‌ ئه‌وی پێش‌ویدا غه‌له‌تی کرده‌.

لیره‌دا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که ئه‌زانێ شوینی «عجبا» یه‌و هه‌ر ئه‌لێ «سربا». لایه‌ک ئه‌کاته‌وه به‌ دوا‌ی خۆیا و ئه‌لێ: «مه‌ردمگه‌ل! به‌شایه‌ت بن ئه‌م سربای ئه‌گه‌ر له‌ جیاتی عجبا بگردد، ئه‌وه‌ی ئه‌ینه‌ چ له‌جیاتی ئه‌گره‌سه».

- حاجی مه‌لاره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندی پیاوێکی دانسقه‌و وه‌کوو بلیت هه‌ر بۆ قسه‌ی قوت داتاشرابوو. هه‌زار گێڕایه‌وه‌ وتی:

حاجی مه‌لاره‌حمان رۆژێک له‌به‌ر دیواری مزگه‌وت له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکا له‌به‌ر به‌رۆچکه‌ دانیشتبون، خۆیان دابوه‌ هه‌تاوه‌ که‌ که‌ریمی فه‌قی ره‌سوول هه‌بوو له‌ولاه‌ به‌ بۆله‌بۆل و جینودان هاته‌ ناو خه‌لکه‌که‌وه‌. حاجی مه‌لا پرسى: ها! مام که‌ریم! خیره‌ ئه‌وه‌ چیت لى قه‌وماوه‌؟ گوته‌ی: کوره‌ وه‌ره‌ له‌ داخان مه‌مه‌ره‌. داواى قه‌رزى خۆم ئه‌که‌مه‌وه‌ له‌سه‌عیدی مام عه‌دی، که‌چی تریکم به‌ «په‌نا بادیک» بۆ ناکه‌نئ. حاجی مه‌لاش له‌سه‌رخۆ وتی: «جا بابهلئ ئه‌گه‌ر زۆرت پى لازمه‌ بۆی بکه‌ به‌دوازه‌ شایى».

- شیخ عه‌زیز بۆی گێڕامه‌وه‌ وتی:

سالیکی مافه‌ته‌یه‌ک له‌عیراق که‌وتبووه‌وه‌، باو باوی «بژی بژی» و چه‌پله‌بوو. خه‌لک ئه‌یاندان له‌چه‌پله‌و ئه‌یانوت: «بژی گه‌ل، رۆله‌ی گه‌ل عه‌بدولکه‌ریم قاسم». به‌م هۆیه‌وه‌ کاروباری عیراق به‌ته‌واوی تینکچوو بوو.

دوو پیاوی په‌رپووته‌ی هه‌زار بوون له‌ هه‌ولێر یه‌کێکیان ناوی «پیرداود» ئه‌ویکه‌یان «مارفه‌شه‌ل»یان پى ئه‌وت. ئه‌مانه‌ له‌ ولاتى هه‌ولێر بیون به‌پیشه‌ره‌وی عاله‌مه‌که‌ه. رۆژ بیوو به‌رۆژی ئه‌وان.

ده‌سته‌یه‌کی تر که‌ ئه‌و رۆژانه‌ جه‌وری لیکردبون، ئه‌مه‌یان بۆ پیرداود و مارفه‌شه‌ل هه‌لبه‌ستبوو، ئه‌یانوت:

بژی گه‌ل، رۆله‌ی گه‌ل، پیرداود و مارفه‌شه‌ل

- کابرایه‌کی سه‌نهی ئه‌چى بۆ مه‌ریوان. له‌مه‌ریوان زۆرتر هه‌ر نانی هه‌رزنه‌. کابرا له‌ هه‌رزن به‌ولاه‌ نانی تری ده‌ست ناکه‌وئ بیخوا. خواردنی هه‌رزنی له‌سه‌ر پيشاو ده‌رچونی هه‌ر بۆنیه‌.

4- ئه‌مه‌ حیساییکی یاره‌ی ئێرانیه‌ ده‌وری قاجاری بوو. قه‌ران بیست شایى بوو، «په‌نا بادیک» نیو قه‌ران بوو. له‌باتی ئه‌وه‌ پووترايه‌ ده‌ شایى، ئه‌وترا په‌نادیک.

کابراش که فیر نه بووه، که نه چیتته سه رینشاو هەر نه نقینئ و هەر چهنده تین ئەداته بهرخۆی هیچ که لکیکی ناداو زۆریش بۆ تۆزئ گووکردن ناره حەت ئەبن. لای ئەوانیش به هەرز نەلین «گال». جا هەر لەسەر پیتشاوه که ئەنقینئ و ئەلئ:

«گالەگیان! به قوربانت بێ من مەریوانی نیم، خەلکی شارم به میوانی رینگام گفتگه سه ئیره. هەر چکئ سەر بێرانه دەرەوه، ئیتر ناخۆم. گالەگیان گووی باوکم ئەخۆم و تو ناخۆم. حەفجار بێم به دهورتا هەر چکئ بیره دەرەوه.»

له باخی گولیک

- کابرایه کی کورد گاییکی لئ ون ببوو. رۆژیک له سلیمانئ به گه ره کی «هۆلئ» دا تیه ریم تووشی منالیکئ ههشت نو سالان بووم حه لوای ئەفرۆشت. سه یرم کرد ئەم مناله منالیکئ تری گرتووه و قسه ی بۆ ئەکا ئەلئ: ئەو کابرایه که گاکه ی لئ ون بووبوو، هات به لامه وه پینی وتم: «کوره که حه لواییک و دوو ره قیته ناده ی وه دوو فلس؟ ئەری گاییکی بازگت نه دیگه؟»

زیری مناله که و فیکر کردنه وه ی له م قسه یه گه لئ به لامه وه جوانتر بوو له قسه ی کابرا که کردبووی.

- کابرایه کی خوشناوی ریی ئەکه و پته ئەو ولاتی خواره. دار خورما ئەبینئ که هیشووی خورمای پیا شوپر بۆ ته وه. ئەمیش زۆر دلئ به و خورما وه یه ده ستیشی نایگاتئ. هەر له بنه که یا رائه وه ستئ و سه ری بۆ بهرز ئەکاته وه و ده می بۆ ئە ته قینئ و ئەلئ: «ده ک له بهرت مرم خورمئ».

- دوو کابرای هاوړئ قسه یان کردبوو به یه ک که چوونه هەر شوپنیک به کیکیان درۆ بکا و ئەوه بکه یان پینه ی بکا. ئەمه یانه کردبوو به سه رمایه ی ژیان و به رپوه چوونیان. رۆژیک له دیوه خانیکا دانیشتون درۆزنه که وتئ: «ئهرئ کورینه! من ئیمپرۆ گویم لیبوو سه گیک له ئاسمانه وه ئەیقووړاند نه مزانی چیبوو؟» ئەوی که شیان وتئ: «چ قه بدی هه یه به لکوو توتله سه گ بویت و قه له ره ش بردیته به ئاسمانا». که له دیوه خانه که هاتنه دەرەوه پینه که ره که به درۆزنه که ی وت: «مال کاول تو درۆی عه رزی بکه، هئ عاسمانیم بۆ پینه نا کرئ».

- ژنیک منالیکي هه‌بوو میزی ئەکرد بەخۆیا، پنیان وت بیسه‌ره سه‌رشه‌خس چاک ئەبیته‌وه. که برديه سه‌ر شه‌خس و هیتایه‌وه ئەمجا گوویشی ئەکرد بەخۆیا.

- ستاری حاجی جه‌بار هه‌بوو له‌کفری لییان ئەپرسی چۆنی؟ ئەبوت: بچن له «جه‌مه» ی ژنم بپرسن.

- ژن و میردیک قسه‌یان گیرایه‌یه‌ک، ئەگەر میرده‌که من نه‌بووم. ژنه‌که وتی: من که هاتمه‌ لای تو وه‌کوو گۆل وا بووم. میرده‌که وتی: «من ئیسته‌ش هه‌ر وه‌کوو گۆل وامه».

- کابرایه‌کی مه‌ریوانی ئەچی بۆ بناری بانه‌ بۆ مازوو کردن؛ سه‌یر ئەکا وا دالاشیک ده‌ست له سه‌رشان که‌رویشکی هینا. ئەمیش خه‌پله‌ی هه‌رزنی ولانی پینه‌که به‌تۆردو و هیناویه بۆ ماوه‌ی مازوو کردنه‌که. په‌لاماری خه‌پله‌یک ئەدات و ئەیگرته‌که‌رویشک. خه‌پله‌ ئەدا له‌گنیه‌ره‌ی ملی که‌رویشکی ئەیخا. ئەمیش ئەچی سه‌ری ئەبری ئەبیرژینتی و ئەیخوا. جا ئەم به‌سته‌یه له‌سه‌ر شتیه‌ی ولانی «بانه» به‌خه‌پله‌که‌دا ئەلی:

مالی بام گیتله‌ قوله‌ هه‌م تانجیبه‌و هه‌م توله‌ هه‌م تیره‌ هه‌م که‌وانه‌ هه‌م نانی ده‌شته‌وانه

- پیره‌ژنیکي خه‌لکی سلیمانی ئەمانه‌ی ئەوت:

چوومه‌ مالی گاوه‌ر، قولپه‌ قولپی ساوه‌ر چوومه‌ مالی جوله‌که‌ قولپه‌ قولپی کوله‌که‌ چوومه‌ مالی ئەرمه‌نی قولپه‌ قولپی سه‌مه‌نی چوومه‌ مالی مووسلمان ده‌نگی ئایه‌ت و قورعان

- زیره‌کیی زیره‌کیک:

کابرایه‌کی «تله‌زه‌یت» ی سێ به‌سێ ته‌لاقی خواردبوو، بۆی چاک نه‌ئه‌کرایه‌وه. ئەچیته‌ زه‌ردیاوای قه‌رده‌اغ بۆ لای شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب ئەو بۆی چاک ئەکاته‌وه. کابرا که ته‌لاقی بۆ چاک کرایه‌وه هه‌له‌سته‌ی بگه‌رپته‌وه، به‌لام هه‌قی ته‌لاق چاک کردنه‌وه که دانانی. شیخ مسته‌فا پیتی ئەلی: کوا هه‌قی ته‌لاقه‌که؟ ئەلی: یا شیخ! که چوومه‌وه بۆت ئەنیرم. شیخ مسته‌فا دیسان سێ به‌سێ ته‌لاقی پێ ئەخوانه‌وه که تا دوو رۆژیت هه‌قی ته‌لاقنامه‌که بنیرێ.

- كويخا قادىر ھەبۇو خەلكى «گراو»ى خوشناو و پىاويكى زۆ زۆر ئىختىيار بوو. ئەبوت: «ئەگەر يەككى بىھوئ لەكار و بارىكى دىبايىدا سەر كەمۇئ ئەبىن دوو شتى تىدا ھەبىن: يەكەم ئەبىن چاكەى كەسى لەبەر چاۋ نەبىن؛ دووھم ئەبىن تەمەنىكى زۆر درىژى ھەبىن».

- مەلا حسىنى مەلا قادىرى بىيارە وتى:

ئا ئەم كورەم كە ھەيە ھەر لەمنالىھوۋە چەتوون بوو. ھەزى لەدۆ كولىو زۆر ئەكردن، پىنى ئەكوتا بەزەويدا بۆ دۆكولىو. ئىمەش ئەوئەندەمان كىر دىبو لىنى وەرەز بوو بووین. رۆژىك ئەوئەندە گىرايۆى وتم: بابە رۆژى چوار شەممە دۆ كولىو بکەن. كەوتە رۆژى چوار شەممە دۆكولىو كراو نرايە بەر دەستى. ئەمجا دىسان دەستى كىردەو بە گىران و جووتە وەشاندىن. وتمان ئىستە چىت ئەوئ؟ وتى: «ئەم دۆ كولىوۋە ناخۆم تا سوئندم بۆ نەخۆن كەسبە پىنىش ھەر دۆ كولىو ئەكەن».

- كىرايەكى گەرپووسى ئەچىتە «قورپىچا»ى لای «لەيلاخ» چارى نامىنى ئەچىتە سەر بەردە نوپۆھە كانى مزگەوت نوپۆ ئەكا. كىرايە قورپىچايش خەرىكى نوپۆ كىردن ئەبىن، كىرايە گەرپووسى «شىعە» ئەبىن و ئەم «سونى». قورپىچاىيە كە سەير ئەكا كىرايە گەرپووسى لەئاخىرى نوپۆھە كىيا ھەر دوو بەرە لەپى دەستى دوو سىتچار ئەمالى بەسەر پانىا و بەم كىردەو ھەيە لەنوپۆ دەرتەچى. كىرايە ئىپى ئەپرسى ئەو ھەبۆچ وا دەست ئەمالى بەسەر پانتا؟ ئەوئىش ئەلىن: «ئەو ھەبۆچ ئەلىن ئەو خىانەتە گەرپوۋە كەخەلافت لە ئەمىر داگىر كراو درا بەئەبۇبەكر».

ئەمجا ئەو لەم ئەپرسى: ئەى تۆ بۆچ لە نوپۆھە كەتا لەكاتى شاھە تىمانا ئەو پەنجەيەى دەستى راستەت، راست ئەكەيتەو؟ ئەوئىش ئەلىن: «ئەو ھەبۆچ ئەلىن ئەو پەنجەمە بەقنگى داكىى درۆزن».

- ھافزە كانى سلىمانى جاران كە لەمزگەوتى گەرپوۋە كۆ ئەبۇنەو، كۆرى سەيرسەرىيان ئەگىرا. ئەوانىش لەئىوانى خۇيانا مامۇستا و سوختەيان ھەبۇو.

لەناو ئەوانەدا مەلا ھەسەنىكى بانەبى ھەبۇو، رۆژىك لەگەل مەلا برايمىكى تەوئەلەبىدا ئەبىن بەشەرىيان. مەلا برايم بەھىزتر ئەبىن، مەلا ھەسەن ئەنئىتە ژىر. مەلا ھەسەن لەژىرەو ھەبۇچى مەلا برايمى بەردەست ئەكەوئ و ئەگىرئ. بەراستى بىن ھىزى ئەكاو باقە باقى پى

ئه‌خا. له‌وکاته‌دا سوخته‌یه‌کی مه‌لاحه‌سه‌ن ئه‌بێ «خوله»‌ی ناو ئه‌بێ ئه‌چێ به‌سه‌ر شه‌ره‌که‌دا و ئه‌میش هه‌ر چاوی نایینی بانگ ئه‌کا مه‌لاحه‌سه‌ن. مامۆستای ئه‌لێ: [به‌لێ]. ئه‌لێ: مامۆستا! له‌سه‌ره‌وه‌ی یا له‌ژیره‌وه‌ی؟ ئه‌لێ حه‌سه‌نیش ئه‌لێ: «رۆله هه‌ر چه‌نده له‌ژیره‌وه‌م به‌لام وه‌کوو له‌سه‌ره‌وه به‌وامه».

- کابرایه‌ک دوو پشک دابووی به‌کۆتیه‌وه هه‌ر هاواری ئه‌کرد که دوو پشک پێوه‌ی داوم، ئه‌یانوت داویه به‌کوێته‌وه؟ ئه‌یوت: «ناوتری».

- کابرایه‌کی سوورچی بانگیان کردبوو بۆ شایه‌تی له‌سه‌ر کابرایه‌کی سووچبار. کابرا له‌لای مه‌لا وتی ئه‌مه به‌شایه‌تی ناشی؛ چونکه نازانی فاتیحان بخوینێ. مه‌لا به‌کابرای شایه‌تی وت فاتیحه بخوینه، له‌راسیدا نه‌یزانی. مه‌لا وتی: ئه‌دی تۆ کوو نوێژان ده‌که‌ی؟ وتی: «سه‌یدا له‌سه‌ر به‌ردی ده‌زانم، له‌سه‌رحه‌ردی نازانم». راست بوو که ئه‌چوو هه‌ر تاته به‌رده‌کان به‌پوختی ئه‌یزانی.

- کابرایه‌کی «نه‌ژمار»‌ی که‌ریکی هه‌بوو به‌لایه‌وه زۆر که‌ریکی چاک و نایاب بوو. ته‌لاقێ خواردبوو که‌پیتی نه‌لێ «که‌ر»، هه‌ر به‌ئێستری ناوی به‌ری. رۆژیک که‌ر له‌ ملی «ته‌ویه‌نگ»‌دا مان ئه‌کا و ناروا. کابرا هه‌ر چه‌نده به‌دار دێته‌ وێزه‌ی هێچ که‌لکی نابێ و له‌شوینی خۆی ناجوولێ. چاری نه‌مابوو ئه‌یوت: «سه‌گی سه‌گباب ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ته‌لاقه‌که نه‌بوایه‌ ناوم نه‌هینایت ئه‌گینا هه‌ر هه‌ویت».

- مه‌حموبه‌گی ره‌زابه‌گی جاف له «که‌لار» فره‌ قسه‌قوت و قسه‌ نه‌سته‌ق بوو. له‌کۆریکا قسه‌ له‌گیانله‌به‌ره‌کانه‌وه ئه‌کرا، وتیان کیسه‌ل زۆر ئه‌ژیت؛ سێ سه‌د سال عومر ئه‌کا. مه‌حمو به‌گ هه‌لیدایه‌ وتی: «ده‌ باشه‌ ئێسته‌ با به‌هینن بیکه‌ن به‌مه‌لاک و به‌ "اقتاعی" - به‌ ته‌عبیری ئێسته‌ - ئه‌و وه‌خته‌ بتوانی سێ سال بژیت».

- مه‌لاحه‌مه‌ینه‌ شینته‌ هه‌بوو له‌ سلیمانی قسه‌ی سه‌یره‌ری هه‌بوو: جاریک ئه‌چینه‌ چنگنیان به‌ بن دارگوێزیکی گه‌وره‌دا تی ئه‌په‌ری. له‌ولای دارگوێزه‌که‌وه برکه‌ شووتیه‌ک ئه‌بێ. برکه‌شووتی، شووتی وایگر تووه‌ باوه‌شی پیا نایه‌ته‌وه. سه‌یری دارگوێزه‌که‌ش ئه‌کا گوێزی پێوه‌یه هه‌ر یه‌که به‌قه‌در گوێزیک. سه‌ری سوور ئه‌مینێ ئه‌لێ:

«تەماشای ئەو ئەقلە! ئەو ئێشە؟ بڕکە شووتیەک بەو بچووکییە شووتیەکی باوەشی پیا نایەتەو؛ کەچی دارگۆزێک بەو گەورەییە ئەو گۆزێکە یەتی هەر یەکە ئەوەندە ی تۆزیکە».

لەو کاتەدا ئەو خەریکی ئەم گۆزێکە یە گۆزێک لە دارە کە ئەوەی تە خوارەو ئەوەی تە سەر سەریا تە قەدی دێ. دەست ئەبا بۆ سەرسەری و ئەلی: «بەخوا ئەو لەمن ئاقلترە، ئەمە کە ئێستە ئەگەر شووتیە کە بوایە خۆ ئەیکوشتم».

لە هەموو ئەم قسانە مەبەستی خوا ئەبن.

- سۆفی پیرۆت هەبوو خەلکی ئەو بەرکیووە بوو. نانەکیان هەرزنی بوو. لێیان پرسی چیتان هەبوو؟ وتی: «کە چوو مەووە دۆشاوی شوو کێمان هەبوو. پیرە نانم تێوژەند؛ کە بەرزم ئەکردهووە عاسمانە بچکۆلە ی لێو دیا بوو، کە ئەمخستە سەر زمانم ئەتوت خولای دەستی پێو دەنی».

مەبەستی تەنکی نانە هەرزنی کە بوو، ئەمەش خەریکی سەبیل تیکردن بوو هەر ئەبوت بەخوا خۆشبوو. پێیان وت چی خۆش بوو؟ ئەبوت لێمگەرین با سەبیلە کەم تی کەم، کە سەبیلە کە ی تیکرد و مژیکی لێدا بەو جۆرە ی وت کە وتان.

- لەو ناو جافەتیه دوو براو دوو خوشک چوارسەر مەریان ئەبن. لەسەر بەشکردنە کە ی ری ناکهون. ئەبیه نە لای مەلا مۆمن بۆیان بەش کا. پێی ئەلین لێمان بەشکە و شتیکیش بۆ خۆت هەلگرە؛ هەقی تەعوە کەت. ئەویش ئەلی: سێ بەسێ لێتان بەشکەم چۆنە؟ هەر لەگەل ناوی سێ بەسێ دینی زۆریان پێخۆش ئەبن، ئەلین زۆر چاکە. روو ئەکاتە دوو براکە و ئەلی: «ئێو دوو ئەوێش مەریک، ئەوێش».

روو ئەکاتە خوشکە کە و ئەلی: «ئێوێش دوو، ئەوێش مەریک ئەوێش».

ئەمجا بۆ خۆبیشی ئەلی: «مەریکەکان دوو منیش یەک ئەوێش».

بەمجۆرە بەشی ئەکاو ئەوانیش زۆر دوای خیری بۆ ئەکەن و لی ئەدەن ئەچنەو هەر لایەکیان بە بەشە مەری خۆیانەو.

- لە مفتی زەهاوی ئەگێر نەو ئەلین جارێک لە بەغدادا یەکیک چوو لێ پرسیو - بەلام لەراستیدا ویستوو یە بیشکینی - وتوێ: «جەنابی مفتی! جارێ سەگێکم چاوی پێ کەوت پەریە سەر مەریک. مەریکە گرتی و پاشان مەری زان. ئەوی لەو مەری بوو نایا حەلالە یا حەرامە؟»

مفتی وتی: «ئه‌توانی به‌خواردن تا‌قی بکه‌یته‌وه: ئه‌گه‌ر گۆشتی خوارد ئه‌وه سه‌گه‌و ئه‌گه‌ر گیای خوارد ئه‌وه مه‌ره». کابرا وتی گۆشتیش ئه‌خوا و گیاش ئه‌خوا. مفتی وتی: به‌ئاو خواردنه‌وه یا تا‌قی بکه‌وه: ئه‌گه‌ر به‌زمان ئاوی ئه‌خوارده‌وه سه‌گه‌، ئه‌گه‌ر به‌لیوی هه‌لی ئه‌لووشی مه‌ره. کابرا وتی: هه‌ندئ جار به‌زمان و هه‌ندی جار به‌لیو ئاو ئه‌خوانه‌وه. مفتی وتی: به‌رۆیشتیا تا‌قی بکه‌وه: ئه‌گه‌ر له‌پیش وه یا له‌ناوه‌راستی رانه‌که‌وه ئه‌رۆیشت مه‌ره، ئه‌گه‌ر له‌دواشه‌وه ئه‌رۆیشت سه‌گه‌. کابرا وتی: وا هه‌یه له‌پیش‌شه‌وه ئه‌روا و له‌دواشه‌وه ئه‌روا. مفتی وتی: به‌دانیشتا تا‌قی بکه‌وه، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر سنگ ئه‌که‌وئ مه‌ره، ئه‌گه‌ر جنکه ئه‌کا سه‌گه‌. کابرا وتی: به‌هه‌ر دوو بارا دانه‌نیشی. مفتی وتی: که‌واته سه‌ری بره ئه‌گه‌ر ورگ (گه‌ده‌ی) هه‌بوو مه‌ره، ئه‌گه‌ر ریخۆله‌ی هه‌بوو سه‌گه‌.

- شه‌ویک دز ئه‌چیته‌ مالی فایه‌ق بیکه‌س له‌هه‌له‌بجه‌. دزه هه‌ر چه‌نده ئه‌گه‌رئ له‌کاغه‌زه شه‌ره به‌ولاره هه‌چی تری به‌ر په‌ل ناکه‌وئ. دزه هه‌ر له‌به‌ر خۆیه‌وه بۆله‌ی دئ. فایه‌قیش به‌خه‌به‌ر ئه‌بئ هه‌یج ده‌نگ ناکا له‌ئاخرا قاقا ده‌ست ئه‌کا به‌پیکه‌نین. دزه رانه‌چهنی و ئیش له‌ئیش ئه‌ترازئ. ناچار ئه‌لئ: مردووت مرئ به‌حال و بالی ماله جوانه‌که‌ت پینه‌که‌نی؟ هه‌چی پئ ئه‌که‌نی؟ فایه‌قیش ئه‌لئ: «مردووی خۆت مرئ! من به‌ئه‌قلئ تو پئ ئه‌که‌نم ئه‌وه‌ی که‌من به‌رۆزی رووناک ناتوانم په‌یدای که‌م تو ئه‌ته‌وئ به‌شه‌وی تاریک بیدۆزیته‌وه؟ برۆ به‌رئ خۆته‌وه». پاشان لئیک ئاشکرا ئه‌بن و ئه‌بن به‌دۆست.

- شیخ محهمه‌دی به‌رزه‌نجی جارێک له‌سلیمانی له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌دا وه‌عزی ئه‌دا. شیخ مه‌حموو و سه‌ی نووری و عاله‌میکی زۆری لیبوو. وه‌عه‌زه‌که‌ی ئه‌و رۆژه‌ی له‌بابه‌ت خراپی عه‌ره‌ق خواردنه‌وه بوو، وتی: ئه‌و عاله‌مه‌ چه‌ند بئ ئه‌قلن بۆ که‌یف و خۆشی نیوسه‌عات ئه‌چن ده‌قه‌ران ئه‌دۆرپئن ئه‌یدنه‌ به‌قاپئ عه‌ره‌ق قوزه‌لقورتی ئه‌که‌ن. عزه‌تی فاته‌ له‌کۆپه‌که‌دا بوو هه‌ر کتوپر هه‌ستا وتی: «ده‌سا یاشیخ! به‌و مه‌رقه‌دی کاکه‌ حه‌مه‌ده ئه‌گه‌ر وا بئ چوار قه‌ران خه‌له‌تاوی؛ قاپئ عه‌ره‌قی زۆر چاک به‌روپیه‌و نیویکه‌». شیخ مه‌حموو و ئه‌وان هه‌موو ده‌ست ئه‌که‌ن به‌پیکه‌نین.

- عدلی ئه‌شه‌ره‌فخان «ئه‌میری موعیززی» گه‌رووسی ئه‌بئ به‌حاکمی «سنه». که‌دیته ئه‌وئ به‌ته‌نهاو رووت و قوتی دئ. هه‌موو سامان و سه‌رمایه‌که‌ی فه‌رمانی قاجاریه‌کان بوو

که کردبوویان به حاکمی نهوئ. له پاش ماوه یه ک ئه میر موعیز سامان و داراییه کی زوری پتکه وه نا وای لیهات له وزه ده رچوو.

عنایت گه پرووسیش هه بوو ئه وه هر له سنه دائه نیشته و بوو بوو به دانیشته وانی نهوئ؛ پیاویکی دهوله مند و خاوهن پاره بوو ئه یانوت «سوو» ئه خوا، ئه م سامانه ی له وه وه پهیدا کردبوو. ئیمه چیمان داوه به سهر ئه مه وه که ئه میر موعیز دئ؛ ئه وه گه پرووسی و ئه م گه پرووسی. عنایت ئه وه نده یتر باو پهیدا ئه کا، وا دیاره قسه له سهر ئه میر موعیز زور بوو. تهماعی هاته جووش گه پرووسیایه تی له بیر چوه وه گه ری به عنایت گه پرووسیشدا ئالاند. ههر چه کی هه بوو نه بوو لئی زهوت کرد. عنایت گه پرووسی که وته سهر ساجی عه لی.

عنایت پوژی ئه چی بو لای ئه میر موعیز لئ ئه پرسئ ها حالت چونه؟ عنایت به ناوی گه پرووسیایه تیه وه ئه لئ: وه کوو دینیتی تو وایه. ئه میر موعیز ئه لئ: دینتی من چون بووه؟ ئه لئ: «وه کوو ئیمپروئی من وا بوو». ئه میر موعیز له پیشا تووره بوو له پاشا ئه ویش گه پرووسیایه تی هاته جووش ماله که ی دایه وه.

دنیا زور سهیره ئه م عنایت گه پرووسیه له ئاخرا ئاگر بهر بووه مالی و هه مووی سووتا. قوتاییه کانی مده ره سه ی «اتحاد» به قسه ی مه لاحه سه نی شه کیباو ماموستا کانی تریان هروژ میان برد چون کوزان دیانه وه؛ ئه گه ینا گه ره که که ئاگری تیبهر نه بوو.

- مه لا سماییلی کانیتسکان جاریک له که رکووک یه کی له گاواره کانی قه لادوستی ئه بی، ئه چیتته لای. ئه ویش په رداخی عه ره قی بو دینتی و ئه یخواته وه. ههر له گه ل ئه یخواته وه ئه لئ مه لاسمایل ئه زانی ئه مه عه ره ق بوو؟ ئه لئ چی؟ به چیا ئه زانی عه ره قه. ئه لئ: پیاویکی ترکیفیم لایه ناردمه لای ئیسحاقه جوو هینای.

مه لاسمایلیش ئه لئ: «به خوا که ره! ئیمه که له موسلمانان کان و عالمن، دپته باسی ربوایهت کردنی حه دیس ئه لئین ئیسحاقی راهه وه ی له سووفیانی سه ورو، ئه وه له ئه بووه هوره یه وه روایه تی کردوه؛ ئیمه له وه جو ره پیاوانه هیشتا ههر گومانمان هه یه. که چی ئیسته ئه م روایه ته م بو ئه کا گاوریکی له ترکیفیه که وه وه ئه و [له] جووله که یه که وه. برۆ بابه برۆ به رتی خوته وه تیکه په رداخیکی تر».

- حه سه ن به گی جاف بو ی گپرامه وه وتی:

ئەحمەدبەگی پاشا سەرو سەودایەکی تەواوی هەبوو لەگەڵ خواردنەوه‌دا. مەلا کەریمی پۆلیس هەبوو لە هەلبەجە ئەچیتە لای پێی ئەلێ: میرم! بەخزمەتی پێغه‌مبەر (د.خ) گە‌یشتم لە خەوا فەرمووی با ئەحمەدموختار عەرەق کەمتر بخواتەوه.

ئەحمەدبەگیش ئەلێ: دەسا وەللا مەلاکەریم درۆ ئەکە‌ی. مەلاکەریمیش ئەلێ چۆن میرم؟ ئەلێ: «عەرەق کەم و زۆری حەرامە؛ پێغه‌مبەر چۆن ئەفەرمووی کەمتر بخواتەوه؟» مەلا کەریم ئیتر هیچی پێ نامێنێ.

- مەلایەک هەبوو مەلا حەسەنی خێندیان پێ ئەوت. هاتە لام وتی گویم زۆر گران بووه بە زەحمەت گویم لەشت ئەبێ. گۆی گران بوونەکەم قەیناکا بەلام ئەووم زۆر پێ ناخۆشە خەلک پێم ئەلێن ئەمە لەبەر پیرییه. لەگەڵ ئەوه‌دا وانیه؛ چونکە زۆر کەسی تر هەیه لەمن پیرترە کەچی گۆیشی هیچ گران نەبووه. ئەترسم ئەم قەسە‌ی ئەوانە کار بکاتە سەر فرمانەکەم و بەر تەقاوێم خەن. منیش پێم وت: «گۆی مەدەرێ، گۆیت لە هەموو شت پێم تەنها قەسە‌یە نەبێ کە ئەلێن لەبەر پیری گۆیت وای لێهاتوو». وتی باشە خوا دەوامت بەدا.

- لەسنە وەستا فەتێ گۆیزی هەشەمیزی ئەفەرۆشت. «مەولوو» پیاویکی هەژار و بێ پارە بوو، چەند جارێک بەبەر دوکانەکە‌ی وەستا فەتیدا تێپەری. زۆر دلێ بەگۆیزەوه بوو، بەلام پارە‌ی نەبوو بکڕێ. وەستا فەتێ زانی کە ئەم پیاوه زۆر دلێ بەگۆیزەوه‌یه وتی باوکم وەرە ناو دوکانەکە. ئەوه چەکۆش و بەرد بۆ خۆت تێر گۆیز بشکیننەو بیخۆ. مەولوو چوو دەستی کرد بەگۆیز شکاندن و تیری خواردو هەستا. وەستا فەتێ وتی: مەولوو ئەگەر پارەت نییه ب‌م‌دەیتێ دو‌عا‌یەکی خێرم بۆ بکە. مەولوویش وتی: «وەستا فەتێ ئەگەر تۆ کەریت گۆیت لەم تەقەتەقە نییه، خوا کەر نییه و گۆی لێیه».

- سالیکی لەسلیمانی بێ بارانیه‌کی خراب دەستی پێکرد. خەلکەکە کەوتتە نوێزه‌بارانەو چونە دەرەوه بۆ قەراخ شار. «ئەحە‌ی جاو» یشیان لەگەڵ خۆیان بردبوو. بۆ نوێزه‌بارانە منال و پیرو حە‌یواناتیش ئەبەن. منالەکان لەپێشەوه بوون، ئەحە‌ی جاو ئەپرسی لەشیخ بابە‌عە‌لی کە ئەم منالانە‌ی بۆچییه؟ شیخ بابە‌عە‌لیش ئەلێ: ئەمانە منال و بێ گوناحن دو‌عا‌یان قەبوولە بەلکۆو بەدو‌عا‌ی ئەمانە خوا باران بیاریتێ. ئەحە‌ی جاویش ئەلێ: «یا شیخ بچۆ بەو لاوه ئەگەر بەدو‌عا‌ی ئەمانە بوايه تا ئێستە موعەلم و مامۆستا‌یه‌ک نەئەما لە سەر ئەرزایا. برۆ با خۆمان بێ ئەقلەکان بچین باشترە».

- لەوختی خۆیا تەوفیق وەهیبی کۆرپکی دروست کردبوو لە بەغدا دەرزى کوردی بەو کەسانە ئەوت کە کوردی نازانن. یەکنی لەو کەسانە عەبدولمەجید ناویک بوو کە پێیان ئەوت «ئەبوکەمال». ئەم ئەبووکەمالە مودیری مەدرەسەو عەرەبیەکی باشی ئەزانى. لە ئابونەى دائمی بوو بۆ لای تەوفیق وەهیبی؛ لە هەمان کاتا هات و چۆی دوکانەکەى وەستا بەشیریشی ئەکرد. لە هەموو ئەو ماوە دوورو درێزەى لای تەوفیق وەهیبدا چەند وشە بەکى وەکوو «بۆ پێشەو، تراز، ئەوەندەتر، ترۆزى، گۆپکە» فیر بوو بوو؛ بەلام ئەیانئوت ئەیوت: «بوو بێشەو، ترنازا، ئەویندیتەر، ترعۆزى، گوبکە». لەگەڵ ئەمانەشا هەندى لە عەرەبیەکەى خۆیشی لەبیر چوو بوو وەه.

رۆژیک بەم جۆرە کوردییە لە گەل وەستا بەشیرا قسەى ئەکرد. وەستا بەشیر لە وزەیا ئەما وتى: «ئەبوکەمال هەستە بچۆرە لای وەهیبى بەگ بلئى وەهیبى بەگ ئەو کوردیەکەت و عەرەبیەکەى خۆم بەرەو».

- هەر ئەم وەستا بەشیرە کاتى کە باسى بابەت و کتیبیک ئەکرا ئەویش بایهکى تىی ئەکەوت رووى ئەکردە ئەو کەسەو ئەیوت: «تۆ بینوسەو من تالیفی ئەکەم».

- شیخ محەمەدى شیخ جەلال گێراپەو و تى:
سالى ١٩٦٣ هەموو پیتخۆزى ناو شارى سلیمانى هاتبوو سەر ئەو کە پیاویکى هەزار هەبوو سەبەتەیکى دابوو بن دەستى و بانگى ئەکرد: «پەلپینەى جوان و گەورەى گەلا پان. وەرن بیکرن بپخۆن بەنانى دیمیلەى مەریوانەو، زۆر بەلەزەتە».

- کاک رەشید باجەلان گێراپەو و تى:
شیخ محەمەدى شیخ عوسمان - هەزار رەحمەت لە قەبرەکەى بى ١- لەئای سیروانى دابوو، ئاو کە بواری ئەدا دەعباکەى کەوتبوو سەر ئاو کە. دەرویشەکان دەستیان کرد بە هاوار هاوار، کەئای خوا رۆ کتیری شیخ ئاو بردى. ئەویش بە دەم مەلەکردنەو و تى: «خەم مەخۆن بنجى قايمە».

- کورد ئەلئى:

نەمالت لەسەر شیو بێ، نەژنت کچە تیو بێ، نەحاکمت هەتیوچە بێ.
- نەخۆشی جوانان وەک دلۆپە‌ی باران وایە.

- پیاویک هەبوو لە «سنە» «ئاسە‌ی حەمەسن»‌ی ناو بوو. ژنیکی هەبوو هەر لەوێ «خرتێ خانم»‌ی ناو بوو. ئاسە‌ی حەمەسن ژنی زۆری هێنا بوون. رۆژیک ئەچێ بۆ خوازیبێنی خانم، بەلام لەپێشتر یەکتریان نەناسیبوو. ئاسە‌ی حەمەسن بەخرتێ خانم ئەلێ: من چۆن بزایم تۆ ئافرەتیکی چاک و بەسەر و بەریت؟ خرتێ خانمیش ئەلێ: ناویانگی من دیارە؛ بچۆ لەجۆراوا و قەتارچیان، لەناو عەشرەتی مەنم و گەلباغی و سووردا پرسیار بکە هەموویان من ئەناسن، ئاسە‌ی حەمەسن ئەلێ چۆن؟ ئەلێ: «لەگشتیانا شووم کردگە و گشتیانم تاقی کردگەسەو». ئەلێ: «کەواسە خرتێ خانم تۆ گشت رۆژی لنگت بەدەس پیاگیکەووە بووگە». خرتێ خانم ئەلێ: «ئەبەرۆ ئاسە‌ی حەمەسن چۆن وا ئەبێ؟ من گشت رۆژی پیاگیکم مەهار کردگە و هەوسارە‌کە‌ی بەدەسمەووە بووگە».

- مەلاسال‌حی کۆزەپانکە ئەچیتە گوندی دیبەگە. دوو برا لەوی هەبوون یەکیکیان خەتەنە ئەکرا، کەچی ئەویتریان ئەگریا. مەلاسال‌ح پێی ئەلێ: مردیت مری تۆ لۆ ئەگری؟ ئەویش ئەلێ: «ئاخر مامۆستا تۆرە‌ی منیش دێ».

- مەلاسال‌حی کۆزەپانکە ستایشی موحسن ئا‌غای دزەبی ئەکا ئەلێ: «پیاویکی سیاسی وایە پیشکە بگیت نایەلنی ئا‌گای لەخۆی بیت».

- کابرایەک لەو ولاتی سیو‌ه‌یلە ئەچیتە سلیمانی. جووتی پێلاوی ئەبێ ئەبیاتە لای کابرایەکی پینەچی بۆی پینەبکا. پینەچیە کە لێی وەرئەگرێ. مەرکانە‌یە دەساوی لەبەردەما ئەبێ ئەبیاتە ناو دەساو‌ه‌کە و پێی ئەلێ سبەینێ وەرەووە بۆی. کابرا سبەینێ ئەچیتەووە سەیر ئەکا پێلاو هەر لەمەرکانە‌دا‌یە. دیسان کابرا ئەلێ سبەینێ. کابرای خاوەن پێلاو ئیتر لە وزە‌یا نامینی ئەلێ: «برام من پێلاوم بۆ هێناوی بۆم جووت بەقیە بکەیتەووە؛ خۆ بۆم نەهیناوی فیری مەلەوانی بکە‌ی بۆم».

- كابر ایهك لهو گەر ووسه ئەچیتە لای ئاخونیک لینی بیرسن کوری کام پیغه مبهەر بووه گورگ خوار دوویه؟ ئەلئ: «ئاخوور! کچی کام ئەولیا بوو که له چالی سەنعان سەگەل خوار دوویانه؟»

ئاخونیش ئەلئ: نازانم کامیانت بۆ راست که مەوه؟ ئەلئ: «ئاخوور نیم ئاخونم، ئەولیا نەبوو ئەنیا بوو، کچ نەبوو کور بوو، چال نەبوو بیر بوو، سەنعان نەبوو کهنعان بوو، سەگ نەبوو گورگ بوو».

- میری بۆتان جارن له ڕاو ئەبن له گەل سوارەکانا پەراکەندە ئەبن و بەتاقە سوارە ئەکەوینە شیویکەوه. لەویدا تووشی کەرسواریکی ریش سپی کەنفت ئەبن، پینی بەم لاو بەو لای کەرەکەیا شۆر کردووتەوه. کەرەکەش ئەوەندە بچکۆلەیه لەوانەیه خالە ی ریش سپی پینی بگاتە زەوی، سەری تەکە ی دئ و ئەروا. سەبیلەشکاویکیش بەدەمیەوه یە هەر نەفسی لئ ئەدا له بەر دوو کەلی سەبیلە که مووه سپیەکانی سمیلی هەموو زەرد هەلگەراون.

میر لینی ئەپرسن ریش سپی بۆکۆی ئەچی؟ ئەویش نازانی ئەمە میرە ئەلئ: ئەچم بۆ لای میر بەلکوو شتیکم بداتی بیەمەوه بۆمال و منالم. میر ئەلئ جا بەچیدا ئەزانی ئەتداتی؟ ئەلئ: کورە بە هەموو کەسی داوه بەمنیش هەر ئەدا. قابله لەعاستی من بێن بەجاندرمه. میر سەیر ئەکا ئەمە پیاویکی خۆشە. ئەلئ: مال ویران میر هەر کەسی بەرچاو کەوئ باج و سەراندی لئ ئەستینئ؛ ئیستە تۆ چۆن داوای شتی لئ ئەکە ی؟ کابرا ئەلئ: جا من چیم هەیه تا ئەو لیم بستینئ؟ میر ئەلئ: ئاخەر قسە یەو ئەیکەن، با تۆ وانەزانی میر شتیکە؛ دەنگی دەهۆل لەدوورەوه خۆشە. ئەلئ ئەگەر من بزانی هێچت ناداتی و لەوانەیه باجیش لئ بستینئ. کابرا ئەلئ: من ئەچم ئەو وەختە که زانییم وایە من شت ئەدەم بەو. میرە ئەلئ چی ئەدەیتئ؟ ئەلئ چوار پەلی کەرەکەم ئەنیرم بەقوزی دایکی. لەسەر ئەمە لیک جیا بونەوه.

میر چوووه وه گەیشته وه بەسوارەکانی خۆی راویان تەواو کرد و گەرایه وه.

خالە ریش سپی ئەویش ورده ورده رۆیشت و گەیشته بەر کۆشکی میر. دابەزی لەکەرەکە ی، کەری بەستەوه و چوو زوورەوه لای میر. میر پیتشر راپیسپاردبوو که ئەگەر یەکیکی وا هات رینگای لێنەگرن.

خالە ی ریش سپی هاتە زوورەوه لهو دیواخانەو کارو بارە هەر وا سەری سوورما؛ قەت شتی وای نەدیبوو. سەیری میری کرد لهو سەرەوه دانیشتوو، ناسیەوه کە ئەمە پیاوه کەیه وا لە شتیه کەدا قسەکانی له گەل کرد. دیواخانیش پرە. میر لینی پرسى ها خالە ی ریش سپی

وه‌رگیراوه؛ مه‌عناکه‌ی یه‌عنی شاری ئەسلی و شاری بناغه‌یی. کورسی مه‌ترانیش به‌عاده‌تی له‌شاردا ئەبی.

۵- بتریرک: ئەمه سه‌رۆکی هه‌موو سه‌رۆکه‌کانی ئەساقفه‌یه له‌ناوچه‌یه‌کی تاییه‌تیدا. یا تایفه‌یه‌ک له‌تایفه‌کانی گاورییدا.

۶- جاسلیق: ئەو ئۆسقفه‌ی که له هه‌موو ئۆسقفه‌کان پێشکه‌وتووتره. ئەم وشه‌یه‌ش دیسان یونانییه.

۷- کردیتال: ئەمه‌ش هه‌ر لاتینییه؛ واته‌ پله‌ی هه‌ره به‌رزی کلێسه.

۸- پاپا: لاتینییه؛ به‌مه‌عنا پابه‌ی هه‌ره به‌رزی عالمی گاوری و له‌وه به‌رزتر ئیتر نییه. پاپا جی نشینی «قدیس بتریس»ه.

- له‌سالی «۱۹۷۲» دا له‌دیوانیه‌کابرایه‌ک به‌ناو «شیال نهابه» وه‌ یه‌ک شاخی له‌لای چه‌په‌وه‌ لینی روابوو کوتومت وه‌ کوو شاخی به‌رائیکی بچکوله ۲۰ سانتیمتر درێژ ئەبوو. سه‌ره‌که‌ی وه‌ کوو شاخی به‌ران چه‌مابوو وه‌ له‌رنگ و سه‌ختیشدا هه‌ر له‌شاخی به‌ران ئەچوو.

- له‌ به‌غدا له‌سالی ۱۹۷۷ له‌ ۱۴ی ته‌موز منالیک له‌ خه‌سته‌خانه‌ی «الطفل العربي» هاته‌ دنیا دوو ددانی سپی جوانی هه‌بوو. به‌مه‌رجی مناله‌که‌ش هیشتا نومانگه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو، به‌عه‌مه‌لیات هیتایانه‌ ده‌ره‌وه‌.

- له‌سالی ۱۸ی هیجری له‌و ولاتی «رۆم»ه ژنیک تووته‌له‌ سه‌گیکی هیتابوو. له‌پاش پرس و جواب کردنیکی زۆر لینی، وتبوی سه‌گی ناوه‌ له‌خۆی.

- له‌سالی ۳۰۰ی هیجری له‌شاری «قه‌رمه‌سین» قاتره‌ میکه‌یه‌ک ئاوس بوو بوو، جوانووه‌ ئیستریکی زۆر جوانی هیتا بوو. دایک و جوانوو هه‌ر دووکیان به‌ژبانیکی ته‌واو ژباپون.

- له‌سالی ۱۹۴۶ له‌و ناو جافه‌تیه‌ پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند له‌عه‌شره‌تی ته‌رخانی -که‌ حه‌مه‌ی مراخانیا نینی ئەوت- قاتره‌ میچکه‌یه‌کی ئەبی، جوانوو ئیستریکی ئەبی. حه‌مه‌ی مراخان ئەمه‌ به‌ به‌دیومی ئەزانی، ئیستر و جوانوه‌که‌ هه‌ر دووکی ئەکوژن.

شه‌کراوی ده‌ماخ

- میرزا مه‌حمووی همه‌ساله گتیرایه‌وه وتی:

ئه‌وا تازه ترۆمبیل داهاتوو له سلیمانیه‌وه ئه‌هاتم بۆ به‌غدا. خیزانم و خوشکی خیزانه‌که‌م له‌گه‌لایه. مه‌ندیلکی سییشم به‌ستوو به‌سه‌ره‌وه. هاتین بۆ ترمبیل گرتن، دوو ئافره‌تی تر چاوه‌رییان ئه‌کرد له‌گه‌راجه‌که‌ بۆ ئه‌وه ئه‌وانیش بین بۆ به‌غدا. ئیمه‌ سن و ئه‌وان دوو، ئه‌مه‌ پینج. ترۆمبیلکمان گرت و به‌ره‌و به‌غدا به‌ریکه‌وتین. ترۆمبیلچه‌که‌ چاکی لی ئه‌خۆری. هاتین هه‌تا گه‌یشتییه‌ نزیکی دیلناوا. له‌ریگه‌دا ترۆمبیلچه‌که‌ مه‌ریکی کرد به‌ژیره‌وه. ترۆمبیلکی ده‌وره‌ی پۆلیس به‌شوێمانه‌وه بوو ئه‌و هات پیتشکه‌وت و چوو له‌ نوخته‌که‌ خه‌به‌ریدا که‌ ترۆمبیلک ئیسته‌ دیت ناو و نیشانی ئه‌وه‌یه‌ پیاویکی میزه‌ر به‌سه‌ری تیدایه‌ مه‌ریکی کردوو به‌ژیره‌وه بیگرن.

وتی که‌ چووین ترۆمبیلیان گرت و به‌ ترۆمبیلچه‌که‌یان وت تو مه‌ریکت کردوو به‌ژیره‌وه ئه‌بێ بیژی‌ری. ئه‌ویش وتی من نیم، وتیان قۆمیسره‌که‌ خه‌به‌ری لیداویت - ترۆمبیلچه‌که‌ سه‌ری زمانی ئه‌گرت - وتی: ئه‌و قۆمیسره‌ من ئه‌یناسم حیزه. وتیان ئه‌مه‌ی پێ ناوی ناو نیشانه‌که‌ی راسته؛ وتویه میزه‌ر به‌سه‌ریک له‌ ترمبیله‌که‌ یایه. هه‌یج ترۆمبیلی تر نه‌هاتوو میزه‌ر به‌سه‌ری تیدابێ جگه‌ له‌ تو نه‌بێ. وتی وه‌للا به‌مه‌ بۆریان دا مه‌ره‌که‌یان پتی بژارد. رزگار بووین رویشتین، له‌و کاته‌دا وتی: «هۆ میزه‌ر به‌سه‌ر! ئه‌مه‌ میزه‌ره‌که‌ی تو یه‌ چوو قوزی دایکه‌مه‌وه».

میرزاه‌حمووی وتی که‌ ده‌رچووین له‌وئ دنیا گه‌رم بوو، جار جار مه‌ندیله‌که‌م دانه‌گرت، وتی: جاریکیان کابرای ترۆمبیلچی رووی تیکردم و بێ وتم: «بۆچی دایه‌نێی تازه‌ دایکت گاوم ئیتر چیتیدا ماوه».

- مه‌لا مه‌حمووی گتیرایه‌وه وتی:

له‌و ناو جافه‌تیه‌ بناری کفریه‌ پیاویکیان چوو له‌ لای مه‌لاکه‌ی زه‌رده‌لیکاو وتی: مامۆستا شه‌رع شه‌رمی بۆ نییه، خۆت ئه‌زانی ره‌مه‌زان. ئیمشه‌و له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ما خه‌ریکی ئیشی خه‌ربووین و شه‌به‌قی دا چاره‌م چیه‌؟ مه‌لا وتی: برا ئه‌بێ بیگتیرته‌وه. کابرا وتی: ده‌سا مه‌لا ئیمام شاسواریش بیت بنه‌وی لی تازه‌ ناتوانی بیگتیرته‌وه».

- ئهنوره به‌گ گه‌راپه‌وه وتی:

له‌سه‌رده‌می می‌جهره‌سۆندا له‌سلیمانی حاجی ئاغا قۆمیسهر بوو. له‌پاشا وا دیاربوو می‌جهره‌سۆن لئی تووره‌ بوو بوو قۆمیسهر به‌که‌ی لیسه‌ندبووه‌وه. پاشا ماوه‌یه‌ک به‌هر جۆر بوو گه‌راپه‌وه‌وه به‌لام به‌یه‌ک دوو پله‌ که‌متر له‌جاری یه‌که‌م. ئه‌حمه‌دی عه‌زیزاغا و مسته‌فای حاجی برایماغا و هه‌ندیکی تر له‌دۆسته‌کانی ئه‌چنه‌ ماله‌وه‌ بۆ لای و پیرۆز بایی گه‌راپه‌وه‌ی لئ ئه‌که‌ن و پینشی ئه‌لین هه‌یج دلته‌نگ مه‌به‌ به‌وه‌ که‌ به‌که‌متر گه‌راپه‌وه‌وه. گوايه‌ دلئ ئه‌ده‌نه‌وه‌ ئه‌ویش ئه‌لئ: «کوره‌ نه‌وه‌ختی خۆی و نه‌ئیسته‌ش خۆ من بۆ له‌ده‌ست ده‌رچونی مانگانه‌ دلگران نه‌بووم و نیم؛ به‌لام دلگرانیه‌که‌م بۆ ئه‌وه‌بوو که‌ ئه‌حمه‌دو مه‌حموده‌که‌م له‌ده‌ست ده‌رچوو بوو، وا ئیسته‌ گه‌راپه‌وه‌ ئه‌گینه‌ مانگانه‌ خۆی شتیکی وا نییه‌».

- سالتیک زوو خزمیکئی ئه‌وره‌حمانی خامه‌، مالیان له‌به‌غدا ئه‌بئ. «پوره‌فاته‌»یه‌کی خزمیان هه‌بوو له‌سلیمانیه‌وه‌ به‌میوانی ئه‌چیت بۆ مالیان. پوره‌ فاته‌ ئافره‌تیکی به‌نویژ و ته‌عات بوو، سه‌ری بچوايه‌ نویژی نه‌ئه‌چوو؛ به‌لام زۆری پئ ئه‌چوو له‌سه‌ر ئاوده‌ست. خزمه‌که‌ی مامه‌ ره‌حمانی‌ش به‌یانیان که‌ هه‌له‌سه‌ستا ئه‌چوو بۆ سه‌ر ئیش ئه‌بوايه‌ ده‌ست و ده‌م و چاوی بشاواو سه‌ر ئاو ده‌ست بکا. پوره‌فاته‌ش ئاو ده‌سته‌که‌ی لئ ئه‌گرت هه‌ر ده‌ر نه‌ئه‌چوو. ئه‌میش دره‌نگی بوو ئه‌بوايه‌ بچوايه‌ بۆ سه‌ر ئیشه‌که‌ی. به‌ناچاری هه‌روا ئه‌رۆیشت به‌بئ ئه‌وه‌ سه‌ر ئاوده‌ست بکا.

پۆزیک و دوو پۆز و سئ پۆز وا ئه‌م ئیشه‌ درۆزه‌ی کیشا. پۆزیک خاله‌ی خزم له‌په‌رگا‌دا ته‌نگه‌تاو ئه‌بئ بر ناکا بۆ سه‌ر ئیشه‌که‌ی هه‌ر له‌په‌رگا‌ خۆی پیس ئه‌کا. که‌ئیش گه‌یشه‌ ئه‌م شوینه‌ ئیتر له‌ وزه‌یا نامینئ. ئیوارئ که‌ ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ شه‌وی له‌نیوه‌شه‌وا هه‌له‌سه‌ستی هه‌ندی ده‌لو بیبه‌ری هه‌راوه‌ له‌گه‌ل ئاله‌ت و زه‌نه‌جه‌فیلدا تیکه‌لاو ئه‌کا و ئه‌یا ئه‌یکاته‌ ناو مه‌سینه‌ی ئاو ده‌سته‌که‌و به‌یانی له‌سه‌ر عاده‌تی خۆی لئ ئه‌دا ئه‌چئ بۆ سه‌ر ئیش. پوره‌فاته‌ وه‌کوو جاران زوو هه‌له‌سه‌ستی ئه‌چیته‌ سه‌ر ئاو ده‌ست، که‌ لئ ئه‌بیته‌وه‌ ئاو ئه‌کاته‌ مه‌سینه‌که‌و خۆی پئ ئه‌شا؛ مه‌سینه‌ش ئه‌و غه‌زه‌به‌ی تیدايه‌.

له‌پاش یه‌ک دوو سه‌عات پوره‌فاته‌ ئاگرئ تی به‌ر ئه‌بئ. ئه‌و پۆزه‌ ئیش و کاری هه‌ر بوو بوو به‌وه‌: به‌ده‌ست و له‌کراسه‌که‌ی باوه‌شینی ناو گه‌لی خۆی ئه‌کرد و ئه‌یوت: «وه‌ی وه‌ی به‌قوره‌گیرئ! ئه‌م به‌غدايه‌ چه‌ند گه‌رمه‌! ئه‌یه‌رۆ عه‌تیه‌خان ئه‌وه‌ ئیوه‌چۆن ستاری تیا

ئه‌گرن؟ وه‌للا من ئه‌گهر دوو رۆژی تری لیبم به‌ته‌واوی ئه‌نویمه‌وه. هه‌ستن بار که‌ن با بچینه‌وه بۆ سلیمانی». ئاوا به‌کراسه‌که‌شی ههر خه‌ریکه‌ باوه‌شینی ناو گه‌لی ئه‌کا.

- فه‌تالی شای قاجار (۱۷۷۱-۱۸۳۴) - خوا سه‌لامه‌تی کا! - به‌ته‌نھا ۶۳ سال عومره‌وه ۴۰ دانه‌کوپی هه‌بوو. ئه‌مانه ههر له‌سه‌ر ده‌می خۆیا وه‌چه‌یان ئه‌وه‌نده لێ که‌وته‌وه کار له‌دووسه‌د و سێسه‌ددا نه‌ما. چ به‌به‌چکه‌شا و چه‌وه‌وه نه‌وازی ئه‌وانه هه‌موو له‌له‌یان هه‌بوو؛ هه‌موویشیان دواي نه‌مانی شا، شایان به «خاقانی مه‌غفور ئه‌رد» ناو ئه‌برد. حه‌سه‌ن به‌گی جاف گێرايه‌وه وتی:

یه‌کێ له‌کوچه‌زاکانی فه‌تالی شا دوو سێ منالی هه‌بوو که‌ته‌مه‌نی ده‌ دوازه سالانا بوون. ئه‌مانه له‌له‌یه‌کیان هه‌بوو له‌گه‌لیان بوو. خۆت ئه‌زانی منالی بچووک و به‌تایه‌تی شازاده‌ش بێ زۆر لاسار و چه‌توون ئه‌بێ. ئه‌م منالانه‌ دنیایان له‌ له‌له‌که‌یان کهدبوو به‌پێستی چۆله‌که. یه‌کێ په‌نجه‌ی ئه‌کرد به‌چاویا ئه‌یوت: به‌گۆری خاقانی مه‌غفور نه‌مزانی؛ یه‌کێ په‌نجه‌ی ئه‌کرد به‌ژیر کلاوه‌که‌یا ئه‌یوت به‌گۆری خاقانی مه‌غفور ده‌نگ ناکه‌ی؛ یه‌کێ بزیکێ پتیه ئه‌کرد ئه‌یوت به‌گۆری خاقانی مه‌غفور په‌نجه‌م سه‌هوی کرد. به‌م جۆره له‌له‌ی هه‌ژاریان له‌دین ده‌رکردبوو. له‌له‌ش له‌به‌ر ناوو گۆری خاقانی مه‌غفور نه‌یه‌وه‌یرا هه‌یج ده‌نگ بکا. رۆژیک ئه‌م منالانه‌ به‌ته‌واوی هه‌راسانیان کرد و ئیتر پتیه هه‌له‌نه‌گیرا. یه‌کێ له‌مناله‌کان په‌نجه‌ی کرد به‌ناو ریشه‌که‌یا و وتی به‌گۆری خاقانی مه‌غفور ریشه‌کی پره. ئه‌ویش هه‌یج سێ و دووی نه‌کردو وتی: «ریام به‌گۆری خاقانی مه‌غفوردا! ئیتر په‌نا به‌خوا ده‌سا چی ئه‌بێ با بێ».

- پیاویک هه‌بوو له‌سلیمانی «عه‌لی فه‌وتاویان» پێ ئه‌وت. ئه‌م عه‌لی فه‌وتاوه که‌ئه‌رۆیشت له‌ پشته‌وه پیاوی وا جوان و شوخ و شه‌نگ و که‌له‌مێرد که‌م ئه‌بێنرا؛ به‌لام له‌پیشه‌وه به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه له‌ ناشیرینیدا مه‌گه‌ر و پته‌ی خۆی له‌ئاوینا هاوتای بکهدایه، ئه‌گه‌ینا که‌سی تر نه‌بوو.

وتی: ئه‌وا رۆژیک به‌کۆلانیکا ئه‌رۆم، سوالکه‌ریک شویم که‌وتووه بانگم ئه‌کا جوان بیکه به‌خاتری ئه‌و قه‌د و بالاته پوولیکم به‌هه‌ری. منیش ناویرم لا بکه‌مه‌وه، ئه‌مه‌وی خۆم ده‌رباز که‌م، به‌لام ئه‌و وازم لێ نایه‌نی ههر به‌شوینمه‌وه‌یه. له‌ئاخرا چارم نه‌ما لایه‌که‌م بۆ کرده‌وه. وتی که‌ سوالکه‌ره‌که‌ سه‌یری کردم و تیگه‌یشت من چ مالیکم، ده‌ستی برد پوولیکێ

دەرھیناو وتی: «ها من یوولنیک بدهم بەتۆ هەج قسە یەکم کردوو بەخەسار چوو گووم خواردوو».

- هەر ئەم عەلی فەوتاوە گێراپەووە وتی:

کۆرپنە! کەس پشت بە دنیا نەبەستی. من دنیا پشتی تێکردم و پرووم کردە سینەماکان بۆ بلیت فرۆشتن. ئەوا لە سینەمایە کدا لەشار بلیت ئەفرۆشم بەلام کاتێ کە کچان دین بۆ سینەما و بلیت وەرئەگرن لەبەر ئەوە کە من خۆم ئەناسم چ مالتیکم و چ سەرو شکلیکم هەیە، کاتێ کە بلیتە کە یان ئەدەمێ پرووی خۆم وەر ئەچەرخینم.

ئێوارە یەک وا چەند کچ و ژنیک هاتن بلیتیان وەرگرت، منیش لەسەر عادیەتە کە ی خۆم پرووم کرد بەو لاو. گویم لیبوو کچەکان لەبەین خۆیان ئەیانوت: «ئەمێ عەمری درێژ بێ تەماشای ئەم کۆرە چەن بەحەیا و شەرمە هیچ سەیری کەس ناکا. بەعەدە بێکەووە بلیتە کە ئەدا و بەری خۆی ئەکا بەو لاو. یارە بێ بەرامان بێ!»

- رەشوانی گێراپەووە وتی:

کۆیخا قادریک هەبوو لەدی «دزی». ئەمە هەرچەندە نان بەدو بەخزمەت بوو بۆ میوانان بەلام کاتێ کە میوان پرووی تێ ئەکرد تا هەندێ قسەیان بێ نەوتایە داوانی نەئەکرد. سەر لە ئێوارە یەک نۆ فەقێ رییان ئەکەوێتە دزی و ئەچن بۆ مالی کۆیخا قادر. کۆیخاش رینگایان ناداو نایەلی بچنە ژووڕەو. ئەمانیش دەرە کە ی ئەزانن قسە ی پێ ئەلێن. پاشان کۆیخا ئەلێ چەند کەس؟ ئەلێن چوار موستەعد و پینج سوختە. ئەلێ: «باشە موستەعدەکان بێنە سەرەووە سوختەکانیش بکەنە تەویله».

- لەو سەرە لەدی «کەس نەزان» پیاویک هەبوو «کەو» ی ناو بوو، چەرچەتێ ئەکرد. خوا هەقە بە پیاویکی بەدەسە لاتیش ناو ئەبرا. ژنیکی جوانکە لە ی هەبوو ئەیانوت ئەم ژنە دۆستی هەیە، قسە کە بەر گوێی «کەو» کەوتبوو وە؛ کەو وستی بەتەواوی تێ بگا. رۆژیک بەژنە کە ی وت ئافرەت ئەلێن گۆیژی هەندستانیان هیناوەتە شار، ئەو گۆیژەش لێرە پارە ی چاک ئەکا، تۆیشوو بۆ ریکخە با بچم هەندیکی لێ بێنم؛ رەنگ بێ چەند رۆژیکیش لەبەر ئەو هەر دوا بکەوم. ژنە تۆیشوو ی بۆ ریکخست و «کەو» لێیدا رۆیشت.

هر که‌ئو رویش ژنه خه‌بیری نارد بو دۆسته‌که‌ی که ئیمشه‌و بیت بو مال‌هوه به‌دلنیایی بوخۆیان رائه‌بویرن. له‌و لاشه‌وه «که‌وه» که لئیدا رویش نه‌چوو بو شار، خۆی خلافاند تا شه‌و به‌سه‌را هات گه‌رایه‌وه بو مال‌هوه چووه سه‌ریان له‌سه‌ر کلاو روژنه‌که سه‌یری خواره‌وه‌ی کرد. ته‌ماشای کرد ئه‌وا ژنه‌که‌ی له‌گه‌ل زه‌لامیکا به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک دانیشتون قسه‌ی خۆش خۆش ئه‌که‌ن؛ تومه‌س ئه‌وه دۆسته‌که‌یه هاتووه. ژنه له‌به‌رانبه‌ر دۆسته‌که‌یه‌وه دانیشتووه‌و ده‌ستی خستۆته سه‌ر دوا پراوه‌که‌ی خۆی و ئه‌لی:

مه‌سلی مه‌سان ئه‌مه‌سه سافی به‌ر هه‌سان ئه‌مه‌سه

پیشۆکی که‌یفان ئه‌مه‌سه گولمه‌ی به‌ر ده‌سان ئه‌مه‌سه

دۆسته‌که‌ش رووی کردووته ئه‌و، ئه‌ویش ده‌ستی خستۆته سه‌ر حه‌یته‌که‌ی خۆی ئه‌لی:

ته‌رکی سه‌ر ده‌ستان ئه‌مه‌سه برکی ناو بینان ئه‌مه‌سه

سووره‌ی هه‌واسان ئه‌مه‌سه ناوکی ناو باسان ئه‌مه‌سه

پیاوه‌ش که له‌سه‌ره‌وه بوو گوپی له‌م قسانه‌بوو ئه‌میش هاته‌زمان و وتی:

گوپزی هندستان ئه‌مه‌سه گورزی سه‌ر گورزان ئه‌مه‌سه

که‌وه‌ی که‌س نه‌زان ئه‌مه‌سه ده‌نگی سه‌ر به‌رزان ئه‌مه‌سه

ئه‌مجا به‌په‌له هاته‌خواره‌وه‌و هه‌ر دووکیانی داپاچی.

- شیخ فه‌تاح هه‌بوو پیاویکی عه‌تیکه‌و قسه‌قوت بوو. روژی ئه‌وا خه‌ریکه ده‌می

ئه‌جوولی شتیکی پیته ئه‌یه‌وی به‌دزی منه‌وه بیخوا. وتم شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خۆی؟ وتی:

میوژ. زۆری پیته‌چوو دیسان وتم شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خۆی؟ وتی: میوژ. به‌خوا

هه‌ندیکی تری پیچوو دیسانه‌وه پیتم وته‌وه شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خۆی؟ ئه‌مجا وتی: «گوو

ئه‌خۆم وازم لێ بینه». ئیتر منیش وازم هینا.

- کابرایه‌کی زاخه‌یی هه‌بوو روژگار پالی پیته‌نابوو له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا رییان ئه‌که‌ویته ئه‌و

«بازیان» هه‌مه‌وه‌ن تووشیان ئه‌بن رووتیان ئه‌که‌نه‌وه. ژنه‌که جوانکه‌له ئه‌بن یه‌کن له

ریگره‌کان په‌لی ژنه‌که‌ی ئه‌گریت و ئه‌یاته که‌ناریکه‌وه بو ئه‌وه ئیسی خراپی له‌گه‌لا بکا.

میرده‌که‌ی به‌ره‌نگاری ئه‌بن و نایه‌لی. کابرای ریگر قوناغه‌تفه‌نگی ئه‌مالی به‌شانی کابرا‌داو

په‌کی ئه‌خاو سواری ژنه‌که‌ی ئه‌بن. کابرا له‌گۆشه‌ی چاویکه‌وه سه‌یر ئه‌کا تا کابرا کوتیک

ئه‌دا به‌ژنه‌که‌وه، ژنه چوارکوت ئه‌دا به‌کابراوه.

باش ئیشی خێر کابرای ریگر ئەروا بەرەلایان ئەکا. ئەمجا میردە بەژنەکە ی ئەلی ئەوا ئیش بوو بەزۆرە ملی، منم شانم شکاوه و هیچم پێ ناکرێ، تۆیش ئافەرەتی و بەزۆر سوارت بوون؛ ئەمانە هەموو قەبوولە، بەلام بۆج تا کابرا کوتیکی ئەدا بەتۆوه تۆ چوارکوتت ئەدا بەوهوه؟ دیارەپیتت خۆش بووه، ئەمجا بەی رهحمانە ژنەکە دائەگرێ.

- حاجی مەحمووی بازرگان هەبوو لەسلیمانی دوکانەکە ی بەرانبەر بەدوکانی فەقی بوو. حاجی فەقی بازارپیکێ گەرمی هەبوو، ئەو کەس نەئەچوو لای. ئینجا کە مەردمەکە ی ئەبینێ ئەچوونە سەر دوکانەکە ی حاجی فەقی بۆ شت کڕین ئەیوت: «تەماشاکە تەماشاکە سەگبابانە بۆ سەر ئاوه دەستی مزگەوت ئەچن».

- کابرایەکی خەلکی سلیمانی بەچەرچیه تی سالیکی ئەچن بۆ ئەو ولاتی موکریانە. بارگیریکێ پێ ئەبێ لەرێگەدا رووتی ئەکەنەوه و بارگیرەکە ی لێ ئەستین. هەلئەستی ئەچن بۆ لای «حاجی ئیلخانی» دیوکرێ شکات بکا. ئەبیەت کەوا هەموو رهئیس عەشیرە تەکانی دیوکرێ و «فەیزولابەگی» لەئاوایی «مەرخوس» کۆ بوونەتەوه، ئەلی چاک وایە بچمە ئەوی و لەوی لەبەرچاوی ئاگاگانەوه بە حاجی ئیلخانی بلیم بەلکوو لەبەر ئەوان ئەو زوو بۆم بستینتەوه.

کە ئەروا تەماشائەکا و «حاجی پاشاخانی» فەیزولابەگی بە هەموو بەگزادە ی فەیزولابەگیههوه حاجی ئیلخانی بە هەموو بەگزادە ی دیوکرێههوه هەموو لەوی کۆ بوونەتەوه. ئەچیتە دیوه خان و بە حاجی ئیلخانی ئەلی: ئاغا پیاویکی هەزار و کاسیم. بارگیریکم هەبوو لێیان سەندووم، ئیستە هاتوومە تە خزمە تی جەنابت بۆم بستینتەوه.

ئەویش ئەلی: کابرا و دیارە تۆ خەلکی سلیمانی؟ ئەلی: بەلی قوربان. حاجی ئیلخانی و هەکوو پیاویکی گەورەبوو، پیاویکی قسەخۆش و ئەدییش بوو، روو ئەکاتە کابرا ئەلی: ئە ی دەستی ئەو کەسە خۆش بی کە بارگیرەکە ی لێ سەندووی ئەوه هەقی منە لێکردوویتەوه. کابرا ناوکی ئەکەوی ئەلی: بۆچی قوربان؟ ئەلی: ئەو سالی لە شەرەکە ی عەرزدا ئیمە پەرتەوازه بوویووین، ریمان کەوتبووه سلیمانی. ئەوا رۆژیک سەیر ئەکەم هەتیویکی سیسەلە تانجییه گەریکی پەت کردووه بەناو بازارا ئەروا دڕن بەخەلکە کە ئەدا و ئەلی: لاچن لاچن بارگەکە ی حاجی ئیلخانی هات. لام وایە ئەو هەتیوهش تۆ بوویت. کابرا

ئەلنى: قوربان بەسەرى تۆ من نەبووم. ئەلنى: ئەگەر تۆيش نەبوويت خۆخەلكى سلیمانى بوو.

ئەلنى: ئىستە ئەمەى پىن ناوى من ئىستىرىكت ئەدەمى بەلام جىنپوئىكى سلیمانیا نە بدە بەحاجى پاشاخان - ئەوا حاجى پاشاخانىش دانىشتوو. حاجى پاشاخانىش ئەلنى: نەوەلا كابران من دوو ئىسترت ئەدەمى ئەو جىنپوئە سلیمانیا نە بدە بەحاجى ئىلخانى. ئەوان لەبەىنى خۇيانا ئەكەونە قسە، ئەم ئەلنى جىنپو بەو بدەو ئەویش ئەلنى: نە؛ جىنپو بەو بدە. كابران ئەلنى:

جا قوربان! ئەوەى پىن ناوى پىن عەدەبىيە بۆ من قسەبەكەم بەلام كىرى هەردووكتان بەنۆبە بەناوكم و ناوى وسلەكەشتان لەسەر خۆم بەلولىنەى گۆشتىن ئەتاندەمى.
حاجى و ئەوان قاقا دەست ئەكەن بەپىتكەنىن و هەرسى ئىستىرەكەشى ئەدەنى.

- مەلایەكى پۆشتەو پەرداخ بەكەلى خاندا تى ئەپەرى. كابرانەكى بەنانەى رىگر تووشى ئەبى، تەماعى تى ئەكا كە رووتى كاتەو. لىنى ئەپرسى: ئەرى مەلا! سەبرى خوا تا چەندە؟ ئەلنى: تاچل سال. ئەلنى: كەواتە رووتەو بە تا چل سالى تر هەزار كلاو با ئەبىا. رووتى ئەكاتەو و لى ئەدا ئەروا. زۆر ناروا ئەسپەكەى پىنى هەلەنگوئىت كابران ئەكەوى و قاچى ئەشكى. بانگ ئەكا ئەلنى: ئەرى مەلا خاوتگرى تۆ بۆ دەستى منت بەرى وتت سەبرى خوا تا چل سالە؟ خۆ هىشتا لىت دوور نەكەوتوو مەتەو ئەو تا كەوتم و قاچم شكا. مەلاش وتى: ئەوە هى چل سال لەمەو پىشتەرە؛ هىشتا هىنەكەى من ماو.

- پىاوىك لەو دەشتى هەولنەرە هەبوو عەزىزۆكى ناو بوو، زىنكى هەبوو «ئایشۆك»ى ناو بوو. رۆژى مېوانیان دىت عەزىزۆك بەئایشۆكى ئەلنى: ئەوا مېوانمان هاتوو بەجۆ مېشكىيان بۆ بكوژەو. ئایشۆكىش ئەچىتە زوورەكەى تر دەرىنكەى دائەكەنى و هەر دەرناچى. عەزىزۆكىش سەىر ئەكا ئایشۆكى هېچ ديار نىيەو مېوانىش دانىشتوو. ئەچىتە زوورەكە بۆ لای ئایشۆكى كەچاوى پىن ئەكەوى ئەلنى: پىاوەكە تۆ وەخت و ناوخت نازانى ئىستا كەى وەختى ئەو بە؟ عەزىزۆكىش ئەلنى: خوا بتگرى من وتم بچۆ مېشك بكوژەو يا دەرىن داکەنە؟

- کابرایەکی کوردی شاری سالیکی ئەچیتە «زوبەیر». کورێکی جوانی بەرچاو ئەکەوێ بەلام کورە کە چاویکی کویر ئەبێ. تەماع ئەکاتە کورە کەو نازانی چۆن هەلبیخە لە تینێ. رۆژیک لە حەماما کورە کە ی بەرچاو ئەکەوێ. ئەمیش چاویکی خۆی ئەنوقینێ و ئەچێ بەلای کورە کەو ئەلێ: بیستوو مە هەر کە یە ک چاوی ئەبێ و خەلکی بکیشێ بەسەر خۆیا چاوە کە ی چاک ئەبیتەو. ئیستەش وەرە تو لە بەر خاتری خوا سوارم بە با ئەو چاوەم چاک بیتەو.

کورە لە گەلیا ئەچیتە سوچیکەو و سواری کابرا ئەبێ نزیک ئەبێ تیبی بخا و تیبی نەخا کابرا چاوە کە ی بەرز ئەکاتەو و ئەلێ: ئای چاک بوو.

کورە سەیر ئەکا راستە هەر دوو چاوی ساغە زۆری پیتخۆش ئەبێ ئەلێ: کەواتە تۆیش وەرە سواری من بە با چاوە کە ی منیش چاک بیتەو. کابرا بە ئارەزووی خۆی ئەگا و سواری ئەبێ و هیچ دریفی لێ ناکا. کورە دەستی کرد بە هاوار وتی: سەگباب! دەربیتنە نزیکە و اچاوە کە ی تریشم کویر بێ.

- شیخ بابە عەلی تەکیەیی رۆژیک لە حوجرە ی فەقیهە کانا دا ئەنیشێ و دەرگا کە لەسەر خۆی پیتو ئەدا. فەقیهە کی سوخته لەو وەختەدا لە دەرەو وە دیت و بە پەنچە تەقە ئەدا لە قاپیە کە. ئیتر نازانی بابە عەلی لە زوورەو یە. بابە عەلی ئەلێ: ئەو کێیە؟ فەقیهە ئەلێ: ئا، بابە عەلی. ئەلێ: ئە ی لە قنگی ئەنا بەرم، ئەنا چییەو کێیە؟ فەقی لە گۆشە ی قاپیە کەو سەیر ئەکا ئەمە بابە عەلییە تف و ئیتر بۆی دەر ئەچێ و ئاور ناداتەو. لە پاشا لە بابە عەلی ئە پرسن ئاخەر ئەمە بۆ خۆت خراب بوو ئەلێ: وا نییە «ئانا» م کرد بە ناو بۆ ئەو.

- جاریک لە سلیمانی گوا یە عەزەتی تۆچی کفری کردوو، مەلاکان لیتی ئەکەو نە تەقەو هەچ مەلا و فەقیهە ک لە سلیمانی ئەبێ لە مزگەوتی عرفان کۆ ئەبنەو و ئیشە کە زل ئەکەن و فتوای کوشتنی عەزەت ئەدەن. عەزەت شەو لە تاویک بە دزییەو سلیمانی بە جێ دیلی و هەرا ئەکا بۆ بەغدا بۆ لای شیخ مەحمودی حەفید کە ئەو سەردەمە لە بەغدا بوو. شیخ مەحمود بۆی تی ئەکەو ی و ئیشە کە ی لە لای حوکومەت بۆ چاک ئەکاتەو.

جا لەو کۆبونەو دا مەلاکان سوخته بە ک ئەتیرن بۆ لای شیخ بابە عەلی کە عەرزێ بکا ئەوا ئەوان لەوێ «ئیجتامعیان» هە یە ئەویش تەشریفی بیت.

سوخته ئەچێ ئەلێ: قوربان مەلاکان وا لە مزگەوتی عرفان «جماع» ئەکەن عەرزبان ئەکردی ئەویش تەشریف بیت. شیخ بابە عەلی هەلئەستی جوببە کە ی ئەدا بە شانیاو ئەروا.

که نه گاته ناوحه‌وشی مزگه‌وته که هەر چاکی ئەکا بەلاداو دەست نەگری بە
بەنە‌وخوینە که یە‌وه. ئە‌وا حە‌وشە‌و سە‌کۆ‌و بە‌ر هە‌یوانی مزگه‌وت پ‌رە لە‌مە‌لا و فە‌قی و
حە‌شامات. ع‌الە‌مە‌ که بە‌لایانە‌وه سە‌یر ئە‌بێ‌ که بە‌بە‌عە‌لی و‌ا ئە‌کا ئە‌لێ‌ن: قوربان ئە‌وه چێ‌یه؟
ئە‌لی: جی چێ‌یه؟ سوخته‌ که هاتوو ئە‌لی جماع ئە‌کە‌ن ئە‌بێ‌ منیش خۆ‌م حازرکە‌م.

- فە‌قییە‌کی مووسلی هاتی‌وه سلیمانی لە‌خانە‌ق‌ای حاجی شیخ ئە‌مین دامە‌زرا بوو.
ئە‌چێ‌ته‌ لای شیخ بابە‌عە‌لی تە‌کیە‌یی بۆ دەر‌ز خویندن. ئە‌م فە‌قییە‌ کوردی هێ‌چ نە‌ئە‌زانی،
بە‌شیخ بابە‌عە‌لی ئە‌لی بە‌عەرە‌بی: قوربان م‌ن هێ‌چ کوردی نازانم که قسە‌م لە‌گە‌ل ئە‌کە‌ن زۆ‌ر
پێ‌م شەر‌مە‌ نازانم جواییان بە‌مە‌وه. چە‌ند شتی‌کم فێ‌رکە‌ هەر ئە‌وه‌ندە‌ بتوانم چاک و چۆ‌نیان
لە‌گە‌ل بکە‌م بە‌تایبە‌تی مە‌لایە‌کان هەر زۆ‌ر پێ‌م شەر‌مە‌ نازانم قسە‌یان لە‌گە‌ل بکە‌م.

ئە‌ویش ئە‌لی: باشە‌ کورم، سە‌هینی جومە‌یە‌و خە‌لک هە‌موو ئە‌چن بۆ مزگه‌وتی گە‌وره
بۆ نوێ‌زی جومە‌ تۆ بچۆ‌ لە‌بەر دەر‌گاکە‌ هەرکە‌س که هاتوو خۆ‌ت ئارە‌زووت کرد قسە‌ی
لە‌گە‌ل بکە‌ی پێ‌ی بلی: «مە‌رحە‌با زە‌نگوله‌ بە‌گون» ئیتر ئە‌مە‌ شوینی هە‌موو شت ئە‌گرێ‌ته‌وه.
فە‌قی بە‌پوختی ئە‌مە‌ ره‌وان ئە‌کا و سە‌هینی ئە‌چێ‌ته‌ بە‌ر قاپی مزگه‌وتی گە‌وره.

پێ‌ش هە‌موو مە‌لایە‌ک، سە‌ی عە‌زیزی خە‌تیب دیت پێ‌ی ئە‌لی: مە‌رحە‌با زە‌نگوله‌ بە‌گون.
ئە‌و ئە‌مە‌ی بە‌لا‌وه‌ زۆ‌ر سە‌یر ئە‌بێ‌. بە‌شوین ئە‌ودا مە‌لاحسە‌ینی پێ‌سکە‌ندی دیت بە‌ویش
هەر‌وا ئە‌لیت. پاشان مە‌لای عە‌زیزی مە‌قی. بە‌و جۆ‌رە‌ پیا ئە‌روا هەر کە‌س دیت پێ‌ی ئە‌لیت:
مە‌رحە‌با زە‌نگوله‌ بە‌گون، ئە‌مانە‌ هە‌موو سە‌رسام ئە‌مێ‌نن لە‌م قسە‌یە‌و لە‌بە‌ینی یە‌کا ئە‌کە‌ونه
قسە‌کردن. مە‌لای عە‌زیز ئە‌لی بێ‌ی و نە‌بێ‌ ئە‌مە‌ ئیشی بابە‌عە‌لییە‌.

لە‌ئاخرا فە‌قی تێ‌ ئە‌گە‌یە‌نن که ئە‌مە‌ چاک و چۆ‌نی نییە‌و ئە‌مە‌ شتی‌کی سە‌یره. فە‌قی فە‌قی
ئە‌بێ‌، هەر دێ‌ته‌وه و شت و مە‌کە‌کانی ئە‌پێ‌چێ‌ته‌وه و سلیمانی بە‌جێ‌ دیلی. ئە‌لی: ئە‌مە‌ مە‌لا
چاکە‌کیان بێ‌ ئە‌ی خە‌لکە‌کی تر چۆ‌ن ب‌ن؟ تا نە‌یانگاو‌م با بۆ‌ی دەر‌چم.

- شیخ بابە‌عە‌لی تە‌کیە‌یی لە‌بەر هە‌یوانی حوجرە‌کە‌ی خۆ‌یا لە‌مزگه‌وت کردبووی
بە‌ع‌ادە‌ت دائە‌نیشت. سوخته‌یە‌کی منالی موکریانی هاتی‌وو لە‌وێ‌ دامە‌زرابوو، ئە‌م سوخته‌یە‌
ئە‌بوایە‌ خێ‌راخێ‌را لە‌حوجرە‌کە‌ی خۆ‌یانە‌وه بچوایە‌ بۆ سە‌رحە‌وزە‌ که بۆ ئیستکان و قاپ و
قاچاخ شتن. وه ئە‌بوایە‌ بە‌بە‌ردە‌می بابە‌عە‌لیشدا تێ‌پەر بووایە‌. لە‌ هەر چوون و هاتنە‌وه‌یە‌کیدا
سە‌لامتیکی ئە‌کرد و بابە‌عە‌لیش ئە‌بوایە‌ جوابی بدایە‌ته‌وه.

لەئەنجاما وەرەز بوو لەم هەموو سەلامە، رووی کردە فەقیهە کەو چاویکی لێ زیت کردووە و تێ: ئەرێ باوکم! هیچ وا بزانی من سەلاموغلێ تۆم لێرە دانیشتووم؟ بۆچ وازم لێ نایەنی؟ بەو ئیمام هەمزە یە جارێکیکە سەلام بەکە سەلامت تێبەر ئەدەم.

- لەسەر دەمی عوسمانیەکانا ئیمتحانی «تەدریس» بۆ مەلایەتی لە مووسل ئەکرا. شیخ بابە عەلی لۆ ئەم ئیمتحانی تەدریسە لە سلیمانیه وە ئەچێ بۆ مووسل. شیخ بابەرە سوولی عەبابە یەلەیی - کە فەقیی خۆی ئەبێ - لە گەل خۆیا ئەبیا. لەوێ کە ئەچنە ژووری ئیمتحانە وە چەند کەسێک لە مەلا گەرەکانی مووسل لەویدا دانیشتون و ئیمتحانی ئەکەن. یەکن لەو پرسیارانە کە لێی ئەکەن و زۆر ئاسانی ئەبێ بابە عەلی ئەوەیان نازانی. بە پەلەو بە کوردی لە شیخ بابەرە سوولی فەقیی خۆی ئەپرسی، ئەویش خیرا هەر بە کوردی پێی ئەلێتە وە ئەمجا بابە عەلی هەلئەستی و ئەلێ: «يقول امام الافاق بالاتفاق استاد الكل في كل على الاطلاق غطريف المتأخرين واكمل المتبحرين نبزه جهابزه الكابلي الشيخ رسول العبايلي في كتابه هكرا حل مسئله الشهير».

کە مەلاکان گویان لەم عبارەتە ئەبێت و قەتیش نەشیخ بابەرە سوولی عەبابەلە و نەکتیی ئەویان بیستوو هەموو ئەکە و نە سەر ئەوە کە ئەوان هیچ نازانن بۆیە تا ئێستە عالمیکی وایان گۆی لێ نەبوو.

بۆ خۆی بەمجۆرە چاوە بەستنه لەم ئیمتحانە سەر ئەکەوێ و ئەگەر پێنەو. لە راستیشدا ولامە کە راست بوو.

- هەزار گێرایە وە تێ:

کتیبیکی «سعدینی» م هەبە، ئەم کتیبە حاشییه کی زۆری بەسەرە وە یە. وا پیک کە و تەو ه لەناو یەکی لەو حاشیانەدا «فرط» ی تێدا یە. یەکیکی تر هاتوو مەعنا ی لیک داو ه تەو ه لەزیریا نووسیویەتی «ئە ی تر - لکتابه».

- پۆزیک لە سلیمانی کۆرە جوولە کە یەکی بازرگان لە گەل سواکەر یکی ناو بازارا شەریان بوو. دنیا زستان و سەرما بوو، کۆرە جوولە کە کە لە دوو کانه کە ی باوکیا دەستی جلی پاک و پالتاویکی نایابی لە بەرا بوو، لە بەر مەنقەلی ئاگر دانیشتبوو. هەتیو ه کەش سەر و پێ رووت، کراسیکی جاوی چلکن کە قۆلە کە ی هەر لە نانیسکی بەرە و ژوور ما بوو، یەخە ی هەتا

خوار درابوو هموو گهل و گونی به‌ده‌روه بوو، له‌سه‌رمانا وه‌کوو بی ناو ناو ده‌له‌رزی، به‌ر دوکانه‌کە‌ی گرتبوو هەر ئه‌یوت: کافر شهرت بی له‌دوکانه‌که‌ بیته‌ خواره‌وه‌ هه‌زار شه‌قت تی هه‌لده‌م.

جووله‌کە‌ی باوکی کورپه‌ به‌ هیواشی له‌دووکانه‌که‌ هاته‌ خواره‌وه‌ ده‌ستی برد دوو پولی دایه‌و قۆلی گرت و وتی: برۆ برۆ به‌چیته‌وه‌ مال ویران به‌چیته‌وه‌؟

- کابرایه‌کی مه‌رزیک سواری ئه‌سپیک ئه‌بیت و تفه‌نگیکی له‌به‌ر ده‌م خۆیا دانابوو به‌ده‌شتیکا ئه‌روات. جه‌رده‌ تووشی ئه‌بن و پروتی ئه‌که‌نه‌وه‌، له‌پاشا لینیان پرسی بۆچ هیتشت پروت بکه‌نه‌وه‌ خۆتۆ چه‌کت پیتوو؟ وتی: ئه‌ری برا ده‌ستیکم به‌تفه‌نگه‌که‌وه‌ بوو ده‌ستیکم به‌ده‌سته‌جله‌وه‌که‌وه‌. ئیتر بۆچ مامرم به‌ده‌نووک شهر بکه‌م؟

- له‌ دئ «ته‌په‌کورپه‌» بیوه‌ژنیکی جوان هه‌بوو کورپیکی له‌حوجره‌دا بوو ئه‌یخویند. مامۆستای مناله‌که‌ ویستی دایکی کورپه‌که‌ ماره‌کا به‌لام بیوه‌ژنه‌ میردی بی نه‌ئه‌کرد. رۆژیک مامۆستاکه‌ تیرو پری دا له‌منداله‌که‌و پینی وت: ئه‌وه‌ تۆ بۆچی لای دایکت وتوته‌ ده‌عباکه‌ی مامۆستا زله‌؟ مناله‌که‌ به‌گریان گریان ئه‌چیته‌وه‌و شکات ئه‌خاته‌ به‌ردایکی. له‌به‌ره‌که‌تدا ئه‌م شکاته‌ بوو به‌ هۆی ئه‌وه‌ که‌دایکی میرد به‌مامۆستا بکا.

- له‌کرماشانا ژنیکی خراپکار له‌گه‌ره‌کیک دانیشتیوو. له‌دراوستی هه‌تیویکیش هه‌بوو بازاری ژنه‌ی کزکردبوو. رۆژیک ژنه‌که‌ ئه‌چن پینی ئه‌لئ: «ئهی قه‌ره‌ ئه‌و کاره‌ مه‌که‌، له‌و دنیا رای جواو وه‌ زه‌حمه‌ت که‌فی». کورپه‌ش ئه‌لئ: «خانم تۆ خه‌مت رای خۆتوو، تۆ توای جواو دوو سوراخ ده‌ی، من هه‌ر یه‌ی سووراخه‌».

- کابرایه‌کی قوماربا‌ز سواری هه‌تیویک بووبوو، سه‌یری کرد هه‌تیوه‌که‌ خه‌نجه‌ریکی به‌لا قه‌ده‌وه‌یه‌. له‌وه‌ختی ئیشا له‌ هه‌تیوه‌که‌ ئه‌پرسی ئه‌م خه‌نجه‌رت بۆچ هه‌لگرتوو؟ هه‌تیوه‌ ئه‌لئ: «بۆ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌چاویکی خراپه‌وه‌ سه‌یرم بکا به‌م خه‌نجه‌ره‌ ورگی بدرم». کابرا ئه‌لئ: «سه‌د هه‌زار شوکر که‌من به‌چاوی خراپه‌وه‌ سه‌یری تۆناکه‌م».

- ئه‌حه‌ی کرینوو که‌ له‌ یه‌کیک تووره‌ ئه‌بوو پینی ئه‌وت: «برۆ هه‌ی پیره‌ژنی به‌قوزتربوو».

- دوو برا ھەبون یەکیکیان «چاوخاس» و ئەویکەیان «ناوخاس» ی ناوبوو. رۆژیک چاوخاس ئەچی بۆ لای شیخی بیارە. شیخ لێی ئەپرسی چاوه، ناوخاسە برات چۆنە؟ ئەمانەش خەلکی بەری زەھاو ئەبن، ئەلێ، بێم وەساقەت ناوخاس بێهوە دەر». «دەر» بەرازە.

- عەزەوہ یلیسە ھەبوو دنیا زستان بوو لە کۆرپیکا لە گۆی ئاگردانیک دانیشنبوو فووی لە ئاگرە کە ئەکرد. لەو کاتەدا کتوپر بابەکی لێ بوەوہ. ھەرھەستا و قنگی کردە ئاگرە کەو وتی: ئەگەر تۆ چاکتری لێ ئەزانی ئاگرە کە ھەلکە؛ ئەگەینا ئەم ھەلەوہری و قەرەچناخیت لەچیە؟»

- وەستای برای مارف لە سلیمانی بەرگدوور بوو. بەلام لەبەر بێ تووتنی و بێ کاسی لەو رۆژەدا و تووچیتیشی بەدەمەوہ ئەکرد. رۆژیک لەگەڵ ھەسەنی سەی ئەحمەدی خوشکەزایا لە دوکانەکە ی خۆیا دانەنیشن و قسە ئەکەن. وەستا تازە ژنیکێ تری ھینابوو، ھەسەن لێی ئەپرسیت تۆ خوا خالە ئەم ژنەت چۆنە؟ ئەویش ئەلێ: وەللا رۆلە خراب نییە. ئەلێ: خالە ئەم باشترە یا ژنەکە ی پینشووت؟ ئەلێ: بۆچی ئەپرسی؟ ئەلێ: ھەروا. ئەلێ: وەللا رۆلە ئەوی راستی بێ ژنەکە ی پینشووم تۆزێ قوزی گەرمتەر بوو، ئەم ساردە سارد. ئەلێ: جا خالە ئەمە چاری ئاسانە. ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ: «لەو کاتەدا ئەچیتە لای تۆزێ چیلکە داگیرستینەو بێخەرە پاشەلیەوہ ئیتەر پینشەلی گەرم ئەبێ». ئەویش ئەلێ: ئەی ئەی تف لە چارەت بۆ قسەت.

- حاجی برایم ئاغای عەنبار رۆژیک سەربانی کۆشکە کەیان سواغ درابوو ھیشتا و شک نەبوو بووہوہ لەگەڵ کۆرپیکا بە بێ پلیکانەکانا سەر ئەکەون و ئەچنە سەربان. لەسەر بانە کە ئەچنە ئەوسەر و ئەگەر پینشوہ. لەبەر ئەوہ کە قونگرەیان لە پیندا بوو شوپتە کە ی بەسەر بانە کەدا چال کەوتبوو. حاجی کە بەر چاوی ئەکەوێ، لەوێ بانگ ئەکا لەخزمە تکارە کە ی ئەلێ: «دەویت باوک بۆچ ھیشتووتە ئەم کەرو جاشە سەرکەونە سەر ئەم بانە؟»

خزمە تکارە کەش ئەلێ: قوربان کەرو جاشی چی؟ کەر و جاش چۆن بەم بێ پلیکانانەدا سەر ئەکەون؟ ئەویش ئەلێ: «قون فرە باب! بۆچ خۆت لەمن بەعاقلتەر ئەزانی وا ئەتەوی بمخەیتە درۆوہ؟ ئەوہ نییە شوین پینکانبان دیارە».

خزمه‌تکاری قوربه‌سه‌ریش ناویری هیچ بلئی. نه‌گەر ئه‌لئی شوین پیتی خۆتانه تیروپر تی هه‌لدان نه‌خوا؛ چار ناچار بئ ده‌نگ ئه‌بئ.

ئاغا له‌گه‌رانه‌وه‌یانا به‌سه‌ر بانه‌که‌دا دیسان دوو شوین پیتی تر ئه‌بینی. رووی تی نه‌کاته‌وه‌و ئه‌لئی: «سه‌گباب نه‌وه‌ته تا ئیمه لیره بووین که‌ر و جاشیکی تر سه‌رکه‌وتنه‌وه؛ که‌چی چاویشمان پیتان نه‌که‌وت». روو نه‌کاته کوره‌که‌ی و ئه‌لئی: «رۆله با بچینه خواره‌وه ئه‌مه جنۆکان خۆبان کردوو به‌که‌رو جاش و که‌وتونه‌ته ئه‌م سه‌ربانه ئه‌یانه‌وی ده‌ستمان تیزه‌نن. نه‌وه‌للا تا شیتیان نه‌کردووین با بچینه‌وه خواره‌وه».

- جاریک یه‌کئ له‌حاکمانی پیشوو له‌سه‌ر ته‌لار دووربینی به‌ده‌سته‌وه‌بوو ته‌ماشای کرد تیفکری ئه‌وا کابرایه‌کی رووته‌له‌ی کورد چووو شیویکه‌وه توژی مایه‌وه‌و هه‌لسا. حاکم مه‌راقی کرد، هات بزانی ئه‌م کابرایه له‌و شیوه چی کردوو؟ که‌چوو ته‌ماشای کرد کابرا گوویه‌کی کردوو به‌قه‌د یه‌ک مه‌نی ته‌وریز. کابرای هینا وتی: تو خواردنت چیه؟ وتی نانی جو. حاکم وتی: خۆمن فرنی و شه‌که‌ر له‌مه نه‌خۆم، که‌چی نه‌چمه سه‌ر ئاو دووسه‌عات دائه‌نیشم ئه‌وسا به‌قه‌د ریفنه مریشکینکم لئ ئه‌بیتنه‌وه. کابرای هه‌زار وتی: قوربان تو به‌کالی دایه‌نیتی نایه‌لی بگات». حاکم پرسی چلۆن نه‌گات. وتی: مه‌چۆره سه‌ر ئاو هه‌تا زۆرت بو دیت، ئینجا ئه‌و وه‌خته به‌ره‌حه‌تی وه‌کوو من گوو ئه‌که‌ی.

حاکم به‌قسه‌ی کرد، له‌دیواندا بوو هه‌ر ئیشی سه‌ر ئاوی بوو نه‌چوو ئاخری له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا خۆی بیس کرد. له‌به‌ر شه‌رمه‌زاری فه‌رمانیدا هه‌زاره‌که‌یان هینا وتی: «سه‌گباب تو بۆچی ئه‌مه‌ت به‌من کرد؟» کابرای رووته‌له‌ زۆر ترسا وتی: «قوربان جارئ ئه‌بئ ته‌ماشای بکه‌م». ده‌رپیه‌که‌ی حاکمی وه‌رگرت ئه‌نگوستیکی له‌بیسایه‌که‌ی دا و خستیه سه‌ر زمانی. ئینجا وتی: پاشام عه‌رزم کردی بی گه‌ینه نه‌م وت بی ترینه. ئه‌مه تراوه بۆیه وات به‌سه‌ر هاتوو. کابرا به‌مجۆره خۆی له‌چنگی حاکم رزگار کرد.

- کابرایه‌کی «له‌یلاخی» هه‌بوو هه‌ر که‌ میوانیان نه‌هات و نانیان بو دائه‌نا خۆی دوو سی پارووی ئه‌خوارد له‌گه‌لیاو له‌پاشا ده‌ستی هه‌له‌گرت و ئه‌یوت: «برا ئیتیر من به‌س». میوانه‌که‌ش ناچار ده‌ستی هه‌له‌گرت. رۆژی کابرایه‌کی ئه‌حمه‌د ئاوابی ئه‌بئ به‌میوانی، نان دائه‌نین و کابرا له‌سه‌ر ره‌وشتی جارانی دوو سی پاروو نه‌خواو ئه‌لئی: برا من ئیتیر به‌س. کابرای میوان گوئی نه‌دایه وتی: «به‌خوا برا من ئه‌خۆم هه‌تا هه‌س».

- کورپیکى گۆمەيى چوو بوو بۆخویندن. چەند سالیکی پی چوو بوو گەرایەووە بۆ مالی خۆیان هیچیشی نەخویندبوو. لینیان یرسی بۆچی نەتخویندوو؟ وتی: «پۆژی خۆم تاقەتم نەبوو، پۆژی مامۆستام. پۆژی هەردوو کمان، پۆژی جومعەبوو، پۆژی سنی شەنبە، ئیتر لەکوێ بخوینم».

- فەقییەکی «باجەلان» ی لەپاش ئەووە کە ئەچیتە فەقیتی فییری نووسین ئەبێ بەشانازیەووە ئەم کاغەزە ی خوارەووە بۆ مالی خۆیان ئەنووسی: «خواهەر عەزیزم ئاغای باوکم سەلامەت می‌رسانم. هەرەها بەرادەر عەزیزم خاتوو دایکم سەلامەت می‌رسانم. کراس شپ، دەروڵەشپ، خۆم شپەندەر شپ، ئەگەر مەواچۆن چیش مەوانی پرووز الوزو، ئیە. کارە کەرتان: کورپی خۆتان».

- ژنیکی هەرکی جاریک لەگەل کۆچ و بار دا ئەپروا بۆ زۆزان. مانگایەکی لەپیشەووەیە باری لێناووە ئەگاتە لاپالیکى خلیسک مانگا هەلئەخلیسکی. ژنەکلکی ئەگرێ و رایشەکیشی و بانگ ئەکا: «یاسەیدتاھە، یاسەیدتاھە». مانگا هەر گل ناخواتەووە ئەپروا ئەکەوێ. ئینجا ژنە توورە ئەبێ و ئەلێ: «دە هەرە کیری سەیدتاھە بن کورپی ئەبێ».

- جایک دوو کورپی سوورچی - کەبرابون - مالهەکیان بەش ئەکرد. رەوشتی ئەو کۆچەرایەتیە وابوو کەباوک پیر ئەبوو ئیتر چاوەرپی مردنیان نەئەکرد، میراتگرەکان مالهەکیان بەش ئەکرد.

ئینجا هەمووی بەش ئەکەن ئەمینتەووە سەر سەگیک و باوکەکیان. کورپیکیان ئەلێ: «سە بۆ من، باب بۆ تو». ئەو پیریان ئەلێ: «نە، سە بۆ من، باب بۆ تو». لینیان ئەبیتە دەمەقال ئاخری بەو جۆرە رێ ئەکەون: کە جاشیک بخەنەسەر بابەکە ئەو وەختە یەکیکیان سەگەکە هەلبگرێ و ئەویکەشیان جاشەکەو باوکی هەلبگرێ.

- ژنیکی هەبوو لەو سەرە کچیکى زۆر جوانی هەبوو. هەر چەندە خوازینیکیەر ئەهات کچە شەری لەگەل ئەکرد و ئەبیوت من شوو ناکەم. شوو بکەم داریکی زلم تیبیرن و

عزیه تیکی زورم بدن؟ من شتی وانا کهم. ناخری پیاویکی دهوله‌مەند ناردیه داوای، دایکی کچه زوری پیخوش بوو که پیدا بهو پیاوه. چووہ بن دەست کچه که یه‌وه و پنی وت. کچه‌ش هر له‌سەر قسه‌ی خۆی بوو. ئەمجا پیتی وت کچم تو ئەوہت ئەوئ که کیری زلت تی نەبرن، من خۆم له‌گەلت دیم هی میرده‌کەت بە دەستی خۆم ئەگرم بەئارەزووی خۆت چەندت ویست ئەو‌ئەندە‌ی ئەکەمە ژوورە‌وه. کچه که بهم جۆره‌ پازی بوو مارەیان کرد.

ئینجا شهوئ که بووکیان برد، دایکی له‌سەر په‌یمانە که له‌ گەلی چوو. زاوا که هات دایکی کچه دە‌عباکه‌ی گرت و پر به‌مست و نەختیکی بۆ بەردا. کچه که وتی دایه‌ بانه‌ختیکی تریش بڕوا. ئەویش دەستی شل کرد تۆزیک‌ی تریش رویشت. کچه وتی دایه‌ بابئ، ئەمجاره‌ دایکه‌ بەجاری دەستی بەردا و هەمووی رویشت. کچه وتی دایه‌ با هەندیکی تریش. دایکی وتی رۆله‌ ئیتر هیچ نەما هەمووی رویشت. کچه‌وتی: «دایه‌ چیت بی بلیم؟ باو کم بەره‌حمەت بی هەموو جار ئەبوت یا خوا دایکت دەستی نەگاتە هیچ، هەرشتی دەستی گەیشتی پیت و بەره‌کەتی ناهیلی، ئەوا راست بوو پیت و بەره‌کەتی ئەمەشت برد و هیچت نەهیشت».

- له‌ دئ «یاخیان» کابرایه‌ک ناوی هەمه‌عەلی عەجەم بوو، له‌سه‌فەر بەردا بەره‌ش‌بگیر گرتبووان. له‌سلیمانی له‌ «عەمه‌له‌ بلووک‌ی» دا دامەزرا بوو. له‌و بەینەدا ده‌ پازره‌ سواری زه‌فتیه‌ چوو بونه‌ یاخیان له‌ سه‌رچاوه‌ که دابه‌زیبون. ژنیکیش هاتبوو «کوند»‌ه‌ی پر ئەکرد، چاوشیکی زرتە‌بۆز له‌نزیک ژنه‌کەوه‌ دەستی به‌ئاو ئەگەیان، دەستی بە‌ده‌عباکه‌یه‌وه‌ بوو ئەبوت بەژنه‌که‌ «تماش تماش». ژنه‌کەش ئەبوت: «پاوه‌سته‌ باوه‌حیز شه‌رت بی بیژم بە‌هەمه‌عەلی عەجەم».

- پیاویک هەبوو له‌سلیمانی کاره‌که‌ریکی له‌مالا بوو، رۆژیک ئەچیته‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ هەتیویکی به‌سه‌ره‌وه‌ چاو بی ئەکەوی. پیتی ئەلئ چەتیو ئەمه‌ بۆچ وات کرد؟ ئەویش ئەلئ: «وه‌للا ئاغه‌ سویندی دام به‌سه‌ری تو، تۆیش ئەزانی که‌سه‌ری تو چەندە‌ به‌لامه‌وه‌ عەزیزه‌؟ وتم باشه‌». کابرا ئیتر هیچ دەنگی نەکرد.

- له‌سه‌رده‌می خۆیا کاروان به‌قافلە‌بوو. جووله‌که‌یه‌کی بازرگان هەبوو مووسلمان بووبوو، ئەمجا هەجیکیشی کردبوو، بوو بوو به‌پیاویکی ته‌واو. رۆژیک بارخانه‌بار ئەکاو ئەچئ بۆ ته‌وریز. له‌و دەشتی مه‌رگه‌وره‌دا تووشی کورپه‌ که‌چه‌لیک ئەبی که‌له‌شیرپکی ئالتونی پی

ئەبى. دلى له كەلەشتىره كه ئەچى و ئەلى ئەمە بۆ سەر بارخانە كەم شتىكى زۆر باشەو بەمەوه ئەوەندە يتر ناوم دەرئەكەم. لىي ئەپرسى نايفرۆشى؟ كۆرە كەچەل ئەلى: بەلى. ئەلى بەچەند؟ ئەلى: ئەيدەم بەگانتىك. حاجى جووہ ئەلى كۆرە كەچەل پىاوى چاك بە ئەمە قسەيە تۆ ئەيكەي؟ كەچەل ئەلى: ھەر ئەوہە. حاجى جووہ نەيتوانى كەلەشتىر لە دلى خۆى دەر كا وتى ئىستە لەم دەشتەدا كى پى ئەزانى دانەيەكى ئەدەمى و كەلەشتىرە كەي لەدەست دەر دىتم. ئەلى: باشە، بلىم چى كۆرە كەچەل وەرە با بچىنە ئەو قەراخ رىگەيەوہ. كۆرە كەچەل چوو و پتوہ نىشت، بەلام ھەر لى نەبووہوہ. جووہ وتى: كۆرە كەچەل خىرا كە چىت كرد؟ خەلكو خوامان بەسەرا دىت حەيامان ئەچى. كۆرە كەچەل وتى: «جەنابى حاجى جووہ خەيالە كر دووتە! من ئىمرۆ تىم خستووہ سەبىنى ئەخووسى دوو سەبى ئاوم دىتەوہ، سى سەبى دەرى دىنم». جووہ وتى كۆرە كەچەلە وازم لى بىنە گانى خۆتت كرد و بپۆ كەلەشتىرى تۆم ناوى.

- ئەحەى ناسر ھەبوو لەسلىتمانى گویندە بوو، پۆژىك ئاھەنگىك ئەبى و دىن بەشوىنى بۆ ئاھەنگە كە بۆ گوتن. ئەویش لەو وەختەدا دەنگى نووسا بوو، سەربەرز ئەكاتەوہ و دەست ئەكا بە پارانەوہ لەخوا كە دەنگى بەرە لاكا. كتوپر لەو كاتەدا تپىك ئەكەنى. ئەلى: «جا وەرە تۆخوا ئەمە كەتتە؟ من ئەلىم ئەوہم بەرە لاكە، يا دەنگم بەرە لاكە؟»

- ھەر ئەم ئەحەى ناسرە لەكەر كووك لە دىواخانى سەيد ئەحمەدى خانەقادا ئەبى تپىكى لىبەر ئەبى. سەيد سەر بەرز ئەكاتەوہ ئەلى: ئەحە ئەوہ بۆچ وا؟ ئەویش ئەلى: «سەيد! لۆمەم مەكە تىس دەستى بپىم». بەمەخۆى ئەپەرىنئىتەوہ.

- محەمەدەلى كوردى بۆى گىپامەوہ وتى:

كابرايەكى «باوہ جانى» ھەبوو «باوہ قولى» ناو بوو، ئەبوت ئەوانەى شعر دائەنن ھىچيان شاعرنىن و نازانن شعر دا بنن، پىيان وت ئەى تۆ؟ ئەبوت: من سەرباشقەى شاعرانم، ئەگەر بپرواش ناكەن ئەم راز و نىازەى بەىنى ئەم و ئەو شاىە تمانە:

مەرحەبا كوزە كەى شەل و شىت دىوانە كىر ئەوہ تە سى پۆژە لەلات ميوانە
ئەو پىریش ولام ئەداتەوہ ئەلى:

ھەر بەخىر ھانى بەسەر چاوم
لنگ ھەلبەرەو ھەلكوتە ناوم

- مه‌لا نه‌حمه‌دییکی حافظ هه‌بوو له‌چوارتا گنبرایه‌وه وتی:

چوو بووم بۆ ئه‌و ئالانه بۆ شتیکی بینمه‌وه بۆ مناله‌کانم بیخۆن. له‌وئ له‌مالیک دانیشتیبووم کابرای خاوه‌ن مال به‌ژنه‌که‌ی خۆی وت: ئا کچی هه‌سته شتیکی بده به‌و حافزه. کابرا بلامانی - کیری نه‌ما بوو پشی خواردبووی. ژنه‌که به‌گویی نه‌ئه‌کرد، له‌بهر ئه‌مه زۆر توورپه‌بوو، چونکه ههر چه‌نده ئه‌م قسه‌ی ئه‌کرد ژنه وه‌کوو گویزی بۆ بزمیرن وابوو. ناچار کابرا خۆی هه‌ستا بپنجوویکی هه‌لگرت و خستیه ده‌ستمه‌وه وه‌دهستی پئی نوقانم و وتی: «ده‌بچۆ وه‌کوو چلکی سه‌ی پیت حه‌رام بێ».

- کابرایه‌ک جووت به‌ننه له‌و به‌رکیوه سه‌پانیکی هه‌بوو، هه‌موو به‌یانیه‌ک ئه‌م سه‌پانه که‌له‌خه وه‌له‌هه‌ستا ده‌ستی ئه‌کرد به‌خۆ کیشانه‌وه وه‌خۆ بادان به‌م لاو به‌ولادا. رۆژیک ژنی کابرا به‌میرده‌که‌ی ئه‌لێ: ئه‌ری پیاوه‌که! ئه‌وه ئه‌و سه‌پانه‌مان بۆچ هه‌موو به‌یانیه‌ک که هه‌له‌هه‌ستی له‌خه‌وه ده‌ست ئه‌کا به‌خۆ کیشانه‌وه؟ کابراش هات به‌ده‌میا وتی: «چوو زانم ده‌رده کیریته‌ی». ژنه ئه‌م قسه‌یه‌ی له‌دلی خۆیا هه‌لگرت. پیاوه‌ش که‌قسه‌که‌ی کرد زانی قسه‌یه‌کی باشی نه‌کردو ئاویکی باشی نه‌رشت.

له‌پاش چه‌ند رۆژیک وتی: ئافه‌رت ئه‌مه‌وی بچم بۆ شار شتومه‌کمان نه‌ماوه هه‌ندێ شروشاتال دینم، یه‌ک دوو رۆژم پئی ئه‌چنی ئاگاداری مال و مالات و جووته‌که به‌ ژنه‌ش که ئه‌مه‌ی له‌میرده‌که‌ی بیست وه‌کوو مژده‌ی به‌هشتیان بۆ هینابی وابوو؛ وتی: باشه پیاوه‌که راست ئه‌که‌ی هیچمان نییه به‌ته‌ما بووم پیت بلیم، باش بوو تو خۆت ئاگاداریت و وت. پیاوه هه‌ستا چوو له‌ ماله‌وه «رۆن گه‌رچه‌ک» یان هه‌بوو پر قوتویه‌کی کرد هه‌لیگرت و لێیدا رویشت.

که‌که‌وته لای ئیواره رۆن گه‌رچه‌که‌ی خواردو به‌دزیه‌وه گه‌رایه‌وه بۆ ماله‌وه. ژنه ئه‌و شه‌وه که‌میرده‌که‌ی له‌ مال نییه خۆی له‌سه‌پانه‌که به‌ته‌واوی خۆش کردووه. پیاوه‌که هاته‌وه له‌ ده‌مه‌ده‌می خه‌وتانا چوو به‌بێ ده‌نگ سه‌پانه‌که‌ی له‌ناو جیگه هه‌ستان و پینی وت: رۆله ویستم بچم بۆ شار له‌رێگادا تووشی پیاوه‌که‌ی کوپخا نادر بووم ناردبووی که سه‌بینه‌ی دیت بۆ ئیره، له‌بهر ئه‌وه من گه‌رامه‌وه. هه‌سته تو له‌ باتی من بچۆ بۆ شار شتومه‌که‌کان بکهره و خیرا به‌یانی بگه‌رپوه، عه‌یبه کوپخا نادر بیت و من له‌مال نه‌بم. سه‌پان لێیدا رویشت و ئه‌میش چوو له‌شوینه‌که‌ی راکشا.

دوو کەرتی شەو رۆیشتیوو نەرۆیشتیوو کوێخا ژن ناگری جگەر هەلێنەگری و ئەچیتە سەر جیگای سەپانە کە. نەلەو دەنگ و نەلەمێردی بەسەپان ناسراو دەنگ، بە هیواشی خۆی ئەدا بەسەر مێردی لەشوین سەپان نووستوودا. مێردەش دەعباکە ی لەسەر چۆنە هەر لەپێشەو خۆی بۆ ئامادە کردوو. ژەش نازانی ئەمە مێردە کە ی خۆیەتی، بەلکوو هەر لای وایە سەپانە کە یە.

مێردەش رۆن گەرچە کێ خواردوو سکی کەوتووتە کار، لەو وەختەدا کە — بلامانی — رەحەت ئەبێ ئەفیریتی بەناوگەلی ئافرەتدا. ئافرەت کە لێ ئەبیتەو بەپاشەل و ناو گەلێکی گواویەو ئەگەر پیتەو ئەچێ هەموو لەشی خۆی ئەشوا، بەو شەو تووشی ئەو عەزبەتەش ئەبێ.

بە یانی زوو مێردە کە هەلێستێ ئەرۆا، ناکاتە کاری کە ژنە کە ی پێ بزانی. سەپانە کەش دیار نییە، ژنە و ئەزانی کە سەپانە کە لە تەریقیا زوو گا کانی داو تە پیش و چوو بە جوت، ئەوەندە هەبوو گا کانی کابرا بە یانی کە دەرچوو بوو بەر دبوونی بۆ جوت. لەو لاو سەپانە کە لەشار ئەگەر پیتەو کابرا شتومە کە کانی لێ وەر ئەگری و گا کانی ئەدا بەو و خۆی ئەگەر پیتەو بۆ مالهو و هیچ قسە نابێ ئیتەر.

رۆژی دوایی سەپانە کە وە کوو جارانی کە لەخەو هەلێستێ خۆی ئەکیشیتەو. ژنە کە ئەلێ: ئەری پیاو کە ئەو ئەو سەپانە سەگبەه بۆچی هەموو بە یانی کە کە لەخەو راست ئەبیتەو خۆی ئەکیشیتەو؟

پیاو کەش ئەلێ: ژنە کە پێم نەوتی ئەو دەردە کیریەتی. ژنە ئەلێ: «ئانا دەردە کیریەتی، ئەو دەردە گوویەتی ئەو باو حیزە».

- کابرایە کێ «گەرۆسی» تلیاکی چو سەر ئاودەست، ئەبنقان، ئەبشیران، ئەینالان، ئەبیۆران، هیچی لێ دەر نەئەچوو. لەتاوانا دەستی کرد بەگریان هەر هیچی بە هیچ نەکرد. وای لێهات عەرەقی رەش و شینی دەردا و لەسەر ئاو دەستە کە سارد بوو وە. لەپاش ئەو هەناسە کێ پیا هاتەو دەستی پێ کردەو ئەبوت: «بەد مەسەو بەو بیرون، قوربونت بووم بەو بیرون، خویتمە وە ئاو کردی بەو بیرون، خۆم ئەخومەت بەو بیرون، ئەپەرسەت بەو بیرون، نماز رات ئەکەم بەو بیرون».

له‌پاش دوو ساعات به هەر نق و جقیک بوو به‌ئەندازه‌ی گوو مشکیککی وشکی ره‌شی لئ
که‌وته خواره‌وه. هه‌لیگرت چەند جاریک ماچی کردو خستیه سه‌رچاوی و وتی: «قوربون
ئەو ره‌نگ و روخساره‌ت بووم، دیدار وه‌قیامه‌ت».

- کابرایه‌ک گه‌ل و گونی «ئاگر»ی گرتبوو، له‌کرماشان ئەچینه لای دوکتۆریک بۆ
ده‌رمان کردنی. دوکتۆر ماوه‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل ده‌عبای کابرا‌دا خه‌ریک بوو، ششتی، ده‌رمانی
کرد و پیتجای، ئەمجا کابرا ده‌ستی برد چوار قه‌رانی له‌به‌رده‌ما دانا. دوکتۆر تووربه‌ بوو وتی:
«کاورا! تۆ هه‌یچ شه‌رم نیه‌که‌ی؟ من یه‌سه‌ئات وه‌ته‌ک کێر تۆ وازی کردم چوار قه‌ران وه‌پیم
ئەده‌ی. تۆ به‌و چاره‌ک سه‌ئاتی وه‌کێر من وازی که‌بیست قه‌ران وه‌پیت ئەده‌م».

- کورپیک له‌و شاره‌زووهره‌ ژنیان بۆ هینا بوو، له‌ناو زه‌ماوه‌نده‌که‌دا کوربه‌ تووشی بووکه‌که
بووبوو پیتی وت: «شه‌وی که‌ هاته‌مه‌لات چیه‌که‌م؟» بووکه‌که‌ش پیتی وت: «چی ئەکه‌ی؟ ئەوی
سه‌گ ئەیکا تۆیش ئەوه‌ بکه‌».

شه‌و که‌ هاته‌ وه‌ختی په‌رده‌ بووک و زاوا چوونه‌ په‌رده‌وه‌ تا به‌یانی. له‌به‌یانی له
بووکه‌که‌یان پرسى ئیمشه‌و زاوا چی له‌گه‌ل کردی؟ وتی: «هه‌یچ تا به‌یانی ده‌جار هات
کابراکه‌ی ئەلسته‌وه‌وه‌ ئه‌گه‌راپه‌وه‌ دواوه‌ بۆ لای دیواره‌که‌ پیا هه‌لئه‌میزاو ئەهاته‌وه‌ بۆ لای
من».

- ژنیک هه‌بوو له‌ناو باخیکا له‌گه‌ل میرده‌که‌یا پیکه‌وه‌ نووستبون. ژنه‌ دۆستیککی هه‌بوو
هات بۆ لای و له‌پالیا راکشا. ژنه‌ پیتی وت: هه‌سته‌ ئیش بکه‌ میرده‌که‌م خه‌وی گرانه‌ ناگای
لئ نابین، کابرای دۆست وتی ئەترسم. ژنه‌ ده‌ستی برد موویه‌کی له‌قنگی میرده‌که‌ی هه‌لکه‌ندو
دایه‌ده‌ست کابراو وتی: هه‌سته‌ ئیش بکه‌چاوت لئیه‌ خه‌وی چەند گرانه‌؟ ئەو مووم لئیی
هه‌لکه‌ند خه‌به‌ری نه‌بووه‌وه‌. کابرای دۆسته‌ هه‌ر وتی ئەترسم. ژنه‌ موویه‌کی تری هه‌لکه‌ند
میرده‌که‌ی هه‌ر خه‌به‌ری نه‌بووه‌وه‌ به‌لام کابرا هه‌ر نه‌ی ئەویرا. خۆلاسه‌ ژنه‌که‌ موویه‌ک و
دووو سئ و ده‌و بیست مووی له‌قنگی میرده‌که‌ی هه‌لکه‌ند کابرا هه‌ر نه‌ی ویرا. له‌ئاخرا
میرده‌که‌ خه‌به‌ری بووه‌وه‌و گویی له‌گفت و گۆیان بوو وتی به‌کابرا: «هه‌سته‌ سه‌گیاب ئیش
بکه‌ ئەگه‌ر تۆ وابکه‌ی ئەم قه‌جه‌ی ماکه‌ره‌ تا به‌یانی موویه‌ک به‌قنگی منه‌وه‌ نایه‌لت».

- لەو سەرە کچیک لە گەل کورپیکا لە لای «پان» ئەبن. دایکی کچە هەموو جار بە کچە کە ی ئەوت: «کچە تیوا! ئە ترسم ئە گەر لە گەل ئەو کورپەدا یاری بکەیت داوینی کراسە کەت بەدریت».

رۆژیک لە دە شتەو یارییان ئە کرد بە دەم یارییەو بە گالته ئەو شیان کردو کچینی کچە کە ئەما. کچە کە وتی: ئای ئەو بە داوینی کراسە کەمت درێ؟ کورپە کە وتی: ئیستە بۆت ئە دروو مەو. بۆی دروو. فرە خۆش بوو وتی جووت بە قیە ی بکەو. کورپە هەناسە یەکی وای تیا ئەما بوو وتی: «ئیتەر دەزوو ئەما». کچە کە هەر دوو هیلکە گونی کورپە کە ی گرت و وتی: «هە ی فیلبازە ی درۆزنە ئەو تە دوو گلۆلە دەزووت لێرەدا شار دۆتەو».

- شینخ فەتاح گێرایەو و تی:

لە و ناو جافە تیە ییایو یک هەبوو «لالە حەمە» ی ناو بوو. هاتو چووی گۆرانە کانی ئە کرد. رۆژی کابرایەکی خیلە کە ی خویان ژنە کە ی ئە مرئ، دیتە لای لالە حەمە ئە لئ: «برا تۆ لە قنگی شینخ و مەلادا گەورە بووگی یی بزانه چۆن ئەو ی و چۆنی بشارینەو؟» ئەویش ئە چی ئە لئ: «برا قازانی ئاو بێرن قومه ناویکی تیکەن و گەرمیکەن». ئەمجا ئە لئ: «چیغیک بێرن تەرمە کە بخەنە سەر چیغە کە، میمکە «فەوجیش» بیت لە سەری بوئسی، قازانە ئاو کە بکەن وە مەلیا پشیلە شووری کا».

پاشان ئە لئ: «ئای ئەو گۆشەو قەمچالیک ی بۆ بکەن، لوولی دەن وە تۆپە جاوگیکەو ییخەنە چالە کەو». ئەوانیش وای لئ ئە کەن، بەلام چالە کە قوول نابئ هیشتا گەلیکی بەدەرەو ئە بئ. ئە لئ: لالە حەمە کوچک لئ ئەواری خۆ هیشتا چالیک ی تریشی گەرە کە. ئە لئ: «کورە ئە یگەرە کە بی قەمچیننەو».

ئەمجا کابرای میردە ئە لئ: برا دە ی تەلقینە کەشی بخوئنە. ئەویش ئە لئ: «برا بۆ من ئەهاتگە، من فیرت ئە کەم خۆت ییخوئنە». ئە لئ: برا خاسە. ئە لئ: «ئائەم پەنجە تە راست کەرەو سئ فیکە بکە وە دەوور قەوورە کە یاو بیژە فرەم کردگە وە کوئیتەو».

بەمجۆرە ئە بێنژن و کابرا هەنگی گریان بەری نادا، کە سەیر ئە کا خەلکە کە هیچ ناگرین ئەویش ئە لئ: «ئەری دەوئت باو کینە! ئەو بۆچی ناگرین؟ خۆ هەر ژنی من ئەو ژنی گشتمانوو».

- دەرۆیښی که لور له و کورده واریه به گونده کانا نه سوورپینه وه، هر په که کراسیکی دریش له بهر نه کهن، پرچیکی له شانہ دروایان بهر داوه ته وه، ده فیک نه خنه نه ره ی شانیان، ته زیحیکی دهنک گه وره شیان راست و چه پ خستوته ملیان. که نه گه نه قه راخ ناوایی ده فکه نه گرن به ده سته وه به بهر ماله کانا نه سوورپینه وه به دهم ده ف لیدانه وه گوايه زکر نه کهن نه لئین: «هق عه باس، ته بیرئ مه برئ کاینات. هق دایه گوره نه مه به دهرکی کونات، چیزی میزی رای دهرۆیش بنیره».

- دەرۆیښی گزنی زه به لاج به لادیکانه وه به سهر خهرمانانه نه سوورپینه وه بو دهرۆزه و خهرمان لوخه. تووره گه ی گه وره گه وره یان پیته، هه موو شت کو نه که نه وه؛ له گه نم و له جو، له که شک و ساوهر، له شکر و چا، له روڼ که نه یکه نه ناو کووله که یه کی مل باریکه وه و په تیکی پیته یه خستویانه ته ملیان. نه گه ر بو یان ریکه وئ دزیښی به ده مه وه نه کهن. نه مانه ش زیاتر جووته جووته نه گه رپین. ده فیشیان کردوته ملیان به دهم ده ف لیدانه وه مناجات نه کهن. رۆژنیک له بهر مالیکا یه کیکیان خاکه نازیکی بهرچاو نه که وئ، به دهم ده ف لیدانه وه هاوړیکه ی تی نه گه یه نی. بهم زکره بو نه وه هه لیبگرئ. نه لئ: «کلکی دریزه و ده می پانه، دایکه نه و بیخه هه مانه، بو خهرجی ناو بازارمانه، مه ده د یا غه وسی گه یلانی».

- له و ده سته دزه بیبه فه قتیبه ک هه بو و «مه لایمی مه شهوور» یان پی نه وت. نه م مه لایمه هه م سه رو فه سال و هه م کرده وه قسه ی له وانه بو و هه موو که سیکی نه هینایه پیکه نین. نه مه ش هه رخوی له خو یا و ابو و هه بی به عه نقه سی وای بکر دایه. مه لایم ناو له مسته عدیکی نه بی. سوخته که رۆژنیک مه لایم تووره نه کا، مه لایمیش پی نه لئ: «کیرت به قنگی مه لایه حیای ماموستات! نه گه ر ماموستاکه ت پیاو بوايه تۆیش پیاو نه بویت». سوخته نه چی نه مه بو مه لایه حیای ماموستای نه گیرپینه وه. مه لایه حیا له م قسه یه زور تووره نه بی وه کوو فیشه که شینه نه چی به ئاسمانا. کوته کیکی نه بی هه لینه گری و نه چی بو مه لایم. که نه گاته به رده می مه لایم کوته کی لی هه لنه سوورپینی و پرووی تی نه کا نه لئ: مه لایم! نه لیت به حیزی هاتووته سه رم، نه م کوته که ت چاو لیه؟ تۆیش هه لسه بکه ره وه خوت، یامن سه رو گو یلاکی تو نه نیمه یه ک، یا تو من له ناو نه به یت. نیمرۆ یه کیکیان نه بی له ده ست یه کیکیان بیخوین. قسه یه کی وات نه کردوه شوینه که ی ساریژ بیته وه.

مەلایرەمیش ئەلنی: ئەی چۆن جا شەر کە ی وائەبێ؟ شەر ئەوێه کە ئەبێ تۆ بچی لەولاوێ دابنیشی دەست بکە ی بەقسە کردن منیش دەست بکەم بەقسە؛ لە هەوێه لێوێ بەنزمی، لەپاشا بەتوندی.

ئەمجا هەردوو کمان لەیەک زیت بینهوێ، تۆ دەست بکە ی بەجنێودان، من بلییم: کەم گوو بخۆ. تۆ بلییت ئەوێ بەکێ ئەلنی کەم گوو بخۆ؟ من بلییم باوێه حیز بەتۆ ئەلیم. ئەمجا تۆ راست بینهوێ، منیش هەستمە سەرین. تۆ هەنگاویک بێتێه پێشەوێ، من قۆلم هەلکەم، تۆ توورێه تر بیت هەنگاویکی تر بێتێه پێشەوێ. ئەمجا منیش بێم باوێهش بکە ی بەیەکا، لەمن زیل و لەتۆ بەم. دەست لەدەست و قەوێت لەخوا، تا یەکیکمان ئەکەوینێه تونی بابەعەمرەوێ. برا شەر ئاوا ئەبێ، کە ی بەو جۆرێ ئەبێ کە تۆ بۆ ی هاتوێت؟

کەمەلایریم ئەمانە ئەلنیت، مەلایەحیا جوان و پوخت خاوا ئەبیتێه و دەست ئەکا بەپێکەنین و ئەگەریتێه وێه دواوێ.

- شیخ حەمەغەریب مودیری ناحیە ی قەرەداغ بوو. لەسەر دەمی حوکومەتی شیخ مەحموددا شیخ کردی بە وەزیری داخلیە. ئەویش وتی: «ئەبێ مودیر ناحیە تە کەم هەر بمینێ». منیش -بەرەحمەت بم- کرد میان بەوێه زیری ئەوقافی کوردستان. مزگەوتە شەرێکم هەبوو لە بەغدا، وتم بەمەرچیک ئەبیم کە مزگەوتە شەرێ کەم بمینێ بەدەستەوێ. بەلام ئەبێ ئەوێهش بزاین کە ئەو مزگەوتە حەقیکی زۆری بەسەر منەوێ هەبوو چونکە گەلنی کتیبیم لەحوجرە پەرپوێه کە ی دانا؛ یادت بەخیر!

قسه‌ی نه‌ستق

- سه‌ی حسین هه‌بوو له «سنه» کویری زکماک بوو، تاوس بازی ئه‌کرد. قسه‌ی نه‌ستق هه‌بوو. جارئ به‌شهو ئه‌چی بۆ سه‌ر ئاوده‌سته‌کانی مزگه‌وتی زیاره‌تان، چرایه‌ک له‌گه‌ل خۆی ئه‌با. پیاویک ئه‌چیته‌ ئه‌وی و ئه‌سله‌میته‌وه، له‌پاشا لی ئه‌پرسی: سه‌ی حسین تو کویریت چرات بۆ چیه‌؟ ئه‌لی: «بۆ یه‌کیکی وه‌کوو تو که هاتیت نه‌وه‌ک چاوت نه‌بینی بکه‌وی به‌سه‌رما».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و سه‌ره له‌ناو خه‌لکا پێیان ئه‌وت «ره‌شوبۆر». ئه‌م کابرایه سه‌رو سه‌ودای له‌گه‌ل سه‌گدا زۆر بوو، خه‌لکوخواشتیان ئه‌دایه، هه‌رشتیکی به‌ده‌ست ئه‌که‌وت ئه‌یدا به‌سه‌گ. به‌دریژیی سال ره‌وه‌سه‌گیکی به‌ده‌وره‌وه بوو. به‌شه‌ویش هه‌ر له‌ناو ئه‌وانا پۆژی ئه‌کرده‌وه.

جارپک نازانم له‌به‌ر چی ئه‌بێ خۆی له‌سه‌گه‌کان ئه‌دزیته‌وه. ته‌نها دوو سه‌گ له‌گه‌ل خۆی ئه‌با له‌شوینیک دانه‌نیشی و سه‌گه‌کان به‌لایه‌وه قنچه‌که ئه‌که‌ن. ئه‌م سه‌گانه‌ش یه‌کیکیان ره‌ش ئه‌بێ و یه‌کیکیان سپی. کابرایه‌کی مه‌ردار به‌ ویدا تی ئه‌په‌ری پێی ئه‌لی: ره‌شوبۆر یه‌کی له‌م سه‌گانه‌م بێ نافرۆشی؟ ئه‌لی: کامیانت ئه‌وی؟ ئه‌لی سپیه‌که. ئه‌لی: «سپیه‌که‌م له‌ره‌شه‌که خۆشتر ئه‌وی». ئه‌لی: ده‌ی ره‌شه‌که‌م پێ بفرۆشه. ئه‌لی: «ره‌شه‌که‌م له‌ هه‌ردووکتان خۆشتر ئه‌وی».

- به‌رخه‌ جوانه‌که‌ش قسه‌ئه‌کا.

ئه‌لی جارپک به‌رخنیک له‌سه‌ر تاویریکه‌وه بوو، گورگنیک به‌به‌رده‌میا تێپه‌ری و ده‌می نه‌یگه‌یشتی. پێی وت: به‌رخه‌ جوانه‌که نایه‌یت ببی به‌میوانم له‌ماله‌وه؟ به‌رخه‌که ش وتی: «ئای ئه‌مه چهند سه‌ره‌رزیه بۆ من که میوانی گه‌وره‌یه‌کی وه‌کوو جه‌نابت بێ؛ به‌لام ئه‌گه‌ر ماله‌که‌ت سکت نه‌بێ».

- کوپخا کامه‌رانی خوسه‌روی روغزایی ئه‌چیته‌دی «که‌چه‌ل میانه». له‌ئاغه‌که‌ی که‌چه‌ل میانه ئه‌پرسی: «ئاغا ئیمسال ترو تفاقتان چۆنه‌؟» ئه‌ویش ئه‌لی: «کوپخا له‌سه‌ری سایه‌ی ئیوه‌وه تر زۆره‌و تفاق که‌م».

که‌چه‌ل میانه که‌وتووته‌ جنووبی شاری سه‌قزه‌وه. ریپازی جاف بووه.

- شا، شا دەمارە کۆلێش قسە ئەکا.

لە دوو پێشکیان پرسی بۆچ بە پرۆژ دەرناکەوی؟ وتی لەبەر کردەوێ شەوم.

- بابە شێخی هومەری بالێسان بۆی گێرامەو و تێ: لەسەر دەم حەمە پاشای رەواندزدا
ئاغایەک لە دەوور و بیری «وێ لاش» هەبوو تۆزێ سەری لە گەورەیی ئەخوورا، لە گەل ئەو شا
هەر لە ژێر قەلەمرەوی پاشای کۆرە دا بوو.

پاشا پیاویکی ناردە سەری بۆ دەیهک و مەکات. ئاگە کە دەماری گەورەیی دەستی کرد
بە جوولە جوول لە لەشیا و پیاوێ کە ی دەر کردو هێچی نەدا. ئەم ئاگە یە گەردێک لە تەنێشت
قەلاتە کە ی بوو، پاشای کۆرەش جۆگە ئاویک لەبەر قەلاتە کە یابوو. کابرا چوو و هەو
کارە ساتە کە ی بۆ میر گێرا یەو. میر تێکچوو، ئەمجا کابرا وتی:

ئەگەر میر خورته تخبوب گرده ئەگەر میر زراوه تخبوب ئاوه

- هەر ئەو گێرا یەو و تێ:

جەمیل ئاگای بە حرکەو مەجید ئاگای «دێرئ» هەردووکیان برابون و لە عەشیرە تێ
گەردی بوون. گوندیکی زۆریان هەبوو. جەمیل ئاگا دەستی بە سەر هەموویانا داگرتبوو،
سەرباری ئەمە بە تەما بوو «دێرئ» ش داگیر بکا. لەو گوندانەش کە هەببوو یە کێکیان
«هەر شوم» بوو. ئەم قسە یەش بلاو بوو بوو هەو کە ئە یەوئ «دێرئ» ش داگیر بکا. چونکە
هەموو جار ئە یوت:

ئەگەر خوا بدا دەمئ دێرئش دەخەمە سەر هەشەمئ.

مەجید ئاگاش ئە یوت:

ئەگەر خوداش نەدا دەمئ سەد کێر بە دێرئ و دووسەد بە هەشەمئ.

- جۆلە کە یەک ئە چێتە «بێجاڕ» و ئە بێ بە پێنج مەزەب. لە پاشا ئە چێتە «سنه» و لە سەر
کۆلانەکان دەست ئەکا بە دەروژە کردن و ئە لئ: مەردمگەل نەو موسلمانم شتێکم بدەنئ.
کابرایەکی سنه یی لئئ ئە پرسی چی بووئ بە چی؟ ئە لئ جۆلە کە بووم و وە پێنج
مەزەو، کابرای سنه یش ئە لئ: «هە ی لەم گووبە گوو تۆ کردگتە، گوو وە ریش باوک ئەو
کە سە شایبکت پئ بدأ».

- جاریک پیاویک له سلیمانی ئه‌چیتته بهر ده‌رگای مالی شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی، ده‌رگاکه داخراوه ده‌ست ئه‌کا به لیدانی. شیخ بابه‌علی له ژووره‌وه ئه‌بی ئه‌لی: ئه‌وه کییه؟ کابرا ئه‌لی «منم». ئه‌ویش ئه‌لی: «من ئه‌وه کهسه ناناسم که‌ناوی منمه؛ برۆ خوات له‌گه‌ل».

- کۆر که گهرم بوو له هه‌موو جووره قسه‌یه‌ک ئه‌کری. له‌ئیراهیم ئه‌حمه‌دم پرسى: «له‌باری ژیان و گوزه‌رانه‌وه توو شای حجاز چ جیا‌یه‌ک هه‌یه له به‌یتنا‌نا؟» هه‌ندیک راماو پاشان وتی: «جیا‌یه‌که‌مان ئه‌وه‌یه ئه‌وه گیرفانی قاسه‌که‌یه‌تی، من قاسه‌که‌م گیرفانه».

- له‌و موکریانه پیاویک هه‌بوو «قه‌ره‌نی» نا‌بوو، جووتی «گا»ی هه‌بوو جووتی پیتی ئه‌کردن. له‌سه‌ر ئه‌م گایانه‌ش گه‌لی قه‌رزاز ما‌بووه‌وه چونکه قه‌رزى به‌سه‌ره‌وه ک‌ردبون بو وه‌ختی حاسلات. برۆژیک له‌ کانی وه‌رد بریندا گایه‌کان مانیان گرت و خۆیان دا به‌زه‌ویدا. هه‌ر چه‌نده کابرا لیدان و هاواری کرد به‌سه‌ریانا هه‌چ که‌لکی نه‌بوو. ئه‌و مانه گرتیان هه‌ر گرتیان. له‌ئاخرا کابرا وه‌رس بوو چوو له‌ته‌نیشتیانه‌وه راکشاو نوست وتی: «گابازه‌و گازه‌رده! ئه‌وا منیش هاتم له‌ته‌نیشتیانه‌وه راکشام، بزانی خاوه‌ن قه‌رز بیت کاممان ئه‌بات؟»

- شیخ مه‌حمودی مه‌لک ده‌ست به‌سه‌ر بوو له‌به‌غدا. به‌ده‌ستووری شیخ مه‌حمو دیواخانیکى راکیشا بوو له‌شیخه‌کانی عه‌ره‌ب و له‌پیاوانی حوکومه‌ت هات و چۆیان زۆر ئه‌کرد. هه‌موو ده‌م دیواخانه‌که‌ی ئاوه‌دان بوو؛ به‌تا‌یه‌تی کورده‌کانی چ به‌غداو چ ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا هه‌ر زۆر زۆر ئه‌چوون. ئه‌و کوردانه‌ی که له‌ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا ئه‌چوون بو خزمه‌تی زۆری ریز لى ئه‌گرتن، له‌ناو ئه‌مانه‌شا هه‌بوو که پۆشته‌و په‌رداخ نه‌بیت.

برۆژیک ئه‌وا گه‌لی له‌شیخه‌عه‌ره‌به‌کان و کار به‌ده‌سته گه‌وره‌کانی حوکومه‌ت له‌وئ ئه‌بن، له‌و کاته‌دا چه‌ند کوردیکى لادى له‌ ولانى سلیمانیه‌وه دین بو‌خزمه‌تی، شیخ. ریزیان زۆر لى ئه‌گری. به‌کئى له‌پیاوه‌گه‌وره‌کانی حوکومه‌ت که له‌وئ دانیشتیوو ئه‌لی: «با شیخ! ئه‌م رووته‌لانه چین و تۆ به‌و جووره ئه‌چی به‌شان و بالیانا و ریزیان لى ئه‌گری؟» شیخ مه‌حموودیش له‌ولاما ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر ئه‌م رووته‌لانه که تۆ ئه‌یانلێت نه‌بن، من ئه‌م شیخ مه‌حمووده نابم».

- یەکنی لە بەگەکانی جاف ئەولادیکە بێ کەلکی ئەبێ، پیاویکیشی ئەبێ حەممەعەلی ناو ئەبێ. رۆژی دەرەدەل ئەکا لەلای حەممەعەلی ئەلێ: حەممەعەلی بەخوا وەجاغم کوێرە. حەممەعەلیش لەبەرخۆیەو ئەلێ: «بەخوا میرم باوکیشت هەر وەجاخی کوێرەبوو».

- ئاحەممەعەلی هەبوو لەسنە «زاوت»ی «ئاسەف دیوان» بوو. پیاوی ئەعیانەکانی سنە خۆیان بەشتیک ئەزانی. رۆژیک ئەم ئاحەممەعەلییە لە پیاویک توورە ئەبێ و پیتی ئەلێ: «سەگ باوک! سەد تەمەن بدم تەنیکت لێ بستین».

- سالیکی لەو ولاتە «شەهید» باوی پەیدا کردبوو، هەرکەس ئەمرد ئەیانوت شەهیدە. شیخ محەممەدی شیخ جەلال گێرایەو وەتی: عەبەیی مەلاحەسەنی دەرەویانی هەبوو ئەیوت «جەحەنەم لەبەر شەهید ناشوکرێ ئەبێ بەر کەس ناکەوێ».

- پیاویکم لاوو مام پیرداودی ناووو، جارێک هەر وا قسە لەمردنەو ئەکرا کەمردن هەموو کەس ئەچیتەو. ئەویش وتی: «مامۆستا ئەوی بوو مرد».

- عەبدولرحیم و عەبدولرحمان لەسلیمانی دوو بران ئەوەندە لەیەک ئەچن لە هەموو کەس تیک ئەچن. «پاز» کچی دوکتۆر عێزەدین رۆژی چاوی بەیەکیکیان ئەکەوی، ئەم کچەش تەمەنی لەبەینی چوار تاپینج سالانە، ئەلێ: «بابە ئەو پیاوێ لە پیاویک دوو پیاوان هەیه چاوم پتکەوت».

جا وەرە تو ئەم قسەیه هەلێنەو لێی ورد بەرەو؟

- شیخ بەشیر بۆی گێرامەو وتی:
باسی مودیر ناحیەیهک ئەکرا کە بکری بەقائەمقام، یەکێک لەکوێرەکەدا بوو لێیان پرسنی ئەو پیاوێ چۆنە؟ وتی: «وێللا پیاوی چاکە بەلام دەرەنگ تێ ئەگا و زوو لەبیری ئەچیتەو».

- مەلا فایەق هەبوو لەسلیمانی خۆی دەستی شیتیتی هەبوو ئەیوت: «شیتتی زۆرخۆشە تا منالان پێیان نەزانیو؛ کە پێیان زانی ئیتر گووی تێ ئەبێ».

- سردهمیک بوو «بارانه» وهرئه‌گیرا له‌سلیمانی. له‌و لای «کانی دۆمان» وه‌ قۆلچی راوه‌ستا بوو ئەو بارانه‌یه. کابرایه‌کی «ویلکه‌» یی هه‌ندی دیزه‌و گۆزه‌ی کردبووه‌ ناو هۆرپیک و نابووی له‌گۆیدرێژیک، هیتنا بووی بۆ سلیمانی بۆ فرۆشتن. کابرای قۆلچی به‌خۆی و به‌داره‌که‌یه‌وه‌ ئەگاته‌ سهر باره‌که‌و داریکی باشی لێ ئەداو به‌کابرا ئەلێ باره‌که‌ت چیه‌؟ کابرای خاوه‌ن باریش ئەلێ: «قوربان ئەگەر داریکی تری وای لێده‌ی هیچ».

- «ئاسه‌فهدیوان» ی سنه‌ گه‌لێ دێ و ناوچه‌و گوندی هه‌بوو. ئەم گوندانه‌ له‌سالای «زاوت» ی ئەنارد حاسلاتیان بۆ وهرئه‌گرت. هه‌ر له‌ زه‌مانی باو باپیریانه‌وه‌ که‌ ئەمانه‌ خاوه‌ن ملک بون به‌م جوړه‌ بوون بۆ کردنه‌وه‌ی حاسلات و ملکانه‌.

کۆرپیکی خه‌لکی شاری سنه‌ که‌ ناوی «میرزا نه‌سروللا» بوو، پاش ئەوه‌ که‌خویندن له‌و ولاته‌ ته‌واو ئەکا ئەچی بۆ فه‌رهنسه‌ له‌وئ شه‌هاده‌یه‌کی به‌رز وهرئه‌گرێ و ئەگه‌رپه‌ته‌وه‌. ویستبووی له‌لای «ئاسه‌ف» یش ئەمه‌ی به‌لاوه‌ خراپ نه‌بوو. میرزا که‌وته‌ ئیش کردن، به‌لام هه‌ر رۆژه‌ نه‌ رۆژیک شتیکی ئەدۆزیه‌وه‌و قه‌وائیکی ئەخسته‌کار. ئەمه‌ش هه‌موو له‌به‌ر ئەوه‌بوو که‌ شه‌هاده‌ی له‌فه‌رهنسه‌وه‌ هیتاوه‌ته‌وه‌، له‌وانه‌ بوو نه‌لووتی به‌ «ئاسه‌ف» دا ئەهیتاوه‌ نه‌ به‌ هیچ که‌سیکی ترا. له‌ئه‌نجاما ئاسه‌ف گه‌یشته‌ تینی و ئیتر پینی هه‌لنه‌گیرا وتی: «به‌و ئاغایه‌ بیژن حه‌فت ته‌غار گه‌نم و جو‌ ئەده‌ین به‌یه‌کی حساوه‌که‌مان بۆ بکا. ئیمه‌ حه‌فته‌ بیجاری خۆمان هه‌س له‌ناو شیشه‌کانا، حه‌فته‌بیجاری فه‌رهنسه‌مان گه‌ره‌ک نییه‌».

- مه‌لایه‌ک هه‌بوو مه‌لاعه‌بدولباقی ناوبوو، له‌سنه‌ له‌مزگه‌وتی «دارالاحسان» ئیجازه‌ی عیلمی له‌مه‌لاحه‌مه‌ره‌شیدی موده‌رس وهرگرت. ئەوا له‌و ئیجازه‌یه‌دا هه‌له‌په‌رکێ و ئاهه‌نگه‌. فه‌قیکان به‌زۆر په‌لی مه‌لاعه‌بدولباقیان گرت و وتیان اجازه‌ هی تویه‌و شادی بۆ تویه‌، ئەبێ بۆپێرۆزی بییت یه‌ک دوو ده‌ور سه‌رچۆپی هه‌له‌په‌رکێکه‌ بگری به‌ده‌سته‌وه‌. به‌م جوړه‌ کیشیان کردو بردیان، ئەویش ده‌ستی کرد به‌سه‌رچۆپی کیشان.

مه‌لالوتفوللایه‌کی زۆنجی هه‌بوو له‌ ئیجازه‌دانه‌که‌ سه‌یریکی مه‌لاعه‌بدولباقی کردو وتی: «شا، شا تواشایکه‌ چاره‌کێ نانی بوو ئەویچی بریا. ئیسته‌ له‌خۆشیا پین ئەکوته‌ به‌زه‌ویا».

- خەلکی مستەفای پیرەوھەیس لەشارەزوور ھەستونی دەوارەکیان تیک ئەچی، لەگەلی خەریک ئەبێ بو ئەوھ ریکی خاتەوھ. مستەفای باوکی پیتی ئەلێ: «رۆلە چاکی مەکە با خراب نەبێ». ئەلێ: «باوھ تاخراو نەوی چاک ناوی».

- مەلابەھا ھەبوو لەبیارە ئەیوت: «کەپیاو بەلای گۆرستانا ئەروا دلی لە"ئاویسەر" و "حەوش و بارانی" ش ھەلئەکەوی». ئەیانوت قوربان بۆچی؟ ئەیوت خوا ئەیزانی ئەمانە ی کە لێرەدا راکشاوون چ نازداران و چاو کالان و شوڤەسوارانیکن. بەچیدا ئەزانین ئاویسەر و حەوش و بارانیش لەزیرەوھ پرنین لەمانەو لەسەرەوھ وا گولالەو ھەلالە ئاخەلیان داوھ؟

- مەلاعەلی قووچەبەلباسی گێراپەوھ وتی:

پیاویکی خەلکی ئەو سەرھ ھاتەلام نوێز بکا، پیاوھ کە منالیکێ لەگەلا بوو. نوێزمان کردو پاشا منالەکە رووی لەباوکی کردو دەستی بۆ من کیشاو وتی: باوھ ئەوھ کێیە نوێزی کرد؟ باوکیشی وتی: ئەوھ مەلاگیانە. منالەکە لێی پرسپەوھ وتی: ئەوھ بۆ کێ نوێزی کرد؟ وتی بۆ ئەللاگیان.

- پیاویک ھەبوو لەو شارەزوورە لالەمارفی ناو بوو، ئەیوت: چوویتە ھەر دێیەک لەپیشا چاویک بە بەردەنوێزو مزگەوتەکەیانا بگێرە. ئەگەر ریک و پینک بوو ئەوا ئەو دێیە پیاوی تیدا ھەبە.

- خەلکی مستەفای پیرەوھەیس پیربوو، لێیان پرسی خالەخلک جیا یی لەبەینی پیرو جواندا چییە؟ ئەویش وتی: ھەر چەندە بێ عەدەبیشە بەلام پیر ئەندامی رەقەو کیری نەرمە، جوان ئەندامی نەرمەو کیری رەقە.

- قسە ی من نییە قسە ی رەحمەتێ کە بە کە لەبارە ی وانیکە کەوھ فەرموویەتی: «پیا کیشە وەکوو گا، بیجوولینە وەکوو ئەسپ، بیکیشەوھ وەکوو کەر».

- ههمزه هه‌بوو خه‌لکی کۆیه بوو. که‌شتیکیان لی ئه‌پرسی ئه‌یوت: «له‌پاش که‌ره‌می خوا، درۆ».

- جاریک مامۆستا مسته‌فا زه‌لمی بۆ میسر ئه‌چوو، پینی وتم ئیشت نییه؟ منیش وتم فیستیکم بۆ بیته. به‌بێ وه‌ستان وتی: «له‌سه‌ر سه‌رمی دانه‌نیم».

- کۆریک بووین، بریار وابوو که‌ لیژنه‌یه‌ک هه‌بیت له‌ که‌له‌پووری ئیسلامه‌تی بدویت و به‌یینه‌ ناوه‌وه. ئه‌و لیژنه‌یه‌ بریتی بوو له‌ شیخ محهمه‌دی خال و یه‌کیکی تر وه‌ خواه‌نی ئه‌م کتیبه‌. یه‌که‌که‌ی تر تۆزێ ملیچی ئه‌کردو پینی خۆش نه‌بوو بجیته‌ لیژنه‌یه‌کی واوه. له‌ناو ئه‌و دانیشتوانه‌دا که‌له‌و شوینه‌ هه‌بون یه‌کیکیان مه‌سه‌ود محهمه‌د بوو، کۆری مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه. هه‌لیدانه‌ وتی: «خزمه‌ من ئه‌بم، خۆ پیاو مووسلمان بی، کافر نابی».

- حاجی محهمه‌د لاوه‌ هه‌بوو ئه‌یوت: «من له‌ هه‌موو شتی‌کا به‌ختم ره‌شه‌ ته‌نها له‌شووتیدا نه‌بی سپیه».

- ئه‌حه‌ی بامیه‌ هه‌بوو، هه‌موو جار ئه‌یوت: «ئه‌گه‌ریان ماره‌ کرد له‌ مه‌گه‌ر، کۆریکیان بوو ناویان نایه‌ کاشکی».

- باجی پیروز هه‌بوو، پتیان وت خه‌لکی قسه‌ی زۆرت ده‌رباره‌ ئه‌که‌ن. وتی: «بلیم چی خۆ ده‌می خه‌لکی قوزی خۆم نییه‌ بیگرم».

- کچیک هه‌بوو له‌و سه‌ره‌، رۆژیک ئه‌چی بۆ مالی دراوسێکیان بۆ ئاگر. که‌ ئه‌چی بۆ ئاگره‌ که‌ ده‌ستی ئه‌چزی به‌ته‌نووره‌ که‌دا -بلامانی- تریک ئه‌که‌نی. ئه‌لی: «ئۆف کاول بی! خۆزیا بچوومایه‌ بۆ مالی خالم». ژنی خانه‌خویکه‌ش ئه‌لی: «جا دایکم ئه‌و خیره‌ هیناوته‌ بۆ ئیمه‌ بییه‌ بۆ مالی خالت».

- حەسەنى مەلا لە ھەولتەر قەسەكانى بەدانسقە ئەشيان. لەم ئاخىرەدا چووبوو بۆجەج، لەپاش بەجىنھىنانى ھەموو كارو فرمانىكى حەج، سەر بەرز ئەكاتەو ھە ئەلى: «خوایە ئەگەر چ خزمەتتىكى دىكەت ھەنە بفرموو تا بىكەين».

- مەسعودى كۆرى تايەربەگى جاف ناوچەى «شلىز» - كە برىتى بوو لەچەند دى - ئەيفرۆشى بەحامدبەگى جاف بە ئۆتۆمۆبىلە شرىك و چەند دىنارىك. حەسەن بەگ بۆى گىرامەو ھە وتى:

شىخ محەمەدى شىخ حەسامەدىنى تەوئىلە ئەوئىش ئەچى بەدزى باوكىەو ھە ناوچەى «وہلەوسىتان» ئەفرۆشى ھەر بەحامدبەگ بەتفەنگىكى دوو لوولەى راوى و چەند دىنارىك. شىخ حەسامەدىن ئەو سەردەمە لەخورمال دائەنىشت، مەسعود بەخۆى و ئۆتۆمۆبىلە شىرەكەيەو ھەوى ئەبى، شىخ محەمەدىش ھەر ھەوى ئەبى. شىخ حەسامەدىن روو ئەكاتە شىخ محەمەدو پىتى ئەلى: «محەمەد رۆلە ئا سواری شلىز بەو ھەلەوسى نان بکەرە شانت و بچو ھەو چەند پۆرىكمان بۆ بکۆژە».

- خلكى مستەفای پىرەو ھەيس كۆرى زۆر بوو، لىيان پىرسى خالەخلك كۆرەكانت كامىان باشن؟ وتى: «ئەوھەيان كە نەيەتە دىواخان و مەجلىسەو». وتیان: ئەى ئەگەر ھەموویان ھاتن؟ وتى: «ئەوھەيان كە قەسەنەكا».

- ئەحمەدى عەزىزاغا زمانى نەئەو ھەستا. قادراغای عەتار لى ئەپرسى: ئەرى كاكە حەمەد دەنگت نىيە. ئەوئىش ئەلى: «ناو بلى و جىتو بەدەم».

- ئالتون ئەفەندى ھەبوو لەسلىمانى لەگاۋرەكانى سلىمانى بوو. گەرەكى گاۋران و مزگەوتى بابەعەلى دراوسى بوون. مزگەوتەكە دوو دەرگای ھەبوو، ئالتون ئەفەندى بەخۆى و بەسەدارەكەى سەرى و لەو كەواۋ چاكەتەكەى بەرىەو ھەموو رۆژ دەستى ئەخستە پىشتى و لەو دەرگاكو ھەناو ھوشەى مزگەوتەكەدا تىتى ئەپەرى، لەم دەرگاكو ھە دەرئەچوو، ئەچوو بۆ بازار. بە ھۆى ئەم زۆر ھاتوچو ھەو بە ھۆى دراوسىتتىشەو لەگەل شىخ بابەعەلدا سەرو سەودايەكى باشيان پەيدا كەردبوو.

له و خوارەش خواجه «شەلمۆ» هەبوو لە گەرەکی جوولەکان، ئەویش بە هۆی ئەو هەوێ ئەو هەوێ که مەعامەلە ی لە گەل ئەهلە تەکیەدا ئە کرد هەر جاره کلاوو جامەدانە کە ی ئە کردە سەری و ریشە تۆپە ماش و برنجە کە ی دەق ئەدا، کەواو سەلتە ی لە بەر ئە کرد و عەباکە ی ئەدا بە شانیاو لە پینشەو ئە یگرت و ئە هات بۆ لای شینخ بابە عەلی. ئیتر بابە عەلی بوو، گەلنی جۆرە نمونە ی لە لا کۆ ئە بوو هەو. ئالتون ئە فەندی و خواجه شەلمۆ لە بازارا یە کتریان ئە ناسی، زۆر جاریش لای بابە عەلی یەکیان ئە گرتەو هەو ئە وەندە یتر ناسراویان کۆ کتر ئە بوو هەو. لە گەل بابە عەلیدا بە بی پەردە بازار ی هەموو جۆرە قەسە یەکیان گەرم ئە کرد. من ناوێرم بلیم ئەوا مووسلمانیک و جوولە کە یە ک و گاوری ک کۆ بوونە تەو، مە گەر هەر شینخ بابە عەلی خۆ ی بیوتایە. کە لیان ئە پرس ی وای جواب ئە دایەو.

رۆژیک شینخ بابە عەلی ئەوا لە گەل شەلمۆو ئالتون ئە فەندیدا پینکەو دانیشتبون. بە ئالتون ئە فەندی ئە لئنی: ئالتون ئە فەندی حەزرتی عیسا گەورە تر بوو یا حەزرتی موسا؟ ئالتون ئە فەندی ئە لئنی: قوربان! پرس یاری وا چۆن ئە کە ی؟ دیارە حەزرتی عیسا گەورە تر بوو. ئە لئنی: چۆن؟ ئە لئنی: «حەزرتی عیسا مردووی زیندو ئە کردەو، کە چی حەزرتی موسا زیندو ئە مراند. حەزرتی عیسا هەر لە بیتشکەدا قەسە ی ئە کرد، کە چی حەزرتی موسا لە پاش هەشت سال هاتە قەسە کردن؛ ئەویش ئە وەندە پاراپیو لە خوا و تی خوا یە تۆزی زمانم بەرە لاکە بۆ ئەو خەلک لە قەسە تیبگەن. بەو نالی عەلیە تاخوا تۆزی زمانی دایە. چۆن حەزرتی عیسا گەورە تر نییە؟»

خواجه شەلمۆ دەمی بوو بە تەلە ی تەقیو. ئەمجا رووی کردە ئالتون ئە فەندی و تی: «هە ی زۆلە! تۆ ئە وەندە زیرە کی بۆ چی مووسلمان نایی؟»

ئالتون ئە فەندی و تی: «ئە گەر خوا بیەو ی مووسلمان ئە بم». خواجه شەلمۆ و تی: «وہ لالا خوا ئە یەو ی، بەلام شەیتان نایە لئنی. ئالتون ئە فەندی و تی: «کەواتە خواجه شەلمۆ ی گوێرە کە من شوین ئەو یان ئە کەوم کە بە هیتز ترە».

- مەلا ماری کۆکی و مەلا حەمە مینی وە لاش لە دیواخان ی قەرە نیاغای مامشا دانیشتبون سەریان خستبوو بە نا گوێ یە ک، لە بەر خۆیانەو قەسە یان ئە کرد. قەرە نیاغای و تی: «ها مە لاینە ئەو دەروو دە لە سە ی چی هەلئە بە ستن؟ خیرا مەلا ماری ئە لئنی: «قوربان ناوی جەنابت بە خیر و چاکە دینین».

- مستەفا نەریمان گێرایەووە وتی:

ئەو کابراجافە کە حەمەپاشای جافی کوشت، رۆژیک تەفەنگیک ئەگرێ بەدەستەووە، حەمەپاشا بە تەنھا لەخێوەتەکەمی خۆیا دانیشتبوو. کابرا ئەچیتە ژوورەووە بۆی، حەمەپاشا کە چاوی بێ ئەکەوێ بەو جۆرە ئەلێ: «دەوێت باوک! باوکت وەگالۆکەووە نەهاتووتە ژوورەووە ئێستە تۆ وە تەفەنگەووە دیت؟» [کابراش ئەلێ]: «پاشا! باوکم باوکی نەکوژیاگە، من باوکم کوژیاگە». ئەمە ئەلێ و تەقەمی لێی هەلئەستێنی و ئەیکوژی.

- حەمەدی وەسمان هەبوو رینی کەوتبوووە ئەو خوارە، لێیان پرسی خەلکی کویت؟ وتی: «هێشتا ژنم نەهیتاوە».

- لەو ولاتی خۆشناوەتییە لەگوندی «هەناروی» مەلاوێس ناویک هەندێ پەنیریان بۆ بردبوو. فەقیهەکانی پەنیرەکەیان خواردبوو، لە هەر کامیانی ئەپرسی ئەبیوت من نەمخواردوو. پەنیر سەری تیاچوو. ئەمجا بەمەلایان وت وا پەنیرەکە نەماو کەسێش نازانی کێ خواردووێ؟ مەلاش وتی: «ئاو ئەزانی پەنیری مەلا کێ خواردووێ».

- «میران»ی کۆری دوکتۆرسەلاح میرانی تەمەنی لە شەش سالانا بوو. لە هەولێر بەدوو میل ئەچووین بۆ هەوارگەمی پیرمەم. من هانی ژنەکانم داو خستمنە ترومبیلەکەمی دوکتۆر سەلاحووەو ئەو لێخۆری. من و هەندێ کەسێش لە ترومبیلەکەمی لای منا بووین. میران لەگەڵ من بوو، هەرکە هاتم سوار بووم ئەوەندە توورە بوو بووم لەژنەکان وتم: «هەر کەس لەگەڵ ژنا بێ لە جەهەنەم دایە». ئەوەندەم زانی میران بەبێ وەستان وتی: «کەواتە باوکم ئێستە لە جەهەنەمدایە؟»

- ئەم قەسەمی خوارەووە من بەناوی مفتی زەهاویەووە بیستوو، هەر چەندە هەندیکیش ئەلێن هی ئیمامی ئەبوحنەیفەیه:

جاریک مفتی زەهاوی لەبەغدا ئەچیتە لای سەرتاش بۆ سەر تاشین، مفتی ریشی قەلەم ئەکرد و دانامەیکەمی زیادی تی کەوتبوو. سەرتاشەکە ئەو مووہەسیانە کە کەوتبوونە ریشی مفتییەووە یەکەیکە هەلیئەکەندن. مفتی وتی: ئەووە بۆچی هەلیانئەکیشی؟ وتی: قوربان ئەگەر هەلیانئەکیشم زیاد ناکەن مفتی وتی: «کەواتە رەشەکان هەلکیشە».

- مفتی زه‌هاوی له‌به‌غدا هه‌موو دهم سنگ و به‌رۆکی به‌ده‌ره‌وه بووه. جارێک کاپرایه‌ک پیتی ئه‌لیت قوربان پیاویکی زانای وه‌کوو تو که له‌گه‌ل والی و هه‌موو جوړه پیاوی گه‌وره‌دا دانه‌نیشی جوان نییه بۆت که وا سنگ و به‌رۆکت به‌و جوړه به‌ده‌ره‌وه بی. ئه‌ویش ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر عه‌بیم هه‌ر ئه‌وه‌بی، ئه‌وا ئه‌وه‌شم شارده‌وه». ده‌ست ئه‌با که‌واو کراسه‌که‌ی ئه‌داته‌وه به‌سه‌ر سنگیا.

پووداوه‌کانی رابوردوو

- پێش ئه‌وه شه‌ری جیهانی دووهم بێته پێشه‌وه، به‌تاییه‌تی له‌سالانی ۱۹۳۲-۱۹۳۹ به‌تاییه‌تی سالانی ۱۹۳۴-۱۹۳۷ خانه‌قای مه‌حوی له‌سلیمانی به‌هۆی ته‌ری و چه‌شه جوانه‌که‌ی مه‌لانه‌سه‌دی مه‌حویه‌وه شویتیک بوو له‌و شویتانه که ناوو نیشانی کۆنی رابواردنی سلیمانی پیشان ئه‌دا.

مه‌لانه‌سه‌د چه‌وشه‌ی خانه‌قای به‌گۆل و گۆلزارو چه‌وزو قه‌سره‌وه کردبوو به‌به‌ه‌شته بچکۆله‌یه‌ک. که‌ئه‌که‌وته شه‌وانی جمعه‌و سێ شه‌نبه ئه‌ربابی زه‌وق و ئه‌ربابی ده‌نگ له‌ویدا کۆ ئه‌بونه‌وه. سه‌ماوه‌ری هه‌شت ته‌رخان تی ئه‌خراو قۆریه‌ی عه‌جه‌می ئه‌خرایه سه‌ر. له‌هوجره وه‌یا له‌به‌ر هه‌یوانا، کورپو کال و فه‌قی دانه‌نیشتن به‌گۆینده‌یی و به‌فنجانین و به‌قه‌سه‌ی خۆش راپانثبوارد. له‌که‌ر کووکه‌وه شیخ عیزه‌دین و وه‌ستاخالدو مه‌لاقادری قه‌ره‌حه‌سه‌نی گه‌لی جار ئه‌هاتن بۆ ئه‌وه شیخ عیزه‌دین و وه‌ستاخالد به‌ده‌نگه مه‌لانکه‌یه‌که‌یان ئه‌و به‌زمه ئه‌وه‌نده‌یتر بگه‌یه‌نن به‌ئاسمان. ده‌نگی گۆینده‌کان و بۆنی گۆله‌کان تو بلیت له‌ئاسمانی خانه‌قای مه‌حویدا وه‌یا له‌گیانه‌که‌ی مه‌لانه‌سه‌دا هه‌ر له هاتوچوودا بن و رابواردنی پێشووی سلیمانیمان بێتته‌وه بیر؟

- پۆژی ۱۹۵۶/۹/۹ بوو سه‌عات پینجی پاش نیوه‌رۆ له‌گه‌ل حه‌سه‌ن به‌گی مه‌حموو پاشای جافدا پێکه‌وه له‌هه‌له‌بجه ده‌رچووین. پووبه‌پووی خورمال بۆ چاو پێکه‌وتن و سه‌یر کردنی مزگه‌وته کۆنه‌کانی ئه‌و شویته میژووویه. ئۆتۆمۆبیل، ئۆتۆمبیله‌که‌ی حه‌سه‌ن به‌گ بوو، مه‌حموو لێی ئه‌خوورپی. ترمبیله‌که‌ رادیوی تیاوو، قه‌وانی «سێ گا» ی سه‌یدعه‌لی ئه‌سفهری

کوردستانی لە ئیستگەیی بەغداددا ئەو کاتە خرابووه سەر. رادیو کرابووه گوێمان لە دەنگە بەسۆزە کە ی سە ی عەسکەر بوو کە ئە یوت:

هەر وه ک پێشەنگی سەر قافلە ی عەجم
سەحەر نەسەحرای نەجەف بۆ جەم
بەو هۆیەوه حەسەن بەگ ئەمە ی خوارەوه ی بۆ گێرامەوه وتی:

ئەوا سالی ۱۹۲۶ه، لە گەل ئەحمەد بەگی وه سمان پاشادا - کە ئەو سەردەمە هەردوو کمان جۆشی گەنجایە تیمان بوو - لە هەلەبجە شەویکی دەمەو پایز لە ژووره بچکۆله تاییه تیه کە ی مالی ئەحمەد بەگای دانیشتبووین. ئەحمەد بەگ پیاویکی هەبوو حەمە عەلی ناوبوو، بە حەمە عەلی وت کە نە یەلێ ئەو شەوه کەس بێت بۆ لای، بەو نیازە کە ئیمە ئەو شەوه بەزمیکی تاجرانە بگێرین. ئەحمەد بەگ بە دەستی خۆی هەموو جۆره خواردنەوه و مەزە یەکی نامادە کردو بە راستی نەوه ک بوو بە بەزمی تاجرانە، بە لکوو بوو بە بەزمیکی شاهانە ی دوور لە هەموو دلته نگیه ک.

سەر و پێک نرا بە سەرەوه و نەنرا حەمە عەلی لە نا کاو کردی بە ژوورا وتی ئەوا سە ی دیک هات نازانم چی بکەم؟ ئەو قسە کە ی هەر لە دە مابوو کتوپر یە کینکی تر کردی بە ژوورا، کە سەرمان بەرز کردەوه زە لامیکی بالا بەر زمان بەرچاو کەوت. باو هشی میزەرە ی سەوزی بە سەرەوه یه، عەبا یه ک ی رهشی ماو هتی بە شانە وه یه، ریشیکی رهشی پری قەلە مکرای پتو ه یه، وتی: «سەلام علیکم» و بە یئ قسە دانیشت. حەسەن بەگ وتی بە راستی ئیمەش لەو سەر و دیمەنە بە تەواوی شلە ژاین و لە شەرمانا بە پە لە پەل کە وتینە شاردنەوه ی قاپە عەرەق و پێک و مەزە و هەلساینە سەر بێ و لە بەری راست بووینەوه. کە سە ی د دانیشت زمانی هەلپیتایه وه وتی: «ئاغە گەل بەندە سە ی ئەسکەری کوردستانیم. فەرموو دانیشن». کە ئەمە ی وت تۆزێ روومان کرایه وه دانیشتین و بە خیراتمان کرد. ئەویش تێگە یشتبوو کە ئیمە خەریکی چین. لە پاش تۆزیک وتی: «ئاغە گەل بەزمی خۆتان تیک مە دەن، بەندە ییج ئەربابم. ئەو ئەسپاو گە لە دەر کەن».

ئیمەش دلێک رازی و دلێک نارازی شتومە کە کان کە شاردبوو ماننە وه هیتامانە وه مە یدان، بەلام هەر شەرمان ئە کرد و دە ستمان بۆ نە ئە برد. ئەمجا وتی: پێکیک بۆ منیچ تیکەن. ئیمە هەم پیمان خۆشبوو هەم پر کیشیمان نە ئە کرد. ئەحمەد بەگ سێ پێکی تیکردو یە کە مینی دایە دەست ئەوو ئیمەش هەر یە کە یە کینمان گرت بە دە سته وه. سە ی عەسکەر پێکی وەرگرت و هەستایه سەر پێ. پێکە کە ی نزیک ی پێکی ئەحمەد بەگ کردە وه و دای لە

پیتکه‌ک‌هی ته‌قه‌ی لی هه‌ستان و وتی: «به‌سلامه‌تی سه‌ری ئیوه» و نای به‌سه‌روهه و دانیشه‌وه. سه‌یرمان کرد راسته زۆر ئه‌رباب بوو، ئه‌و له‌ئیمه‌ گه‌لی وه‌ستا تر بوو. توژی مات بوو پاشان وتی: «ئاغه‌ پیتکیکی تر بۆ ئه‌م ئاغه‌ی خۆتانه‌ تیکه‌وه». پیتکی تری بۆ کردوو دایه‌، ئه‌ویشی نابه‌سه‌روهه. سه‌یرمانکرد ورده‌ورده‌ رنگی سوور هه‌لگه‌راو ده‌ستیکی به‌رز کرده‌وه. توژی میزه‌ره‌که‌ی لار کرده‌وه و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌ستی کرد به‌وتن. پاش ماوه‌یه‌ک که گه‌رم بوو دایه‌ چریکه‌و ده‌نگی بۆ به‌رز کرده‌وه. له‌گه‌ل حه‌نجهره‌که‌یا شووشه‌ی په‌نجهره‌کان که‌وته‌ شه‌ک و شوک. ئه‌وه‌نده‌مان زانی خپ شووشه‌ هه‌موو که‌وته‌ خواره‌وه، جامی په‌نجهره‌ خپه‌ی کرد. که‌چاک سه‌یرمان کرد هه‌ر چی ئه‌هلی هه‌له‌بجه‌یه به‌ده‌وری زووره‌که‌دا کۆ بونه‌ته‌وه له‌و نه‌وایه‌ سه‌رسام ماون. ئه‌وی راستی بی ئیمه‌ش هه‌یج ئیختیاریکمان تیا نه‌ماو ئه‌توانم بلیم که‌وتین.

- تشرینی دووه‌می ۱۹۳۰ یه، له‌گه‌ل فه‌قی براییمی دۆلاویدا له‌پشده‌ری ئه‌و دیوو ریمان که‌وته «نووره‌دین». ده‌مه‌ده‌می زه‌رده‌په‌ری خوراواوو، رووبه‌رووی دیواخانه‌که‌ی «هه‌باسی مه‌حموواغا» بووینه‌وه، وتیان هه‌باساغا له‌راوه. زۆی پێ نه‌چوو نزیکه‌ی ده‌پانزه‌ زه‌لام له‌ گرده‌که‌وه به‌ره‌و به‌رزایی به‌ردیواخانه‌که‌ بوونه‌وه، هه‌موو به‌ پینان هاتن. پیاویکی چوار شانیه‌ی به‌خۆوه‌بووی دارپژراوی له‌به‌ر بنه‌وی به‌کورته‌بالا ئه‌هاته‌ به‌رچاو، رانکو چۆخه‌یه‌کی عاده‌تی له‌ به‌رابوو شه‌که‌ری جه‌مامه‌دانه‌یه‌کی ریشووداری به‌ده‌ستووری پشده‌ر به‌سه‌روهه بوو، پشتینیکی سێ چوار قه‌دی له‌پشتابوو، خه‌نجهریکی پیاکردبوو، پینج تیریکی ئیرانی نابوو به‌نهره‌ی شانیه‌وه، رووبه‌رووی ئیمه‌ هات. چاک و چۆنی له‌گه‌ل کردین؛ زۆر ساده‌ بوو وتی با بچین بۆ دیواخان.

ئیمه‌ش هه‌ر چاوه‌رپێ هه‌باساغان ئه‌کرد که‌ بینه‌وه. تۆمه‌ز ئه‌مه‌ ئه‌م پیاوه‌ هه‌باساغا بوو که‌ پشده‌ری ئه‌و دیو له‌به‌ر هه‌باسی مه‌حموواغا نووره‌دین پشتی ئه‌له‌رزا. وا دیاربوو ئه‌م پیاوه‌ به‌لای ئیمه‌وه‌ ساده‌ بوو، ئه‌گه‌ینا له‌راستیدا وانه‌بوو، دیواخان و ده‌سه‌لاتی له‌ هه‌موو ئه‌و ناوه‌دا ناوی ده‌رکردبوو. به‌یانی مالاواییمان له‌و ده‌سه‌لاته‌و دیواخانه‌و له‌ نووره‌دین کردو به‌رپێ که‌وتین.

هه‌ر له‌و سه‌فه‌رده‌ا هاتینه «گاپیلوه‌ن» ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ بوو چوینه‌ مزگه‌وته‌که‌. دنیا ساردبوو ئاگر له‌ بوخاری مزگه‌وته‌که‌دا کرابوووه‌ چوینه‌ به‌ر ئاگره‌که‌. مزگه‌وته‌که‌ پر بوو هه‌ر که‌سه‌ له‌ ناشی لپی ئه‌کرد. ئه‌وه‌نده‌مان زانی کتوپر کش و ماتیه‌ک هات به‌سه‌ر

خەلکە کەدا. ئیمە لە ئاشی خۆمان ھەر نەکە وتین. من پرسیم ئەوە بۆج وا خەریکە بێ دەنگ بون؟ یەکی وتی: ئەوە حاجیە باساغا ھات؛ واتە ھەباسی سەلیماغا. ئەو جینگای تاییەتی خۆی ھەبوو کە ئەھات بۆ مزگەوت لەسەفی یەکەما لەپشت ئیمامەوہ دائەنیشت.

من ھەندێ وشە لەو ولاتی پشدرە فیر بوو بووم وەکوو «چاپلوس، عەجەم، بێ پروا و ھتد». ئەو سەردەمە زیتەلەو قسەکانم زیاد لە ئەندازە ی تەمەن و ری و شویتە کەم بوو. لەگۆی ناگردانە کە قسەم ئەکردو ئەمدا بەیەکا، ئەوئەندەم زانی خەلکە کە درنیان داو پیاویکی بەدیمەنی ریش تۆبی ماش و برنج، کورتەک و شەرۆالیکی ماوتی زەردی عەجەمی لەبەرا بوو، پشنتینیکی چەند قەفی چیت، پینچیکی چیتی پشدرەبانە ی بەسەرەوہ بوو، تزییحیکی بەدەستەوہ بو «سبحان اللہ» ی ئەکرد ھات لەتەنیشتمەوہ دانیشت. تۆمەز ئەمە حاجیە باساغایە دەنگی قسەکانی من گۆبی زرنگاندۆتەوہ ھاتووہ بۆ ھال و ھەوال؛ منیش نازانم. دەستی کرد بە قسەکردن لەگەلما وتی: ئی! کاکە قەفی دەنگ و باسی عەجەمەکان چییە؟ منیش وتم: «چاپلوسن». ئەوئەندە تیر تامازرۆ بوو بۆ قسە. ئەو بەنیازیکی ئییرسی و منیش ھەروا بەسەدەیی ولام ئەدایەوہ. ئیتر نازانم ھیچ کەلکیکی لیم وەرگت یان نە؟ ئەوئەندە ئەزانم ئەو سەردەمە پشدری ئەم دیو لەگەل عەجەمەکانا ریک نەبوون، ئیتر بانگی شتیوان درا، قامەت کرا، وا بزەنم حاجی شیخ موحسن ئیمام بوو نوژی شتیوان کرا. حاجیە باساغا وتی با بچینەوہ بۆ دیواخان. کە چوینەوہ دیواخان، دام و دەزگایەکی زۆر سەیرم ھاتە بەرچاوا، لەکتییە ئەفسانەکانا باسی دیواخانی وردە پاشاکانم خویندبووہوہ، ئەو دیواخانە ئەفسانە ی لئی کردم بە راستی. ئەو شەوہ لەوئ بووین و بەیانی مالایایمان کردو بەری کەوتین.

ھەر لەو سەفەرەدا ھاتینە سوورەقەلات مالی «رەشە ی ئەولاغا» لەئاغای میراو دەلی پۆشتەو بەرداخ ی وەکوو رەشە ی ئەولاغام کەم دیبوو. ھەر لەخۆی ئەھات ئەو کورتەک و شەرۆالی ماوتە، پشنتینیکی شالی عەجەم لەپشتا، خەنجەری دەستک ماھی بەکەمەرەوہ، تزییحی کارەبا بە مستوہ کە یەوہ، ئەم چیتە جوانە ریشوودارە بەسەرەوہ، قوندەرە ی شبرەو لەپیدا، لەدیواخانە کە لەسەر دۆشەک دانیشتبوو. پیاوان و خزمەتکاریش لەو لاوہ ھەموو بەتفەنگەوہ وەستا بوون.

لەگەل ھەندێ لەپیاوہ کانی قسەیان لە رەوہ ئەسپەکەوہ ئەکرد. تەمەنی ئەو سەردەمە لە دەوری سی سالیکا ئەبوو، خۆی زۆر بەشۆخ و شەنگی رانەگرت. قسە ی ئەوہ یان لێوہ ئەکرد کە کچە دۆمیکی تا ئەو پەر جوان و نازدار لە «کیلی» ھە یە دلی لێچووہ ئە یەوئ ماری بکا،

به‌لام له‌بەر به‌گژاده‌ی میراوده‌لی و له‌بەر تانووتی خه‌لک ناتوانی پیتی به‌جهرگی خویا بنی بو
ئه‌و ئیشه.

«کاکه‌مین»ی براگه‌وره‌ی -که‌ته‌مه‌نی له‌ده‌وری شه‌ست سالا ئه‌بوو- ئه‌و به‌پینچه‌وانه‌ی
ره‌شه‌ی ئه‌ولاغا ئه‌وه‌نده گوی به‌جلوبه‌رگ نه‌ئه‌دا. هه‌موو کۆششی له‌سه‌ر ئه‌ده‌بیات و
ئه‌شعاری شاعران بوو. تا ئه‌و سه‌رده‌مه‌ من که‌م که‌سم دیوو که‌وه‌کوو «کاکه‌مین» شاره‌زای
غه‌زه‌لیاتی حافزی شیرازی بن؛ به‌راستی چاکی ئه‌زانی. ئیسته‌ش شکه‌له‌که‌ی له‌بەر چاومه
که‌چۆن به‌یه‌ک چاوه‌وه‌ شاره‌زای ئه‌و هه‌موو ئه‌ده‌بیاته‌ بوو. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ مه‌لامه‌مه‌دی
جوورستانی له‌وی مه‌لابوو.

شه‌ویکیشمان له‌وی رابواردو رووبه‌رووی شاری سلیمانی بووینه‌وه. گه‌لنی پاش نوێری
خه‌وتتان بو به‌قه‌یوان و ئه‌زمه‌را سه‌رکه‌وتین. نم نهمی باران ئه‌باری. که‌سه‌رکه‌وتین دیمه‌نی
شاری سلیمانی ده‌رکه‌وت، گلۆپه‌ی کاره‌با له‌ناو شارا جریوه‌ی ئه‌هات. یه‌که‌م شتیکی جوانم
چاویکه‌وتیبی تا ئه‌و سه‌رده‌مه‌ دیمه‌نی ئه‌و شاره‌بوو له‌و شه‌وه‌ تاریکه‌دا که‌ئه‌و گلۆپانه
جریوه‌یان ئه‌هات. ئیسته‌ش هه‌ر ئه‌و دیمه‌نه‌ له‌گۆشه‌ی په‌ره‌کانی دلما به‌جوانی ماونه‌ته‌وه؛
چونکه‌ له‌ژیانما ئه‌وه سه‌ره‌تای دیمه‌نیکی جوان بوو له‌و بابه‌ته‌وه که‌من بیینم.

رۆژان رۆژی له‌دوایه؛ له‌سالی ۱۹۴۵ دا ئه‌و ره‌شه‌ی ئه‌ولاغایه‌ که‌من به‌و شوخ و شه‌نگیه
چاوم پیتی که‌وتبوو، له‌به‌غدا چاوم پیتی که‌وته‌وه، زۆر شه‌ره‌بار بوو. ئه‌و جلوبه‌رگه‌ جوانانه
هه‌موو گۆرپاوبونه‌وه به‌رانبه‌ر و چۆخه‌ییکی شه‌رو جووتی که‌وشی دراو، جامه‌دانه‌یه‌کی چلکن
به‌سه‌ره‌وه، به‌راستی گریانم هات. جگه‌ له‌مه‌ ئه‌و دام و ده‌زگا و دیوه‌خانه‌ که‌ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له
پشه‌ه‌را چاوم پیکه‌وت، زه‌مان هه‌رینی و خاوه‌ن دیواخانی به‌ده‌ره‌ده‌ری که‌وته‌ گۆشه‌ی
شاران و گوندان. ئیسته‌ نه‌خۆیان مان و نه‌ ناوو نیشان و نه‌ دیواخان. زه‌مان له‌گه‌ل که‌سدا نییه
نابێ پشته‌ی پێ به‌ستری.

- سالی ۱۹۴۲ رۆژی شه‌شی مانگی ئاغستۆزی ئه‌و ساله‌یه. دیاره‌ ئه‌و سالانه‌ من
خه‌ریکی کاروبارو نووسینی گۆفاری گه‌لاویژ بووم که‌ له‌به‌غدا ده‌رئه‌چوو. شه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ی
جیهانی دووه‌میش له‌سالی ۱۹۳۹ دا هه‌لگیرسابوو؛ دنیا هه‌موو بوو به‌ئاژاوه.

ئینگلیزه‌کان ئیسته‌گه‌یه‌کی کوردیان بو پڕویاگه‌نده‌ی خۆیان له‌ «یافا» داناوو. له‌عیراقا
عه‌بدوللاگۆران، ره‌زمی قه‌زازو ره‌فیق چالاکیان ناردبوو بو یافا که‌کارو باری ئه‌و ئیسته‌گه‌یه
هه‌لسووړین؛ به‌راستی ئیسته‌گه‌ش له‌و رۆژانه‌دا گه‌هی ئه‌هات.

من لەبەر کاروباری گەلاوێژ لەو رۆژی شەشی مانگەدا چووم بۆ «مدیریە ی دەعیایە ی عامە» کە ئەو سەردەمە ئەو مدیریە یەش ھەر لەوەزارەتی داخلیە بوو. «محمد باشقە» لەوێ بوو؛ واتە لەمدیریە. پیاوانی محەمەد باشقەم لەو رۆژانەدا بەسەر گەلاوێژەوہ لەبیر ناچیتەوہ. من کە لە یێ پلێکانەکان سەرکەوتم، ئەوەندەم زانی لەو لاوہ «ئەدمۆنس» ھاتە خوارەوہ. مستر ئەدمۆنس موستەشاری وەزارەتی داخلیە بوو لەلایەن ئینگلیزەوہ، وەخۆیشی ئینگلیز بوو. ھەر کە ھاتەخوارەوہ لووت و بزووت تووشی یەک بووین. ئەیناسیم، چاک و چۆنیەکی گەرمی لەگەڵ کردم و وتی ئەوہ بۆ کوێ ئەچی؟ وتم ئەچم بۆ لای محەمەد باشقە لەدعایە. وتی کەواتە منیش ئەگەر پێمەوہ شویتەکە ی خۆم و ئەم چوونەم ناکەم. کە لەوێ دەرچوویت ئەبێ بیت بۆ لای من ئەمەوێ تۆزی پێکەوہ دانیشین و قاوہ کیش ئەخۆینەوہ. وتم باشە، ئەگەر زوو لەئیشەکەم بوومەوہ دێم. ئەدمۆنسیش وەکوو من و تۆ کوردی ئەزانی، چ بەقسەکردن و چ بەنووسین.

ھەر دوو کمان بەقالدرمەکەدا سەرکەوتین؛ ئەو بەلای چەپا گەرایەوہ بۆ شویتەکە ی خۆی و من بەلای راستا چووم بۆ دعایە بۆ لای محەمەد باشقە. تۆزی زیادم پێچوو لەوێ ئەوەندەم زانی یەکیەک کردی بەژووراو وتی مستر ئەدمۆنس چاوہر پیت ئەکا. ئیتر ھەستام و چووم بۆ لای ئەو. ئەو کەسەش کە ھات دیار بوو کە سکر تێرەکە ی بوو.

ھەر کە چوومە ژوورەوہ ئەدمۆنس ھەستاو ھات بەپیشواز مەوہ. زۆر بەگەرم و گۆری دەستی کرد بەقسەکردن و لەزەنگەکەیدا. کابرای سکر تێر ھاتە ژوورەوہ ئەدمۆنس پیتی وت چاو قاوہمان بۆ بینن و کەسیش ئیتر نەیتە ژوورەوہ. دوو بەدوو ماینەوہ. پاشان وتی: مامۆستا! ئەوا ئیمە لە یافا ئیستگە یە کمان بەزمانی کوردی بۆ ئیوہ دانا. دیارە ئەم ئیستگە یە خزمەتێکی چاک ئەکا بەزمانی کوردی؛ بەتایبەتی ئەو کەسانەش کە لە سەرین ئیمە بروامان پێیانە کە خزمەتێکی باش ئەکەن بەزمانە کەتان. ماوہ یەکە ئەمەوێ چاوم پیت بەکووی لەم ڕووہوہ پرسیاریکت ئێیکەم، ئەوا ئیستە باش بوو ریکەوت. لەو کاتەدا دوو قاوہیان بۆ ھتاین و پیاوہ کە چووہوہ دەرەوہ.

وتم فەرموو. وتی: پرسیارە کە ئەبێ بەدوو پرسیار. یەکەم بیر و باوہری کوردەکان چییە بەرانبەر بەم ئیستگە یە کە ئیمە دامانناوہ؟ دووہم بیرو باوہری خۆت چییە لەم ڕووہوہ؟ وتم: مستر ئەدمۆنس بەلامەوہ زۆر سەیرە ئەم پرسیارە کە تۆ لەمنی ئەکە ی؟ من چیم تا ولامی تۆ بدەمەوہ؟

وتی وا مه‌لی؛ تو گو‌فاریکی وه کوو گه‌لاویرت له‌به‌رده‌ستایه. به‌حوکمی روژنامه‌چیتی هه‌لسوکوت له‌گه‌ل هه‌موو جووره که‌سیکا نه‌که‌ی به‌تاییه‌تی خوینده‌وارانی کورد. که‌م که‌س هه‌یه وه‌کوو خاوه‌ن کو‌فارو روژنامه‌په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خه‌لکا هه‌بیت.

وتم مسترئه‌دمؤنس تکات لیئه‌که‌م ئەم پرسیاره له‌یه‌کیکی تری بکه. وتی: هه‌ر له‌تۆی ئەکه‌م، چونکه که‌م که‌س هه‌یه به‌ئه‌ندازه‌ی تو له‌گه‌ل خه‌لکا بیت. وتم تکا نه‌که‌م وازم لی‌بینه. وتی نابئ. وتم: مسترئه‌دمؤنس، خه‌لکی چی؟ ئەم خه‌لکه که تو ئە‌یانینی دوو به‌شن: به‌شیکیان هه‌ر له‌هیچ تیناگه‌ن ته‌نها له‌کارو باری تاییه‌تی خو‌یان نه‌بی، له «ساحب» به‌ولاو هه‌چیت نازانن؛ به‌شه‌که‌ی تریشیان که دینه لای یه‌کیکی وه‌کوو جه‌نابت ئە‌لین «ساحب» که‌چونه ده‌روهه جنتوتان ئە‌ده‌نی.

فلانی هه‌رکه ئەوه‌م وت ره‌نگیکی هیناو بردی. ئەو روومه‌ته‌گه‌ش و سووره‌ی وه‌کوو لیموی زه‌رد هه‌لگه‌راو هه‌تا به‌ینیک قسه‌ی هه‌ر پی نه‌کرا. راستی منیش له‌قسه‌کانم توژی په‌شیمان بوومه‌وه، له‌دلی خو‌ما وتم چیمکرد به‌خۆم.

پاشان هاته‌وه قسه‌و وتی: باشه باوه‌ری خو‌تم پی بلی: وتم مسترئه‌دمؤنس تکات لی ئەکه‌م له‌خۆم گه‌ری. وتی نابئ هه‌ر ئە‌بی بیلیت. به‌ته‌واوی شیرزه‌ی کردم. وتم مسترئه‌دمؤنس راستی باوه‌ری من ئە‌وه‌یه: تا ئیشتان هه‌یه ئەم ئیستگه‌یه ئیش ئە‌کا، که ئیشتان نه‌ما ئیستگه‌که‌ش نامینی. وتی مامؤستا چون شتی وا ئە‌بی؟ وتم وه‌للا ئە‌مه باوه‌ری منه‌و تویش زۆرم لی ئە‌که‌ی بو قسه‌کردن. به‌لام ئە‌وا هه‌ستیش ئە‌که‌م که‌گه‌رم و گو‌ریه‌که‌ی نه‌ماوه‌و له‌دلا زۆر پره.

زه‌مان هینای و بردی، له‌مایسی ۱۹۴۵ دا شه‌ر دوایی هات. دوای ئە‌وه ئیستگه‌ی کوردی یافا که‌وته کزبوون. زۆری پی نه‌چوو گو‌ران هاته‌وه، پاش به‌ینیکی تر ره‌مزی قه‌زایش هاته‌وه. دوا چۆر ره‌فیق چالاک گه‌رایه‌وه‌و ئیستگه‌ به‌ته‌واوی سه‌ری تیاچوو.

عه‌بدوللا به‌گ که هه‌ر هاته‌وه که‌وته ده‌رده‌ل کردن که چۆن هه‌ر له‌گه‌ل دوایی هاتنی شه‌ریان بلاو کرده‌وه ئیتر له‌گه‌ل ئە‌وانیسا که‌وته لووت و پوت.

ریکه‌وت زۆر سه‌یره! له‌پاش چه‌ند سال و له‌پاش دوایی هاتنی جه‌نگ و له‌پاش نه‌مانی ئیستگه‌ی کوردی یافا، روژیکی تر هه‌ر له‌داخلیه‌وه هه‌ر له‌هه‌مان شوینی سه‌رقالدرمه‌دا تووشی ئە‌دمؤنس بوومه‌وه. من ده‌ست پیشکه‌ریم کرد، له‌پاش چاک و چۆنی ده‌ستم بو ریشه بی ریشه‌که‌م بردو وتم: «ها مسترئه‌دمؤنس جیمان وت؟» وتی: «ئئ بی قه‌زابی مامؤستا

نەمە سیاسەتە». منیش وتم بەلێ ئاخر منیش ئەموت سیاسەتە. ئیتر لەیهک جیا بووینەو، ئەو سەرەو خوا و من سەرەو ژوور بووینەو.

- سالی ۱۹۳۴هـ رابواردنی سلیمانی جوړیکی تر بوو. حەمدی ئەفەنی چایچی -خاوەنی فەوانی ئای ئای- پریاریدا پەردە پلاویک لەمالهوه دروست بکاو بۆ نیوه رۆژی ئەو رۆژه - که رۆژی سێ شەنبە بوو- بەیئیتە مزگەوتی حاجی مەلارەسوول بۆ ئەو دەستە دۆست و برادەرانی که بانگی کردبوون بیخون. دەستەکش بریتی بون له:

مەلامستەفای حاجی مەلارەسوول، وەستا ئەورەحمانی کهبایچی، وەستا ئەحمەدی حاجی سەیفوللا، خالد ئەفەنی، دەرویش ئەحمەدی چایچی، حاجی مەلعارفی بستۆ، وەستا سالحی چایچی، حاجی عەزیزی تووتنچی، مەلاحەسەنی شاتری، دیارە منیش بەشوئیانەو. نوێزی نیوهرۆ کرا. حەمدی ئەفەنی ماله کهیان نزیک بوو لەمزگەوتەکهوه، دوو سێ جار هاتوچووی مالهوی کردو هەر جار که ئەهاتەووه رەنگی زیاتر تیک ئەچوو. حەمدی ئەفەنی خۆی لەخۆیا توورە بوو لەو هاتوچووهشدا ئەوئەندەبتر ناگری گرتبوو. لەئیمە وایه پەردە پلاوه که ریک نەکهوتوووه لەشەرمەزاریدا توورە بووه. ئیمە هەموو هەستمان پیکرد. مامۆستا مەلامستەفا هاتە قەسو و تی:

حەمدیە فەنی! هیچ توورەیی و شەرمەزاری ناوی، ئیمە هەموو براین و خیزانی مالیکی، خۆ غەریب نیت. دوور نییه له مالهوه ئیشیان هەبووبی بۆیان ریک نەکهوتیبی نان دروستکەن، ئیستە ئەنیرینه بازار له کهبابە نایابەکهی وەستا ئەورەحمانمان بۆ دینن و نان ئەخۆین. ئیتر بۆچی خۆت سەغەلت ئەکهی؟

حەمدیە فەنی ئیتر خۆی نەگرت. وتی مەلامستەفا ئەوه تو ئەلێ چی؟ نانی چی و شتی چی؟ من ئەوا سال و عەيام و زەمانە ئیمەرۆ هەوسم هەستاوه لەو قەحەبابەیی ژنم، هەر که ئەچمەوه بەپەله سەیر ئەکهەم سێ چوار دیلەقۆر لەژووره کهدان. ئەبیه مە ژووریکی تر ئەو خراپتر. ماله کهمان ئیمەرۆ بووه بە نیرگەله کهی سەی ئەحمەدی بابەرەسوولەوه. نازانم ئەم هەموو ژنە چیه ئیمەرۆ روویان کردووته مالی ئیمە؟ منیش بەخیر ئەبی بۆ خۆم سەبر بکهەم تا سالیکی تر ئەم وەختە.

لەپاشا پەردە پلاویان هینا، بەلام چ پەردە پلاویک؟ پەردە پلاویکی شیرداخی، بەرۆنی زەنگ و برنجی بسکان و دەست و پەنجەیی ئەجەخان لێ نرابی، ئەبێ چ پەردە پلاویک بوو بێ؟ ئای حەو جار سلاو له رۆنە زەنگەکهی ئەو رۆژه.

نهم باسه تا ۱۹۳۹ قسهت بۆ ئەکەم چونکه لهو میژووهدا ئیتر من ئاگام لئ براو که وتمه به‌غدا.

- رابعه خان هه‌بوو له‌سلیمانی مالیان له‌گه‌ره‌کی ئەسحابه‌سیی بوو. نانه‌وا بوو له‌بازار. که ئەلیم نانه‌وا بوو نه‌وه‌ک وه‌کوو ئەو ژنانه که له‌مالانا نانه‌وا‌ییان ئەکرد، به‌لکوو نانه‌وا بوو وه‌کوو پیاوان. نانه‌واخانه‌که‌ی له‌خوار دوکانه‌که‌ی مه‌لاعه‌لی سه‌حاف و به‌ته‌نیشته دوکانه‌که‌ی حه‌مه‌ی شازمه‌مانه‌وه بوو له‌بازاری ماست فرۆشه‌کان.

کولێره بازار ئەو سه‌رده‌مه هه‌ر دوو کولێره‌ی به‌سی پوول بوو. ئەگه‌ر یه‌کن کولێره‌یه‌کی بویستایه به‌دوو پوول بوو.

نهم رابعه‌خانه - که به‌رابعه‌سنه‌یی به‌ناو بانگ بوو - شیره ژنیک بوو له‌ژنانه‌ی سلیمانی. به‌یانی له‌مال ده‌رئه‌چوو کراس و که‌وایه‌کی ژنانه‌ی دریزی له‌برا بوو، له‌سه‌ر کراسه‌که‌وه پشینی هه‌بوو، مشکیه‌کی ئەکرد به‌چارۆکه‌وه ئه‌یدا به‌ناو شانیا، سه‌رو پینچیکه‌ی ژنانه‌ی سلیمانیانه‌ی ئەبه‌سته‌وه. جگه‌ره‌یه‌کی قامیسه ئه‌نا به‌لا لێوه‌یه‌وه و به‌و جۆره ئەچوو بۆ دووکان. که ئەچوو دۆشه‌کیکی بچووکیان بۆ دانا‌بوو، هه‌ویرکه‌رو نانه‌وا هه‌موو شتیکیان حازر کردوه، ئەوانه‌ش هه‌موو پیاو بون، نهم ئیسه‌ی خۆی هه‌ر ئەوه بوو پاره‌ی وه‌رئه‌گرت.

به‌مجۆره تا ئیواره ئەمایه‌وه. پاش عه‌سر که نان ته‌واو ئەبوو دانه‌نیشته له‌گه‌ل پیاوه به‌رده‌سته‌کانا حسابی ئەکردو باری به‌یانی پیتی ئەوتن و ئەگه‌رپایه‌وه بۆ ماله‌وه. معامله‌ی هه‌بوو له‌گه‌ل ئەهلی ده‌ره‌وه‌دا؛ گه‌نمی لئ ئەکرین و ئەیکرده عه‌ماره‌وه. ئەو پیاوو نانه‌واو به‌رده‌ستانه بلیم نازانم وه‌کوو چی لئی ئەترسان؛ هه‌موویشی به‌رۆژانه راییگرتبوون.

له‌گه‌رانه‌کانیا عه‌باو شتی به‌سه‌روه نه‌بوو. مه‌به‌سته له‌مه ئەوه‌یه ژنیکه‌ی وا سه‌ربه‌ستی به‌بئ عه‌باو په‌چه له‌ناو شاری سلیمانی‌دا و ئیسه‌ی پیاوان بکا ئەمه نه‌بوو. تازه کچانی قوتابخانه په‌یدا بووبون ئەوانیش ئەبایه به‌په‌چه‌وه عه‌باوه بونایه ژنیک ئیسه‌ی پیاوان بکا ئەمه هه‌ر نه‌بوو.

- هه‌تا سالی ۱۹۴۸ هه‌ندئ ئیش و کار هه‌بوو ئەمانه هه‌ر تاییه‌تی بون به‌جوله‌که‌وه؛ وه‌کوو خومه‌خانه‌گه‌ری، زیرنگه‌ری. مووسلمانه‌کان نه‌ئه‌بوا ئەمجۆره ئیسه‌نه‌یان بکرایه؛ چونکه زۆر زۆر شووره‌یی بوو. له‌ولاتی ئەرده‌لانا ته‌نانه‌ت بازرگانی، واته‌چیت و کوتال فرۆشتن، پاره‌گۆرینه‌وه - واته «سه‌رافی» - هه‌ر ئەبوا جوله‌که بیکرایه. دوکتۆری و

حەكیمی بۆ مووسلمانەكان عەیب بوو. بۆ ئاغەوات و بەگزا دەرهوێ شارەكان «فەرمانبەری» (مۆزەف) ئەگەر بیانکردایە حەپایان لە هەموو عالەما ئەچوو. لەگوندەكانا ماله جووله كه هەبوو. ئەم جووله كانە ئیشتی گرانی لادییان نەئەکرد، چەند پریاسكەیه كی داودەرمان و دەرزی و دەزوو خەنەو و سەمە - كە هەموو تاباری كەریك نەئەبوو - سەرمایهی ژانیان بوون. لە ئاغەو مسكینی گوندە كە باشترو پوخته تر رایانته بوارد.

- شیخ ماری سەلمەخان كە بە شیخ ماری «قازانقایە» بە ناوبانگ بوو، پیاویكی هەتا بلیت نان بەدو دل فراوان بوو. جووری رابواردنی ژانی لە شاهانە ئەچوو. یەكێ لە جووری ژیانە كە ی ئەو هەبوو زۆر حەزی لە راو بەراز ئەكرد. لەبەر ئەو بە دایمی سی چل سەگی بە چەشە ی راوی هەبوو، كە لەبەر خزمەتكردنی ئەم سەگانه چەند مالی بە خێزانەو بە خێو ئەكرد. رۆژێك لە گەل دەستە یەك لە خزمە كانی و لە خزمەتكارە كانی ئەچێ بۆ راو. روو ئەكە نە ئەو بناری «تەنگیسەر» ه، لە ناو پارچە مەرەزە یە كا «مالۆس» یك هەلئەستین. لە لایە كە وە تەنگیچی و لە لایە كە وە گە لە سەگ دەوری مالۆس ئەدەن.

لە ناو مەرەزە كە دا داریكی بچكۆلی تیدا ئەبێ، «گۆخل» ه كە لە بن دارە كە دا ئەبێ. مالۆس روو ئەكاتە دارە كە. كا برای گۆخل لە ترسا بە دارە كە هەلئەزنی و بە هەر جوور بی خۆی پێوە راگیر ئەكا. دارە كە ش ئەو هەندە بێ تینە لە وانە یە كا برا كە بیزوێتەوە دارە كە بشكیت بۆ نە گبە تی ئەو مالۆسە ش دیت لە بن دارە كە دا ماتە ئەكا.

كە مالۆس ئەچیتە ئەو شیخ ماری لە ولایە بانگ ئەكا ئەلێ: «هۆ كا برا بە مەر قەدی شیخ سماییلی والیانی بكۆكی، وە یا بیزوێتەوە تەنگیكت پێوە ئەنیم و ئەتكۆژم. هیچ مە كە تا چاریكی ئەم مالۆسە ئەكە ی».

كا برا بە چاری هەناوی دائەكەوێ: ئەگەر ئەبزوێتەوە لە ولایە بە تەنگ ئەيكۆژن؛ ئەگەر نابزوێتەوە لەم لاو بەرازە كە سەیری ئەكاو ئەبەوێ بە شفرە دارە كە لە بن بێنێ.

بە هەر جوور بوو بەراز لە بن دارە كە ئەرە تینن و لە دواییدا ئەيكۆژن. ئەمجا شیخ ماری كا برا بانگ ئەكا و لێی ئەپرسی راستم یێ بلی، بەلام راست هیچ درۆ مەكە. بە مەر قەدی شیخ سماییلی ولیانی ئەگەر راست قسە بكە ی چیت بوێ ئەتەمی. لەو وەختە كە من بەو جوورە بانگم كردی چیت وت؟ ئەویش ئەلێ: «وەللا یا شیخ ئەوێ راستی بی و تم خواپە تو منت خستە بەینی دوو بەرازەو: ئەگەر ئەبزوومەوە ئەو بەرازە ئەمكۆژی؛ ئەگەر نابزوومەوە ئەم بەراز ئەمخو. جا خواپە كە یفی خۆتە ئیستە تویش ئەمكۆژی و نامكۆژی كە یفی خۆتە؟»

ئەلنی: شیخ مارف قاقا دەست ئەکا بە پینکەنین. جارئ ھەر لەو شوینەدا چی لەبەرا ئەبین بەکەواو سەلتەو پالتوو چەفتەو پشتینەووە بۆی دائەکەنی و ئەیداتی، کە ئەچیتەووە بۆ مالهووە دووسەد قەران تریشی خەلات ئەکا.

- کارەساتی دەوران زۆر سەیرە، بۆیە قسە، قسە ی لئ ئەبیتەووە.

«خەلپەزە» ی ھەمەوێن پیاویکی دیارو بەدیمەنی ھەموو ولاتیک بوو؛ لەو سەردەمەدا لە «مەیدان» و «ھۆرین شیخان» دائەنیشت. دنیای تەماع بەینی ئەوو ھەمەپاشای جافی تیکدا بوو.

پۆژیک خەلپەزە لەبەینی کۆرە کۆرە ی ھەمەوێنا دائەنیشتی و ئەلنی: ئەبئی ئەو ھەمەپاشای جافە بگرم و بیھینم سەری بېرم، ئەو سەرو کەللەییە بەریشە زلەکەییەو ھەلواسم بەژێر سکی ماینەکەما.

ئەم قسە ی خەلپەزەییە ھاوار ئەپەرئ تا ئەگاتە کوستانی «بەس» و «مەولاناوا» لەولاتی «بانە» -کەشوین ھەواری ھەمەپاشا ئەبئی. قسەکە ئەگاتەووە بە ھەمەپاشا ھەمەپاشاش ئەلنی: ھەروەھا ئادە ی جاف بەچوارسەد سواری جافەو ھاوێزەنگی تەقین، ھەواری ئەو سالی ھەمەولاناوا لەخۆی ھەرام ئەکا و دیت بۆ ولاتی «مەیدان». لەبەرەبەینی شەویکی تاریکا ئەدا بەسەر بەرە ی خەلپەزەدا. چارەنووس لەچارە ی خەلپەزە ی ناوداری ھەمەوێندی نووسیوو کە بکەوێتە دەست ھەمەپاشای جاف.

ھەمەپاشا ئەبگری و سەری ئەبڕئ. جارئ لەشەکە ی دینئ ھەلیئەدەری و پەری ئەکا لە بارووت و پیکەووە ئەنووسینیئەووە ئاگری پینو ئەنی، بارووت ئەتەقیتەووە ھەر پەرزۆلە گوشتیکی ئەبا بەلایکدا. سەرەکەشی دینئ ھەلیئاوسی بەژێر سکی ئەسپەکەیاو بەو جۆرە بەرەو دوا ئەگەریتەووە بۆ ھەوارگە ی کوستانی مەولاناوا ئەلنی: خەلپەزە ئاوا سەری من ھەلاوەسی بەژێر سکی ماینەکەتا؟

- لە ۱۹۰۸ دا خۆت ئەیزانی ئیمپراتوریەتی عوسمانی لەئاخر و ئۆخری پیریدا بوو. ئەو پۆژە ی سولتان عەبدولحەمید وای ئەویست کەشیخ سەعیدی کۆری سەیدمەحمەدی کۆری کاکەحمەد لەولاتی سلیمانی بنیرئ بۆ ئەستەمۆل؛ بەلام دەستە ی بەرە ی کاکەحمەد زۆر بوو، حوکومەتی ئەو پۆژە ھەروا بەو سانایی پیتی ئەئەکرا شیخ سەعید بنیرئ بۆ ئەستەمۆل. ریکەوتیش وابوو ھەر لەو سەردەمانەدا حوکومەتی سلیمانی -کە عەبدولحەمیدبوو- ناردبوو بەشوین مەحمووپاشای کۆری ھەمەپاشای جافدا. مەحمووپاشا بەنزیکی سیسەد

سوارەووە دیت بۆ سلیمانی. ئەم ھاتنە ی ئەم بەم سوارانەووە وای بردبوووە دلی خەلکەووە کە گواوە بۆ ئەو ھاتووە یارمەتی ھوگومەت بەدا بۆ ناردنی شیخ سەعید بۆ ئەستەمۆل. لەگەڵ ئەو ھەشا و نەبوو.

ھوگومەت شیخ سەعیدی ناردو شیخ سەعید لە مووسل کوژراو دەنگ وای بلاو بوووە کە ھوگومەت دەستی لە کوژرانی شیخ سەعیدا ھەبە.

شیخ مەحمودی کۆری شیخ سەعید - کە لە گەڵ باوکیا ئەبێ - لە مووسل لە پاشا کوژرانی باوکی خۆی ئەگە یە نیتەووە ولاتی سلیمانی. وە کوو شیرێ برسی لیدی بۆ تۆلە سەندنەووە ی باوکی؛ چ لە ھوگومەت، چ لەو کەسانە کە بوون بە ھۆی کوژرانی باوکی لەشاری سلیمانی و ولاتی سلیمانیدا. دەستە یەکی زۆری بۆ ئەم نامانجە پیکەووە ناو.

دیسان لەم وەختە شا ھوگومەت ئەنیریتەووە بەشوین مەحمووپاشای جافا کە بیت بۆ سلیمانی. مەحمووپاشا بە شەشەد ھەوسەد سواری جافەووە دیت بۆ سلیمانی. کورە کورە ی جاف کە ئەزانن مەحمووپاشا بۆ سلیمانی ئەچێ و لەو سەردەمانە شا لووت و پووتی ھوگومەت لەگەڵ مەحمووپاشادا تۆزی باش نییە و لەلایەکی تریشەووە شیخ مەحموودیش لەوێیەو شیخ مەحموودیش بەقسە ی خەلک وای چوووە تە دلێووە کە جاری پیتشو ئەگەر مەحمووپاشا نە ھاتایە بۆ سلیمانی، شیخ سەعیدی باوکی نە ئەتیرا بۆ ئەستەمۆل و لە مووسل بکوژری، لە بەر ئەمە لە کوشتنی شیخ سەعیدا مەحمووپاشا ھاو بەشە؛ کەواتە ئەبێ تۆلە ی لی بکاتەووە.

ئەم دوو دەنگو یاسە لە ناو شوۆرە سواری دەستە ی مەحمووپاشادا بلاو بوووە. ئەم دەستە یە ھەتا لە سلیمانی نزیکتر ئەبوونەووە ژمارە یان کە مەر ئەبوووە. لە ھەر قوناقیکا بە شیکیان خۆیان ئەدزیووە تا گە یشتنە ناو شاری سلیمانی لە شەشەد ھەوسەد شوۆرە سواری جاف، مایەووە «شەست» کەس. ئەوانەش لە پشتمالە ی مەحمووپاشا خۆی بوون.

مەحمووپاشا بەم شەست سوارەووە دیتە ناو شاری سلیمانی و ئەچیتە مالی «ئەو رە ھماناغا». لە پاش ھەسانەووە بەخۆی و بە پیاووە کانێووە ئەچێ بۆ «سەرا» کە ئەو سەردەمە لە شوینی دەبوو کە بوو.

لەو لایە شیخ مەحمووە کە ئەبیت وای مەحمووپاشا ھاتووتە سلیمانی و مەحمووپاشاش گۆیا دەستی لە کوشتنی شیخ سەعیدا ھەبوو بەخۆی و بە لەشکر یکی کۆکە کەووە روو ئەکاتە ناوشار بۆ کوشتنی مەحمووپاشا. لەو وەختە دا کە مەحمووپاشا ئەچێ بۆ سەرا دیارە ئەزانن چۆن کارە ساتیک ئەبێ، پیاووە کانی خۆی ھەموو فیشە ک ئەخەنە بەر تەنگ و تەنگ ئەگرن

به‌ده‌سته‌وه‌و ده‌ست نه‌خه‌نه سەر تیسه‌که. مه‌حموو پاشا نه‌خه‌نه ناوه‌راستی خۆیان و به‌و جوړه‌پۆلیس که مه‌حموو خدری کورپی خله‌په‌زه ئه‌بێ پیاوه‌کانیشی هه‌موو له‌ ده‌ره‌وه‌ راهه‌وه‌ستن مه‌حموو پاشا و مه‌حموو خدر پیکه‌وه‌دوو به‌دوو له‌ژووړپیکا ئه‌مینه‌وه.

له‌و لاهه‌شیخ مه‌حموو که ئه‌بیته‌ت وا مه‌حموو پاشا چوو‌ته‌ سه‌راوه‌ ئه‌که‌ویته‌ سەر ئه‌وه‌ که په‌لاماری سه‌را بداو سه‌را بگریته‌ت. به‌هه‌له‌داوان ئه‌م خه‌به‌ره‌ دینن بۆ مه‌حموو خدری مودیری پۆلیس. مه‌حموو خدر لایه‌نی مه‌عمووریه‌تی له‌بیر ئه‌چینه‌وه‌و ده‌ماری عه‌شره‌تی ئه‌بیزوینتی، ئه‌لی: «عه‌شره‌ت پشتی عه‌شره‌ت نادا به‌زه‌ویدا ئاده‌ی پۆلیس». فه‌رمان ئه‌کاته‌ سه‌ر پۆلیس که بچن سه‌ر سه‌راکه‌ بگرن، مه‌فه‌زی پۆلیس به‌تفه‌نگه‌وه‌ هه‌موو که‌لین و قوژبنی سه‌ربانی سه‌را ئه‌گرن و پیاوه‌کای مه‌حموو پاشاش ده‌ورو به‌ری ده‌رکی سه‌راکی ئه‌ته‌نن و سه‌را قایم ئه‌بیته‌ت.

له‌م وه‌خته‌دا ریش سپیانی سلیمانی به‌قورعانیکه‌وه‌ ئه‌چن سه‌ری ری به‌شیخ مه‌حموو ئه‌گرن و ئه‌لین بیکه‌ به‌خاتری ئه‌م قورعانه‌ بگه‌ریوه‌. سه‌را قایم کراوه‌و له‌ هیج و پووچ ئه‌بێ خوین له‌ش بیا. مه‌به‌ به‌ هۆی رزانی خوینی بی گوناخان و با سلیمانی تیک نه‌چێ. شیخ مه‌حموو که‌به‌قورعانه‌وه‌ ئه‌چن به‌پیریوه‌، له‌به‌ر قورعانه‌که‌ ئه‌گه‌رپته‌وه‌و واز له‌فیکره‌که‌ی خۆی دینتی.

له‌م لاهه‌ -که‌سه‌ لیره‌دایه‌- له‌جۆشی ئه‌و شله‌ژانه‌دا که‌وا مه‌حموو پاشا و مه‌حموو خدر پیکه‌وه‌ دوو به‌دوو له‌ ژووړه‌که‌دا دانیشتون، مه‌حموو خدر روو ئه‌کاته‌ مه‌حموو پاشا و پیتی ئه‌لی: «ئه‌ری مه‌حموو پاشا ئه‌و وه‌خته‌ که‌حه‌مه‌پاشای باوکتیان کوشت عومرت چه‌ند بوو». مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بووه‌ که‌به‌م قسه‌یه‌ ئه‌یه‌وی تانوو تیک له‌مه‌حموو پاشا بداو دلی بریندار بکا. مه‌حموو پاشاش ئه‌لی: جه‌نابی مه‌حموو خدر له‌و وه‌خته‌دا که‌حه‌مه‌پاشای باوکم کوژرا عومرم ۳۲ سال بوو؛ به‌لام له‌و وه‌خته‌دا که‌ هه‌ر چه‌مه‌پاشای باوکم خله‌په‌زه‌ی باوکتی کوشت عومرم بیست سال بوو.

مه‌حموو خدر ئیتر نایه‌ته‌ زمان و پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌شکری شیخ که‌ ناوشار توژی ئارام ئه‌بیته‌وه‌، مه‌حموو پاشا هه‌له‌سته‌تی و دیته‌وه‌ بۆ مالی ئه‌وره‌حماناغا.

- «تامووراغا» هه‌بوو پیاویکی ده‌وله‌مندی به‌ده‌سته‌لات و خاوه‌نی مه‌رو شوانکاره‌ بوو. له‌هه‌ولیر دانه‌نیشته‌ت، تووشی نه‌خۆشیه‌کی گران بوو بوو. گه‌لی ولاتان گه‌رابوو، دوکتوره‌کان هه‌ر ئه‌وه‌یان بۆ ده‌رکه‌وتبوو که‌ ئه‌مه‌ ریخۆله‌ی پیچی خواردوووه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که‌ عومری

سەرکەوتوووه تاقەتی ئەوەی ئەماوه کە «عەمەلیات» بکری. دوکتۆری مووسل و بەغداو شام هەر لەسەر ئەمە بوون بەلککوو هی لەندەنیش لەبەر ئەمە تامووراغا رۆژ بەرۆژ هەر لەکوئی ئەداو هەر بەرەو پیری مردن ئەچوو، ئیتر دەستیان لیشت و چاوەرپی ئەوەیان ئەکرد ها ئیستە، ها سەعاتیکێ تر بمری.

ئەم لەم حالەدا بوو، شوانکارەهی هەبوو. رۆژیک یەکی لەو شوانکارانە -کەناوی مستو بوو- هاتبوو رۆنی هینابوو، سەیری کرد مالی تامووراغا لەشین و شەپۆردان. ئەپرسی ئەمە چییە؟ ئەلین، تامووراغا لەحالی خۆیابەتی و هەموو دوکتۆرەکان و توویانە ریحۆلەهی پیتی خواردووو لەبەر عومر گەورەیی نائوان دەستی لێدەن. ئەلی: ئا بمبەن حەز ئەکەم منیش چاوم پی بکەوی. ئەیبەن ئەویش سەیری ئەکا. لەپاش ئەو دەست ئەنی بەسکی تامووراغادا ئەلی: بەلی راستە ریحۆلەهی پیتی خواردووو، بەلام من ئیستە چاکی ئەکەمەوه، بەمەرجیک هەر شتیک ئەلیم بۆم بینن و قسەش نەکەن. ئەلین: باشە. ئەلی: سێ هەلماتی شووشەو قووتویک رۆنی زەیتەم بۆ بینن، وە هەر ئیستەش گونکیکی هەویر لەسەر ساج بکەن بە کولێرەیهکی گەرم و بۆم حازر کەن. هەلماتەکان و قووتووە رۆن زەیتەکی بۆ دینن. تامووراغاش هیچ هیزی ئەماوه و تەنانەت قسەشی ئەماوه.

کابرا دەمی تامووراغا ئەکاتەوه، یەکەیه کە هەلماتەکان ئەخاتە گەرووی. بە پەنجە ئەیخاتە خوارووه رۆن زەیتەکی ئەکا بەشوتیا. کەس و کاری تامووراغا ئەیانەوی دەستی بگرن، ئەلین ئەو لەو حالەدایە تو بەتەواوی خنکانت. ئەلی: من نەموت نابێ قسە بکەن. هەندیکتر لەکەس و کارەکی ئەلین: خۆ ئەو مردوو واز لەم پیاوه شوانە بینن ئەگەر چاک بوووه ئەوا چاک بوووه تەوه؛ ئەگەینا خۆ ئەو هەر مردوو.

کابرای شوانە هەرکە هەلمات و رۆن زەیتەکە ئاوا لی ئەکا ئەلی خیرا کولێرە گەرمەکەشم بۆ بینن. کولێرەهی سەرساج بۆ لائەبەن و بۆی دینن. کولێرەهی گەرمی سوور ئەیتتە سەر سکی تامووراغا بەسەرسکیا ئەیگێرێ؛ ئەوەندەهی ئەگێرێ تا کولێرە وردەورده سارد ئەیتتەوه. ئەویش هەر بەدەست دەستی پیا دینن. سەیر ئەکەن تامووراغا چاوه ئەکاتەوه زۆری پی ناچی کەمە کەمە زمانی گۆ ئەکاو ئەلی: بمبەنە سەر ئاودەست. کورپو خزم و کەس و کار لەخوشیا وەختە پەر دەرکەن. هەلیئەگرن و ئەیبەنە سەر ئاودەست. شوانەکەش لەگەلی ئەچن. تامووراغا دائەنیشی و پاش هەلسانی شوانەکە لەناو پیساییهکی هەلماتەکان هەلئەگرتەوه. واخزمەکانیشی هەموو چاویان لیبە، تامووراغا ئەمجا بەپیتی خۆی ئەگەرتەوه بۆ سەرجیگای خۆی.

له پاش تۆزئ داوای نان ئەکا ئەلئ: برسیمه. شوانه ئەلئ: شۆربایه‌کی تهری بۆبکه‌ن، شۆربای ئەده‌نئ ئەبخوا، دیسان داوا ئەکاته‌وه، شوانه ئەلئ شۆربای بده‌نئ. له‌و ماوه‌یه‌دا جارێکی‌که‌ش ئەچینه‌ سه‌ر ئاوده‌ست. شوانه دوو پۆژ له‌وئ ئەمینته‌وه تا تاموورا‌غا به‌ته‌واوی ئەکه‌وینه‌ خواردن و ئەلئ: هه‌موو شتیکی ئیتر بده‌نئ. له‌راستیدا تاموورا‌غا به‌ته‌واوی ساغ ئەبینه‌وه و هیج عه‌له‌می تیا نامینه‌.

ئه‌مجا له‌کابرای شوانه ئه‌پرسن ئەمه‌ چیه‌و تۆ چۆنی تئ ئەگه‌ی؟ ئەلئ: من وای ئەزانم ئەمه‌ ریخۆله‌ی پیچی خواردووه ئەبئ شتیکی سافی قوورس هه‌بئ به‌و شوینه‌دا و به‌ناو ریخۆله‌که‌دا بروا بۆ ئەوه پال به‌شوینه‌ پیچ خواردووه‌که‌وه‌ بئئ، ئەو شته‌ش به‌عه‌قلئ من هه‌ر هه‌لماتی شووشه‌ بئ؛ چونکه‌ هه‌ر ئەوه ساف و قوورسه‌. پۆن زه‌یته‌که‌ش بۆ ئەوه‌یه له‌گه‌ل هه‌لماته‌که‌دا بروا ناو ریخۆله‌که‌ لووستر بکاو ریگا بکاته‌وه بۆ رویشتنئ هه‌لماته‌که‌. کولیره‌ گه‌رمه‌که‌ش بۆ ئەوه‌یه که‌گه‌رمایی بگا به‌پۆن زه‌یته‌که‌ نه‌وه‌ستی؛ چونکه‌ پۆن زه‌یت به‌گه‌رمایی زیاتر ئەکه‌وینه‌ جووله‌. ئەمانه‌ هه‌ر یه‌که‌ ئیشی خۆیان کرد، هه‌تا له‌ولاوه‌ ئەوه بوو هه‌لماته‌کان ده‌رچونه‌وه پیچی ریخۆله‌که‌ راست بووه‌وه هاته‌ سه‌ر دۆخی خۆی.

تاموورا‌غا ئەوا چاک بووه‌وه ئەمجا رووی کرده‌ مستۆی شوانکاره‌ وتئ: هه‌رچی خپرو بیری ئەمسالی ئەو میگه‌له‌ مه‌رە‌ی من هه‌یه‌ سا هه‌زارسه‌ره‌ یان که‌متره‌ هه‌موو بۆ تۆ. جگه‌ له‌مه‌ دیسان خه‌لاتیکی تریان کردو گه‌رایه‌وه بۆ لای مه‌رو میگه‌لی خۆی.

- له‌فیلی ده‌رۆزه:

سالتئ ۱۹۲۹ بوو ریم که‌وته‌ شاری «بانه‌». دنیا پاش عه‌سرو ده‌مه‌ده‌می ئیواره‌ بوو. له‌ گۆره‌پانی زیندروه‌کانا خه‌لکیکی زۆر راوه‌ستا‌بون به‌ده‌وره‌. زۆریی خه‌لکه‌که‌ سه‌رنجی راکیشام چووم. که‌چووم سه‌یر ئەکه‌م له‌ناوه‌راستی خه‌لکه‌که‌دا ده‌رویشتیکی که‌له‌هور چاروکه‌یه‌کی سپی راخستووه، سندوقیکی به‌ئه‌ندازه‌ی هه‌زار پینسه‌یه‌کی له‌ته‌نیشه‌وه‌ داناوه‌ خۆیشی راوه‌ستاو، سه‌ری سندوقه‌که‌ دادراوه‌ته‌وه، ده‌ست بۆ سندوقه‌که‌ را‌ئه‌کیشی و به‌زمانیکی پاراو که‌ گری نایه‌ته‌ به‌ری ئەلئ: «خه‌لکینه‌! ئەزانن ئەم سندوقه‌ چی تیدایه‌؟ ئەم سندوقه‌ ئەژده‌هایه‌کی تیدایه‌ شاخی ده‌رکردووه، تووکی به‌سه‌ر زه‌ویدا ئەکشی، چاوه‌کانی بریسکه‌یان دئ، له‌شی له‌ هه‌زار ره‌نگ ئەدره‌وشینه‌وه، گولیکی پیرویی له‌ناسمان شینتر، گولیکی سه‌وزه‌ له‌قه‌رسیلی به‌هار سه‌وزتر، گولیکی سووره‌ له‌گوله‌باخی پادشاهان سووتر، گولیکی زه‌رده‌ له‌کاره‌بای یه‌مانی زه‌ردتر. ئەوی نه‌بیینی له‌دنیا‌دا هیجی نه‌دیوه،

ئەوی بیبینی هەموو دنیای دیو. ناوبانگی ئەم ماره که ئەژدەهایه گەیشتۆته چین و ژاپۆن، گەیشتۆته ولاتی ئەلمان و فرەنگستان. پاره داخەنه سەر ئەم چارۆکه‌یه، چاوتان بکهوی بەم موجزه‌یه».

خەلکیش هەر زیاد ئەکاو دەقیقه بە دەقیقه تامەزرۆی ئەوەن که چاویان پینکه‌وئ، وه‌کوو بارانی بەهار پاره ئەبارئ بەسەر چارۆکه‌دا ئەویش هەر جارە بەقسەکانی زیاتر هانی خەلکه‌که ئەدا بۆ ئەم چاو پینکه‌وتنه. جار‌جاریش سەیریکی پاره‌ی ناو چارۆکه ئەکا ئەلنی هیشتا ماویه بگا بەقیمەتی چاو پینکه‌وتنی ئەو ئەژدەهایه. ئەو عالەمەش هەر وه‌خته رۆحیان دەرچی. هەتا دیت هەر خەلکی تریشیان پتووە ئەنووسی؛ چونکه لەماوه‌ی ئەو سەعاتەدا له هەموو شارە‌که‌دا دەنگی دایه‌وه کهشتیکی وا هاتوو، بەرەبەرە ئەهاتن بۆ چاو پینکه‌وتنی.

کابرای دەرۆیش ئەمجا که‌وته ژماردنی پاره‌و ئەیوت: ئەوه‌نده تمەن، وه‌یا ئەوه‌نده قەرائی ماوه بگا به‌و ئەندازه‌یه که من ئەیلیم. خەلکه‌که‌ش ئەوه‌نده به تاسه بوون هی و هەبوو دوو جارو سێ جار پاره‌ی فری ئەدا بۆ ئەوه له‌و تامەزرۆیه رزگاری بی و چاوی به ئەژدەها بکه‌وئ. قسەکانی کابراش ئەوه‌نده کاریگەر و مینشکی خەلکه‌که‌ی به‌جۆری شله‌ژاند بوو یه‌کنی نه‌بوو بیر له‌وه بکاته‌وه که ئەژدەهایه‌کی وا چون له‌سندوو‌قیکی وا بچووکا جیگای ئەبیته‌وه.

کابرا به‌مجۆره قسانه هەر هانی خەلکی ئەدا هەتا دنیا بوو به‌پاش نوژی شیوان و تۆزی تاریکایی داها. خەلکه‌که‌ش ئەوه‌نده وه‌رەز بوون هی و ابوو ئەجولا بۆ ئەوه بچی پەلاماری بدا به‌لام هیتەر دەستی ئەگرت.

کابرا که‌زانی به‌ته‌واوی دەستی خۆی وه‌شاندو دنیا تاریک بوو، وه له‌وانه‌شه ئەگەر زیاتر بکیشی لێدان ئەخوا، هینای چارۆکه‌که‌ی کۆکرده‌وه. نووره‌که‌یه‌کی دەرکرد هەموو پاره‌که‌ی رزاندە ناویه‌وه، لولیدا و خستیه باخه‌لیه‌وه، چارۆکه‌که‌ی به‌ست به‌سەریا. هەر دوو چاکی لێ به‌لادا کرد، سندوو‌قه‌که‌ی هینایه پیتشه‌وه. دەستی کرد به «یا‌هوو، یا‌مه‌نه‌وو، پیری هەمه‌دان و سولتان ئیسحاق، شای مه‌ولانا‌وا و شاسواری مایده‌شت، کلاو زیرینی کرماشان و تاجداری خۆراسان، گومەزی پەنده‌هارو مەزارگە‌ی بوخارا، هوو مه‌ده‌د یا‌عه‌لی!»

ئەمانه‌ی وت و دەستی برد سەری سندوو‌قی لادا تووله سوچه‌ ماریکی دەرگرددو گرتی به‌ده‌ستیه‌وه. خەلکه‌که‌ که ئەمه‌یان دی، هی خوین گەرمیان تیا هەبوو په‌لاماریان دا، هی تریش هەبوو ئەیوت وازی لێ بێنن ئەم باوه‌حیزه. کابراش سندوو‌قه‌که‌ی خیر! دایه بن هەنگلی و تووله ماره‌که‌ی گرت به‌ده‌ستیه‌وه، پتیه‌کی هەبوو چواری تری بۆ قەرز کرد، دپنی

دا به‌خه‌لکه‌که. دنیاش به‌ته‌واوی تاریک بوو، بۆی ده‌رچووو خۆی ده‌رباز کردو کهس نه‌یزانی بۆ کوی چوو.

- له‌کوردستانی ئیرانا به‌تایبه‌تی تا دوایی هاتنی جه‌نگی گه‌وره‌ی به‌که‌م (۱۹۱۴-۱۹۱۸) ده‌رامه‌تی میری له‌ ولاتا به‌و جۆره بوو که هه‌ر به‌گ وه‌یا ناغا وه‌یا خانیک که‌وا خاوه‌ن گوند و دیهات بوون دوا‌ی ئه‌وه که حاسلات هه‌له‌ئه‌گیرا ئه‌و مالکه ئه‌چوووه ئه‌و شاره که‌گونده‌کانی ئه‌و که سه‌ر به‌ ویسون له‌گه‌ل حوکومه‌تی ئه‌و شاره‌دا -که‌سه‌ر به‌شا بوو- ریشه‌که‌وت سالی ئه‌وه‌نده پوول بدا به‌میری. ئه‌مه‌ی یه‌ ئه‌وترا «مالیات». ئه‌مجا ئه‌و مالکه بی‌جگه له‌حقه‌ی ملکانه‌ی خۆی ئه‌و پاره له‌مسکینه‌کان کۆ ئه‌کرده‌وه و ئه‌یدا به‌حوکومه‌ت. ئیتر ده‌رامه‌تی حوکومه‌ت له‌م سووچه‌وه بریه‌تی بوو له‌وه.

وه‌کوو ده‌ر ئه‌که‌وی ئه‌م ره‌وشته‌ه‌ی سه‌رده‌می کۆنی حوکومه‌تانی فارس بوو مابووه‌وه، وه‌یا ه‌ی سه‌رده‌می سه‌ده‌ی چواره‌می ه‌یجری بوو به‌چاو حوکوماتی ئیسلامیه‌وه.

- «فه‌قی قادری ره‌باتی» پیاویکی پیاوانه‌و قسه‌زان و به‌ده‌سه‌لات بوو. له‌وه‌ختی خۆیا یه‌که پیاوی «شیخ مه‌حمودی» حه‌فید بوو. وتی: له‌ ه‌یج شتیک ناته‌واویم نه‌بوو: له‌مال، له‌ولاخی چاک، له‌ئه‌ولاد. له‌گه‌ل شیخ مه‌حمودا چووین بۆ که‌رکووک و میوانی «سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا» بووین. ئه‌و سه‌رده‌مه پیاو نه‌بوو له‌ولاتی که‌رکووکدا ناوی هه‌بێ ته‌نها سه‌ید ئه‌حمه‌دخانه‌قا نه‌بێ. ته‌نها مه‌عموره‌کانی حوکومه‌ت به‌یانیان پێش چوووه دایه‌ره‌یان و ئیواران له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یا نا تا نه‌چونایه دیوه‌خانی سه‌ید ئه‌حمه‌دو قاوه‌یان نه‌خواردایه‌ته‌وه نه‌ئه‌چوووه سه‌ر ئیش و لای مالی خۆیان. که‌چووین چه‌ند رۆژیک له‌لای سه‌ید بووین.

رۆژیک سه‌ید پیتی وتم: «فه‌قی قادر ئه‌ته‌وی ده‌وله‌مه‌ندیکی ته‌واو بیت و بێ ئه‌قل بی. یا ئه‌ته‌وی پیاویکی ژێرو داناو لات بیت؟»

منیش ئه‌وا دیاره له‌سامانی دنیا له‌سه‌ر ه‌یج په‌کم نه‌که‌وتوووه نایه‌ت به‌دلما که‌ئه‌م سامانه‌ی من هه‌مه له‌ده‌ستم بێته‌وه. وتم وه‌للا جه‌نابی سه‌ید ئه‌وه‌ی دووه‌م ئه‌وی. فه‌رمووی ئه‌وا بۆم مۆرکردی.

دنیا په‌رده‌یه‌کی تری به‌سه‌ر هات؛ رۆژ نه‌هات رۆژیک تری به‌دوادا هات. ده‌وری شیخ مه‌حمود نه‌ما، منیش ورده‌ورده‌ رووم کرده‌کزی. ژن مرد، مالم له‌ده‌ست بووه‌وه، ولاخی

کەحێلە ھەمووی نیاچوو، ئەولاد دنیای باوکیان بەجێھێشت، ھێچم بەدەستەووە نەما؛ ھەر مامەو ھەمەو و خۆم و خۆم.

ئەم ماوەیە بیست و دووسالێ پێچوو. لەدوای بیست و دووسالە ریم کەوتەووە کەرکووک. لەسەر تیلەمە کاغەزێک نووسیم بۆ سەید ئەحمەد: «جەنابی سەید ئەووەی یەکەم ئەوی». ئەویش لەپشتیەووە نووسییەووە: «فەقێ قادر تازە مۆرکرا. ھەر ئەووەی دووھەمە». سەید ئەحمەد لەپاش بیست و دوو سال تیگەبێشت کەوختی خۆی من چیم وتوووە ئەو چی وتوووە.

- ھەر فەقێ قادری رەباتی گێرایەووە وتی:

میرزای تاییەتی «وەسمان پاشا»ی جاف بووم؛ ھەس و نیەسی لەدەست منابوو، مەحرەمی مال بووم وەکوو یەکنی لەختزانی ئەو مالا.

جووانی خانمی وەسمان پاشا لە ھەموو ئەو ولاتەدا ناوی دەرکردبوو. میوژە رەشکە لەسای گەردەنیا دیاربوو، نەبخۆی نەبکەدی ھەر تەماشای ئەو بالا نەمامەو گۆنا ئالەمی بکەدی. بەراستی خوا یەکنی لەو شیرین نەمامانە کە دروستی کردبوو خانمی وەسمان پاشا بوو. ئەمە لەباری جووانی و نازداریدا، لەباری سالاریشا ھەر تەنھا مەگەر لەدەست خانمی وەسمان پاشا بەتایە کە فەرمانرەوایی و عەشرەتداری ھەموو تۆبی جافی بکردایە تا ئەچوووە سنەو سلیمانی و بانەو شاقەلا.

وتی چەند سال بوو لەدلما بوو بوو بەگرنی کە جارێک من خانم چاوی بی بکەوتایە لەو کاتەدا کە لەخەو ھەلئەستا. چونکە وا چوو بوو دەلمەووە کە ئەو جوانیە خانم ھەبەتی ھی داو دەرمانە. دەمیک بوو لەو باوەرەدا بووم، شوین ھەلئیکا ئەگەرەم. کتۆپر رۆژێک بۆم ھەلکەوت سەر لەبەیانێ بوو، ھێشتا خانم لەخەو ھەلئەستا بوو بەبیانوی ھێنانی قەلەم و کاغەزێک لە ژوورە کەدا کە خانمی لێی نوستبوو چوو مە ژوورە کەووە. منیش مەحرەم بووم ئەمتوانی ھات و چۆی کەم.

ھەرکە سەرم کرد بەژوورە کەدا خانم گۆشەیی کولەیی سەر تەختە کەھی لاداو لەناو جینگاکەیی ھەستاو زەرەخەنە یەک گرتی.

بەلام ھەستانیکی وا ھەر وەک مانگ لە کەل بێتە دەرەووە ئاوا بوو. بەراستی خانم لە جۆشی نیوەرۆو سەریارەدا چۆن چاوی پێکەوتبوو، لەو کاتەشا کە لەناو جینگای بەیانیدەدا لەناکاو ھەستا ھەر واپوو.

تۆزى له زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی ته‌ریق بوومه‌وه. وتى: فه‌قى قادر! ئەزانم بۆچى هاتوى؟ وتم: بۆچى هاتووم خانم؟ وتى: بۆ ئەوه له‌م وه‌خته‌دا هاتوى که‌من بيبىنى بزانی ئەو جوانیه‌ که‌من هه‌مه‌ له‌وه‌خته‌کانى تر هى داو ده‌رمانه‌ يا هه‌ر هى خۆمه؟ فه‌قى قادر! من داو ده‌رمان ناکه‌م، خوا دوو به‌هه‌رى جوانى و مالى پى داوم. به‌داو ده‌رمان و به‌پيسکه‌ی کفرانى ئەو دوو به‌هه‌رىه‌ ناکه‌م.

وتم: خانم چۆنت زانی که‌من بۆ ئەوه هاتووم؟ وتى: «به‌وه‌دا زانيم هه‌ر که‌سه‌رت کرد به‌ ژوو‌ره‌که‌دا له‌پيشا سه‌يرى منت کرد ئەمجا چاوت برد به‌لای قه‌له‌م و کاغه‌زه‌که‌وه».

به‌ راستى ئيتير ئيمانم به‌وه‌ش هینا که‌زه‌کاو زيره‌کى خانمى وه‌سمان پاشا کردبووى به‌و خانمه‌ که‌ ده‌سته‌ جله‌وى ئەو هه‌موو عه‌ش‌ره‌ته‌که‌ی گرتبه‌ ده‌ست.

پاشان وتم: وه‌للا ئەوى راستى بى خانم، راست ئەکه‌ی بۆ ئەوه هاتبووم. خۆ هيج لۆمه‌يه‌کم ناکه‌ی؟ وتى کورم! تو کورپ ئيمه‌ی، ئەگه‌ر ئيمه‌ تو‌مان به‌کورپ خۆمان دانه‌نابى تو وا به‌و جو‌ره‌ سه‌ربه‌ست نابى له‌ هه‌موو ژوو‌رو به‌رى ئەم سه‌رايه‌دا.

- «ئه‌شه‌ره‌فاغای ره‌باتى» پياويكى به‌ناوبانگ و ديارى بوو. له‌سه‌رده‌مى تورکه‌کانا حوکومه‌تى ئەسته‌موول ئەکاته‌ سه‌ر والى مووسل که‌ بيگرن و به‌ده‌ستى به‌سته‌ بينيرن بۆ ئەسته‌موول؛ چونکه‌ ئاوى له‌حوکومه‌تى ئەسته‌موول له‌ولانى سه‌نگاودا ليل کردوه. والى ئەم ئەکاته‌ سه‌ر قائمقامى که‌رکووک که‌بچى بيگرى.

قائمقام به‌خۆى و دووسه‌د ئيستر سواره‌وه له‌ناکاو ئەدا به‌سه‌ر «ره‌بات» داو ئەچيته‌ مالى ئەشه‌ره‌فاغا خۆى له‌مال نابى. ده‌مى نيوه‌رۆ ئەبى. «شه‌مه‌خانى» کچى کاکل ئاغاى فارساغا خيزانى ئەشه‌ره‌فاغا ئەبى. نانى نيوه‌رۆ ئەنيرېته‌ ديوه‌خان. دووسه‌د سيني، هه‌ر سينيەک بريانيه‌کى له‌سه‌ره. له‌ماوه‌يه‌کى زوودا ئەم نانه‌ به‌م جو‌ره‌ حازر ئەبى.

چنان ئەخوړئ. پاشان قائمقام سه‌رىک ئەخاته‌ به‌ر خۆى و ئەلئ: «سوار، سوار بن، زۆر حه‌يفه‌ خانه‌دانى وا که‌ ژنى واى تيدا هه‌بى کوير بيته‌وه. من بۆ گرتنى ئەشه‌ره‌فاغا هاتبووم، به‌لام شاژنى شه‌مه‌خان نه‌يه‌يشت که‌ئەم خانه‌دانه‌ کوير بيته‌وه». ئيتير لئ ئەدا ئەروا ولامى والى ئەداته‌وه که‌ هه‌ر شتيک له‌ ولانى سه‌نگاو روويدا له‌ئه‌ستوى من بى.

ولامی بین ولام

- کابرایەک لە کەرکووک هەتیویکی تاو دابوو، شوینی دەست نەکەوت. سەیری کرد دەرگایەک کراوەتەووە دالانکی لێهە. لە گەل هەتیووە چوونە ئەوێ. کابرای خاوەن مال لە دەنگی هەتیووە بە ئاگا هات و هات سەیری کرد شتیکی وایە. وتی: چۆن ئەبێ لەو دالانی حەوشەیی مناشتی واکری؟ هەر درێژەیی دا بەقسەیی و نەبیربەووە. واکریبوو هەتیووە کە لەمە تووربەبوو و پیتی ناخۆش بوو وتی: «مردووت مرئ! چیبە نایبیربەووە؟ تۆیش وەرە لەناو دالانی ئێمەدا ئەوێنە بەدە هەتا چاوت دەردیت».

- شیخ قادری سیامەنسور بەشیخ حەیبیی تالەبانی ئەلێ - کە هەردووکیان خەزم بوون: بیستوومە هەر کەس هەتیویک واکری لە رۆژی قیامەتا هەتیووە کە سواری سەر شانی ئەبێ. شیخ حەیبیش ئەلێ: «بەخوا شیخ قادرا! هەموو کەسێکم پێ هەلئەگێری بەلام تۆم پێ هەلئەگێری».

- کاک مەسعوود مەحمەد گێراپەووە وتی:

ئەوا لەبەغدا لەجێگایەکی دانیشتیوین، کتوێر لەوکاتەدا عەبدولرەحمان نوورجان هات و قسەیی لەگەران بە ترمییل کرا لەناو شاردا. عەبدولرەحمان وتی: وەللا بابم من ئەم دوو لاقانەم مانگی چوار دینارم بۆ دەگێریتەووە. عەبدولسەمەد حاجی مەحمەد هەلئیدایە وتی: «ئەگەر دوو لاقی کەت ببوایە مانگی هەشت دینارت لۆ دەگەراپەووە».

- دیسان هەر ئەو بۆی گێراپەووە وتی:

هەر لەبەغدا لەجێگایەکی زۆر جەنجال دەرجووبین، دەستەبەک لە دزەبێهەکانیش هەر لەو شوێنە دەرجوون و روویان کردە ئێمە: وتیان: بەکوو لەوی قەرەبالغەیی! سەگ ساحبێ خۆی نانا سیتەووە. خیرا سەمەد وتی: «ئەیی کوو ئێووە ئێمەتان ناسیەووە؟»

- حەسەن بەگێ عەلی بەگێ جاف بۆی گێراپەووە وتی: لەخەمەتی سەید ئەحمەدی خانەقادا دانیشتیوین. شیخ عەلانەدینی بیارە هەموو دەم سکی ژانی ئەکردو «ووەتەبا» (فەتق)یشی هەبوو. سەید فەرمووی ئەو سکی ژان کردنی رەنگ بێ زیاتری لەبەر وەتەباکە

بئ. وتی: منیش وتم ئاخۆ جه‌نابی سه‌ید ئهو وه‌ته‌بابه‌ له‌ کام لای بیت؟ ئه‌ویش وتی: «چووزانم حه‌سه‌ن به‌گ خۆ ده‌ستم به‌گۆنیه‌وه‌ نییه‌».

- پیاویک هه‌بوو له‌ «سنه‌» مه‌لولوی ناوبوو؛ نه‌خۆش ئه‌که‌وئ ئه‌چینه‌ لای حه‌کیم برایم. حه‌کیم برایم پسوله‌ی بۆ ئه‌نووسئ بۆ لای سه‌ی شه‌ریفی ده‌وا فرۆش بۆ ده‌رمان. مه‌ولوو ئه‌چئ ده‌رمانه‌که‌ ئه‌کړئ به‌لام ناخوا. پاشان ئه‌چینه‌وه‌ بۆ لای حه‌کیم برایم و ئه‌لئ چاک نه‌بوومه‌ته‌وه‌. ئه‌ویش ئه‌لئ: ده‌رمانه‌که‌ت خوارد؟ ئه‌لئ نه‌. ئه‌لئ سه‌ندیشت؟ ئه‌لئ: به‌لئ. ئه‌لئ: ئه‌ی بۆچ نه‌تخوارد؟ ئه‌لئ: «حه‌کیم برایم تۆ پوولت خه‌رج کردگه‌ تا بووگی به‌م حه‌کیمه‌، ئه‌شئ زنه‌گانی بکه‌ی. ئاغه‌ی سه‌ی شه‌ریفی ده‌وا فرۆشیش پوولی سه‌رف کردگه‌ تا بووگه‌ به‌و ده‌وا فرۆشه‌ ئه‌ویچ ئه‌شئ زنه‌گانی بکات. منیچ پوولم داگه‌ به‌ ده‌واکه‌و نه‌مخواردگه‌ گه‌ره‌که‌م به‌یتیم و زنه‌گانی بکه‌م».

- ئه‌حه‌ی سه‌رزله‌ هه‌بوو (هه‌ر له‌راسته‌یشدا سه‌ری زله‌ بوو) ئه‌چینه‌ بازاری کلاو فرۆشه‌کان له‌ سلیمانی و ئه‌چینه‌ به‌ر دوکانی کابرایه‌ک له‌ویدا کلاویکی به‌ئه‌ندازه‌ی سه‌ری خۆی به‌ هه‌ر جۆر بئ ده‌ست ئه‌که‌وئ، به‌لام له‌نرخه‌که‌یا له‌گه‌ل کابرای دوکانداردا رئ ناکه‌ون. کابرا پیتی ئه‌لئ: برام مه‌رۆ کلاویکی وا زلت له‌م بازاره‌دا ده‌ست ناکه‌وئ. ئه‌حه‌ش ئه‌لئ: «برام راست ئه‌که‌ی به‌لام تۆیش به‌مه‌ری، چونکه‌ پیاویکی تری وا سه‌رزله‌ له‌م بازاره‌دا ده‌ست ناکه‌وئ».

- له‌ سلیمانی ئه‌حمه‌دی عه‌زیزاغاو میرزامارف زۆرتتر پیکه‌وه‌ ئه‌گه‌ران. رۆژیک ئه‌حمه‌دی عه‌زیزاغاو حاجیاغا له‌ دوکانه‌که‌ی حه‌مه‌سه‌عیدی خه‌یات پیکه‌وه‌ دانیشتون، میرزا مارف به‌ته‌نیا به‌به‌ر دوکانه‌که‌دا تی ئه‌په‌رئ. حاجیاغا ئه‌لئ: «له‌جسنتی هه‌ر دووکتان بم!» ئه‌حمه‌دی عه‌زیزاغا هه‌له‌ئه‌داتی خیرا ئه‌لئ: «له‌جسنتی هه‌ر سیکیان به‌رم!» حاجیاغا ئه‌لئ: سینه‌مه‌که‌ کێیه‌؟ ئه‌حمه‌دی عه‌زیزاغا ئه‌لئ: «دوو مه‌که‌م پئ بلی تا سینه‌مه‌که‌ت پئ بلیتم».

- مه‌لاسماییلی کانیسکان وه‌عه‌زی ئه‌دا ئه‌یوت: هه‌ر که‌س سواری هه‌تیویک بوو بئ ئه‌بئ له‌ رۆژی قیامه‌تا ئه‌و کابرایه‌ هه‌تیوه‌که‌ بخاته‌ سه‌رشانی و له‌و ده‌شتی مه‌حشه‌ره‌دا بیگیپئ.

«عەبەخەیات» ھەبوو لە کۆرە کەدا ھاواری کرد وتی: ئای مالی ویرانم! من ئەبێ ئەو پوژە ھەتیو ھەلبێگرم! ئەم ھەموو ھەم لە کۆی پێ ھەلئەگێری؟ مەلاسمایل ھەر لە ناو ھەندی وەعزە کەدا ھەلیدایەو وتی: «خەمت نەبێ ھی وا ش ھەبە تۆ ھەلبێگری و ئەو ئەرکەت لە کۆل بخا».

- سە ی حسەین ھەبوو خەلکی سنە و کوێر بوو. ھەر کوێری زکماک بوو، ئیشی ھەر گەران بوو بە ولاتانا. پوژیک لەو ولاتی موکریانە مەلایەک لێ ئەپرسی ناغە ی سە ی حسین! لە کتیبیا ئەفەر مووی ئەگەر خوا نەعمە تیکێ لە یە کینک وەر گرتەو ھە لە باتی ئەو ھە نەعمە تیکێ تری ئەداتی؛ خوا کە نەعمە تی چاوی لە تۆ وەر گرتو تەو ھە کوێری کردووی چیتری پیتی داوی؟ سە ی حسین ئەلێ: «جەنابی مامۆستا چ نەعمە تیک لەو ھە باشترە کە رووی جەنابت نایینم؟»

- ھەمە ناغای ھەمە عەلی ناغای مەنگور کوێرکی ھەبوو ئەو لقادری ناو بوو. ئەم ئەو لقادەرە منال بوو، زۆر لاسارو چە تون بوو، بە تاییە تی لە گەل دایکیا ھەر ھێچ بە گوێی نە ئە کرد. باوکی پیتی وت ناخر رۆلە چۆن ئەبێ بە گوێی دایکت نە کە ی؟ ئەویش ئەلێ: «بابە! خۆ دایکم ژنی من نییە بە گوێی بکەم».

- عەلی ئوفیک ھەبوو لە سلیمانی جاریک ئە چیتە لای حاجی برا یماغای خەفاف داوای چوار لیرە ی لێ ئەکا بە قەرز. حاجی برا یماغا ئەلێ: عەلی! من تۆ نانا سم تەنھا جاریک نەبێ لە دالانە کە ی مالی میرزاتە و فیتقا تۆم چاوی پێ کە و توو ھە. ئەمەش ناییتە ھۆی ئەو ھە کە ئیستە من یینم چوار لیرە بە دەم بە تۆ. عەلیش ئەلێ: «حاجی برا یماغا ناخر منیش بۆ یە داوای چوار لیرە لێ ئەکەم چونکە نامناسی؛ ئەگەر بماناسی چوار پوولیشم نادە ی تی». حاجی برا یماغا دەست ئەکا بە پینکە نین و ئیتر نازانم ئە نجامیان بە چی گە یشت.

- شیخ ماری قەرە داغی و مامۆستا مە لاکەریم لە بە غدادا سواری «پاس» ئەبن و بە تە نیش ت یە کەو ھە دائە نیشن. پاشان ژن و کچیکی زۆر سەر ئە کەون و بە پتو ھە رائەو ھە ستن. شیخ ماری ئە یەو ی مە لاکەریم بترسینی ئەلێ: مامۆستا وە لالا یە نجا فلسم نە دە ی تی ھە لئە ستەم بۆ ئەو کچیکی لە تە نیش تەو ھە دانیشی. ئەویش ئەلێ: «کاکە ماری سە د فلس ت ئە دە م ی و ھە ستە».

- ئیسحاقه جوو هه بوو له سلیمانی، رۆژیکى مانگی ره مه‌زان له نیوه‌رۆدا نه‌چى بۆ لای عزه‌تى فاته له ماله‌وه سه‌یر نه‌کا عزه‌ت نان و کهباب نه‌خوا. نه‌ویش به‌بێ قسه‌ داننه‌نیشی و له‌ گه‌لیا ده‌ست نه‌کا به‌نان و کهباب خواردن. عزه‌ت نه‌لئى: گۆشتى نه‌م که‌بابه‌ مووسلمان سه‌رى برپوه تو چۆن لئى نه‌خۆی؟ ئیسحاقیش نه‌لئى: «عزه‌ت نه‌فه‌ندى له‌جوویشا جووی وه‌کوو من هه‌یه؛ وه‌کوو له‌ مووسلمانا مووسلمانی وه‌کوو جه‌نابیشت هه‌یه».

- له‌به‌غدا به «دانا»ى کورم وت با بچین باولیک نه‌کرم و تو بیهینه‌وه بۆمال. زۆر گه‌وره بوو خۆیشم لئى په‌شیمان بوومه‌وه. له‌ پاشا وتم دانا نه‌مه چى لئیکه‌ین؟ وتى: «بابه! چى لئى بکه‌ین؟ من بخه‌ره ناویه‌وه خۆت هه‌لیبگره تا نه‌چینه‌وه بۆماله‌وه».

- مه‌لاجه‌میلی رۆژبه‌یانی نه‌میر گتیرایه‌وه وتى:

له‌تاران له‌کتیبه‌خانه‌یه‌ک له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتبوو میزیک له‌به‌ر ده‌میا بوو. عه‌ینه‌کیکی کردبووه چاوی. عه‌ینه‌که‌که هاتبووه سه‌ر لووتی، کتیبیکى به‌ده‌سته‌وه بوو خۆی خستبوو به‌ شتا سه‌یری کتیبه‌که‌ی نه‌کرد. به‌رانبه‌ر به‌و له‌و به‌رى میزه‌که‌وه دوو کچ دانیشتبوون. نه‌وانیش کتیبیان نه‌خوینده‌وه. یه‌کى له‌ کچه‌کان نه‌و دیمه‌نه‌ی مه‌لاجه‌میلی پیتی سه‌یر نه‌بێ به‌و عه‌ینه‌که‌و به‌و دانیشتنه‌ی، نه‌لئى: مامۆستا نه‌وه بۆچ عه‌ینه‌که‌که‌ت هاتووه‌ته سه‌رلووتت و واشت نه‌خوینتیه‌وه؟ نه‌ویش نه‌لئى: «کچم نه‌وه به‌عه‌ینه‌که‌که سه‌یری کتیبه‌که‌ نه‌که‌م و به‌بێ عه‌ینه‌که‌که‌ش سه‌یری ئیوه نه‌که‌م».

- به‌ر به‌ره‌کانی و یه‌ک نه‌ویستنى شیخ ره‌زای تاله‌بانى و شوکری فه‌زلى له‌سه‌رده‌مى خۆیا ده‌نگى دا‌بووه‌وه. رۆژیک شیخ ره‌زا نه‌یه‌وی پلاریکی ته‌نگه‌به‌ر بگریتنه شوکری فه‌زلى نه‌لئى: «میرزا شوکری! به‌راستى باوو باپیرو نه‌ژادى تو بوون به‌نه‌نگ و عار به‌سه‌ر تووه».

شوکری فه‌زلیش نه‌لئى: «به‌راستى شیخ ره‌زا تۆش بووی به‌عه‌یب و عار به‌سه‌ر نه‌ژاد و باوو باپیرته‌وه». شیخ ره‌زا ئیتر هیچی بێ ناوتری.

- خاله‌هاشم هه‌بوو له‌سلیمانی له‌گه‌ل شیخ بابه‌عه‌لیدا سه‌رو سه‌ودایه‌کیان هه‌بوو. خاله‌هاشم به‌قال بوو، به‌شهو و به‌رۆژ خه‌ریک بوو؛ هیچ پشوو نه‌ه‌دا. رۆژیک له‌سه‌ر چه‌وزى مزگه‌وته‌که‌ تری نه‌شۆرده‌وه. شیخ بابه‌عه‌لی لئى پرسى هاشم نه‌وه‌چى نه‌که‌ی؟

هاشمیش زۆر وەرەس بووبوو، وتی قوربان چووزانم ئەمە پەنجاسالە ئیش ئەکەم ئەم مەشکە رەشە ئەیخوا هەر تیر ناخواو و زیاتر داوام لێ ئەکا (مەبەستی بە مەشکەرەش سک بوو).

شیخ بابەعەلێش وتی: «جا وەرە تۆش تۆلە لێ بکەرەو؛ بێنە ماوێهەک تۆ ئیش مەکە با ئەو کاربکاو ئەمجا تۆ بیخۆ».

- پیاویک هەبوو قادری ناو بوو؛ رۆژیک ئەچیتە لای کویخا حەوێزی شاخەبیسکە - کەخزمیشی بوو- ئەلێ کویخا تا ئیستە ئەوەتە دوو ژنیشم هیناوە کەچی هیچ منالیکم نابێ، نازانم چی بکەم؟ ئەویش: ئەلێ: «ئەمجا بچۆ ژنیکی ئاوس بێنە».

- کورپیک لەو سەرە تەماع ئەکا لەنەنکیکی خۆی (دایکی باوکی) و ئەچیتە سکی، لەو کاتەدا باوکی دێ بەسەرا. کە ئەوە ئەبێنی هاوار ئەکا هەمی هەتیوێ زۆلە ئەوە چی ئەکەمی؟ کورپەش بەدەم ئیشەوێ لایەکی لێ ئەکاتەوێ ئەلێ: «باوێ تۆ ئەمە چل سالە دایکی من ئەگیت هیچ دەنگ ناکەم، من جارێک دایکی تۆم گا کردت بەم هەرایە».

- مەلاعوسمانی کورپی مەلاسالحی کۆزەپانکە رۆژیک لەژووری دەرسا - پۆلی شەشی سانهوێ - قوتابێک لێی ئەپرسی: مامۆستا مارە بەجاش چۆن ئەکری؟ ئەویش بەبێ وەستان ئەلێ: «بچو لەدایکت پیرسە».

- سەمی محەمەدی «هەویە» پیاویکی لەخوا ترس و خەلوێت نشین بوو. چلەخانەیهکی هەبوو، جار جار ئەچوو لەوێ چلەمی ئەکیشا. جارێک ئەچیتە ئەو چلەخانەیه بۆ چلەکیشان، پیرەژنیکی لە ئاواپیه کەدا هەموو جار ئەچوو کونیک لەچلەخانە کەدا بوو سەری ئەنا بەکونە کەوێ ئەبوت: سەبی گیان! هیچت ناوێ بۆت بێنم؟ ئەویش ئەبوت نامەوێ. چەند جارێک ئەم پیرەژنە ئەم هاتوچوێ کرد، لە ئاخرا سەمی محەمەد وتی: بەلێ ئەمەوێ. پیرەژنە پێی خۆش بوو، وتی: چیت ئەوێ بەقوربانت بوونە؟ وتی: «ئەمەوێ دوو بەردو نەختی قورم بۆ بێنی ئەم کونە بگرم با ئیتیر ئەوەندە تۆ نەبەیتە سەرم».

- حاجی حەمەمینی سیساوا گێنرایەوێ وتی:

مەلامەجید هەبوو لە سیساوا پیرەژێنیکیش لەوێ بوو باجی مەیرەمی ناو بوو. رۆژێک باجی مەیرەم سەری رێ بە مەلامەجید ئەگرێ، پیتی ئەلێ: مامۆستا! ئەو قورە که خوا ئادەمی لێی دروست کرد کای تیدا هەبوو یان نە؟ مەلامەجیدیش تۆزێ ئەقلەکه‌ی تەواو نەبوو، هەر دەست بۆ ناو لنگی باجی مەیرەم درێژ ئەکاو ئەلێ: «پیرەژنە ئەگەر کای تیدا بوایە ئەو قەلشە چی ئەکرد لەویدا؟»

- مەولەوی تافی گەنجی ئەبێ [ئەروا] بۆ ئەو بەری سیروان. پیاویکی قەواله‌یی پشته‌که‌وایه‌کی ئەداتێ. ژنی پیاوه‌که‌ش ئاسەرەکه‌ی ئەداتێ، ئەیکا بەکه‌واو لەبەری ئەکا. رۆژێک کۆری کابرای قەواله‌یی تووشی مەولەوی ئەبێ، دەست ئەدا لەکه‌واکه‌ی و ئەلێ: «ئەمەوێ یه‌کیک لەمە بکه‌م». مەولەویش ئەلێ: «لەپشته‌که‌ی که‌ هی باوکتە، یا لەبەرەکه‌ی که‌ هی دایکتە؟»

- شیخ عارفی تاله‌بانی وتی ئەورە حمان قەرگه‌یی بۆی گێرامه‌وه‌ وتی:

ئەوا رۆژێک سەیرم کرد دوو منال لە سلیمانی لە مەیدانه‌که‌ وه‌کوو شه‌رە دەنوویان بێ و بوو. بەلایانه‌وه‌ راوه‌ستام سەیرم کردن، یه‌کیکیان دەسته‌به‌رەیه‌ک کولێرە ی بەسەر سەرەوه‌ بوو ئەیفروشت. ئەویکه‌یان تۆزی ئەم دیوو ئەو دیوی کردو وتی: ئەمە که‌ی نانه‌؟ مه‌گەر که‌ری کۆری که‌ر بیکرێ. کۆرە ی خاوه‌ن نان به‌بێ وه‌ستان هاته‌ قسه‌و وتی: «پاست ئەکه‌ی ئێسته‌ باوکت دوو هۆقه‌ی لێ کریم».

- لە سەرده‌می «محمدابن رسول» دا یه‌کیک له‌ «مبشر» ه‌گه‌وره‌کانی ئەوروپا له‌ژێر ناوی بازرگانیدا ریتی ئەکه‌وێته‌ سابلاخ؛ به‌لام له‌ پالیا خه‌ریکی پروپاگانده‌ ئەبێ بۆ ئایینی گاوری. ئەچێته‌ لای ئیبن ره‌سول (واته‌ ره‌سوولی زه‌کی) ئەلێ: «مه‌لا ئایا خوا ئەتوانی ئەم شاره‌ له‌ناو هیلکه‌ی فیرنه‌ گوله‌یه‌کدا پیشان بدا به‌بێ ئەوه‌ هیچی لیکه‌م کاته‌وه‌؟» مه‌لا ئەلێ: به‌لێ زیاتریش ئەکا. ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ: «نایینی چاوی تۆ له‌ هیلکه‌ی فیرنه‌گوله‌ بچووکتريشه‌ که‌چی ئەم هه‌موو کیوو ده‌شت و دارو ده‌وه‌نه‌ی تیدا یه‌. به‌بێ ئەوه‌ هیچ جیایێک له‌گه‌وره‌و بچووکیدا له‌به‌ینی ئەوان و ئەسله‌که‌دا هه‌بێ؟»

گەنجی درەخشان

- مەلاعومەری چۆمەزەردە لە گێرپایەو وەتی:

مام وەسمانی سەیلەک بۆی گێرپامەو وەتی گرانیه کەوی پێشووە ئەوی پێی بڵین زادی خودای دەست ناکەوئ بەتەواوی دنیا قات و قەرە. وراتی دزەیی هیچی لئ نییە. هەندئ قرۆش و مەتالیکمان هەیه لەمالەو بە وەزن گران و قەبە، بەلام بەقیمەت سووکە. بەدایکی مندارانم گۆت لۆم بییە ئەچم بزائەم لەو وراتی کۆیە دەستی ئیککی پێ نابرم بەرکۆو شتیکی لئ بستینم ئەم زستانەوی پیو بەرینە سەر. لوی هینا پر بەدەستەسریک ئەبوو قورس بوو بەرام نرخی کەوی هیچ نەبوو.

پارەم خستە باخەرم و چووم لۆ وراتی کۆیە. «چیرۆ گۆلک» یکم پێی کپی و هەندیکیشی مایەو خستە باخەرم. چیرۆ گۆلکم وەپێش خۆم داو گەرپامەو تا کەوتمە ناو دزەییان. گەیشتمە نزیککی گوندی «قازی خان» شەوم بەسەردا هات و دنیا ش زستانە؛ باران وەکوو کوندەوی سەر بەرەوژیر دیتە خوارەو. هیندەش ساردە تەف هەردەوی بەئاسماندا ئەیبەستی، هیشکایی بیت و لە لەشما نەمایە. دەستی دزەیی ش میوان داناکەن، خۆ قازیخانە لە هەموو خراپتر.

چارم نەما رووم کردە گوندی ئەچم لۆ هەر ماری بەخۆم و بەچیرە کەو دەرم دەکەن، هەم خۆم و هەم چیرۆ گۆلکە کە وەختە بمرین لەسەرمانا. لەگوندە کەدا مار نەما نەچم تەنیا ماری «مەلا» نەبی؛ کەس داینە کردم. ئەمجا بەناچاری بەخۆم و بەچیرەو رووم کردە ماری مەلا. هیندەم زانی مەلاژن دەرپەری و دەستیکی گرت بەم لای دەرگا کەو و دەستیکی بەو لاو، وەتی کابرا بگەرپووە جیمان نییە. منیش ئیتر دەرە تانم نەمایە، چیرۆ گۆلکم بەدار گرت و دامەپێش و گۆیم بەژنە نەداو دەستم کرد بەجینیوان و هەر ئەریم گوو بەگۆری، ئەوا هەر روو و پێشیشەو ئەرۆم وەکوو ئەو کەژنە لە گەر منی نەبی.

وەتی کابرا ئەو جینیو بەکئی ئەدەوی؟ وەتم بەو گۆر بەگۆرە کە منی تووشی ئەم حەزبەتە کرد. لای وابوو مەلا لەدنیا دا قاتە تەنھا مەلای قازی خانە نەبی. ژنە توژی شل بوو وەتی: لۆ، چ بوو؟ وەتم ئەو کابرا لە وراتی کۆیە مردیە ئەم چیرۆ گۆلکەوی کردیە بە ئیسقات لۆ مەلای قازی خانە لای وایە مەلا لە دنیا پرایە بەم باران و قیامەتە منی تووشی ئەم حەزبەتە کردیە. ژنە کە گۆی لەم قسەبوو وەتی دەبابم تۆ لۆ دەنگ ناکەوی؟ بەر دەرکە کەوی بەردا وەتی

فەرموو، ئاخەر تو بەزەبیت بەخۆتا نایەتەووە ئەم بەستەزمانانەت لۆچ وا تووشی ئەم باران و سەرمایه کردییە؟

خیرا چیرۆگۆلکی دایەپیش و کردنیە تەویله‌ووە. مافووریکیشی لۆ من راخست، ئاگری کردەووە، چوو کەوێ و سەلتەبەکی تری مەلا هەبوو لەگەڵ کراس و دەریی، وتی جەلەکانت بگۆرە با ئەوانە ی خۆت هیشک کەمەووە. لەو لاشەووە کاو دەسکاوی هەویرو جۆ ئەبا لۆ چیرۆگۆلکە کە چونکە بە هی خۆیانی ئەزانی. مەلاش لە مار نییە هیشتا لەمزگەفت نەها تووتەووە. مەنجەریشی خستە سەر ئاگر لۆ شیوی.

پاش ئەمانە زۆری پێ نەچوو مەلاش هاتەووە. مەلاژن مەلای تینگەپاند کە ئەو خوا لیخۆشبوو کە ی کۆیە چیرۆگۆلکی بەئیسقات ناردیە لۆمان. مەلا بەم قسە یە برۆای نەکرد بەرام پیاویکی ئەرباب و خۆش بوو، وتم مەلا پیاوەتیت ببێ خۆم دامەزراندییە لیم تیک مەدە. مەلا دەستی کرد بە پیکەنین وتی جا بەیانی کوو رزگار ئەکە ی؟ وتم عسابی بەیانی لەسەر خۆم. بەرام مەلاش لە مەلاژن ئەترسا. مەلاژن لەبەر ئەووە کە چیرۆگۆلک بە هی خۆیان ئەزانی ئەوا هەر ئەچی بۆ لایان و ئاوو ئالیکیان لۆ دەبات.

ئەو شەووە مان رۆژ کردەووە بەیانی مەلاژن دیسان شیوی لێ نایەووە و شیومان خوارد. پاش ئەمە رووم کردە مەلاژن وتم مەلاژن ئەتو ئەرکت زۆرە با مامۆستا ژنیکی تر بینی هەم خزمەتی تو ئەکاوە هەم خزمەتی ماره کەش ئەکا. هەر ئەمەم وت مەلاژن گوتی: ئەووە چ دەریی، چ دەریی؟ مەلاش لەلاوە گوتی بابم واز بینیە من پارەم کوا؟ هەر خیرا دەستم کرد بەباخەرما ئەو قروش و مەتالیکەکان - کە مابونەووە لەبەر ئەووە لەناو دەستەسەر کە دا بوون بەچا و زۆری ئەنواند بەرام هەموویت بخستایەتە سەریە ک سێ مەجیدی نەدەبون - دەرم هینا و فریم دایە بەردەستی مەلا وتم ئەووە پارە.

مەلاژن کە ئەمە ی دی بەتەواوی شیت بوو، پەلاماری دامی دەستە سەر پارە کە ی هەلگرت و خستییەووە باخەلمەووە. خیرا چوو چیرۆگۆلکە کە ی دەرکرد کردنیە دەره‌ووە هات وتی هەستە سەگی سەگباب گوو بەگۆری خۆت و ئەو گۆرەش کە ئەم چیرۆگۆلکە ی ناردیە لۆ ئیئە. هەستە ئەووە خۆت و ئەووە چیرۆگۆلکت. بەو شیخ کە ماره یە ک سەحاتی تر لەم ماره دانانیشیت.

ئێتر منیش هەستام خوا حافیژیم لە مامۆستا کردو چیرۆگۆلکی خۆم دایە پیش و هاتەووە. مەلاش بەدزیه‌ووە پێدەکەنی.

- میرزا مەرف بۆی گێرامەووە وتی:

لەسەر دەمی مەحموو پاشادا مەلایەکی پەری نوورانی لە هەلەبجە بوو، ئەم مەلایە تەلەقیشی چاک ئەکردهووە. خۆت ئەیزانی سێ تەلەقە کە بکەوێ بەجاش نەبێ چاک نابێتەووە. ئەم مەلایەش لەبەر ئەوە ئیشی موسلمانان پەکی نەکەوێ و شەرعیشت پێگا بەدا پیاویکی خەلکی ئەو سەرشیووە هەبوو «عەبە»ی ناو بوو، راگیری کردبوو بۆ ئەوە ئەگەر جارێک تەلەقیکیان هێنایە لای و بەجاشیش نەبێ چاک نابێتەووە، «عەبە» بێی بەجاش و نکاح دروست بێتەووە. عەبەیش بەو پارەیه کە لە جاشیەووە دەستی ئەکەوت ئەژیاو ئەوا ئەوێتریش هەیه ئیتر بەرەحەتی بۆ خۆی قاچی راکیشا بوو.

دیسان لە گەل ئەمەشا کە شەرع رێگای داو، وەکوو خۆت ئەیزانی نەکا برای جاش پیتی خۆشە بە ئاشکرا ئەم جاشییە بکاو وەنەکا برای تەلاق کەوتوویش ئەیهوێ ئەو ناو بەکەوێتە شویتنی کە پیتی بلین تەلەقی ژنەکی بەمارە بەجاش چاک کردۆتەووە، بەکورتی ئەمە بۆ هەر دوو لایان عەبە.

پیاویک هەبوو «حەمە ی بارام» یان پیتی ئەوت. پیاویکی کەلەپیاوو ناسراو بوو، هاتبوو بە سەریا سێ تەلەقی خواردبوو. هەر چەندە ئەم لاو ئەولای کرد تەلاق چاک نەبوو، وەتیان باوکم بەخوا بەمارە بەجاش نەبێ چاک نابێتەووە. حەمەوتی: من ئیشی وا چۆن ئەکەم؟ مەگەر پووێ خۆم رەشکەم و ولاتی هەلەبجە بەجێ بێلم. وتیان برا ئەمە شەرع رێگە ی داو، تو لەم ژنەت سێ چوار منالی وردت هەیه، بۆ مالی خۆت کاول و منالە کانت دەربەدەر ئەکە ی؟ وتی مالم کاول ئەبێ و منالم دەربەدەر ئەبێ قیروسیا من ئەم پەرۆو نادروم بەسەر شانی خۆما.

هەر چەند لە گەلی خەریک بون کەلکی نەبوو. ئینجا خزمان چوونە بن دەستی ژنە کە یەووە کە لەبەر ئەوە مالهەکی لێ تیک نەچێ و منالەکانی دەربەدەر نەبن بێنی میرد بکا بە «عەبە» و پاشان تەلەقی بەداو پاش عەبە، حەمە ماری بکاتەووە. بەلام ئەم ئیشە نابێ حەمە پیتی بزانی. ژنەو خزمەکانی چون بۆ لای «مەلامۆن» کارەساتە کە یان تیگە یاندو پێیان وت: کە ئەم قسە یە بلاو نەکاتەووە لە ئاخرا کە ماری کردەووە لە حەمە، پیتی بلیت شەرع رێگە ی داو کە ماری بکاتەووە. لەناو خەلکیشا و تیان مەلامۆن ماری ژنەکی کردووە ئەو لە حەمە ئیتر کەس قسە ناکا. ئەلێن دیارە مەلامۆن رێگایەکی شەرعی بەبێ ماری بەجاش دیووەتەووە.

ژنە ماری کرا لە عەبە، لە گەل ماری کردنا دە مەجیدی خۆیشی وەرگرت و چوو بەرەدە. پاشان تەلەقی دا. «عەدە»ی ئەمیش بەسەرچوو، مەلامۆن ناردی بەشوین حەمەدا کە

«قیل» یکم بۆ دۆزیوه تهوه ژنه که‌ی خۆی لئی ماره ئه که مه‌وه. همه‌ش ئه‌مه‌ی زۆر پئی خۆش بوو، چووو ژنی لئی ماره کرایه‌وه به‌لام هیچ به‌کاره‌سات نازانی. له‌ناو خه‌لکیشا بلاو بۆ ته‌وه که همه‌ سنی ته‌لاقه‌ی خواردوه و هیچ مه‌لایه‌ک بۆی چاک ناکریته‌وه، که‌چی ئیسته‌ وا همه‌ ژنه‌که‌ی هیناوه‌ته‌وه. لیبیان ئه‌پرسی چۆن هیناوه‌ته‌وه؟ ئه‌ویش ئه‌یوت مه‌لامۆن فتوای بۆ ده‌رکردووم و ئه‌و بۆی چاک کردوومه‌ته‌وه. ئه‌و هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ی خۆی سوور بوو وه به‌راستی‌شی ئه‌زانی که مه‌لامۆن «قیل» ی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا خۆی زۆر هه‌له‌کیشا که ژنه‌که‌ی به‌پئی ماره به‌جاش هیناوه‌ته‌وه.

له‌ئاخرا پیبیان وت مردووت مرئ! تو له‌کۆی نووستوی؟ ژنه‌که‌تیبان به‌ماره به‌جاش بۆ هیناویته‌وه و جاشه‌که‌ش «عه‌به» بووه. ئه‌م باس و خواسه هه‌موو که‌س پینی زانیوه ته‌نها خۆت نه‌بئ. وتی: کوره نابئ شتی وا؟ وتیبان به‌رئ وه‌للا راست وایه. همه‌ ده‌ستیکی که‌وته پینشو ده‌ستیکی که‌وته پاش. تازه چیبکاو ئیش له‌ئیش ترازاوه، ئه‌گه‌ر بار ئه‌کا بۆی ناکرئ، ئه‌گه‌ر ئه‌مینیته‌وه به‌چ روویه‌که‌وه له‌ولاتی هه‌له‌بجه به‌مینیته‌وه. که‌وته سه‌ر ئه‌وه که تو له‌ی خۆی بستینیته‌وه.

ماوه‌یه‌ک له‌م فیکره‌دا بوو له‌ئه‌نجاما هاته سه‌ر ئه‌وه که‌خۆی بکا به‌ژنیکی سنی ته‌لاق دراوو ماره بکرئ له‌عه‌به. هینای ئه‌م قسه‌یه‌ی له‌لای چوارکه‌س له‌خزمه‌کانی خۆی درکان و ته‌میشی کردن که که‌س به‌م ئیشه نه‌زانی.

هه‌ستا جلی ژنانه‌ی له‌به‌ر کردو ریش و سمیلی خۆی لووس لووس تاشی و چار شتیویکی دا به‌سه‌ریاو ده‌نگی خۆی گۆرئ. یه‌کنی له‌و پیاوانه که‌قسه‌ی له‌گه‌لیان کردبوو، کردی به‌میردی خۆی و پیتش خۆیدا چوون بۆ لای مه‌لامۆن. کابرا وتی ئه‌مه ژنه‌وه سنی ته‌لاقه‌م خواردوه و ئه‌بئ چاریکمان بکه‌ی؟ منالدارین با سه‌رمان لئی تیک نه‌چئ. مه‌لامۆن وتی: باوکم هیچ چاریک نییه مه‌گه‌ر «تخلیل» نه‌بئ. کابرا وتی قوربان ته‌خلیل چیه‌؟. وتی: باوکم ته‌خلیل ئه‌وه‌یه که ئه‌م ژنه‌ی تو ئه‌بئ له‌یه‌کینیکه ماره بکرئ و پاشان ته‌لاقی بدار ئه‌مجا تو بیهینیته‌وه. کابرا وتی جا مامۆستا ئه‌مه ماره به‌جاشی پئی ئه‌لین من چۆن شتی وا ئه‌که‌م؟ مه‌لامۆن وتی: ده‌سا باوکم به‌خوا له‌مه زیاتر ریگا نییه.

کابرا توژی خۆی باداو ده‌ستی کرد به‌منجر کردن، له‌پاشا رووی کرده ژنه درۆژنه‌که‌ی و وتی تو چی ئه‌لتی؟ ژنه‌ش به‌نهرمیکه‌وه وتی: که‌یفی خۆته. ئه‌مجا پیاوه وتی: باشه مامۆستا به‌لام که‌س پئی نه‌زانی. مامۆستاش وتی: من پیاویک له‌لای خۆم هه‌یه هه‌ر ئه‌م ئیشه شه‌رعیانه ئه‌کاو که‌سیش نازانی.

ئەمجا كەوتە ئىوارى «عەبە» يان هینا ژنەى لى ماره كردد دە مەجیدیشیان دایە، هاتە دەرهوہ هەر ئەو شەوہ پەردە دروست كرا. ژنە چووہ ژوورەوہ پاش بەینىك «عەبە» یش چوو بۆ لای. عەبە دەربى و مەرىپى داکەندو خۆى ساز كرددو چوو بەلای ژنەوہ.

لەناكاو ژنە چارشىو بەسەرى كۆنە حەمە، چارشىوى فرى دا و بەخۆى و بەحەیتە بۆرىەوہ پەرىە كۆلى عەبە. عەبە بە تەواوى حەپەساو دەستى كردد بە هاوار كردد بۆ خاترى خوا بەمگەنى ئەمە ژن نىبە دەعبایە سوارم بووہ. حەمەش بەهیزەو كەلەپىاوہ جوولەى لى برىوہ، دەرگاش لە ژوورەوہ داخراوہ، تا خەلك فرىا كەوتن ئەم بوو بەزاوا. وتى: كەرانباوگاو ئاوا حەقت لى ئەكەمەوہ، ئەمجا بەحەمەى راستەقینەو كىرى گواویەوہ لەپەردە هاتە دەرهوہو خۆى پىشانى خەلكەكە ئەدا.

- حاجى مەحمووى ياروہىسى جاف ھەبوو كە لە ھۆزى ياروہىسى و لەسەردەمى مەحموو پاشادا بوو. ئەم حاجى مەحمووہ پىاوىكى دەولەمەندو بەمەرو مالات بوو، گەلى كەسى لەبەر دەستا بوو كە كرددبونى بەشوانكارەو مالاتى ئەدانى بۆ كوستان. ھەر چەندە لە گەلىان ئەكەوتە حەساو كردد بەجۆرى خۆيان پىشان ئەدا كە زۆر فەقىرۆكەو گىلوكەن بەلام بۆ مال خواردنەكەى ئەم زۆر وریاو زت و زىندوو بون؛ ئەمىش ھىچ چارى نەئەما پىتى ئەوتن: «ھەى بۆ خۆتان ئاقلانەو بۆ من كەرانە».

- لەو سەرە پىاوىك ھەبوو «سەمسام» ى ناوبوو. ئەم سەمسامە ناوبانگى پالەوانى و ئازایەتى بە ھەموو ولاتا بلاو بوو بوہوہ. پىاوىكى تر ھەبوو «قەیتەران» ى ناوبوو، ئەمىش ھەر بەمجۆرە ناوبانگى پالەوانى ھەبوو. رۆژىك قەیتەران ئەچى بۆ لای سەمسام پىتى ئەلى من ئەمە قەبوول ناکەم كە من خۆم بەیەكە پالەوان ئەزانم و كەچى تۆیش ناوبانگى پالەوانى دەرنەكەى؟ یا من یا تو. ئىستە من بۆ ئەوہ ھاتووم پىكەوہ لە كۆرىكى گەورەدا زۆران بگرین یا من تو ئەدەم بەعەرزا یا تو من ئەدەى بەعەرزا، ئەو وەختە پالەوانى بۆ یەككىمان ساغ ئەبیتەوہ ئەگەینا من ئەمەى ئىستا قەبوول ناکەم.

سەمسامىش ئەلى ئىستا بەخىر بى قسەكەت باشە؛ بەلام تۆ لە رىگاوە ھاتووى ئىستە دانىشەو پشووہەك بەدو نانىك بخۆ پاشان چۆن ئەلى و ئەكەین. قەیتەران دانەنىش و پاش حەسانەوہ سەمسام پىتى ئەلى: برام ئىستە كۆرۆ خەلكى بى ناوى وەرە تۆ پەنجەبەك بخەرە دەمى من و منىش پەنجەبەك ئەخەمە دەمى تۆ ھەر دووكمان پەنجەبەى یەكترى

ئه‌گه‌زین کاممان زووتر هاوارمان لئ به‌رز بووه‌وه و وتمان «ئای» ئه‌وه ئه‌و که‌سه‌مان به‌زیوه‌و ئه‌و و تیرمان پاله‌وانتره.

به‌گه‌زینی په‌نجه‌ی یه‌کتر له‌وانه‌بوو په‌نجه‌یان بقرتی له‌ناکا و قه‌یته‌رانی وتی: «ئای» ئیتر په‌نجه‌ی یه‌کتریان به‌رداو سه‌مسام به‌پاله‌وانتر ده‌رچوو. به‌لان سه‌مسام وتی: «برای خۆم قه‌یته‌ران به‌راستی من گه‌یشتبووه‌ تینم له‌سه‌ر زارمه‌وه بوو که‌ بلیم ئای که‌چی تو وتت، هه‌ر ئه‌و کاته تو نه‌تووتایه‌ من ئه‌م وت.»

- سالیکی تازه ترموبیل داهاتبوو پیاویک له «سنه» کارگه‌یه‌کی ترموبیل خانه‌ی دانا بوو تا بیست شاگردیک له‌ویدا ئیشیان ده‌کرد. پتویستی به‌هیتیش هه‌بوو، به‌لام ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت.

روژیک کابرایه‌کی چه‌ولی سمیل بابر به‌ به‌ر کارگه‌دا تیه‌ری که‌چاوی به‌وانه‌که‌وت چوه‌و ژووره‌وه سه‌لامیکی کردو هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا وتی: ناشوکی نه‌بی وه‌ستایان قه‌دریان نه‌ماوه. وه‌ستای خاوه‌ن کارگه‌ که‌ ئه‌م قسه‌یه‌ی بیست زانی که‌ ئه‌م پیاوه‌ کسمیکی هه‌بووه‌و لئی قه‌وماوه. خیرا وتی: کورسیه‌کیان بو هینا کابرای داناو چای بو بانگ کردو ماریفه‌تیک زوری له‌گه‌ل نواندو له‌دلی خویا وتی: وا دیاره‌ ئه‌م پیاوه‌ ئه‌هلی ئه‌م سه‌نعه‌ته‌یه‌و خوا ناردوو به‌ با لیره‌ ئیش بکا. رووی تیکردو وتی: وا بزانه‌ جه‌نایشتان وه‌ستان؟

کابرا دیسان هه‌ناسه‌یه‌کی تری هه‌لکیشا وتی: «ئه‌ری به‌خوا منیش به‌لای خۆمه‌وه وه‌ستا بووم». وتی: ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت نه‌بی بفرموو بزانه‌ وه‌ستای چی بوون؟ ووتی: «چارووب به‌ند». وه‌ستای خاوه‌ن کارگه‌ ئه‌م کسمه‌ی نه‌بیستبوو وتی: قوربان چارووب به‌ند چیه‌و مه‌عنا‌ی چیه‌؟ ووتی: «قوربان یانی گه‌سک به‌ست. من وه‌ستای گه‌سک به‌ستن بووم». کابرا وتی: راسته‌ وه‌ستا قیمه‌تی نه‌ماوه‌ په‌لی گرتو کردیه‌ ده‌ره‌وه‌.

- حاجی برایماغای عه‌نبار نه‌خۆش ئه‌که‌وی ئه‌نیری بو سابلای حه‌کیمی بو بینن. حه‌کیم عه‌زرایه‌ک له‌ سابلای ئه‌بی ئه‌وی بو دینن. عه‌زرا دیته‌ دیوه‌خان خزمه‌تکاره‌ که‌ ئه‌چینه‌ لای ئاغه‌ ئه‌لی: قوربان حه‌کیم عه‌زرا هاتوو هه‌یه‌وی بیته‌ خزمه‌تتان. ئاغه‌ش ئه‌لی: «رۆله به‌خوا ئیمپرو ئه‌مه‌وی که‌سم چاو پین نه‌که‌وی ناساغم، بچو پیتی بلئی ئاغه‌م ئیمپرو نه‌خۆشه له‌جیدا که‌وتوو ناتوانی بتبینن.»

- لەقسە ی گۆی ناگردانی کوردانە یە ئەلنی:

مەلێک هە یە خواردنی هەر گوو، پۆژیک فیکر ئەکاتەو ئەلنی: ئەو بەوچ مەن هەر گوو
بەخۆم؟ ئەو قازە، ئەو بازە، ئەو بۆلبوولی خۆش ئاوازه گوشت و گوول و شەلەم باخی
ئەخۆن با منیش بەچم وەکوو ئەوان بەکم و وەکوو ئەوان بەخۆم.
ماوە یەک ئەروا و ئەگەری هێچی دەست ناکەوئ لەبرسا لاکە ی دئ و لەوانە یە ها ئیستا ها
تۆزیکێ تر؛ بە ناچاری با ئەداتەو سەر گوو خواردنەکە، جا هەر دەنووکێ لئ ئەدا و سەر
بەرز ئەکاتەو ئەلنی: «یارە بی شوکر، ئەگەر ئەمەش نەبوا یە مەن چیم بەکردایە؟»

- جارێک دوو کابرای کورد لەو کوردەوار یە شەویک ئەچن بۆ دزی ماله جوولەکە یەک.
کە ئەچنە ژوورە کەو سەر ئەکەن جوولەکە چاوی ئەروانی پیتی ئەلین: باو هیزە ئەو
بەخەبەری؟ ئەویش ئەلنی: نەو ئەللا قوربان بەسەری ئیو نووستوم، ئەو تافیفە کەمان هەر وایە
چاواقین.

- لە دبی «بەسەن» یەکن لە ئاغەشەرە کانی ئەوئ جووتیار یکی هەبوو، هەموو پۆژی
ئەجوو بیانویەکی بئ ئەگرت دەستی ئەکرد بەجینو پیندان و بەلیدانی. پۆژیک جووتیارە کە
لێکی دایەو وتی: ئەمە حال نیە منی تیدام. لەدلی خۆیا داینا ئەگەر جارێکیکە ئاغە کە
قسە ی بئ بلی ئەم دەست بەکا بەلیدانی و هێچ سەری لئ نەکاتەو. بەرێکەوت پۆژی دوا یی
لەسەر جووت بوو دیسان ئاغە هات و دەستی کرد بە بۆلەبۆل و جینودان. جووتیارم
جووتیار بوو هەر جووتە کە ی بەر ئەللا کرد و ئاغە ی دایە بەر نەقیزە. هاواری ئاغە ئەگە یشتە
ئاسمان، ئەو ئەندە ی لێدا هەتا بەتەواوی پەل و پۆی لئ براو نووزە ی تیا نەما.

ئێوارە جووتیار جووتە کە ی بەرداو بەرەو مال بوو، ناو چەوانی گرز کردو دەستی کرد
بە بۆلەبۆل، ئاغە زە کە ی لێی پرسی بۆچی وا حیدزی؟ ئەویش وتی: ئاغەم بی قەزا بی
هەموو پۆژی دیت لێم ئەداو ئەمکوژی، بەتایبەتی ئیمپۆ بەنەقیزە ئەو ئەندە ی لئ داوم هەموو
لەشی شکاندووم. ژنە کە دلی بئ ئەسووتی و ئەچی بەپیر میردە کە یەو پیتی ئەلنی: ئەو
بۆچی تۆ ئەو ئەندە خرابی هەموو پۆژی ئەچی لەم رەنجبەرە هەزارە ئەدە ی و ئیمپۆ بەنەقیزە
هەموو لەشت شکاندووه؟

کابراش لەتاو ژانی لەشی ئاگای لەخۆ نیە بەلام بیزی نایە بلی ئەو منی کووشتوو، ئەلنی:
«هەلبەت ئیشی چاک نەکا منیش لێی ئەدەم».

- وهختی خۆی که ئینگلیز تازه هاتوونه ولاتهوه کاپیتانیک له سلیمانی له گه‌ل موختاری گه‌ره که که‌دا ناسیاوی په‌یدا نه‌کا. ئینجا کابرای موختار به‌رقایی مالی کاپیتانی گرتبوو ههر کس بهاتایه بۆ دیدنه‌ی شتیکی به‌تیل لێ وه‌رته‌گرت و نه‌و وه‌خته نه‌چوو له لای کاپیتان ئیزنی بۆ وه‌رته‌گرت که به‌چینه ژووره‌وه.

ئاخری کاپیتان پینی زانی که‌نهم کابرایه بۆ خه‌لک ڤووته‌وه کردن هات و چووی نه‌کا وتی: نه‌گه‌ر هات ده‌ری که‌ن. هه‌رچه‌ند خه‌مه‌تکاره‌کان پتییان وت باوکه‌م ئیتر مه‌یه کاپیتان پینی ناخۆشه نه‌و به‌گویی نه‌ئه‌کردن و هه‌ر نه‌چوو.

ڤوژیک له‌ده‌رگا چوووه ژووره‌وه کاپیتان ده‌ستی دایه دار حه‌یزه‌رانیک نه‌وه‌نده‌ی له‌ سه‌رو گویلاکی دا هه‌تا هیلاک بوو، وه به‌شعق له‌ده‌رگا که‌ کردیه ده‌ره‌وه. ئینجا هه‌ندی کس که موختاریان نه‌ناسی و له‌به‌ر ده‌رگا بوون بۆ نه‌وه که نه‌زانن تیی هه‌لداوه پینه‌که‌نی و کلاوو جامانه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو نه‌یته‌کان و نه‌یوت: «نهم کاپیتانه پیاوی چاکه چهند یاری و گالته‌ی پینخۆشه».

- میچه‌رسۆن حاکمی سیاسی ئینگلیز بوو له‌سلیمانی. خۆت نه‌زانی ئینگلیزه‌کان خه‌مه‌تی سه‌گ زۆر نه‌که‌ن. میچه‌رسۆن سه‌گینکی هه‌بوو پیاویکیشی لایبوو «عه‌به‌سه‌گ کوژ» یان پینی نه‌وت. نهم عه‌به‌یه خه‌مه‌تی سه‌گه‌که‌ی میچه‌ر سۆنی زۆر نه‌کرد. نه‌یه‌ینا به‌سابون و لڤکه نه‌یشۆردو شانه‌ی نه‌کرد؛ جیگای بۆ ڤانه‌خست و به‌ده‌ستی خۆی چیشته و گوشتی نه‌کرد به‌ده‌مه‌وه. میچه‌رسۆن چهند جاریک پینی وت: عه‌به‌! تو واز له‌م سه‌گه‌ بینه چونکه ئیوه موسلمانن، به‌لای ئیوه‌وه سه‌گ گلاوه جگه له‌وه‌ش نهمه هه‌ر پینچه‌وانه‌ی عاده‌تی نهم ولاته‌یه. هه‌رچه‌ند نه‌و وای پینی نه‌وت: نهم زیاتر خه‌مه‌تی نه‌کردو به‌نیازی خۆی به‌م ئیشه‌ی زیاتر خۆی نه‌برده پیشه‌وه. له‌ئاخرا ئیتر ڤوژیک میچه‌رسۆن له‌ وه‌زیا نه‌ما وتی: «عه‌به‌ واز له‌سه‌گه‌ که‌ بینه به‌خوا به‌چینه قنگی سه‌گه‌ که‌ شه‌وه نابی به‌ئینگلیز».

- پیاویکی دراوستیمان هه‌بوو مودیری قه‌ره‌داغ بوو. له‌سه‌ر شکاتی خه‌لکه‌ که‌ ده‌ستیان له‌ئیش کیشا بووه هینابویانه سلیمانی؛ نه‌ویش بۆ نه‌و ماوه‌یه که نه‌مینیته‌وه کاره‌که‌ریکی له‌ گه‌ل خۆی هینابوو بۆ نه‌وه چیشته و نانی بۆ بکا. مودیر کورپیکی هه‌بوو له‌مه‌که‌ته‌ب نه‌یخویند. له‌ حه‌وشه‌ که‌دا سه‌کۆبه‌ک هه‌بوو، مودیر دنیا هاوین بوو له‌سه‌ر سه‌کۆکه

نه نووست. کاره که ره که شی له لای خوئی نهواند. په یزه یه که له سهربانی موبه که دانرابوو یه کیکیش له سهر بانی موبه که وه بو سهربانی گوره دانرابوو. کوره که به شه و له سهر بانه به رزه که نه نووست.

شهویک کوره هله نهستی دپته خواره وه نه چپته جیگای کاره که ره که، نهویش هاوار نه کا ناغه نه وه کوره که ت هاتوته سهرم. ناغش پیاویکی زور دیندارو له خوا ترس بوو، له گهل هله نهستی دهست نه داته داریک و بوی دئی ته ماشا نه کا نه وه کوره سهری کردوته سهر سهرینی کچه تیوه که برخه برخه خوی له خو خستوه. باوکی نهیداته بهر دارو پای نه په رپتی نه لئی: «حدرامزاده ئیشت چیه هاتویته ئیره؟» کوره سویند نه خوا نه لئی: بابه به دهه م خه وه وه هاتووم. باوکی نه لئی: مردووت مرئ! تو قسه یه که بکه باوه رت پین بکری. له دوو سهربانه وه به دوو په یزه دا به دهه م خه وه وه هاتویته خواره وه ناخر چلون نه که وتی و ملت نه شکا؟

- علیه تور که هه بوو له سلیمانی وتی:

به چه ته به تی ریم که وته سیوه یل چومه دپه که بووم به میوانی پیره ژنیک. زورخرمه تی کردم؛ تاچه مریشکیکی هه بوو بوی سهر بریم و ده ر خواردی دام. له پاشا که لیمدا رویشتم زور شهرمه زاری بووم، وتم: «دایه تو خوت نه زانی من چه تم هیچ پاره و پولیکم نیه بتده می، له توله ی تم چاکیه ندا له گهل ت کردوم هه ر نه وه نده نه توانم مه گهر سوارت بم». نهویش وتی: «ده چاکه به قوربانی حهریت بم! پاره بی حهرت دریز بی و خوا حه فوت بکا».

- ژنیک به ورگی زلیه وه له سهر گوپسه بانه یه که به بی ده رپی پاره وستابوو، وا دیار بوو سکی پر بوو. ده روزه که ریک به ویدا تپه پرئ و سهری به رز کرده وه جه نگلستانیکی له شوپته دواپراوه که ی ناغره ته که به رچاو که وت، وتی: خانم! چوار پاره م بدئ عهرزت نه که م تم سکه ت کوره یا کچ. خانم چوار پاره که ی دایه و کابرا وتی: خانم سکه که ت کوره. ژنه وتی: به چیدا نه یزانی؟ وتی: «به و جوړه که تو له و سهره وه پاره وستا بووی من قه فی سمپله کانیم لیره وه چاو پیکه وت».

- کابرایه کی «داربه روه له» یی باری شووتی هینابوو بو سلیمانی بیفروشی. کابرایه کی شاری له قه راخ شار تووشی بوو لپی پرسی: تو خوا برا ریگای «ویلدهر» کامه یه؟ کابرای

خاوه‌ن شووتی ووتی: «باره‌کم شووتییه». ئه‌ویش وتی: من ریگای ویلده‌رت لانه‌پرسم. کابرا وتی: «برا! باره، گه‌وره‌شی تیا‌یه و بچووکیشی تیا‌یه».

کابرای شاری وتی: هه‌ی هه‌ی! دۆشاو به‌گونت، من چی یی ئه‌لیم و ئه‌و چی ئه‌لنی؟ وتی برا! بچووکه‌کان یه‌کئی به‌قهرانیک گه‌وره‌کان یه‌کئی به‌دوو قهران. کابرا ئیتر وازی لی هینا.

- ئه‌و بۆی ناردم:

عه‌به‌ی ته‌له‌مشک هه‌بوو له‌سلیمانی کارگه‌چی بوو. ئه‌م عه‌به‌یه خوشکیکی هه‌بوو «فاتهی ته‌له‌مشکیان» یی ئه‌وت. فاته به‌واتهی واته‌بیژانی سلیمانی شه‌وگه‌ردی ئه‌کرد. عه‌به له‌مه زۆر تووره‌بوو. له‌مزگه‌وتی شیخ جه‌لال دانیشتبوین مه‌لانه‌وره‌حمانیک سقزی هه‌بوو له‌وئ له‌خزمت شیخ با‌به‌عه‌لیدا ئه‌یخویند. دانیشتووین، عه‌به هاته سه‌رچۆک و سه‌ری په‌نجه‌ی ئاراسته‌ی مه‌لانه‌وره‌حمان کردو له‌تووره‌بییدا که‌فی ئه‌چه‌ران‌دو وتی: «فاتهی ته‌له‌مشک نانت نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک ئاوت نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک جیگات نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک بۆچی گان ئه‌ده‌ی؟ بۆچ حه‌یای من و خۆیشت ئه‌به‌ی فاتهی ته‌له‌مشک؟ له‌وانه‌بوو په‌نجه‌کانی بچی به‌چاوی مه‌لانه‌وره‌حمانا. مه‌لانه‌وره‌حمانی هه‌زاریش که‌سه‌یری کرد و له‌م ئیشه‌دا بوو به‌که‌سی دووم و بوو به‌فاتهی ته‌له‌مشک هه‌ر وا‌قی و پرماو تف له‌ده‌میا وشک بوو هیچ ده‌نگی نه‌ئه‌کرد. عه‌به‌ش هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌ئه‌که‌وت و لای و ابوو نه‌بای هاتوووه‌و نه‌بۆران.

- شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گێرایه‌وه وتی:

مامه‌شیخ مسته‌فام - شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب - هاته مزگه‌وتی ئیمه. عه‌به‌ی ته‌له‌مشک هه‌ستا قوتو جگه‌ره‌که‌ی خۆی کرده‌وه جگه‌ره‌یه‌کی دا به‌مام شیخ مسته‌فام و بۆشی داگیرساند. به‌لای جگه‌ره‌کیشه‌وه که جگه‌ره‌ی گۆری پی ئه‌کۆکی، مامه‌شیخ مسته‌فام ده‌ستی کرد به‌کۆکه‌و وتی: عه‌به جگه‌ره‌که‌ت تونده. عه‌به‌ش هیچ سئ و دووی لی نه‌کرد وتی: «قوربان جگه‌ره‌که‌م نیره‌که‌ر ئه‌ترینن». ئه‌مه‌ی هه‌ر ئه‌وته‌وه، ناچار مامه‌شیخ مسته‌فام هیچ ده‌نگی نه‌کرد، هه‌ر ئه‌وه‌نده نه‌بی وتی: «باشه، باشه‌عه‌به».

- فه‌قی محهمه‌دی هه‌مه‌وه‌ند مودیری ناحیه‌ی بازیان بوو. ددان تازه‌داهاتبوو، تا‌قمه دانیکێ دروست کردبوو خستبوویه ده‌می.

ئەم فەقەن مەھمەدە بەناوی مودیر یەووە وە یا عەشایر یەووە ئەچن بۆ «تەکیە» ی قەرە داغ میوانی نووری شیخ بابە عەلی ئەبێ؛ کە شەئخ نووریش بە شەئکی لە عەشایریدا هەبوو. شەئخ نووری پیاویکی ئەبێ فەقەن مەھمەدی ناو ئەبێ.

لە کاتی نیووە ڕۆدا سینی نان دائەنرێ. فەقەن مەھمەدی هەمەوێند بە دانەکانیەووە نانی بۆ ناخوڕی، دانەکانی دەر دینێ و لەسەر سینیە کە دائەنن. پاش نان خواردن لە پیری ئەچیتەووە هەلبیگریتەووە، فەقەن مەھمەدی پیاوی شەئخ نووری سینیە کە هەلئەگری، ئەوی لەسەری ماووە خزمەتکار ئەیخواو ئیسقان و خەوش و خالە کە ئەرێژینیتە سەر نوێلکە کە سەگەلی لێ کۆ ئەبیتەووە. چیماووە ئەوانیش ئەووە ئەخۆن. فەقەن مەھمەدی پیاوی شەئخ نووریش نازانی لەسەر ئەم سینیە ددان هەبە، وە بە لکۆو خەلکی ئەو و لاتە ئەمە هەر نازانن کە ددان دروست کردنەووە هەر داها توووە.

لە پاش ماووە بەک فەقەن مەھمەدی هەمەوێند ددانەکانی ئەکەوێتە فیکری ئەلێ: شەئخ نووری ددانەکانم لەسەر سینیە کە بوو چن لێهات؟ شەئخ نووریش فەقەن مەھمەدی پیاوی بانگ ئەکاو ئەلێ: کوا ددانەکانی فەقەن مەھمەد؟ سینیە کەت چی لێکرد؟ ئەوان بە شەئخ نووریان ئەوت کاکە نووری. ئەلێ: وە لالا کاکە نووری سینیە کەم رشتە بەر سەگ. فەقەن مەھمەدی هەمەوێندیش هەر ئەلێ: کوا ددانە کەم؟ شەئخ نووریش نازانی چی بلێ. لە ئاخرا چار نامینێ ئەلێ: «وە لالا فەقەن مەھمەد ددانە کانت کرایە بەر سەگ و سەگ خواردی». ئەلێ: کئی وای کرد؟ ئەلێ فەقەن مەھمەدی پیاوی من. ئەلێ: «دەسا کورە گوووە گۆر باوک هەری ناوی فەقەن مەھمەدە». شەئخ نووری ئەلێ: «ئاخەر تۆ خۆیش فەقەن مەھمەد ت ناو». ئەلێ: «کورە گوووە گۆر باوک خۆیشم! هەر فەقەن مەھمەدە باووە حیزە کە ی تۆ بەر کەوێ من قیروسیا».

- مەلاحەبیبی مەلاووە یسە هەبوو لە ولاتی کەرکوک و کەووە هاتبوو بۆ سلیمانی بۆ خویندن. سالیش ۱۹۳۴ بوو. ئەو لە خانەقای مەحوی و من لە مزگەوتی حاجی مەلارە سوول لە خزمەتی مەلامستە فادا ئەم خویند. دۆستایە تیمان هەبوو، عەسریک هات بۆ لام، ئەم مەلاحەبیبە «شەل» بوو. لە قەدیوانی بەر هە یوانە کە شەئکی نووسی بۆ یادگارو ناوی خۆی لە ژیرا نووسی «حیب لنگ» لەسەر شێووە ئیملا ی کۆن.

وتم مەلاحەبیب: «لنگ» یانی چی؟ وتی: «شەل». وتم جا خۆ خەلک بە جۆریکی تری ئەخویننەووە. وتی بەچی ئەخویننەووە. وتم بە «لنگ» (لونگ) ئەخویننەووە.

وتی «لونگ» یانی چی؟ وتم یه‌عنی «په‌شته‌مال». نه‌ویش هینای له‌ژیر «لنگ» ه‌که‌دا نووسی «شل»؛ به‌لام له‌بهر نه‌وه خه‌ته‌که‌ی جوان نه‌بوو «شل» ه‌که‌ی وه‌کوو «شر» نووسی. وتم جا ئیسته خراپتر؛ ئیسته خه‌لک «شل» ه‌که‌به «شر» نه‌خویننه‌وه؛ واته په‌شته‌ماله‌که نه‌وه‌نده دراهه به‌بهر خه‌لکه‌وه شپو وږ بووه به‌سهر به‌کا.

نه‌مجا توژی راما، قه‌له‌مه‌که‌ی ده‌ره‌ینایه‌وه هه‌رچی هه‌بوو نه‌بوو هه‌مووی کوژانده‌وه وتی: «خه‌لکی سلیمانی پتوه له نه‌گا‌وراو پیاو نه‌گین، به‌لام له‌چاره‌ی خوتان و ولاتاندا». له‌پاش به‌یینک ئیتر چوووه‌وه بۆ که‌رکووک.

- ژنیک هه‌بوو له «سنه» فه‌رخی خانمی نا‌بوو. ئیسی فه‌رخی خانم نه‌وه بوو نه‌چوو پیاویکی نه‌شاره‌زای نه‌دو‌زیه‌وه میردی پین نه‌کرد، له‌پاش دوو سنی شه‌و ته‌لاقی خۆی لئ نه‌سند به‌ماره‌یی و حق و حقوقه‌وه. به‌و ماره‌یی و شته نه‌ژیا تا ته‌واو نه‌بوو نه‌مجا نه‌چوو یه‌کینکی تری نه‌بینیه‌وه. به‌مجۆره ته‌غاره‌ی ته‌واو کردبوو.

جاریک «سه‌ی حه‌مه‌سه‌ن» یکی سه‌قزی نه‌چیتته نه‌وی، فه‌رخی خانم خۆی تن هه‌له‌سه‌ووی و خۆی لئ ماره نه‌کا. له‌پاش دوو شه‌و بیانوی پین نه‌گری و نه‌لئ نه‌بئ ته‌لاقم بده‌ی. دنپاش شه‌و و مانگه‌شه‌و بوو، له‌سهر عاده‌تی کورده‌واری کوږو کال له‌سهر سه‌ره‌نویلیک له‌بهر مانگه‌شه‌وه که‌دا دانیشتبون. نه‌وانیش نه‌یانزانی له‌کارو باری فه‌رخی خانم، بوو بوون وه‌کوو ده‌لال بۆی بۆ ته‌لاق دانه‌که. فه‌رخی خانمیش به‌و شه‌وه له‌بهر چاو نه‌وانه‌وه پیتی له‌سه‌ی حه‌مه‌سه‌ن کردبوو به‌ نه‌و شه‌وکه ته‌لاقی ب‌دا. کوږو کالیش نه‌یانوت: «ناسه‌ی حه‌مه‌سه‌ن فه‌رخی خانم ژنیک خاس نیه، هه‌ر ڤۆزی به‌بهر یه‌کینکه‌وه‌س ته‌لاقی ده با ڤروا». نه‌مه‌ش فه‌رخی خانم خۆی فیزی کردبوون. سه‌ی حه‌مه‌سه‌نیش ته‌لاقی نه‌ده‌دا. له‌نه‌نجاما هاته سهر نه‌وه له‌پاش نه‌وه که نه‌وان زۆر روویان لینا وتی: «باوه ئیمشه‌و وازم لئ بیترن سۆزی وه‌بان چاو ته‌لاقی نه‌ده‌م».

- لۆتی ره‌حیم هه‌بوو له «سنه» عه‌نته‌ریکی هه‌بوو. ڤۆژیک، جاف که‌نه‌چون بۆ کویستان خورمایان له‌گه‌ل خۆیان نه‌برد. له‌سنه له عه‌نته‌ره‌که کۆنه‌بنه‌وه‌و چه‌ند ده‌نکی خورما نه‌ده‌ن به عه‌نته‌ره‌که. عه‌نته‌ر ده‌ستی برد ده‌نکی له‌خورماکانی دوو سنی جار کرد به‌قنگی خۆیاو ده‌ری هینایه‌وه نه‌مجا نه‌وانی تری خوارد.

یەکیک لەلوتی رهحیمی پرسى ئەوه ئەم عەنتەرە بۆج وا ئەکا؟ وتى: ئەوه ئەم بەسەزمانە جاریک هەلووژەمان داىو خواردى، ناوکی هەلووژەکە لەقنگیا گیرى خواردو دەرناهات، زۆرى نقان کەلکی نەبوو وەختەبوو بمرى لەئاخرا بە هەزار فرت و فیل بەجەر بادەر دەرمان هیتا. عەنتەرەکە زۆر تووشى عەزىبەت و ئازار بوو. ئیستە لەو وەختەوه هەر شتیکی بدریتى لە پیتشا ئەیکا بەقنگى خویا بزانی دەرديتەوه یان نە؛ ئەو وەختە ئەیخوا.

- هەر ئەم لوتى رهحیمە مەیمونە بچکۆلەیه کیشى هەبوو ئەیدایە بن دەستى و ئەچوو ماله ئەعیانەکانى سنە بۆ ئەوه شتى بدەنى. لەبەر ئەوه کەزۆر زۆر ئەچوو ئەوانیش لىنى وەرەس ئەبوون. ئەمجا ئەچوو ئەندەررون خانمگەرىش هەر گوپیان نە ئەدايه. ئەمیش سەرى مەیمونەکەى لەبن دەستیهوه دەر ئەخست، مەیمون ددانىکی رىچ ئەکردهوه لەخانم، خانم لەتاو گیانى خوی و لەترسا بانگی ئەکرد: «ئەرى کارەکەرگەل کى لىنەس شتىک بدا بەو سەگ باوکە با پروا گوڤى گوم کا».

- ئەم قسەیه تۆ بیکە بەنمونه بۆ گەلنى داستان. ئەم چەند قسەیه «حسەین عەبدوللا» لەقەلادزەوه ناردووێه بۆ رشتەو ئەلنى:

جاریک لەگوندی «شیتنى» کچیک گوايه لەگەل پۆلیسیک دەستى تیکەلاو کردوهو زکی پر بووه، لەبەر ئەمە کەس و کارەکەى ئەیانەوئى بیکوژن. لىرەدا داىکی کچە ئەلنى: «بالی گەرىن تا منالهکەى دەبن ئەگەر قۆبچەو ماشەللای پتوه بوو وەکوو مام پۆلیس ئەوه لەوییه ئەنا لەئى خۆنەو لىنى کۆل دەدەین».

- جاریک قائمقامى قەلادزە بۆ پەيجۆرى نوختەى پۆلیس ئەچى بۆ گوندی «شیتنى»، خەلکی گوندی لەگەل کوپخادا دین بەپیریهوه. کوپخا روو ئەکاتە قائمقام و پتتى ئەلنى: «دە بەر حمريت دەمرم ئینشەللا سالتىکی دى تەپیه پاش چاوش».

- کابرایەکی ئەو بەرکینوه کورپىکی ئەبن ئەیهوئى ژنى بۆ بىنى، دراوستیکیان ئەبن ئەچى بۆ داخوآزى کچەکە. ئەم پیاوهش هىچ شک نابا لە «گا» یەک زیاتر. باوکی کچە داواى گایەکەى لى ئەکا ئەگەینا کچەکەى نادا بەکۆرەکەى. کابراش ئەلنى: «برام من لەمالى دنیا هەر ئەو گایە شک ئەبەم، ئەگەر بیدەم بەتو چى بکەم؟»

کورپ له‌سەر کولانجە‌ی سەربانە‌کە‌وێ گۆ‌ی گرتبوو، بە‌باو‌کە‌کە‌ی ئە‌لێ: بابە‌ گابازووی بە‌دە‌رێ بە‌خوا بایی گاکە‌ ئە‌یترینم. کچە‌ش کە‌لە‌وێ دانیشتیبوو سە‌ری بە‌رز کردە‌وێ و پووێ کردە‌ کورپە‌کە‌و وتی: «ت‌ر‌ح‌ی‌و! ب‌ر‌ۆ‌ گ‌و‌و ب‌ک‌ە‌م بە‌ر‌یش‌ی باوکتا، ئە‌ی ب‌ۆ ئە‌و س‌الە‌ ک‌و‌ر‌پ‌ی عە‌مە‌د‌ی وە‌ت‌مان‌ێ لە‌ک‌و‌ی‌ت‌س‌تان س‌وارم بوو ه‌یچ نە‌شی ت‌ر‌اند‌م؟»

- هەر لەو بەرکیوێ کابرایەک ژنیک دێتی بەلام هێچی لێ ناکا تا چەند رۆژیک. رۆژیک بە‌یانی زوو ژنە‌کە‌ ئە‌چ‌ئ ب‌ۆ ک‌انی س‌ە‌یر ئە‌کا چ‌ە‌ند ژن‌یک م‌ە‌لە‌ ئە‌ک‌ە‌ن، ئە‌و‌یش ل‌ی‌یان ئە‌پ‌رس‌ئ ئە‌و‌ە ب‌ۆچ ئ‌یو‌ە ه‌ە‌موو‌تان ه‌ەر م‌ە‌لە‌ ئە‌ک‌ە‌ن؟ ئە‌وان‌یش ت‌ی‌ی ئە‌گ‌ە‌یە‌ن‌ن کە‌لە‌بەر چ‌ی و ب‌ۆچ‌ییە ئە‌م م‌ە‌لە‌ ک‌رد‌نە‌یان.

کە‌ئە‌چ‌یتە‌ م‌الە‌و‌ە ب‌ۆ م‌یردە‌کە‌ی ئە‌گ‌ن‌یر‌یت‌ە‌و‌ە و پ‌ی‌ی ئە‌ل‌ێ ئە‌ب‌ئ ت‌ۆ‌ش و‌اب‌کە‌ی. پ‌یا‌و‌ە ئە‌ل‌ێ: «م‌ن پ‌ی‌و‌ە ن‌ی‌یە». ئە‌ل‌ێ: ب‌ک‌ر‌ە. ئە‌ل‌ێ: پ‌ارە‌م ن‌ی‌یە. ژنە ئە‌ل‌ێ: ک‌اب‌را ت‌ار‌ان‌یە‌کان تە‌و‌قە‌س‌ە‌ر‌م‌ت ئە‌دە‌م‌ی ب‌چ‌ۆ ب‌ک‌ر‌ە یاخ‌ۆ ب‌خ‌وا‌زە. ک‌اب‌را ت‌ار‌ان‌یە‌کان وە‌ر‌ئە‌گ‌ر‌ئ و ب‌ۆ س‌بە‌ی ش‌ە‌و‌ئ ک‌ی‌ن‌و گ‌و‌نی ن‌ی‌شان‌ی ژنە‌کە‌ی ئە‌دا. ئە‌ل‌ێ: ه‌ا ئە‌م‌ە‌م ک‌ر‌ی‌و‌ە. ژنە دە‌ست‌یک‌ی ل‌ێ ئە‌داو ئە‌ل‌ێ: باشە، ئە‌ی ئە‌و دوو گ‌ولە‌نگە‌ ب‌ۆچ‌ییە و‌ا ه‌ین‌اوت‌ە؟ ئە‌ل‌ێ: وە‌ل‌لا ئ‌اف‌رە‌ت ئە‌وانە ب‌ۆ ج‌وان‌ی ه‌ین‌اوم‌ن. ژنە ئە‌ل‌ێ: «ج‌ا پ‌یا‌و‌ە‌کە‌! پ‌یا‌وی ه‌ە‌ژار و ب‌ی پ‌ارە‌و پ‌وول ج‌وان‌ی ب‌ۆ چ‌ییە؟ ب‌ریا ئە‌وانە، یان ب‌خ‌را‌ن‌ایە س‌ەر د‌ر‌ی‌ژ‌ی وە‌ یا پ‌انی ئە‌و‌ی کە‌خ‌ۆت پ‌ی‌ی ئە‌ل‌یت ک‌ی‌ر».

- ئایەتی گۆپال.

دە‌شی گ‌وت ر‌ی‌گ‌ام گ‌ون‌د‌یک‌ی دوورە	ب‌ۆ‌کار‌وان ئە‌چ‌وو م‌ە‌لام‌ە‌خ‌موورە
ب‌ۆ ت‌ۆ ز‌ۆر باشە لە‌سە‌گ دە‌ترسی	ژنە‌کە‌ی وتی: ئایە‌تە‌ل‌کوورسی
گوتی ع‌اف‌رە‌ت‌ئ بە‌س‌م ب‌د‌و‌یت‌ە	ئە‌گ‌ەر ب‌ۆت ه‌ات‌ن ب‌ۆ‌یان ب‌خ‌و‌یت‌ە
لە‌ق‌ور‌عان ناگ‌ا چ‌اری ه‌ەر د‌ارە	ک‌س‌ۆ‌کی ل‌اد‌ئ نە‌خ‌و‌یت‌ە‌و‌ارە
گ‌ەر ت‌ی‌ش‌م نە‌گ‌ە‌ن دە‌م‌یان دە‌ش‌ک‌ین‌م	س‌وورە‌ی گ‌ۆپ‌الیان لە‌س‌ەر دە‌خ‌و‌یت‌م

- کابرایەک لەو ولاتی «بانە» یە کە‌وتە س‌ە‌رو س‌ە‌ود‌ای ژن ه‌ینان، بە‌لام ئە‌ی‌وی‌ست ئە‌م ژنە کە‌ ئە‌ه‌ی‌ت‌ئ ک‌چ‌ ب‌ئ؛ ک‌چ‌یش‌ی دە‌ست نە‌ئە‌ک‌ە‌وت. لە‌ئە‌نج‌ام‌ا ئ‌اف‌رە‌ت‌یک‌یان ب‌ۆ ه‌ە‌ل‌دا و ت‌یان ئ‌اف‌رە‌ت‌یک‌ی ز‌ۆر بە‌س‌ە‌رو بە‌رو ئ‌یش ل‌ێ ه‌ات‌و‌ە. ئە‌و‌ە‌ندە ه‌ە‌یە چ‌ە‌ند م‌یرد‌یک‌ی ک‌رد‌و‌ە. وتی: چ‌ە‌ند م‌یرد‌ی ک‌رد‌و‌ە؟ و ت‌یان بە‌خوا تە‌غ‌اری تە‌واو ک‌رد‌و‌ە. وتی: ئ‌ایا لە‌م م‌یرد‌انە ه‌یچ

«مەلا» و «جۆلا» یان تیدا هەبوو؟ وتیان: نە. وتی: دەسا هەر کچەو من بەئاواتی خۆم گەیشتم.

- زینکی تورکمان لەگەڵ میردەکەیا ئەچن بۆ گوێ ئەو رووبارە مەلە بکەن، ژنەکە ئەچیتە ناو ئاوەکەو کتوپر قرزالیکی لەناو ئاوەکەدا قەپ ئەکا بەدوا پراوەکەیا. ژنە هاواری لێ بەرز ئەبیتەو.

ئەو دەنگەش بلاو ئەگەر قرزالی قەپی کرد بەشتیکا فووی لێ بکری بەرەلای ئەکا. میردەکەیا ئەچن فوو ئەکا بەقرزالی کەدا، قرزالی بەسەرەکەیا تری لیبوی کابراش ئەگری و لەگەڵ دواپراوەیا ئافرەتەکەدا جووتی ئەکا. کابراش لەگەڵ ئەو دا هەر لەفوو کردن ناکەوێ. لەو کاتەدا ئافرەتەکە لەتاوانا بابەکی لێ ئەبیتەو ئەیدا بەلووتی کابرا دا. کابرا ئەلی: «هەیا هەیا تۆ فوو نەکەران، فووتەن گەنیایان، با هەروا بماناین کەر لەبەغدا مەزەران».

- کابرایەکی موکریانی برە عەلەشیشیکی دابوو بەرو گەیشتە ئەو دەشتی شارەزوورە. کابرایەکی شارەزووری لەکابرایەکی دراوسی ئەپرسی - کەعەلەیا ناو ئەبی - ئەلی: هۆ! عەلە عەلە! ئەو سوورە مل درێژە پیسانەچین؟ ئەویش ئەلی: ئیژن عەلەشیشن. ئەلی: عەلەشیش چییە؟ ئابرا تۆ دەنگ، قنگیان هەس؟ ئەلی: «برا هەس هەسی و هەس نیسی و هەس وە دوانیا قنگیکیان هەس».

- کابرایەکی لەو دەشتی دزەییە لەکابرایەکی دوورە دەست ئەپرسی ئەلی: برا بارانتان؟ ئەویش ئەلی: «بەلەیا ئیمەیا دایەو خەلکی بەگونان».

- لەو سەنگاوە پیاویکی شیخ قادری گوللەنەبر ژن دینیت. لە سبەینیدا ئەچن دەست شیخ ماچ ئەکا. شیخ سەیر ئەکا کابرا رەنگی تۆزی هەلبزێرکاوە ئەلی: سمە! لام وایە ژنەکەت ناشیرینە؟ سمەش ئەلی: «یا شیخ شەرەت وێ لەرووتا ئیژی گاگتە».

- کابرایەکی لەو بەر کێو فیر بووبوو پراوە چۆلەکەیا ئەکرد. هەر چۆلەکەیا کە ئەگرت سەری هەلنەکەندو ئەیخستە سبەتەکەیاوە تا پڕ ئەبوو ئەبیتەیاوەو ئەیانخوارد. سال دوانزە مانگەیا خوا ئەمە ئیشی بوو.

پوژیک هات به‌سهریا وتی با بچم پرسى مه‌لا بکەم بزەنم ئەمە کەمەن سەرى ئەم چۆلە کەنە هەلئە کەنەم حەلالە یا حەرامە؟ مەلایەک لە گۆندە کە یانا هەبوو چوو سەبە تە یە چۆلە کە ی بۆ برده ماله‌وه و خۆیشی چوو بۆ مزگەوت و پیتی وت: مامۆستا من ئیشم ئەو یە راپوه چۆلە کە ئەکەم و زۆرتەر بەوه ئەژێم، بەلام سەرى نابێم هەر ملی هەلئە کەنەم ئایا ئەمە حەلالە یا حەرامە؟

مامۆستا وتی: باوکم شتی وا حەرامە، چۆن ئەبێ ملی هەلکێشی؟ ئەبێ سەرى بێ. پاشان کابرا وتی: دەسا بەخوا مامۆستا سەبە تە یە کیشم بۆ ئیوه برده ماله‌وه بۆتان. مامۆستا تۆزێ راماو پاشان وتی: «ئا تۆ دەنگ! لەو وه‌ختەدا کە سەریان هەلئە کەنە ئێلین: «جری وری، یا وری جری؟» مەبەستی ئەو بوو کابرا هەر کامیان بلێ حەلالە. وتی: بەخوا مامۆستا ئێلین: «جری وری» وتی کەواتە حەلالە.

- کابرایەکی خۆشناو کەریکی هەبوو لێی ون بوو بوو گەلێ بەشونیا گەرا نەیدۆزیه‌وه. ئەمجا لە پال بەردیکا دەستی کرد بە هەلپەڕین و بەدەمیشیوه گۆرانى وتن. یەک دوو کەس لەوانە کە ئەو لێی پرسیبوون بۆ کەرە کە ی، هاتن بەسەریا و لێیان پرسى ئەمە چیبە؟ یەکی کەری لێ ون بێی وا ئەکا؟ وتی: «خارینە! ئەنگۆ نایزانن، من ما وادە کەم لۆ ئەوه‌ی کەرە کیکم لەبەنە تاشیکا بەچاوه خۆ بێنی کە من چ بەتەنگیەوه نیمە ئەمجا لۆ خۆی بێتەوه لۆ ماری».

- وا ئەگێر ئەوه کە:

لەزەمانی سوله‌یمانی پێغەمبەردا شەریک روویدا پیاوان چون بۆ ئەو شەره سەرنە کەوتن، پاشان سوله‌یمانی پێغەمبەر ژنانی ناردو ئەوان شەره‌کەیان برده‌وه. سوله‌یمان پیتی فەرمان چیتان ئەوئ لەتۆلە ی ئەم نازایە تێدا تا بتان دەمی؟ ئەوانیش وتیان هیچمان ناوئ ئەوه نەبێ کە لەباتی ئەوه هەر پیاویک دەژنی هە یە هەر ژنی: دە پیاوی هەبێ.

سوله‌یمانی پێغەمبەر فەرمانی ئەمە ناییت و خوا وای نە کردووه. ژنان هاتتەوه و کەوتتە سەر ئەوه کە لەم رووه‌وه قاقەزیک بنووسن بۆ خوا. قاقەزیان نووسی و دایان بە قەلەرەش بۆیان بەرئ، قەلەرەش قاقەزی گرت بەدەنووکەوه و بردی.

لەو وه‌ختەوه ئیتر هەر چی قەلەرەش بەناسمانەوه دەر ئەکەوئ و ئەقەرتی ژنان ئەلین: «خیر خیر»؛ واتە ئەبێ خەبەرکی خیر و خۆشی قاقەزە کەت هینا بێتەوه.

- کابرایه‌کی یوسۆجانی هه‌بوو پیاویکی زۆر له‌خوا ترس و هه‌موو وه‌ختی له‌لای مه‌لاو له‌ کۆری فه‌قینانا رایشه‌بوارد، گه‌لێ شت لێیان‌ه‌وه‌ فیر بووبوو. جاریک له‌ «وارماوا» مه‌لاکه‌ سه‌یر نه‌کا ئه‌م کابرایه‌ ته‌زبیتحیکێ به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ ئه‌لێ: «نه‌سبحان الله، نه‌سبحان الله» مه‌لا لێ ئه‌پرسی ئه‌لێ ئه‌ری ئه‌وه‌ تۆ ئه‌لێ چی؟. خو ئه‌مه‌ کفره‌تۆ ئه‌یلێت. ئه‌ویش ئه‌لێ: «به‌خوا مامۆستا من نه‌زرم کردگه‌ چوار ته‌زبیتح «سبحان الله» بکه‌م که‌چی له‌دواییدا سه‌یرم کرد پینچ ته‌زبیتحم کردگه‌، ئیسته‌ ته‌زبیتحه‌که‌ی تری ئه‌ستیمه‌وه‌ با هه‌ر چواره‌که‌ی بۆ ئه‌و وی».

- عه‌شره‌تی «ئیناحی» له‌و به‌ری «سیروان» هه‌و خستبوویان. «نه‌ورۆلی» ش له‌م به‌ری سیروانه‌وه‌. مردویک له‌ ئیناحیه‌کان مردبوو. نه‌ورۆلیگه‌ل ئه‌چن بۆ پرسه‌، که‌نه‌گه‌نه‌ سه‌رسیروان سه‌یر نه‌که‌ن سیروان هاتووه‌و ناتوانن لێی بده‌ن. یه‌کن له‌ نه‌ورۆلیه‌کان له‌م به‌ر ئاوه‌که‌وه‌ بانگ نه‌کا: «هۆ! مارف، مارف، هۆ!» مارف خاوه‌نی پرسه‌ی ئیناحیه‌کان بوو ئه‌ویش هه‌ر له‌ناو ده‌واره‌که‌وه‌ له‌ناو پرسه‌که‌دا ئه‌لێ: «هۆ به‌لێ. هۆ به‌لێ». ئه‌لێ: ئا، بێ. ئه‌ویش دیته‌ سه‌رسیروان ئه‌لێ: ها، برا ئیژی چی؟ ئه‌میش ئه‌لێ: «برا ئیمه‌ هاتگین بۆ پرسه‌، ئه‌وا چاوت لێیه‌ سیروان هاتگه‌ نایه‌لی بده‌ین [له‌ ئاوا]، ئه‌وا هه‌ر لێره‌وه‌ فاتیه‌».

هه‌موو ده‌ست به‌رز نه‌که‌نه‌وه‌ فاتحه‌که‌ ئه‌خوین، ئه‌مجا هه‌ر یه‌که‌ به‌شوین خۆیانا ئه‌گه‌رینه‌وه‌.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌گوندی «ته‌ره‌مار» پیره‌کچیکێ هه‌بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌نه‌یدا بوو به‌شوو هه‌ر مابوووه‌وه‌. رۆژیک کچه‌ ده‌ست ئه‌دا به‌سه‌ر وانیکه‌که‌یاو ئه‌لێ: «به‌خته‌! هه‌لنه‌ستی کوپو کالت تێ به‌ر ئه‌ده‌م». له‌و کاته‌دا که‌ئهم قسه‌یه‌ ئه‌کا باوکی له‌ پشتیوه‌ ئه‌بێ و ئه‌م پنی نازانی گونێ له‌قسه‌که‌ی ئه‌بێ، ئه‌لێ: ئه‌گه‌ر چاریکی نه‌که‌م ئه‌م چه‌تیوه‌ ئا‌پرۆم ئه‌بات. کچه‌ دایک و پراشی هه‌بوو.

کابرای باوکه‌ چوو بۆمزه‌گه‌وت. که‌خه‌لک کۆ بوونه‌وه‌ وتی به‌خوا کچی قه‌یره‌ له‌مالابوون گوناحه‌ ئه‌مه‌وی کچه‌که‌م بده‌م به‌شوو. ئه‌م قسه‌یه‌ی بۆ پیاویکی دراوستیان ئه‌کرد که‌له‌مزه‌گه‌وتا له‌ ته‌نیشتیوه‌ دانیشتبوو. گوايه‌ قسه‌که‌ ته‌نیا هه‌ر بۆ ئه‌و ئه‌کا به‌لام وای ئه‌کرد که‌خه‌لکی تریش گویان لێ بێ. کوپه‌ پیریکیش گونێ له‌قسه‌کان بوو ئه‌ویش ده‌میک بوو به‌ته‌ما بوو ژن بێنی به‌لام ژنی ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت، سه‌ریکی قوت کرده‌وه‌و چوووه‌ بن

ده‌ستیه‌وه. لاله‌مه‌سه‌نیش قسه‌که‌ی هەر نه‌بری پاشان کوره‌که وتی: لاله‌مه‌سه‌ن نه‌گەر تو‌بته‌وئ کچه‌که‌ت بده‌ی به‌شوو له‌منت چاکتر ده‌ست ناکه‌وئ بیده به‌من. لاله‌مه‌سه‌نیش وتی باشه‌ کورم وهره‌ بۆ ماله‌وه. پاره‌وشته‌ چی یئویسته‌ بیهینه‌ وادیاره‌ خوا‌نه‌سیبی خستۆنه‌ ته‌ یه‌ک.

شه‌وئ کوره‌ له‌گه‌ل دوو سئ پیاو ماقوولی ئاوایدا چون بۆ مالی لاله‌مه‌سه‌ن. گف‌ت و قسه‌ی خۆیان پ‌ر‌انده‌وه‌و له‌سه‌ر سه‌دقه‌ران ر‌یک‌که‌وت‌ن. کوره‌ سه‌دقه‌ر‌انه‌که‌ی ده‌ره‌ینا‌دای بده‌ست برای کچه‌که‌وه‌و ئه‌ویش که‌وته‌ ژماردنی.

کچه‌ له‌ولاوه‌ نیسکینه‌ی لئ ئه‌نا له‌خوشیا پیتی به‌عه‌رز نه‌ئه‌که‌وت، له‌و کاته‌دا پرس‌ن له‌نیسکینه‌که‌ هه‌له‌پ‌ر‌زایه‌وه‌و که‌وت به‌سه‌ر ده‌ستیا ده‌ستی سووتا. وتی: «ده‌ستم‌ت سووتان ریامه‌ ناوتا». بابه‌که‌ی گویی لیبوو وتی: «چیشه‌که‌ت پیس کرد به‌رم به‌قنگتا». دایکه‌که‌ی ئاگری تیه‌ر بوو وتی: «قنگی کچه‌که‌مت در‌ی ریام به‌ریشتا». براکه‌ی وتی: «حسابی پاره‌که‌تان لئ تیکدام گووم کرد بده‌می گشتانا».

کوره‌ی زاوا هه‌ستایه‌ سه‌ر پیتی ده‌ستی کرد به‌ هه‌له‌پ‌ه‌رکی و سووردان و وتی: «هەر له‌ ئیسته‌شایی که‌رانه‌و ده‌ست به‌ملانه‌و گوو له‌ده‌مانه‌».

- له‌و ولاتی ئالانه‌ له‌گوندی «گرویس» بیوه‌ژنیکی ته‌رپیری میخه‌ک له‌مل هه‌بوو «باجی هامینه‌»یان پیتی ئه‌وت. پارچه‌ شکارته‌یه‌کی ماشی هه‌بوو وه‌ختی دروینه‌ی هاتبوو بده‌ستیه‌وه‌ دامابوو؛ سه‌پانیکی وای ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت بۆی بدرویته‌وه‌.

رۆژیک خۆیدا له‌ده‌ق و چاوه‌کانی پ‌ر‌ له‌کل کردو لاگیره‌و که‌مه‌ره‌ی میخه‌که‌که‌ی خسته‌ملی. کورپو کال له‌به‌ر مزگه‌وتا دانیشتبون چوو به‌لایانه‌وه‌، به‌تیلایی چاویک سه‌یری کردن به‌زهرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ رووی تیکردن و وتی: له‌منتان نه‌که‌وئ! چون ئیوه‌ دل‌تان بر‌وایی ئه‌دا ئه‌و ماشه‌ی من هه‌روا بمینیتته‌وه‌؟ تیلی چاوه‌که‌شی ئه‌کیشا به‌سه‌ریانا.

کورپو کال هه‌ر یه‌که‌ له‌عاستی خۆیان ده‌ستیاندا به‌سنگیانا که‌ سه‌بینی به‌ هه‌ره‌وه‌ز بۆی بدوورنه‌وه‌. ئه‌و تیلایی چاوه‌ کاری کرده‌ هه‌موویان. هه‌ر که‌ له‌ناقاری خۆی خۆی به‌نیشانه‌ی ئه‌و تیلایی چاوه‌ ئه‌زانی.

باجی هامینه‌ش ئه‌زانی و ده‌ستی خۆی وه‌شاندووه‌ به‌لام ماشی سه‌گباب به‌رۆژیک نادووریته‌وه‌. که‌وته‌ به‌یانی یه‌که‌یه‌که‌ چوو به‌لای کورگه‌له‌وه‌ هه‌ریه‌که‌ هیمایه‌کی بۆ ئه‌کردو

توورە کە یە سێویشی لە باخەلیا شار دبوو و هە سێوێکی ئەدایە و ئەبوت ئەمە بخەرە باخەلت بۆ ئەو یادگاری من بێ لەلای تو.

کۆرگەل چوون نیشتن بە پیرە ماشەو، جار جار باجی هەمینه لە دوورەو قریو یەکی ئەکردو ئەبوت: «هە ی بەقوربانی کۆری سێو لە باخەل بم».

هەر کەس لەوانەش لای وابوو تەنھا ئەو سێوی لە باخەلایە و ئەم «بەقوربان» ه بۆ ئەو. بینان پێو نە کەوتە نیو هەرق تەقەیان لەو سەری پەلە ماشەو هەلساوە هەموویان دووریەو. بەمجۆرە باجی هەمینه دەستی خۆی وەشان دو کۆرگەلێش دەست لە گونان بەرەو ژێر تر بۆی دەرچون».

بهرگی جهوتهم

۲۶۸۰ ی / ۱۹۸۰ م / ۱۴۰۰ هـ

1990

1991

پیشه‌کی^۷

من له‌سالی ۱۹۵۷ه‌وه له بلاو کردنه‌وه و چاپکردنی رشته‌ی مرواری دام. له‌و ماوه‌یه‌دا تا ئیسته، ئه‌مه به‌رگی هه‌وته‌میه‌تی. ئه‌و شتانه که له‌ناو کورددا هه‌بوون و بلاو بوونه‌ته‌وه، من کۆم کردوونه‌ته‌وه و خستوومنه‌ته‌ نیوانی دوو به‌رگنی به‌رگه‌کانی رشته‌ی مروارییه‌وه. وه‌ئهو شتانه‌ش که من و تومن هی خۆم نین و من نه‌موتون؛ به‌لکوو کورده‌که خۆی و توونی و هه‌ر کورد بۆی ناردووم، که‌چی وه‌ختی واش بووه بیستوومه و توویه: ئه‌و فلانه شته‌که له‌رشته‌ی مرواریدا هه‌یه له فلانه‌کتییی عه‌ره‌بی وه‌یا فارسیدا هه‌یه؛ من ئینکاری ئه‌مه ناکه‌م. ره‌نگبی هه‌بی به‌لام وه‌کوو ئه‌وان ئه‌وه بوو که زمانی بلاو کردنه‌وه‌یان هه‌بووه له ئیمه‌یان وه‌رگرتووه و به‌ناو خۆیانه‌وه بلاویان کردۆته‌وه. من ئه‌مه ئیسته قه‌بوول ناکه‌م شتی خۆمه‌و به‌زمانی خۆم بلاوی ئه‌که‌مه‌وه له‌مه زیاتر باجدان خوا هه‌لناگرن.

هه‌ندی ناو له‌رشته‌ی مرواریدا دیت، ره‌خنه‌گر له ئه‌دهب ئه‌و ناوانه ئه‌کا به‌گولده‌سته‌ی ده‌ستی بۆ ره‌خنه‌گرتن. دیسان من ئه‌مه‌ش هه‌ر قه‌بوول ناکه‌م؛ چونکه من چۆنم بیستووه و چۆن بۆیان گیراومه‌ته‌وه، وه‌یا بۆیان ناردووم و به‌ناوی کتیوه ناردوویانه به‌و ته‌رحه بلاوی ئه‌که‌مه‌وه؛ ده‌ست له‌ئه‌مانه‌ت ناده‌م. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا من به‌لامه‌وه وایه ئه‌و ناوانه که ئه‌و جۆره قسه‌کردوویانه، وه‌یا نوانده‌وه، به‌لای من و به‌لای هه‌موو ئه‌دهب په‌روه‌ریکه‌وه بلیمه‌تی ئه‌وانه ده‌رئه‌خا؛ [ئه‌وه‌ک] پایه‌که‌م کردنه‌وه‌یان.

۷- چونکه نووسه‌ر باسی بزر بوونی فولکلوری کوردی له نێو زمانه دراوسێکانی زمانی کوردیدا به ته‌سه‌لی لینگ داوه‌ته‌وه. لێره‌دا به‌ پێویستمان نه‌زانی دوویاتی که‌په‌وه. و.

بۆ وینه یه کینکی وه کوو شیخ ره زای تاله بانی هۆنهریک بووه وه کوو هۆنهره کانی تر؛ که چی لهو ریچه که یه یه ئه ودا و لهو ئیلهامه ی ئه ودا نه هیچ هۆنهریکی تر ئه یگاتن، وه نه من و تۆیش ئه توانین ئه و فیکرانه ی ئه و ده ریبیریون، ده ریان بیریون. ئه مه لیره دا بلیمه تی شیخ ره زا ده رکه وت نه وه ک پایه نزمی. ناوه کانی رشته ی مرواریش چه شنی سه مه ره یان هه یه. مه جۆلی خامه و مه لا سمایلی کانیسکان و عه زیز به گ و سه د های ناویره به لای منه وه بلیمه ت بوون؛ ئه گه ینا بۆج من نازانم وه کوو ئه وان بلیتم؟ نه ته وه کانی تر له هه موو شتیکی خۆیانه وه بۆ قسه لیه کردن دریخیان نه کردوه، منیش نایکه م. ئه گه ر ئیسته نرخی ئه وانه زانری میژووی سبه ی و دوو سبه ی نرخیان ئه زانی.

دوور نییه هه ندی شت له رشته ی مرواریدا هه بی به چاوه هه ندیکه وه بلین ئه وه چیه وا چاپ ئه کری؟ من به لامه وه له رووی ئه ده بیکی پان و فراوانه وه چاپکردنی ئه وانه پتویستتره؛ چونکه ئه وانه نازوخه یه کی هه مه ره ننگن بۆ دواپۆژ.

خالۆ بچۆ کتییی بینگانه کان بخوینته وه بزانه چه یان کردوه و چییان نووسیوه؟ هه ر ئه و نووسینه ی ئه وان بووه بۆ ئه و شتانه که میژوویه کی گه وره ی بۆ دروستکردوون.

عه لانه دین سه جادی

۱۹۷۹/۱۰/۱

شەکرۆای دەماخ

- بارام بەگی ئەحمەد بەگی ریشین و شیخ عەلی شیخ کەریم ئەچنەبەغداو ئەچنە لۆقەنتە. کابرای بۆی دیت ئەلێ: چی ئەخۆن؟ بارام بەگ ئەلێ: من برنج و شیخ مەحشی روو ئەکاتە شیخ عەلی ئەلێ: «انتەم شیخ مەحشی؟» ئەلێ: «نا انا شیخ عەلی».

- ماری سەمینی شاتری هەبوو لەو شارەزورە رەشمالی هەلدابوو. سەی حەبیبکی کاشتەریش هەبوو ئەبێ بە میوانی ئەم ماریە. ماری لێی ئەپرسی: ئەری برا خالەسەبی! پیغەمبەر - رۆحم بەقوروانی وی! - لە دەوارا دائەنیشت یا لەخانگا؟ ئەویش ئەلێ: دیارە لە خانگا بوو. ئەلێ: «دەسا هەلسەپرۆ دەویت باوک نانیکت نادەمی. وەو سەی ساقە من تا ئیستە وام زانیگە لە دەوارا بووگە».

- سەدیققادری بۆی گێرامەو و تی:

پیش ئەو بەچم بۆ عروسیات و بێم بە پاشا، لەو پیدەرە کاروباریکی میری ئەو سەردەمەم بەدەست بوو. کابرایەک ئەسیتیک و تەفەنگیک و سەد لیرەو دوو ژنی هەبوو؛ یەکنی پیر و یەکنی جوان. پیرەکیان هاتەلام شکاتی لەمێزەکەیی کرد کە باش لە گەلیا ناجوولیتەو؛ منیش ناردم مێزەکەیان هینا و پیم وت: بۆچ لە گەل ئەم ژنەتا ری ناکەوی؟ کابرا هەر دانی بیا نەئەنا و منیش هەر درێژەم ئەدایە. لە ئەنجاما کابرا وەرەس بوو و تی: «پیاوئەفەندی هەر شتیکم هەیه ئەتەمەن تۆ شەویک بچۆرە لای ئەم ژنەم جا بزانی ئەو وەختە نالیت گووم خوارد».

- کابرایەکی خۆشناو ئەچی بۆ حەج و ئەگەرپیتەو، لێی ئەپرسن حەج و مالی خوا کوو بوو؟ ئەلێ: «خودا لە ماری نەبوو پیغەمبەریش حەمری دابوو بۆ تۆ، منیش لۆ خۆم هەر وا گەرامەو چ دەستیم ماچ مەکن».

- لەکۆیەو مەولود حسین ناردی بۆ رشتەیی مرواری گێرایەو و تی: لەو ولاتە پیاویک سێ کچی قەیرەیی هەبوو، بەلام لە ئەقلا ساوا بوون. سەرباری ئەمەش لە قسە کردنیشا وەکوو «تور» و بوون؛ بەتایبەتی نەیانئەزانی «کاف» بلێن ئەیانکرد بە «ت».

روژیک له‌گوندیکی تره‌وه داخواییکه‌ران چوون بۆ خوازینی یه‌کینیان. دایکه‌که‌یان دهستی کرد به‌ناموژگاری کردنیان وتی: که‌ئو ماله‌هاتن بۆ خوتان به‌ئاقلا نه‌دانشن و هیچ دهنگ مه‌که‌ن؛ به‌لکوو ئه‌مه‌خوایه‌ده‌رویه‌کتان لێ بکاته‌وه. ئه‌وانیش وتیان باشه.

مالی داخواییکه‌ر هاتن و هه‌موو خیزان پیکه‌وه‌دانشتن و کچه‌کانیش به‌ریز له‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌دانشتن. کوتوپر له‌وکاته‌دا مشکیک ده‌رکه‌وت. کچه‌گه‌وره‌که‌وتی: ئای ئه‌وه‌مشیتیت. ناوجیه‌که‌وتی: «ئای وه‌للا چووه‌تونه‌ته‌وه». بووچکه‌له‌که‌وتی: ده‌سا وه‌للا هه‌ر خۆم چاتم ترد ده‌نگم نه‌ترد و میردی خۆم ترد.

- مه‌لا سالحیکی میانیه‌ی هه‌بوو گتپه‌یه‌وه‌وتی: سالیک زوو بۆ مه‌لایه‌تی ره‌مه‌زان چووم بۆ ناو جاف، له‌و گه‌رمیانه‌بووم به‌مه‌لای خیلکی ته‌رخانی و له‌مال کوپخا سماییلی عه‌زه‌ی شه‌ریفدا بووم. به‌شه‌وه‌خه‌لکه‌که‌له‌وئ کۆ ئه‌بوونه‌وه، منیش هه‌دیسم بۆ ئه‌خویندنه‌وه. شه‌ویک دانشتنبووبین پیاویک له‌خه‌له‌که‌دا هه‌بوو ماری سه‌مینیان پێ ئه‌وت، له‌پاش هه‌دیسه‌که‌ ئه‌م قسه‌یه‌ی گتپه‌یه‌وه‌وتی:

ئه‌وا نه‌خۆشم له‌ژیر ده‌واره‌که‌ی خۆمانا که‌وتگم خزم و عه‌شره‌ت گشتیان لیم کۆ بووگنه‌سه‌وه؛ منیش له‌حالی خۆمام. فره‌ی پێ نه‌چوو ته‌وه‌زه‌لیم به‌رچاو که‌وت. فره‌ترسیام وتم بوئ و نه‌وئ ئه‌مه‌ ئه‌رایله. جو برائیل دهستی گرتگه‌هاوردگیه‌بۆ لای من. به‌خوا هه‌رکه‌وامزانی نه‌مکرده‌نامه‌ردی ته‌کانم دا وه‌خۆم هه‌لسیام وه‌بێ ده‌نگی خۆم باریک کرده‌وه، وه‌ته‌نیشته‌مه‌جه‌و پیزه‌ی میمه‌که‌زاگما وه‌دزیه‌وه‌له‌گۆشه‌یه‌کی ده‌واره‌که‌وه‌هاتمه‌ده‌روه. ئه‌وه‌نده‌م زانی بوو وه‌قیژ و واژ له‌ژیر ده‌واره‌که‌وه، تومه‌س ئه‌مه‌ئراییل که‌منی ده‌ست نه‌که‌وت خۆی پلکاند وه‌ره‌مه‌زانی هه‌سه‌نییاه‌ریه‌سه‌وه. ره‌مه‌زانی هه‌ر فره‌قه‌وی و قۆل وو خۆی پمان وه‌ملیا هه‌ر چه‌نده‌جره‌ی کرد و فره‌ی کرد و ده‌می نوقاند ئاخیری گیانی له‌قنگیه‌وه‌ده‌رهاورد. منیش له‌لاوه‌ده‌ر چووم و وه‌کوو پیاو تری ئه‌رایلم وپێ.

ئیت خیل که‌وته‌شین و شه‌پۆر وه‌خه‌یالی خویان بۆ من ئه‌گریان، منیش کردم وه‌ده‌وارا وتم: عه‌شره‌ت ئه‌وا من ماگم و تری ئه‌رایلم وپینگه، نازانم ره‌مه‌زانه‌بیه‌فره‌-گویی توی لێ نه‌واری!- بۆچی خۆی داوه‌ده‌سه‌وه؟ خۆ هه‌ر باهویکی چواری وه‌کوو منی ئه‌وپه‌وه.

- کابرایەکی «بانی خێلان»ی چوو بوو بۆ حەج و لەو لاوە چوو بۆ مەدینە بۆ زیارەتی پیغەمبەر. حاجی مستەفا پاشا ئەبوت کابرا رووی کردبوو مەرقەدە کەم و ئەبوت: «هەمی خالەحمەمی شیخ ئەولا! -بیم و دەوورتا!- ئەزانی لەو وەختەو کە کۆچی خێرت کردگە ج عەزبەتیککی ئەو حەشاماتە ئەدەی؟ ئاخەر ئەمە شویتە تۆ تیییا مردگی؟ با لە جینگایەکی وەکوو بالاتەران چاوت بنیای وەبەکا و جینگایەکی وات بدۆزیایەتەو و سەرت تیایا بنیایەتەو».

- مەحمەدی مەلا کەریم گێرایەو و تی:

جاریک شیخ سەعیدی مەسۆیی ئەچیتە پینجۆین و ئەچیتە چاخانەبەک. رادیۆ تازە کەوتبوو پینجۆینەو لەو کاتەدا رادیۆ قورئان ئەخویتی و کە تەواوی ئەکا ئەلی: «لذق اللہ العظیم». خەلکە کە هەموو هەلئەستتە سەر پێ. هەستانی ئەوان و چوونە ژوورەو هەمی شیخ سەعید بەک ئەگری؛ ئەم واتیشەگا کە ئەوانە لەبەر ئەم هەستان. بە هەر دوو دەست ئیشارە ئەکا و بەزمانیش ئەلی: «رەحمەتتان لی بێ هەر کەس لە شوینی خۆی دانیشیتەو، زەحمەت مەکیشن».

- کابرایەک لەدئی «ئاوکورتی» هەبوو حەمەمی عەولای ناو بوو. تۆزێ دەولەمەند بوو، ئەو سالە سەپانیککی راگرتبوو. خەلکی ئەو دەووربەری «گریزە» و «موان» هەبوو، بەلام هەتا بلیت کابرایەکی کە لەرەق و تەمەل بوو.

شەویک لەگەل حەمەمی عەولای ناغایا پینکەو دانیشتیوون. حەمەمە زۆری تینوو بوو پێ وت: ئا کورم بچۆ تۆزێ ئاوم بۆ بیته. کابراش وتی: «لالەحمەمە من ئەبێ جاری بچم بۆ سەر گۆزە کەو جاریک بیتمەو. جاریک کۆچەلە کە بەرمەو و دیسان بیتمەو؛ ئەمە چوار جار. ئەو ئەلا خۆت هەستە سووک و باریک خێرا بچۆ ئا و بخۆرەو و وەرەو». لەپاش ماوەبەک دیسان حەمەمە پێی ئەلی: ئا کورم سەریک بکیشە دەرەو بزانە ئەباری؟ ئەویش ئەلی: «لالە من بۆ بچم؟ ئیستە پشیلە کە دیتە ژوورەو؛ ئەگەر تەر بوو ئەو ديارە ئەباری».

- میرزا ئەحمەدی فەتاحی حاجی حامد هەبوو لە سولەیمانی. مەلا رەئوفی سەعاتچی بۆی گێرامەو و تی: ناوی خۆی نابوو «پاشاوات زاده». ئەبوت من یەکەم شاعری ولاتی بابان و ئەردەلانم. مستەفا مەلا غەفووریش هەبوو لە هەلەبجە. ئەم میرزا ئەحمەدە شەری بەمستەفادا ئەوت؛ ئەمە یەکیکە لە شەرەکانی:

ته پاله له گهل چینی به سهر رفه دانان مچه کورده یه
تهینال به باری قوریا بو ئیمه به جی مان ئەمانه یه
تهینال شوینیکه له بهینی چه مچه مال و سوله یمانیدا. لایه کی بازیانه، لایه کی سوورداشه،
لایه کیشی قهره داغه. مه بهستی به تهینال به باری قوریا، قهره داغ بوو.

- فهرا میرزا حاکی سنه ئەبێ. پیاویک هه بوو ناوی ئەولێ بوو، ئەچیته لای و پنی ئەلێ:
«له خانه دانی خانه دانگهل، له شانشینێ شازاده گهل، چل چرای چل چراگهل، هاوزاوای
مشیرگهل، تۆسکه ی ئەمیرگهل، سهردانیشنگی جینگه گهل، فهرامیرزاگهل، زه مانگهل پشتی تی
کردگین. نه مالگهل ما نه منالگهل له دوای ئەوه که تۆ خاوهن ته لاق له باخچه مانا بوو
ئیسه فرمانم که فتگه به که ریکی خواهیشکی نیره کهر. پام نیاگه به جدرگی خوما وام چاو
پیکه فتگه له خهوما دارووی دهردم لای ئیوه گه له؛ دهرمانی ئەکه ن بهو که ره شه له».

فهرامیرزا که گوێ له مه ئەبێ به لایه وه سهیر ئەبێ، دهستی ناچیته کیسه ی خۆی
میراخوره که ی خۆی بانگ ئەکا پیتی ئەلێ: بچۆ له بازارا بزانه ههر که سه که چه له
ههواسییه کی^۸ لێ بسینه. ههر که سه «جهمشیر» ی ناوه ههواسییه کی لێ بسینه، ههر که سه
زورنا ژهنه ههواسییه کی لێ بسینه، هه موو بده بهم پیاوه با بیدا به که ریک بو خۆی.

میراخور ئەچیته بازار زور ئەگه رێ که سی وای دهست ناکه وێ له ئاخرا کابرایه کی بهر
چاو ئەکه وێ به سهرو پینچه که یا بو ی دهر ئەکه وێ که ئەمه که چه له. یه خه ی کابرا ئەگه رێ و
ئەلێ بینه ههواسییه ک. کابرا سهری سهر ئەمینێ ئەلێ ههواسی چی؟ ئەلێ: به ئەمەری
فهرامیرزا ههر که سه که چه ل بێ ئەبێ ههواسییه ک بدا. ئەلێ: من که چه ل نیم و خۆی
رئه پسه کینێ. میراخور په لاماری ئەدا و دهستی له سهری ئەکه وێ. ئەمجا کابرا به ته وای
توو ره ئەبێ و ئەلێ: کوره من جهمشیرم، جهمشیر. ئەگه ر نه تزانیه، بیزانه. تۆ چۆن ئەتوانی
ههواسی له من بستینێ؟ میراخور ئەلێ: ئای جهمشیری شی؟ که واته بینه دوو ههواسی. کابرا
ئیمان له سهریا نامینێ ئەلێ: کوره چاو بکه نه وه من زورنا ژهنه ههر ئیسته بهم زورنایه حه یا و
ئابرووتان ئەبه م؛ له م شاره وه دهست ئەبا زورنایه ک له ژیر که و او بهر پشتینێ که یا ئەبێ دهری

۸- ههواسی جوار شایێ ئیبرانی بووه. ئەسله که ی عهباسییه، پاره ی سهردهمی شاعه باسی گه و ره بووه. پاره که خۆی نه ما بوو
ناوه که ی مابوو که دوو سه ناری وه یا جوار شای بوو؛ شایش قهرانیک بوو.

دینێ ئەیەوێ بیبا بۆ دەمی و فووی تیا بکا میراخوڕ ئەیگرێ و یتیی ئەلئی: ئای زورنا ژەنیشی؟ کەواتە بینەسی هەواسی.

بەمجۆرە میراخوڕ سی هەواسی پەیدا کرد و بردیەووە بۆ فەرامیرزا. ئیتر نازانم دای بە ئەولئی یان نە ئەو لە عیلمی خوادایە.

- شیخ مستەفای شیخ نەجیبی قەرەداغی و شیخ عەلی قەرەداغی هەبوون هەر دوو کیان خزمی یەک بوون. شیخ عەلی لە سولهیمانی قازی و شیخ مستەفا لە قەرەداغ بوون؛ هەردووکیان ریگای نەکردیان گرتبوو: شیخ مستەفا ئەوی خوا حەزی پێ نەکردایە نەیتەکرد، شیخ عەلی ئەوی خوا حەزی پێ بکردایە ئەو ئەوێ نە ئەکرد.

شیخ عەلی نەخۆش ئەکەوێ. شیخ مستەفا لە قەرەداغەووە دیت بۆ چاو پیکهوتن و دیدەنی. لە لای ئەبێ تا پاش عەسر لەوانە ئەبێ نوێژەکە ی عەسر پڕوا هەلئەستی جوبەکە ی رائەخاو نوێژەکە ی بکا، شیخ عەلی لئی ئەپرسی ئەوێ چێ ئەکە ی؟ ئەلئی: نوێژ ئەکەم. ئەلئی: نوێژی چی شیخ تەکات لئ ئەکەم ئەم بدعەتە لە مالهەکە ی منا دامەمەزریتە.

- عەلی کلاشی هەبوو لەو شارەزوورە، کورپکی هەبوو عەولای ناو بوو چوو بوو درەووە بۆ خویندنی فەقیهەتی. جا عەلی کلاشی باوکی هەموو پاش نوێژانێک دوعای بۆ ئەکرد ئەبوت: «خوایە ئاگات لەعەولی کورم ویت، ئەگەر نایناسی کولەپالێکی لەبەراییە، تاکێ لە کلاشەکانی بەنەکە ی پسپاگە، ئاغا بانویەکی بۆرکاری بەستگە وەسەرپەووە. لە سولهیمانی لەمزگەوتی شیخ سەلام ئەخوینن. حوجرەکە یان وا وەلای راستی مزگەوتەکەووە، نانی فەقیهەکان گشت وەدەست ئەووە، تا ئەو نەپەژێ کەسیان رایەیان ناکەوێ نان بخۆن.

- سەید سەعدەدین هەبوو وتی:

چووم بۆ ناو جاف بۆ مەلایەتی. چوومە خێلێکی وەرەشاتیرووە و چوومە مالی کویخا سەفەر. کویخا لئی پرسیم برا چی ئەخوینن؟ وتم: عوامل. وتی: برا عوامل یانی چی؟ وتم: یانی گاجووت لەپاش بەینێ دەستیکی بە ریشیا هینا و وتی: خاسەشوکر خاسەشوکر. خەلکە کە وتیان برا ئەووە یانی چییە؟ وتی: «براگەل ئەم مەلایە فرە خاسە یەکێ ئەگەر هۆقە یە نانی خوارد توێ نەختن ئەقلی بوێ ئەمە مانای وایە ئەم مەلایە کار خویندگە،

گیسکی خویندگه، بزنی خویندگه، مینی خویندگه، که‌ری خویندگه، گه‌بشتگه‌سه گاجووت هه‌ر ته‌نیا ماین و وشتری ماگه».

- «میمکه‌پانی باشکی» ئافره‌تیککی زۆر به‌سه‌رو به‌رو خاوه‌نی مه‌رو مالاتیکی زۆر بوو. شیخ نووری پینج ئه‌نگوست به‌خۆی و ویشه‌که‌کانیه‌وه له‌و ده‌ستی بناری کفریه‌ ئه‌بن به‌میوانی. ئه‌ویش گال ئه‌دا بامیه‌و ته‌ماته‌یه‌کی زۆر دینن و ئه‌یخه‌نه‌سه‌ر ئاگر. له‌ گه‌ل میوانه‌کانیشا هه‌ر چیتغیکیان به‌ینه؛ خۆت ئه‌زانی بامیه‌گه‌رمیانیش زل و ناکلۆ کاره. میمکه‌ خۆی سه‌ر کاری بامیه‌که‌ئه‌کا. مناله‌ ورده‌له‌ی کوره‌زا و کچه‌زاکانی ده‌وره‌ی لی ئه‌ده‌ن و هه‌ر داوای لی ئه‌که‌ن بۆیان تیکا. ئه‌ویش شه‌به‌چه‌پۆک ئه‌مالی به‌سه‌ریانا و ئه‌لی: قخه‌یه. منالان هه‌ر وازی لی نایه‌نن ئه‌ویش تووره‌ئیه‌ی و ئه‌لی: «رۆله‌ بچن وه‌و لاوه‌ بامیه‌بیکه‌ی وه‌قنگی نیره‌که‌ریشا ئه‌ی هه‌سوئ هیشتا پی نه‌گه‌بشتگه‌و نه‌کولیاگه. خۆ ئیوه‌ له‌ شیخی تاینگ خراوترتان وه‌سه‌ر هاتگه، ده‌لاچن برۆن».

- شیخ ره‌زا جاریک له‌مالی مه‌حموو پاشای جاف ئه‌بی له‌کانی چه‌قل ئه‌چی بۆ سه‌ر سیروان بۆ مه‌له‌کردن. ژن و بووک و کچی بیاویکی «پشت ماله» له‌سه‌ر رووباره‌که‌ جلیان ئه‌شت، به‌لام ئه‌مانه‌ش قوشمه‌ بوون. شیخ ره‌زاش خۆت ئه‌یزانی چاوی کز بوو. ژنه‌که‌ ده‌ست ئه‌خاته‌ سه‌ر بلامانیکه‌ی خۆی ئه‌لی: شیخ ره‌زا ئه‌وه‌ چیه‌؟ شیخ ره‌زاش ئه‌لی: ئه‌وه‌ کانی پانه. پاشان کچه‌که‌ رووی تی ئه‌کاو ده‌ست ئه‌خاته‌سه‌ر هینه‌که‌ی ئه‌لی: تو خوا یا شیخ ئه‌مه‌چیه‌؟ یا شیخ ئه‌لی: ئه‌وه‌ میترگه‌جوانه. ئه‌مجا ئه‌میش ده‌ست ئه‌خاته‌سه‌ر چه‌ته‌که‌ی خۆی و ئه‌لی: ده‌ی کچینه‌ ئه‌مه‌چیه‌؟ ئه‌لین: نازانین. ئه‌لی: «بۆچی نازان؟ ئه‌مه‌ جوانووی جوانه‌ له‌ میترگه‌جوان له‌وه‌پانم له‌کانی پان ئاوم دال ه‌ته‌ویلخانه‌ به‌ستمه‌وه».

- عیال سه‌ره‌وژوور بوو بووه‌وه‌ بۆ کویستان. له‌ دوو هۆبه‌ دوو کابرا هه‌بوون؛ یه‌کیکیان «ئه‌لی وه‌یس» وو یه‌کیکیان «مراوه‌یس» ی ناو بوو. ئه‌ویان کوریک و ئه‌میان کچنکی هه‌بوو. ئه‌لی وه‌یس به‌ته‌ما بوو کچه‌که‌ی مراوه‌یس بیتی بۆ کوره‌که‌ی.

پیکه‌وه‌ئهم دووه‌ئه‌چن بۆ بانه‌و ئه‌گه‌رینه‌وه، ئه‌گه‌نه‌وه‌ سه‌ر دوو رییانه‌که‌و له‌ویوه‌ هه‌رکه‌ لا ئه‌دا و ئه‌چیته‌وه‌ بۆ هۆبه‌که‌ی خۆی. که‌ لیک دوور ئه‌که‌ونه‌وه‌ ئه‌لی وه‌یس که‌وته‌وه‌ بیری که‌ خوازیینی کچه‌که‌ی نه‌کرد بۆ کوره‌که‌ی. ئه‌کاته‌ سه‌ر گه‌ردیک و بانگ ئه‌کا ئه‌لی: «ئه‌ری

بێفەر لەبیرم نەوو کچە کەت داواکەم بۆ کۆرە کەم؛ ئێستە ئێژی چی؟» مراوە یەسێش ئەلێ: «وا دام وادام». ئەمجا ئەلێ وەیس بە دەستێکی دەستە کە ی تری خۆی ئەگرێ و ماچی ئەکا بە جۆری کە شەققە ی ماچە کە ی بگاتە لای مراوە یس.

ئەلێ وەیس دیتە وە ماله وە و بە کۆرە کە ی ئەلێ: کۆرە بێفەرە نەگریسە هەلسە بچۆ بۆ مالی دەزگیرانت، کچە کە ی مراوە یس بۆ خوازوینی کردگیت. ئەویش ئەلێ: بەبێ چتی سوور چۆن ئەچم. باوکی ئەلێ: بێفەر بۆم هاوردگی راست بوو ئەو وەختە کە چوو بوو بۆ بانە دوو گەز چیتیس وری بۆ هینابوو. دایکی نافە کە کە ی هەلدینی و پارچە یە ک لەو چیتە ئەدرووی بە شوین نافە کە کە یدا. ئەمجارە کۆرە هەلئەستی ملی مەریک ئەگرێ و ئەروا.

لەر یگادا شە کە ت ئەبێ لە بنە بەردیکدا سەر ئەنیتە وە تۆزیک ئەنووی. لەو کاتە دا شوانیک سەیری ناو لنگی ئەکا دلێ لە چیتە سوورە کە ئەچی ئەلێ: وە کە لام ئەمە بۆ کیسە تووتن فرە خاسە. بەبێ چرپە دیت نافە کە کە ی هەلدینی و ئەبیا.

کۆرە پاشان خە بەری ئەبیتە وە و بە خۆی نازانی هەر بە و جۆرە ئەچی بۆ مالی دەزگیرانە کە ی و ئەگاتە سەر بەرزاییە کا و دا ئەنیشی، چاوی بە دەزگیرانی ئەکە وێ؛ سوورە ی سەر قیتە ی راست ئەبیتە وە. دەزگیرانی یی ئەلێ: کۆرە بێفەر! سوورە ت بشارە وە. کۆرە ش ئەلێ: ها ها ئەمە نیوگەزی، دوو گەزی لە ماله وە یە. ئاخری کچە کە یینی ئەلێ: کۆرە بێفەر گەل و گونت بشارە وە.

دایکی کچە بەم کارە ساتە ئەزانی، سەیر ئەکا کۆرە زۆر بەر بادە ئەلێ: کۆرەم بچۆرە وە دایکت بنیره. کۆرە ئەچیتە وە و دایکی ئەنیرێ. دایکی کچە یینی ئەلێ: کۆرە کە ت زۆر بی ئەقلە، کارە ساتە کە ی بۆ ئەگیریتە وە. ئەویش ئەلێ: ئەو مە گەر ترو توخمی ئەو باو کە کەرە کە ی نییە؟ من ئەم کوزەم بۆ ساف ئەکرد کە چی ئیوارە ئەو کە ئەهاتە وە فلق ئەیکرد بە قنگیا. ئەویش هەر لەو باو کە یە.

باش ئەمانە کچە ئەگوێژنە وە بۆ کۆرە و کۆرە ئەچیتە لای. لە وەختی چوونە لادا سەر ئەکا بە یانی باوکی کچە لە کچە کە ئەپرسی کە کۆرە کە بوو بە زاوا؟ کچە ش ئەلێ: نە. ئەمجا بە کۆرە کە ی ئەلێ: بۆچ زاوا نە بویت. کۆرە ش هەر لە شەویوێ حەیتە ی سەر سووری خۆی گرتوو بە دەستە وە ئەلێ: «چۆن ئەوگم وە زاوا؟ ئە ی ئەمە گووی تۆ یە وە سەر کیرمە وە».

- بارام بەگی ئەحمەد بەگ بۆی گیرامە وە وتی:

چوممه‌شاری سنه کوریکي دۆستم هه‌بوو پئی وتم له لای ئیوه یاپراخی چاک لی نه‌نین، تو وه‌سفی بکه با یاپراخیکی وه‌کوو لای ئیوه له مالی ئیمه لی بنین و بیخۆین. وتی منیش ئەوی زانیم پیم وت. روژی ناردی به شوینما چووین بو مال‌هوه یاپراخه‌که‌یان لی نابوو خواردمان و ئەم قسه‌یهی خواره‌وه‌ی بو گێرامه‌وه ئیتر نازانم زهره‌ری من بوو یا هی ئەو؟ وتی:

لهو سهره دوو کابرا هه‌بوون دراوسێ بوون. یه‌کیکیان زۆر هه‌زار بوو ئه‌و‌تریشیان زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو. هه‌زاره‌ که ژنیکي هه‌تا بلینی جوانی هه‌بوو، کابرا ی ده‌وله‌مه‌ند بۆی سووتا بوو. به‌لام هه‌یج هه‌لنیک ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت بۆی.

کابرا ی هه‌زار جووته‌گایه‌کی هه‌بوو، روژیک یه‌کن له گایه‌کانی ئه‌مری و به‌ته‌واوی په‌کی ئه‌که‌وی. به‌هه‌ناسه‌ساردی لینی دانیشته. کابرا ی ده‌وله‌مه‌ندی دراوسێ بیستی و هات بو لای پئی وت برام ئەوه چیت لی قه‌وماوه وا به‌و جووره‌کزیت؟ وتی: برا چیم لی بقه‌ومی؟ به‌و جووته‌گایه‌ مال و منالم به‌خێو ئه‌کرد، ئیسته یه‌کیکیان مردن ئەوا به‌ته‌واوی په‌کم که‌وت. کابرا ی ده‌وله‌مه‌ند هه‌یج ده‌نگی نه‌کرد و چوو ده‌ره‌وه. هه‌رکه رویشته‌ لنگه‌گایه‌کی نایابی نارد بو کابرا. کابرا زۆری پتخۆش بوو دایه پال لنگه‌که‌ی خۆی جووتی که‌وته‌وه‌گه‌ر.

روژی دوا‌یی هاته‌وه بو لای و وتی گایه‌کم بو ناردیت وه‌رتگرت؟ وتی وه‌رمگرت خوا له‌ برایه‌تی که‌مت نه‌کاو مالت ئاوا بێ! بوویت به‌ هۆی مانه‌وه‌ی خۆم و مال و منالم. وتی برا ئەوه چ قسه‌یه‌که تو ئه‌یکه‌یت؟ ئیمه دراوسێن هه‌ج ئیشیکت هه‌بێ به‌سه‌ر سه‌رم. ئیتر ئەم گایه‌ بوو به‌ هۆی ده‌رگا کردنه‌وه بو هاتوچوو کردنی کابرا بو مالی ئەم پیاوه‌ دراوسێیه هه‌زاره‌و روژ به‌ روژ کابرا ی ده‌وله‌مه‌ند زیاتر ماریفه‌تی ئه‌نواند.

روژیک کابرا ی هه‌زار پئی وت برام تو ئەوه‌نده چاکي له‌ گه‌ل من ئه‌که‌ی ئاخ‌ر تویش با جارێ ئیشیکت بکه‌ویته‌ من به‌لکوو منیش بتوانم توژی جه‌زای ئەو چاکیانه‌ت بده‌مه‌وه. کابرا وتی: من هه‌یج ئیشیکم نییه یه‌ک ئیش نه‌بێ. وتی: ئەی له‌منت نه‌که‌وی بیلی. وتی: ئاخ‌ر له‌ رووم هه‌لنایه. وتی: بوچ له‌ رووت هه‌لنایه؟ من براتم بیلی. وتی: که‌واته‌ چی بێ له‌ تو نه‌ینی بێ؟ من ئەم هه‌موو مال و سامانه‌م هه‌یه، به‌لام نازانم بچه‌له‌ی ژن. وتی چون نازانی بچیته‌ لای ژن؟ وتی: به‌کوردی نازانم گان بکه‌م. وتی: جا ئەوه‌ چیه‌؟ ئەی له‌منت نه‌که‌وی چوونه‌ لای ژن ئاوا و ئاوا ئه‌بێ. هه‌ر چه‌نده له‌ گه‌لی خه‌ریک بوو بۆی تی نه‌گه‌یه‌نرا هه‌ر وتی نازانم. وتی: ئەگه‌ر ئەته‌وی فیر بېم ئەبێ خۆت چون ئەکه‌ی به‌و جووره‌منیش فیر که‌یت.

كابرا ھەر چەندى كىرد بۆى تىننە گەينرا ئەمجا ناچار چوۋە لاي ژنە كەى خۆى و وتى: ئافرەت خۆت ئەيزانى ئەم پياۋە چاكە يەكى زۆرى لە گەل ئىمە كىردو ئىستەش ئىشىكى ھەيە ئەلنى نازانم بجمە لاي ژن. منىش ھەر چەند پىي ئەلېم، زۆر كەرە فېر نابى. بۆ ئەۋە جەزاي پياۋە تىە كەى بدەينەۋە تۆ فېرى كە. ژنە وتى: پياۋە كە شتى وا چۆن ئەبى؟ وتى: ئافرەت ئاخىر ئەم پياۋە پياۋە تىە كى زۆرى لە سەرمانە، من ھەر مەبەستەم ئەۋە يە فېر بېي.

كابرا بە ھەر جۆر بوو ژنە كەى خۆى رازى كىردو ئەمجا چوۋ بە پياۋە كەى وت بچۆ با ژنە كەم فېرت كا. كابرا چوۋ ئىشى خۆى تەۋاۋ كىرد و ھاتەۋە. كابراى مېردى پىي وت: فېر بوويت؟ وتى: «خۇا تۆ خۆش كا وردە وردە فېر ئەبم».

- پياۋىك ھەبوو لە شەقلاۋا چەرچى بوو، دوكانىكى گرتىبوو تىايا دانىشتىبوو، دەفتەرە شىركى ھەبوو شتى بە ھەر كەس ئەدا لەو دەفتەرەدا بە خەتتىكى شەرەپشىلە ئەينووسى. رۆژىك سەيرى دەفتەرە كۆنە كەى كىرد تەماشاي كىرد ئەۋا ھۆمەر ناۋىكى تىيا نووسراۋە ھەندى پارەى لەلايە. كەۋتەۋە بېر كە ئەمە كام ھۆمەرە و ئەم لەمىزە ئەم پارەيە لەلايە چەند جارىش داۋاي كىردۆتەۋە ھەر نەيداۋە تەۋە. خەنجەرە كەى ھەلئە كىشى و نوۋە كەى لەسەر ناۋە كەدا ئەنى و ئەلنى: تۆ ئەۋ پارەيا مادەى؟ دەبىرئ نايدەم تا نوۋە داىكت بگىم دەئازاي بىرئ نايدەم.

- دوكتۆر عىزەدەين مستەفا بۆى گىرامەۋە وتى:

مەلا عدلى حاجى ئەحمەدە لالە ھەبوو لەسولەيمانى درۋاسى ئىمە بوو، كەۋتەۋە سالەۋە خۆى ئەگە يانە نەۋەد. بېستىبوى ئەگەر يەككى كە دوا ئايەتى سوورەى تەۋبە بخوتىت ئەۋ رۆژە كە خوتىدوۋىتەى نامرىت. جا نە ۋە كوو رۆژىك لە بېرى بچىتەۋە ھەر لە بەيانىيەۋە تا شەۋى كە ئەنووست لە دانىشتنا و لە باسىك شت كىرىنىكى بېۋايە ئايەتە كەى و قسە كەى بە يەكەۋە پىچىر پىچىر تەۋاۋ ئەكرد. زۆر جار نېۋە پروان كە ئەچوۋەۋە بۆ مالمەۋە ژنە كەى لە مالمەۋە نەئەبوو يا لەمالى ئىمەۋە يا لەمالى درۋاسىيە كى تر ئەبوو، بەمجۆرە ئايەتە كەى ئەخوتىد:

«لقد جائكم» ئەۋ سەگابە «رسول» بەم نېۋە پىۋىە «من انفسكم» لە كۆيە؟ «عزىز عليه» ئاخىر نالى «ما عنتم» ئەم پياۋەى من «حيس عليكم» ماندوو برسېيە «بالمومنين» ئاخىر خەلكىنە «رئوف رحيم» پىم نالىن جەمىلە لە كۆيە؟

- مەلا برايمى دۆلاۋى بۆى گىرامەۋە وتى:

سالیکی چووم بۆ ئەو گەرمیانه بۆ مەلایەتی رەمەزان لە خێلیکی تەرخانیدا. بەقسە‌ی شیخ قادری کەرپەنجە بووم بە مەلایان. رەمەزان بەسەر چوو و جەژن هات. لە رۆژی عەرەفەدا خۆت ئەیزانی هەموو کەس ئەکەوێتە خۆی بۆ سەر و ریش تاشین و جل و بەرگ گۆرین. لە دیوێخانە‌کە‌ی مالی کویخا رۆستە‌ما - کە دەواریکی گەورە‌بوو - خێل کۆ بوەوه. دەرویش ماریکی هەبوو چەقو هەسانە‌کە‌ی هێنا هەر کەسە سەر و ریشی خۆی ئەخوساند دەرویش ئەیتاشی.

خالۆ ماریکی‌تر هەبوو سەر هاتەسەر سەر تاشینی ئەو. ئەویش سەر و ریشی خووساندو هات لە بەردەمی دەرویش ماری سەر تاشا دانیشت. ماری سەرە‌کە‌ی تاشی و هاتەسەر ریشی وتی: خالۆ ماری ریشە‌کە‌ت بتاشم یا قەلەمی کەم؟ ژنی ئەم خالۆ ماریش لەو دیوی چینگە‌کە‌وه بوو گۆی لە قسە‌کە‌ی دەرویش ماری بوو تا خالۆ ماری هات قسە‌بکا ژنە‌کە‌ی سەری لە چینگە‌کە‌وه هێنایە ئەم دیو و وتی: ئەوه تو ئێژی چی؟ گووی تیکە گشتی بتاشە. خۆ مامۆسا نییە قەلەمی ئە‌کە‌ی.

- مەلا ئەورە‌حماتیکی سەقزی هەبوو وتی:

لەو دەشتی سەمگاوه لە تەنیشت درۆزنەوه خێلیکی جاف خستیووی، چوومه ئەوئ سەیرم کرد شین و شە‌پۆرە. پیاویک لە خێلە‌کە‌دا عەزە‌ی قادریان پیتی ئەوت نە‌خۆش کەوتبوو لە گیانە‌لادا بوو. هەموو خێلە‌کە‌بە‌داخە‌وه‌بوون بۆی. ژنانیش کۆریان بە‌ستیوو بە‌سەریه‌وه ئە‌گریان هەر یە‌کە‌ بە‌جۆری باسی چاکە‌ی عەزە‌یان ئە‌کرد. خوشکیکی هە‌بوو فاتە‌ی ناو بوو، فاتە‌زۆر بە‌ کول ئە‌گریا بۆ براکە‌ی. ژنە‌کانی‌تریش هەر دلێان ئە‌دایە‌وه‌و ئە‌یانوت خوا رە‌حمی زۆرە ئیشە‌للا شفا‌ی بۆ دیت و لەم نە‌خۆشییە هە‌لئە‌ستیتە‌وه. فاتە‌ش وتی: «خزمینە! من خۆم قیروسیا ئە‌حە‌ی میردەم لەو رۆژە‌وه ئە‌م برا‌مە نە‌خۆش کە‌وت‌گە‌ وه‌ک‌وو کە‌ری جاشکی تۆ‌پیی هەر لووشکە لووشکیە‌سی وه‌شە‌و و وه‌رۆژ ئارامی نییە وه‌ک‌وو پارگێنی دوا‌ی دە‌وار ئاو وه‌چاویا تیتە‌خوارە‌وه. دە‌سا خوا‌یە لە‌بەر دلی ئە‌و میردەم رە‌حمی وه‌م برا‌مە بکە‌یت و لەم گلاراوه‌بخە‌لسی».

- شیخ محە‌مە‌دی شیخ جە‌لال گێ‌رایە‌وه وتی: ئە‌وا ترمی‌لیکم هە‌یه لە شاره‌زورە‌وه دیمە‌وه بۆ سوله‌ی‌مانی. حە‌وت هە‌شت کە‌سم سواری ترمی‌لە‌کە‌ کردوو بە‌کری ئە‌یان‌هینم بۆ شار. یە‌کیک لە‌وانە کابرایە‌کی خە‌لکی «ئاوایی مستە‌فا» بوو لە‌تە‌نیشت منە‌وه دانیشتیوو

کەوتبوو ناو گۆمی خەیاڵەوه، مەرەقی نەئەکرد. گەیشتینە سەر ژوورە کە ی «قەرگە» ویستم گێتری ترمبیلە کە بگۆرم، کە دەستم برد لە باتی گێرە کە دەعبای کابرام هات بە دەستەوه ئەویش وەکوو گێرە کە رەق بوو. توند گرتم و خستە جوولە کابرا لە ناکاو هاواری لێ بەرز بوو وەتی: «کۆرە دەوێت باوک کێرم بەرە لا کە پسام».

دانیشتوو کانی تر هەموو واقیان ورم، منیش زانیم چ باسە ئەو هەر هاوار ئەکا و منیش نەلیم: کۆری باوە حیزە بیفەرە! هەلمە بلۆقیرەوه ترمبیلە کە وەر ئەگەر ئێ هەموومان ئەمرین. ئەوانە ی دواو کە دانیشتبوون ئەوانیش لە قسە کە ی من کە وتنە ترسەوه بە چە پۆک بەر بوونە کابرا. ئەویش هاواری ئەکرد: «کۆرە سەگباو کینە! ترومبیل وەر گەرانی چی؟ من کێرم پسایا ئەم بیفەرە خوا نەناسە کێرو گونی لە بن دەرهاوردم».

- قادر حەمەومین لە شاقلاوا ناردوو یە ئەلی:

جاریک دوو کابرا لە شەقلاوا لە سەر تخبوب ئەبن بە شەریان. لە ئەنجاما ئەچنە لای میر بۆ ئەو ی ناو بژوانیان بکا. یە کیکیان روو ئەکاتە میرو ئەلی: «میران ئەو کابرایە گەر ی تی ئاران دیمە، ئەتۆ بەو ئەقرە ی خۆت شەرمان بکە تخبوبە کە مان تۆ دیاری کە. میران ئەتۆ چیرە بێنە کۆسکیش دەتۆدا بێ چ گوو بخۆی چ کۆسکات بخۆی هەر یە کە من دەریم هی منەو ئەو دەری هی منە. دە ئەتۆ داریکمان دەناودا بنی با لەم شەکر خواردنە بکەوین».

- لە سیساوہ پیاویک هەبوو وەسمان و ژنیکی هەبوو گۆستانی ناو بوو. شەوی دانیشتبوون گۆستان و تی: پیاو کە ماشە لالا لە شەرع قسە ی لە هەموو شتیکە وە کردیە. ئیمرو کە چووم بۆ ئاوی و هاتمە وە گویم لێ بوو مەلا وەعزی دەدا دەیفەر موو هەر کەس بە شەوی هەنیان - حەیب نەبن - بکاتن، قەسریک لە بەحەشتی دروست دەکاتن. بەخودای پیاو کە ئەو شەو هەینیە دەبی قەسریکم بۆ دروست بکە ی. وەسمان خیرا قەسریکی بۆ دروست کرد. گۆستان و تی: دەبوو خۆیشت دەبی قەسریک دروست بکە ی. وەسمان قەسریکی بۆ خۆیشتی دروست کرد. پاش تۆزیک ژنە و تی: بەخودای پیاو کە دەبی لۆ دایکیشت قەسریک دروست بکە ی، هەقی بەسەر منەو زۆرە؛ ئەگەر ئەو نەبا یە من تۆم کوو دەست دەکەوت. وەسمان و تی: «ژنە کە ئەو خۆت و ئەو وەستای قەسران چی لێ دەکە ی لینی بکە. ئیتەر بە گوئ من ناکا ئەگەر ئەتۆش درت بەداکم دەسووتی بەخیرا بابت واز لە کۆرە کە ی بینە».

- لهو سهره کورپیک دایکیکي پیری هه‌بوو ههر به‌ته‌واوی په‌کی که‌وتبوو، هه‌موو دانه‌کانی که‌وتبوون؛ چاوی کز بوو بوو، برۆی هاتبووه‌وه به‌سهر چاویا. کوره‌که‌ش کاروانچییه‌تی نه‌کرد ههر چنده‌ نه‌چوو بو کاروان و نه‌هاته‌وه دایکه‌که‌ی یتیی نه‌وت: کوره‌که‌م ده‌نگ و باس چییه؟ نه‌ویش نه‌یوت: دایه‌هیچ نییه. پیریژنه‌ به‌م ده‌نگوباسی چییه، ده‌نگوباسی چییه کوره‌ی به‌ته‌واوی وه‌پره‌ز کردبوو.

کوره‌که‌ هاوړپیکي هه‌بوو چوو بو‌ی گتیرایه‌وه وتی: فلانی دایکم حه‌یشی پنی تال کردووم ناویرم سهر بکه‌مه‌وه‌به‌ماله‌که‌دا. ههر که‌ نه‌چم نه‌لنی: کورم ده‌نگوباس چییه؟ منیش نه‌لیم هیچ نییه؛ به‌لام نه‌و ههر واز نایه‌نی. کوره‌ی هاوړی وتی: کوره‌ من نه‌زانم نه‌وه بوچ نه‌پرسی نه‌وه میردی نه‌وی؛ دایکی منیش وا بوو. کوره‌ وتی: شتی وا چۆن نه‌بی؟ نه‌و سهری له‌لیوی گۆره‌وه نه‌له‌رزئ میردی چی؟ وتی نه‌وه‌یه یتت نه‌لیم وتی نه‌مجاره‌که‌ چوو‌ته‌وه‌وه‌ لینی پرسیت ده‌نگوباس چییه بلنی: «دایه‌ نازانم نه‌لین فه‌رمانیک ده‌رچووه‌ نه‌بی ههر کورپیکي گهنج ژنیکي پیر بینیت، به‌لام نه‌بی نه‌و ژنه‌ ده‌ دانه‌گو‌یز به‌ ددان بشکیننی. نه‌مه‌ی پنی بلنی و یتیر کارت نه‌بی».

کوره‌ چوو‌وه‌وه‌ بو‌ مال‌وه‌وه‌ دایکی وه‌کوو جارار لینی پرسی کورم ده‌نگ و باس چییه؟ نه‌ویش وه‌کوو کوره‌که‌ی هاوړی پنی وتبوو پنی وت. دایکه‌ وه‌کوو گولاو برشینی به‌سهر دلیا به‌و جوړه‌ گه‌شایه‌وه‌ وتی: ده‌کورم بچۆ ده‌گو‌یزم بو‌ بیننه‌ بزانه‌ چۆنت بو‌ نه‌شکینم. کوره‌ چوو‌ ده‌گو‌یزی کرده‌ مستیه‌وه‌وه‌ خۆی چوو‌ بو‌ کاروان.

له‌ پاش پانزه‌ روژیک گه‌پرایه‌وه‌وه‌ چوو‌ به‌لای دایکيه‌وه‌وتی: دایه‌ چیت کردووه‌ له‌ گهل گو‌یزه‌کانا؟ وتی: کورم یه‌کینکیان له‌ ده‌مایه‌وه‌ نه‌یملکینم نو‌یشی نه‌وه‌ته‌ له‌ مستمایه‌.

- مه‌لا‌علی قوچه‌بلباسی گتیرایه‌وه‌ وتی:

کورپیکي خارۆزام هه‌بوو دایکیکي پیری هه‌بوو. چووینه‌ نه‌وی ههر بانگی داکه‌که‌ی نه‌کرد نه‌ویش نه‌ده‌هات. کوره‌ تووره‌ بوو وتی: ده‌وهره‌ پیریژنه‌ قولتره‌. نه‌مجا‌هات و به‌کوره‌که‌ی وت: «کورم پینم برئ قورتره‌، به‌لام مه‌ری پیریژنه‌».

- له‌و بناری ده‌شته‌تاله‌ له‌ دیتیک پیاویک هه‌بوو سو‌فی برایمی ناو بوو عه‌مری خوای کرد. له‌ پاش شتن و کفن و شته‌ هه‌لیان گرت بییه‌ن بو‌ سهر قه‌بران. ژن و منالی سو‌فی برایمیش که‌وته‌ ته‌ک خه‌لکه‌که‌وه‌ چوون بو‌ سهر قه‌بران. ژنه‌که‌ی سو‌فی برایم ژنیکي جوانکه‌له‌وه‌ بازاری بوو.

پیاویکی جۆلا ھەبوو لەدیکەدا سۆفی رەحیمی ناو بوو. ئەویش لەگەڵ تەرمە کەدا چوو بۆ سەر قەبران لەریگادا مرخی خۆی خۆش کرد لەژنە کەمی سۆفی بۆ و وردە وردە لەناو خەلکە کەوێ چوو بەلای ژنە کەوێ و سەری قەسە لەگەڵا دامەزراند و لەئەنجاما پیتی وت کە شوی پێ بکا. ژنەش وتی: ناتوانم قەسەت بدەم؛ چونکە لە پێش تۆدا گۆتم بەیەکی تر داو. سۆفی رەحیم واقعی و پێما وتی: ئەوێ چ کەسێکە و لە پێش ئەم وەختەدا گەشتوو بەتۆو گۆتی لێ سەندوی؟ وتی: «مەلا لەو وەختەدا کە رەحمەتێکەمی ئەشۆرد قەسە لێ وەرگرتم کە مێرد بکەم بەو. تازە ناتوانم لە قەسەمی خۆم بەشیمان بێمەو».

- خێل سەرەوژوور بۆ کویستان ئەگەر پێتەو. ژنیکی باشکی مێمکە فاتمە وەیا «مێمکە پانی» ناو بوو. کابراییکی داو تەبەرەو ئەگەینە سەر رووبارە کەمی قەزەجە. گایەکی ئەداتە پێش و دەست ئەگرێ بە کلکیەو و لەبواری کەوێ ئەدات لە ئاوە کە. ئەگەنە ناوێ رەستی ئاوە کە، ئاوە گۆر ئەبێ گای ئەکەوێتە شەک و شوک. مێمکە فاتمە ئەلێ: «سەمی ساق ھەر لەسەر قەسەمی خۆم ماگم بزینیک وەخەیری تۆ وێ وەبێ مەزەرەتی لەم رۆخانە دەریاز وین».

ھەندیکێ تر ئەرۆن ترسی ئاوە بردن کەم ئەبێتەو ئەلێ: سەمی ساق بێزی ئەوا لە ئاوە کە پەریگنەسەو مێمکە پانی درۆم لە گەڵ ئەکا ھەر بچینە ئەو وەر ئاوە کەوێ گیسکە وەخەیری تۆ وێ.

لەوانە بەگەنە ئەو بەری ئاوە کە ئەلێ: سەمی ساق خۆت ئەزانی ھێشتا بەھار وەتەواوی نەھاتگە. «بالانتەران» پێش گەرەکیەسی ھەر تەشوێک گۆشتا وەخەیری تۆ وێ.

کە ئەگەنە لیواری ئاوە کە گایە کە بەردیک ئەکەوێتە زیر پیتی و پیتی ھەلئەخلیسکی و ئەکەوێتە ناو ئاوە کە. مێمکە فاتمە ئەلێ: «ئەری سەمی ساق کۆچکت لێ نەواری تۆ تەشوێ کەت ھاورد و من بۆم تێی نەکردی؟ ئەم کەتە بێفەرەت بۆچی گێرا؟»

- ھەر ئەم مێمکە پانیە سالی دواپی لە گەڵ عێلدا ئەچنەو بۆ کویستان. لەو ناوچەمی «ھۆبەتوو» پێش ئەو بەگەنە «شەقلاوا» گای بار ئەخەن و بۆ یەک دوو شەو ئەیکەن بە ھوار. سەبەینی مەر ئەدۆشی و شیر ئەکاتە مەنجەلەو ئەیەوێ بێخاتەسەر ئاگر، ئەگەر پێ بۆ بەرد بیکا بە سێ کۆچکەمی ئاگردان و مەنجەلی بێخاتەسەر. تەماشای ئەکا و سێ بەردی قایمی درێژ کۆلە دانراون، چاوەکانیشی تۆزی بیناییان کەم بوو، سێ بەردە کە ھەلئەگرێ و ئەیانپێنێ ئەیانکا بەسێ کۆچکەمی مەنجەل ئەلێ: خوا ناردگیەسی ئاگر ئەکاتەو وە مەنجەلە شیریان ئەخاتەسەر.

زوری بی ناچی به‌رده‌کان گهرماییمان نه‌گاتئی ههر یه‌که‌یان له‌عاستی خویان نه‌که‌ونه جووله‌و ده‌ست نه‌که‌ن به‌رویشتن. مه‌نجه‌له‌شیریش نه‌رژئی به‌و ناوه‌دا به‌سه‌ر ناگره‌که‌دا. میمه‌کفاته‌هاواری لئی به‌رز نه‌بیتنه‌وه‌و نه‌لئی: کوره‌عیل بین‌وه‌پویه‌سه‌یری نه‌م مۆجزه‌یه‌که‌ن؟ سئ کوچک‌هی ناگردانه‌کم که‌وتگنسه‌ه‌ری و رویشتن‌ها نه‌وه‌سه‌ه‌روویان کرده‌که‌زه‌که‌.

خه‌لکه‌که‌نه‌م بانگه‌وازه‌یان به‌لاوه‌سه‌یر نه‌بین به‌ه‌له‌داوان کۆ نه‌بنه‌وه‌نه‌لین: کچکه‌نه‌وه‌تۆ ئیژی چی کوچک‌چۆن نه‌پروا؟ نه‌ویش به‌سه‌ری ده‌ستی به‌جه‌بۆ به‌رده‌کان دریش نه‌کا و نه‌لئی: نه‌وه‌نییه‌داگیانه‌سه‌که‌زه‌که‌. نه‌وانیش ته‌ماشاشا نه‌که‌ن له‌کیسه‌ل به‌و لاوه‌هیچی‌تریان به‌رچاو ناکه‌وئ. نه‌لین: میمه‌کفاته‌کوا کوچک‌؟ نه‌لئی: نه‌ی نه‌وه‌نییه‌نه‌پرون؟ ئیژی‌چاوتان‌کویر‌بووگه‌! نه‌لین: میمه‌کفاته‌کوچک‌لیتی‌نه‌واری‌خۆ‌نه‌وانه‌کیسه‌لن‌تۆ‌هاوردگتن. نه‌ویش‌نه‌لئی: ده‌سا‌وه‌وه‌سه‌ی‌ساقه‌خړو‌ساف‌و‌به‌و‌وون‌وام‌زانی‌کوچکن.

تومه‌ز‌نه‌مه‌کیسه‌ل‌بوون‌و‌میمه‌پانی‌به‌به‌ردی‌زانبون.

- حاجی مه‌لا سه‌لامی مامۆستا مه‌لا حسینی په‌سه‌که‌ندی بۆی گپ‌رامه‌وه‌وتی:

نه‌وا حاجی نه‌حمه‌دی کپ‌نوو له‌گه‌ل حاجی شیخ نه‌مینی خالدا نه‌چن بۆ حه‌ج و نه‌گه‌رپنه‌وه‌. نه‌و سه‌رده‌مه‌به‌کاروانی‌ولاخ‌نه‌چوون‌بۆ‌ح‌ج. ریگای‌کاروان‌له‌گه‌رانه‌وه‌دا ده‌شتی «سه‌نگاو» بوو، هۆبه‌ی‌جاف‌نه‌و‌ده‌شته‌ی‌داگیر‌کردوو‌ه‌کاروانه‌که‌ی‌نه‌مانیش‌له‌لایه‌که‌وه‌بارگه‌نه‌خه‌ن‌و‌شه‌و‌نه‌میننه‌وه‌. ناوو‌ناوبانگی‌شیخایه‌تی‌و‌پیاو‌چاکی‌حاجی‌شیخ‌نه‌مین‌له‌و‌ناوه‌دا‌بلاو‌بوو‌بووه‌وه‌.

ژنه‌کوینخا‌جافینک‌منالینکی‌بوو‌نه‌خۆش‌که‌وتبوو‌به‌ناو‌بانگی‌حاجی‌شیخ‌نه‌میننه‌وه‌هاتبوو‌بۆ‌نه‌وه‌که‌شیخ‌دوعای‌به‌سه‌را‌بخوینتی‌و‌چاک‌بیتنه‌وه‌. که‌نه‌گاته‌جی‌حاجیه‌کانی‌تر‌نه‌حه‌ی‌کپ‌نوو‌به‌ژنه‌که‌پیشان‌نه‌ده‌ن‌و‌پنی‌نه‌لین: نه‌وه‌حاجی‌شیخ‌نه‌میننه‌. ژنه‌نه‌چی‌ته‌ماشاشا‌نه‌کا‌نه‌حه‌ی‌کپ‌نوو‌ی‌به‌حاجی‌شیخ‌نه‌مین‌به‌و‌ناسراو‌پیاویکی‌موباره‌کی‌چه‌ند‌ته‌له‌موویه‌کی‌دریژی‌سپی‌له‌چه‌ناگه‌ده‌ره‌هاتوو‌ته‌زینحیتی‌به‌ده‌سته‌وه‌له‌سه‌ر‌به‌رمال‌رووه‌و‌قیبله‌دانیشتوو‌ه‌. سه‌ری‌داخستوو‌ه‌چاوه‌کانی‌ناوه‌به‌یه‌کا‌و‌له‌مووراقه‌به‌دایه‌. مناله‌که‌ی‌فرئی‌نه‌داته‌باوه‌شی‌و‌نه‌لئی: «یا‌شیخ‌! بیکه‌وه‌خاتری‌نه‌و‌که‌سه‌که‌نه‌و‌ده‌م‌و‌نه‌فه‌سه‌ی‌بی‌داگیت‌دوعایینک‌بخوینه‌وه‌سه‌ر‌نه‌م‌مناله‌ما‌با‌خاس‌بویتنه‌وه‌».

نه‌حه‌ی‌کپ‌نوو‌چاو‌به‌رز‌نه‌کاته‌وه‌سه‌یریکی‌مناله‌که‌نه‌کا،‌نه‌مجا‌چاوی‌قیچ‌نه‌کاته‌وه‌و‌چاوی‌تیی‌نه‌پری‌ده‌می‌بۆ‌لار‌نه‌کاته‌وه‌دانی‌لیی‌ریچ‌نه‌کاته‌وه‌ته‌که‌ته‌ک‌نه‌خا‌به‌و‌چه‌ند

تەلەمووه ریشەى كە هەببووە پاش ئەمانە پرمەبەك ئەكا بەسەر منالەكەدا. منال كەچاوى بەو سەر و سەكوته ئەكەوئ و گوئ لەو پرمەپرمە ئەبئ ئەداتە زبەرەى گریان و ئەچیتە تاسەو. ژنە هەر هەلئەستى پەلامارى منالەكە ئەدا و ئەیرفینیتەووە ئەلئى: «ببیرا منالەكەم هەى گووى دارو بەردت لئ وارئ و گوو وەریشى باوك ئەو كەسە تۆى وەئیمە نیشان دا. تۆ غەزەوى خواى كەى شىخى دواوړاوى؟ خو منالەكەت كوشت هەى گوو وەریش باوك تۆ خوۆت و شىخەتیت».

- ئەحمەدى عەزیزاغا مریشكینكیان ئەبئ تاقە هیلكەبەك ئەكا و ئەكەوئتەكړ، بەم لادا ئەروا و بەو لادا ئەروا هەر قرتەقرت و گارەگار ئەكا. وەرەز بە مالهەكە هەلئەگړئ. ئەحمەداغا ئبتر لەوہزیا نامینئ هەلئەستى ئەبگړئ هیلكەبەك دینئ ئەیخاتەناو توورەكەبەك و ئەيكاتە ملی مریشكەكەو پبئ ئەلئى: «دەبړۆ سەگباب! ئەوہ خوۆت و ئەوہ هیلكەكەت وازمان لئ ببئە لەمە زیاتر ئبتر ببمان هەلئەگړئ».

- دوكتۆر كاوس قەفتان بۆى گبئرامەوہ وتئ:

لەم سالانەى دوایبەدا تازە «جل شۆر» (غەسالە) كەوتبووہ سولەیمانیەوہ. نامقى میرزا توفیق لەوئ ئەو جۆرە شتانەى ئەفرۆشت. رۆژبەك كەبایەكەى خەلكى ئەو شارەزوورى كۆنە هاتەبەر دوكانەكەو سەبیربەكى ناو دوكانەكەى كرد و چوو بەلای جل شۆرەو هات بەسەر و گویلاكى جل شۆرەكەدا كەوا جل ئەشواو وا پاكى ئەكاتەووە وا ببئ ئەركە. كایرا وتئ: برا ئەمە بابئ چەندە؟ نامیق وت: بابئ شەست دینارە. كایرا نەختبەكى تر چاوى بە جلشۆرەكەدا گبئرا و سەبیربەكى تری ئەم لاو ئەو لای كرد دەستبەكەى دا لەدەسكەكەى، گوتئ: برا ئەگەر قەسەبەك ببژم خوۆ لیم ناگړئ؟ نامیق وتئ: برا بۆچ لبت ئەگرم؟ چئ ئەلئى بلئ ئەمە مەمەلەبە. وتئ: «برا ئەمەى كەتۆ ئبئزئ شەرع شەرمى بۆ نببە گان ئەدا؟» نامیق هەروا چووہ تاسەوہ وتئ: برا ئەوہ تۆ ئەلئى چئ؟ ئەمەئاسنگە، گانئ چئ و شتى چئ. كایرا وتئ: «دەبیرا بړۆ بەردى تۆى لئئ نەواری من كە شەست دینار بەدەم ئەبەدەم وەژنێك هەم جلم بۆ ئەشوا و هەم گانبش ئەداتئ».

- لەو سەرە دوو كایراى كورد چەند گاباریك ئەدەنە پبئش و ئەچن بۆ هەوارگەبەكئ تر. دبئاش وا رەمەزان ئەبئ بەلای ئاوابببكا تئ ئەبەرن. سەبیر ئەكەن وا بە سەر بانببك نووژ

ئەکرئ. یەکن لەم دوو کەسەش نوێژکەر ئەبن، بە ھاوڕیکەیی ئەلئ: تۆ لای گابارەکان راوہستە تا من دوو رکات نوێژ ئەکەم و دیمەوہ ئەوجا ئەرۆین.

کابرا ئەچن و وا دیارە تووشی ئەبن بە تووشی تەراوێجەوہ، تا ئیستەش شتی وای نەدیوہ. ھاوڕیکەیی بانگی لئ ئەکا: کورە بن وەرپوہ درەنگە. ئەمیش ھەر لەسەر بانەوہ بانگ ئەکا ئەلئ: «بەرا گابارەکان بووہ و برۆ وا دیارە ئیشەکە بووہوہ رەقەبەری لەبەینی من و ئەو کاورای سەر چەرمگدا؛ یا ئەوہسە ئەو من ئەدا وەزەویدا یا ئەوہسە من گووی تۆی لئ ئەوارنم و ئەیدەم وەزەویدا».

- دوو پیاو ھەبوون لەسولەیمانی مەلا عەلی حاجی ئەحمەد و مەلا مەحموودی حاجی مەرف. ئەمانە ھەر لەمناڵیەوہ رەفیع بوون، بەلام ھەر دووکیان کەر بوون وەیا بلین: گویان گران بوو. رۆژی مەلا عەلی بەشتەمال و شتە ئەداتە بن دەست خۆی و ئەچن بۆ حەمام. مەلا مەحموودی دۆستی تووشی ئەبن پنی ئەلئ: ئەوہ ئەچی بۆ حەمام؟ ئەلئ: «نەوہ لالا ئەچم بۆ حەمام». مەلا مەحموودیش ئەلئ: «وہ لالا وامزانی ئەچی بۆ حەمام، دەبرۆ خوات لەگەل!»

- حەسەن بەگی جاف بۆی گێژاموہ و تی:

حەمەیی ئەلی وەیس «بەجە» ھەبوو لە ھۆزی عەمەلە بوو لەناو جافا. ئەمە سەرەتا شوان بوو پاشان دەولەمەند بوو و چوو بوو بۆ حەج. بەو لاوہ بەسەر لوبنان و بەیرووتدا گەر ابوہوہ. وتی: لئیم پرسی حاجی لوبنان خۆشە؟ وتی: میرم لەوہ خۆشتر ھەر نەوگە. وتی وتم ئا بۆم باس کە. وتی: میرم نیرکە پیازی ھەس ھەر یەکە وەقەد بالیک. وتی بالیشی بۆ درێژ کرد. وتم ئی. وتی: ئاوی ساردی وای ھەس کورپیکی وەکوو تۆ لەشی پیس بوئ ناتوانن مەلەیی تیا بکا. وتم ئی. وتی: ئی...

- شیخ عومەر گێژایەوہ و تی:

دەرۆیش عەلی ھەبوو لەدەککەیی ئەولقادر بەگ ھیچی نەئەزانی، بەلام خۆی کردبوو بە مردوو شۆرو بانگۆژ. پنی ئەلئ: تۆ نازانی مردوو بشۆیت بۆج لە خۆتەوہ خۆت کردووہ بە

مردوو شۆر؟ ئەویش ئەلئى: «چۆن نازانم وەللا قنگى ئەدرم، تا ئىستە قنگى پىنج مردووم دىيوە».

- حەمەكەرىم گىپراپەو وئى:

لەو بنارى خۆشناو كەبىرەكە كچىكى منال كارى مازە كەردبوو؛ بۆ شەوئى كە دەچىتە لای كچە، كچە ئازارىكى زۆرى ئەگاتئى و خوى راناگرئى ھاوار ئەكا: وەى مامە! كەبىرە ئەلئى: كەسى مامى! كچە ئەلئى: زۆر دەيەشئى. كەبىرە ئەلئى: دەرى بىنم؟ ئەلئى: «نا». ئەلئى: ئەدى زىاتر بىبەم؟ ئەلئى: «نا». كەبىرە ئەلئى: «دەسا كىژم نەدەرىكىشەم و نەراپىشى كەم ئەدى خۆ لەكئىرى خۆم خۆش نابم».

- مەلا عارف لە خانەقى بۆى گىپرامەو وئى:

زوو زوو پىاوئىكى پىر پىر ھەبوو لە خانەقى «دۆسە»ى ناو بوو. ئەم دۆسەيە ھەر لە منالەيەو زەمان ھىنابووى بەسەريا بوو بوو بە «كەكەيى». پاشان كۆر و شتى ھەبوو يەكئى لە كۆرەكانى «نوورى» ناو بوو. ئەم نوورىيە منال بوو سەردەمى شىخايەتى و زەرگ وەشاندىن لە باوا بوو خەلىفەيەك ھاتە خانەقى و كۆرى زكرى دابەست. نوورى چووە ناويان و پىوہ بوو بوو بەدەروئى و گوئىيان كون كرد و وەكوو دەرويشەكانى تر فىرى «ھاي و ھوو»ى بوو. دىنا رەمەزان بوو خەلك لە سەر بان ئەنووستن، ھەلسان بۆ «پارشىو» و بوو بەتەق و ھۆرى كەوچك و مەنجەلى چىشت. نوورىش لەم تەقە تەقەخەبەرى بوو دەستى كرد بە نووكەنووك وئى: بەرۆژوو ئەبىم. باوكى دوو سئى چەپۆكى كىشا بەسەريا و پى وئى: بخەفە بخەفە. كەلكى نەبوو. نوورى ئاگرى رۆژو ھەلئىگرتبوو خەوى لە وانىش حەرام كرد ناچار دۆسە بەدايكەكەى وئى: «ھەستەنان و چايەك راي ئەى دالك حىزەبەكە». ئەمجا لەبەر خۆيەو ھەر ئەبووت: «من لە كوو ھوو ھوو لەكوو؟ من لە كوو رۆزە لە كوو؟ دەسا داود ھەقم لەخوا بسەنى راي ئەى كەتتە».

- شىخ محەمەدى شىخ جەلال بۆى گىپرامەو وئى:

لەمزگەوتەكەى ئىمە پىاوئىك ھەبوو گەلئى دەردى سەرى رووى تىتى كەردبوو. ھەموو پاش نوئىزىك ئەپاراپەو لە خوا كە چاكى كاتەوہ. جارىكئان نوئىزى عىشا بوو لەپاش نوئىزە كە لە كاتى دوعا كەردنا دەستى بەرز كەردەو وئى: خوايە گورچىلەكەم چاك كەيتەوہ، سىلەكەكەم

چاک که یته‌وه، ژانی پشته‌که چاک که یته‌وه، پراسووه کانم ژان ئه‌که‌ن چاکیان که یته‌وه...
 ئیتر به‌مجۆره زۆری پتوه رویشت، ده‌دوانزه ئازاری هه‌لدا. حاجی محهمه‌دی عه‌نبر له
 ته‌نیشتییه‌وه بوو بۆی هه‌لنه‌گیرا لای ئینی کرده‌وه و پیتی وت: «مردووت مرئ! بۆچ خوا
 پینه‌چییه ئه‌م هه‌موو شویتانه‌ی تو پینه‌بکا؟ تا ئه‌مانه بکا دیتنی ده‌دوانزه زه‌لامی ریکوپینک
 دروست ئه‌کا و ئیتر چی داوه به‌ سهر ئه‌م جووت به‌قیه‌و چوار پینه‌یه‌وه».

- پیاویک هه‌بوو له «سن گرتکان» مامه‌حه‌مه‌دی ناو بوو. چاوی نه‌یته‌بینی لئ یان پرسى
 مامه‌حه‌مه‌د چاوه‌کانت چۆن؟ وتی: «من خۆم هه‌یج نه‌وینم وه‌لئ فاته‌ ئه‌وشئ زه‌رده‌که‌ی».
 فاته‌ژنی بوو.

- هه‌زار گه‌یراه‌وه وتی:

له‌ سه‌قز تازه داموده‌زگای دانسازى داها‌تبوو. روژیک حه‌مه‌عه‌لی به‌گی خوڤ خوڤه
 ها‌تبوو بۆ سه‌قز. حاجی فه‌تاحی سه‌قزی بانگه‌یشتنی نانی نیوه‌رۆ بۆ کردبوو. حه‌مه‌عه‌لی به‌گ
 که ئه‌چی تا‌قمه‌دانیکى تازه‌ی دروست کردبوو. له‌ شویته‌که‌ی خۆی ددانه‌کانی شه‌وئ که
 خسته‌بووه ناو لیوانه‌ ئاوه‌که‌وه به‌یانی له‌ بیری چوو بوو بیخاته‌وه ده‌می له‌سه‌ر سفره‌ی نان
 خواردن په‌کی ئه‌که‌وئ و ئه‌لئ: وه‌للا هه‌یج بۆ ناخوڤ ددانه‌کانم له‌بیر چووه.
 پیاویکی تریش هه‌ر له‌وئ ئه‌بێ ده‌ست ئه‌با له‌گیرفانیا خره‌خر ده‌سته‌ ددانیک ده‌ردیتنی و
 ئه‌یداتنی ئه‌لئ: بیخه‌ره ده‌ست ئابزانه‌ چۆنه؟ حه‌مه‌عه‌لی به‌گ وه‌ری ئه‌گرئ و ئه‌یخاته‌ده‌می
 ئه‌لئ گه‌وره‌یه. کابرا ده‌ست ئه‌با له‌ گیرفانیا تا‌قمیکى تری بۆ ده‌ردیتنی ئه‌لئ: ئا بزانه‌ ئه‌مانه
 چۆن. ئه‌ویش تا‌قی ئه‌کاته‌وه ئه‌لئ: وه‌للا ئه‌مانه‌ش بچووکن ناچی به‌ده‌مما. کابرا
 ئه‌مجاره‌ش ده‌ست ئه‌با تا‌قمیکى تر ده‌ردیتنی و ئه‌یداتنی ئه‌لئ: ئه‌مانه‌ش تا‌قی که‌وه.
 حه‌مه‌عه‌لی به‌گ ئه‌وانه‌ ئه‌خاته‌ده‌می ئه‌لئ: وه‌للا ئه‌مانه‌ زۆر چاکن و پر به‌ده‌ممن. پاشان له
 کابرا ئه‌پرسی ئه‌لئ: برا تو چیت؟ وا دیاره‌دانسازیت. کابراش ئه‌لئ: «ئه‌وه‌للا قوربان من
 مردوو شووم».

- شیخ مارف قه‌ره‌داغی گه‌یراه‌وه وتی:

پیاویک هه‌بوو له‌ هه‌له‌بجه «سه‌عه‌چه‌قیگه» یان بێ ئه‌وت. له‌ پاشا خوا دایه‌و ده‌وله‌مه‌ند
 بوو حه‌جی کرد و له‌ ئاخری عومریه‌وه کچیکیشی هه‌ینا چهند شه‌ویکی پینچوو-بلامانی- هه‌ر

نەبوو بەزاوا. لەباش بەینیک لێیان پرسی خالەسەعە گەیشتووتە کوێ؟ وتی: «برا لە سایە ی قەوم و عەشرەتەو سەرەکە ی چەقینگە».

- مەولوو هەبوو لە سنە سەردەمی گەنجایەتی بە ئەلواتی و هەرزەییەتی رابواردبوو کۆی لە هیچ خراپە و داوین پیسیەک نەکردبوو. لە ئەنجاما بە تانوت لێدانی ئەم و ئەو هینایانە سەر ئەو کە ژن بینیت. چوو کچی بیوژنیکی ماره کرد. بیوژنی خەسووات دەستی کرد بە نامۆزگاری کردنی و پێ و ت کورم! ئومید ئەکەم ئیتر سەردەمی هەرزەگەریت بە سەر بچیت و جارێکیکە توخنی ئیشی ناشایست نەکەوێ. مەولوویش وتی: «نامۆزن ئەو زاوایەتیە ی من لە گەل ئەم کچە ی تۆدا ناخر خراپە کاریم بێت».

- مەلا سألحی میانەیی لەجیشانە مار پیو هەدابوو؛ حالی زۆر شر بوو، خستبوویانە ناو جۆلانەو رایانئەژەند بۆ ئەو مەشک بەسەریا تێ نەپەڕی. دەرەکە ی رۆژ بەرۆژ گرانتر ئەبوو هینایان بۆ سولەیمانی بۆ لای دوکتۆر. دوکتۆریش ئەو وەختە دوکتۆر مەلک بوو. دوکتۆر گەلی بە داو دەرمان لە گەلیا خەریک بوو کەلکی نەبوو. لە ئەنجاما پێ ی وت: باوکم ماره کە کوشندەیه، ئەگەر ئەتەوێ چاک ببیتەو ئەبێ پیالەیه شەراب بخۆیتەو. مەلا سألح وتی: شتی وا ناکەم. دوکتۆر مەلک وتی: بۆچی. مەلا سألح وتی: ئەترسم بچمە جەحەنەم. شیخ بابە عەلی تەکیەیی لەوێ بوو وتی: «مردووت مرئ ئەگەر نەشی خۆیتەو هەر ئەچیتە جەحەنەم؛ کواتە بە قەسە ی پیاو کە بکە با ئیستە لەم دەرە رزگارت بێ تا سبەینی خوا گەورەیه».

- لەو سەر هەپیرێژنیکی پۆپ سپی لەبەر دەرگای ئەشکەوتیکا بوو کە کە ی سیالیکی بۆ راکستبوو ساوهریان کردبوو. ساوهرە کە ی لەو لاو لەسەر جامیک بۆ هەلخستبوو، بێشکە ی مەناله کە ی لە لایەو دانابوو خەرەکیکیشی بە هەندی بەتکەو خستبوو بەر دەم. لەناو گلێنەیه کە هەندی قاوە تیشی بۆ دانابوو. بووکە خۆی چوو بوو بۆ مازوو کردن. پیرێژنەش کەلپە کەلپی بوو هیچ ددانی لە دەما نەبوو.

ئەمجا پیرێژنە بە دەستی راستی خەرەکی ئەرست، بە قاچی بێشکە ی رانئەژەند بە دەستی چەپی پاسە جۆلە کە ی ئەکرد. لە ساوهرە کە لە بەینا پەتکی ئەدا بە دەم خەرکە کەو، جار

جاریش گوئی قاوتی هله‌گرت ئه‌یبرد بۆ ده‌می، به‌لام له‌بهر ئه‌وه که له‌بهر لووتی ئه‌شکه‌وته‌دا بوو بایه‌که نه‌یه‌هیشته‌هیچی بچیتته‌ده‌می.

کورپکی قوشمه‌ش له‌پال داریکا وه‌ستا بوو سه‌یری کاره‌ساتی پیریژنه‌ی نه‌کرد. پیریژنه‌ پینزانی لای وا بوو بۆ ئه‌و راوه‌ستاه‌و ئه‌مجا به‌چاویشه‌ستی کرد به‌چاوه‌برکێ کردن له‌گه‌ل ئه‌ویشا. کورپه‌ ئیجگار له‌قاوت خوارده‌که‌ی سه‌ری سه‌رما‌بوو چونکه‌هیچی نه‌ئه‌چوو ده‌می. لینی نزیک بووه‌وه‌ وتی: تازه‌شه‌مامه‌ ئه‌وه‌ چی ئه‌خوی؟ پیریژنه‌ش جوابی دایه‌وه‌ وتی: «گیانی تازه‌شه‌مامه‌ تا ئه‌م بایه‌ له‌م کونه‌وه‌ بی هیج».

- له‌و بناری کولیا‌یییه‌ دوو کارای ده‌هۆل کۆت بی‌ بازاری رووی تینکردبوون، بۆ زه‌ماوه‌نی بۆ شتیکی ئه‌گه‌ران به‌ لادیکانا، هیج نه‌بوو. به‌لادییه‌کا تیه‌په‌رین سه‌ریان کرد په‌له‌پیا‌زیکی باش هه‌یه، هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ خۆ ئیش نییه‌ با پیا‌ز بدزین. که‌ چوونه‌ ئاوا‌ییه‌که‌ خوا زه‌ماوه‌نیکیشی ریکخست، به‌لام ئه‌وان له‌سه‌ر پیا‌ز دزینه‌که‌ی خۆیان هه‌ر جه‌خت بوون؛ یه‌کیکیان رووی کرده‌ په‌له‌پیا‌زه‌که‌وه‌ یه‌کیکیشیان چوو بۆ هه‌لسوو‌رانی شایه‌که‌. که‌وته‌ ده‌هۆل لیدان و شایی گه‌رم بوو، ئه‌وه‌ی که‌ بۆ پیا‌ز دزینه‌که‌ چوو بوو سه‌یری کرد هه‌لناکه‌نرین. قوزاخه‌که‌ له‌ زه‌ویه‌که‌دا ئه‌مینته‌وه‌ بانگی کرد له‌ هاو‌رپه‌که‌ی وتی:

قوزاخ سه‌خته‌وه‌ده‌ر نه‌تن هه‌ر چه‌ن توام وه‌که‌لک نه‌تن
 ئه‌میریش به‌ده‌م ده‌هۆل لیدانه‌وه‌ به‌مجۆره‌ جوابی دایه‌وه‌:
 بچۆ جووه‌ ئاو به‌رده‌تن سه‌ره‌که‌ی نه‌رموت بنه‌که‌ی ده‌رتن
 چه‌له‌له‌وه‌ له‌له‌له‌وه‌ دویته‌ل کورپه‌ل که‌فته‌ ئه‌و

- مه‌لا سه‌لاح گێرا‌یه‌وه‌ وتی:

له‌و گه‌رمیا‌نه‌ پیا‌ویک چوو له‌ لای مه‌لا وتی: قوربان خه‌ویکم دیگه‌ خوا وه‌خیری بگێری ئیژم بۆت بگێر مه‌وه‌ بزانه‌م تو چی لینی ئیژی؟ مه‌لاش وتی: «رۆله‌! جعل الله‌ بالخیر! ئاده‌ی بیلێ بزانه‌م چیه‌؟» وتی: مامۆستا ئه‌وا له‌ خه‌وما مانگایه‌، پارته‌یه‌، مینه‌، بزنه‌، گویره‌که‌یه‌، گشتی له‌و ده‌شته‌دا رمیاگن وه‌سه‌ر یه‌کا ئه‌له‌ورین.

مامۆستاش وتی: «برا خه‌وه‌که‌ت زۆر چاکه‌ ئه‌وه‌ ره‌شه‌ولاخه‌».

- لاله‌سه‌رحه‌دی روغزایی جاریک عه‌شره‌تی کۆ کرده‌وه‌ خه‌وی بۆی گێرانه‌وه‌ وتی:

عەشرەت وایمەشەو لەخەوما وای ئەزانم مردگم، دوو بۆرە ی چلکنە ی بیفەرە ئەتوت هورچن هاتن وەلامەو. بە هەقلی خۆم تێگە یشتە مەرپنەمووکە وون، بیان وتم مەرپنەمووکە؛ یانی خوای تو کێیە؟ منیش فرە توورە ووم دەسێکم وەریشە چەرموگە کە ما هاورد و وتم: «ئێو هێچ شەرم لەم ریشە ناکەن وای وایئێژن؟» هەر ئەو نەم زانی دوو قۆلیان هەوو کردیان وە چوار و وە کوو جنۆکە راوی ناون، وەرەو دوا وە دۆلە کە ووونەو وەرەو روە یشتن.

- شیخ محەمەد ئەمینی کاردۆخی گێرایەو و تی:

ئەو لەعزیز هەبوو لە تەویلە کلاشی ئە کرد. مەلا حەسە نیککی دزلی هەبوو ئە چیتە لای ئەلنی جووتنی کلاش بۆ بکە شعریکت بێ ئەلیم ئە گەر ژنان هاتنە لات بۆ کلاشە کە بیان بەو جۆرە جوابیان بدەرەو، ئەلنی باشە. ئەلنی: بلنی:
بەفیدای نازت بێم وە گشت کە سمەو ئەینە لنگوو تۆن ها وە دە سمەو

- حەمە نووری گێرایەو و تی:

ئەوا لە کەلار بووین تەویلە یەک هەبوو مەن جە لەشکاو شتی تیدا فری درابوو. لە گەل ئەو دا ما کەر و رەشە و لاخیشی تیدا بوو. وتی شەویک ریم کەوتە تەویلە بەلام خە یالی هێچ لە خۆم نە کە ی، دنیا ش تاریکە. سەیر ئە کەم وای حەسەن - شەرەت وئ لە رووتا - نیشتوو بە بەر ما کەر ی کەو. وتم حەسەن ئەو چی ئە کە ی؟ حەسەن کە لە نا کائو ئەو دەنگە ی گوئ لنی بوو را چەنی. هەر ئەو نەندە فریا کەوت دانەو یەو دەستی کرد بە دەستخشان بەسەر ئەرزە کە دا و تی: «بەخوا کاکە حەمە بۆ مەن جەل ئە گەر یم».

- نووری عەلی ئەمین گێرایەو و تی:

وەستا حەمە سالیحیک هەبوو لە پێنجوین کورتان دوور بوو. ئەم وەستا حەمە سالیحە ئا فرە تیککی جوان کە لە ی دراوستیان هەبوو مرخی لئی خۆش کرد بوو. شەویک ئە چیتە سەر جیگا کە ی و دەست ئەبا بۆ سنگ و مەمکی. ئا فرەت خە بەری ئە بیته وەو ئە یناسی ئەلنی:
کاکە حەمە سالیح ئەو چی ئە کە ی؟ ئەلنی: وە لاا خوشکم ئەو کورتان یکم دوریو بۆ ئەو گویدرێژە ی کە لە تەویلە کە مانایە دەستم لیدا وتم بزانی ریک و پیکە. ئا فرە تەش ئەلنی:
«کاکە حەمە سالیح هێچ وە بزانی سنگ و بەرۆکی من کورتان خا نەو تەویلە خا نە ی تۆ یە».

- بابه‌شینخ گنیرایه‌وه وتی:

لهو ولاتی هه‌ولتیره باوه له کاتی حه‌جا یه‌کینک حاجیان کۆ ئەکاتمه‌وه ئەیانبا بۆ حه‌ج و هه‌رکسه‌وه شتیکیان لئێ ئەسه‌نی، بارانبه‌ر به‌و ئیش کردنه‌که بۆیان ئەکا.

حاجی به‌کر هه‌بوو که ئەویش خه‌ریکی ئەو ئیشه‌بوو، رۆژییه‌کئێ له‌ده‌لاله‌کانی تر دیت بۆ لای و پیتی ئەلئێ: حاجی به‌کر تۆ هه‌موو حاجیه‌کانت راکیشاوه بۆ لای خۆت و نانی ئیمه‌ت بریوه. حاجی به‌کریش تا ئەو وه‌خته هه‌ر پانزه‌حاجی بۆ کۆ کرابوووه‌وه ئه‌وانیش له‌ لای دانیشتیوون هه‌لئه‌داتئێ ئەلئێ: نانی ئیوه‌م چی بریوه؟ من هه‌م و پانزه‌حاجی حیز، ئیتیر له‌ کوی هه‌مووم کۆ کردۆته‌وه؟

حاجیه‌کان که ئەمه‌ ئەییستن ده‌ست ئەکه‌ن به‌جنتیو و قسه‌ و تن پیتی و لئێ ئه‌په‌ونه‌وه. هه‌ر چهند حاجی به‌کر هاوار ئەکا که مه‌به‌ستم هه‌یج نه‌بووه‌ که‌لکی ناگرئێ، ئەو قسه‌یه‌ خۆی بوو به‌ بالا به‌سه‌ر خۆیه‌وه. له‌ئه‌نجاما وای لئه‌هات که‌س رووی تئێ نه‌ئه‌کرد و هه‌ولتیره به‌جیه‌شت.

- هه‌ر ئەو گنیرایه‌وه وتی:

سالنیک چووم بۆ ده‌ره‌وه بۆ ده‌رویش گرتن. له‌ گوندیکا له‌و بناری نزیکه‌ی هه‌رکییه‌ تووشی کورپکی گه‌نج بووم و تم ته‌وبه‌ بکه‌و بیه‌ به‌ ده‌رویش. وتی: قوربان من هه‌شتا ژنم نه‌هه‌تاوه‌و ته‌وبه‌م پئێ راناگیرئێ. و تم بران تۆ ته‌وبه‌ بکه‌ من بربارت ئەده‌مئێ تا سالنیکه‌ ئەم وه‌خته ژنیش دینیت. وتی به‌ هه‌ر جور بوو رازیم کرد. ته‌وبه‌م دادا و بوو به‌ده‌رویش. له‌ به‌هاریا که هه‌شتا سالی به‌سه‌را نه‌سوورابوووه‌وه چوومه‌وه بۆ ئه‌وئێ سه‌یرم کرد کوره‌که جه‌زبه‌ گرتوویه‌تی و به‌ زکر کردن و هه‌یا هه‌موو هات بۆ لام پیم وت: ها هه‌شتا ژنت نه‌هه‌تاوه‌؟. وتی: «یا شینخ به‌قوربانتم بم! تۆم بۆ خۆش بیت ژنم بۆ چیه‌؟»

- هه‌ر ئەو گنیرایه‌وه وتی:

دوو کابرای هه‌رکی دوژمنی یه‌ک بوون، به‌خوینێ سه‌ری یه‌ک تینوو بوون. رۆژیک له‌ دیواخانی فه‌تاحا‌غای هه‌رکیدا به‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه دانیشتیوون. ئەمانه‌ هه‌ردووکیان قه‌نده‌کیش بوون، به‌لام یه‌کینکیان له‌و وه‌خته‌دا قه‌نده‌که‌ی پئێ نه‌بوو به‌ری کرد به‌و لاوه ده‌ستی بۆ لای کابرای دوژمنی راکیشا و وتی: «کیسکی خۆ بده‌ به‌ من بلا قه‌نده‌کی چنکمی له‌دلی منیشا لا هه‌ر له‌ دلی من بی.

- شەوكت بەگ گىتاپەوہ و تى:

ئىمسال كاپرايەكى كەمالەيى لاي ئىمەچوو بۇ حەج؛ كە ھاتەوہ لىم پىرسى حەجەكتە چۆن بوو و چ دوغايەكتە كرد لەوئى؟ وتى: شەوكت وەگ فرەخۆشوو، لەوئى چوومەسەر قەورى پىنغەمبەر - رۇحم وەقوروانى وئ! - فەر و بەرەكتە تى لى ھەلئەسا. دەسم بەرز كەردەوہ وتم حەمدە رەسوولەللا لەو كوردهوارى لاي ئىمە ھىچ نەما پىاو بوو كوژيا، خانگ بوو سووتيا، مى بوو گشتى وەتالان بريا، بىئزە وە خوا با ئىتر ئەم كەتتە بەس وئ. حەمدە رەسوولەللا وەو قورعانەي تۆ لىت خويندگە! لەو رۆزەوہ تۆ مردگىت خوا ئىشىكى نەكردگە لە ئىشى پىاوان بچى.

- ئەزانى كى بۆي گىتاپەوہ و تى:

مامۇستا مەلا سالحى گۆزەپانكە لە ھەولير فەقتىكى لا بوو ئەيەويست ئىجازە وەربگرئ؛ ئەويش نەيئەدايە. فەقتەكە چوو بۆ لاي مەلا ئەبووبەكر كە ئەو بە مەلاي مامۇستا بلئ ئىجازەي بداتئ. ئەويش چوو پىنى وت. مەلا سالح وتى: ئىجازەي نادەمى ئەمە زۆر كەرە. وتى كەرىتتەكەي چىيە؟ وتى: كورە ئەوہ رۆزىك نىزەكەرىكى بردووہ ئاوى بدا پىنى ئەلئ: «يا اختى اكلى الما».

- شىخ فەتاح گىتاپەوہ و تى:

حاجى عدلى حاجى مېنەي روغزايى ھەبوو، سالىك باران ئىجگار زۆر بوو ئەويش مەر و مالا تىكى زۆرى ھەبوو. بارانكە ھەر خۆشى نەئەكردەوہ، پىيانوت حاجى عدلى باران لەچى دايە؟ وتى: برا لە چى دايە؟ دەلەمىز بووہ.

- ھەر ئەو حاجى عدلىيە قران كەوتووہ ناو رانەكەي. شەك مەرپىكى نايابى ھەبوو زەنگۆلەي كەردبووہ مى، زۆرى خۆش ئەويست. ئەو شەك مەرەشى مرد جا رووى كەردبووہ ئاسمان ئەيووت:

شەكەسوورت بۇ كوشت؟ ئەمەش بۇ تۆ بزائم تىرت خوارد.

- دوکتور مار ف خه‌زنه‌دار گئیرایه‌وه وتی:

ژنیک میردی کردبوو، تازه‌بووک بوو روژیک نه‌چی بو کۆل بو جل شتن. شهرم نه‌کا به خه‌زووره‌که‌ی بلنی ده‌ریپکه‌تم بده‌ری تا بوّت بشۆم، به‌م شیعرا‌نه روو له‌خه‌زووری نه‌کا و پینی نه‌لی:

باوکی نه‌و که‌سه‌ی که‌وا من ده‌گی	دایکی نه‌و که‌سه‌ش که‌وا تو نه‌یگی
پین شهرمه‌ناوی ده‌ریپکه‌ت پینم	تو گه‌وره‌ی منی مهرگت نه‌پینم
داکه‌نه‌جۆرکی کتیر و گونه‌که‌ت	بو کۆل نه‌چم له‌چۆمی سهر که‌وت
بوّت نه‌شۆم به‌ ئاو به‌ نه‌سپۆنی جوان	بوّت نه‌هینمه‌وه ده‌مه‌و نیوه‌رۆان

- کابرایه‌کی خوشناو نه‌چیت بو نه‌و گه‌رمیانه بو هه‌نار فرۆشتن. له‌گونده‌که‌نه‌چیته‌ به‌ر مالی مالیک باره‌که‌ی دانه‌گریت و له‌ هه‌یوانه‌که‌ باره‌که‌ دانه‌نیت. گویدرێه‌که‌ش هه‌ر له‌وی نه‌به‌ستیته‌وه، نه‌مجا له‌و لاوه‌ ده‌ست نه‌کا به‌ بانگه‌واز کردن. هه‌ی هه‌نار سهر به‌سه‌ر به‌گه‌نم وه‌رن ده‌نا ده‌رۆم. ژنی ماله‌که‌ چه‌ند دانه‌یه‌ک هه‌نار نه‌دزیت، کابرا چاوی لی نه‌بیت به‌لام ده‌نگ ناکات. نه‌گه‌ریته‌وه بو‌لای هه‌ناره‌کان، له‌و کاته‌دا که‌ره‌که‌ی ده‌ست نه‌کا به‌ لووشکه‌لووشک. کابرا نه‌لی: چه‌ندم پین گوتوی نه‌گه‌ر چووینه‌مالی خه‌لک ده‌نگ مه‌که‌و مه‌یه‌ره‌ قسه‌. قه‌یدی چیه‌، هه‌ناری بردووه، بردوویه ئیتر نه‌م چه‌نه‌بازیه‌چیه‌؟ ژنه‌ی خانه‌خوئ نه‌مه‌ی به‌لاوه‌ زۆر سه‌یر نه‌بین.

کابرای هه‌نار فرۆش نه‌چیته‌وه به‌و لاوه‌ ده‌ست نه‌کاته‌وه به‌ بانگه‌وار کردن. چاوی لی نه‌بین ژنه‌ هه‌ناره‌کان نه‌ هینیته‌وه له‌ جینگای خۆی دایانه‌نیته‌وه. دیسان کابرا دپته‌وه به‌لای هه‌ناره‌کانه‌وه. که‌ره‌ی به‌سته‌زمان له‌برسانا ده‌ست نه‌کاته‌وه به‌ لووشکه‌لووشک کردن که‌ چاوی به‌خواه‌نه‌که‌ی نه‌که‌ویته‌وه. کابراش نه‌لی: وه‌للا سه‌گباب ختوا ناخری تو حه‌یای من ده‌به‌ی. ده‌ هینایه‌وه هینایه‌وه، ئیتر با بیرته‌وه. ژنه‌ هه‌ر زۆر زۆر به‌لایه‌وه سه‌یر نه‌بیت. ئیواره‌ میرده‌که‌ی له‌ ئیش نه‌گه‌ریته‌وه هه‌موو کاره‌ساته‌که‌ی بو نه‌گه‌ریته‌وه که‌ نه‌و که‌ره‌ شتی وای کردووه و خواه‌نه‌که‌شی شتی وای وتووه.

نه‌مجا میردی دپت به‌لای کابرای هه‌نار فرۆشه‌وه، پینی نه‌لی ئه‌ری برام نه‌وه نه‌و که‌ره‌ت چۆن فیری نه‌و گف‌ت و لفته‌ بووه‌که‌وا شتت بو بگه‌ریته‌وه؟ کابراش نه‌لی: برا نه‌وه له‌راستیدا که‌ر نییه‌، نه‌وه ژنه‌م. که‌ نه‌چم بو کاروان دو‌عایه‌ک هه‌یه‌ نه‌بخوینم به‌سه‌ریا نه‌بین به‌که‌ر. بارو شتی لیتی بار نه‌نینم، که‌ گه‌رامه‌وه بو ماله‌وه نه‌بیته‌وه به‌ ژن.

کابرای خانه خوی ئەلئ دەسا قوربانت بټ، من پیاویکی هه زارم، هیچ باره بهر و شتم نییه
دوعایه کی واش به سەر ژنه که ی منا بخوینه به لکوو ئەویش وای لئ بیت که چووم بۆ ئیش
بار و شتی لئی بنیتم و توزئ ئەرکم سووک بی.

کابراش ئەلئ: باشه له بهر ئەوه خزمه تان زۆر کردووم ئەم ئیشه تان له گه له ئەکه م. بیهینه
من چیت بی ئەلیم وا بکه. ئەلئ بیهینه بیچه مینه ره و هسەری بگه ره و چاو بنوقینه ئیتر کارت
نەب.

کابرا ژنه دینیت ئەیچه مینیت هه وه، سەری ئەگرئ و خۆیشی چاو ئەنوقینئ. کابرای
هه نارفرۆش له دواوه دەر بی ژنه دائه که نئ و تئ بهر ئەبئ. له و کاته دا کابرا توزئ چاو بهرز
ئەکاته وه سەیر ئەکا ئەم کابرایه بهر بووه ته ژنه که ی هاواری لئ بهرز ئەبیت هه وه ئەلئ:
سه گباب! ئەوه چی ئەکه ی؟ کابرا که ئەزانی ئیشه که ی شره له ترسانا به نیوه و نیوه چلی دەری
ئەهینیت هه وه. ژنه هەر به و جۆره روو ئەکاته مێرده که ی و ئەلئ:

«چیت کرد زۆری نەما بوو گویم درێژبئ، قوت بوو بوو، سەم خەر بوو بوو، هەر
ئەوه نده ی ما بوو بانگم بکه ی بلئی کوو روو، کوو روو، چوش، چوش، بمبه ی بۆ ناشی، هە ی
پیاوی ناشی وشوو وشوو، چوو شوو، چوو شوو».

- مه لا سالحی کۆزه پانکه له مزگه وت له کۆرپکا وه عزی ئەدا ئەبیوت: به هه شت له وانیه
ئەگەر له ویدا یه کیک ئاره زووی مریشکینکی سووره وه کراو بکا به بی قسه مریشکه که ی له بهر
ده ما حازر ئەکرئ. مام وسوو نوێژی ئەکرد گوئی لئ بوو. له نوێژه که ی بووه وه وتی: «خۆ
مه لا سالح پیاویکی باش و ئاقله، ئەم قسه نابه جینیانه چیه ئەیانکا».

- شیخ نووری شیخ ره شید گێرایه وه وتی:
رۆژیک دوو کهس خه لکی نودشه دین بۆ سوله یمانی. یه کیکیان به جئ ئەمینئ و
ئەویکه یان ئەگه ریت هه وه. لئ ئەپرسن زۆراو ره فیقت په ی چیش نە یامان؟ ئەلئ: «وه لالا ما
چۆن سوار و به لای خوایی بیهن لوان په یو قه روچه مالی».
مه به سستی ئەوه یه که بلئی سواری فرۆکه بوه و چوو بۆ چه مچه مال.

- کابرایه ک له و ده شتی دزه بییه بهر جووتیکی هه بوو، له بهر ته مه لئ بۆی نە ئەدروایه وه.
گه نم له وان هه بوو به ته وای هه له وه رئ. ده رو دراوسی ناچار یان کرد به وه که بچئ بیدوریت هه وه.

روژیک چوو دهستی دایه له گه‌لی خه‌ریک بوو، چند روژیک به‌مجوره سه‌ری خسته‌سه‌ری.

روژیک یه‌کن له دراوسیه‌کانی چووه لای و پیوت له گه‌نمه‌کته چیت ماوه؟ وتی: «ئه‌و سه‌ری بیبه‌مه سه‌ری و بیه‌تیمه‌وه، لیره‌شه‌وه بیبه‌مه سه‌ری و بیه‌تیمه‌وه، کلکه‌مه‌قربه‌کی ده‌مینتی بایی پازده روژانه».

- ره‌سه‌ی ئه‌ولاغا تا زه‌مان پشتی تینه‌کردبوو، له یه‌که‌پیاوانی میراوده‌لی بوو له‌سووره قه‌لات. «کیلی» دۆمه‌دی بوو له‌تزیکی سووره‌قه‌لات. کچه‌دۆمیکی لی بوو «مینا» له‌و ناوه‌دا ناوی دابۆوه. ره‌شی ئاغا ئه‌یه‌ویست بیه‌تینی و پرکیشی نه‌ئه‌کرد. سه‌یرتر ئه‌وه بوو میناش بیستبوویه‌وه، ئه‌ویش هه‌ر رازی نه‌بوو. ئه‌م شعرانه‌ی به‌ ره‌شی ئاгада وتبوو:

داره‌به‌ل و به‌رده‌کۆز^۹ ره‌شید ئا‌غای سمیل بۆز

تۆ چیت داوه له‌کچی قۆز

ره‌شی ئا‌غاش به‌م جۆره‌وه‌لامی دابۆوه:

چی دی مه‌که گالو گۆره ره‌شید پیر نیبه هیتشتا کۆره

چاو بقووچینه‌و لنگ هه‌لبیره

- له‌دی «بله‌سه‌ن» کۆریک ژنی هیتنا بوو. دراوسیکیان هه‌بوو ژن و پیاویکی پیر بوون. شه‌وی زاوو بووک هه‌ر قریه‌ی پتکه‌نینیان بوو. ژنه‌پیره‌که له‌درزی دیواره‌که یانه‌وه سه‌یری کرد بزانی ئه‌م پتکه‌نینه‌چییه. ته‌ماشای کرد وا کۆره‌که له‌سه‌ر گازی پشت راکشاه ده‌عباکه‌ی خۆی کردوه به‌سنگ و راستی کردۆته‌وه. بووکه‌که چند دانه‌یه‌ک له‌هه‌لقه‌ی ملیوانکه‌که‌ی خۆی ده‌ره‌یناوه، یه‌که‌یه‌که به‌جۆریکی وه‌ستایانه‌روو به‌رووی ده‌عبای کۆره‌که فری ئه‌دا ئه‌چنی به‌کیری کابرا‌دا؛ هه‌ر کامیکی نه‌چنی پیا ئه‌وه سه‌ری کرده‌وه، له‌و سه‌رکردنه‌ پتکه‌نین ئه‌بانگرن.

ژنه‌ی پیریژن میرده‌که‌ی بانگ ئه‌کا و ئه‌لی وه‌ره سه‌یر بکه. پیاوه‌که ئه‌چینه [سه‌یر کردنیگه‌مه‌که]. ئه‌مجا [پیریژنه] ئه‌لی: با ئیمه‌ش گه‌مه‌یه‌کی وا بکه‌ین. پیاوه ئه‌لی: باشه،

بەلام ئیمە بە پینچەوانەى ئەوان بیکەین. ئەلى: تۆ پالکەووە من شتت بو تۆ ئەهاوێرم. ئەلى باشە.

ئەمجا ژنە لەسەر گازی پشت ئەکەوئ و پیاووە چەند گۆزیک هەل ئەگرئ، یەکە یەکە ئەیانهاوێرى بو ناو -بلامانى- ژنەکە. هەر کامیکى کەوتە ناویەووە ئەوا هیچ، ئەوى نەکەوت و سەرى کرد لەمە دەست ئەکەن بە پینکەنین. بەم جۆرە ئەمانیش گەمەى خۆیان ئەکەن.

- لەو خۆشناوەتیه لە گوندی «هەر تەل» کابرایەک باوکی مردبوو، بووبوو بەشیوون و شین و شەپۆر. نیرە کەریکیان هەبوو لەو کاتەدا ئەویش ئیرەقى کردبوو وەکوو سنگى لئى هاتبوو بەرزى ئەکردهووە شلپ ئەیدا بەسەر سینەى خۆیاو بەرى ئەداپەووە. کابرای خاوەنى و باوک مردوو هەر راست بوووە بە خەنجەریکەووە پەلامارى دا و خەنجەرى کرد بەورگی نیرە کەردا جەرگ و هەناوى خستە ئەو ناو و تى: «دایەما خۆ بگێم! باووە مردیە بەوێ وام بو دەرى؟»

وتیان ئەووە بوچ ئەو کەرەت کوشت؟ وتى: ما خۆ دەرى بابى تۆ مردیە یا نەمردیە بە کێرمەووە. منیش دایەلى دەگێم وای لئ دەکەم، چما وا دەرى بابى من چما لەکێرى وى کەمترە؟ ئەو دایەحیزە وا دەرى».

- شیخ جەمالى ئەترووشى بۆى گێرامەووە وتى:

لەو شارەزووورە لە وارماوا بووم. پیریژنیک هاتەلام شکاتى کرد کە هیزیرۆنى هەبوو دەرویش حەمەسەنى شاترى دزیووەتى و نامداتەووە. وتى منیش ناردم دەرویش حەسەنم هینا بە قەسەى خۆش و بەلیدان نەچوووە ژیری؛ سویتدی ئەخوارد وەکوو گەلای دار بەخوا و بە پیغەمبەر کە نەبیردوووە. پیاویک لەوئ بوو هات پئ و تم سویتدی بدە بەسەى ساق راستیەکەت پئ ئەلى. منیش هینام وتم: رووبکەرە سەى ساق بلئ بەو سەى ساقە من ئەو رۆنەم نەبردوووە. وتى هەر ئەو نەندەم زانى وتى: «دە ساق وربان من بردووومە» و چوو هیزە رۆنەکەى هیناوە.

پاشان پیم وت: تۆ ئەو هەموو سویتدەت بەخوا و بە پیغەمبەر خوارد بەدرۆ کەچى کە هاتەسەر سەى ساق راستت وت، ئەمەچى بوو؟ وتى: «قوربان خواو دارودەستەى خوا لەپیاو ئەیگرن و ئەو نەندە توورە نابن، بەلام ئەو سەى ساقە پیغەرە دەس وەدەمى سەگا ئەکا. لە راستى ئەو ناوێرم».

- مه‌لا جه‌لالی مه‌لا حه‌سه‌نی ئابلاخ له‌سوله‌یمانی روژی تووره‌ی ئه‌لین: ئه‌م مه‌لا نه‌گریسانه‌ی سوله‌یمانی منیان کردوو به‌ بنیشته‌خۆشه‌ی ژیر ددانیان و هه‌ر ئه‌لین: وایه‌و وایه‌و بیفیکره‌و شت نازانن؛ نازانم بۆج وا ئه‌که‌ن؟ له‌و وه‌خته‌دا روو ئه‌کاته‌ محهمه‌دی کوری ئه‌لین: ئا رو‌له‌ ئه‌و که‌وشانه‌م بۆ بینه‌. ئه‌ویش ئه‌لین: «بابه‌ وا له‌پیتته‌».

- له‌گوندی «باشته‌په‌» له‌نزیکي «پردی» عه‌بدوکه‌ریم زیدبه‌گی گێراپه‌وه‌ وتی:
دوو کابرا بوو به‌شه‌ریان، یه‌کیکیان به‌ویکه‌یانی وت: «دایکت بگیم». ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌م جینیوه‌ی دا دایکی خۆی وه‌ستا بوو له‌ ناو شه‌ره‌که‌دا بوو. ئه‌ویکه‌یان -واته‌ جینیو پی دراوه‌که‌- وتی: «ده‌سا وه‌للا من بیزم نایه‌ دایکی تو بگیم». ئه‌مجا دایکه‌که‌ په‌لاماری به‌ردیکی داو شالای برد بۆ کابرا وتی: «سه‌گی سه‌گباب! تو کوو بیزت نایه‌ دایکی ئه‌و بگیت؟»

- خۆت ئه‌زانی جاف له‌ کاتی خۆیا گه‌رمیان و کویستانیان ئه‌کرد. کاتی که‌ ئه‌چوون بۆ کویستان ئه‌و ریبازه‌ که‌ ئه‌وانی پیا ئه‌چوون هه‌ر ده‌غل و دانیکی لئ بواپه‌ هه‌موویان له‌ناو ئه‌برد و به‌ لاشیانه‌وه‌ شتیکی وا نه‌بوو، لایان واپوو مالی گوران خواردن گوناحی له‌سه‌ر نییه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ گه‌لیکیان ده‌رویشی شیخ که‌ریمی که‌رینه‌بون، شیخ که‌ریمی گه‌وره‌ واریئ نه‌که‌وت ئه‌گه‌ر یه‌کئ له‌گۆرانه‌کان بجواپه‌ته‌ لای مه‌لا شکاتی بکه‌ر دایه‌ مه‌لا ئه‌یتوانی کورده‌ی جاف بانگ بکا و پرس و جواپیکی لئ بکا. کورده‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ قه‌مته‌ری شیخی له‌ده‌ما بوو ئه‌چوو.

مه‌لا قادری مه‌لا عه‌لی هه‌بوو مه‌لای «مه‌ولاناوا» بوو، دوو شاخی گای هینابوو هه‌ر به‌ پیتسه‌که‌یه‌وه‌ له‌ ته‌نیشته‌ خۆیه‌وه‌ دایناپوو. کاتی که‌ یه‌کئ له‌گۆرانه‌کان ته‌هات شکاتی ئه‌کرد له‌ کوردیک مه‌لا ئه‌ینارد به‌شوین کورده‌که‌دا. کورده‌ش ئه‌گه‌ر ده‌رویشی شیخ بواپه‌ له‌ ترسی شیخ ئه‌چوو، مه‌لا شه‌رعی ئه‌کرد له‌به‌ینی ئه‌و و گۆرانه‌که‌دا. ئه‌چوو چونکه‌ هه‌ر کورده‌که‌ بوو زیانی به‌ ده‌غلی گۆرانه‌که‌ گه‌یاندبوو. بئ گومان ئه‌میش پئ رازی نه‌ئبوو. جا مه‌لا قادر هه‌ر خیرا ئه‌ینه‌وی له‌ شاخه‌کان و له‌سه‌ری خۆی توند ئه‌کرد رووی ئه‌کرده‌ کورده‌که‌ ئه‌یوت: «وه‌ره‌ شه‌ره‌قۆج بکه‌ه‌ن ئه‌گه‌ر من تووم به‌زان ئه‌وا شه‌رعه‌که‌م ته‌واوه‌، ئه‌گه‌ر تویش منت به‌زان به‌رئ خۆته‌وه‌ ئه‌چیت و هه‌یج ناده‌یت». کابرا که‌ چاوی به‌شاخ ئه‌که‌وت ئه‌یوت:

«مەلا تۆ قازىبەكى خاست ھاوردگە گا بۆر درۆ ناکا. خوا بتكا بەساقەى شاخى گا بۆر و كەرىمە سوورى كەسنەزان». ئەمجا زىانەكەى ئەبژارد.

- كابرەيك ھەبوو «مامۆتك»ى ناو بوو، سى و شەش دەردى ھەبوو. رۆژىك ئەچىتتە سەر پىشوا ئەنقىنى كۆمى دەر ئەپەرى. ئەوھش دىتتە سەر سى و شەش دەردەكە. ئەمجا كە ئەوھى بىنى وتى:

بەخىر بى سوورە گولى ناو باخان بەسەر سەر و سەر چاوان

- ئەمىن چىتر ھەبوو لە سولەيمانى و رگ و گەدو گىپالەكەى ناوبانگى دەر كەردبوو، ئەيانوت بە زەمى بەرخىكى بە برىانى ئەخوارد.

رۆژىك نىوەرۆ برسى ئەبى ئەچىتتەو بە مالمەو. لە مالمەو خورما و رۆنجان كەردبوو بە ئەندازەى سەرە قلىاننىكى بۆ ئەكەنە ناو دەورەك و بۆى دائەنن. ئەوئىش سەرىكى ئەكا و چاوىكى پىا ئەخشىنى و زۆر تىرائەمىنى. پاشان ئەلى: ئا تۆ خوا لە و لاوھ جىگايەكەم بۆ راخەن و پەرۆيە كىشم بۆ بىنن، ناساغم. ئەلىن: تۆ ئىستە ھاتىتەوھ ھىچت نەبوو ئەمەچىيە؟ ئەلى: پىتان ئەلىم جىگاكەم بۆ راخەن و پەرۆكەشم بۆ بىنن. ئەلىن ئاخىر چىتە؟ ئەلى: «كۆرەم رقىتەى كەردوھ، ئەمەوئ ئەم خورما و رۆنەى تى گرم و بەپەرۆكە بىبەستەم بەلكوو خىرا چاك بىتەوھ. ئەوھى ئىوھ بۆتان دانام مەگەر ھەر واى لى بكم ئەگەينە بەشى ھىچى تر ناکا».

- مەمەدى مەلا كەرىم گىراپەوھ وتى:

پىاوىكى قسەخۆش بۆى گىرامەوھوتى بىوھ ژىنىكى تەر پىر خافاتم ناو ھەبوو، فىر بوو بوو بە مىرد كەردن. گەلى مىردى كەردبوو، جارىك لە گەل پىاوىكا - كە «ھەمەرەش»ى ناو بوو - وەسەرە ھاتىوھ سەر ئەو. رى ئەكەوئ مىردى پى بكا، بەلام بەمەرەجى كە ھەر شەوئ - بلامانى - پىنجى لە گەل بكا. بەمجۆرە قەول و قەرار ئەبەستەن ھەر يەكەم شەو ھەمەرەش لە باتى پىنج شەش ئەكا. جا بەيانى لە گەل مەلا بانگدانا خافاتم ئەچى بۆ سەر كانى ژنان و چۆبى ئەكىشا و ئەم وىردەى ئەخوئند:

گىانم ھەمەرەش، چاوم ھەمەرەش قەولى پىنجمان بوو بۆى كەردم بەشەش

- شیخ محمده شیتته هه‌بوو بۆ حج ئه‌چوو. ژینکی هه‌بوو «گولباخ» ی ناو بوو، گولباخ پتی وت زوو وه‌روهه، ئاگات له‌دوای خۆت بێ، شیخ محمده‌دیش پتی وت:
من ئاگام له‌دوای خۆم ئه‌بێ، تۆیش ئاگات له‌به‌ری خۆت هه‌بێ.

- محمده‌د سدیق گێرایه‌وه وتی:

فلانی له‌گه‌ل شینه‌خانی ژنیا هه‌تا بلیت ریک و پیک و ده‌ست له‌ملان بوون. فه‌تازی تازه‌داهات و هه‌ر رۆژه شتیک په‌یدا نه‌بوو. «که‌نتور» داهاات دنیا گۆرا. سه‌ره‌پای که‌نتوری گه‌رانی جووتولی په‌یدا بوو، ئه‌وه په‌یدا بوو که ژنان له‌مالا رۆژیکیان ته‌رخان کرد بۆ ئه‌وه ده‌سته‌خوشکان بێن بۆ لایان و رۆژه‌ش ناو بێن به‌قبول، نه‌ک قبولی. چونکه قبول قبولی تیدا بوو به‌باقلاواو پسکت و گالگالی و ئه‌و شتانه که‌باو بایرمان هه‌ر نه‌یانته‌زانی چین. جاران سالی دوو کراس بوو، یه‌کێ زستانه‌و یه‌کێ هاوینه. ئیسته -خوا نه‌بیرئ- بوو به‌سالی هه‌یج نه‌بێ چوار ده‌سته جلی عه‌لمۆده. بێجگه له جله ته‌داره‌کیانه‌که شینه‌خان بۆ هه‌ر قبولیک له‌ماله‌که‌ی خۆیا بوايه وه‌یا قبول له‌مالیکی ترا بوايه له‌به‌ری نه‌کرد.

که دنیا ئه‌م هه‌موو گۆرانه‌ی به‌سه‌را هات نووکه‌نووک و بۆله‌پۆلی شینه‌خانی‌ش رۆژ به‌رۆژ زیاتری نه‌کرد. ملی فلانی نه‌گرت: به‌هی خان ئه‌و قاته‌ی له‌به‌ر دایه‌شلیر خان کراسه‌که‌ی له‌سیمکاری له‌نده‌نیه. حه‌فسه‌خان که‌واکه‌ی گروونیه، گولباتمانیه‌که‌ی وه‌ستای عه‌لمۆده‌ی تازه‌داهاتوو دروویه‌تی. قاته‌که‌ی من مۆدیلی نه‌ماوه، به‌زیاد نه‌بێ کریشه‌ی سه‌مفونیاش بووه به‌قوماش من له‌به‌ری که‌م؟ جل و به‌رگم نییه‌ روت ب‌م له‌م‌م باشتره.

فلانی به‌شه‌ره، له‌گه‌ل جم و جوولی رۆژدا نه‌چی به‌رپۆه پاش عه‌سری به‌شینه‌خانی وت: بابچین بۆ گه‌ران. شینه‌خان وتی: به‌زیاد نه‌بێ به‌چیمه‌وه بێم بۆ گه‌ران؟ بۆچی جلم هه‌یه‌له‌به‌ری که‌م؟ فلانی ئیتر وه‌کوو بلیت پێ هه‌لنه‌گیراو تۆزی تووره‌ بوو هه‌ستا چوو به‌لای که‌نتوره تازه‌داهاتوو که‌وه یه‌کێ له‌ده‌رگاکانی کرده‌وه ده‌ستی بۆ راکیشا و لای کرده‌وه به‌لای شینه‌خانه‌وه وتی: ئه‌وه هه‌موو جلوه‌به‌رگ و قاتی نایاب نییه‌ هه‌لواسراون؟ ده‌رگای دووه‌می کرده‌وه هه‌روه‌ها وتی ئه‌مانه هه‌موو قاتی عه‌لمۆده‌نین؟ ده‌رگای سێیه‌می کرده‌وه، کاک توفیق له‌ناویا بوو وتی مه‌رحه‌با کاک توفیق به‌خیر هاتی! رووی کرده‌وه به‌لای شینه‌خانه‌وه ده‌ستی راکیشا بۆ لای کاک توفیق وتی: ئه‌وه‌ش کاک توفیق نییه‌؟ ئیتر چون ئه‌لی هه‌یچم نییه‌.

کاک توفیق دۆست و میوانی شینه خان بوو؛ عەسر لەبەر ئەوێ که فلانی لەناکاو هاتبوو و هە شینه خان بەم دەم و دەستە شوینی دەست نەکەوتبوو بۆ کاک توفیق تیایا هەلییگرن تەنھا چاوی سێیەمی کەتتۆرە کە نەبێ. خوا خرابتر نەدا!

- هێمن گێراپەو و تی:

فەقێه کی شیت هەبوو لەدەووروبەری سەردەشت پێیان ئەوت حەمەشیت. مەلایەکی باشیش هەبوو مەلا شیخ عەلی ناو بوو. رۆژیک شیتە بە مەلا شیخ عەلی ئەلێ: مامۆستا ئیمشەو خەویکی خراپم پێو دیت. ئەلێ: چی بوو؟ ئەلێ: لەخەوما پێنج شەش کەس لێ یان ئەدایت. مەلا شیخ عەلی ئەلێ: ئەی لەسەرت نەکردمەو؟ ئەویش ئەلێ: «سەگباب! جا ئەگەر لە سەرتەم نەکردایە تەو بەشەق قنگیان ئەدریت».

- «قانع» لە حەمامیان لەدیواخانی مەحمووداغا ئەبێ. نیوەرۆ نانیکێ زۆر هاتەدیواخان، سەیر ئەکا مەحمووداغا خۆی بەتەنھا لەسەر سینییه کەو نانی وشکی ئەخوا. ئەپرسی ئەوێ بۆج نانی وشکی ئەخوا؟ ئەلێن: برین لە ریحۆلەیا هەیه لە گەل قورحەدا. قانع سەر بەرز ئەکاتەو بۆ ئاسمان و روو ئەکاتە خوا ئەلێ: «ئەوێ مال و سامانە بۆج نادە یەمن بیخۆم کە بەرد ئەهەرم؟ بۆج ئەیدە یە مەحمووداغا و قورحەشی ئەدەیتێ بۆ ئەوێ بۆت ئەخوا؟ کەواتە تۆ دەست بە مالی خۆتەو ئەگری و لەو لاشەو ئەلێن مەن بەخشەندەم».

- مەسعود مەمەد گێراپەو و تی:

مەلا ئەوێرە حەمانیکێ بانگبێژ هەبوو لە «کۆیە» دوو ژنی هەبوو. عاشقی ژنە گەورە کە ی خۆی بوو. وای لێهات کە خۆی بکوژی. «مچەسووکە» هەبوو هەر لەکۆیە، زۆر توورپەو کەللەشەق بوو. مەلا ئەوێرە حەمان و تی چاک وایە بچمەلای ئەو بکوژی. چوو بۆ لای و دەستی کرد بەجنتیودان پتی. مچەسووکە بۆی راست بوو و هەو بە خەنجەرەو پەلاماری دا. مەلا ئەوێرە حەمان هەرکە چاوی بەخەنجەر کەوت هەلات و هاواری ئەکرد: «خەلکینە! بۆ خاتری خوا بیگرن پەشیمان بوومەوێ گوم خوارد».

- حاجی حەمەمینی سیساوا گێراپەو و تی:

همه‌داغای «سەر چیا» تۆزئی بزبو بوو. رۆزیک نه‌چیته لای قائمقامی ره‌واندوز. نه‌ویش ده‌میکه له راوی نه‌وه دایه که بیگری نه‌وا به‌ئاسانی که‌وتوته‌به‌ر ده‌ستی. که دانه‌نیشی قائمقامه که به‌تورکی نه‌لی: «توتن ویزنه». همه‌داغا هەر راست نه‌بیته‌وه خه‌نجر هه‌لنه‌کیشی و یه‌خه‌ی قائمقام توند نه‌گری. قائمقام نه‌لی: نه‌وه تو شیت بوویت؟ همه‌داغا نه‌لی: «گه‌لی جار به‌وی توتنه گیرایمه». قائمقام ناچار وازی لی دیتی.

- شیخ عه‌لی گنیرایه‌وه وتی:

ژن و میردیک هه‌بوون سه‌رده‌می گه‌نجایه‌تیان پینکه‌وه رابواردبوو، که‌وتبوونه عاله‌میکه‌ی تروهه. شه‌ویک ژنه‌که به‌پیاوه‌که نه‌لی: «پروا نه‌که‌ی ده‌عباکات باریک بوته‌وه». پیاوه‌ش نه‌لی: «وا نییه به‌لکوو بلامانیکه‌ی تو فراوان بوته‌وه».

- نه‌فراسیابی نه‌حمه‌د به‌گ گنیرایه‌وه وتی:

له‌و سه‌رده‌مه‌دا که شیخ مه‌حمود له‌ داریکه‌لی نه‌بی وتی یه‌کیک بۆی گنیرامه‌وه له‌ بیرم نیه‌ نیسته، که یه‌کێ له‌ شیخه‌کانی سه‌ر زه‌ل نه‌چن بۆ زیاره‌تی شیخ و نه‌گه‌رپته‌وه، زۆر دوور ناکه‌ویتته‌وه له‌ داریکه‌لی، شیخیش وا دیار بوو له‌ سه‌ر‌بانه‌که‌وه به‌ ددورین سه‌یری نه‌و ناوه‌ی نه‌کرد. له‌ کاتی سه‌یر کردنا چاوی به‌ شیخه‌که‌ی سه‌ر زه‌ل نه‌که‌وی به‌ریگادا نه‌رواو کوتوپر لا نه‌کاته‌وه بۆ پشتی خۆی. شیخ سواریک نه‌نیری به‌شونیا نه‌بگیرنه‌وه. که دیتنه‌وه شیخ لئی نه‌یرسی راستم یی بلئی له‌و شوینه‌ چۆله‌دا کوتوپر لات کرده‌وه ترت نه‌که‌ندبوو؟ کابرا نه‌لی: به‌رئ وه‌ لا یا شیخ راستیه‌که‌ی وابوو سه‌گباب خیه‌وه هات ناگام له‌ خۆم نه‌بوو. لا کردنه‌وه که‌شم هەر ناگام له‌خۆم نه‌بوو وتم نه‌وه‌ک یه‌کیک له‌پشته‌وه یی و حه‌یام بچی. دیار بوو وا تو هه‌بوویت. خواره‌حم بکا! شیخ ده‌ستی کرد به‌پینکه‌نین و وتی: برو خوات له‌گه‌ل و خواره‌حمی کرد.

- له‌و سه‌ره‌ له‌ گوندی «نه‌ردان» ئافره‌تیکی ژیکه‌له‌ هه‌بوو له‌و ناوه‌دا ناوی ده‌رکردبوو. گونده‌که‌شیان جووله‌که‌و موسلمانانی لی بوو، به‌و هۆیه‌وه قه‌شه‌و مالووم و نه‌لاشی لی بوو. خاتوو توفی زۆر جوان بوو، قه‌شه‌و مالووم و مه‌لا هەر یه‌که له‌ عاستی خۆیان مرخیان لی خوش کردبوو. خاتوو توفی کاره‌ساتی بۆ میترده‌که‌ی گنیرایه‌وه، میترده‌که‌شی وتی: چ قه‌یدی هه‌یه‌ بروو دوا ژوانیان له‌گه‌ل به‌سته. له‌و گۆشه‌شه‌وه چالیک هه‌لنه‌که‌نین من نه‌چمه‌ناو

چالە کەو سەرە کەمی بە گەلاو شتە دائە پۆشین. هەر کامیان هاتن پینش ئەوە بین بە لاتەوە بلی ئەوەرە حمە تیه کەمی میردەمو ئەوەش قەبرە کە یەتی؛ بچۆ سەر بخەرە سەر چالە کە فاتحە یە کەمی بۆ بخوینەو بۆی بنیرە، چونکە حەقی بە سەر مەو یەو دیسان لە فاتحە کە ئیتر چاوی لیمان نایی. کە ئەمەت کرد ئەو وەختە ئیتر من چاریان ئە کەم.

خاتوو توفی ژوانی لە گەل جەماعەتا بەرو دوا بەست. لە پینش هەموویان قەشە هات. پین و ت ئەبێ بچیتە سەر ئەو قەبرە کە هی رەحمەت یە کە یە فاتحە یە کەمی خۆمانە بخوینیت بۆ ئەوە چاوی لینی نەبێ. قەشە چوو، سەری شۆر کردەووە نە کردەووە کابرا لە ژیرەووە چەقوی راکیتشا و لووتی بری. قەشە هەلات. بە شوین ئەو مالووم هات، مالوومیش هەروەها. پاشان مەلا هات ئەویش هەروەها.

لە دەروە یە کیان گرت و لیک ئاشکرا بوون. مەلا وتی: مالووم خوا بتگری بۆ دەنگت نە کرد کە لە گەرانەووە تا چاوت بە من کەوت؟ مالووم وتی: ئەی قەشە بۆ بە منی نەوت کە لە گەرانەووە یا چاوی بە من کەوت؟ مەلا وتی: بادیزە بە دەرخوونەبێ هەموو شتیک وایە ئەلی: بۆ هەر من بسووتیم؟

- لە حەنیفە خانمیان پرسی چەند میردەت کردووە؟ وتی:

«سیا و سیا و سێ لۆ لۆ، سیانیتیش مەحمو قایش، خواجە ی بی ریش، باوکی منالەکان ئەوانیتیش، دەستم لە هەویرە هەر ئەو نە دەم لەبیرە».

- ژنیک هەبوو لەو سوور سوورە کچیکێ عازەبی زۆر بی ئەقلی هەبوو؛ بە دەست یەوە دامابوو. هەر چەندە ئامۆژگاری ئە کرد هەر وە کوو گویزی بۆ بزمیرن وا بوو. رۆژیک دایکە کەمی دیسان دەستی کردەووە بە ئامۆژگاری کردنی و کچەش ئەوا دۆش داماوە هیچ دەنگ ناکا. دایکە کەمی زۆری پین خۆش بوو وتی: شوکر وا کچە کەم گوینی بۆ قسە کانم راگرتوووە ئینشە للاً ئەم جارە قسە کان کاری تینکردوووە فیری سەرو بەریک ئەبیت. لەو کاتەدا کچە سەری بەرز کردەووە وتی: «دایەتا تۆ ئامۆژگاری من کردی من سی و سێ خەرنگەزە لە قنگ کەرە کەووە ژماردم».

- کابرایە ک ژنیان بۆ هینا ئەویش نە یئەزانی چۆن بچیتە لای و چی بکا. ماو یە ک بەم جۆرە مایەو هەر هیچی بە هیچ نە کرد. رۆژیک پیاویکی دراوستیان پین و ت ئەری خولە ئەو بۆچ هیچت دیار نییە؟ وتی برا بیژم چی نازانم ئەوە چییەو کامەسە. وتی: من پینت

ئه‌لیم بچۆ به‌لایه‌وه ده‌ست بخه‌ره سه‌ر سه‌ری بلی ئه‌وه‌چییه؟ ئه‌لی: سه‌ره. پاشان چاوی پاشان ده‌می تو ده‌ست ئه‌خه‌یته سه‌ر هه‌ر شوینیک ئه‌و ئه‌لی ئه‌وه‌یه که سه‌ره‌وخوار و به‌و جۆره هاتیه خواره‌وه ده‌ستت ئه‌که‌ویته سه‌ر شوینیک بلی ئه‌وه‌چییه؟ ئه‌ویش ئه‌لی: نازانم، ئه‌وه بگه‌وه به‌ره‌لای مه‌که خۆیه‌تی.

ئه‌مجا که شه‌و داهاات کوره‌ه چوو به‌لای بووکه‌وه. وتی به‌ پیم. بووکه ده‌ستی برد توژی میوژی دایه، وتی ئه‌وه‌نییه به‌پیم. گوژی دایه، وتی ئه‌وه‌نییه به‌پیم هه‌ر شتیکی دایه وتی ئه‌وه نییه ئه‌مجا ده‌ستی خسته‌سه‌ر سه‌ری وتی ئه‌وه‌چییه؟ بووکه وتی سه‌ره. ده‌ستی گواسته‌وه بۆ سه‌ر چاوی وتی ئه‌وه‌چییه؟ وتی چاوه. به‌و جۆره هاته خواره‌وه ده‌ستی که‌وته‌سه‌ر وانیکه‌که وتی ئه‌وه‌چییه؟ کچه وتی نازانم.

کوره‌ه کوره‌ه کو بوو ده‌ستی کرد به‌ه‌لگ‌لۆفینی شوینه و به‌تقورچک تیی‌به‌ر بوو وه‌کوو کویری ئه‌سپی له‌ مست که‌وتوو هه‌ر هه‌لینه‌گ‌لۆفی. کچه هاواری پیکه‌وت زیره‌ی ئه‌چوو به‌ ئاسمانا. له‌م هه‌رایه خه‌لکو خوا کۆ بوونه‌وه و دایکی کوره‌ه هات. سه‌ریان کرد وا کوره‌ه به‌ هه‌ر دوو ده‌ست به‌ر بوته‌ناو لنگی کچه‌و هه‌ر وازی لێ نایه‌نی، کچه‌ش هه‌ر هاوار ئه‌کا. دایکی کوره‌ه چوو له‌ دواوه یه‌خه‌ی کوره‌ی گرت و ئه‌یه‌وی بیکیشیه‌ دواوه کوره‌ه توند دوا به‌راوی کچه‌ی گرتوه به‌ره‌لای نا‌کا و کچه‌ش ئیتر شه‌رم و شته‌ نه‌ما هه‌ر هاوار ئه‌کا. دایکه‌ش هه‌ر کوره‌ه رانه‌کیشی و بۆی ناگه‌رینه‌وه دواوه، ئه‌لی: خوابتگرئ کچی خه‌لکیت کوشته به‌ره‌لای که. ئه‌ویش ئه‌لی: «وه‌و شیخ که‌ریمه دۆزیگه‌سه‌وه وازی لێ ناتیرم». به‌ هه‌ر جۆر بوو کورپان له‌کۆل کچه‌ه کرده‌وه، به‌لام تا له‌کۆلیان کرده‌وه کچه‌ی به‌سته‌زمان نیوه‌مه‌رگ بوو. کوره‌ه هه‌ر ئه‌یوت: «ده‌ویت باوکینه‌! دۆزیگه‌سه‌وه بۆج نایه‌لن بووم وه‌زاوا؟ ده‌سا هه‌ر بووگم شیخ له‌پشتم وئ رۆحم وه‌قوروانی وئ».

- سالیکی زوو پشتیوه‌ک په‌یدا بوو له‌عیرا قدا هه‌موو ئیش هاتبووه سه‌ر چه‌پله‌ لیدان. له‌ که‌رکووک هه‌مه‌مه‌و موزاهیره بوو ئه‌یانوت:

که‌ریم که‌ریم للامام دیموقراتیه‌و سه‌لام

کورد‌ه‌کانیشیان تیک‌لاوی ئه‌و موزاهه‌ره‌یه‌که‌ردبوو نه‌یانه‌زانی وه‌کوو خه‌لکه‌که‌ی تر بلین ئه‌یانوت:

که‌ریم که‌ریم للامام دوو مه‌تره‌ق و سێ زه‌لام

هه‌ر له‌و موزاهیره‌نه‌دا سووره‌کان ئه‌یانوت:

حزبە کەمان «لینینیە»؛ کوردەکان نەیانئەزانن بۆ ئێمە: «حزبە کەمان دینی نییە».

- پرسە یەک لە سولەیمانی ریکەوتبوو کامەرانی شاعر، رەئوف مەعروفی گەلاوێژ و محرم محەمەد ئەمین قسە ئەکەن بە یەک بۆ ئەوە پێکەوه بچن بۆ ئەو پرسە یە. لە رینگادا کامران و رەئوف بە موخەرەم ئەلین: برا کە چووینە ئەوێ توو فاتحە کە داخە. موخەرەمیش گۆی گران ئەبێ سەر یکیان بۆ دائەنوێتی یەعنی باشە. کە ئەچنە ژووری پرسە کەوێ نە محرم دەنگ ئەکا و نە ئەوان. خەلکە کەش چاوەڕێ ئەوێ کە ئەمانە فاتحە دادەن؛ کەچی هیچ دەنگیش نییە. لە پاشا بە خێر هاتنیان ئەکەن بەلام لە پاشا چی؟ لە پاشا تەریق بوونەوێ یەکی زۆر.

پاشا هەستان کە دینە دەرەوێ موخەرەم دەست ئەکا بە جێبوو دان بە کامران و رەئوف و پێیان ئەلێ: ئێوێ بە منتان نەوت کە توو دەنگ مەکە، ئێمە فاتحە دائەدەین؟ کەچی هیچ دەنگیشتان نەکرد و شەرمەزاریتان هێنا بە سەر منا. بەلام من سووچی خۆمە ئەگەر من پیاو بوومایە لە گەل ئێوێدا نە ئەگەر ام.

رشته‌ی مرواری

- ساعات چواری شهوی دوو شه‌نبه‌ی ۲۱ ته‌مووزی سالن ۱۹۶۹سنی که‌س له که‌شتیوانه‌کانی ئه‌مه‌ریکی چوونه سهر مانگ و قسه‌یان له‌گه‌ل دانیش‌توانی زه‌ویدا کرد. کویخا سما‌یلکی «عالایی» هه‌بوو له‌و ده‌شتی دزه‌یی هه‌ولیره ئه‌مه‌ی نه‌چووه دل‌ه‌وه وتی: «خزمه نایی نا، کوو غه‌یره‌دین ده‌چنه سهر مانگ و ده‌چنه‌روخی؟ مانگ نووری خودایه له زوور چوار ئاسمانانه. خوا کوو نووری موباره‌کی خۆی به‌م کافر و زه‌ندیقانه بیس ئه‌کا؟ ئه‌وی باوه‌ریشی پتیا ن هه‌بیت به‌حه‌شتی به‌چاوی نابین. ئه‌وه هه‌موو فرت و فیله ئه‌م فه‌رمه‌سۆنانه دایان‌نایته‌وه بۆ وه‌رگێرانی خه‌ریکی. ئای هاوارم ماری ویرانم! کوو دینه‌که‌مان زه‌عیف بووه؟ کافرستانی رابووه، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا به‌گه‌وره‌یی و مه‌رحه‌مه‌تی خۆی چاوی لیمان بی ئه‌گه‌ینا چمان لۆ نه‌مایته‌وه.

- شیخ قادری شیخ عه‌بدولرحمان به‌گۆزه ئه‌دا له سهری شیخ ره‌زا سهری ئه‌شکینی. ئه‌ویش ئه‌چیته‌لای شیخ عه‌لی برای ئه‌لن:
کاکه! شیخ قاده‌ر بۆزه سهری شکاندم به‌گۆزه.

- منالان یاری ئه‌که‌ن ئه‌لین:
هه‌رکه نه‌یه بۆ یاری دایکی ئه‌به‌ین به‌دباری
بۆ شیخه‌که‌ی جه‌باری
دیسان منالان که شه‌ره‌گه‌ره‌ک ئه‌که‌ن ئه‌لین:
منالانی گه‌ره‌ک سهر په‌ری خه‌ره‌ک
وه‌رنه‌ده‌ری بۆ شه‌ره‌گه‌ره‌ک
دیسان ئه‌لین:

منالی ده‌ری وه‌رنه‌ده‌ری پاشا کوژرا به‌خه‌نجه‌ری
- منالان که چاوشارکئی ئه‌که‌ن ئه‌لین:
قه‌لا یه‌ک قه‌لا دوو خواجه‌خۆت بگه‌ره‌ده‌رچوو

- جامبازەکانی سولەیمانی کە کەرە گەرپیک ئەبرایە مەزاتخانە کە بۆ فرۆشتن، بەم جۆرە باسیان ئەکرد، لەباش ئەوە کە دەستیکیان ئەمالی بەسەر پشتیا ئەیانوت:

یا رۆحی بازار و تەزینچی بازار!

ئەمە کەر نییە، ماینی مەحنە کە چوار نالەئەکا، لەگەڵ بادا سەما ئەکا. کەری میسری لەبەری هەلدی، خۆی ناگریتهو تا قۆریه شکاو. بەوری بەیان حەدی چیبە، لەرووی ئەما ناوی نییە. بار هەلگرە بەقەد کیویک ورده رەوتی هەر وەک دیویک. ئالیکی ئەو تویکە لە شووتی، بەقتیاته وەکوو لۆتی. کەفەل پانە، سمت خرە، لوولاق بەرزە، مل ئەستوورە، پشتی نانوی، تۆ چیت بوئ ئەو وای ئەوئ.

کۆرە ئەم کەرە کەر نییە لەدەستی خۆتی مەدە. گۆئ درێژە، کلک درێژە، لموز بەرزە، ناو چاو پانە، چوار کاکیلە هەیه، دوو لەسەرەو دوو لەخوارەو، وەرەسەیری کە بۆنی دەمی کە سمل و سێپەرە و لەناو دەمی. تا کوو نەیبینی نازانی چیبە، بەسێ و دوو تارانێ مەزات بەسی سێ تارانێ لەسەر تۆیەبەسی و چوار تارانێ دەبرۆ خیری لئ بیینی.

کابرا: بەخودای مامۆستا بەگۆرە بابم! ئەمە بە دەرس نەخوینری لەبەر ناکرئ. مامۆستا: بەخودای برام بە گۆرە کاکم بەدەرسیش بخوینری هەر لەبەر ناکرئ.

- کابرایەکی «نەمەل»ی ئەکە ویتە ناوچە «کۆیە» و ئەچیتە ناو شار شتوومەک بکری. لە

هەندئ لە شیوە قسە کردنی کۆیە سەری سەر ئەمینتی هەر لەبەر خۆیەو ئەلی:

کەوتوومەتە ناو کۆیە بەفرو فیز مانگایان لئ کردووم بەچیر

خاکە نازیان لئ کردووم بەبیر ساجیان لئ کردووم بەسیر

ئەمە شار بوو من کەوتە ناوی وەکوو کویر

- «عەزەوە یلیسە» هەبوو خەلکی سولەیمانی و لەسەر دەمی تورکە کانا زەقتیە بوو. کە

ئەهاتە وەختی قسە کردن، قسەکانی گەلئ زلتەر بون لەو کە زەقتیە بوو. کە بیاناردایە بۆ شوینیکیش ناوکی ئەکەوت. جا ئەم عەزەوە یلیسە یە ئەیوت:

ئەمە چیبە؟ حوکومەت ئەمانیری بۆ دەوری کۆلیتان و مۆلیتان تەمەمانەو سیکسپان

بەلاکەل و جانبیزار، رۆژمان ئەکەنە شەوی تار، نامانئیری بۆ مەسەکانی سالحی فەیزەو بۆ

دۆلاشی ئەمینی ئەلی وەیس و بۆ تەپەکەلی شیخ. راستیەو دەشتی پان کەسێ نییە بلئ کوان

گیزه‌ی تفهنگی میشو له به هوههوی سواری کینچوله‌یه نه‌چه‌ته‌یه و نه‌ده‌نگی پیت ناچیتته ناوزه‌نگی ئیش و کارمان هر خوارده له و ماوه‌یه هر نووسته.

- قادر حه‌مه‌مین له شه‌قلاوا ناردی وتی:

پیاویک چیرۆک بیژ هه‌بو له شه‌قلاوا ناوی «عه‌ول» و خه‌لکی سوله‌یمانی بو، که چیرۆکی ئه‌گنیرایه‌وه و حه‌قایه‌تی ئه‌خوینده‌وه ئه‌گه‌ر باس باسی دل‌داری و عه‌شق بوایه ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌کرد به‌سه‌ره‌تای حه‌قایه‌ته‌که‌ی و ئه‌بوت:

یادی به‌یادی ته‌ختی مرادی خواردنی کاردی به‌ئاوی ساردی

خه‌وی لبادی ئاوی له‌دیمکی سینه‌ری بن که‌پکی ماچ کردن له‌کچی خه‌لکی

به‌مه‌لای گه‌رمیانی به‌فه‌قن کویستانی کیری جوی به‌قونی دیانی

ئو یار له‌ئه‌ستوی ئو مامۆستایه‌ی که‌من لیم زانی

ئه‌مجا ئاغه‌م بگه‌رابایی هه‌کشای داکشای، شوخ و شه‌نگی، نه‌رم و نولی، خر و خولی، به‌لوتفی شیرین، به‌زمانی شه‌کرین دايم قه‌ندی له‌لیوی ده‌باری.

ئینجا ئاغه‌م مه‌پرسه! چ ناسک سه‌نه‌میک بو؟ خوڤ به‌ده‌میک بو؟ هه‌نار مژیک بو؟ چاوی ده‌توت پیا له‌یه، که‌پووی ده‌توت قه‌له‌مه، ددانی ده‌توت سه‌ده‌فه، چه‌ناکه‌ی ده‌توت گۆیه، گه‌ردنی ده‌توت بلوری سی نهره‌یه ده‌یسی، سینه‌ی ده‌توت قاقه‌زی سه‌مه‌ره‌ندیه، دوو لیمۆی لئ نه‌سب کرایه، یه‌کیان تامی شه‌کری لئ دئ یه‌کیان تامی هه‌نگوینی.

ئو جا ئاغه‌م ده‌سته‌کی به‌سنگی ده‌نا لاقی پئ کرد ده‌سته‌ی دوعاکه‌ری به‌یانی هر چه‌نده هر گنیری کردو وه‌گنیری کرد کونه‌که‌ی نه‌دۆزیه‌وه. ئینجا ده‌سته‌ی ده‌چه‌که‌مه‌جه‌یه‌کی راکرد دووربیتیکی هه‌شت ته‌رخانی هیناده‌ری دایه‌ پئش چاوی دووری نۆری نزیکی نۆری چون ده‌ره‌زیکی له‌شوشه‌ی دابن به‌و میساله ده‌ره‌زی ئینجا دووری له‌یاقوتی گیر کرد یاقوتی لئ به‌که‌رتک کرد. رووباری ماوه‌رانی وه‌گومه‌ ته‌نگی کرد دوو به‌وه‌ی، یه‌کن به‌وه‌که‌ی خۆی.

خۆ ئه‌گه‌ر حه‌قایه‌ت داستانی پاله‌وانی و شه‌رو شوڤر بوایه ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌کرد

به‌سه‌ره‌تا:

ئو روسته‌می داستانه، ئو پاله‌وانی زه‌مانه، گورزی هه‌لسووراند و دایه‌ینا له‌گه‌ل ئه‌ستیرانی جووت ئه‌کرد. پرژی ئاگری لیبی ده‌باری که‌ لیبی دا، خستی. جووته چۆکیکی ئه‌وتوی له‌ده‌فه‌ی سنگی دا، یه‌کن ئو توی لیبی به‌ردا گاسنی ته‌وریزی پنی سوور بکریته‌وه.

- جاریک مەلا سالحی حەریق و مەلا ئەحمەدی لاسوور پینکەووە ره‌فییق ئەبن. مەلا ئەحمەد هەندی هەنجیری بێ ئەبن لە مەلا سالحی ئەشاریتەووە بەشی نادا. نزیکە سالتیک بەسەر ئەمەدا تێ ئەپەڕی. رۆژیک لە «مەرخوز» لە مەدرەسە فەقیهەکانا هەموو پینکەووە دائەنیشن. یەکیک لە فەقیحان تەفسیریکی «بیجاوی» دینی و قسە لە سوورە «والتین» هەو ئەکەن. مەلا سالح بیجاویەکە وەر ئەگرێ سوورەتەکە ئەخوینێ و ئەلی: «والزیتون و طور سینین». مەلا ئەحمەد ئەلی: کە یایەبابە. سوورەتەکە ئەلی: والتین و الزیتون و طور سینین. مەلا سالح ئەلی: «ئاخر ئەو بوو پار تو «تین» هەکت ئەشاردەووە».

تین، هەنجیره.

- لەو ولاتی «مامش» هە گولەخانم هەبوو. گولە لە گەل کولدا لەسەر نازکی و جوانی خۆیان هەر لەشەردا بوون. لە هەموو مەنگور و مامشدا تەنها گولەخانم هەبوو، گولە ئەدیب و شاعر و زیرەک و شازن هەر ئەو بوو.

ئەم گولەخانمە میردیکێ هەبوو، میردە بە هۆی هات و چوو کردنی بۆ تەوریز و مەوریز فیری هەندی بەد عەمەلی بوو بوو. جاریک لە گەڕانەووەی لە تەوریزدا هەتیویکی جوانکە لەی تەوریزی بەدیاری بۆ خۆی دیتیتەووە. گولەخانم لەسەر ئەمە گەلێ سەرزەنشتی ئەکا هیچ کەلک ناگرێ. جاریک گولەخانم ئەچیتە ژوورەووە سەیر ئەکا جەنابی میردی لەگەل هەتیووە کەدا نووستوووە. ئەمیش بۆ تانەو تەشەر ئەم هۆنراوەی خوارەووەی بۆ ئەنووسی لەژوور سەریه‌ووە دایه‌نێ و خۆی ئەپروا ئەنووسی:

ئەو کورە جوانە ی که روومەت گولە بنوم لەزیریا و بلیم ئە ی دلە
بلی بەمیرزا بەشی کەین نیری کونی دوا ی بۆ ئەو بۆ من بێ کیری

- مەلا سالحی حەریق کتیبی «گلنبوی» لە مەلا عەزیز مفتی سولەیمانی وەرگرتبوو. هەرچەندە مەلا عەزیز داوای ئەکرده‌ووە ئەو هەر نەیتەدایەووە. لە ئەنجاما حەریق بە زمانی مەلا نەسروللای باوکیه‌ووە ئەم دوو بەیتە ی دانا و وتی:

بابی کوریکێ بوو چ کور؟ ئەربابی مەعنەوی ئەیوت لەرووی نەسیحەتەووە دائما

بەوی

و هک جەردە بێ دەروڵە لە عومری منت کەوی نەیدەیتەووە بە مفتی ئەفەندی گەلنبەوی

- همه‌چاو زاق هه‌بوو له سوله‌یمانی له‌مه‌یدانی ماست فرۆشه‌کال «په‌تاته» ی
ئه‌فرۆشت. که‌بانگی بو ئه‌کرد ئه‌بوت:

«ئامۆزای هیلکه‌په‌تاته‌ی کولیو، خالۆزای چه‌نهر په‌تاته‌ی کولیو، هیلکه‌ی مانگا
حه‌لب په‌تاته‌ی کولیو، نه‌جیب زاده‌ی ئهرز په‌تاته‌ی کولیو، حه‌لوای بی ددان په‌تاته‌ی
کولیو».

- شیخ عه‌بدولرهمانی جانه‌وه‌ره ئه‌چی بو سه‌فه‌ر به‌ریگادا ئه‌روا کابرایه‌کی به‌راز
خۆری قه‌لخانی خۆی و دوو ژن تووشی ئه‌بن. کابرا سه‌ری ریی به‌ شیخ عه‌بدولرهمان
ئه‌گرئ و پیتی ئه‌لئ: یا شیخ! ئه‌مانه هه‌ر دووکیان ژنی من، منالمان نییه. کاغه‌زمان بو
بنووسه بو سه‌ر مه‌رقه‌دی مه‌لا مسته‌فای بیسارانئ بو منال. شیخ عه‌بدولرهمانیش ئه‌م دوو
شهره‌یان بو ئه‌نووسئ و ئه‌یداته ده‌ست کابرا و ئه‌لئ بیخه‌ره قسنه‌که‌یه‌وه:

بیساران ماوا شیخی به‌حر و به‌ر ئاما وه‌یانه‌ت یه‌کانه‌و دوو ده‌ر^{۱۰}
جه‌ده‌وریانه‌ت مه‌کران هۆله پیتشان که‌ره‌م که‌ جووتئ یار کۆله

کابرا و ژنه‌کانئ ئه‌رۆن و کاغه‌زه‌که ئه‌خه‌نه قسنه‌که‌وه. له پاش دوو سنی سال شیخ
عه‌بدولرهمان ریی ئه‌که‌وته ئه‌و ماله قه‌لخانیه. کابرای قه‌لخانی خزمه‌تیکئ زۆری ئه‌کا و
دوو کورئ منال دینئ و له‌به‌ر ده‌میا دایانه‌نی ئه‌لئ: بم وه‌ساقه‌ت! ئه‌م دوو کورپه ئه‌نجامئ
نوشته‌که‌ی تو بوو که‌بو قسنه‌که‌ی بیسارانئ نووسیو.

- ئه‌م هۆنراوه‌ی «مه‌وله‌وی» لیک به‌ده‌ره‌وه:

من هه‌ر تو‌م هه‌نی نه‌واچی تو‌م بو تو‌م بو‌ چه‌نی عام نیام چه‌نی تو

ده‌م بۆری دوو باز وه‌تورکی تیلکی من ده‌رچووم له‌ملک تو‌ بووی وه‌ملکی
باز: واته‌بازگ. تیکلی: ریوی. ملکی: کاره‌که‌ری مالی سلیمان به‌گی همه‌به‌گی
همه‌پاشای جاف و ناوی به‌سووک ده‌رچوو بوو.

- ئەم ھۆنراوە ھى كۆيخا جافىكى سەر بەحەمە پاشاى جافە بۆ مېرەو ھەيس ناويكى نووسيوە كە ئەويش سەر بەحەمە پاشا بوو؛ بەلام لى ھەلگە پرابوو ھە.

- ئەم پارچە ھۆنراوەى خوارو ھە ھى ھونەرىكى كورد «مەلا غەفورى سلاخى»^{۱۱} يە، نيوەى يەكەمى توورە بوون ئەدا، لەنيوەى دوو ھەميا ئەيھىنيتتەو ھە ئاشتى ئەكاتەو ھە. من لەزىر ناوى «خەشم و فيان» ھەيا خوسپ و ھەسپدا ئەيكەم بە پارچە يەكى ئەدەبى لەسامانى زمانى كوردى:

تايژىم تىت ئەبىرم خاوەنى جوانى و دەسەلات
چاوى ئاوات و ھىوا ئەى گولى سەر تۆبى ولات
داده مرکى كولى دل تاويكى لى خەم چ دەبى؟
بەسەرى نووکی زمانم لەبنى پەنجەى پات
رۆژى ھەلکەوتە دەسا بى دلەكەم تىت راکەم
بە ترومىتلى فيداكارى بەرەو كۆرى خەبات
يارى شيرىن دەو ھەره تا زوو لىت نەچوو ھە
تەمەنى جوانى بژىن پىنکەو ھە تاکەى بە تەمات؟
گيانەكەم خۆ تو ھەزار جارى تىرت داو ھە بە من
قەولى بىن كردهو ھەرشكە تىرىتم بە ھىوات
كەنگى بۆم دادەكەنى خۆمت بەسەردا كىشىم
كەوشەكەت ماچ كەم و سەر دانىمەو ھەبەر پىت كزومات
لىت نەچى رەنگە لەبەر تەنگى، دەبا بۆت تەركەم
دەستە نەرم و شلەكەت بازنە ئازارى ئەدات
توند و تىژى بەسە بۆم تىكە ھەتا لى رادەم
بە سمىل گەسكى دەم ئەم تۆزە لەسەر شانى كەوات
تو لەسەر ئەم رقە بىت تىك دەچەقنىن لەپرا
من پىت دركى مژۆل و تو لەدل تىرى نىگات

هدر نه‌بین تا قه‌یه کینکم ده‌یی با خوم نه‌کوزم
 لهو هموو دهره‌که پیتی دهری دهم لیتی نه‌بات
 بیله‌خاوی که موهه بوج ره‌قه وا که‌لله‌سهرت؟
 باری لیتوم به‌تکه‌ی ناره‌قه‌که‌ی سهرگونات
 پاش و پیش هدر یه‌که بو من که مده‌ستم چونه
 زهرده‌لیموت بخمه‌ه دهمه‌وه یا پرچی سیات
 هدر له لای تویه نه‌وی من دهمه‌وی تیتی کیشم
 خولی بهر پیتنه له‌چاوم که‌وی رووناکی نه‌کات
 هز ده‌که‌ی جاری بژیم بوم وهره پیش تا تیتی نیم
 دهم له نیوانی مدم و سینه‌وه خوم ناوی حدیات

نایه‌لم پیشی وهره پیشی ده‌با بوت تیخهم
 نه‌و دوو نه‌نگوستیلهی نالتوونه له‌قامکت به‌خه‌لات
 ده وهره‌گیان و قه‌وت تاوی نه‌مدم بگره به‌ده‌ست
 نه‌زمی دهمه‌ستم به‌سهری په‌نجه نه‌خوشم که له‌لات
 من که خوم ناوه‌ته پیناوت نه‌توش بوم فش که
 قولی راستت بخمه‌ه باسکم و ده‌چین له ولات
 با بکدم تویه له‌سهر دهمه‌ستم و تیر دایه‌یلیم
 ریشی بوزم بیمه سالکی بهر کوشک و سهرات
 هدر وتم کوانی؟ بلنی هانتی دلم مه‌شکینه
 حافظم موسته‌ه‌قم چاو له‌ده‌سی توم هموو کات
 جوانی توی دا له‌مه‌ه‌ک ناحه‌زی من بوم دهرکه‌وت
 نه‌وی جوانان هموو لایانه به‌ته‌نیا هه‌یه لات
 لیت نه‌بدم جاری به‌بین ده‌نگ نه‌چی بیکه‌یه قاو
 ناوی هاوکاری له‌گه‌ل شو‌رشه‌که‌ی دیموکرات

مەولانا خالیدی شارەزووری لە لای شاعەبدوللای دەلهوی لەسەفەری ھندوستان ئەگەریتەوہ بۆ ولاتی کوردستان ھۆنراوہ بینکی فارسی خۆی ھەبە کە ئەلێ:

خالدا گرنیستی دیوانەو سحرانورد تو کجا و کابل و غزنین و خاک قندھار
 ئەم ھۆنراوہ بەرگۆی ماھشەرف خانمی کوردستانی ئەکەوئ. ئەو ماھشەرف خانمە کە بە
 مستورە بەناوبانگە. لە بەر ئەم ھۆنراوہ دائمەن ئارەزووی ئەوہ ئەکا کە بە خزمەتی مەولانا
 بگات. جوانی مستورەش بەناو بانگ بووہ.

مەولانا لە گەرانەوہ کەیا پێ ئەکەویتە سنە. دەنگ بلاو ئەبیتتەوہ لەناو شاراکە مەولانا
 خالد ھاتووہ. مستورەش ئەبەوئ ئەو ئاواتە ییتە دی کە مەولانا ببینی. یەکمجار کوتوپر
 رۆژیک مەستورە لەناو کۆلانا تووشی مەولانا ئەبیت دەست ئەکا بەسەیر کردنی مەولانا
 ھەر لە تەوقەسەریوہ تا کە لەمووستی یێ. مەولانا نایناسی لەو ھەموو سەیر کردنە شەرم
 ئەیگرئ؛ چونکە گۆشە ی چاوی لێ ئەبێ کە وا ئەو بەو جۆرە سەیری ئەکاو چاوی لێ
 ناتروو کینئ ئەلێ:

ئافرەت چاوا داخەوہ سەیری زەوی بکە.

مستورە ئەلێ:

من لە ھەواو تو لە ئادەم دەرچووین. ھەوا ئەبێ سەیری ئادەم بکا، منیش سەیری تو
 ئەکەم. ئادەم لەخاک دروست بوو ئەبێ سەیری خاک بکا کەواتە تو چاوا داخەو سەیری
 زەوی بکە.

مەولانا لەو ولامە زۆر سەری سرتەمینئ و پاشان ئەیناسی و پاش ئەوہ مەستورە ئەبێ
 بەجیگای «توبە»ی مەولانا خالد و مەولانا ئەبێ بەشێخی مەستورە.

- پۆلە کچیک ئەچن بۆ رانەبیرە. بایزی کانەبی چاوی پتیاں کەوت و پاشان گتیرایەوہ بۆ
 دۆستەکانی بەمجۆرە وەسفێ کردن وتی:
 وەکوو کارمامزی بەھاری ھەر لەرەیان لێوہ دەھات.

- باپیراغای پشەری تووتنی ھەبوو. سالیح قەفتان ئەندامی لێژنە بوو، چوو بوون بۆ
 پشەدەر بۆ فەحس. باپیراغا زۆری خزمەت کردن بەو نیازە کە تووتنەکە ی بۆ بکا بەشتیکی
 زۆر باش. پاشان سالیح قەفتان بۆی کرد بە دەرەجە ی دووہم. باپیراغا ھەناسە یەکی
 ھەلکیشاوتی: «بەکوو وەللا ئەفەندی لە پاشان نا».

- فەقی محەمەد هەمەوێند زۆر وەرەز بوو لە هەندئێ کردەوێ مەحموودی کورپی. هەلگیرت بردیە لای مەلا حەسەنی قازی شکاتی کرد وتی: جەنابی قازی ئەم کورپەم زۆر بێ دلیم ئەکا. وتی چۆن؟ وتی: قوربان عەرەق ئەخواتەوێ نوێژیش ناکا. مەحموو وتی: قوربان جەنابی قازی هەر چەندە بێ عەدەببەشە، باوکمە بەلام قسەکەمی وانیبە. فەقی محەمەد وتی: جەنابی قازی ئەم کورپە هەر وا لاسارە قەت بوو نوێژ بەبێ خویندنی قورعان؟ مەحموو وتی: قوربان قورعان ئەخوینم و شتیسی لئێ وەرئەگرم. مەلا حەسەن وتی: نادەئێ شتیکم بۆ بلئێ با گویم لئێ بێ ئەمجا مەحموو وتی:

شەرابی ئال و حۆری چاو بەلەک پریەتی بەهەشت بەجۆگەو لەک لەک
بۆ تام و سەیرانی دل بەئاواتە ئەم قسەمی بەندە فتوای باواتە

فەقی محەمەدی باوکی وتی: قوربان ئەم نەگبەتە دویتنی چووێ قورعانەکەمی مەلا مستەفای حاجی مەلا رەسوولی دزیوێ ئەم شتانەمی لئێو فیر بوو. مەلا حەسەنیش وتی: سا بەخوا منیش شتیکی ترم لە قورعان وەرگرتوێ با تەواویکەم بۆی: جەزای پیاوی چاک ئەو حۆریانەن مەستی بادەمی ئەو ساق سیمانەن
برۆن برۆن قورعان ئەزانن و عەمەلیشی بێ ناکەن بەلام لە چارەتان دا.

- «امین السادات» هەبوو لەسەیدەکانی «باڵنجۆ» و سنە بوو. زەمان هینا بووی بەسەریا هەژار کەوتبوو. خۆیشی بەتەواوی تەرکی دنیای کردبوو کەوتبوو خانەقای بیارە. چوێ کانیشی نەمابوون. پیاویکی گەردە پیاو و کورتەبالا بوو قسەنەستەق و بەداندانە قسەمی ئەکرد.

رۆژیک جافرسان ئەچیتە بیارە لە لای شیخ عەلئەدین دانیشتبوو ئەمینوساداتیش لە گۆشەیهکی حەوشەکەدا دانیشتبوو، چەند کەسیکی لئێ کۆ بوو بوونەو قسەمی بۆ ئەکردن؛ خەلکەکەش حەزیان ئەکرد گۆی لە قسەمی بگرن.

جافرسانیش لەدوورەوێ گۆی لە قسەکانی ئەبوو، وا دیار بوو قسەکانی تۆزئێ لەشی جافرسانی ئەخوراند. رووی کردە شیخ عەلئەدین وتی: شیخ عەلئەدین ئەم سل و سوالکەرانی چین کە کەوتوونەتە ئەم خانەقایە؟ کەس نازانی ئەسل و فەسلیان چیبەو کورپی کین خۆیان کردوو بە پیاوماقوول. مەبەستیسی ئەمینوسادات بوو.

لەو کاتەدا بانگی نیوەرۆ بوو، بانگیش گەیشته «اشهد ان محمد رسول الله». ئەمینوساداتیش گۆی لەقسەکانی جافرسان بوو هەستا داردەستەکی دەستی هەلگرت و هات بەلای جافرسانەووەتی:

«ئاغە ی جافرسان ئا ئەو لەو بانگەدا هەیه باوای من بوو یا هین تو؟ ئیمەگەل بێ ئیل و فەسل نین، ئیوہ گەل کەس نازانی لەکوینەوہ هاتگن بە کەلەگایی سواری ئەم ولاتە بووگن. ئیمە هەزار سالە لەم ولاتەین و کوردیچین. وەلێ ئیوہ بەبێ فەسلی هاتگن و کوردیچ نین. خانەقayı بیارەجینگای نەجیبزادەگەلە جینگای بێ ئەسل و فەسلگەل نییە. بەم دارە ئەو دەم و لەوسەت وردبکەم! ناوی بزانی چۆن قسە ئەکە ی؟

جافرسان هەر و لە شوینەکە ی خۆیا تەریق بووہوہ، بەلام نەبخستەخۆی گواہی لەبەر شیخ عەلانیەدین و خانەقayı بیارە دەنگ ناکا.

- گەلباغیەکان وەختی خۆی تالان و ریگریان ئەکرد. ترسیان چوو بووہ دلی خەلکەوہ. دنیا ش ئاسایشی نەبوو، هەرکە بۆ خۆی بوو لەبەر ئەوہ بێکارەو مێ کارەش ئەچوون ریگریان ئەکرد. بەلام گەلباغیەکان ترستیکی وایان بردبووہ دلی خەلکەوہ هەرکەسە ریگری بکردایە عالەمەکە هەموو بە گەلباغیان ئەزانی و زوو خۆیان ئەدا بەدەستەوہ.

رۆژیک ژن و پیاویکی «مارنج» ی رییان ئەکویتە ئەو ولاتە، دەستەبەکی ریگر بەناوی گەلباغیەوہ رییان بێ ئەگرن. کابرا تەفەنگیکی بێ ئەبێ تەفەنگیکیان تی ئەگری. ریگرەکان هەندێ دوور ئەکوونەوہ ریگرە بەرەلا ئەکەن، پاشان ئەگەرینەوہ. کابرا تەفەنگیکی تریان تی ئەگری فیشەک دەر ناچن. لەوہ زیاتریش فیشەکی بێ نییە، ریگرەکان ئەزانن فیشەکی بێ نەماوہ گەمارۆیان ئەدەن. ژن و پیاو لەبەک دائەبەرن، ژنە ئەگرن و پیاوہ کە هەلدیت. بە ژنەکە ئەلین: رووتەوہ بە چیت پتییە داینی و برۆ. ژنە ئەلین:

من بەک تاکە ئەشرەفیم^{۱۲} پتییە، ئەوہ تاکە ئەشرەفیەکە لەلام. پیاوہ کەم هەموو ئەشرەفیەکانی منی خستۆتە گیرفانی، ئەوا لە دەستان چوو. حەز ئەکەن ناو و نیشانیشتان ئەدەمێ کە لە گیرفانی لای راستیایە.

تومس ئەمە وەختی خۆی کە لە مال دەرجوونە چەند فیشەکیک لەمەلا بوو ژنە
 ھەلیگرتبوو خستووێتە گێرفانی لای راستی مێردە کە یەوێ.

جەردەکان کە ئەمە ئەزانن ھەرا ئەکەن بەشۆین کابرا دا. لێ دوور ئەین، ئەو ھەرا ئەکا
 ئەمان ھەرا ئەکەن. لێی نزیک ئەکە و نەو بە جۆریکی وا کە دەنگیان ئەیگاتی بانگی لێ ئەکەن
 کابرا ئەو ئەشرەفیانە کە لە گێرفانی راستایە داینی و خۆت برۆ؛ ئەوا ژنە کەشت بەرە لا
 ئەکەین، ژنی خۆیشت بەرەو.

کابرا لەم قسە یە زۆر سەری سەر ئەمینی ئەشرەفی چی و شتی چی؟ کە ی ئەم ئەشرەفی
 پینە؟ جەردەکان لێی نزیک ئەکە و نەو ھەر ھاواریش ئەکەن وە کوو بلێت کابرا خۆی
 ئەکە و پینە شکەو. دەست ئەکا بە گێرفانیا ھەر بە دەم راکردنەو، کە چی فیشەک دێ
 بە دەست یەو. فیشەک دەردینی ئەیخاتە سەر تەفەنگ لا ئەکاتەو تەفەنگیان تێ ئەگرێ.
 رێگرەکان ئەسەلمینەو تەفەنگیکی تریان تێ ئەگرێ ئەلێ: راوەستن لەو لاشەو ئەکە ی دیت
 تەفەنگی سینیە میان تێ ئەگرێ، ئەلێ دەست بەرزەو ئەکەن و رووتەو بێن. لولە ی تەفەنگە کە یان
 تێ ئەگرێ و دەستی لە کارایە. ژنە دیت ئەلێ جارێ بینن ئەشرەفیە کە ی خۆم، پاش ئەو
 لووس و باریک چیان بێ ئەبێ لێان وەر ئەگرێ و ئەلێ برۆن. بانگ ئەکەن لە کابرا ئەلێ
 برۆین؟ ئەلێ: برۆن. پیاو دیت ناوچەوانی ژنە کە ی خۆی ماچ ئەکا ئەمانیش ئیتر بە ی
 ترسی ئەرۆن.

- مەلا ماری کۆکی لەسابلاخ و لە ولاتی موکریان ژبانی بە ناسۆری بەسەر برد.
 لەسەردەمی داویدا یە کە ھۆنەری موکریان بوو؛ بەلام رۆژگار رۆژبەرۆژ زیاتر پشتی تێ
 ھەل ئەکرد. سەرەتای دەروازە ی ناسۆری بێ پایانی کوشتنی کورە گەنجە کە ی «مەلا عەلی»
 بوو. ئەم کورە لەسەردەمی پاشایەتی رەزاشادا ولاتی موکریانی شلە ژاندبوو، ئاگریکی
 قودرەت بوو پەیدا بوو بوو. مەلا عەلی رێو لە یەک بوو، بەلام چارە نووس ھینای بەسەریا
 کەوتە کەز و شاخ و پیاو کوشتن.

ئاغەواتی موکریان و حوکومەتی ئەو ولاتە ی رەزاشای ئەو دەمە بە راستی لە ترسی مەلا
 عەلی خەویان لێ ئەکەوت. بەجۆری سامی پەیدا کردبوو منالی لە پیتشکەدا کە ئەیانوت
 مەلا عەلی ھات ژیر ئەبوو و لە ئەنجاما مەلا عەلی کوزرا. ئەم کوزرانە ی ئەو بوو
 بە کردنەو ی یە کەم قایی مەینەت و گریان و زاری بۆ مەلا ماری کۆکی. بەرە بەرە ھەتا
 ئەھات مەلا ماری بەلای پیریەو ئەرۆیشت و بەلای جیا بوونەو لە دۆستانی دیرینە یەو

نەرۆیشت. گریان و زاری هەر زبەدی ئەکرد، چاوی رووناک لەبەر گریان تەکانی ئەدا بۆ لای ناینبایی.

خەلکوخا ئامۆزگارییان ئەکرد کە بەم گریانە چاوی خۆیشت دائەنی، بەلکوو داشت ناو؛ ئیتر واز بێنە. با ئەو چوار رۆژە ژیانە کە ماوتە بە رووناکی دنیا ببینی. ئەویش لە وەرما بەم دوو هۆنراوە جوابی دانەو:

ژیان ئەولاد، ژیان ئەحباب، ژیان ئەبیامی جوانی بوو

نەما ئەولاد، نەما ئەحباب، نەما رۆژانی رابردوو

چ دی ئیتر دەبینم من بە ئەو چاوەی کە جارێ بوو

نەمینی با ئەو هەش رەبی کە ئەو دەستی لە دەس دەرچوو

- ئەحمەد عەزیزاغا بۆی گێرامەو و تی:

رۆژیک ئەوا لە جادە کە ی مەلکەندەبەو سەرەو خوار ئەبووینەو بۆ بەر دەرکی سەراو دوکانە کە ی حەمەسەعی خەیات. کورپکی جوانکە لە پێشمانەو بوو لەبەر خۆبەو ئەم شعرە ی ئەخویندەو:

لەدەشتی میحەتا من کەوتبووم ئیمشەو بەبێ هۆشی

خوا تاکە ی بەبێ گۆشی خوا تاکە ی بەبێ نۆشی

قوتبەدین هەلیدایەوتی:

دەک بەملی شکاو ئەستۆی وردم، ئەو من لە کوی بووم ئیمە شەو؟

- حاجی ئەحمەد هەبوو لە سولەیمانی؛ کەلکی نییە تا نەلین ئەحەرەش کەس نایناسن. ئەم حاجی ئەحمەدە پیاویکی نەخویندەوار و قسەنەستەق بوو؛ قسەکانی بە دانسقه ئەشیان. یەکی لە قسەکانی ئەو یە:

ئەبێتتا بە باوەری خۆی پیاوی ئەکرد بە چوار بەشەو ئەبوت:

هەبە پیاوی کورپ پیاو، هەبە پیاوی کورپ سەگە، هەبە سەگی کورپ پیاو، هەبە سەگی کورپ سەگە.

لەزمانی کوردیدا گەلی جار پیاو ژنیش ئەگریتهو؛ ئەم وشە یە بەرانبەر بە ئینسانە.

- هەتا پارە سەری لە عالم تیکتەدا بوو، مەلاکان کە دائەنیشتن کورپ ئەدەبی ئەوان دەنگی دا بوو.

جاریک له سنه شیخ تیمامی خه‌تیبی مزگه‌وتی «دارالاحسان» زیافه‌تیک‌ی نان خواردن ئەکا بۆ شیخ حەبیبە‌للای کاشتەری و مەلا محەمدی ئەویەه‌نگی. لەپاش دانیشتن نان دیت؛ نانیک‌ی باش. لەسەری نانه‌که‌دا ماسییه‌کیش دانه‌نین. لەکاتی دانانی نانه‌که‌دا شیخ حەبیبە‌للای مەلا محەمد چاویان لێ ئەبێ ماسییه‌کی گەورە‌تر لەناو سینییه‌کا «ئەولئ» پیاوی شیخ تیمام ئەیه‌وی بیه‌تئی بۆ ژووری نانخوارنه‌که، که‌چی ناهێتئی و ئەیگێرتە‌هوه. ئیتر نه‌هیتانه‌که‌ی له‌به‌رچی بووه، ئەوه ئەولئ خۆی ئەیزانی.

ده‌ست ئەکه‌ن به‌نان خواردن و سەر دیتە سەر ماسی. شیخ حەبیب‌وللا به‌ مەلا محەمد ئەلئ: «فالبر لحکم ربک ولا تکن کلاحب الحوت». ئەری ئاغای مەلا محەمد به‌راست ئەو کارەساتی یونسی پیغه‌مبەر و ماسییه‌ چۆن بووه؟ ئەویش ئەلئ: ئاغە‌ی شیخ حەبیب‌وللا ئەو کارەساته‌ له‌ کتیبی ته‌فسیردا هه‌یه، له‌ گەل ئەوه‌شا با هەر له‌م ماسییه‌ بیرسین باشتره. سەر ئەبا به‌ لای ماسییه‌که‌وه، گوئ ئەنئ به‌لای ده‌مییه‌وه و پاشان سەر به‌رز ئەکاته‌وه ئەلئ: «ئاغە‌ی شیخ حەبیب‌وللا لیم پرسی وتی: ئەو زه‌مانه‌ من بچووک بووم وه‌لئ ماسییه‌کی گەورە‌تر هه‌س که‌ ئەولئ بردیه‌وه، له‌و به‌رسه‌ ئەو گشت خه‌وه‌ریکی لا هه‌س و پیت ئەیزیت. شیخ تیمام و ئەوان ده‌ست ئەکه‌ن به‌پیکه‌نین و ئەلئ ئەولئ ئەمه‌چی بوو گێرات.

- مەحموو پاشا جاریک زۆری برسی ئەبێ، دویتە‌ی به‌دۆکولیوه‌وه بۆ دینن ئەبخوا. له‌به‌ر ئەوه‌ زۆری برسی ئەبێ زۆری لێ ئەخوا و به‌لایه‌وه به‌له‌زه‌ت ئەبێ. پیاویکی ئەبێ قادری سانه‌حمەدی برای حمەدی ناو ئەبێ به‌لایه‌وه راهه‌ستاه، مەحموو پاشا به‌ده‌م خوارنه‌که‌وه هەر باسی خۆشی دویتە‌به‌دۆکولیوه‌وه ئەکات. قادریش بۆی دانه‌نیشئ و ئەلئ: «میرم دویتە‌ وه‌دۆکولیوه‌وه که‌سئ نه‌بخوا قەدری نازانی، مه‌گەر میریکی وه‌کوو تۆ بزانی خوا چ تحامیکی دروست کردگه. ئەو سئ پەری مینگه‌لی ملی پاشا که‌ ئەچیتە سەر «ئاویسه» و ئاو ئەخواته‌وه‌وه شیر ئەدا و کاویژ ئەکا ئیزی شه‌راوه‌ هوری به‌هه‌شته ئەیکه‌ن وه‌ماس و دوایی وه‌دۆ، گه‌نمی قه‌نه‌هاری ولات ئەکولینن و له‌ته‌کیا گرتکی ئەکه‌ن وه‌کوو گوله‌ریواسی کویستانی لئ تی. که‌ وشک ئەویته‌وه ئیزی تۆپه‌له‌ نه‌واتی شاری سنه‌س. به‌ که‌شکه‌ زۆرده‌که‌ی مالی میمه‌که‌ هه‌مینە‌ی ئەکریت وه‌ر، که‌ ئەینی وه‌سه‌ره‌وه وه‌قه‌وره‌که‌ی حمه‌پاشا وه‌بئ دگا فرته‌ ئەکاته‌ ناو هورگه‌وه وه‌دوعای «بالاته‌ران» وئ. ئەوئ وه‌خواردنی گشت میرپاشایه‌ک، نه‌ تۆلترمه‌ بۆی ئەویسنه‌ نه‌فرینی.

دۆ کولیوی شای سەر سینی قه‌ند و نه‌وات و دارچینی

ئیزی بەهەشت ناردگیهسی هەتا بیخۆی هەر هەمی برسی

مەحموو پاشا وا دیار بوو زۆری لێ خواردبوو تەبیتتی پێ تیکچوو بوو، وتی: وەللا کۆری سانهحمەد لام وایە دوینەو دەو کۆلیووە و نەوئ شتیکی فرەخاس وئ. کۆری سانهحمەدیش ئەلئ: «میرم ئەو دوینە بیفەرە هیشتا نەتکولاندگە ئیزی کوچکی هەوارەلیژەه ی بانئ خیلانە، کە دگانی پیا ئەنی وەکوو جۆی ژیر دگانی کەر قەرمە ی لیووەدیت. خۆ ئەبێخەیتەسەر سئ کوچکە ئەوئ وەهەویری ماله دۆمەکانئ سە ی ساق. ئەو گەنمە قەنەهاریه جوانە ی دەشتئ گەرمیانە ئەکەیتە ناوی ئەیماشیتەووەو ئەیماسیتئ وەکوو کزنە رهشە خوا نەناسەکە ی مەریوانئ لئ تئ. کەوچکی لئ دائەگری لەبەر بلێسە ی غەزەوی تیا ناویسن، ئیزی باو کە کوشتەبیهکن خوا بکاوەنەسبوی دوزمنیشن نەوئ پاشا. ئەویش ناوی خۆی نیاگە خواردن دە ی بیفەر دۆکۆلیووە دوینە.

دۆ کۆلیووە ترشەپیسەکە هەر دۆ خەواس لەکیسەکە

خۆی لئ کردگین وەپیاو ماقوول ئیزی تەرسەو لەبانئ توول

مەحموو پاشا ئەلئ: خوابتگرنئ قادر تۆ هەر ئیستە نەهاتی بەسەر و بالای دوینەو دەو کۆلیووەو مەدحت ئەکرد؟ ئیستە ئەمەچی بوو هاتی وەسەر وگۆیلاکیا و دەستت کرد وەزەم کردنی؟ ئەویش ئەلئ: «میرم مئ پیاوی تۆم پیاوی دوینەو دەو کۆلیووەو نەم، تۆی شتی بیژم کە تۆ پیتت خۆش وئ نەک دوینەو دەو کۆلیووەو».

- لە کۆریکی بەزمئ تاجراندە کەسەر خۆشانئ بادە ی شەراب دنیا یەکی تریان دروست کردبوو، شەرابئ نەرغەوانئ و کۆری نەخجەوانئ دلی دلدارای ئەهینایە سەمای سولەیمانی. نەونەهالیکی باغئ جوانئ بە دەسپۆکی ئاوریشمی غەمزە ی غەزەلخوانئ ئەهات و ئەچوو سەمای ئەکردو هەلئەچوو، سمتئ خپئ لە گو ئەچوو، مزاح ئامیز ئەخۆلایەو دەلی دلدار ئەکولایەو. یەکیک لە کۆرە کەدا دیار بوو مەیلی نە لەشەراب بوو نە بە رەباب بوو، بەلکۆو چاوی لەو سمتەخرەبوو هۆشی لەلای ئەو خرتهبوو. کۆرە کە هەستی کرد و لایەکی بۆ کردەو وئ:

چاوت نەبئ لەم کونە دەوادیت و دەسوورئ ئاشیکە بەخوینئ دلی سەبیاده گەرانئ

- لەسالی ۱۹۲۷-۱۹۲۸ دا شیخ مەحمودی حەفید لەدئ «پیران» بوو. کچیک لەدئ «دۆلەسوور» بوو لەنزیکی پینچوینەو. کچە مینای ناو بوو؛ مینا راست بوو کە شووشە بوو.

هەر له دئی دۆله‌سور جینگایه‌ک هه‌یه کانی گهرمی به‌رمالانی پینی ئه‌لین. شیخ ئه‌یویست له‌و ته‌مه‌نی ۴۶-۴۷ ساله‌یه‌دا مینای ره‌نگ مینا ره‌نگ به‌یتنی. میناش له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ته‌مه‌نی «۱۸» سالانا بوو.

مه‌لا کاکه‌حه‌مه‌بیلور ناردی ئه‌م خه‌به‌ره‌ی بیست ئه‌م دوو شعره‌ی خواره‌وه‌ی نارد بۆ شیخ مه‌حموود. شیخ ئیتر وازی له‌فیکره‌که‌ی هینا:

زه‌رفی مینا شاهی من مه‌زرووفی ئه‌لماسی ئه‌وی

هەر وه‌کوو ما‌کینه‌ده‌رزى تیز و ره‌ققاسی ئه‌وی

قه‌تعی ریگه‌ی دۆله‌سور و کانی گهرمی به‌رمالان

غیره‌تی چابوک سواری قه‌ومی بلباسی ئه‌وی

- قسه له‌ شت گرانیه‌وه‌ نه‌کرا، «ببخود»ی شاعر وتی باو‌کم کۆشتی ئه‌مین چیت‌ر رۆژی شه‌نبه بۆ منالان له‌ هه‌موو شت گراتره‌.

- یه‌کیک له‌دۆستان ئه‌مه‌ی لای خواره‌وه‌ی بۆ گێترامه‌وه‌ وتی:

ئه‌وا ده‌شتیکه له‌ ولاتی سایه‌نقه‌لا، شه‌ونمی به‌هار رازاندوویه‌ته‌وه‌ گول و گولزاره ره‌یحانه‌و وه‌نه‌وشه ده‌ستیان له‌ ملی یه‌ک ئالاندووه‌. خه‌رمانه‌ی گول و خه‌رمانه‌ی مانگ چاوشارکی ئه‌که‌ن له‌و به‌هه‌شته‌دا و له‌و ده‌شته‌دا. تاقه‌گۆرپکی لیه‌وا دیار بوو دلی دلدارانی ئه‌کولانده‌وه‌؛ دلی ئه‌کولانده‌وه‌ به‌چی؟ به‌خامۆشیه‌که‌ی. به‌خامۆشی ئه‌و که‌سه که له‌ دوو تویدا سه‌ری ناوه‌ته‌وه‌و دلی کردۆته‌وه‌ بۆ نه‌وای نازداران و بۆ ده‌نگی خه‌رمانان. وتی: له‌سه‌ر ئه‌و گۆره‌ په‌ریه‌ک بوو باوه‌شی پیا کردبوو وه‌کوو بارانی به‌هار فرمیتسک به‌چاویا ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌و وه‌کوو کۆتری یا‌هوو ئه‌یلاوانده‌وه‌؛ نه‌ک دلی هەر ئه‌و که‌سه که له‌ گۆره‌که‌دا بوو، به‌لکوو دلی به‌ردیشی ئه‌توانده‌وه‌.

چووم به‌لایه‌وه‌ هه‌ستم بۆ راگرت وه‌کوو ئه‌و هه‌سته‌ی که‌بۆ سه‌روش رانه‌گێری. چۆن ده‌نگی به‌سۆز له‌ که‌مان و پیا‌نۆی به‌سۆزه‌وه‌ ئه‌زرنگیته‌وه‌، ئه‌ویش له‌گۆیدا ئه‌له‌ریته‌وه‌. وتم ئه‌ی په‌ری بۆچ وا ئه‌گری؟ ئه‌ی دل‌بریندار بۆچ ئه‌وه‌نده‌یت‌ر دلی ده‌روونی ئه‌و خا‌که بریندار ئه‌که‌ی؟ راجه‌نی، دل‌می ته‌نی. سه‌یرم کرد روومه‌تی ئه‌و له‌ناو قزه شه‌وه‌یه‌یه‌که‌یدا ده‌رکه‌وت. ناتوانم بلیتم مانگی چوارده‌ بوو له‌ناو په‌له‌هه‌وره ره‌شه‌کانی ئاسماندا که سه‌ری ئه‌هینایه‌ده‌ره‌وه‌؛ چونکه ئه‌و مرواری فرمیتسک له‌ ناو دوو چاویا که ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌

بەر وومەتیا برقمە زێوینی لە بریقەى گولای ناو شووشەى بەر هەتاوی ئەکرد. مانگی ناو بەلە هەوری ئاسمان ئەوهی تێدا نەبوو.

وتم ئەو کولەت ئەگەر بۆ دوستانە لەجینگای ئەو نیشان بگرە لەم دوستانە کە دەستی لەبەر دەستانە، بەهاری جوانی لە خەزانی پیری داوا مەکە. تەمەن کە رابورد کەمەندی خەیاڵ ناهێنیتەوه. پرمەى گریان بکە بە دەنگی شادی، ئاوازی زاری بکە بەنەواى گۆرانی. لە باخچیکى ترا بیه بە گۆلى بولبولیکى تر. بەلام وه کوو شه کر له لیواری یاقووت و سەدەف بیاری:

من و ئەم گولەى کەوتۆتە ناو خاک	بۆ من دلێک بوو نەبیوو لەکەس باک
منیش گولێک بووم لەدنیای ئەودا	هەر وای بە هەوار لەرۆژ و شەودا
ئەگەر سەرسام بەدەشت و دەردا	بۆی دانام رۆحی لەگۆرپی تەنگدا
من ئەو گۆل و بولبول بوین لەباخ	جاری ئەو گۆل بوو بەوینەى چراخ
جاری بولبول بوو لەدەورانی من	ئەبخویند بەبالای نەونەمامی من
من جاری مۆم بووم ئەو پەراوانەبوو	جاری ئەو مۆمی من پەراوانەبوو
ئێستە خاک کەوتەبەینی من و ئەو	دنیای رووناکی لێ کردم بەشەو
حەیفە ئەو بالای کە دیومە لەلام	جینگای بگریته و بیگانەیه کی خام
بەخورەى فرمیسک ئەم خاکە ئەدرم	ئەچمە لایەوه گشت ئاوات ئەبرم
سەر بەرزەو ناکەم تا ئەچمە پالی	گولەچن ئەکەم لەخەت و خالی

وتی: بێ دەنگ بوو. کە چوومە سەر وەختیەوه گیانی سپاردبوو. چووم چەند ژن و بیایوێکم هینا. ژنەکان شتیان و بیایوێکان لەتەنیشت گۆرەکەى ترەوه گۆرپیکیشیان بۆ ئەو هەلکەند ئەسپەردەى خاکمان کردن لەویدا بەبێ جیا بوونەوه بە ئەبەدى دەستیان کردە ملی بەک.

- ئەزانی ئەم هۆنراوەى مەولەویە چەند مەعنا هەیە؟

دیدەم رێژاوێن روخسارم زەر دەن جەدووری یاران پیرانم کەردەن
پیش هەموو شتیەک بزاندەکە «رێژاو، زەر دە، یاران، پیران» ناوی شویتن.

- شیخ محەممەدی گولانی لە مزگەوتی قامیشەکان بوو لەسولەیمانی. مزگەوتەکە تۆزى دەستکاری ئەویست. ئەو سەر دەمە مزگەوتەکان ئەهلی گەرەک هەموو ئەرکەکان ئەخستە سەرشان. ویستیان پاره کو بکەنەوه بۆ ئەو تەعمیراتە، بیایوێکی پیری دەولەمەند هەبوو لە

گه‌ره که که‌دا «مچه‌دیزه» یان پئی ئەوت. شیخ محەمەد و دەستە که روویان نا لە مەلا سمایلی کانیسکان که بچیتتە لای مچه‌دیزه داوای شتیکی لئ بکا بۆ ئەو ئەویش بەشدار بئی لە چاک کردنەوێی مزگەوتە که‌دا.

وا دیاره ئەو مچه‌یه‌ش بەرگدوور بوو. مەلا سمایل وتی: ناچم؛ بۆ لای هەر که‌سیکی ترم ئەتیرن ئەچم، بەلام بۆ لای مچه‌ناچم. وتیان بۆچ ناچی؟ وتی: کورە ئەیناسم هیچی لە دەست ناییتەوێ. وتیان وا نییه، بۆ ئەم جۆره شتانه زۆر دل و دەروونی باشە. وتی: «کورە ئەوێ ئیوه ئەلین چی؟ وە لالا ئەگەر مچه‌پەر بەر زۆژیک دەرزێ هەبێ، یە عقوبی پیغەمبەر هەموو پیغەمبەرەکان بکا بە تکاکار، مەلایه که‌تەکان هەموو بپینێ بیانکا بە که‌فیل بۆ ئەوێ دەرزیه‌کی بداتی بە ئەمانەت بۆ دوورنەوێ کراسە که‌ی یۆسفی کوری که زوله‌یخا لە داوای دریبووی نایداتی؛ ئیستە چۆن پاره ئەدا بە من که مزگەوتی قامیشەکانی پیتی چاک بکریتەوێ؟ بەخوا نارۆم ئەگەر هەزار هاوار بکەن».

- حەسەن بە گی جاف ئەبوت:

یە کئی لە کۆرێ سەر خۆشانا دا بنیسی و ئەو نەخواتەوێ، وە کوو زیندویک وایه لە ناو مردوان دا بئی؛ لە مەزە که‌یان ئەخوا گالته بە ئەقلیان ئەکا.

- ئاغا یه‌کی شەرەفبە یانی کار که‌ریکیان لە مالا ئەبیت. رۆژیک ئەم کارە که‌ره نان بۆ ئاغا دینیت، که‌له‌شیریکی سوورە و کراوێ به‌ سەر برنجە که‌وێ ئەبێ، بەلام نە سەرە که‌ی لە گەلایه نە قاچەکانی.

ئاغا سا یا لەبەر رەزیلی ئەبێ یا لەبەر زمانپاروای ئەلئ: کوا سەر و قاچەکانی؟ ئەلئ: ئاغا فریم دان. ئەلئ: قاچەکانی بۆ تو بەلام سەری چۆن فری ئەدە؟ ئەگەر سەر نەبێ لاشه‌ هیچ نییه، سەر ئەو سەرەیه که لەشکر بەوێه رانەوێستی. سەر بۆ که‌له‌شیر وە کوو شایه‌ بۆ که‌له‌میر. ئەو سەرە ی که‌ تو به‌ هیچی ئەزانی، جیگای بیڕکردنەوێ عاشقان و ناوداران و پالەوانانە. سەر لەسەرەوێه بۆیه‌ وا هەموو دەم لەبەر ئەوێه. خۆ سەری که‌له‌شیر هەر قسە ی لێوێ ناکرئ. ئەو دەنگە و ئاوازه‌یه که‌ لەو دەرئەچێ مال بە ئاگا دینئ، دز ئەرە تینئ، نوێژی بە یانی ئەهینئ، دەنگی عەرش ئەجوولینئ، چاوت لئ نییه‌ لە چاوی که‌ ئەو ئەکەن بەوێنە بۆ شەرابی بئی وینە. ئەو چاوه‌ جوانه‌ی که‌ ئەیتروکینئ وە ک ئەستیره‌یه‌ک که‌ ئەجریوینئ که‌سێ گورچیلە ی بیتە دەردەو ژان خواردنی میتشکی ئەو هۆی دینئ دەرمان.

خرپەى ددان لەبەر خرىنچكەى سەرى ئەلىنى رىواسە لە تۆ دوو دەرى. دەهەستە بچۆ بىنە دەست وەسكنا مەهینە، دنیا كەسەرى كەلەشیر و چاوى كەلەشیر و مېشكى كەلەشیری تیدا نەبى وەكوو ئەو سەرايەى كە شەرابى حەقىقى بیری حەقىقى و ترىاقى عىراقى تیدا نەبى. بە بال برۆ وەكوو دال برۆ خەمى بخۆ خۆت لىنى مەخۆ بۆم بىنە زوو، ئەتدەم بەشوو تەنكە مالت ئەبى، دەردت نابى، كورپ ئەبى، كچت نابى.

كارەكەرەكەش وتى:

بەلى ئاغە دونیا بەداخە بۆ ئەو كەلەشیرە كە فەرمووى، راستە سەر سەرهییری عاشقان و ناوى ناوداران و جەرگى پالەوانان لە دلایا نەك لەسەرايە. دەنگى كەلەشیر هەبى و نەبى رۆژ هەر ئەبیتەو، دەنگى منال بۆ مال گەلێك بەتین ترە بۆ رەتانی دز و بۆ هەژانى دەنگى مەلایەكى عەرش، چاوى وەختى و پینەى كە وریا بى كە لىكى نا بەلى: چاوى جوانە، بەلام وەختى جوانە كە كىزدى ستمى نەگاتى. كە كىزدى گەبشتى لەباتى جوانى فرمىسكى تیا قەتیز ئەبى. رەوايە بۆ گورچیلەى ك ئەو مېشكە برۆا كە هەزار ئاواتى تیدایە؟

ئاغەم خرىنچكەسەرى ددان ئەرژىنى، رىواسى دەرى بۆ كەوى دەرى با ئەو بى هینى بۆ ناو دوو دەرى. شەرابى حەقىقى و بىر ترىاقى عىراقى لەدوونیا سەروچاوى مېشكى تەنگى كەلەشیردا جى نابیتەو.

خۆزگەى بەدوینى ئەو كەلەشیرە ناجوولى ئیمرۆ كەوتوو لیرە

ئاغەم بەبال ئەرۆم، وەك دال ئەرۆم، ئەمدەى بەشوو، ئەمكەى رەدوو، كورم ئەبى، كچم نابى، كەیفى تۆیە با هەر وا بى. ئەو جوانەمەرگى چاوى نووستوو لاشەكەى لیرە ئەوا كەوتوو. سەر لە شارى خامۆشان كەوتوو لە ناو بىن هۆشان.

نەسەر هەبەو نەقاچى رەش نەرەنگ هەبەندەنگى خوش

ئاغەوتى: ئەترسم فریت دا بیتەو ناو سەك. كارەكەرەكەش وتى:

ئەو سەكە كەوا ئەوەى تیا نەبى یا خوا هەر نەبى یا خوا هەر نەبى

- زىنىكى خەلكى شاربازىر منالێكى هەبوو ئەیدا بەدەستا و هەلى ئەپەراند بەدەمىهەو

بیتەكەنى و ئەمانەى لای خوارەوەى هەلئەدا و ئەبوت:

مالى باوكت ئاوايە نەرى چاوم ئاوايە

نايدەم بەمەلكى دنیا ئەم كۆرەبەم بەتەنیا

گەورەى ئەكەم بەدەستم ئەيكەم بەمايەى دەستم

که‌س نه‌توانی بیروانی	نه‌یکه‌م به‌پاله‌وانی
شه‌وقی لی‌مان به‌ردایه	له‌جوانیدا چرایه
دلی به‌خوی ده‌مینی	یوسف که‌ بی‌ بیبینی
وه‌ک نه‌ستیره دیارن	نه‌و کچانه‌ی له‌شارن
بوی دینن گول به‌به‌سته	هه‌را نه‌که‌ن به‌ده‌سته
که‌دینه‌وه‌له‌لادی	پولی کچانی لادی
که‌بوی دینن به‌کوشه	نه‌و نیرگس و وه‌نه‌وشه
وه‌ک ئاوی مه‌ندی ده‌ریا	نه‌بیاریتن به‌سه‌ریا
نه‌میان نه‌لی به‌منه	نه‌ویان نه‌لی هی منه
بوی شیت نه‌بن به‌توره	نه‌مانه‌گشت به‌مجوره
هم کوربه‌هم برامه	نه‌م کوربه‌یهم نه‌مامه
چاوی به‌دی لی‌ دوور که‌ی	خوابه‌ عومری دریز که‌ی

پیری و جوانی

- کورپیکی لاوی شوخ و شه‌نگ که‌ تازه پینی نابووه به‌هاری جوانی، له‌ گه‌ل پیاویکی پیری نوورانی که‌ له‌ خه‌زانی پیریدا سه‌ره‌تاتکی بوو، بۆ نه‌وپه‌ری نه‌و خه‌زانه‌که‌وتته وتوویره. کوره‌که‌ هات به‌بالای خوی و جوانیدا وتی:

بابه‌ رۆزانی جوانی، نه‌و رۆزه‌ که‌ ئیسته‌ منی تیدام، به‌هاریکه‌ که‌ هه‌ر ده‌ماریک له‌ وازیکی و هه‌ر ره‌گیکی له‌ سازیکی لی‌ نه‌دا. نه‌و رۆزانه‌ی که‌ به‌سه‌ر منا دیت له‌به‌ر نه‌و هیزی جوانیهم نه‌له‌ لافاوی به‌خور نه‌په‌رنگیمه‌وه وه‌ نه‌ له‌ توفی سه‌رمای به‌گور نه‌سله‌میجه‌وه. شه‌وانی نه‌و جوانیبه‌ رۆزانی کامه‌رانیبه‌. به‌رۆژ له‌ گه‌ل گوله‌نداماندا ژوان نه‌گرم به‌شه‌و له‌گه‌ل دلداراندا ده‌ست له‌ ملان نه‌یم. به‌لووته‌ لاوه‌ نه‌چم به‌لایانه‌وه، نه‌وان به‌ غه‌مزه‌و نازی مه‌ستانه‌وه دین به‌لامه‌وه.

ترس وه‌کوه‌ هه‌ره‌س لیم نه‌ترسی و نایه‌به‌لامه‌وه. په‌لاماری درپندان نه‌ده‌م له‌وه‌خت و ناوه‌ختا بال نه‌گرمه‌وه‌بۆ نه‌هینشتنی نه‌و شتانه‌ که‌ ئاوی روون له‌ژیانی بوون لیل نه‌که‌ن. نه‌گه‌ر خه‌م وه‌کوه‌ ته‌م بیت به‌سه‌رما به‌دلی خوشم و به‌ هه‌ناسه‌ی گه‌رم نه‌و خه‌م و ته‌مه‌ وه‌کوه‌ به‌فری به‌ر ره‌هیله‌ی به‌هار نه‌توینمه‌وه.

به دلما نایهت بیر کردنه وه له ناسۆی گوزه ران. شهو سهر نه که مه سهر بهرد، بهرۆز نه گهریم له شاخ و له ههرد. بۆنی گول نه که له باخ و گولزار، به نه شه نه دهم له ناوی رووبار، نه خۆمه وه ناو له کانی دیارو شیر به ره و رووم بیت وه کوو پیر به هیزی جوانیم نه و شیر و پیره وه کوو موو له شیر ده رکهم به و جوړه ده ریان نه که م. سه نگه ر نه دپرتیم، له نگه ر نه پرخینم، ئالا نه هه ژیتیم، دوژمن نه ترستیم. نه ترسم له شهوی زستانه، نه باکم به تهوی پیرانه.

له م دهوری گه نجیما به ره نجی شان گه نجی دره خشان له رۆزی رووناکی نه هینمه وه دهست. پیاوه تی به سهر وه نه که م، مهردایه تی پین نه نوینم، شهوی ئاههنگی پین نه سپیرم، هیچ به دلما نایه که نه مه خه و نه بینم. نه مه قسه ی پیرانه که نه لین: رۆزی جوانی ریگی ره وان، به هینمی دیت و به گورجی ده وان.

نه وه نه فسانه ی رابردوانه که نه لین: جوانی هه تاوی بن دیوارانه، نان نه و نانه ئیمرۆ له خوانه. جوان روومه تی نه بین به هیلانه ی نیگای نازداران. چاوی نه بین به جیگای دیمه نی گولزاران، دلی نه بین به باخچه ی به هه شتی دلداران.

نه وه ی پینی نه لین خه م و په ژاره	به لای جوانه وه گشت ناوی پاره
ههر چاوی برپه ناو چاوی دۆستی	هوما ی ئاره زووی که وته سهر بهستی
خۆی وا نه بینن که شیر و پلنگه	خاوه نی هه موو نه سبابی جهنگه
سامانی دنیا رووبه رووی که بیت	خۆی لی لانه دا ههر یاری پین بیت
دنیا رۆژیکه نه ویش جوانی	خوا نه کابروا تو وا نه زانی

نه و گوچانه ی تو خۆتی پین نه گرته وه، من مامزی سارای پین نه هینمه وه. نه نه زانم پین خهوی چیه، نه نه زانم برسیه تی بو کینه. نه گه ریم به باغا گوله و چن نه که م. نه یگره به دهستم، نه بیه م بو دۆستم، بۆنی پیه و بکا به بینن دریز، که من سهیری که م نه بیه گیز و ویز. به لام نه و گیزی به دونیا به که که په رده ی قیامت نه دپرو ناوی حیات له کینوی قافه وه دینت. نه مجا باوکی پیر دینه قسه و نه لی:

رۆله م راسته رۆزانی جوانی خواتیکه و له دیوه خاتیکه خوانی نیازه له دیوه خانی پین نیازه. به لام نه و رۆزه وه کوو ناوی پار هیچ نابین دیار. پیری ئاخهر سه رمایه ی ژیا نه، وامه زانه سه رمایه ی کی پین سه رمایه یه؛ کالایه کی گران به هایه که له تهونی رهنگاو رهنگی دنیا دروست بووه. له شیرهی هه موو گولیتی مژیوه، له رهنگی هه موو گولیتی برپوه. ئاوه نیا که ی تا قی کردنه وه یه، به ره که ی پالاوته ی هه موو کارساتیکه. له بوته ی ساردی و گهرمی دنیا دا قال بوته وه، له ئاوازی هه موو سازیک گوی پر بوته وه. خۆی بووه به و جاخیک که هه موو

جۆره نانیکی له‌سه‌ره. کئی چی ئاره‌زوو بکا له‌وه‌ی ئەداتنی. پهنده‌کانی ئەو ریگای رووناکه بو ریبازی جوانان. بیری کانیاویکه که به‌سه‌دها جوگه‌ی لئ هه‌لگیراوه. داستانی زه‌مان و کاره‌ساتی ده‌وران هه‌موو له‌و رووی داوه. ئەوه‌ی پیر له‌خشتی گلا ئەبیینی جوان له‌ناو ئاوینه‌شا به‌ته‌واوی ناییبینی. رابه‌ری پادشاهان، ئاوێژی ره‌والان، خه‌م ره‌وینی ناو مالان، ئاسوئ بیری چاو کالان ئەو پیره‌یه که ره‌نگ ئەرپێژی، خه‌ت ئەکیشی. له‌روژی شه‌را فه‌رمانداره، که‌مانداره، دل‌بیداره. فیکری ئەو خه‌نده‌ق ئەرمینتی، دوژمن ئەترسینتی، ئاو سه‌ره‌و ژوور ئەبا، تاو به‌پشوو ئەبا.

رۆله! به‌لئ پیر مووی سپیه، به‌لام هه‌ر رۆسته‌مه‌و له‌زال ئەبن. به‌لئ کافره به‌لای روومه‌ت گولانه‌وه، به‌لام ئیسلامه به‌لای رۆشن دلانه‌وه. نه‌تیبسته‌وه‌و نازداره‌که ئەلئ:

ناچم به‌لای جوانه‌وه	خۆی لا ئەدا له‌بانه‌وه
ئه‌چی به‌لای میوانه‌وه	خۆم ئەخه‌مه‌لای پیران
له‌دل ئەوا ئەبم جوان	قه‌در زانه هه‌ر زه‌مان

پیر ره‌نجی به‌گه‌نجه؛ گه‌نجی خه‌زنه‌یه. ده‌ستی تیری له‌سه‌ر سکی ماندووه. هه‌ورازی بریوه، نشیوی به‌جئ هه‌شتووه. که دانامه‌ی داخست باری هه‌سانه‌وه‌ی خه‌ست. له‌دیوه‌خانا له سه‌ره‌وه به‌لای پادشاهان له به‌ره‌وه‌یه عومری هه‌موو گه‌وره، رازی هه‌موو جه‌وره، مه‌لی وه‌قار به‌سه‌ریه‌وه له‌نگه‌ر ئەخا به‌ده‌وره‌یه‌وه.

رۆله! به‌لئ پیاوی بازووی بئ هه‌تزه، به‌لام به‌بیر و هۆش به‌هه‌تزه. فیکری مووری و ره‌ش له شه‌وی تاریکا ئەدوژیته‌وه. ئاوینه‌ی خه‌یالی مرواری بنی ده‌ریا ئەبیینتیه‌وه. به‌لکه زیرینه‌ی ئیواران ئەبه‌ستنی به‌گزنگی هه‌تاوی به‌یانیه‌وه. ئەزانئ دور و زومرووتی جوانی که له کۆشیا بووت، کهوت با چاوی وقاریشی بپه‌رته‌ سه‌ر ئه‌رز، به‌لام زانایه به‌وه که شتیک کهوت تازه نایه‌ته‌وه ده‌ست. بۆیه سه‌یری ئه‌رز ئەکا بۆ ئەوه زه‌ویه شه‌رمی لئ بکا.

شه‌رمه‌بو جوان پئ بنه‌تسه‌ر ئه‌رز	چونکه‌تیایه‌تی سه‌د هه‌زار سه‌ر به‌رز
پۆلی چاوکالان ده‌سته‌ی نازداران	بازووی پاله‌وان رمه‌ی شاسواران
بئ ده‌نگ له‌ویدان به‌کش و ماتئ	سه‌ریان ناوه‌ته‌و له‌به‌ر نه‌هاتئ

کوڤم! ئەو لاوه‌ی که‌وا پیر ئەبن ئەو ئه‌رزهی وتم هه‌ر بۆی شیت ئەبن، ئەم دلله گه‌رمه بۆی [...]. ئەویش به‌شه‌رمه، هه‌ر یه‌که بۆ یه‌ک دلله‌که‌ی گه‌رمه. سپی به‌رگی مه‌لایه‌که، له‌و به‌رگه که‌وتۆته سه‌ر ئەو که‌سه که مه‌لایه‌که رووی تی ئەکا، هه‌تزه جوانی بئیزی پیره. زه‌مانی جوانی ریبازه‌بو پیری، هه‌رکه بمینئ ئەبن بیینئ. به‌پاچ و بئیل تئیی نه‌که‌وی تا له

رۆژی پیریدا تێنەکهوێ. لە جوانیدا وامەزانه هەموو رۆژی هەر وایە ئەبێ بزانی که رۆژان رۆژی لەدوایە.

پیری ئەم دنیا گەر مالی هەبێ
هەزاران گەنجی لەدەرمان ئەبێ
ئەو گەنجە کهوا بێبەهرە ی ماله
لە هەر دوو بارا دەستی بەتالە
تۆ ئەبێ بە من من نابمەو بە تۆ
دەستی چاککاری بەرمەدەو برۆ

- ئەوەچ سۆزیکە که وینە ی تەمی دەماوەند لەو دلە بە کولەو ئەدا بەیەکاو لە دوورەو
بۆی ئەکوێتە گەمە. خالی سەر گۆنای یاری هیچ شتێکی تر نییە بیچوینێ. بەو تەنیا ئاگری
زەرەدەشتی نەبێ که لە ئاتەشگای سەر دیارانەو بەلێسە ئەدا و ئەلێ:
خالی وا وەبان گۆنای پیروزه
وێک شەم ئەسووزی وە نەکهەرۆزه

- زۆراب ئاغا لە کوردی تورکیا و ولاتی جزیره بوو؛ ۲۲۰ سال زیا. سالی ۱۹۷۷ عەمری
خوای کرد. بنەمالە یەکی پێکەووە نا لە ۱۸۰ کەس؛ ئەمانە هەموو کوپ و کوپەزا و کچ و
کچەزا و کەساتی تری بنەمالە که بوون.
بیر و هۆشی زۆر تەواو بوو؛ خۆی بۆ خۆی میژوو ی ئەو ۲۲۰ سالە بوو، هەر لە زەمانی
ناپلێونەو ئەیهینا تا سەلاتینی عوسمانی.

- ئەزانی لە سالی ۱۹۳۹، وە تا سالی ۱۹۷۹ - واتە ماوە ی ئەم چل سالە - تەنیا ۳۶ رۆژ
شەر نەبوو. که ئەلێم نەبوو، واتە لەنیوانی حوکومەتەکانا؛ ئەگەینا لە نیوانی بەرەو تاقفەکانا
ئەو زۆر بوو، بەلکوو لەنیوانی تاکە تاکە ی خەلکا.
۲,۰۳۶,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ئەوەندە شەر قەوماوە؛ واتە چرکە یەک شەرپێکی
تێدا بوو. لەم حسابەدا هەریەک تاقە کەسێکی ئادەمیزادە ئەگرین بە دەستەو، واتە یەکی
لەگەل یەکی تر لەسەر توێکلە شووتی شەرپێکی کردووە. لە دوا ی ئەو هەر ئەو کەسە لە
گەل یەکی تر وە یا لەگەل کەسە ی پێشوو لەسەر مورویک شەرپێ کردووە. دوا ی ئەو
یەکی تر لە گەل یەکی کەدا لەسەر سەلکێ چەوننەر شەرپێ کردووە، هەر وا پێتو برۆ.
من قسە لەووە ناکەم که دوو کەس وە یا سەد کەس لە یەک کاتا لەسەر دوو شت وە یا
سەد شت شەرپان کردووە. ئەگەر ئەو بێننە ناو وە ئەو ئەبێ حسابی ئەو بەکەین که ئەم
رووناکی رۆژە ی ئێمە ی داگرتوو تەنیا نیو ی رووناکیە کە یە؛ نە...

جنگانه‌وه تاریک بووه و نه‌وان بهر نه‌و نه‌و نیوه‌یه‌یان گرتووه. جا ئیتر قسه له شه‌ری گیانله‌به‌ره‌کانی تره‌وه مه‌که.

- پیاویکی کوردی جاف سالیکی ئه‌چی بۆ حه‌ج، له‌ته‌وا‌فا له‌ناو نه‌و حه‌شامه‌ته‌دا رانه‌وه‌ستی و ته‌واف نه‌کا. سه‌یر نه‌کا نه‌وان شتیکی ئه‌لین ئه‌م هیچی لینی تینا‌گاو نازانی وه‌کوو نه‌وانیش بلن. به‌هه‌ر پاله‌به‌ستۆیک ببی خۆی له‌قوفلی که‌عبه‌نزیکی نه‌خاته‌وه‌و ده‌ستی پیوه‌ئه‌گرئ و ئه‌لن: بینایی چاوان جاریکی لیره‌یت و جاریکی دواوان. واله‌و ریگه‌ دووره‌وه‌هاتگم بۆ خزمه‌ت ده‌ستم گرتگه‌ وه‌و قوفله‌ سووره‌ی به‌رده‌مت. ئه‌مانه‌ داویانه‌ وه‌یه‌کا که‌س نازانی چی ئیزن. من وه‌و جووری نه‌وان نازانم بیژم. تۆی تو‌هه‌ر یه‌ک زوان بزانی؟ تو‌ که‌ باشکی و روغزایی و ته‌رخانیته‌ دروستکردوی، توی زوانی نه‌وانیش بزانی. وه‌و زوانه‌ی خۆم ئیژم:

توی لیم خۆش وی. باوک و دایکم و وه‌ته‌ک پیزه‌ی کاره‌که‌رت چاویان له‌ده‌می منه، منیش چاوم له‌ده‌می تو‌س. ده‌م و نفوسیکمان بۆ بخه‌ره‌ کار له‌و رۆژه‌دا که‌ ئیژن رۆژی هه‌له‌ولایه‌، چاویکت لیمانه‌و وی. دنیا وه‌شه‌قی قیامه‌ت نه‌روا. ئیسته‌ سنی په‌ره‌ی به‌هاری شاره‌زوور ئاوه‌نیا بووگه‌سه‌وه‌و سه‌ری داوه‌ وه‌یه‌کا. کوپه‌کوپه‌له‌وه‌ بناری بیسانسووره‌ ده‌واریان هه‌له‌داگه‌و میگه‌ل له‌ ده‌وریا خزمه‌خرمیسی. تو‌ خوا زوو پالمان پیوه‌نی با بیانگرمه‌وه، چه‌ن رۆژیکی تر بار نه‌که‌ن نه‌چه‌ن بۆ کوستان، هیچ نه‌وی با له‌ کلکه‌ی شلیتر و ناو خوانا فریایان که‌وم.

نه‌و رۆژه‌که‌وه‌زوانی خۆت فه‌رمووت وه‌ ئیسرافیل فوو وه‌شاخه‌که‌یا بکا تیمه‌وه‌ بۆ خزمه‌ت؛ نه‌گه‌ر له‌ دواوان نه‌تگرم خۆ لیره‌هه‌ر نه‌تگرم.

گوناحی من فه‌رس، وه‌لن عه‌فوی تو‌ فره‌فره‌تره‌. یه‌کنی پیاو وی نه‌گه‌ر داوای شتیکی لئ بکه‌ن ده‌س وه‌روویه‌وه‌ نئ، من له‌و ریگه‌ دووره‌، وه‌پشت نه‌و غه‌زه‌وه‌ی خواوه‌ که‌ پینی ئیژن و شتره‌هاتگم، داوای دوو شتت لئ نه‌که‌م:

یه‌کنی نه‌وانه‌ی که‌ وتم له‌ گه‌ل هۆزی مراوه‌یسه‌ش وه‌خۆمه‌وه‌ عافوومان بکه‌یت. یه‌کنی توی ده‌س بگری وه‌بالمه‌وه‌ وه‌بێ مزه‌په‌ته‌ی برۆمه‌وه‌ بۆ ناو عیقل. بێ کوپه‌ ئیسه‌ چاو له‌درگان ئیتر مالاوا وی.

(منیش نه‌لیم: نرخ‌ی گه‌وه‌هر گه‌وه‌هری نه‌یزانی).

خالەمەحمووی ھەمەئە سەمینی وردەشائەری ھەبوو پیاویکی پیری بەسالا چوو بوو. داستانیکی راز و نیازی باوکی و خوا ھەبوو بەتەواوی لەبەری بوو. وتی: منیش ئاگری بیستنی ئەو داستانە ھەلیگرتەم چووم بۆ لای بەلکوو بۆم بگێریتەو. ھەرچەند کەم ئەبگێرێتەو بەلام لەبەر ئەو تۆزێ خاتری ئەویستەم دەستی نەنا وەرپوومەو و بۆی گێرێتەو وتی:

باوکم خوا بیخاتە ناو خەزینەئە رہەمەتەئە خۆبەو! لەزەمانی ھەمەپاشادا گشت جارێ لە ژێر دەوار و بەر دەوارا ئەیفەرموو: بینایی چاوان! نازانم بیژم تۆ چیت؟ ئەو ئەزانم ئەھا ھا ئەوێ کە تا چاوە بڕێکا لەو درێژێ ئاسمانە تۆ گشتت دروست کردگە. ھەر بڕۆ، ھەر بڕۆ، ھەر ناوڕێتەو. پیاو وا ئەزانێ ئەو بەرپاوە، کەچی ھەر لە ھەولێو ھەس. ئەگەر من دوو بەلم ھەوێ و بڕۆم وەو ئاسمانەدا بەلەکانم شل ئەون و وا ئەزانم چووگم، کەچی ئاسمان ھەر دوورتر ئەوێتەو، گەر مە ھەسوونیکم بەرچاوە کەوێ کەچی ھێچ دیار نییە. کەواتە تۆ ئاسمانت وەبێ ھەسوون راگرتگە.

ئەو ئەستێرانە ئێژی چرای نیوہشەون وەک کولمێخی دەروازەئە بازارەکەئە شار کوتیاگن وەو ئاسمانەدا کە ئێژی پێرۆزەئە. تۆ دەست وە گشت شتیکەو ئەژەنیت، کەچی تۆیش دیار نیت. رزقی مار و میروو ئەدەئە لە پشت پەردەئە غەبوو، کەچی ئەگەر من بێمە ئەو پشت پەردەئە تۆ لە ویش نیت. تۆ دەریا گەورەکان وە «زریوار» یشەو ھەندێ جار ئەیانکەئە وە یەخ، ھەندێ جار ئەیانکەئە وە ئاوی رووت، کەچی ئەو گشت گیاندارانە لە ناویانا ھەر ھەلئەقونینەو. بەشی گشتیان ت داگە، نایەلی کەسیان وەبێ رزق سەر بنیتەو. من ئەو گیانەئە لە بەرمایە تۆ دانتیاگە لە گەل ئەو دا کە وەمنەو، من نازانم چیبە. دەست ئەدەم وە دەوارەو ھەلئە ئەدەم ئێژی رۆستەم، کەچی نازانم ئەو زۆرە چیبە کە تێمداوە دەوارەو ھەلئەدەم.

ئەو دەشتی «مێرگەپانە» لەو ختی بەھار -خوا نەبوو- پریەسی لە ھەلالەو بەبیوون، ھەر گولئە وەرەنگئە رەنگ ئەداتەو، گشتی تۆ دروست کردگە. من وەم فرەزانئە خۆمەو ھەس، تیا سەر ماگە، نازانم چیبە یەک تۆمە پەردەئە گولەکەئە پەلێکی سوورە، پەلێکی کەوہس، خەتێکی زەرەدەوامە، تۆ لەگشتیا ھەیت، کەچی وەچاویش ناوینریت.

ئاوہکەئە سەراوی سوبحاناغا ئێژی ھەزار چاوی قرژانگەو کۆ بووگەسەو بووگە وەو گۆمە کە -خوا نەبوو- گشت مینگەلی جاف ئاوی لێ بخواتەو ھەر پێوہ دیار نییە، تۆ زیادئە ئەکەئە کەچی تۆیش دیار نیت. جوگە ئاوەکەئە کە لە بەری ھەلئەگێرئە لەدوورەو

ئیزی ره شماری بیسانسورره وه پیچیه وه دهره ئه‌روا، تو پالی پیوه ئه‌نیت کهچی تویش دیار نیت.

خۆزگا جاریک ئه‌بوویت وه میوانم، به‌ره مه‌شکه‌یه که‌ره‌م بو دانه‌نایت وه گه‌زووی چه‌رموگی «بانه» وه نو‌شی گیانت بگردایه، ئه‌وه ئه‌وو وه‌مه‌پرک بو گشت میتگه‌له‌که‌م. وه‌لی بیژم چی! پیم رازی ناوی سه‌ری بکه‌ی وه‌م کاوله ئاشه‌دا. تیت وه‌لی نه‌من ئه‌توینم وه‌نه شتیش ئه‌خوی. ئه‌زانم هه‌یت وه‌لی نازانم چیت؟ هه‌رچی من بیژم تو هه‌و نیت.

تو فره‌ بیکه‌سی، که‌چی له‌گشت که‌سداره‌کان و گشت عه‌شه‌ره‌تی جاف وه‌تواناتری. ئیژن دوو که‌س وه‌یه‌که‌وه دانیشن چاویان له‌ یه‌که‌ تو له‌پال منایت تو چاوت له‌منه؛ که‌چی من تو ناوینم ئه‌مه‌ مۆجزه‌ نییه‌؟

ئه‌و ساله‌من چووم بو حه‌ج، وتیان تو له‌و ولاته‌و له‌وره‌یت. مالم دی؛ که‌چی خۆتم نه‌دی. وه‌ختی هاته‌مه‌و ژێرده‌واره‌که‌ی خۆمان له‌ قه‌ده‌فه‌ر وتیان تو لێره‌ش هه‌یت؛ نازانم تو چیت و له‌ گشت لایه‌کیت.

بینایی چاوان! ئه‌وه‌نده ئه‌زانم باوکیتک نییه‌و نه‌تبه‌ه پیت بیژی: رۆله. کوربشت نییه‌و نه‌تبه‌ه تا پیت بیژی: باوه. نازانم تو چیت و چۆن بووگیت؟ هه‌رچه‌نده وردنه‌ومه‌وه له‌ که‌س ناکه‌یت. خاس ئیژم؛ چونکه‌ ئه‌گه‌ر له‌ که‌ست بگردایه هه‌رزوو سه‌رت تیا‌ه‌چوو. که‌سیش نییه‌ یاریده‌ت بدا بو تون بوونه‌وه‌ی. وه‌که‌لام! ئه‌گه‌ر ببوايه ئیشت بو نه‌ئه‌کرا. وه‌کوو ئاسیاوه‌که‌ی حه‌مه‌سه‌نی حه‌مه‌ی ناله له‌ میشیاو هه‌تا هه‌ر خۆی بوو دایمه‌گه‌ر بوو، که‌بوو وه‌شه‌ریک له‌گه‌ل کاورای «به‌ر لووتی» دا دوو رۆژ ئه‌گه‌را و چوار رۆژ ئه‌ویسا.

وه‌کوو پیم وتگیت ئه‌زانم هه‌یت، له‌گشت لایه‌ک هه‌یت، وه‌لام وه‌تاقیق نازانم له‌ کام لایت تا بپیم وه‌لاته‌وه، بتگرم. خۆ وه‌و سه‌ی ساقه‌! له‌بن ده‌سی منیشه‌وه هه‌یت وه‌لی لیمه‌وه دیار نیت. فیلێکی خاست بو خۆت دیگه‌سه‌وه که‌ خۆت ده‌رناخه‌ی بو که‌س. ئه‌وه‌نده ده‌ردت داوه وه‌و خه‌لکه‌ ئه‌گه‌ر خۆت ده‌ربخستایه رۆژی خۆت نه‌ئه‌وینی؛ وه‌که‌لام! هه‌ر په‌لێکت ئه‌که‌وته ده‌س هه‌زار که‌س.

ده‌سا بینایی چاوان! -به‌ردت لێ نه‌واری- بکه‌ وه‌خاتری ئه‌و ده‌م و نفوسه‌ت خۆتم له‌ سووچیکه‌وه بو ده‌رخه‌ با له‌م گێژاوه ده‌رچم بزانیم تو چیت؟ وه‌سه‌ی ساق و بالاته‌هران هه‌رچی بیژم راس ئه‌که‌م. وامه‌زانه‌شتیتک لێ ئه‌که‌م. قسه‌کانت وه‌لاوه‌ با نه‌ویت. پیاوی درۆزن بناسه‌.

گەنجی درەخشان

- پیاویک هەبوو لەناکری پسمام عیسۆیان پیتی ئەوت. کەوتبوو سەڵاو؛ لەوانەبوو پەکن بکەوی. ژنیکی هەبوو -خاتوو زین- ئەم لەو خرابتری بەسەر هاتبوو. لەگەڵ ئەوەش بەتەواوی زال بوو بوو بەسەر مام عیسۆدا. ئەم بیوتایە پیاز ئەو ئەیوت: سیر.

میشکیکی زۆر قەلەویان هەبوو پسمام عیسۆ مرخی لیتی خۆشکردبوو. هەر چەند بەهاتایەتە سەر ئەوە کە بیوتایە خاتوو زین با سەری بپرین، خاتوو زین بەداریک راوی ئەنا؛ راوی پسمام عیسۆ. پسمام عیسۆیش هەر وەختەبوو سوێ بیتهوه.

ئەم پسمام عیسۆیە نامۆزایدەکی هەبوو ئەویش وەکوو ئەم چووبووە سەڵاو. رۆژیک چوو لە پیتی وت: پسمام راستی من وەختە دلم دەرچن بۆ گوشتی مریشک. مریشکیکی قەلەومان هەیه هەر چەند ئەکەم خاتوو زین نایەلی سەری بپرین و منیش هەر ئەوە نییە کە سویم بیتهوه. ئەویش هەندێ راما و پاشان وتی: تۆ بچۆ خۆت ئالۆز بکە. ئەویش دیت سەر ئەخاتەسەرت. هیچی پیتی مەلی. لەپاش ئەوە کە زۆر لەگەڵتا خەریک ئەبێ ئەمجا بلی راستی وایتکە کەم شکاوه. ئەمە بلی و ئیتر لیتی گەری.

پسمام عیسۆ ئەچیتەوه مالهوو دەست ئەکا بەعاجزی و خۆ بادان و هاوار و نالەکردن. خاتوو زین دیت بە لایەوه ئەلی ئەوە چیتە؟ ئەمیش دەنگ ناکا و هەر هاوار ئەکا خاتوو زین بێ تاقت ئەبێ ئەلی: پیاوه کە بۆ دەنگ ناکە؟ ئاخر قسەبکە بزەنم چیتە. ئەلی: خاتوو زین لە قسەنایەو ناگوتری. خاتوو زین تۆزی شیرگرت ئەبێ و زیاتر سەر ئەخاتەسەری. پسمام عیسۆ ئەلی: خاتوو زین واز بیته تازە ئیتر من ژیانم بۆ چیتە؟ ئەلی: ئەیهەرۆ بۆچی؟ ئەلی: خاتوو زین ئەوی راستی بێ دەعباکەم شکاوه. تازە ئیتر مردنم باشتره.

خاتوو زین ئاگر ئەکەوێتە کەولی و ئەلی بەقوربانت بێم! تۆ نەخۆشیت دەردت بکەوی لەمن بچمەلای کێ تا داو دەرمانتیکت بۆ دروست بکا؟ ئەلی: خاتوو زین تازە هیچ داو دەرمان نەماوه. خاتوو زین ناگری جگەر هەلیئەگری و ئەچن بۆ لای مامی پسمام عیسۆ پیتی ئەلی لە دەورت گەری! عیسۆ نەخۆشە بزەنە نووشتەیه شتیکی بۆ ناکە. ئەلی نەخۆشە کە چیتە؟ خاتوو زین لە رووی هەلنایە بیلیت لە ئەنجاما لەبەر ناگری جگەر هەر پیتی ئەلیت. ئەویش ئەلی: ئەمە ئاسانە من لەکتیبا دیومە ئەگەر یەکن توشی دەردی کێر شکان بوو، بە رۆنی مریشکیکی قەلەو چەور بکری جینگای خۆی ئەگریتهوه. جا ئەگەر ئەتوانی مریشکیکی وای بۆ پەیدا کەیت چاری دیت، ئەگەینا تازە لە دەست دەرچوو.

خاتوو زین ئەلنی: مریشکێکی زۆر قەلەو مان هەیه هەر ئیستە ئەچم بۆی سەر ئەبرم. ئەویش ئەلنی: ئاوەکەشی لەگەڵ برنجدا بۆ دروست بکە. ئەلنی چۆن نایکەم.

خاتوو زین خەخل هەرا ئەکاتەوێ بۆ ماله‌وێ خیرا مریشکەکە سەر ئەبەری و رۆنەکە ی ئەگرێ و گورج ئەچی دەرپێکە بە پسمام عیسۆ دانه‌کەنێ و ئەکەوێتە مشت و مال کردنی خەنجەرەکە. بەتەبێتەت شکاوی نامینێ و سەر بەرز ئەکاتەوێ ئەکەوێتە نزگەرەکردن. خاتوو زین ئەلنی: ئۆ یارەبێ رزگار بێ پسمام بۆ دەرمانی نواندت. بەلام عیسۆ تۆ پیاویکی خراب بوویت شتی وات لێ قەوما بوو بۆ زوو دەنگت نەئەکرد؟ دەههسته ئەوێ ئاوەکەشم بە برنجەوێ بۆ لێ ناویت بێخۆ. جارێکی تر وریا بەو ئاگاداری خۆت بە باتووش نەبێتەوێ. پسمام عیسۆ ئیتر بەئاواتی خۆی گەیشت.

- مامۆستا مەلا سالحی کۆزەپانکە لە هەولێر وەکوو شیخ بابەعلی تەکیەیی لەسولەیمانی لە مەلایەتی و لە قسەخۆشی و لەتەمەن درێژیدا شانیا نەدا لە شانییەک.

لە سەر دەمی مەلا ئەفەندی هەولێردا بۆ ئەو فەقییانە کە لە خزمەتی ئەودا لەمزگەوتەکە ی ئەو ئەیانخویند، هەر یەکە مانگێ دوازە رۆبێی لەکیسە ی خۆی بۆ بریبوونەوێ. سامانی مەلا ئەفەندیش وەکوو مەلایەتیەکە ی هەر بەناو بانگ بوو.

جارێک مەلا حەمەمین ناویکی خۆشناوی لەگوندی هەرته‌له‌وێ دێ بۆ هەولێر بۆ ئەوێ لەخزمەتی مەلا ئەفەندییدا بخوینێ و مانگێ دوازە رۆبێش وەر بگرێ. دامەزران لەلای مەلا ئەفەندی زۆر بە گران ئەکەوت؛ چونکە تا شوینی یەکیکی خالی نەبوا، یەکیکی تر لەجیگای دانه‌ئەمەزرا. ئەم مەلا حەمەمینەش ماوەیەکی زۆر بەمەوێ خەریک بوو شوینەکە ی دەست نەدەکەوت. رۆژێک لەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە دەردەدل ئەکا کە لە میژە خەریکە لای مەلا ئەفەندی دامەزری و کەچی هەر دانه‌مەزراوێ. مەلا سالحیش ئەلنی:

ئەری بابم تۆ لە هەرته‌ل لۆ دەبزوویت؟ دەرزەکەت لەوێ هەیه، هیچ نەبێ مانگێ بایی دوازە رۆبێش هەر کەران دەگینێ؛ ئیتر جگە لە نانه‌کەت.

- کابرایەک ئەچیتەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە ئەلنی:

قوربان بەدەست نوێژێک چەند نوێژ دەکری؟ ئەلنی: زۆر. ئەلنی: نوێژی سوننەتانیسی پێ دەکری؟ ئەلنی: بەلێ. ئەلنی: هی قەزایانیش. ئەلنی: بەلێ. کابرا هەر زۆری لەسەر ئەروا مەلا سالح لە ئاخرا ئەلنی: «دەبرۆ مردیت مرئ! بەدەست نوێژێک سەد کەرانی پێی بگئی».

- دوو کابرا کیشەیهک لە بەینیانا روو ئەدا یەکیکیان داوای هەندێ پارە ی قەرزی لەویکەیان ئەکا. ئەویش ئەلێ: لام نییە. ئەنجامیان ئەگاتە شەرع کردن و ئەچنەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە. مەلا بەکابرای داواکەر ئەلێ: شایەتت هەیه؟ ئەلێ: نەوەللا. بەکابرای داوا لێ کراو ئەلێ: سویند ئەخۆی کە ئەم پارەبەت لەلا نییە؟ ئەلێ: بەلێ. ئەمجا بەکابرای داواکەر ئەلێ سویندی ئەدە؟ ئەلێ: بەلێ بچیت دەست نوێژ بشواو بیت سویندم بۆ بخوا. کابرای داوا لێکراو ئەلێ دەستتۆژم هەیهو ئیستە قورعانی بۆ ئەخۆم.

کابرای داواکەر ئەلێ هەر ئەبێ دەستتۆژ بشوا. مەلاش ئەلێ: باوکم ئەوا ئەلێ دەست نوێژم هەیه، ئیتر دەست نوێژی چی بشواتەوه؟ کابرای داواکەر ئەلێ: نابێ تا لەبەر چاومەوه دەستتۆژ نەشوا قایل نابم. ئیتر مەلا سالح ئەگاتە تینی و ئەلێ:

مردیت مرئ! لۆ هیریت. ئەوا ئەچی لەبەر چاوتەوه دەستتۆژ ئەشواو پاشان دەست ئەخاتە سەر کیری و لۆت دەنێرێ. ئیتر تۆ ئەمە چییە گرتووتە سەر زمان هەر ئەرئ ئەبێ لەبەر چاومەوه دەستتۆژ بشوا.

- کابرایەک هەبوو توتکیان پینی ئەوت. سەریکی زۆر بچووکی هەبوو ئەتوت گۆژە. روژیک کابرایەکی تر بەبەرە لەبێ دەستیکێ سەری گرت و سووکە سووریکێ پینداو وتی ئەم سەرە بچووکی چییە؟ توتک وتی: وەللا خۆم وام پیتخۆش بوو.

- مەحموو بەگی رەزا بەگی جاف گێرایەوهوتی:

کابرایەکی کەمالەیی دەرویشی شیخ عەبدولکەریم ئەوی -رۆحم وەفیای وی. روژیک کابرا ئەچی بۆ خزمەتی شیخ و دەستی ماچ ئەکا. شیخ لەو کاتەدا تۆزێ توورە ئەبێ لەبەر هەندێ پەژارە ی تاییەتی خۆی کە لە دلایا ئەبێ. بە دەرویشەکە ئەلێ: برۆ لاچۆ دەستم ماچ مەکە، من شیخ نیم. دەرویش تۆزێ لێی مۆر ئەبیتەوهو پینی ئەلێ: گووت خوارد دەسا وەللا شیخیت.

- شیخ محەمەدی شیخ جەلال گێرامەوهوتی:

حەمەرەشید هەبوو پۆلیس بوو، بەدەوریە ئەچیتە دیی فیکەدەرە لە قەرەداغ. لەوی ئەچیتە مالیکک. پیاو لەمال نابێ، ژنەکە هەر خێرا هەلئەستی نان و چاوشتە جێ بەجێ ئەکا. خۆت

نه‌زانی داری دوا براوی قهره داغ تهره، هه‌لنابی. ژنه ههر فووی لئێ ئەکا و همه‌ره‌شیدیش به‌به‌رگی پۆلیسه‌وه دانیشتوه. ژنه ئەوه‌نده فوو ئەکا - بلامانی - یه‌کیکی پیا دینێ. مناله‌که‌ی خۆی له‌ ته‌نیشتییه‌وه ئەبێ به‌چه‌پۆک به‌ر ئەبیتتسه‌ر و گوێلاکی منالی به‌سته‌زمان، ئەلئێ: باوانت شیوی! حه‌یای عینسان ئەبه‌ی. به‌م ئیشه‌ی له‌ همه‌ره‌شید ئەشاریتتوه.

باش ئەوه‌ که‌نان و چا پئی ئەگا و همه‌ره‌شید نان ئەخوا هه‌لئسته‌ستی به‌روا لاق به‌رز ئەکاته‌وه تریکی ناقولا ئەکه‌نێ و ئەویش به‌ر ئەبیتتسه‌ر و پۆته‌لاکی مناله‌وه ده‌ست ئەکا به‌ لیدانی و ئەلئێ: مردووت مرئ حه‌یای پیاو ئەبه‌ی. ژنه‌که ئەلئێ: باوکم بۆچ له‌ مناله‌که‌م ئەده‌ی؟ ئەمه له‌ باتی پیاوه‌تیمان که‌ تیر نان و چات خواردوووه ئاوا جه‌زامان ئەده‌یتتوه‌که له‌ مناله‌که‌مان ئەده‌یت. همه‌ره‌شیدیش ئەلئێ:

به‌خوا دایکم من وامزانی هه‌رکه له‌م ماله‌دا بترئێ ئەبێ له‌م مناله‌ بدا.

- شیخ مارفینکی زلزله‌یی هه‌بوو له‌سوله‌یمانی نووشته‌وه شته‌ی ئەکرد بۆ نه‌خۆش. ئافره‌تیک هه‌بوو ئەویش پووهره نه‌باتی ناو بوو. کورپکی جه‌حیلی هه‌بوو زۆری خۆش ئەویست. ئەم کورپه تایی پئی هاتبوو دایکی تووشی گه‌لنی هات و چووی لای شیخ و مه‌لا بوو بوو پتیه‌وه. له‌ ئاخ‌ر جارا ری ئەکه‌ویتت لای شیخ مارفیش پتیی ئەلئێ: به‌قوربان‌ت بێم کورپه‌که‌م تابه‌کی قورسی لئێ هاتوووه ئەبێ نووشتیه‌کم بۆ بکه‌ی بۆی. ئەویش نووشتیه‌کی به‌دلئێ بۆ ئەکا و بۆی قه‌د ئەکا و ئەیداتی، پتیی ئەلئێ:

پوووری نه‌بات! ئەمه‌له‌ناو ئاودا بیشووه‌وه ئاوه‌که‌ی به‌ده‌ری بیخواته‌وه؛ به‌لام هه‌ر بۆ زیاده‌برشت دوو سئ سه‌لواتیش به‌ده‌ری بیخوا به‌ هیمه‌تی شیخان چاک ئەبیتتوه.

- کورپکی ته‌ویلله‌یی هه‌بوو به‌عه‌سکه‌ری ری ئەکه‌ویتت ئەو ولاتی عه‌ره‌بستانه‌ و پاشان ئەگه‌ر پتیه‌وه‌بۆ ولات. رۆژیک له‌ چاخانه‌که‌ی ته‌ویلله‌ له‌ناو کورپ و کالا کلاوه‌که‌ی لار دانه‌نی و قاج ئەخاته‌ سه‌ر قاج و به‌فیزیکه‌وه دانه‌نیش. له‌و کاته‌دا دوو کورپ میوانی دین ئەویش بانگ ئەکا له‌چایچییه‌که‌ ئاست زا بینه‌ست چا. ئەمه‌ش بۆیه به‌م جوهره ئەلئێ: بۆ ئەوه‌پیشانی هاوڕیکان و دانیشتووی چاخانه‌که‌ی بدا که‌عه‌ره‌بی چاک ئەزانی. کابرای چایچی شه‌ش چا دینیت سئ چای بۆ ئەوان دانه‌نیت و سیانی ئەمیتتیه‌وه. کورپه‌ عه‌سکه‌ری ته‌ویلله‌یی واقی وری ئەمیتتێ به‌ر ئەنیتتیه‌ بنا گوی یه‌کن له‌ هاوڕیکانیه‌وه ئەلئێ:

بۆچی سته‌ سئ نییه‌؟

- له‌بە‌غدادا گۆرانی بیژیکی به‌ناوبانگ هه‌بوو محهمەد گه‌بانجیان پیتی ئەوت. له‌راستیدا ئەم پیاوه‌ خاوه‌نی مه‌قاماتی عیراق و کۆن بوو بوو تیا‌یا. له‌ به‌ر پایه‌شناسی ئەم پیاوه‌ حوکومه‌تی به‌غدای سالی ۱۹۶۹ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی له‌ ته‌له‌فزیۆنی به‌غدادا بۆ کرد. هه‌رچێ هونه‌رمه‌ندی گۆرانی و مه‌قامات هه‌بوو کۆی کرده‌وه‌و هه‌ر به‌که‌ له‌ مانه‌ به‌ ئەندازه‌ی ده‌سه‌لات به‌گۆرانی به‌ بالای گه‌بانجیدا هه‌لیان ئەدا وه‌ ئەم گۆرانی و ئاهه‌نگه‌ درا بوو به‌ئێستگه‌ی رادیۆش. دپاره‌ ئەمانه‌ هه‌مووجار روویان ئەکرده‌ محهمەد که‌ ئەویش خۆی له‌ کۆره‌که‌دا دانیشتیبوو به‌شعر و گۆرانی ئەیانوت یا محهمەد.

مام پیرداود لای منیش له‌ نیوه‌ی عومری به‌ملاوه‌ له‌ به‌غدا رایواردبوو، به‌لام به‌که‌ تاچه‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی فیر نه‌بووبوو. هه‌ر کاتی که‌گۆرانی بیژه‌کان ئەیانوت یا محهمەد ئەم ئەیوت: «للی الله علیه وسلم». نه‌یه‌زانی دنیا چ باسه‌، وا تێ ئەگه‌یشت ئەمه‌ مه‌ولوودییه‌و به‌بالای بیغه‌مبه‌ر ئەلین و ئەو دینن.

- شیخ محهمەدی شیه‌ جه‌لال گێرایه‌وه‌وتی:

حاجی مه‌لا جه‌لالیک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی پیاویکی له‌خوا ترس و دلپاک بوو. رۆژیک له‌ مزگه‌وته‌که‌ی خۆیا وه‌عزی دانه‌دا و ئەلێ:

خوا بۆیه‌ موسای ناو نایه‌ موسا چونکه‌ موسای ناو بوو؛ وه‌بۆیه‌ فیرعه‌ونیشی ناو نایه‌ فیرعه‌ون چونکه‌ فیرعه‌ونی ناو بوو. ده‌سا خوايه‌ بۆ خاتری ئەم فرعه‌ونه‌ له‌ ئیمه‌و له‌موساش خۆش بیی. ئەویتیشی بۆ سه‌بینه‌ی.

- دیسان گێرایه‌وه‌وتی:

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌دا مامه‌شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب سه‌ر ئەخاته‌سه‌ر ئەو حاجی مه‌لا جه‌لاله‌ له‌ لایه‌ن چوار ئیمامه‌که‌وه‌. له‌ ئەنجاما حاجی مه‌لا ئەلێ: ئەم موجته‌هیدانه‌ هاوچه‌رخ نه‌بوون ئەویش پیتی ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ:

ئیمامی شافعی له‌محرابدا نوێژی ئەکرد ئیمامی حه‌نه‌فی چوو تووتکه‌سه‌گینکی له‌حه‌وزه‌که‌ هه‌لکیشا و فری دایه‌ کۆشی شافعیه‌وه‌. ئەویش هه‌ستا به‌ر بووه‌ جینۆدان به‌ئیمامی حه‌نه‌فی و له‌یه‌که‌ هه‌لدان په‌یدا بوو جا له‌به‌ر ئەمه‌یه‌ که‌ هاوچه‌رخ نین.

- هه‌ر ئەو گێرایه‌وه‌وتی:

حاجی مه‌لا جه‌لایک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی روژیک باسی زه‌کاتی لی نه‌پرسن که چونه‌و چون نییه؟ نه‌ویش نه‌لی: من نه‌ونده‌ی لی نه‌زانم که خواوه‌نته‌عالا ناوی شه‌عوور دیتن له قورعانا نه‌وه مه‌به‌ستی جو‌یه.

- به‌خوا با نه‌بی به‌گزی منیش جاریک له‌لای شیخ محمه‌دی قزلجی له‌و حاجی مه‌لا جه‌لاله‌م پرسى که مه‌لاکانی سوله‌یمانی چونن و چون نین و چون رائه‌بویرن؟ وتی: «فلانی ده‌نگ مه‌که زور خراب و ناجسنن». وتم بوچی؟ وتی: کوره هه‌موو ئیش و کار و تاعه‌تیکیان هاتوته‌سهر گالته‌کردن به‌من.

نه‌مه‌ش که‌من نه‌یگنیرمه‌وه له‌ روژی ۱۹۵۷/۵/۲۴ دا بوو له‌ مه‌دره‌سه‌ی نائله‌خاتوون له‌به‌غدا.

- نه‌حمه‌دی حاجی سالحی قاسم گنیرایه‌وه وتی:

نه‌وا له‌سه‌رده‌می خو‌یا مالمان له‌و لای خانه‌سووتاوه‌ویه له‌ سوله‌یمانی. گه‌نجایه‌تی منالیمه رقم له‌ عه‌تای حاجی کاکه‌حمه‌می شالی هه‌لگرتوه؛ نایه‌لم به‌ته‌قه‌ی تفه‌نگا به‌و کۆلانه‌ی ئیمه‌دا پروا. هه‌ر له‌گه‌ل ده‌رئه‌که‌وت نه‌که‌وته‌ شویتنی ده‌ست له‌سهر شان به‌جنتیوو به‌ به‌رد تییگرتن کونه‌مشکم لیتی کردبوو به‌عه‌ماره‌ت. خوا هه‌قه نه‌ویش که چاوی به‌من نه‌که‌وت شوین نه‌بوو خو‌ی تیا بگریته‌وه؛ هه‌ر چوار هه‌نگاوی نه‌کرد به‌ هه‌نگاویک و بو‌ی ده‌رئه‌چوو.

نه‌گه‌ر جاریک بیاناردایه بو خان و بازار وه‌یا خو‌ی ئیشی به‌بازار بیوایه، نه‌بوایه له‌ ریگایه‌کی زور دووره‌وه هه‌موو کۆلانه‌کانی بیریایه، نه‌و وه‌خته‌بچوایه بو بازار؛ نه‌مه‌ش هه‌موو له‌ترسی من.

ماوه‌به‌کی زور نه‌م زالیه‌ی من و ترسه‌ی نه‌و درپزه‌ی کینشا؛ چ یارای نه‌وه‌ی هه‌بوو به‌و کۆلانه‌ی ئیمه‌دا تیه‌پری. وتی نه‌وا روژیک سه‌یرم کرد عه‌تا له‌سهر کۆلانه‌که‌وه ده‌رکه‌وت. هه‌ر له‌ دووره‌وه بو‌ی چووم و ده‌ستم کرد به‌جنتیودان پیتی که چون توانیوته سهر بکه‌می به‌م کۆلانه‌دا؟ وتی سه‌یرم کرد نه‌و عه‌تایه که جاران چاوی به‌من بکه‌وتایه شوین نه‌بوو خو‌ی تیا بگریته‌وه هه‌یچ گوئی نه‌دامن هه‌ر هات. من له‌مه زور تووره بووم ده‌ستم کرد به‌قه‌سه‌یی وتنی و تم نه‌وه به‌ره‌و رووم دیت؟ سه‌یرم کرد نه‌ویش ده‌ستی کرد به‌جنتیودان به‌من و هه‌ر دیته پینشیشه‌وه. من که‌نه‌مه‌م دئ هه‌ندئ له‌گیف بوونه‌وه‌که‌ی خو‌م کهم کرده‌وه و له‌شوینه‌که‌ی خو‌م وه‌ستام. نه‌خیر نه‌و هه‌ر دیته پینشه‌وه هه‌یچ گویم نادانتی. وتی: من یه‌ک دوو هه‌نگاو

كشامەوه دواوه، ئەو ھەر ناوەستی و دیت؛ ئەوا جیتیویش ئەدا. خۆ منیش لە جیتیودان نەكەوتوم.

دانەویمەوه بۆ بەردیك و بەردیكەم تییگرت ئەویش دانەویمەوه بۆ بەرد و بەردیكی گرتە من. من یەك دوو ھەنگاوی تر كشامەوه دواوه. ئەو ھەر دیت و جیتیو ئەدا و بەردم بۆ ئەھاویژێ، سەیرم كرد بۆن و بەرامە ئەنجامیكی چاك نادا بە دەستەوه، بەخوا پشتم تییكرد و ئەمجا من كەوتەم ھەلاتن. گۆشە یەكی چاوم پێوھە سەیر ئەكەم كەوتۆتە سەرم ھا ئیستە بەمگرتی، ھا تۆزیکیکە، بە ھەر جۆر بوو سەرم كردهوه بە مالی خۆمانا و دەرگا كەم داخست.

گویم لێ بوو وتی: بۆم راوەستە ھەمی وا وات لێ بكەم؛ من ئەگەر بمزانیا یە تۆ ئەو ھەندە حیزە لەیت ئەمە دوو سالە بەمجۆرە خۆم تووشی ئەم عەزیەت و دەردی سەری و كۆلانە و كۆلانە ئەكرد؟

- لەو بناری «دەشتە تال» ھەبیاویك ھەبوو سۆفی پیرۆتی ناو بوو؛ جۆلایی ئەكرد. میوانتیکیان ھات، ئەویش لەسەر پێ چالکە بوو. دنیا زستانە، ئاگر كراوە تەو. كایرای میوان لەم بەری ئاگر دانەكەو ھە دانیشتوو ھە خیزانەكەمی سۆفی پیرۆتیش لەو بەرەو ھە.

ژنەكە دەریكەمی درابوو دوا براو ھەكەمی بە دەرەو ھەبوو. سۆفی پیرۆت چاوی لێ بوو. لەناو پێچالەكەدا مەكوو كەكەمی ئەھینا و ئەبرد ئەیوت:

ھەپووش مەپووش ئەو كۆنە داپووش

ژنە ھەر تێ نەئەگە یشت. بە ناچاری سۆفی پیرۆت ھەر بە دەم مەكوو كۆتانەو ھە خیرا سەرە بزوو تێكی لەناگرەكە دەرھینا و ھاویشتی بۆ ژنەكەمی. سەر بزوو تۆ نەچێ بكەوی لە دوا براو ھەكە. ژنە لە تاوانا و لەبەر ئەو ناكایە، ھەلبێتۆ قایەو ھە لە عەزەرە تانا - بلامانی - یەكێكی پیا ھینا. جا سۆفی پیرۆت مەكوو كەكەمی ھەر ئەھینا و ئەبرد و ئەیوت:

ھەتەر مەتەر ئەم لەو بەتەر.

- دوكتۆر عیزەدین گێرایەو ھە وتی:

رەئوفی سەھەمی فەتاح بۆی گێرایەو ھە وتی: ئەوا لە بەسەرە؛ دنیا گەرمە بە نیو ھەرۆان ئەگەریمەو ھە بۆ میوانخانەكەم، بەلام لە بەر ئەو ھەكە كەس نەبوو قسەمی لەگەلا بكەم، لەم روو ھە تۆزێ بێ تاقەت بووم. رۆژیک سەیرم كرد وا كایرایەكی ھەورامی لەو ناو ھە داخەریكی ھە مالی و شتە یە، ئەویش بە نیو ھەرۆان پەنا دیواریك ھەبوو ئەچوو لەوێ

ئه‌حه‌سایه‌وه. به‌زه‌بیم پیا هاته‌وه بانگم کرده لای خۆم پیم وت برام هه‌موو رۆژی به‌نیوه‌پۆان وه‌ره‌لای من نیوه‌پۆژه‌ی خۆت بکه. لهم سینه‌ری ژووری ئوتیلهدا به‌سه‌سیوه. ئاوی سارد بخۆره‌وه. که دنیا بوو به‌عه‌سر و فینک داهاات بچۆ به‌لای کاسی خۆته‌وه. کابرا ئه‌مه‌ی زۆر پینخۆش بوو.

هه‌موو رۆژی له‌فرچه‌ی گهرمای نیوه‌پۆدا ئه‌هات. من چۆنم پینی وتبوو به‌و جۆره رایئه‌بوارد. منیش وه‌خته‌که‌م له‌گه‌لا به‌قسه‌کردن رانه‌بوارد. رۆژیک زۆر گهرما‌بوو من ده‌ستم کرد به‌ده‌رده‌دل کردن که ئهم گهرمایه‌ چیه؟ ئه‌ویش وتی:

قوربان ئه‌وه ئهم گهرمایه‌ هی ئه‌وه‌یه که وه‌ختی خۆی خواوه‌نته‌عالا ویستی جه‌حه‌نم لیره‌ دروست بکا- لهم شاره- هینای له‌ پینشا توونه‌که‌ی دروست کرد له‌ پاشا ئه‌ولیاکان و شیخی سراج‌ه‌دین لپی کۆ بوونه‌وه، عه‌رزبان کرد بینایی چاوان تو لیره‌ جه‌حه‌نم دروست ئه‌که‌ی له‌وانه‌یه‌ عه‌ره‌به‌کان تیک و مه‌کانی بدن و به‌جاری ویرانی بکه‌ن. بینه‌ بیگۆتیره‌وه بو شوینیکی‌تر.

ئه‌ویش که‌ئه‌مه‌ی گوئ لیبوو له‌ ترسا به‌خۆی و که‌ره‌سته‌ی جه‌حه‌نمه‌که‌یه‌وه هه‌لات. به‌لام توونه‌که‌ی له‌ به‌ر شپه‌زه‌یی لپی به‌جی ما. جا ئیسته‌ ئهم گهرمایه‌ خی ئه‌وه‌یه.

وتی له‌ پاش چهند رۆژیک کابرا پینی وتم قوربان من بۆچی هه‌موو رۆژی بیم بۆ ئیره؟ بۆم حساب بکه رۆژی چوار فه‌یسه‌لی حه‌فته‌وه حه‌فته‌دیم پاره‌ی هه‌موو حه‌فته‌که‌م بده‌ری ئیتر بۆچ هه‌موو رۆژی بیم ئه‌چم بۆ خۆم کاسیه‌ک ئه‌که‌م.

وتی به‌راستی بیرو باوه‌ری کابرام به‌لاوه‌ سه‌یر بوو. وتم: برا بۆچی تو چی ئه‌که‌ی بۆ من؟ هیچ وانه‌زانی گۆتزی هه‌ورامانم بۆ ئه‌ژمیری؟ من وتم با له‌و به‌ر هه‌تاوه‌ نه‌مینیته‌وه؛ که‌واته‌ خوات له‌گه‌ل.

- له‌و ولاتی موکریانه‌ پیاویکی جۆلا هه‌بوو مام وه‌یسی ناو بوو. ئهم مام وه‌یسه‌ گه‌لنی جاری وا هه‌بوو له‌ به‌نه‌مه‌ره‌زی خۆی -واته‌ به‌ن له‌ خۆی- رانک و چۆخه‌ی بۆ خه‌لک ئه‌کرد و پیاوی ئه‌فرۆشت. پیاویکی تریش هه‌بوو مام حه‌یده‌ری ناو بوو بزنه‌ مه‌ره‌زی چاکی هه‌بوو. ژنیکیش هه‌ر له‌ ولاته‌که‌دا بوو پوره‌ئه‌سه‌مه‌ریان پنی ئه‌وت. ته‌شی ریسی ئه‌کرد؛ به‌لام ته‌شی ریسی چاک بوو. مام حه‌یده‌ر عومری هه‌شتا سال بوو، پوره‌ئه‌سه‌مه‌ر نه‌وه‌د، مام وه‌یسیش ته‌نگی به‌سه‌د هه‌لچینیوو.

هەر لەوێدا ھەمەد بابە کەریک ھەبوو دەولەمەند و خاوەن جووت و گا بوو. ھەموو سالی سەپانی رائەگرت. لەو ولاتەدا ھەکوو نان ئەدەن بە سەپان بەرگیشی ئەدەنی. ئەم ھەمەد بابکەرە سەپانیکی راگرت. بریار ئەو ھەبوو رانک و چۆخەشی بۆ بکا، بەلام ھەر بۆی نەکرد و ھەر ئەبوت: با مام ھەیدەر مەرەزەچاکە کە ی بپریتەو ھە ئێدەم بە پوورەئەسمەر جوان بیرسی، ئەو ھەختە مام ھەیس بەدل بۆت بکا بەررانک و چۆخە. ھەر بەم جۆرە سەپانە کە ی لە بەھارەو ھەختە پایز و لە پایزەو ھە ئێخستە بەھار. لە ئەنجاما سەپان ھەرەز بوو وتی:

مەرەز مەرەزی مام ھەیدەر بێ
تەشی ریسە کە ی پوورەئەسمەر بێ
جۆلاکە ی مام ھەیس سەرقتگ عەنتەربێ
ئەم رانک و چۆخە قەت تەواو نابێ

- کابرایەکی خۆشناو گۆندریژیک بار ئەکا لە تری و ئەبیاتە مەخمور بۆ فرۆشتن. تری ئەگۆریتەو ھەگەنم و بار دائەگرت بۆ گەرانەو ھە. گەنمە کە گران و قورس ئەبێ کەرە کە نایوانی؛ لەبەر ئەو کەر لەشویتی خۆی ناجوولنی. کابرا زۆری دا لەم کەرە بەستە زمانە. ئەوانیش دین تیر و پر ئەدەن لە کابرا. ھەندئ لەباری کەرە کەم ئەکەنەو ھە ئێدەن بە کۆلی کابرا خۆیا ئەلین دە ئیستە بۆ خۆت پرۆ ملت بشکینە. کەر کە بارە کە ی تۆزی سزک ئەبیتەو ھەئیتەر ئەروا. جا کابرا کە لە گوندە کە دەرچوو سەری نابوو بەنا گویی کەرە کەو ھە پیتی ئەوت:

ھەنووکە چ دەریت؟ ما لێرەش خزموو ھەنە؟

- کابرایەکی شارەزووری تەلاقی ئەکەوی و ئەکەوینتە شوین تەلاقی کە ی بۆ چاک کردنەو ھە. مەلا مەحموو گێرایەو ھە وتی:

ئەم کابرایە ئەچیتە سولەیمانی ئەچیتە لای مەلاعەبدوللای چورستانی و پیتی ئەلی:
قوربان تەلاقیکی پیسم خواردگەو لە رووم ھەلنا یە بیگێر مەو ھە. ئەویش ئەلی: باوکم بیلی بزائم چیت وتوو؟ ئەلی: ئاخەر قوربان لە رووم ھەلنا یە بیگێر مەو ھە.

ئەویش ئەلی: باوکم لەشەرعا شەرمی بۆ نییە، بیگێر مەو ھە بزائم چیت وتوو بەلکوو چاریکی بکەین. کابراش ھەندئ سەر دائەخاو پاشان ئەلی:

وہللا قوربان وتم و ھەژنە کەم تەلاقی کەوتوو ھەر مەلایە کیش خاسی کاتەو ھە بکەم و ھەقوزی دایکیەو ھە.

مه‌لاعه‌بدوللاش سوڤی نه‌بئ، ئەم جوړه‌قسانه‌ی قهت گوئ لئ نه‌بووه، به‌ته‌وسیتکه‌وه سه‌یریکی کابرا ئە‌کاو به‌ده‌ستی ئیشاره‌ی بو ئە‌کا و ئە‌لئ هه‌سته‌پرۆ هه‌سته.

کابرا دیته‌ده‌روه له‌خه‌لکوخوا ئە‌پرسی ئە‌لئ: به‌لکوو مه‌لایه‌کم پیشان دهن ته‌لاقه‌که‌م خاس کاته‌وه. خه‌لک مه‌لاعه‌ولای بیژوی له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌ی پیشان ئە‌ده‌ن. ئەم مه‌لاعه‌ولایه‌له‌و رۆژه‌وه که‌هاتۆته‌دنیاوه تا ئە‌و ته‌مه‌نی هه‌شتا و پینج سا‌لییه‌وه‌کوو شیخ ئە‌مینی بیژوی هه‌ر سوڤی و هه‌ر دووره‌به‌ریز له‌دنیا بووه.

ئه‌چیته‌خزمه‌تی و ئە‌لئ: قوربان ته‌لاقه‌کی پیسم خواردگه، بریا گووم بخواردایه‌و ته‌لاقی وام نه‌خواردایه. چوومه‌خزمه‌تی ئە‌و مه‌لایه‌ده‌ری کردم، ئیسته‌جه‌ناوتیان پیشان داگم. هاتگم جا تۆیش که‌یفی خۆته. له‌رووشم هه‌لنایه‌بیگێرمه‌وه. ئە‌ویش وه‌کوو چورستانی ئە‌لئ: بابم ده‌بیلئ ده‌شهرعی شه‌ریفدا چ شه‌رمی تیندا نییه.

کابرا ئە‌لئ: قوروان وتم وه‌ژنه‌که‌م ته‌لاقت که‌وتووی و هه‌ر مه‌لایه‌کیش خاسی کاته‌وه بکه‌م وه‌قوزی دایکیه‌وه. مه‌لاعه‌ولا به‌ته‌واوی ناگری تئ به‌ر ئە‌بئ ئە‌لئ: بابم من ته‌لاق و وانیک چاک ناکه‌مه‌وه، ئە‌گه‌ر چاکم بکه‌ردایه‌ته‌وه‌چاکم ئە‌کرده‌وه. ئە‌و جا من له‌قوزی دایه‌لئ تۆم ئە‌برد و له‌قوونی با‌یشت. ده‌هه‌سته‌پرۆ ده‌به‌نگ.

- شیخ مه‌حمودی مه‌لیک له‌ده‌وره‌ی سوله‌یمانی بوو. شه‌ری له‌گه‌ل ئینگلیزو حوکومه‌تی عێراقدا ئە‌کرد. گه‌لئ له‌زابته‌کوره‌کانی له‌گه‌لا بوو؛ یه‌کیک له‌وانه‌عیززه‌ت تۆچی بوو. سه‌ر ده‌میک له‌بناری ته‌لان و جاسه‌نه‌بوون.

شیخ ئە‌مری دابوو هه‌موو شه‌ویکی جومه‌ه زکر بکه‌ن. ئە‌و عاله‌مه‌ئهبوایه‌بچوونایه‌کۆری ئە‌و زکره‌وه. زابته‌کان له‌به‌ر ئە‌وه که‌خه‌لکی تر نزیکتر بوون به‌شینه‌وه، ئە‌وان به‌و لاتره‌وه ئە‌بوایه‌له‌زکره‌که‌بوونایه. له‌مانه‌ش زۆریان هه‌بوو که‌به‌روایان به‌م زکر و هه‌را و هۆریایه‌نه‌بوو، به‌لام زۆری شیخ مه‌حمود راپیچی دابوون. زکره‌که‌ش زیاتر له‌سه‌ر وشه‌ی «الله» ئە‌برایه‌وه. ئە‌بوایه‌پینج ته‌زییح الله بکرایه. عیزه‌ت تۆچییش توشی ئە‌م زکره‌بوو بوو به‌لام زکر کوجا مه‌رحه‌با.

چه‌ند شه‌ویک به‌مجۆره‌تییه‌ری و عیزه‌ت له‌وه‌زیا نه‌ما. شه‌ویک له‌کۆره‌که‌دا بانگی کرد یا شیخ! شیخ مه‌حمودیش وتی به‌لئ. عیزه‌ت وتی هیچ. تۆزیکتری پئ چوو دیسان بانگی کرد یا شیخ! ئە‌ویش ئە‌یوت به‌لئ. ئە‌م ئە‌یوت هیچ. به‌مجۆره‌ عیزه‌ت تا چوار جار

بانگی ئەکرد یا شیخ. شیخ توورە بوو وتی: سەگی سەگ جسن بۆچ من گالتهچی تۆم هەر بانگم ئەکەیت و پاشان ئەلینی هیچ؟ عیزەت وتی:

«قوربان! تۆ بەجوار جار بانگ کردن وا توورە بوویت و بەو جۆرە دەستت کرد بەناگر کردنەوه. ئەی خوا ئیمە پینجسەد جار بانگی بکەین و هەر بلتین "الله الله" ئاخر نالی سەگی سەگباپنە چیتان لیم ئەوی وا لەسەر یەک لە سەر یەک وەکوو جیکەنە بانگم ئەکەن و هیچ ئیشیکیشان نییه؟»

شیخ مەحمود وتی ئەی بە لەحنەت بێ بۆ خۆت و بۆ قسەت. برۆ نەگبەت ئیتیر جاریکیکە مەیەرە کۆرپی ئەم زکرەوه. عیزەت بەم جۆرە خۆی لەدەست زکر کردن رزگار کرد.

- دوکتۆر ئەمین گێرایەوه وتی:

سابری تەپەجنە هەبوو، پیاویکی پیری قسەخۆش بوو. زۆر بە ژبانەکەیی لەپۆلیسیدا بەسەر بردبوو. کە لە پۆلیسی دەرچوو بوو بەتەواوی قسەیی خۆش کردبوو وتی: ئەوا لە بەرزنجەم لەبەر دەرگای مودیرام. مودیریش رەشپەفەنی بوو. ژنیکی جوانکەلە (خوا هەقەزۆر جوان بوو) پەلی مێردەکەیی راکیشابوو هاتن بۆ لای مودیر، ئەیهویست تەلاقیی خۆی لێ بستینی. وا دیار بوو پیشووتر چوو بوون بۆ لای مەلا. کابرا ژنەکەیی تەلاق نەئەدا و دیارە مەلاش بۆی تەلاق نادا. ناچاری هینا بووی بۆ لای مودیر.

مودیر بەپیاوێکەیی وت: کابرا تۆ ئەم ژنەیی خۆت تەلاق ئەدەیی؟ کابراش وتی: قوربان تەلاقیی نادەم. خۆ بەزۆر پێم تەلاق نادەن. رووی کردەژنەکە وتی: ئافرەت وا ئەلێ تەلاقیی نادەم. ژنە توورە بوو رووی کردە مێردەکەیی و وتی: «دەم گەناوێ سێسەلە! قوزی خۆمەو نایدەم وەتۆ ئەو قوزەسەگە». سابری وتی: چومە لایەوه پێم وت: بەقوربانی ئەو قوزەبەم وتی ژنەکە وتی: خوا عاقووت کا.

- دوکتۆر کاوس قەفتان گێرایەوه وتی پوورم بۆی گێرامەوه وتی:

ئەوا رۆژیک لەمالەوه هەموو دانیشتووین دەرگای حەو شەکە کرابووه. ئەوه نەدەمان زانی پیاویک بە هەلەداوان کردی بەدەرگاکیەدا و هاتەحەوشەوه. بە برسکاوی پرسیی ئەری پینشاوێکە لە کوپیه؟ ئیمەش وا تیگەیشتین کە ئەم کابرایە تەنگاوه و مالەکەیی بەمزگەوت زانیوه، ئاودەستەکەمان پینشان دا خیرا سەری کرد بەئاودەستەکەدا. ئەوا ئیمەش چاومان لێیه

دهستی برد به‌سەری په‌نجه‌یه‌کی تۆزێ پيسايی دەر هینا خستیه‌سەر په‌رۆیه‌ک و هاته‌ده‌ره‌وه وتی مالتان ئاوابی و رووی کرده‌قایی چه‌وشه‌بۆ رۆیشتن. ئیمه‌ش ئەمه‌مان زۆر به‌لاوه سه‌یر بوو لیتمان پرسی: خاله‌ تۆ ئەمه‌چیت کرد و بۆج وات کرد؟

وتی: «برا بیژم چی؟ نه‌خۆشم چوومه‌لای ئەو چه‌کیمه‌ی دراوسیتان، موغایه‌نه‌ی کردم وتی بچۆ تۆزێ له‌ پيسايیه‌که‌ت پیرا تا ته‌حلیلی بکه‌م. منیش بیژم چی گووم نایه‌ هاتم به‌ په‌له ئەمه‌ی بۆ ئەبه‌م بزاتم دواچار چی ئیژی؟»

وتی: ئیمه‌ش وتما ده‌یجا باوکم ئەمه‌چۆن ئەبی؟ ئەو داوای هی خۆتی کردوه. ئەویش وتی: برا ئەمه‌ئێوه ئیژن چی؟ گوو هەر گووه‌ هی من وئ و هی یه‌کیکی تر وئ بۆ ئەو هەر خاسه. ئەمه‌ی وت به‌فرکان له‌ده‌ر گا دەرچوو به‌نیازی خۆی بۆ لای دوکتۆر.

له‌و ده‌شتی دزه‌بیه‌ کابرایه‌ک په‌له‌ سیلیکی هه‌بوو چوار پینج کار پینی فیر بوو بوون ئەچوون ئەیانخوارد. کابرا هەر دهری‌ئه‌کردن و ئەوان هەر ئەهاتنه‌وه. یه‌کێ له‌کاره‌کان په‌لێک بوو سه‌ری سپی بوو کابرا گه‌یشته‌ تینی راوی نان و کاره‌په‌له‌که‌ی گرت به‌دار هاته‌ ویزه‌ی و وتی: «هه‌ی سه‌گی سه‌گبابی له‌سه‌ی بوو! ئەوه‌ئەوان سه‌ریان ره‌شه‌و له‌ هه‌یج تی ناگه‌ن خۆ تۆ سه‌رت سپیه‌. ئاخ‌ر نایی تۆزێ شه‌رم له‌و مووه‌ سپیه‌ی سه‌رت بکه‌ی؟ ئەوا چه‌ند جاره‌ من دهرتان ده‌که‌م. له‌باتی ئەوه‌ تۆ پینان بریت ده‌حه‌بیه‌ ئیتر بانه‌چینه‌وه، که‌چی خۆت پینشیان ده‌که‌وی و ده‌بانه‌نیته‌وه. ده‌برۆ بیه‌خۆ لۆ خۆت.

- ره‌شید جه‌وده‌ت جارێک له‌و ولاتی به‌سه‌ره‌یه‌شه‌ویک له‌گه‌ل خانمیکه‌ی ئەو ناوه‌دا ئەبی، پاش ماوه‌یه‌ک به‌ده‌م گه‌مه‌و گالته‌وه‌ ده‌ستیک ئەدا له‌سکی خۆی و ئەلی: شووفی هرا بگنی. خانم پینی ئەلی: مه‌لی هرا بگنی بلێ هره‌ بگنی. ئەویش ئەلی: بۆچی وا بلیم؟ ئەلی: چونکه‌ بگن مۆنسه. ئەمیش هه‌یج ده‌نگ ناکا. پاش ماوه‌یه‌کی تر هەر به‌ده‌م گه‌مه‌و گالته‌و ده‌ستی ئەخاته‌ سه‌ر مه‌وزعی کاری خانم: هره‌ فرج. خانم ئەلی: مه‌لی هره‌ فرج بلێ هرا فرج. ئەلی: بۆچی؟ ئەلی: چونکه‌ فرج موزه‌که‌ره. ئیتر له‌ وه‌زیا نامینێ ئەلی: هه‌ی سه‌گی سه‌گبابی دیله‌سه‌گ! ئەو قوزه‌ پيسه‌ی تۆ که‌تا ئیسته‌جوار هه‌زار کیری خواردوو نیر بی و ئەم سه‌کی من به‌م پاک و پوختیه‌ می بی. ئەمه‌تا ئیسته‌ نه‌بووه‌ و نه‌بیستراوه. هه‌سته‌ بچۆ به‌و لاوه‌ له‌لام له‌ خۆت و له‌زمانیشت دا.

بە کراغای گەورک عەمری خوای کردبوو. کورپیکی هەبوو کورپە کە یان لە جیگای دانا بوو. ئەم کورپە زۆر جرت و فرت و هیچ بوو. شیت نەبوو بەلام وە کوو شیت و بوو. خزمەتکاریکی باوکی هەبوو کە پیاویکی زۆر ژیر و دانا بوو، هەموو جار نامۆزگاری کورپە کەمی ئەکرد کە وا جرت و فرت نەبێ و تۆزێ گران و سەنگین بێ بۆ ئەو خەلکە کە شەرمی لێ بکەن و شوین ناگردان کویر نەبیتەو. لە دوایی هەموو شتیکی کورپە هاتە قسە و وتی:

بابەلێ بابەلێ! بە خودای لووتە ی ئەحمەد شوخی^{۱۳} ببەستی بە گونمەو تازە گران و سەنگین نابم.

- ژینیک هەبوو لە قەشان شیت بوو بوو، خەلکی پێیان ئەوت کێرمان بە قوزت. ئەویش ئەیوت: جا تۆلە بایینە قوزم بە کێرتان.

- جاریک لە هەولێر منالە ناغاکان کابرایەکی کرمانج - کە سماییلی ناو بوو - ئەبێنە عەرەقی ئەدەنی. شەویک سەرخۆش ئەبێ، ئەمجا ئەچنەو لە قەلاتی ئەو شەو ئەنۆن. بە یانی کابرا کە هەلئەستی تینوی ئەبێ سەیر ئەکا شەربە یەک لە سەر بانە کە دانراو. دانیشتوو کانی قەلات هەر لە ئیوارەو شەربە ناو لە سەر ئەو بانە بەرزانە دانەنین تا بە یانی ئەبێ بە تەرزە. سماییل شەربە ناو کە ئەنێ بە سەرەو تەماشای ئەکا تا ئەو وەختە ئاوی سارد و بە لەزەتی وای نەخواردۆتەو ئەلێ:

ئای لەقونیتان بێم هەولێر بیان! هەنووکە زانییم کە لۆچی حەرەقتان دەخۆنەو.

- شیخ عەبدولرەحمان گێزایەو وەتی:

مەلا سالی کۆزە پانکەو مەلا سماییلی دیبەگەو چەند کە سیکی تر - کە یەکیک لەوانە مام عەزیز بوو - روژیک لە دیبەگە بەناو کۆلانیکا ئەرۆن. بەلای دیواریکا تی ئەپەرن دیوارە کە زۆر بەرز نابێ؛ بە حال سەریان لەو دیوی دیوارە کە دیار ئەبێ. دیوارە کەش دیواری حەوشە یەک ئەبێ. منالیک لەو دیوی دیوارە کەو هەر ئەگرێ و دایکە کە ی بۆی ژیر

ناکرپتهوه، مام عزیز سهر بهسهر دیواره که دا شور نه کاتهوه و به دایکی مناله که نه‌لی: دایکم نهو منالت بو نه‌ونده نه‌گری هه‌لبهت بسم اللهی لی نه‌کراوه.

ژنه‌ش چاوی له‌مه‌لا سالح و نه‌وان نه‌بوو وتی: برام بسم اللهی چی لی نه‌کراوه؟ منداله‌کانی ماموستا مه‌لا سمایل اعوزوبالله‌شیان لی کراوه، که‌چی ههر ده‌ست به‌ده‌می سه‌یدا نه‌که‌ن.

- له سوله‌یمانی له‌گه‌ره‌کی هۆلی، سالح ئاغا هه‌بوو. مزگه‌وتی گه‌ره‌که که تیکچوو بوو خه‌لکی گه‌ره‌که که نه‌یانویست چاکی که‌نه‌وه. نه‌چنه‌لای سالح ئاغا یینی نه‌لین: نه‌مانه‌وی مزگه‌وته که تیک‌بده‌ین و چاکی که‌ینه‌وه، جه‌نایبشت نه‌گه‌ر به‌شی خوتی تیخه‌ی زور خیرت نه‌گا. نه‌ویش نه‌لی:

من بو تیکدانه‌که‌ی چیتان نه‌وی نه‌تانه‌می، به‌لام بو چاک کردنه‌وه‌که‌ی یه‌ک پوول ناده‌م.

- حه‌سەن نه‌فه‌ندی هه‌بوو له‌سوله‌یمانی هه‌موو جار له‌دوعای پاش نوژی جه‌ماعه‌تا نه‌یوت: بیجگه له‌و ده‌دوانزه‌که‌سه‌ی که‌خۆم نه‌یانزانم فاتحه بو پو‌حیانه‌تی هه‌موو موسلمانان بیت.

- شیخ محه‌مه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

مه‌لا جه‌لالی مه‌لا حه‌سه‌نی ئابلاخ روژی که له‌بازار مریشکیکی زیندوو نه‌کری نه‌یخاته ژیر جوبه‌که‌ی و نه‌بیانه‌وه بو ماله‌وه. له ماله‌وه له‌بیری نه‌چی مریشکه که دانی، دانه‌نیشی و ههر به جوبه‌که‌یه‌وه‌خۆی نه‌خا به‌لادا و نه‌که‌وی به‌سهر مریشکه‌که‌دا. مریشک ده‌ست نه‌کا به‌قیژ و هۆر. مه‌لا جه‌لال نه‌ترسی و هه‌له‌سته‌تی و پائه‌کا نه‌لی:

خه‌لکینه بمگه‌نی ده‌عبایه‌ک له‌ژیر جوبه‌که‌مایه‌ خه‌ریکه بمخوا.

- ئالتوون نه‌فه‌ندی هه‌بوو له‌وسله‌یمانی، لیان پرسی ئالتوون نه‌فه‌ندی «و ما و الورد و الشجره‌ بده‌»؛ مه‌عنای چییه؟ نه‌ویش نه‌لی: نه‌و کوتره‌ی له‌سهر بده‌بالی لی په‌یدا نه‌بی و پاشان نه‌فری.

- شیخ به شیر نه ترووشی بوی گپرامه وه وتی:

له وولاته ناغا شره زوره. کابرایه کی بیتر، به ناویانگی ناغایه که وه نه چیت و شهوی نه بین به میوانی بو نه وه شتیکی بداتی. له گوی ناگردان دانه نیشن و حهیرانیکی بو نه لئ. ناغا نه لئ: مه پریکی بده نی. نه مجا خه زیمیک نه لئ. ناغا نه لئ: گایه کی بده نی.

به مجوره هه ره نه و گورانیه ک نه لئ و ناغاش هه ره بوی زیاد نه کا. هه تا به یانی روزه نه بیته وه. کابرا به یانی ئیتر نه یه وی پروا سه یر نه کا هیج دیار نییه. نه چینیته لای ناغا نه لئ: نه مه وی بچم بو لایه کی تر خه لاته که م بده ری با بروم. نه لئ: خه لاتی چی؟ نه لئ: نه وانیه که شه وی فه رموت. ناغاش نه لئ: تو چاکت وت و منیش چاکم وت. کابرا به هه ناسه ساردی ئیتر لئ نه دا نه روا.

- فهقی محهمه دی نانه وا هه بوو له پیاوه نانه وای خانه قای بیاره بوو. له ده مه ده می پیریدا شیخ علائه دینی بیاره ژنیکی بیوه ژنی بو هینا بوو.

له هاوینانا فهقی محهمه ده نه چوه سه ر ناوه که ی شیخ مووسا بو مه له کرد و وسل ده رکردن. که خوی نه ژه ند به ناوه که دا نه یوت: یاره بی به قوربانت بم شیخ علائه دین خوا عافوت بکا. زستانان که نه چوو مه له بکا کاتی که خوی له ناوه که هه لئه کیشا ئوی سارد و سه خته نه یوت: نیه تمه گووم خوارد. خوابنگری شیخ علائه دین بو په نی بیت دام.

- کابرایه ک له وولاتی دزه بیایه تیه ژنیکی هه بوو هه ره له گه ل هه ر شتیکی نه بوو کابرا به ژنه که ی نه وت بیلیم. ژنهش له بهر بیلیم بیلیمی میرده که ی زور نه سه له میه وه له وانه بوو پاشه لیشی وا دیار بوو پیس بوو. نه یوت: ببی و نه بی نه بی به شتیکی زانیسی بویه واهه موو جار وا نه لئ.

ئاخری وای لئ هات کوناوه جه رگ بوو. روژیک له وه زیا نه ما وتی: ده بیلی بزانم نه مه چیه هه ر نه لیت بیلیم؟ کابرا نه مجا وتی: ده سا وه للا نه یلیم نه منت بمرم.

نه مجا ژنه وتی: ده ک به زیاد نه بی نه مه بوو بو نه مه چه ند ساله منت پیوه کوشتوه نه مری نامری جارو جه حه نه م.

- تازه پاقلواو ماقلاوا داهاتبوو کابرایه کی جافی کوچهری جاریک له مالی مه حموو پاشادا خواردبووی زوری به لایه وه به له زهت بوو.

نم کابرایه نهچئ بؤ سوله‌یمانی سه‌یر نه‌کا وا له‌دوکانیک نه‌وه‌ی له دیواخانه‌که‌ی محموو پاشادا خواردوو‌یه هه‌یه‌و کابرایه‌کیش وشک له ناو دوکانه‌که به سه‌ریه‌وه راوه‌ستاوه. نه‌میش له به‌رانبه‌ریه‌وه هه‌ر نه‌وه‌ستی. سه‌یر نه‌کا کابرای ناو دوکان هیچ جووله‌ناکا، نه‌چئته‌پیشه‌وه بؤ‌ی. دوو په‌نجه‌روو به‌رووی هه‌ر دوو چاوی نه‌کاته‌وه. کابرا سه‌ری نه‌کیشئته‌وه دواوه نه‌لئ: نه‌وه بؤچ وانه‌که‌ی؟ نه‌لئ: برا نه‌وه بؤچی چاوت نه‌وینی؟ نه‌لئ: بؤچ نابینی. نه‌لئ: نه‌گه‌ر نه‌وینی نه‌وه بؤچی تیر و پری لی ناخوی؟

- پی کوربه‌کی جاف له‌عیل به‌جئ مابوو، له کاتی گه‌رانه‌وه‌یانا بؤ گه‌رمیان له‌شار باژیر له‌و بناری شووکن و باراوه‌دا ده‌وار هه‌لئه‌ده‌ن. تری پی گه‌یشتووه ماله‌که مرخ له ره‌زیک خؤش نه‌که‌ن. شه‌ویک نه‌چن چی به ره‌زه‌که‌وه‌یه لی نه‌که‌نه‌وه‌و نه‌یه‌تن بؤ نه‌وه سه‌بئنی بیخه‌نه‌سه‌ر پشتی گایه‌ک و بچن به ری خؤیانه‌وه.

له ده‌مه‌و هه‌تاوکه‌وتنا خاوه‌ن ره‌ز نه‌چئته‌سه‌ر ره‌ز ته‌ماشئا نه‌کا یه‌ک هه‌یشه‌ترئ چیه‌ه پئوه‌نه‌ماوه. ده‌نگی ده‌رو دراوسی نه‌کا نه‌لئ: غه‌واره له‌م شوینه‌دا نییه‌ ته‌نها نه‌و ماله‌ جافه‌ ته‌ریده‌یه نه‌بئ که‌یه‌ک دوو رۆژه‌ لیره‌دا خستوو‌یانه. نه‌م ئیشه‌ ئیشی نه‌وانه. ده‌ی بابچین. هه‌ر یه‌که په‌لاماری تیلایه‌ک نه‌ده‌ن و هه‌یرش نه‌به‌نه‌ سه‌ر ماله‌که. مالیش که‌سیان له عه‌ش‌ره‌ت لانییه. سه‌یر نه‌که‌ن نه‌و حه‌شاماته‌ که‌ هات ئیسته‌ هه‌ر به‌خواردن نه‌یانخۆن. چاریان نامئنی دئتن به‌ په‌له‌ باره‌ترئ به‌د‌ریژئ دایه‌ئین مه‌وجیک نه‌ده‌ن به‌سه‌ریا و نه‌که‌ونه‌ شین و شه‌پۆر به‌ده‌وریا و نه‌لئین:

تورش و شیرینه‌برا رۆ	مزر و شیرینه‌ برا رۆ
خاوه‌ن نه‌وینه‌برا رۆ	دؤشاو ره‌نگینه‌برا رۆ
باسوق سنجاقه‌برا رۆ	ده‌رمانی قورگه‌برا رۆ
جیگای حه‌و برای تو‌ برارۆ	ده‌نگت ده‌رنایه‌برا رۆ
وا ده‌وریان داگین برارۆ	شان هه‌لته‌کینه‌برا رۆ
بؤچی و ماتئ برارۆ	کاسه‌ی نه‌باتئ برا رۆ

ده‌سته‌ی تیلاو به‌ده‌ست که‌دین و نه‌زانن وا نه‌مانه‌کو‌ستیان که‌وتوووه‌ مردوو‌یان لی مردوو‌ه به‌ شوینه‌که‌ی خؤیانا نه‌گه‌رپئنه‌وه، نه‌لئین دزی ئیمه‌ نه‌مانه‌نین. پاش چوونی نه‌وان نه‌مانیش بار نه‌که‌ن و نه‌رۆن و هۆره‌تریش به‌بی قره‌له‌گه‌ل خؤیان نه‌به‌ن.

- حاجی مستەفای پاشایامملکی لە نەخۆشی مردنیا لەخەستەخانەی مەجیدیە بوو لەبەغدا. رۆژیک دەست ئەکا بەگریان و خورخور ئاو دێتەخوارووە بەچاویا. پیتی ئەلین: پاشا خوا شفات ئەداو دەرئەچی بۆچ وا بێ تاقتی ئەکە؟ ئەووەا نییە هەرکە نەخۆش بکەوێ بمری. ئەویش ئەلین:

ئەووە ئیووە ئەلین چی؟ من بۆ ئەووە ناگریم کە ئەمرم؛ ئەمرم بەگونی بارگیرتانەووە. بۆ ئەووە ئەگریم تا ئەو وەختە من، من بووم، ئەم ناسک و نازدارانە لە کوی بوون؟ ئیستە کە من هیچم پێنەماوە چۆن ئەم فریشتانە وەکوو پەپوولە بە دەورما ئەسوورپێنەووە! من بۆ ئەمە ئەگریم. (مەبەستی سیستەرەکان بوو).

- حەمەیی باجیاشی هەبوو تەلەقی خواردبوو سێ بەسێ کە جگەرە نەکیشتی. چەند سالیکی پێچوووبو بەم جۆرە مابوووە. هەر وەختەبوو رۆحی دەرچی بۆ جگەرە. لەبەر تەلەقەکەیی نەیتەتوانی جگەرە بکیشتی.

رۆژیک لە ناکاو خەبەریان بۆ هینا کە ژنەکەت مرد. ئەویش کە ئەم خەبەرەیی بیست بەبێ ئیختیار هەر هەستا و دەستی کرد بەسەما کردن و ئەبوت: ئۆخەیی ئۆخەیی جگەرەم بەنی، کاری خۆلایە جگەرەم بەنی. حەمەیی ئایشتی جگەرە بکیشتە بۆ سویندت خوارد جگەرە بکیشتە. ئەو گوووی خوارت نەبخۆیتەووە لە بەهەشتیشا نەیکەیتەووە.

- لەو کوردەوارییە باووە کە نوێژی جەژن کرا خەلکەکە ئەچن بۆ مالان بۆ جەژنەپیرۆزە. لە گوندی «شوێ» لەو ولاتی بانەییە پاش ئەووە جەماعەت نوێژی جەژن ئەکەن، مەلاکەیان پێشیان ئەکەووی و ئەچن بۆ مالهکان بۆ جەژنەپیرۆزە. کە ئەچنە هەر مالتیکیش شتیک هەر ئەخۆن، هی واشیان تیدا ئەبێ هیچ ناخوا. بەلام مەلا بەلایەووە «سوننەتە» لە هەموو مالهکان شت بخوا. وای لێ دێ ئیتر ناتوانی بە پێیان برۆا. کەریکی بۆ دینن سواری کەرە ئەبیت و پێش خەلکەکە ئەکەووی. ئەمەجا وای لێ دێ ئیتر ناتوانی داشبەزی. هەر بەسەر گویدرێزەکەووە پیرۆزبایی ئەکا. شتیکیان کە هینا هەر بەسەر کەرەکەووە پاروویەکی لێ ئەخوا و ئەلین بەزیادی کەن.

لە ئاخرا مالی پیرۆزینیک ئەمیننی ئەچن بۆ ئەویش، بەبێ دابەزین لەبەر دەرگاکی پیرۆزبایی ئەکا و ئەروا. جەماعەتیش بەشوینیەوون. لەوەش ئەکەووی هەر لەسەر کەرەکە شت بخوا. پیرۆزە دیت بەردەمی ئەگری و ئەلین: بەقوربانت بم! شیرەوامان هەیه ئەبێ بۆ پیرۆزی پاروویەک هەر بخۆیت. مەلاش ئەلین:

سەری کەرە کە بگێت نەو، شیرەوا سووکە.

- خالە پەجەب هەبوو لە سولەیمانی بەشەو درەنگ ئەچوووە بۆ مالهۆه. قاپی
 حەوشە کەیان هەر دوو دیواری ئەم لاو ئەو لای کە وتبوو. ئەو لەویوە نە ئەچوووە ژوورەو
 تەق و هۆر ئەیدا لە قاپی بەو درەنگ وەختە مال و منالی هەلئەساند بێن قاپی بۆ بکەنەو.
 دایکی شەویەک پینی ئەلی: هەتیو تۆ بۆ بەو دیوارە روخواوە دا نایە تە ژوورەو کە حوشتری
 بەبارە تەنگزەو پیا دیت؟ ئەم تەق و هۆرەت لە چییە؟ هەموو شەوی بەم نیو شەو ئەیمە
 هەلئەستینی و خەوت لی حەرام کردوین. ئەویش ئەلی:
 دایە وس! دەنگ مەکە! من بۆیە لێرەو دیمەو بە دز و نەزانی ئەیمە دەرگامان نییە. ئەگەر
 لەولاو ئەیمە ژوورەو ئەویش فێر ئەبی لەویوە دیت هەر شتی کمان هەیه ئەیدزی.

- گورگ لەو کوردەوارییە زۆر هەبوو زیانیکی زۆری بە مالات ئەگەیاندا. جا مەلای گوند
 ئەبەیتنا بە چەقۆیەک دەمی گورگی ئەبەست. ئەویش بەو جۆرە کە چەقۆیەکی ئەگرت بە
 دەستەو چەند ئایەت و دوغایەکی ئەخویند بەسەر چەقۆکەدا، فووی لی ئەکرد و پینکیەو
 ئەنووساند و ئەیدایە و دەست ئەو کەسە کە بۆی هێنا بوو ئەیوت: ببیەو لە مالهۆه داینی تا
 ئەو چەقۆ نە کەرتەو دەمی گورگە کە بەرە لا نابێ.
 مەلا فەتاحی گرتک هەبوو رۆژی پیرۆز نیک چەقۆیەکی لی وەر ئەگرت و بەمجۆرە
 خوارەو دەمی گورگی بۆ ئەبەستی.
 والشمس و فحاه، هەشت تۆ چین ها ها و لایخاف عقباها ها دایکم بگرە دەعباها
 گورگە نە کە ی بزناها بیکری و بیکە ی قوتاها.

- لە گوندی «گرددەسۆر» لە ولاتی هەولێر باو و بوو کە میتوان روویان ئەکرده ئەوی یەکی
 لە خەلکی گوندە کە بەسەرەنانی بۆ ئەو میتوانە دروست ئەکرد.
 رۆژیەک دەستە یەک لە گوندیکی ترەو لە گەل کوێخادا بە میتوانی چوونە گرددەسۆر. ئەو
 رۆژە مەلای گوندی وتی ئیمرۆ نۆبە ی منەو ئەبێن من نانیان بۆ دروست کەم. چوو مالهۆه
 رایسپارد. ئەهلی گرددەسۆریش وا پشەتە سوور بوون کە مەلانان دروست ئەکا.
 ئیوارە نوێزی شتیوان کرا لە مزگەوت میتوان هەموو بە مەلا فەتاحەو چوونەو بۆ مالهۆه.
 مەلا کە ئەچیتە ژوورەو سەیر ئەکا مەلاژن هیچی نە کردووە. مەلا فەتاح دیتەو دەرهو

لاقیکی ئەخاتە ئەم لای قاپیە کەو لاقیکی ئەخاتە ئەو لای ئەلی: کویخا چاریکی خۆتان بکەن مە لا ژن هیچی نە کردوو.

- شیخ ئەحمەدی نەقشبەندی بۆی گیرامەو و تی:

لەو ولاتی بالە کایەتیه لە گوندی «بیتواتە» مام تەها هەبوو هەر خەریکی ئیش و کاری لادئ بوو؛ وە کوو رەز و باخ و جووت و گا. ژنیکی هەبوو ئەویش خەریکی تووتن و مەر دۆشین و نان و هەویر بوو. هەموو عومریان بەم جۆرە پینکەو رابواردبوو.

رۆژیک مام تەها سەیری کرد و ژنە کە ی باریکی بار کردوو بە هەچە هەچە کە و تۆتە شویتنی. لینی پرسى ئافرەت ئەو بۆ کوئ ئەچی؟ و تی: وە لالا پیاو کە ئەچم بۆ سەر ئەو قسنەو ئەم بارەشی بەدیاری بۆ ئەبەم بە لکوو دوام بۆ بکا لە لای خوا کە بمکا بە پیاو. من ئەم عەزیه تە ی بەسەر شانمەو یە بۆم هەلناگیرئ. مام تەها تۆزئ پاما و تی:

ئافرەت واز بێنە لە کەلی شەیتان وەرە خوارەو. ژن بی و پیاو بی من تازە پیت فیر بوم هەر ئەتگیم.

- فەقئ محەمەدی هەمەو ئەند لە سەردەمی ئینگلیزه کانا بوو بوو بە مودیری ناحیه ی بازیان. رۆژیک عەولای سیتە بەسەر هەبوو، لەسەر ئیشینک هینابوویان بۆ لای فەقئ محەمەد. ئەویش حوکمی ئەدا بە حەو رۆژ حەپس. عەولا ئەلی: وە لالا فەقئ محەمەد حەپس نابم. ئەلی: چۆن حەپس نابی؟ مەحکەمە حوکمی کردوو بەسەر تا. ئەلی: هەزار مەحکەمە حوکمی کردبێ بەسەر ما حەپس نابم. فەقئ محەمەدیش ئەلی:

بچۆ دەرەو حەپس ئەبی، حەپس نابی چاوت دەر ئەهات خۆ بۆ من حەپس نابی. عەولا دیتە دەرەو لولوس و باریک ئەروا بەرئ خۆیەو.

- شیخ عومەر گیرایەو و تی:

برایم بەگی سەرو قامیش هەبوو رۆژیک بە ژنە کە ی ئەلی: گانیکم بەرئ بۆ هەر دوو کمان باشە.

ژنە ئەلی: بۆ تۆ باشە، چونکە خۆت رەحەت ئەکە ی. بەلام بۆ من هیچ باش نییە چونکە عەبیەو حەپس هەردوو کمان ئەچن.

برایم به‌گ‌ئەلئ: بۆچی عەبیە؟ ژنە ئەلئ: ئەی چۆن حەيامان ئەچن! ئەلئ: کەواتە هەبج. من نەمزانی عەبیە چۆن گووی وا ئەخۆم کەحەییای خۆم و خۆت بەرم.

- محەمە ئەمین عوسمان گێت پایەوہ وتی:

لەو سەرە ژنیک هەبوو بە هەرچۆر بوو مێردە پیرەکە ی خۆی هێتایە سەر ئەوہ کە گەمەو گالته‌یەک بکەن. کردیان پاشان ژنە کە ئاوی بۆ گەرم کرد ئەمجا ئاویکی زۆر گەرمی کرد بەسەرا و کابرا خۆی رانەگرت تریکی کەند. ئەمجا جامی ئاوی ساردی کرد بەسەرا ئەویش زۆر سارد بوو بەویش تریکی کەند. ئەمجا ژنە بۆ ئەوہ خۆی بشواتەوہ وتی:

بئ قەزا بی سەگباب چیت لئ بکەم؟ نەبەرگە ی سەرما ئەگری و نەبەرگە ی گەرما.

- «تازە خورماتوو» دیبە کە لە تەنیشت کەر کوو کەوہ. لەزەمانی عوسمانیەکانا لە سەردەمی غەزا غەزا کەدا «یوزباشی» یەکی ئەچیتە ئەوئ بەچەند زەقتیە یە کەوہ خەلکە کە کو ئەکاتەوہ و پێیان ئەلئ:

ئەوا غەزایەو بۆ ئیسلامە؛ سولتان ئەمری فەرمووہ هەموو موسلمانیک بچیت بۆ غەزا پێشی کافرەکان بگریت و هەموویان سەر بپرن. ئەمە بۆ بەرزبوونەوہ ی ئیسلام گەورەترین شتەو هەر کەسەش لە روژی قیامەتا تۆلە ی چاکە ی خۆی وەرئەگریتەوہ.

خەلکە کە هەموویان گوێیان لەم قەسە یە بوو، سنی چوارئ لە ریش سپیەکانیان وتیان: جەنابی یوزباشی دەر فەتمان بەدەرئ، سبەینئ ولامت ئەدەینەوہ. یوزباشی وتی: باشە. لەسبەینئدا ریش سپی و دەمراستەکان هەموو تەگبیریان کردە یەک و چوونەوہ بۆ لای یوزباشی و وتیان:

جەنابی یۆز باشی خۆت ئەزانی ئیستە وەختی حاسلات و کاسبی و دەغل و دان هەلگرتنە، ئیمە بۆمان رئ ناکەوئ بئین و بچین بۆ ئەو ولاتی کافرانە. بەشی خۆمانمان بۆ بنزین، ئیمە خۆمان لێرە بە ئامن و زامن سەریان ئەبپرن و بۆ متمانەش چەند کەسمان بەر ئەکەوئ بۆ سەر برین، ئەوەندە کەللە سەر ئەنیرینەوہ بۆ جەنابی سولتان.

- ئیمە لەگەل ئەو سەردەمە کور و کال بووین، عومەر یاسین هەبوو سەرتاش بوو لە بەغدا. دوکانە کە ی لە جادە ی رەشید بوو لە نزیک ی مزگەوتی حەیدەر خانەوہ. «سیمۆن» ی رەحمە تیش لەو بەر بوو.

ئەو سەردەمە پەسە تەختەکان لەسەر جادەى رەشید ئیشى دەکرد. لە «باب الشرحی» وە ئەهات بۆ کازمەین ئەچوو. یەکن لە جیگاگان کەتیا یا ئەووەستا زیاتر بەر دوکانەکەى عومەر بوو. لەوئ ئەووەستا و بانگی ئەکرد «کازم کازم» کریش بەچوار ببول بوو؛ وەیا بلیین بە عانەیک بوو.

ئیمەى کوروکال دانیشتبووین لە دوکانەکەى وەستا عومەر، پیاویکی خەلکی ئەو شارەزووڕە «مارف» ی ناو بوو بە هۆى بورهانی حامد بەگەوہ ئەویش لەوئ بوو. لەو لاوہ پاس، یەک بەشوین یەکا دیت و هەر یەکە بۆ خۆى بانگ ئەکا «کازم کازم». ئەوئەمان زانی مارف راپەرى و چوو یەقەى یەکن لەشاگردى ئۆتۆمۆبیلچیهکانى گرت و بەکوردى دەستى کرد بەجینودان پى و وتى:

ئاخر ئەوہ شیخولقادر - رۆحم وەقوروانى وئ! - بۆج گووى کردگە وەخۆیا؟ ئاخر ئەم کازم کازمە بوو وەچى وا تۆ هەر وەکوو زىقاو لە داگتە وەیەکا وەکازم کازم ئەو ناوہت هەراس کردگە؟

کابرای شاگردیش واقى ورم، نازانى ئەم چى ئەلئى. پاشان ئیمە چووین کابرامان هینایەوہ و پیمان وت: باوکم ئەوان رینگاکەیان وایە بۆ کازمەین ئەچن. ئەبى هەر بانگی ئەوئ بکن. لەو لاوہ کە گەرانیوہ ئیتر هەر بانگی شیخ عەبدولقادر ئەکەن. وتى: سا چوو زانم خۆ شیخولقادر - رۆحم وەقوروانى وئ! - لە باوہژن نەوگە.

- لەو سەرەکانى ژنان هەبوو. ژنان مەلەیان لئى ئەکرد. کابرایەکی «حەمەبۆر» ناو چوو بۆ سەرکانیەکە. ژنەکان رووت بوون، ئەویش لە ناکاو چوو بەسەریانا. ژنەکان شلەژان و کەوتتەپەلە. حەمەبۆر هەر بە نیازی بینینی ئەوان چوو بوو خۆى کردبوو بەکویر. بە تەقەتەقى گۆچان چووہ پێشیان. ژنەکان وتیان خۆ ئەوہ کویرە.

یەکیکیان بە رووتى هاتەبەردەمى حەمەبۆر و ویستى تاقى بکاتەوہ: دەستى خستەسەر سەرى خۆى و وتى ئەوہ ئەبینى؟ حەمەبۆر وتى نە. دەستى خستە سەرچاوى وتى ئەمە ئەبینى؟ وتى: نە. دەستى خستە سەر مەمكى وتى ئەوہ ئەبینى؟ وتى: نە. دەستى خستەسەر ناوکی وتى ئەوہ ئەبینى؟ وتى: نە. ئەمجا دەستى خستەسەر دوابراوہ کە وتى: ئەوہ ئەبینى؟ وتى: «جا ئەگەر ئەوہ نەبینم کەواتە کویری دنیاو قیامەتم».

رووداوه‌کانی رابردوو

- سالی ۱۹۵۶ رۆژی ۱۰/۸ ی ئەو ساله بوو من له مزگه‌وته شه‌ره‌کم بووم له‌به‌غدا. ده‌مه‌ده‌می نیوه‌رۆ بوو. ده‌وره‌ی مزگه‌وته‌که‌ پێ بوو له‌خه‌لک. ئەوه‌نده‌م زانی شیخ مه‌حموودی حه‌فید به‌ پێ‌پیلکه‌کانا سه‌رکه‌وت و سه‌ری کرد به‌ژووره‌که‌ی منا. ئەو شیخ مه‌حمووده‌ که‌ وه‌ختی خۆی ئەتوت شێره‌، لاواز و باریک بووبوو. هه‌ر ئەو نه‌خۆشیه‌ی بوو که‌له‌و ساله‌دا به‌ هۆیه‌وه‌ کۆچی دوایی کرد.

هه‌رمن و ئەو بووین له‌ژووره‌که‌دا. حه‌وشه‌و ده‌وری مزگه‌وت پێ بووبوو له‌خه‌لک؛ چونکه‌ شیخ مه‌حموود هاتۆته‌ ئەوی و ئەیانه‌وی چاویان پێ بکه‌وی.

ورده‌ورده‌ ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن و به‌ده‌رده‌دل کردن. فرمیسک به‌سه‌ر گۆناکانیا هاته‌ خواره‌وه‌ وتی: زابته‌کان و زۆرت له‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌لما بوون، هه‌موو خیانه‌تیان له‌گه‌ل کردم. فرمیسکیش به‌سه‌ر گۆنایا هه‌ر دیته‌خواره‌وه‌. له‌ گه‌رمه‌ی ئەو قسه‌کردنه‌یا ئەوه‌نده‌م زانی له‌گه‌ل ئەو بێ‌هه‌تیه‌شیا هه‌ستا و ناچه‌وانی ماچ کردم و وتی: رۆله‌ هومیدم به‌که‌س نه‌ماوه‌ به‌تۆ نه‌بێ. وتم: یا شیخ! ئەوه‌ چی ئەفه‌رمووی؟ من چیم، چ که‌سم چ پشت و عه‌شه‌ره‌تیکم هه‌یه‌؟ وتی: رۆله‌ تۆ قه‌لمت به‌ده‌سته‌وه‌یه‌، قه‌لم له‌شیر به‌برشته‌ره‌. ئەمه‌ی وت و هه‌ستا. وتم: یا شیخ! وه‌ختی نوێز هاتوه‌، نوێز ناکه‌ی لیڤه‌؟ وتی: به‌ری‌وه‌للا. ئیتر چوینه‌ خواره‌وه‌ نوێزمان کرد و ئەو رۆیشت؛ به‌لام له‌ به‌ر زۆری خه‌لک که‌ بۆ چاوپێکه‌وتنی شیخ مه‌حموود هاتبوون، زۆر به‌ زه‌حمه‌ت ده‌رباز بوو.

- سالی ۱۹۳۴بوو له‌و بناری چه‌قز و قایکه‌نده‌ خه‌لیکی سمایل عوزه‌یری خه‌ستبوویان. دنیا ره‌مه‌زان و زستان بوو. من ئەو ره‌مه‌زانه‌ له‌ مالی ده‌رویش سمایل بووم. له‌خه‌له‌که‌ جووته‌ گه‌مالیکی ناقولایان هه‌بوو نه‌مه‌ویرا ده‌ر چم ئەگه‌ر یه‌کیکم له‌گه‌ل نه‌بوایه‌؛ تا له‌گه‌ل سه‌گه‌کانا بووین به‌ده‌سته‌بیرا و ئەوان منیان ناسی، ئیتر من له‌وی نه‌مام. به‌شه‌وه‌ له‌دیواخانه‌که‌ی ده‌رویش سمایلا دانه‌نیشتین. کورپوکال کۆ ئەبوونه‌وه‌ له‌ هه‌موو ئاشیک لیمان ئەکرد.

کورپیکی خزمیان هه‌بوو ناوی عه‌له‌ بوو. ته‌مه‌نی له‌به‌ینی بیست و پینج تا بیست و هه‌شت سال ئەبوو. بالا به‌رزی باریکه‌له‌ی موو زه‌رد. که‌وا و سه‌لته‌ی له‌به‌را بوو، جامه‌دانه‌یه‌کی لool دابوو به‌ده‌ور سه‌ریه‌وه‌، پشتینیکی باریکی به‌ستبوو. کیسه‌ تووتینیکی چیتی درێژی

کردبوو به لای پشتینه که یا. قسه ی شهوانی کۆر به شی زۆری هەر هی ئه و بوو. باسی دزی خۆی ئه کرد. ژنانیش له و دیوی دیواخانه که وه دانیشتیوون. وتی:

شهویک ئه و بارانه و ره شه شهوه. چووم بۆ دزی بۆ دهوری بازیان. چوومه ئاواپی درگه زینه و سه گه ل لیم کۆ بوونه وه و کردیان به چه پو لوور. هه ندی نانم له گه ل خۆم برد بوو بۆیان، جار جار که رته نانیتکم بۆ فری ئه دان. ئه پلکان به نانه که وه من هه ندیک پیتش ئه که وتم، هه تا خۆم کوتایه پال دیواریک. سه گه ل دیسان لیم کۆ بوونه وه. دنیا پاش نیوه شه وه هینام به چوار چه نگو له دهستم کرد به رۆیشتن بۆ دیواری ئه و دیوی خانه که. قاچیکم کرد به کلک بۆ خۆم.

که گه یشته ئیره دهستی برد کیسه تووتنه که ی له لاقه دی کرده وه په ره یه کی به رماخه وه و تووتنی کرد به سه را و ئه یمالی به سه ر په نجه گه وه ریا بۆ ئه وه توند بیی. جگه ره ی پر کرد. کوانه که ناگری تیدا بوو نای به ناگره که وه. جگه ره داگیرسا و نای به لئویه وه، دهستیکی برد تۆزی کلا و جامه دانه که ی لار کرده وه بزه یه کی کرد و تیهه لچووه وه.

که چوومه پال دیواره که بولسکم له گه ل خۆم بردبوو دهستم کرد به که ندنه وه ی دیواره که له سه ر خۆم. (ژنان له و دیوه و پیاوان له م دیوه کش و مات هه موو له شیان بوو به گو ی بۆ قسه کانی عه له) ورده ورده کونم کرده دیواره که چوومه ژوره وه. دوو به رانی دابه سته ی لئ بوو دامنه پیتش خۆم و هاتمه ده ره وه. (بزه یه کی تری بۆ کرد) سه گه ل شویتم که وتنه وه، نانم بۆ هه لگر تبوون جار نا جار که رته نانیتکم بۆ فری ئه دان تا له ئاواپی ده رچووم. پیره به رانگه لم هینایه وه بۆ ماله وه. نه ختی له خوریه که یانم هه لپاچی، شاخه کانیانم به مۆره سان تۆزی ته نک کرده وه، له پاش چه ند رۆژی کاواریه ک هه بوو له سوله یمانی عه لی برزوویان پی ئه وت بیستبووی من دابه ستم لایه، ناردی پیم فرۆشتن وه په نجا روپییه. حساوی روپییه هه ر ماوو. ئه مه دزی له و سه رده مه دا به ئازایه تی و پیاوه تی ئه زانرا؛ ئیسته دزی بوو به عییه. دیاره هه ر رۆژی شتیکی له باو دایه.

- غه فووری حاجی سع ی نانه و له سوله یمانی ناردی بۆ رشته که له م ولاتی کورده وارییه گه لی پیاوی به نان و خوان و به خشنده هه بووه وتی:

باو کم بۆی گیتامه وه ئه ویش له دم باوکی خۆیه وه گیترا یه ته وه وتی: به و به ری ماله که ی خۆمانه وه ئه و دالانه ئه بینی. ئه وه مالی برایم پاشایه که به برایمی خویله به ناو بانگه. ئه م برایم پاشایه ناوی به دلنه رمی ده رکردبوو. زۆر ئاقل و له سه رخۆ بوو. ئازاری به که س

نه‌نگه‌یاند، هەر هه‌زاره‌ی قه‌وماویک بچوایه‌ته‌ماله‌که‌ی دلی نه‌شکاند و به‌دلی خۆی رازی نه‌کرد.

رۆژی برابم پاشا له‌مال هاته‌ده‌روه‌به‌ره‌و ژوور بووه‌وه. چهند خزمه‌تکار و ده‌ست و پتوه‌ندیکی له‌گه‌لا بوو. تووشی دوو کویر بوو ئه‌وان چاویان نه‌بوو؛ له‌بهر خۆیانه‌وه‌قسه‌یان نه‌کرد. یه‌کیکیان وتی: ئه‌م کافره‌ی کاکه‌یه‌به‌تۆ بلی شتی‌کمان بداتی؟ ئه‌وتیریشیان وتی: مه‌لعونه‌ی کافره‌ ئه‌لین: دلی باشه؛ باوه‌ر ناکه‌م به‌ده‌ستی خالی بگه‌رینه‌وه.

برابم پاشا گویی له‌م قسانه‌بوو، تیگه‌یشت که‌به‌و ئه‌لین. بیده‌نگ به‌ده‌ست و پتوه‌نده‌کانی وت بگه‌رینه‌وه. له‌پیش کویره‌کانا گه‌یشتنه‌وه‌ماله‌وه. به‌خزمه‌تچیه‌که‌ی وت له‌بهر ده‌رگا‌که‌راوه‌سته‌که‌کویره‌کان هاتن بیانته‌ژووره‌وه. که‌کویره‌کان هاتن ده‌ستی گرتن و بردنیه‌دیواخان بۆ لای برابم پاشا. برابم پاشا به‌خیراتیکی گه‌رم و گوری کردن و وتی ئه‌مریکتان هه‌یه؟

وتیان پاشام! خوا راوه‌ستاوت کات! کویرین هاتووین خه‌رجیه‌کمان بده‌یتی، دوعای خیرت بۆ ئه‌که‌ین خوا موه‌فه‌قت بکات. پاشا وتی: ئه‌وه له‌ریگادا چیتان ئه‌وت بۆم بگه‌رینه‌وه‌به‌به‌شتان ناکه‌م. وتیان پاشا چیمان ئه‌وت. هەر دوعای خیرمان بۆ نه‌کردی. پاشا وتی: من ئه‌مانه‌نازانم قسه‌یه‌کتان کردووه‌ئه‌به‌ی بۆم بگه‌رینه‌وه؛ به‌راستی بۆم بگه‌رینه‌وه. هه‌یج درۆ و ده‌له‌سه‌ی تیدا مه‌که‌ن. ئه‌وانیش ناچار بوون وتیان پاشا بۆت ئه‌گه‌رینه‌وه، به‌لام با دیواخانه‌که‌ت چۆل بین. وتی: من ئه‌مه‌وی تا دیواخان چۆل نه‌بووه‌بۆم بگه‌رینه‌وه. با ئه‌م مجلسه‌ش گوێیان لی بین. حافزه‌کان سه‌یریان کرد عیلاج نییه‌وتیان یه‌کیکمان وتان: ئه‌م کافره‌ی کاکه‌یه‌به‌تۆ بلی شتی‌کمان بداتی؟ ئه‌ویکه‌شمان وتی: مه‌لعونه‌ کافره‌ ئه‌لین دلی باشه، باوه‌ر ناکه‌م به‌ده‌ستی خالی بگه‌رینه‌وه.

پاشا وتی: من هەر ئه‌مه‌م ئه‌وی. ئیسته‌ئپتوه‌چیتان ئه‌وی؟ وتیان پاشا که‌نیش وای لیهات یه‌کنی باری چه‌لتوو‌کمان بده‌ری. پاشا بانگی کرد یه‌کنی سێ بار چه‌لتوو‌ک و سێ هۆقه‌رۆنیان دانئ و وتی بۆشیا‌ن به‌رنه‌ماله‌وه. هەر یه‌که‌ده‌مه‌جیدی‌ش دانئ.

- سلیمانی همه‌جانی روغزایی له‌بنه‌ماله‌ی به‌گزه‌ی جاف نه‌بوو، به‌لکوو له‌کوێخاکانی جاف بوو. به‌لام ده‌مار و پیاوه‌تیه‌که‌ی شانی دابوو له‌شانی هه‌موو به‌گزه‌یه‌کی ئه‌و سه‌رده‌مه‌.

ئەوێ من بېنېم لە ۱۹۲۸دا لە کۆیستانی بناری بانە دەواریکی دوانزە هەستوونی هەلدا بوو. رەوهماین و مالانی بەدەرەووە بوو. دوو کۆری جوانکەلە ی هەبوو تازەبێ ئەگە یشتن، هێشتا خەتیان نەدابوو. یەکیکیان حەمەسدیقی ناو بوو. هەر یەکە سێ تیریکی ئێرانیان بەدەستەووەبوو؛ هەر یەکە ماینیکی بە رەختیان هەبوو سواری ئەبوون.

ئەو رۆژە خەبەریان هێنا کە مەتحتەتی برای خێزانەکە ی لەگەرمیان کۆژراوێ. بوو بەقیامەت و شین و شەپۆر؛ هەرچی هۆبە ی جاف هەبوو لەو ولاتە کۆ بوونەوێ.

سلیمان خان چەند گوندیکی وەکوو قارەوا، دەرەشێخان و ماسێری لەو ولاتە کۆریوو هاتوو چووی گەرمیانی کەمتر ئەکردهوێ. بە زستانان ئەچووێ خانووی گوندو بە هاونان ئەچووێ دەرەووە. پیاویکی هەتا بلێت تەرپۆش و قسە ی دانەدانە ی ئەکرد. هیچ خۆتندەواری نەبوو، قسەرەوا بوو لەو ولاتەدا.

ئەم کارەساتە ی دواوەخۆم بیستبووم، وەحەسەن بەگی جافیش بۆی گێرامەووەتی:

رەزاشا تازە بووبوو بەشای ئێران. هەج بەگژادەو ئاغەواتی ئەو ولاتی کوردەواریبە هەبوو کۆی کردبوونەوێ بۆ ئەو قسەیان لەگەل بکاو رووی دلێان لە پاش ئەحمەدشا بکاتەخۆی. هەموو بەگژادەو ئاغەوات بە ئەو پەری ریک و پێکیهوە خۆیان ریکخستبوو و ئەو تەدارەک و جلوبەرگە ی کە شایانی دیدەنی رەزاشا بێ لەبەریان کردووە. سلیمان خانیش یەکیکە لەوانە. بەگژادەو پیاوی گەورە ی ئەو ولاتە لە دەشتیکی پاندا رێزیان بەستووە. رەزاشا بە بەردەمیانا ئەروا و چاک و چۆنیان لەگەلا ئەکا.

رەزاشا هەندێ ئەشرەفی زیرینی بەناوی خۆیهوێ دەرشتوێ. ئەشرەفیەکان وان لەناو سینیەکی زیودا. یاوەرەکە ی بەسەر دەستیەوێهەو بە شوینیەوێ. رەزاشا ئەگاتە بەردەمی هەر ئاغەیک دەست ئەبا یەکی ئەو ئەشرەفیانە هەلئەگرن و ئەیدا بەئاغەکە. لێرەدا مەبەست ئەوێهە کە لوتفی شاهانە ی بەرانبەر بەو سەرۆکانە؛ ئەوێهە ئەشرەفیەکە.

ئەگاتەبەردەمی سلیمان خان کە ئەویش لە سەرەکەدا راوێستاوێ. رەزاشا دەست ئەبا ئەشرەفیەک هەلئەگرن، سلیمان خانیش دەستی راگرتوێ ئەیهوێ بیخاتە ناو دەستیەوێ، ئەشرەفی دانەکوێتە سەر ئەرز و ناکەوێتە ناو دەستی سلیمان خانەوێ. رەزاشا چاوەرپێ ئەوێ ئەکا کە سلیمان خان دانەکوێتەوێ ئەشرەفیەکە هەلگرتەوێ. سلیمان خان بیزی نایەنی دانەکوێتەوێ. ئەوا نزیکی دووسەد بەگژادەش لەو ناوێدا ریزیان بەستووە. رەزاشا توژی رانەوێستێ سەر ئەکا سلیمان خان ئەشرەفیەکە هەلناگرتەوێ. ئەویش ئەکوێتە تەقەوێدەست ئەبا ئەشرەفیەکی تر هەلئەگرن و ئەبخاتە دەستی سلیمان خانەوێ لەسەر ئیشی

خوی ئه‌رواو ده‌ست ئه‌کاته‌وه به‌گه‌ران به‌بهرده‌می ریزه‌که‌دا. عالمه‌که‌ش هه‌موو چاویان له‌مه‌یه.

له‌پاشا له‌سلیمان خانیان پرسى بۆچ دانه‌نه‌وینه‌وه، مهرحه‌مه‌تى شاهانه هه‌ل‌گه‌ریته‌وه که ره‌زا شایش له‌بهر ده‌متا وه‌ستا بوو؟ وتی: نه‌فسى خۆم فره‌وه به‌رزتر ئه‌زانم له‌وه‌که دانه‌ومه‌وه بۆ مهرحه‌مه‌تى شاهانه.

سلیمان خان پیاویکی نه‌خوینده‌وار بوو. به‌لام له‌قسه‌کردنا جووره‌گوزارشتیکی سه‌یر سه‌یری هه‌بوو. حه‌سه‌ن به‌گ وتی: سه‌عی به‌گی قه‌دریه‌گی باده‌لان گه‌یراه‌یه‌وه که ئه‌مه‌چهند دانه‌یه‌که له‌قسه‌کانی سلیمان خان:

له‌بۆته‌ی ئه‌یجمالدا سه‌ده‌ده‌لباب کریاگه‌.

ئا کوره‌کاورا وه‌عه‌زمه‌وه.

قول رووت له‌سه‌ردا، زه‌ له‌زیردا.

ده‌ک خوا بوئ وه‌خوای ئه‌مانه‌.

رشته‌ی ئه‌یختیار مه‌ده‌وه‌ده‌س که‌سه‌وه‌.

هه‌یمه‌ فه‌ریکه‌ قوێخای شلێر نین.

یا مه‌رقه‌ده‌که‌ی کاکه‌حه‌مه‌د.

ئاها برا که‌س له‌فه‌ره‌زیکدا سدق و سیاقه‌تى بوئ.

لاله‌ برۆ، غارده‌ ده‌قه‌یدی مال مه‌وه، کاورا بیده‌وه‌هه‌ر خه‌لاس وی.

چه‌رخ فه‌له‌ک بنالێنی گه‌ره‌ک سه‌وز و سوور له‌سه‌ری ده‌ره‌جیت مانگت ئه‌که‌م.

- ئه‌وره‌حمانا‌غای ئه‌حمه‌د ئا‌غا له‌سوله‌یمانی پیاویکی خاوه‌ن ملک و دیهات بوو، له‌زۆرتر گونده‌کانیا له‌بهر ئه‌وه‌ ئاوو به‌راویان زۆر بوو، مه‌رزه‌ئه‌کرا. سالیکی برنجیکی زۆر زۆری بۆ هات. پێش ئه‌وه‌ برنج بێته‌ به‌ره‌م هه‌مووی فرۆشت. فرۆشته‌که‌ش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌بوو به‌قسه‌؛ قسه‌ی دا که‌ فرۆشتنی، ئه‌گه‌ینا پاره‌ی وه‌رنه‌گرتبوو.

برنج لووتی به‌رز کرده‌وه‌وه‌ سه‌ر که‌وت. رۆژ به‌رۆژ هه‌ر گراتر ئه‌بوو. ئه‌و ساله‌جگه‌ له‌برنجه‌که‌ی ئه‌وه‌ هه‌چ مه‌رزوه‌ برنجیک له‌ولاتی سوله‌یمانی هه‌بوو هه‌مووی نه‌هاتی رووی تێکرد. عه‌لاف و برنجکێ هه‌موو روویان کرده‌ ئه‌وره‌حمانا‌غا بۆ کڕین. ئه‌ویش هه‌ر ئه‌یوت برنجم فرۆشتوه‌؛ برنج سێ قات و چوار قات سه‌رکه‌وت.

ئەمجا لە ولاتی كەركووك و موسلەوہ ئەھاتن بۆ لای. ئەویش ھەر ئەیوت بىرنجىم فرۆشتووہ. تىجارەكان لایان وا بوو كە ئەورە حماناغا بۆیە بىرنجەكەیان ناداتى بەتەمای زیاترە. ئەچوون تىكاكارىيان ئەھینا كە بىرنجەكەیان پى بفرۆشى. ئەوانىش ئەیانوت بەكىت فرۆشتووہ تا بچىن لەوى بکړین. ئەویش نەيشەوت. بىرنجىش رۆژبەرۆژ لەسەر كەوتتە، ئەیانوت ئاغا فرۆشتووہ فرۆشتووہ، ئىسنە بىرنج تا شەش قات سەر كەوتوہ، وە ھىشتا نەشتاوە بە كرىارەكە، پارەشەت ھەر وەرنەگرتووہ، ئەمە شەش قات پارەى بىرنج شتىك بدە بەكەبراى كرىار زۆر مەمنوونىشت ئەبى. خۆ ئەو ھىشتا پوولىكى نەداوہ بە تۆ. وە بىرنجىش ھىشتا نەھاتتوہ بەرھەم تا تۆ بلىت شتىكى تىدايە.

بىرنجىرى ھەموو لایەك بەتەواوى ئەورە حماناغايان وەرەز كردو ھەيشيان پى تال كرد. لەئاخرا وتى: ئەوہ ئىوہ ئەلین چى؟ من بىرنجىم فرۆشتووہ، خۆ شەرەفم نەفرۆشتووہ. ھەمووم داوہ بە مەلا ھەسەنى عەلاف بچن لەوى بکړن.

- حاجى مەلا سالىكى ھەوليرى ھەبوو پىاوىكى دەولەمەند و بەدەسەلات بوو. رۆژىك لە كۆلانیکا روپپەيەكى لى ون ئەبى زۆر بۆى ئەگەرئى نايدۆزىتەوہ. ھەوت ھەشت منال كۆ ئەكاتوہ پىيان ئەلنى بگەرین بۆ ئەو روپپەيە، ھەر كەس دىوہ دوو روپپەي ئەدەمى. منالان ئەگەرین يەكىيان ئەبىننیتەوہ، ئەيداتەوہ بەحاجى مەلا سالىح. ئەویش لىنى وەرئەگرتى و ئەيخاتە باخەلى، دەست ئەبا دوو روپپە ئەدا بەمنالەكەو لىك جىيا ئەبنەوہ. لىيان پرسى حاجى مەلا تۆ ئەمە چى بوو كردت، دوو روپپەت دا بەرووپپەيەك؟ وتى:

من مەبەستم روپپەكە نەبوو، بەلام تا من ماوم ھەر جار بگەيشتەمە ئەو شوپنە بە دلما ئەھات كەمن روپپەيەكەم لەو شوپنەدا ون كردووہ؛ چاوىكم بۆ ئەگىرا. ئىسنە خۆم لەوہ رزگار كرد.

- لەسەردەمى خۆيا رابواردنى مانگى رەمەزان لە سولەيمانى جۆرە رابواردنىك بوو. رادىق و ئەم لاو ئەولا ھىچ نەبوو. يەكىك لەو رابواردنە ئەوہ بوو لەسالانى ۱۹۳۰ بەدواوہ تا رادىق داھات.

مەلا مستەفای حاجى مەلا رەسوول لە مزگەوتەكەى خۆيا (مزگەوتى باشچاوەش) لەپاش ئەوہكە ھەر كەسە لە مالى خۆيا بەربانگى ئەكردوہ، ئەھات بۆ مزگەوت. نوێرى تەراوىح بە جەماعەت ئەكرا، لەھوجرەكەدا سەماوەر تى ئەخرا و خەلك ئەچوونە ئەوى

دائەنیشتن. له دەرەووی گەرەکیش هەر ئەهاتن. مەلا مستەفا دەستی ئەکرد بەخویندەووی «فتوحاتی شام» رستەرستە عەرەببەکی ئەخویندەووە هەر خیرا ئەیکرد بەکوردی؛ تامو لەزەتینکی تری ئەدایە.

هەر کەسیک شەویک بەهاتایە ئیتر دلی ئەهات بەجی بیلنی. کە ئەگەیشته شوینی شەرو سەرکەوتنی ئەسحابەیک دەنگی «هەیی باوکم هەیی مالم» لەخەلکەووە بەرز ئەبوووە. هەر لەبەینی ماوێه کدا ئەووستا پشوویەکی ئەدا و ئەیوت: عەولخالق چا تیکە. شەکر و چاش خەلکەکە ئەیانەینا. ئەگەر هەر شەوی ئەبواوە مەلامستەفا خۆی ئەینارد ئەیانەینا. برابم خان ئەو سەردەمە هەرەتی بوو، کە ئەهات دائەنیشتن، ئەیوت ئا بچن دەکەللەشەکر و هۆقەیه چا بێنن. بەم جۆرە رایانەبوارد هەتا پارشیو. کە سەلای پارشیو ئەکرا هەرکەسە ئەچوووە بو مالی خۆی.

مەلا توفیقی عەتار ماله‌کەیان لە تەنیشتی مزگوتەکەووە بوو. ئەویش لەماله‌کەیی خۆیا ئەم کۆرەیی پینکەووە ئەنا. ژووڕەکان هەموو پیر ئەبوون، چایەکی بو دائەنا، بەین بەینیش چا ئەگێرا بەعالمەکەدا. مەسره‌فی شەکر و چا و جگەرە هەمووی لەسەر خۆی بوو. ئەویش هەر فتوحاتی واقدی ئەخویندەووە. جارجاریش غەزای بەدر و حونەینی ئەخویندەووە. ئەو تا پارشیو دانەئەنشیت؛ بەحسابی ئیمڕۆ ئەبوو بەسەعات دەو یانزە دوایی پێ ئەهیناوە خەلکەکە هەلئەستان. ئەوی هەووسێ بوایەو خەوی ئەهاتایە کە لەوئ هەلئەستا ئەچوووە کۆرەکە مەلا مستەفاو؛ چونکە ئەو گەرم بوو تا پارشیو.

- شیخ محەمەد ئەمینی میرانی بۆی گێرامەووە وتی:

«ناوہ کار»^{۱۴} یک لەسنەبوو حەمالی ناو بوو. ئەو حەمالییه هەموو جار «گا» بەکی خستۆتە ناو ناوہکەیی بە پەیزەیسێ چل پلەکانەدا سەری خستووە بۆ ئەومی دووہەم سەربان. ئەم ئیشی کە ئەکرد لەدوای تەواو بوون و لێ بوونەووە بوو لە سواغی سەر بانەکە. ئەو جۆرەخانوانە هی ئەعیان و پیاوہگەرەکانی سنە بوو.

۱۴- ناوہەفریکی درێژکارەو قوولە لە تەختەدروستکاروہ. بئەکی تەخت و تەسکترە، هەتا دیت بەلای لیواری سەرەوہ فراوانتر ئەبیتتەوہ. لباد و لۆکە کوتراوہو دراواوہ بە بئەکیەوہ. بئەکی وەنەبێ قوول بێ وەکوو دۆلکە بەلکوو دریز و بانە (واتە: مستطیل). ئەو کەسەش کە ئەم ناوہیە هەلئەگرێ بێ ئەلین: ناوہ‌کار.

که لینی ئەبوونەوه گای ئەبردەسەر بان ئەوانیش خەلاتیان ئەکرد. ئەمجا هەر بەشوینەکە‌ی خۆیا گایەکە‌ی ئەخستەناو ناوەکە‌ی و ئەبەیتناوە خوارەوه. ئەو ئاخەر رۆژە که ئەم نیشە ئەبوو هەموو عالمی سنە ئەچوون بۆ سەیری ئەو دیمەنە.

جاریک یەکنی لەشازادەکانی ئێران ئەچیتە سنە؛ دوور نییە فەرامیرزا بووبیت. ئەم باسە‌ی بۆ ئەگێرنەوه که پیاویک لێرەدا هەیه گای ئەباتە سەربان. ئەنێری بەشوینیا ئەبەیتن پیتی ئەلی: تۆ شتی وا ئەکە‌ی؟ ئەلی: بەلی. ئەلی: بیینم. ئەویش ناوەکە‌ی دینی لە گەل گاکە‌یا ئەیخاتە ناویەوهو سەری ئەخا بۆ سەربانی دەرمان. شازادە ئەمە‌ی بەلاوه سەیر ئەبێ، خەلاتیکی باشی ئەکاو پیتی ئەلی: پیم بلێ تۆ چۆن ئەمە ئەکە‌ی؟

ئەلی: شاھم ئەم گایەکه تۆ بەم گەورە‌ییە ئەبیینی، گۆیرەکه‌یەکی بچووک بوو. ئەو رۆژە که لە دایک بوو خستە ناو ئەم ناوە‌یه بردمە سەربان و هینامە‌خوارەوه. لەو رۆژەوه هەتا ئێستە بوو بەم گایە هەموو رۆژیک رۆژ بوارم نەکردووە بردوومەتە سەربان و هینامە‌تەوه خوارەوه. یەکەم رۆژ که ئەمە‌گۆیرەکه بوو چۆن بوو هەستم بەقورسایێ نەکردوووە ئێستەش هەر وامە.

شازادە ئافەرینیکی تەواوی ئەکا و ئەلی: چاک کردن لە زۆر کردنە.

- حسابی بکە لە ۱۹۴۰ هەتا ۱۹۵۰، که سالی کۆچی حاجی توفیقی پیرەمێرد بوو، هەموو سالی من لە ۲۲ی ئاغستۆسەوه لە بەغدا دەرئەچووم روو کوردەواری بۆ ئاخری ئەیلوول ئەگەرامەوه.

لەو گەشتە‌ما شوینی هەرەزۆرم سوله‌یمانی بوو. که ئەچوومەوه سوله‌یمانی ئەوه لە لای پیرەمێرد بووم. قسە لێرەدا که رابواردنی ئەو وەختە‌ی سوله‌یمانی چۆن بوو.

پیرەمێرد ماله‌کە‌ی لە تەنیشت مە‌کینە‌ی کارە‌با کۆنە‌کە‌وه بوو، بە‌لای مزگە‌وتی هەمزագاوه. چاپخانه‌کە‌ش هەر لەو ماله‌دا بوو. لای ژووروی بە‌ره‌یوان کە‌له‌گی بوو لای خوارووی مە‌وبەق و ژووروی تر بوو. خەلیل قوبولی و بامیە‌کە‌ی بۆ دروست ئە‌کردین. لای راست ژووروی چاپخانه‌کە‌ بوو. عەلی و ئەحمەد خەریکی چاپخانه‌کە‌ بوون. لای چەپ باغچە‌بوو. حەوزە‌کە‌ش لە‌ناو‌ه‌راستی حەوشە‌کە‌دا بوو.

بە‌شە‌وان ئە‌ربابی زە‌وق و ئە‌دەب کۆ ئە‌بوونە‌وه، واتنی ئە‌گە‌یشتم زیاتری لە‌بەر من بوو. پیرەمێرد شووتی ئە‌خستە‌ناو حەوزە‌کە‌و بە‌چوار دە‌وری حەوزە‌کە‌دا میوه‌ی تری و هە‌نجیرو

هه‌لۆژهی دانه‌نا. گلۆپی کاره‌باش به‌سه‌ریه‌وه دیمه‌نیکی تری هه‌بوو. ده‌نگی مه‌کینه‌ی کاره‌باکه‌ش له‌ده‌نگی چه‌قنه‌ی ئاش ئه‌چوو.

ئه‌ریاب کۆ ئه‌بوونه‌وه: جه‌میل ئه‌فهن‌دی، جه‌لال ئه‌فهن‌دی، سه‌ی فه‌تحو‌للا، حاجی مسته‌فا، ره‌مزی ئه‌فهن‌دی، مه‌لا ماره‌ف، ئه‌مانه‌ بی‌جگه‌ له‌ جه‌لال ئه‌فهن‌دی خه‌ریکی یاری ئه‌بوون. ئه‌و په‌ری یاریه‌که‌ش تا دینه‌ر و نیویک بوو. ئه‌وانه‌ کۆریک بوون.

له‌م لاوه‌ له‌بهر به‌ر هه‌یوانه‌که‌ کۆری ئه‌ده‌ب و شعر بوو. جه‌لال ئه‌فهن‌دی زۆر جار مه‌لا مه‌حموودی بی‌خۆد، مه‌لا مسته‌فای سه‌فه‌وت، نه‌جمه‌دین مه‌لا، هه‌ندئ جار شیخ مه‌مه‌دی خال به‌خۆی و براکانی و ده‌سته‌ی خۆیه‌وه ئه‌هاتن. فایق هۆشیار که‌ئو سه‌رده‌مه‌ له‌ حقوق بوو به‌ هاوینه‌ن ئه‌هاته‌وه. منیش له‌ناو ئه‌م ده‌سته‌یه‌دا بووم. نووری عه‌لی ئه‌جزاچیش هه‌ر ئه‌هات؛ ئه‌و زیاتر له‌ قسه‌کانی ره‌زابه‌گی بۆ ئه‌گێرامه‌وه.

کۆریکی تر له‌و لاوه‌ له‌ مه‌لا ئه‌حمه‌د دیلان و حمه‌می به‌کر و هه‌ندئ جاریش ره‌شۆل به‌ده‌نگه‌ مه‌لانکه‌یه‌که‌یان و به‌نه‌وای «ئای ئای» نه‌وه‌ک دانیشتوه‌وه‌کان، به‌لکوو دارو گوله‌کانیشیان ئه‌خسته‌ جووله‌. پیره‌مێردیش خۆی به‌سه‌ر ئه‌م کۆرانه‌دا ئه‌سوورایه‌وه؛ له‌گه‌ل هه‌موویانا هاوبه‌شی ئه‌کرد ته‌نیا له‌گه‌ل گوینده‌کانا نه‌بن، چونکه‌ ده‌نگی خۆش نه‌بوو. ره‌مزی ئه‌فهن‌دیش گه‌لئ جار یاریه‌که‌ی به‌جئ ئه‌هیشته‌ و له‌گه‌ل ئه‌ریابه‌کانیا تیکه‌لاوی کۆر ئه‌بوون و چه‌ند به‌ده‌می خۆش بوو که‌ ئه‌یوت: «خاله‌ ناوی ناوم سلطان الشعرا». مه‌به‌ستی به‌ خاله‌ پیره‌مێرد بوو. خه‌لیلیش به‌ین به‌ین چای ئه‌هینا و میوه‌ی دانه‌نا.

وه‌ختی وا ئه‌بوو خاله‌ ئه‌یدۆران؛ چونکه‌ یاری ئه‌هه‌زانی. دۆرانه‌که‌ش وه‌کوو وتم ئه‌و په‌ری دینه‌ر و نیویک بوو. هه‌له‌سه‌تا به‌گۆچانه‌که‌ی ده‌ری ئه‌کردن ئه‌یوت: ته‌ماشای که‌ دینه‌ر شووتی و میوه‌که‌شم ئه‌خۆن و پاره‌که‌شم لئ ئه‌به‌نه‌وه. بۆ سه‌به‌ی شه‌وئ ئه‌و ده‌سته‌یه‌ نه‌هاته‌وه، نه‌هاته‌وه‌یان له‌بهر خۆعه‌زیز کردنیان بوو؛ نه‌وه‌ک له‌بهر ده‌رکردنه‌که‌. چونکه‌ ئه‌یانزانی ده‌رکردنه‌که‌ هه‌یج قه‌یمه‌تی نییه‌. ئه‌مجا بۆ روژی دوا‌یتر خاله‌ به‌ ته‌له‌فون و به‌خۆی ناشتی ئه‌کردنه‌وه‌و ئه‌یه‌تانه‌وه. منیش ئه‌موت خاله‌ بۆچ بانگیان ئه‌که‌یه‌وه؟ ئه‌یوت با جه‌میل فیزی مالان نه‌ییت.

به‌مجۆرانه‌ ئه‌م کۆرانه‌ رایانه‌ته‌بوارد. تا شه‌و دره‌نگ ئه‌بوو ئه‌مجا بلاوه‌یان لئ ئه‌کرد. ئه‌ماینه‌وه‌ من و ئه‌و. دانه‌نیشت داستانی کۆن و قسه‌ی رابوردووی بۆ ئه‌گێرامه‌وه‌ تا من خه‌وم ئه‌هات. یاش ئه‌وه‌ ئه‌چوو ده‌ستتۆزیکی ئه‌شۆرد. هه‌ندئ قورئانی ئه‌خویند. دوو رکات

نویژی ئەکرد دواى ئەوه خەریکی نووسینی سەر مەقالەو نووسینی پەندى پێشینیان بەشەر بۆ رۆژنامەکەى ژین [ئەبوو].

ئەمەنموانەیک بوو لەرابوردنی ئەو سەى سولەیمانى.

- ئەوا ئینگلیز ئیحتلالی عێراقى کردووە. مێجەرسۆن لەسولەیمانى تۆز ئەکا. زەبرو زەنگیکى وا ئەنویتی هەر نەبیتهووە. فەرمانى دەرکردووە کە بە هەر شوپینیکا ئەو برۆا ئەبێ خەلکە کە هەموو راوەستن و نەرۆن تا ئەو ئەپروا. ئەگەر بەناو بازارا تێپەرى ئەبێ دوکاندارەکان بەرزەبێ هەموو راوەستن.

مەلا عەلى مەلکەندى هەموو رۆژى لە مالهووە ئەهات. دوکانەکەى لەخوار مزگەوتەکەى ناو بازارەووە بوو، ئەچوو لەوئ دانهنیشت مۆرى هەلئەکەند.

رۆژیک مێجەرسۆن ئەیهوئ بچى بۆ ناو بازار، لەسەرا دەرئەچیت و راست سەرەو خوار ئەبیتهووە بۆ ناوەراستى بازارەکە. بەبەر هەر دوکانیکا ئەپروا خاوەن دوکان بەرزەبێ راست ئەبیتهووە. بەو جۆرە ئەپروا تا ئەگاتەبەر دوکانەکەى مەلاعەلى. سەیر ئەکا مەلا عەلى قورئانیک لەو لایەووە مۆریکیش بەدەستیهووە هەلیئەکەنى؛ نە هەستاو و نەسەریشى لەسەر مۆرەکە بەرز ئەکاتەووە.

مێجەرسۆن لەمەزۆر توورە ئەبێ، گۆئ ناداتی ئەپروا سەرەو خوار. لەو لاووە ئەگەرپیتەووە، تەماشای ئەکا مەلاعەلى هەر لەبەرى هەلئاسى. ئەچى لەبەر دوکانەکەیا رانەووەستى ئەویش سەر بەرز ناکاتەووە. بە توورەبیەکەووە ئەلى: مەلاعەلى ئەووە بۆچ هەلئاستى؟ مەلاعەلى سەر لەسەر مۆرەکە بەرز ئەکاتەووە تەماشای ئەکا ئەمە مێجەرسۆنە. ئەلى: بۆچ هەستىم؟ ئەلى: نامناسى؟ ئەلى: بۆچ ناتناسم مێجەرسۆنىت. ئەلى: فەرمانەکەى منت نەبیستەو؟ ئەلى: بەلى بیستومە. ئەلى: کەواتەبۆچ هەلئاستى؟ ئەلى: ئەم قورئانەى ئیمە ئەفەرموئ: «لا یتخر المومنون الکافرین اولیاء من دون المومنین».

مێجەرسۆن زۆل و شەیتان ئەبێ ئەلى: مەلا عەلى تۆ ئەو ئایەتە بۆ من ئەخوینیتەووە ئەى سەیرى ئەو ئایەتە بۆ ناکەى کە ئەلى: «قل اللهم مالک الملک توتى الملک من تشاء و تنزع الملک ممن تشاء و تعز من تشاء و تزل من تشاء».

مەلا عەلى وا هەر دانیشتوووە هەلئاستى ئەلى: بەلى ئاگام لەوێش هەیه، بەلام تۆ و خەیرى تۆیش ئەبێ ئاگاتان لەو ئایەتەش هەبێ کە ئەفەرموئ:

«وابتغ فيما اتاك الله الدار الاخره و لا تنس نسيبك من الدنيا و احسن كما احسن الله اليك و لا تبغ الفساد في الارث ان الله لا يحب المفسدين».

میجهرسون هەر چاوه‌ری ئه‌وه‌یه که مه‌لاعه‌لی له‌به‌ری هه‌ستی. حاجیاغا ئه‌و سه‌رده‌مه مودیری پۆلیس ئه‌بی له‌سوله‌یمان، که ئه‌چینه‌وه ئه‌نیری به‌شوین حاجیاغادا ئه‌لی: بچۆ مه‌لاعه‌لیم بۆ بینه. مودیری پۆلیس دیت و مه‌لاعه‌لی هه‌لته‌گر، له‌ریگادا پتی ئه‌لی: من کار به‌ده‌ستیتکم له‌به‌ر ده‌ست ئه‌م حاکمه‌دا ئه‌بی بێم و فه‌رمانه‌که‌ی جی‌به‌جی بکه‌م، تۆیش خه‌لکی ولاته‌که‌می و پیاویکی پیر و موخه‌ره‌می، تکات لێ ئه‌که‌م نه‌ختی به‌نه‌رم و نیانی له‌گه‌لیا بجوولێوه‌و ره‌وشتی چا و پتکه‌وتنت له‌به‌رچا و بی. میجهرسون پیاویکه‌ کۆ له‌هیچ ناکاته‌وه‌و ئیسته‌ حاکمی ئه‌م ولاته‌یه. بێ ئیحه‌رامیه‌کت له‌گه‌ل بکا ئیمه‌ هه‌موو به‌مه‌ دلبریندار ئه‌بین و هیچیشمان له‌ده‌ست نایه‌.

مه‌لاعه‌لی ئه‌با و له‌لای مسته‌فا به‌هجه‌ت دایه‌نی- که ئه‌و سه‌رده‌مه ئه‌و سه‌کرته‌ری نووسینی میجهرسون بوو- خۆی ئه‌چینه‌ ژووره‌وه ئه‌لی: جه‌نابی میجهرسون مه‌لاعه‌لی حازره. ئه‌لی: با بینه‌ ژووره‌وه. ئه‌و ده‌رئه‌چی و مه‌لاعه‌لی ئه‌چینه‌ ژووره‌وه. مودیری پۆلیس و سه‌کرته‌ر و کار به‌ده‌ستانی تر له‌په‌نجه‌ره‌وه بێ، له‌ هه‌ر کویکه‌وه بێ سه‌یر ئه‌که‌ن بزانی چێ روو ئه‌دا.

که مه‌لاعه‌لی ئه‌چینه‌ ژووره‌وه میجهرسون له‌ شوینه‌که‌ی خۆی هه‌لته‌ستی و دی به‌ پیره‌وه دایه‌نی و خۆی له‌لای خواروویه‌وه دانه‌یشی. ئه‌نیری چا و قاوه‌و شته‌دین و ئه‌که‌ویته‌ قسه‌کردن له‌گه‌لیا، وه‌کوو ئه‌و کاره‌ساته‌ی بازار هه‌ر رووی نه‌دای. له‌پاش قسه‌و ماریفه‌تیکی زۆر ئه‌لی:

مه‌لاعه‌لی تۆ پیاویکی له‌ باری گوزه‌رانه‌وه زۆر ته‌واو نیت. ئیمه‌ش ئه‌مانه‌وی پیاویکی زانی وه‌کوو تۆ ئه‌م ولاته‌ که‌لکی لێ وه‌ربرگی. ئیسته‌ئه‌وا من داته‌نیم به‌مامۆستای مه‌که‌تب مانگی به‌ ۲۵۰ روپیه. تۆیش بۆ خۆت نه‌ختی ئه‌بووژیته‌وه‌و باری ژیان و گوزه‌رانت چاک ئه‌بین.

مه‌لاعه‌لی ئه‌لی: جه‌نابی میجهر سوپاستان ئه‌که‌م من گوزه‌رانم هه‌یه. میجهرسون ئه‌لی: ره‌نگ بێ به‌که‌می بزانی سێ سه‌د روپیه بێ. مه‌لاعه‌لی ئه‌لی: جه‌نابی میجهرسون خوا ئه‌فه‌رمووی: «فابتغوا عند الرزق و اعبدوه و اشکروکه» دیسان ئه‌فه‌رمووی: «ان الله هو الرزاق ذو القوه‌المتین».

جەنابی مێجەرسۆن من لەمزگەوتەکەى مەلکەندى نوێژ ئەکەم، هەموو روژی دیمە دوکانەکەم مۆر هەلئەکەنم، ئەوا خوا بەو رزقى داوم و پێو بەرپێو ئەچم؛ لەو زیاترم ناوی. وه «من يتوکل علی الله فهو حسبه».

مێجەرسۆن گەلێکی لەگەلا خەریک ئەبێ بێ کەلک ئەبێ. لەپاشا ئەلێ: مەلاعەلی ئەوە من تاقیم کردیتەووە بەو دینەى کە من هەمەو تۆ هەتە قەبوولت بکر دایە ئەموت: ئەوی خراب و ناشایستەیه لە گەلیان بکر دیتایە تا ئەیانبر دێووە دوکانەکەى خۆت. بۆم دەرکەوت لەم ولاتەدا هەر مەلاعەلی مەلکەندى هەیه. وەلە ئیستە بەدواووە تۆ هەر ئیش و کاریکت ئەبێ بە هەر دایەرەیک بەبێ گیر و گرفتى هەموو ئیشیکت بۆ پرویتن.

ئەلێ: جەنابی مێجەر هیچ ئیشیکم بە هیچ دایەرەیک نییە؛ ئیشم بەتەنیا دوکانەکەى خۆم هەپەو مزگەوتەکەى مەلکەندى.

باش ئەم قسانە هەلئەستیت و مێجەرسۆن بەرێ ئەکا تا لە ژوورەکەى دەرئەچى و زۆر نەوازشیشى لەگەل ئەکا.

لەر استیدا مەلاعەلی لەو سەردەمەدا لە باری گوزەرانەووە زۆر پەریشان بوو؛ بەلام ئەو تەووە کول و برۆایە وای لێ کرد لەپاشا بوو بەدەولە مەندیکى باش و چەند حەجى کرد و لەئەو پەرى خۆشگوزەرانی ئەو سەردەمەدا رایئەبوارد.

هەندیک لەم بەسەرھاتی مەلاعەلییە خەسرەواغای حاجیاغا بۆی گێرامەووە.

- نەسەرت خانمی سەقزی سەرەتا هاوسەرى عەبدوللابەگى مسباح بوو. ئەو نەسەرت خانمە کە لە هەموو ئەو ولاتەدا بەیەکەم نازدار و کلۆلار ناویانگی دەرکردبوو. لەگەل مسباحدا رێ نەکەوتن، دواى ئەو میردیک و دوو و سەرە هاتەسەر سەیفەدین خانى سەقز. سەیفەدین خان کەوتەسەر ئەووە کە بیهێتی، هەر لەو سەردەمانەدا برازایەکی عەلیاغای گەورک -کە ئەم عەلیاغایەش کۆنەمیردی نەسەرت خانم بوو- ئەویش هەر کەوتە سەر ئەووە کە نەسەرت خانم بیهێت. ئەو کۆرە بەراستی جوان و چاک و شوخ و شەنگ بوو؛ تازەپێ نابوو بەھاری گەنجی. هەرەتی هەرزەکاری بوو؛ وەکوو گوزارشتیکى کوردی هەیه ئەلێ: خوشکی خۆی ئاشقى ئەبوو. سەیفەدین خان تۆزى چوو بوووە سەلەووە لە چاوە ئەودا هیچ نەبوو.

ریکەوت شتى سەیر دینتە پێشەووە. لەو وەختەدا کە سەیفەدین ئەچى بۆ خوازبێنى نەسەرت خانم، کۆرەکەى برازای عەلیاغاش هەر ئەچى بۆ ئەو نیازە. ئەو بەجلوبەرگ و

تهداره‌کی سه‌قزی و ئەم بە شه‌روال و مراخانی و پشتینی په‌شمی ده‌ستووری گهورکیه‌وه له مالی نه‌سره‌ت خانم کو ئەبنه‌وه. سه‌یفه‌دین خان هه‌ست ئەکا که ئەو کورپه‌ ته‌داره‌که بوچی هاتوو، وه ئەگەر بیته‌سه‌ر جوانی و ته‌مه‌نیش ئەو کورپه‌ له جوانی و له ته‌مه‌نیشا له‌می ئەباته‌وه. وه ئەزانێ که نه‌سره‌ت خانمیش ئەکه‌و‌یته‌شوین ئەو جووره‌شتانه. ئەلێ: ئەگەر نه‌که‌ومه‌ خوۆم ئیشم له‌ده‌ست چوو.

هه‌ردووکیان دوو به‌دوو له ژووره‌که‌ی مالی نه‌سره‌ت خانمدا دانیشتون. ژووریکێ تریش به‌ته‌نیشته‌ ئەو ژووره‌وه ئەبێ. که ده‌رگایان به‌سه‌ر یه‌که‌وه ئەبێ. نه‌سره‌ت خانمیش هه‌ستی به‌وه کردوو که ئەم دووه‌ له‌دلا به‌ته‌مای ئەون و گوايه به‌ جووریکێ نادیار بو خوازینی ئەو هاتوون. سه‌یفه‌دین خان چاره‌په‌ری ئەوه ئەکا که نه‌سره‌ت خانم ری بکه‌و‌یته‌ ژووره‌که‌ی ته‌نیشته‌ ئەمانه‌وه بو ئەوه‌سه‌ری هه‌ندێ قسه‌ دابه‌زرینی. نه‌سره‌ت خانم به‌ئیش پێ ئەکه‌و‌یته‌ ئەو ژووره‌ سه‌یفه‌دین خان چاوی ئییه ئیتر به‌سه‌ریا ناروا. خیرا روو ئەکاته کورپه‌که‌و ئەلێ:

به‌راستی ئەم شه‌روال و مراخانی و شه‌ده‌یه‌ شتیکی نایابه‌و موباره‌کت بێ! جوانیکێ وه‌کوو تو هه‌ر ئەبێ شتی وا له‌به‌ر کا. ئەتوانم بلێم جوانی و شه‌وکه‌تی تو به‌وا ئەم جلو به‌رگه‌ی جوان کردوو.

نه‌سره‌ت خانم گوی له‌م قسه‌یه‌ ئەبێ هه‌رچه‌نده به‌ئیش هاتبوو بو ئەو ژووره‌، به‌لام ئیستیکی بو ئەکا و گوی رانه‌گرێ بو قسه‌که‌. سه‌یفه‌دین خانیش ئەزانێ وا ئەو له‌وئ خوی داگرتوو له‌ سه‌ر قسه‌ی خوی ئەروا ئەلێ:

شه‌وکه‌تی وا و جلو به‌رگه‌ی وا ئەبێ سه‌ر و سواریه‌کی چاکیشی هه‌بێ. کورپه‌ش ئەلێ: خان ئەوه تو لوتفته هه‌یه، هه‌رچه‌نده عه‌یبیشه‌خۆم بلێم به‌لام له‌سایه‌ی سه‌ری تووه ئەتوانم بلێم له‌ هه‌موو گهورکدا رهنگ بێ سواریکی تر وه‌کوو من نه‌بێ. له‌نیشان شکاندنیشا مه‌ل به‌ هه‌واوه ئەخه‌مه‌ خواره‌وه. سه‌یفه‌دین خانیش ئەلێ: ئەله‌مه‌دولیل! زۆرم پینخۆش بوو که ناسراویم له‌ گه‌ل جوان چاک و سواریچاکیکێ وه‌کوو تو دا په‌یدا کرد. ئەوا نه‌سره‌ت خانمیش له‌و دیوه‌وه هه‌روا گوی ئییه. سه‌یفه‌دین تی هه‌له‌ه‌چیته‌وه ئەلێ: ئاغه‌واتی گهورک ده‌وله‌مه‌ندن و له‌ هه‌چ شتیکا ناته‌واویان نییه، به‌لام ئاخ هه‌رچه‌نده خو ئەوه‌ش پیاوه‌تیه‌ له‌رووی مال و مالداریه‌وه به‌ره‌لایه‌کیان هه‌یه‌و هه‌چ گوی ناده‌نی. خو منیش هه‌ر وامه، به‌لام دیسان هه‌ر پیم ناخۆشه. نازانم تو له‌و رووه‌وه چۆنیت؟ کورپه‌ش ئەلێ: ده‌سا وه‌للا من وانیم پوول به‌پوول و شاییه‌شایی حساب ئەکه‌م و نایه‌لم له‌و مالده‌دا ده‌نکی گه‌نم به‌خۆرايه

پروا. زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ ئەکا و ئەلئ: خان ئەی لەم رووه‌وه جه‌نابت چۆنیت؟ ئەویش ئەلئ:

پیم وتی منیش هەر وه‌کوو گهورک به‌ره‌لام؛ له‌و مال‌ه‌ی خۆما به‌بار قهند و چای و برنج و رۆن و کووتال ئەخه‌مه‌ به‌ر ده‌ستیان و ئاگام له‌ هیچ نییه‌ مه‌گه‌ر ئەوه‌نده‌ نه‌بێ پیم ئەلئین زه‌خیره‌ نه‌ماوه، ئەنیرم ئەوه‌نده‌یتر دینن و ئەیخه‌نه‌ به‌رده‌ستیان. ته‌نانه‌ت بۆ ئیش و کاری ملکه‌داریش هەر هه‌مووی ئەده‌مه‌ ده‌ست کابانی مال و ئەو به‌سه‌ر رائه‌گات. من تاقه‌تی ئەو حساب و ورده‌کاریانه‌م نییه‌.

نسه‌ره‌ت خانم گوی له‌ هه‌موو ئەم قسه‌نه‌ بوو وه‌ئەشی زانی که‌نیازی ئەم دووه‌ هه‌ردووکیان خوازیینی ئەوه‌. له‌دلا وتی: من می‌رد به‌ یه‌کیک ئەکه‌م که‌ حسابم له‌گه‌ل نه‌کات. نه‌یه‌کیک بیت که‌ له‌سه‌ر هه‌موو شتیکی ورد و درشت له‌گه‌لما حسابم بکۆلیته‌وه‌. پیریاری خۆی له‌سه‌ر ئەوه‌ دا که‌ می‌رد به‌سه‌یفه‌دین خان بکا، نه‌ک به‌و کوره‌. قه‌ده‌ر هه‌ینای له‌ ئاخرا می‌ردی به‌سه‌یفه‌دین خان کرد و کوریشی لینی بوو. سه‌یفه‌دین خانیش به‌و ته‌ونه‌ که‌ نایه‌وه‌ بۆ کوره‌ که‌ بوو به‌خواه‌نی نسه‌ره‌ت خانم.

- له‌سالی ۱۹۶۶به‌دواوه‌ «مدرسه‌شرافت»ی ئیرانی هه‌بوو له‌به‌غدا له‌به‌ری که‌رخ له‌ «بیت النواب» به‌سه‌ر رووباری دجله‌دا ئەپروانی. پاشان ئەو مدرسه‌یه‌ هاته‌به‌ری «رسافه‌» شارع‌ ره‌شید هه‌یده‌رخانه‌. کتیبخانه‌یه‌کی چاکیان هه‌بوو من ئەو سه‌رده‌مانه‌له‌گه‌ل گۆفاری گه‌لاوێژ خه‌ریک بووم. جگه‌له‌مه‌ش گه‌لاله‌ی می‌ژووی ئەده‌بی کوردیم دانا‌بوو. له‌و می‌ژووه‌ی پیتشوو به‌دواوه‌ هاته‌ووچووی کتیبخانه‌ی ئەو مدرسه‌یه‌م ئەکرد بۆ سه‌یر کردنی سه‌رچاوه‌، هه‌م بۆ می‌ژووی ئەده‌بی کوردی، هه‌م جار جاریش بۆ گه‌لاوێژ. به‌و بۆنه‌وه‌ ناسراویم له‌گه‌ل ده‌سته‌و دایه‌ره‌ی مامۆستاکانا په‌یدا کردبوو.

ئاقای موحه‌مه‌دعه‌لی خوانساری موغه‌تشی هه‌موو مدرسه‌کانی ئیرانی له‌عیراق گه‌لی جار له‌و مدرسه‌ی شرافه‌ته‌ یه‌کمان ئەگرت و قسه‌مان ئەکرد. جاریک قسه‌مان سه‌ری کیشا به‌لای کوردو زمان و ئەده‌بی کورده‌وه‌، هه‌له‌دایه‌وتی:

کورد و فارس یه‌ک ره‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌ن. وتم به‌لئ وایه‌و هەر دووکیان له‌ ریشه‌زمانه‌کانی تارین. وتی: زیاده‌ له‌مه‌ ئەمانه‌ هەر دووکیان بران و له‌ئیرانا هیچ جیا‌یه‌ک له‌به‌نیانا نییه‌.

وتم: وه‌کوو جه‌نابت ئەلئیت له‌وئ هیچ جیا‌یه‌ک نییه‌، به‌لام ئیمه‌ی کورد ئەوا له‌عیراقد‌ا گۆفار و رۆژنامه‌مان هه‌یه‌و به‌زمانی خۆمان له‌قوتابخانه‌کانا ئەخوینن و به‌زمانی خۆمان

کتیب دانه‌نین. وتی: به‌لئی، به‌لام له ئیرانا له‌بەر ئه‌وه که بران ئه‌و جیا‌یه له به‌ینانا نییه؛ هه‌موو به‌زمانی فارسی ئه‌خوینن. وتم: باشه برا، به‌لام ئه‌م برایه‌تیه هه‌ر ئه‌بی به‌لای فارسیدا بره‌وا؟ بۆچ ئه‌بی تو‌زیکیشی به‌لای برا بچوو که‌دا نه‌روا. خۆ بران با له‌ناوچه‌کانی کورددا تو‌زی به‌کوردی بخوینن و که‌مه‌کی‌کیش له‌ناوچه‌کانی تریا به‌تو‌زیک له‌م زمانی براییه بزانی و بخوینن. له هه‌موو ولاتی کورده‌واری ئیراندا ئه‌گه‌ر یه‌ک تاقه قوتابخانه هه‌بوو که به‌ زمانی کوردی بخوینن ئه‌و وه‌خته من هه‌موو حه‌قیکت ئه‌ده‌می. ئه‌گه‌ینا برای چی و که‌ی برایه‌تی وا ئه‌بی؟ وا دیاره‌برایه‌تیه‌که‌ی کوردو فارس له‌ئیرانا وه‌کوو مال به‌شکردنی دوو برا‌که‌یه‌وتی: ئه‌وه‌چی بوو؟ وتم: ئه‌گه‌ر برا بو‌ینایه، تو‌زیک له‌زمانی ئه‌م برایه‌ی خۆتان ئه‌زانی. بۆ ئه‌وه ئه‌و کاره‌ساته له‌ گو‌فاری گه‌لاوێژ بخویننه‌وه که گه‌یشه‌ ئه‌م شوینه ئه‌و دوا‌ی به‌قسه هینا و ئیتر منیش له‌سه‌ری نه‌رۆیشتم.

- مه‌لا ئه‌مینی جه‌فهار هه‌بوو له سوله‌یمانی تا شه‌ری گه‌وره‌ی یه‌که‌میش هه‌ر ما‌بوو. که‌واو سه‌له‌نی له‌به‌را بوو. جامه‌دانه‌ی ئه‌به‌ست به‌سه‌روهه، هه‌ندی جاریش می‌زه‌ره‌ی سپی. کتیبی جه‌فره‌که‌ی له‌ باخه‌لا بوو دا‌یشه‌نا به‌ناو شارا ئه‌گه‌را. زۆر خه‌لک ئه‌چوون بۆ لای جه‌فریان یی ئه‌گرته‌وه.

جه‌فر زانیاریه‌که‌ که‌ ده‌نگوباسی له‌مه‌و دوا ئه‌دا به‌ده‌سته‌وه. ئه‌م زانیاریه‌ زانیاری ئه‌ستیره‌ژمیر نییه؛ عیلمی «ره‌مل» یش نییه. ره‌مل ئه‌وه‌یه که‌ کابرای «ره‌ممال» هه‌ندی «لم» ئه‌کاته ناو ده‌وریکه‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌چن رملی بۆ بگرته‌وه کابرا له‌که‌ له‌ناو ده‌وریه‌که‌دا پان ئه‌کاته‌وه‌سافی ئه‌کا. به‌ په‌نجه‌ چهند خه‌تیکی پیادینن و پینچه‌لیوو چینکی تیدا ئه‌کاو پاشان به‌کابرا ئه‌لن: ئیشه‌که‌ی تو‌ ئاوا‌یه و ئاوا‌یه. ئه‌م ره‌مل گرته‌وه‌یه وه‌نه‌بی شتیکی به‌بناغه‌ بیت، به‌لکوو کابرای «ره‌مال» به‌ئاره‌زووی خۆی قسه‌ته‌کاو بۆ خه‌لک هه‌لخه‌له‌تاندنه. به‌م ناوه‌وه نانیکی پیوه‌ئه‌خوا. به‌لام جه‌فر وانیه، بناغه‌ی هه‌یه به‌لکوو عیلمه. مه‌لا ئه‌مینی جافار که‌ کتیبه‌که‌ی ئه‌گرته‌وه به‌رده‌مۆره‌که‌ی ئه‌هینا. ئه‌م به‌رده‌مۆره‌یه شه‌ش پالووی هه‌بوو له‌وینه‌ی قالدیه‌سابو‌نیکا؛ به‌لام بچووک بوو. تو‌زی له‌ نوکی گه‌وره‌تر. له هه‌ر لایه‌که‌وه حه‌رفیک نووسرا‌بوو. هه‌ر جاره که‌ هه‌لیئه‌دا ئه‌و حه‌رفه‌ی که‌ ئه‌هینایه قه‌له‌میکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو کاغه‌زی له‌ به‌رده‌ما بوو، حه‌رفه‌که‌ی ئه‌نوووسی. ئه‌مجا هه‌لیئه‌دا‌یه‌وه حه‌رفیکی تری ئه‌هینا وه‌یا هه‌ر حه‌رفی پینشووی ئه‌هینایه‌وه. ئه‌ویشی له‌پال ئه‌ویترا ئه‌نوووسی تا بیست جار ئه‌م ئیشه‌ی ئه‌کرد پاشان حه‌رفه‌کانی لێک ئه‌دا تا وشه‌ی لێ دروست ئه‌بوو ئه‌م

وشانه‌ی به‌دیرپکی‌تر نه‌نووسی. دوا‌ی نه‌مه‌ئو که‌لماتانه‌کەسی حەرفی یونایه‌و مه‌عنایه‌کی بدایه‌ئەگەر له‌که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشتی حەرفیکی بخرایه‌ته‌سەر مه‌عناکه‌ئەبوو به‌شتیکی‌تر. که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشت‌ئەوا حەرفیکی‌لیی که‌م بو‌ه‌وه‌له‌که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشتی‌ئەوه‌به‌لای چه‌په‌وه‌حەرفی بۆ‌ئەهینا‌و‌ئە‌یخسته‌سەری تا‌ئەبوو به‌که‌لمه‌یه‌کی مه‌عنادار. له‌سەر‌ئەم جۆره‌ش دیرپکی‌تری دروست‌ئەکرد. به‌م تاوتوه‌که‌ئەیکرد پینج‌شەش دیر دروست‌ئەبوو؛ پاشان کتیبه‌که‌ی‌ئەکرده‌وه‌سەیری‌ئەو وشەو دیرانه‌ی‌ئەکردو سەیری کتیبه‌که‌ی‌ئەکرد. کتیبه‌که‌ئەیوت: ئەگەر فلانه‌وشه‌له‌گەل فلانه‌وشەدا بوو وه‌یا چەند وشە‌ی‌ئاوا و‌ئاوا که‌وتبوونه‌پال‌یه‌ک، مه‌عناکه‌ی‌ئەوه‌یه‌ئەو‌ئیشه‌ئەوه‌یه‌و‌ئاوایه. له‌راستیدا‌ئەو‌ئیش و‌مه‌رامه‌نادیاره‌هەر شتیک‌ببوايه‌روونی‌ئەکرده‌وه‌وه‌کوو هیلکه‌ی‌پاک‌کراو‌ئەیدا به‌ده‌سته‌وه. مه‌لا‌ئەمینیش‌ئیت‌مه‌به‌سته‌که‌ی‌ئەوت‌به‌کابرا. له‌ئەنجاما‌ئەو‌ئیشه‌وه‌کوو جەفره‌که‌ی‌وتبوی‌هەر‌وا‌ئەهاته‌پیشه‌وه. بۆ‌ئەم‌جەفره‌ئەتوانی‌بوتی‌مه‌لانەمین‌یه‌که‌مین‌کەس‌بوو‌له‌سه‌رده‌می‌خۆ‌یا‌و‌له‌چه‌رخ‌ی‌خۆ‌یا.

- جاران‌له‌و‌کوردە‌واریه‌-نه‌وه‌ک‌جاران‌به‌لکوو‌ئیتسه‌ش-یه‌کێک‌که‌ژنی‌ئەهینا‌نه‌ئەبوو‌به‌زاوا‌ئەیانوت‌ئەمه‌«به‌ستراوه». کابرا‌ئەکه‌وته‌گەر‌ان‌بۆ‌لای‌شیخ‌و‌مه‌لا‌بۆ‌نوشته‌کردن‌و‌چاری‌ئەم‌ده‌رده‌ی‌که‌به‌لکوو‌بکریته‌وه.

«عاسه‌بیجه‌رینه»‌هه‌بوو‌له‌سوله‌یمانی‌که‌ئیشی‌هەر‌ئەوه‌بوو‌به‌ستراوی‌ئەکرده‌وه. کابرای‌به‌ستراو‌که‌له‌هیچ‌لایه‌ک‌هیچی‌بۆ‌نه‌ئەکرا‌به‌ناویانگه‌ی‌عاسه‌بیجه‌رینه‌ئەهات‌بۆ‌سوله‌یمانی‌و‌ئەچوو‌بۆ‌لای‌ئەیوت: میمکه‌عاسه‌! بیکه‌وه‌خاتری‌خوا‌چاریکمان‌بکه. میمکه‌عاسه‌ش‌خۆ‌ته‌نگ‌ئەکرده‌وه‌ئەیوت: برۆن‌باوکم‌بۆ‌وازم‌لێ‌نایه‌ن. به‌هۆی‌جەزره‌به‌ی‌جنۆکه‌و‌شه‌یتانی‌ئێوه‌وه‌ئەوه‌ته‌هەر‌ئیسقانه‌که‌م‌ماوه. کابرا‌که‌گۆی‌له‌مه‌ئەبوو‌ئەوه‌نده‌یتر‌شیرگیرتر‌ئەبوو‌ده‌ستی‌ئەپینچان‌به‌داویتیا‌ئەیوت: بیکه‌به‌خاتری‌ئەو‌خوایه‌که‌ئەو‌به‌هره‌یه‌داوه‌وه‌تۆ‌ئەگەر‌چارمان‌نه‌که‌ی. عاسه‌ش‌ئەیوت: بلێم‌چی‌باشه‌با‌ئەم‌چاره‌ش‌بۆ‌ئێوه‌بین.

عاسه‌دوو‌ژووری‌له‌خانوه‌که‌یا‌هه‌بوو، کابراش‌که‌ئەهات‌به‌خۆی‌و‌ژنه‌که‌یه‌وه‌ئەهات. ئەمجا‌میمکه‌عاسه‌له‌یه‌کێک‌له‌ژووره‌کانی‌جامی‌ئاوی‌روونی‌ئەهینا‌چارۆکه‌یه‌کی‌ئەهینا‌ئەیدا‌به‌سەر‌جامه‌ئاوه‌که‌دا، داریکی‌ئەدایه‌زیر‌چارۆکه‌که. چارۆکه‌وه‌کوو‌چادری‌لێ‌ئەهات‌به‌سەر‌ئاوه‌که‌وه. ئەمجا‌کابرای‌به‌ستروو‌ژنه‌که‌ی‌ئەهینا‌تۆزی‌نزیک‌له‌ئاوه‌که‌وه

دایه‌نان خوی ئەچووہ ئەو لای چارۆکه‌کەوہ بە‌جۆری دانه‌نیشت کە چارۆکه‌کە بە‌کووتە‌بە‌ینی ئەو و ژن و پیاوہ‌کە. مە‌قە‌لە‌یە‌کی نا‌گریشی لە‌و لای خۆ‌یە‌وہ دانه‌نا قانگی ئە‌کرد بە‌سە‌را کۆ‌تو هە‌قە‌لمیک و تۆ‌زی کاغە‌زە‌شە‌شی لە‌تە‌نیشت خۆ‌یە‌وہ‌دا ئە‌نا.

لە‌پشت چادەرە‌کە‌وہ دە‌می ئە‌دا بە‌یە‌کا هە‌ندئ شتی وە‌کوو: «جۆ‌لوو، تە‌پیوو جادوو، گالیکی بێ‌نە‌وہ بزائە». کابرا و ژنە‌کە ئە‌و‌نە‌ندە‌یان ئە‌زانی شلپە‌شلپ و جروو‌کە‌جروو‌کیک لە‌ناو جامە‌ ئاوہ‌کە‌وہ پە‌یدا ئە‌بوو. ئە‌مجا با‌جی عاسم هەر لە‌پشت پە‌ردە‌کە‌وہ رووی ئە‌کردە جروو‌کە‌کە‌و ئە‌یوت:

قسە‌بە‌کە کئ ئە‌حە‌ی بە‌ستوہ؟ ئە‌گەر کابرا ناوی ئە‌حە‌ بوایە ئە‌گەر شتیکی تری ناو بوایە بە‌ناوہ‌کە‌ی خۆ‌یە‌وہ ئە‌یوت. جروو‌کە‌و شلپە‌کە کز ئە‌بوو ئیتر دە‌نگی نە‌ئە‌هات. با‌جی عاسم توورە ئە‌بوو ئە‌یوت: مە‌لعوون قسە‌ بکە لە‌ منی مە‌شارنە‌وہ شلپە‌و جروو‌کە ئە‌کە‌وتنە‌وہ دە‌نگ. ئە‌میش ئە‌یوت: ئئ کام چال؟ کە‌ی؟ ئە‌وا جروو‌کە‌ش هەر جروو‌کە‌ی دیت و ئاوہ‌کە‌ش هەر شلپە‌شلپ ئە‌کا. ئە‌یوت: «بۆ‌م بێ‌ن». ئە‌یوت: چۆ‌ن ناتوان؟ ئە‌یوت: ریگا دوورە‌ یا نزیکە، چال قولە‌ یا قول بێ‌یە، من ئە‌مانە‌ نازائە. ئە‌بئ هەر ئیستە بۆ‌م بێ‌ن. ئە‌مجا ئە‌یوت: ئە‌و مە‌لعوونە‌ ناوی چی و کۆ‌ری کئ بوو؟ جروو‌کە‌ کە‌ تۆ‌زی دە‌نگی نزم ئە‌بۆ‌و ئە‌یوت: ها تۆ‌لپە‌ی کۆ‌ری گۆ‌لپە‌؟ ئە‌یوت ئە‌ی چی؟ ها شلخە‌ی کۆ‌ری ملخە‌ چیرە‌یە‌کی لە‌قە‌لە‌م و کاغە‌زە‌کە‌وہ ئە‌هینا و ئە‌یخستە‌ناو مە‌قە‌لیە ئاگرە‌کە‌و ئە‌مە‌ گوا‌یە ناوی شلخە‌ی کۆ‌ری ملخە‌ی نووسی و سووتان‌دی.

لە‌و وە‌ختە‌دا کە کاغە‌زە‌کە‌ی ئە‌خستە‌ سەر مە‌قە‌لە‌یە‌کە‌وہ با‌جی عاسم خویشی دە‌نگی لێ‌وہ ئە‌هات و ئە‌کە‌وت و ئە‌کە‌وت بە‌لادا. کە ئە‌مە لە‌بەر دە‌ستی جنۆ‌کە بێ‌هۆ‌ش بوو. کۆ‌ر و ژنە گۆ‌ییان لە ئە‌م هە‌موو کارە‌ساتە‌یە.

جروو‌کە‌و شلپە ئیتر بئ دە‌نگ ئە‌بوو با‌جی عاسم ئە‌هاتە‌وہ هۆ‌ش. چە‌ند تالە‌موو وە‌یا چە‌قۆ‌یە‌کی بێ‌شتر حازر کردووە هە‌لئە‌ستا ئە‌هاتە‌وہ بۆ لای کۆ‌ر و ژنە‌کە ئە‌یوت:

کۆ‌رم شلخە‌ی کۆ‌ری ملخە‌ کە لە خێ‌وہ‌کانی کئوی قافن لە وە‌ختی مارە‌بەرینتانا وە‌یا ئە‌یوت لە نیوہ‌شە‌وی دوا‌ی مارە‌بەرینتانا تۆ‌ی بە‌ستووە‌و فووی کردوہ بە‌م مووانە‌دا و کردوونی بە‌گړئ کۆ‌یرە‌وہ خستوونیە چالی مە‌غربە‌وہ بۆ یە‌کیکی تر. ئە‌یوت ئە‌فسوونی خۆ‌یندوہ بە‌م چە‌قوہ‌دا و دە‌می ناوہ‌تە‌یە‌ک خستوویە‌تە‌چالی جابولقاوہ.

من ئە‌و خێ‌وانە‌م بانگ کرد نکه لە‌ناو ئاوہ‌کە‌دا بوون تیم خۆ‌ری نکه بچن بێ‌ین هینایان ئە‌مە مووہ‌کانە‌ کراونە‌تە‌وہ. ئە‌وہ چە‌قۆ‌یە‌کە‌یە کراوہ‌تە‌وہ ناوی ئە‌وشە‌لخە مە‌لعوونە‌شە‌م نووسی

خسته سهر ئاگره که و سووتاندم. که ئەمسووتان عەشرەتی شەلخە هەموو دەوریان لێ دام
من دوای ئەبوو دوجانەم لەبەر بوو خویتەم؛ ئەگەینا ئەیانکوشتەم. بەلام لەبەر ئەوە که
ئەواندە ناشیرین بوون بیهۆش کەوتەم. هەموو ئەو عەزیزەت و ئازارانەییە بۆیە من هەروا چلو
چێوە کەم ماوه. دەهەستەن بچنە ئەو ژوورە بەبێ ترس ئیشی خۆتان بکەن.

کابرا پەلی ژنە که ئەگرێ و ئەچنە ژوورە که دلێ بەهێزە؛ چونکە گۆی لە هەموو شت
بوو و کراوە تەو. شاپلیتە ئەکەوێتە کارو رووباری ماوەران ئەرزی. سەرباری ئەو دیارییە
که پیشتر هیناویانە بۆ باجی عاسم، هەندێ پارە ی تریشی بە دەستخۆشانه بۆ دانەن. مالاوایی
ئەکن لە گەل هەلگرتنی پەرۆی بوو کێنی ئەچنەو بۆ مالهو.

نووسینی ئەم باسە تەنیا بۆ دەرکەوتنی «عاسە بیجەرپتە» بوو. دوور نییە هەندێ کەس
بێن: مچە ی حەبێ کشمیش و عاسە بیجەرپتە بۆچی ئەبێ بنوسرین؟ منیش ئەلیم ئەگەر
ئیمە تا ئیستە لە هەموو رۆیە کەوێ شتمان بۆ بنوسرایە، ئەدە بە کەمان زۆر زۆر دەولەمەند ئەبوو
ئەگەر ئیستە نرخێ ئەمانە نەزانرێ رۆژیک ئەبێ نرخیان زۆر چاک ئەزانرێ.

بۆ میژوو

- جەمال عارف بۆی گیرامەو و تی:

سالی ۱۹۳۲ لەسولەیمانی بەناوی مەلوودییهو کۆ بوونەو یەک لەمژگەوتی گەورەدا کرا
و هەندێ قسەو باسی نەینێ لەو کۆبوونەو یەدا لەگەل چەند کەسینکا کرا. شیخ مەحمود
کاغەزیکێ بۆ شیخ ئەحمەدی بارزانی و هەندێ لەسەرۆک عەشرەتەکانی ولاتی بادینان
نووسی که ئەوان لەو ولاتەو شیخیش لە ولاتی ئەم لا قول بکەن بەقۆلی یەکاو بە
هەموویانەو بچن بەگژ حوکومەتی ئەو وەختەدا بۆ وەرگرتنی حەقی کورد. وتی: ئەم
کاغەزە درا بەمن که من بچم بیگەنیم و ولام بینمەو. وتی: رۆیشتم بەبێ دەنگی و چاوم
بەگەلێ لەو رەئیس عەشرەتە کەوت و کاغەزم دانێ.

ماجد مستەفا ئەو وەختە قائمقام بوو لەئامیدی، بەناوی هاوولاتی و زابتی و دۆستایەتیەو
بووم بەمیوانی ئەو. بێن وتم جەمال چۆن هاتووی بۆ ئەم ولاتە؟ وتم بۆ گەڕان و بۆ دیدەنی
تۆ. یەک دوو رۆژی تری پینچوو دیسان لێی پرسیمەو چۆن هاتووی بۆ ئەم ولاتە؟ منیش
هەر بەو جۆرە ولامم دا یەو وەمانەو شەم ئەو چەند رۆژە لەوێ بۆ ئەو بوو کەرەئیس
عەشرەتەکان هەموو پێیان وتم ئیمە لەگەل ئەم بزوو تەو یەدا بێن. پاش چەند رۆژیک وەرەو
جوابی کاغەزە کەشت ئەدە یەو، بیبەو بۆ شیخ مەحمود.

وتی ئەوەندەم زانی ماجد دەستی برد یە کە یە کە ئەو کاغەزانی کە من هینا بووم بۆ سەرۆکی عەشرە تەکان و زۆر بە نەینیش ئیشە کەم گرتبوو دەر هینا و خستییە بەر دەستم. وتی: هەر وا لە شوینە کە ی خۆم وشک بووم. بە شوین ئەوە دەر هینا بۆ کە لە لایەن «موتەسەرفی» موسڵەو نیراوە تەسەر ئەو کە بەو ناوێوە قائمقام بـمگـرئ بە بالەستی بـمـنـیرئ بۆ موسڵ و لەوێوە بـمـنـیرن بۆ بەغدا.

وتی کە ئەمەم دی هەر بە جاری وشک بووم. وشک بوونەو کەم لە ترسی گرتنە کە نەبوو، لەوە بوو کە من ئەم ئیشەم زۆر بە نەینیش گرتو، کە چی بە مەجۆرە بلاو بوە تەو. وتی: ماجد پـئـ و تـم جـە مـال ئە گەر تۆ راست ئە کە ی وەرەو ئەوا ئیستە من پیاوی حوکومە تـم، لـە م دەقیقە یە زیاتر نییە تـفـە نـگ ئە کە مە شانم، ئەوا ئارارات دیارە پیکەو ئە چین و ئە دیە نە شاخ. چیمان پـئـ بـکـری ئە ی کە یـن. خە لکی تریش لەوئ هە یە لە گە ل ئەوان دەست ئە کە یـن بە ئیش کردن. تۆ هاتوو بیت بۆ لای ئە مانە؛ ئە مانە هە موو درۆ ئە کە ن، هە موویان لە ژیرەو لە گە ل حوکومە تـن. یە کە یە کە ئەو کاغەزە نەینیانە کە تۆ هیناوتە بۆ ئەوان، هە موویان هیناوتە بۆ من. بەو شەو نەوستان خە بەری ئەم هاتنە تیان گە یاندۆتە بە موتەسەرفی موسڵ. ئەویش بە فەرمانیکی رەسمی کردوو یە تە سەر من کە بتگرم و بە بالەستە یی بـتـنـیرم. ئە مە یە حالی ئەم سەرۆکانە. بە بـئـ چـرـپـە بەو شوینە دا کە هاتویت هەر بەو شوینە دا بگەرێوە و خە بەرە کە بەرەو بۆ شیخ؛ منیش ناتگرم ئە گەر سە ریشم تیدا چوو. وتی: هە ندئ پارە ی دامئ خۆ ی لە گە لـم هات تا قە راخی شارە کە بە بـئـ ئەو پۆلیس بزانی رەوانە ی کردم خستیمە سەر لاریگە یە ک و وتی لیرەو بەرۆ. وتی تا لە سنووری ئامیدی دەرچووم هەر بە لاریگا و بە ترسەو ئە هاتم. بەو جۆرە گە یشتەو وولاتی سولە یمانی و چوومەو بۆ لای شیخ و کارە ساتە کە م تیگە یاند.

- شیخ بورهان

شیخ بورهان گوندیکە لە ولاتی موکریان. شیخیکی لئ بوو بە ناوی شیخی بورهانەو ناوی دەر کردو. ناوی ئە سلێه کە ی «یوسف» و لە قە بی شەمسە دین بوو. سەر دە می ژیا نی سە دە ی نۆز دە هە م بوو. شیخی بورهان یە کتیک بوو لە شیخە پایە بەر زە کانی سەر بە بنە ماله ی شیخانێ تە وێ لە کۆر ئی ئاگردانی مەولانا خالدی نە قشە ندی.

پایە ی شیخی بورهان شیخی راستە قینە بوو. خۆ ی پیاویکی دەو لە مە ندی بە راستی دەو لە مە ند بوو. دەو لە تە کە ی لە کۆ ششی خۆ ی و لە میراتی باوو با پیر یەو بۆ ماو تەو. چاوی لە دە ستی خە لک نە بوو؛ نانی داو بە خە لک، نانی کە سی وەر نە گرتوو.

لەمالی تایبەتی خۆی ۳۰ مانگا، پینچ جووتەگا و دەئێستری تەرخان کردوووە بۆ خانەقا. گاووان و جووتیار و دارکێشی بۆ راگرتوون. شیری ئەم مانگایانە بۆ ماست و دۆی ئاوەن و رەوینی مریدانی خانەقا، بەرھەمی جووتەکانیش بۆ خانەقا. ئێستەرەکانیش ھەموو رۆی تێروان بۆ دار و سووتەمەنی خانەقا.

ئەو عالەمە لە دوور و نزیکەووە ھاتوون نان و شۆربا و ھەموو شت حازر بوو. چەند لەو ئ ماییتنەووە بەزکر و فیکرەووە رایانبواردووە. ئەگەر مریدەکانیش شتیان ھێنابن، پیاوی تایبەتی ھەبوو لێی وەرگرتوون، ھەر لەخانەقادا عەمار ھەبوو براووە ئەو ئ و دەرخواردی مریدان دراووە بەبێ ئەو تێکەلاو بەمالی شیخ کرابن.

رابووردنی خۆی و بوو گویدرژیکێ ھەبوو ھەموو رۆژ سواری بوو چوووە بۆ سەر رەزۆ زەوی و زاری خۆی. خۆی بەدەستی خۆی بزاری رەزی کردوو، بیلکاری کردو. بەدەستی خۆی گەنمی و ھشاندوو، ئاوی داووە دروبەتێو، شەن و بای کردو. بردوو بەتە ئاش و ھارپووەتی. لەو لە مالەو نانی بۆ دروستکراو و ھەکوو بلیت دائما لە ریازەت و چەوسانەوئە دەست. مێوئە ئەخوارد، ئەویش ھەر لەو کە خۆی بەدەستی خۆی لە ھێناوئە دەست. مێوئە ئەخوارد، ئەویش ھەر لەو کە خۆی بەدەستی خۆی لە رەزەکانا ئەھێناوە ئەنجام. ھەموو دەم دەرزێ و دەزووی پێ بوو، جلەکانی خۆی پی ئەدوو رێو. بە ھێچ جۆر ئەرکی نەئەخستە سەر کەس. لە کۆری مرقابەئە سوڤیەکانا ئەچوو سەری ئەنا بە سنگیانەو مرقابەئە ئکردن. ھەموو سالیکیش چلەئە ئکیشا. ئەمەبوو شیخی بورھان.

- ھەتا جەنگی یەکمەمی جیھانیش (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) لەو کوردەوارییە زۆر جار جەماعەتی مزگەوت سەیریان ئکرد یەکن لە ئەھلی جەماعەت دیار نییە، وەیا لە گۆزەری بازار تەماشایان ئکرد یەکن لە دراوسێ دوکانەکان دیار نییە و دوکانەکەئە داخراو، ئەچوون بەسەر و ھەختیەو بزانن بۆچی دیار نییە. کە ئەچوونە مالەکەو خەبەریان ئپرسی ئیوت ئەوئ راستی بێ ھەریەک کراس و دەرپێ و ھەیا یەک کەوام ھەیە، چلکن بوو شۆردیان ھێچی تر نەبوو لەبەری بکەم؛ لە مالەو دانیشتم تا وشک ئەبیتەو بیکەمە بەرم و بێمە دەروە.

- شاره‌زوور جوغرافی زانه‌کانی پیشوو وتوویانه له کلکه‌شاخه‌کانی هه‌ورامانه‌وه ده‌ست بێ ئه‌کات تا ولاتی که‌رکووک. به‌لام له‌م ئاخ‌رده‌ا شاره‌زوور له‌ناو کورددا وا ناسرا که له‌بناری هه‌له‌بجه‌وه تا سوله‌یمانی شاره‌زووره.

جا ئه‌م شاره‌زووره که ئه‌گه‌یشته سوله‌یمانی هه‌تا سالانی ۱۹۲۵‌گیاو قامیشه‌لانیکی بوو سوار له‌ ناویا ون ئه‌بوو. سه‌رده‌می هه‌ره پیشووی نه‌ به‌لام له‌ میژوو‌ه‌کانی دواییدا له‌به‌ر ئه‌وه ریبازی جاف بوو بۆ شلیتر و ناو خوان ئاوه‌دانی زۆر که‌م بوو. له‌م لایه‌وه عه‌ریه‌ت و بیستانسوور هه‌بوو عه‌ریه‌ته‌که‌ش له‌ دوو‌پشکه‌ناقولا‌کانی مه‌گه‌ر ئه‌هله‌که‌ی خۆی نه‌بی که‌سی تر نه‌یئه‌ویرا شه‌وی تیا رۆژ کاته‌وه. دوو‌پشکی عه‌ریه‌ت بیدایه‌ به‌ هه‌ر که‌سیکه‌وه ئه‌و که‌سه ئه‌گه‌ر خۆی پیس بکه‌ردایه‌ رزگاری ئه‌بوو ئه‌گه‌ر وا نه‌بوایه‌ ئه‌یکوشت.

- هه‌تا سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌ی بیستمه‌و به‌لکوو تا جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م سه‌نه‌ یه‌کنی بوو له‌ شاره‌ به‌ناو بانگه‌کانی کوردستان که به‌ پیشه‌سازی ده‌ستی، گوێ هونه‌ری بردبووه‌و هونه‌رمه‌نده‌کانی ئه‌وئ ئه‌هاتن له‌ داری گوێز قوتو جگه‌ره، سینی و قه‌له‌مدان و کاسه‌یان دروست ئه‌کرد، به‌نه‌خش و نیگاری نایاب ئه‌یان‌زاند‌ه‌وه. زیاتر هونه‌رمه‌ندیه‌که‌ له‌ بۆیه‌ کاریه‌که‌یا بوو. ئه‌و ره‌نگ و بۆیه‌یه‌ به‌ جۆری ئه‌کرا که‌ چوونه‌وه‌ی نه‌بوو. ئه‌م ئه‌وزارانه که ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ ئه‌یان‌کرد ئه‌برایه‌ ولاتانی ده‌ره‌وه‌و ئاوروویا. عه‌نتیکه‌سینه‌کان ئه‌یان‌کړی، پیاوانی ده‌وله‌مندی هۆگری عه‌نتیکه‌، به‌پاره‌یه‌کی زۆر وه‌ریان ئه‌گرت؛ نه‌ک بۆ به‌کار هێنان به‌لکوو بۆ ئه‌وه که له‌ناو جامخانه‌و له‌سه‌ر میزی دیواخان دایینین بۆ سه‌یر کردن و ته‌ماشای کردنی میوان و هاتوو‌چوو‌که‌رانی.

تافگه‌ی ئیلاخ

- مه‌لا حه‌سه‌نی شاتری بۆی گێرامه‌وه وتی:

عیل سه‌ره‌و ژوور ئه‌چوو بۆ کویستان، منیش ئه‌چووم بۆ «کفری». پیاویکی جاف هه‌بوو «ره‌وه»‌ی ناو بوو، له‌ریگادا تووشم بوو؛ ئه‌ویش هه‌ر بۆ کفری ئه‌چوو. وتی: مه‌لا حه‌سه‌ن تو خویته‌ هه‌س؟ وتی: سابه‌خوا براکه‌من نیمه‌، منیش هه‌ر تێم بۆ مالی خانه‌خوێکه‌ی تو. وتم: باشه‌.

گه‌بشینه ناو شار کابرایه‌ک ترۆزی ئه‌فرۆشت. کۆمه‌ل کۆمه‌لی کردبووه‌و بانگی ئه‌کرد کۆمه‌لی به‌پینج قرۆش. ره‌وه لیم دوور که‌وتبووه‌و که‌گویی له‌کابرای ترۆزی فرۆش بوو هه‌ر له‌دووره‌وه له‌و ناو بازاره‌دا به‌ده‌نگینکی قایم بانکی کرد «هۆ مه‌لا حه‌سه‌ن! مه‌لا حه‌سه‌ن! ئا پینج قرۆشینکم بۆ بسینه». منیش ترۆزیه‌که‌م بۆ کړی و شه‌وی چووبینه مالی خانه‌خوینکه‌ی من.

شه‌و ئه‌وا دانیشتووین کو‌توپر کابرا له‌ماله‌که‌دا نیر‌گه‌له‌یه‌کی به‌مارپینچه‌که‌یه‌وه به‌رچاو که‌وت هه‌ر راست بووه‌وه هاواری کرد «کو‌ر گه‌ل! ئای که‌وه‌کیفی خواردمانی». نیر‌گه‌له‌و مارپینچی دایه‌به‌ر گۆل.

له‌مه‌ بووبینه‌و دانیشتووین ئاوینیه‌که‌ به‌قه‌د دیواره‌که‌وه بوو منالیکیشمان لا دانیشتوو. مناله‌که‌ له‌ناو ئاوینیه‌که‌دا له‌ ره‌وه‌وه دیار بوو، که‌ دیاریش بوو به‌سه‌ره‌و لێزی دیار بوو. ره‌وه هه‌ر چاوی به‌مه‌که‌وت په‌لاماری منالی ناو ئاوینیه‌که‌ی داو وتی: «یا غه‌وس! نه‌تکر‌دۆی یا غه‌وس نه‌تکر‌دۆی». لای وا بوو ئه‌مه‌ ئه‌که‌وینته‌خواره‌وه.

- مه‌لا برایمی «که‌لۆس» هه‌بوو شه‌ویک له‌خه‌ویا خه‌ریکه‌ سلکه‌گویی‌ه‌ک ئه‌خوا، که‌ ئه‌که‌وینته‌ به‌یانی لیره‌یه‌که‌ ئه‌دۆزیته‌وه. ئه‌مجا هه‌موو نوێژیک ده‌ستی به‌رز ئه‌کر‌ده‌وه‌و دوعای ئه‌کرد ئه‌بوت: «خوایه‌ هه‌موو شه‌وی سله‌گویی‌ه‌کم ده‌رخوارد ده‌ی».

- سالیک له‌ سوله‌یمانی بی‌ بارانی هات به‌سه‌را و خه‌لکه‌که‌ زۆر شله‌ژان که‌وتنه‌ نوێژه‌بارانه‌. نوێژه‌بارانه‌ش له‌ده‌ره‌وه‌ی شار ئه‌کری؛ مه‌لا و حاجی و پیاوی پیرو منالی ساواو مالات له‌گه‌ل خویان ئه‌به‌ن ده‌ست ئه‌که‌ن به‌نوێژکردن و پارانه‌وه‌له‌خوا که‌ بارانیان بۆ بیاریتی.

خۆت ئه‌زانی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سوله‌یمانی حافزی زۆری لیه‌حافزه‌کانیش له‌گه‌ل خویان ئه‌به‌ن بۆ ئه‌م نوێژ و نزا و پارانه‌وه‌یه‌بۆ ئه‌وه‌ به‌لکوو خوا ره‌حم به‌م هه‌زار و بی‌چاو و ساوا و مالاته‌ بکا و باران بیاریتی. ئه‌و ده‌شته‌ له‌به‌ر ده‌نگی مه‌لا و نزای پیر و باره‌و قاره‌ی مه‌ر و گریانی منال ئه‌بێ به‌رۆزی قیامه‌ت. هه‌ر یه‌که‌ به‌جیا هاوار ئه‌کا و ئه‌پارپته‌وه‌. سه‌ره‌ هاته‌سه‌ر حافزه‌کان بۆ ئه‌وه‌ده‌ست بکه‌ن به‌دوعا و پارانه‌وه‌. له‌ ناویانا مه‌لا سه‌عیدیکی بانیه‌ی هه‌بوو هه‌ستا گۆچانه‌که‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه‌و پینشکه‌وتو ده‌ستی به‌رز کر‌ده‌وه‌و وتی:

خواه! تو نه‌زانی ناو شاری سوله‌یمانی که باران نه‌باری نه‌بئ به چ قور و چلپاویک؟
 ئیمه‌ش که کویره‌کانی مزگه‌وتی گه‌وره‌ین له‌ناو قورو چلپاوی کولانه‌کانا حالمان حالی
 سه‌گه‌و هه‌ر ته‌پ و کوتمانه. جا تو هیچ گوئی مه‌ده به‌فلته‌فلتی نه‌مانه، بیکه‌به‌خاتری
 گه‌وره‌یی خۆت و خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر ده‌رگای ئاسمان بیه‌سته‌و مه‌یله‌لا تنۆکی باران
 بینه‌خواره‌وه. حالی ئیمه‌به‌ته‌واوی شر نه‌بئ و نه‌و وه‌خته‌خۆت نه‌زانی چیت بئ نه‌که‌م.

- کتیبیک هه‌یه «جمع الجوامع» ی پئی نه‌لین. ئەم کتیبه‌ باوی هه‌بووه له‌ناو فه‌قیه‌کانا
 نه‌یانخویند. حاشیه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئەم کتیبه‌وه هه‌یه «بنانی» پئی نه‌لین. خاوه‌نی ئەم به‌نانه‌ هه‌ر
 وه‌خت زۆر تیگی‌رایئ ده‌ستی کردووه به‌سویند خواردن ویستوو به‌سویند قسه‌که‌ی خۆی
 به‌سه‌پینئ به‌سه‌ر خه‌لکا.

شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی له‌سوله‌یمانی ده‌رزی ئەم کتیبه‌ی به‌فه‌قییان نه‌وته‌وه، هه‌ر کاتی
 که نه‌گه‌یشته‌ سه‌ر سوینده‌کانی به‌ننانی پشتینه‌که‌ی لئ نه‌کرده‌وه، پالی لئ نه‌دایه‌وه‌و نه‌ویت:
 ئیش که گه‌یشته‌ سویند ئیتر نه‌وا من په‌کم که‌وت. ده‌ستی نه‌خسته‌سه‌ر ده‌می و نه‌یوت:
 «ئم».

- کابرایه‌کی «ته‌رخانی» له‌و کویستانه «خوئی» یان نه‌ما بوو «گا»شیان له‌ماله‌وه نه‌بوو.
 که‌ریکی دایه‌ پیش خۆی چوو بۆ خوئیلین. گویدریژی بار کرد و له‌واوه گه‌رایه‌وه. شه‌وی
 به‌سه‌را هات کردی به‌باران، خویکه‌ هه‌مووی توایه‌وه. کایرا باران سه‌ری لئ تیکدا گورگ
 هات که‌ره‌که‌شی خوارد؛ پاشان کردیه‌ برووسکه. جا ئیتر کابرا نه‌یوت:
 «ئه‌ی گووت لئ نه‌واری! بارانه‌که‌ خویکه‌می تونده‌وه، که‌ره‌که‌م گورگ خواردی
 ئیسته‌خه‌ریکه‌ چرا هه‌له‌کا ئیژی خۆیشم که‌ره‌گه. ئه‌ی برا بۆ واز نایری هیچ وه‌زانی باوکت
 کوشنگه».

- شیخ حسینی قه‌ره‌داغی هه‌بوو بۆی گێرامه‌وه وتی:

ئه‌وه ئه‌مه‌وی بچمه‌وه بۆ ماله‌وه، تووشی دروشکه‌یه‌ک بووم. به‌درووشکه‌چیه‌که‌م وت به
 چهند سواری نه‌که‌ی؟ وتی به‌دوو روپیه. وتم پیاوی چاک به‌زه‌لامیک به‌روپیه‌یه‌ک سواری
 نه‌کرئ، ئیسته‌چۆن نه‌لئی دوو روپیه؟ وتی ناخر تو زۆر زلی له‌دوو زه‌لامیش زلتی. وتم
 نه‌مه‌ قسه‌نییه‌ تو نه‌یکه‌ی هه‌ر وه‌کوو خه‌لکی تر دوو ده‌ستم هه‌یه‌و دوو قاچم هه‌یه‌و دوو چاو

و دوو گوی، ئیتر چیم زیاتره له خەلک؟ وتی: بە هەر جۆر بوو له گەل ئەوهش که خەلکی تری بە روپیه ک سوار ئەکرد بە روپیهو نیوی رێ کهوتین. هاتم سوار بم وتی: «نەکهی بچۆ له پستی عەرابه کانهوه بسوورپوهو وەرە بەدزی ئەسپه کانهوه خۆت بکوتره ناو دروشکه کهوه؛ ئەگهینا ئەسپه کان چاویان پیت بکهوی بەدوو زه لامت تی ئەگن نایه لن».

- حاجی دەرویش هه بوو بۆ گێرامه وه وتی:

سالیک له خیلکی که مالهیی بووم. خیله که گاوانیان نه بوو خه لکه که خویان به نۆبه هەر رۆزی به کیکیان ئەچوونه لای گاله که. وتی کابرایه کی بی کورە ی پیر هه بوو رۆژیک نۆبه کهوته نۆره ی ئەوه وه. گاگه لی دایه پیش و چوو بۆ له وه ر. ئەگه نه شوینی له وه ر گاگه ل خه ریکی له ور ئەبی و ئەمیش بۆ رانه کشن خه وی لی ناکه وی، هه تا وه که ی تۆزی گه رم ئەبی کابرا که ی ئەکه ویته نزگه ره. مرخ له جاشوله یه ک خۆش ئەکا بۆ ناگیر. ماکه ری دایکی جاشکه که ئەداته به ر. ئیواره گاگه ل دینتته وه، ماکه ره که به خۆی و جاشکه که یه وه روو ئەکاته وه مالی خاوه نی. که ئەگه نه نزیکی مال، جاشه که به ده وری دایکه که یا هه لئه په ری و جووته ی ئەوه شانده و غارغارانێ ئەکرد. وتی گویم لی بوو کابرا رووی کرده مالی خاوه نکه ر و وتی:

جاشکه که تان ئەزانێ ئیمرۆ زه ماوه نی دایکی بوو، بۆیه وا که وتگه خۆشی خۆشی و جه مباره.

- له مزگه وتیک له به غدا وه یا بلین له مزگه وته که ی لای خۆم، ئەوا نوێری نیوه رۆیه خه ریکی ده ستوێژ شتن بووم. دوو زه لامی کوردی ئەو بناری کفریه هاتن بۆ نوێژ. یه کیکیان ریشی سپی و ئەوه یکه یان له ده وری سی سالانیکا ئەبوو. ئەمی سی ساله که زۆر ته نگه تاو بوو مه سینه یه کی هه لگرت و چوو هه ر ئاو ده سته که و ریش سپیه که له ده ره وه وه ستا بوو. کابرا که هاته ده ره وه ریش سپیه که پیتی وت بۆچی مه سینه که ت نه هینایه ده ره وه؟ ئەویش وتی: ئەوه نده ی ئاو تیا به ئەگه ر هه ر میز بکه ی به سته. مامه ی ریش سپی هه ر وا له سه ر خۆی وتی: «ئاخر ئەترسم گوویشم وه ریشه وه بوئ». ئەویش وتی: کوره قیروسیا ئەگه ر وه ریشیشه وه بوئ هه ر به سته».

- شیخ محهمه دی شیخ جه لال گێرایه وه وتی:

شیخ محمدهدیک هه‌بوو له‌ته‌کیه‌ی لای ئیمه (ته‌کیه‌ی قه‌رده‌داغ) پینان ئه‌وت شیخ محمدهده‌جنۆکه. ئه‌م شیخ محمدهده نووشته‌و شتی ئه‌کرد. پارچه‌ زه‌ویه‌کی هه‌بوو له‌گه‌ل پیریژنیکا هاوسنور بوون. به‌ درێژایی زه‌ویه‌که به‌ردیان دانا‌بوو به‌به‌ینا بۆ ئه‌وه‌ زه‌وی هه‌ر دوو لایان دیار بێ.

ئه‌مجا ئه‌م شیخ محمدهده‌جنۆکه‌یه هه‌موو رۆژی ئه‌چوو سه‌ر به‌ردی سنوره‌که قورعانیکی هه‌بوو له‌گه‌ل خۆی ئه‌بیرد ئه‌یگرت به‌به‌ر چاویه‌وه‌و به‌ده‌م گه‌رانه‌وه‌قورعانی ئه‌خویند، له‌ ژیریشه‌وه‌ به‌پێ پیتی ئه‌دا له‌ به‌ردی سنوره‌که‌و ئه‌بخشانه‌ ناو زه‌وی پیریژنه‌که‌وه‌. به‌م جووره‌ گه‌لێ له‌ زه‌وی ئه‌و پیریژنه‌ی خستبووه سه‌ر زه‌ویه‌که‌ی خۆی؛ به‌لام ئه‌م شیخ محمدهده له‌ نه‌نجاما به‌ نه‌خۆشی سیل مرد و دنیا و زه‌ویه‌که‌ی به‌جیه‌تشت.

- کابرایه‌کی «مامیزه‌ک»ی جاریک له‌ مانگی موحه‌رمدا ئه‌چیته‌ کرماشان. ئه‌م مامیزه‌کیانه سوننی مه‌زه‌بن. له‌کرماشان به‌زۆر راپیچی ئه‌ده‌ن و ئه‌یخه‌نه‌ناو ده‌سته‌ی سینه‌زه‌نه‌کانه‌وه‌. ئه‌ویش چارناچار ده‌ست ئه‌کا به‌سنگ کوتان و به‌ لایه‌وه‌ وا ئه‌بێ ئه‌م سنگ کوتانه‌و دوژمنایه‌تییه بۆ عومه‌ره. جا به‌ده‌م سنگ کوتانه‌که‌یه‌وه ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌وت:

یه‌کار زووره یا ئۆمه‌ر	چه‌مانم کووره یا ئۆمه‌ر
ئه‌ی ده‌سته‌ی من له‌سه‌ر سینه	تۆ مه‌وشه ئه‌ی کاره‌کینه
جه‌رگم سووتایه یا ئۆمه‌ر	ئه‌رات وه‌داخه یا ئۆمه‌ر
هه‌له‌ق مه‌له‌ق ئه‌وشم وه‌تۆ	وه‌ زوور ئه‌وشن بۆشینم وه‌تۆ
یانه‌ رای من گوو خواردنه	سه‌یه‌ل وه‌ئاسمان خسته
یه‌کار زووره یا ئۆمه‌ر	چه‌مانم کوره‌یا ئۆمه‌ر

- له‌و خۆشناوه‌تییه‌ پیاویک هه‌بوو «هه‌مزۆکه»یان پیتی ئه‌وت. ئه‌م هه‌مزۆکه‌یه‌ چوو بوو بۆ کاروان بۆ ئه‌و ده‌ستی دزه‌بییه بۆ ترێ فرۆشتن. تریکه‌ی نه‌ئه‌فرۆشرا، له‌ گه‌رانه‌وه‌ زۆر دواکه‌وتبوو. رۆژیک ژنه‌که‌ی به‌کاروانچی‌ترا خه‌به‌ری بۆ ئه‌نیرێ که‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ ترێ ئه‌فرۆشی نافروشی قیروسیا مال بێ خاوه‌نه‌ با له‌مه‌ زیاتر دوا نه‌که‌وی.

هه‌مزۆکه‌ ئاگری جگه‌ر و ئاگری گزه‌ر هه‌له‌یه‌گرێ ترێ به‌جێ دیلی و سواری نیره‌که‌ره‌که‌ی ئه‌بێ و ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌و به‌تاو ئه‌روا. له‌ ریگادا هه‌ر جاره به‌ هه‌ر دوو پیتی ئه‌مالن به‌ژیر سکی نیره‌که‌را بۆ ئه‌وه‌ خیرا بروا. جارجار پینی ئه‌که‌وی له‌شتیکی ره‌پی ره‌قی درێژ به‌

لایەوه سەیر ئەبێ، لای وا ئەبێ سەری قەیاسە کە یە شەر بوە تەو دەست ئەبا هەلیگری تەو وەو بیەستیتەو، کەچی کیری رەبی نیرە کەری دێ بە دەستەو. ئەمەش ئەوا لە نزیکێ ئاوی و مالهو روو ئەدا.

هەمزۆکە توورە ئەبێ و دائەبەزێ و دیتە و یزە ی کەری بەستە زمان، ئەلێ: «دایکت دەگێم ما بە شوێنی تۆ یانا ناردیە یا من وا بەم جوورە ئیرەقت کردییە؟ چما هەمزۆکەیت و لۆ لای سەمەنی دەچیەو. من هەمزۆکەم تۆ چ رایەت دەکەوی دەستی لۆ سەمەنی درێژ کە ی؟ چما داکوو ناگێم ئەوی من گۆتم تۆ بیریت». سەمەنی ژنی هەمزۆکە بوو.

- لەو خێلە کورپیک هەبوو «گۆلە» و کچیکیش هەبوو «سۆسە» یان ناو بوو. گۆلە و سۆسە هەردووکیان لەو بەری رووباری «کارێژ» ی لای سەقزە لای ران ئەبن. گۆلە لەم بەر ئاوە کەو و سۆسە لەو بەرەو شەوئ مەر تیری خواردەو و مۆلی بەستوو، دنیاش مانگەشەو و فینکە. سۆسەش بە لای رانە کەو لە سەر گازی پشت رائە کشی و خەوی لێ ئەکەوی. خەویشی ئەوەندە گران ئەبێ هەر شتیکی لینی بکەن بە ئاگا نایەت.

گۆلە لەو بەرەو کە سەیر ئەکا وا سۆسە بازاری خستۆتە ئەو دەشتەو مانگەشەو لینی داو ئەوەندە یتر بە یاتە بوو تەو ئەگری دەروون هەلیئە گری، ئەکاتە ئەم بەر ئاوە کەو خۆی ئەدا بە سۆسەدا. بەلام سۆسە هیچ خەبەری ناییتەو. ئەو ئیشی خۆی تەواو ئەکا و ئەگەر پیتەو بۆ جیگای خۆی. بە یانی کە سۆسە هەلئەستی سەیر ئەکا ناو گەلی شلەقاو، زۆر سەری سەر ئەمینی. بانگ ئەکا هۆ هۆ گۆلە ی شوانی ئەو وەری ئاوە کە! ئیمشەو تۆ نە تکر دگەسە ئەم وەری ئاوە کە؟ گۆلەش ئەلێ: نا نا سۆسە. ئەلێ: ئیمشەو تۆ منت نەگاگە؟ ئەلێ: نا نا ئەو تۆ ئیژی چی؟ گۆلەش بۆیەوا ئەلێ چونکە بیرێ تازە ئەبیتەو.

سۆسە ئەلێ ئە ی کوچکت لینی ئەواری ناو گەلی من بۆچی شلتیاگە؟ گۆلە ئەلێ ئەو ئەوانگ لێیداگە. سۆسە ئەلێ: ئە ی چەکی لە موو کە بۆچی چووگەو ناوا. ئەلێ: ئەو مە پەری مالی لالەت پیتی پیا نیاگە. ئەمجا سۆسە ئەلێ: ئوخە ی خوا کەس نە یگاگم، مە پەری مالی لالەم پیتی پیا نیاگم.

ئەم راز و نیازە ی نیوانی هەر دوو لاشیان هەر لەم بەر و لەو بەری ئاوە کە ئەبێ.

- خورشید ئەفەندی رواندزی هەبوو حاکم بوو لە کەرکووک. روژیەک کابرایەکی زرتەبۆز ئافەرەتیک خراب ئەکا. ئیش ئاشکرا ئەبێ کەس و کاری ئافەرەت شکات ئەکەن.

کابرا و ژنه‌که دیننه مه‌حکمه‌مه. خورشید ئه‌فهندی له ژنه‌که ئه‌پرسی ئه‌م کابرایه کوو هاته‌لات و کوو رازی بوویت؟ ژنه‌ش ئه‌لئ: قوربان جه‌نابی خورشید ئه‌فهندی! هیج ئاگام لئ نه‌بوو نازانم چۆن شتی وا بووه. کابرا وا به‌و لاهه راوه‌ستاوه، به‌لام کابرا کابرا نییه له‌نده هوورپکه. خورشید ئه‌فهندی هه‌لده‌ستی کورسی به‌جئ دیلئ دار عه‌ساکه‌ی هه‌له‌گرئ ئه‌ینئ به‌سه‌ر سنگی کابراوه‌و روو ئه‌کاته ژنه‌که‌و ئه‌لئ:

ه‌دی قه‌حه‌بی ماکه‌را! ئانه‌م کسووک بابه‌ که‌ر بگئ سه‌قه‌تی ده‌کا هه‌نووکا تو کو ئه‌لئیی ئاگام لئ نه‌بووه؟ به‌مجۆره مه‌حکمه‌میان ئه‌کا.

- مه‌لا ناسح له‌ که‌رکووک - به‌ره‌حمه‌ت بی - له‌ نوێی به‌یانیا نا زۆر درێژه‌ی ئه‌دا به‌ نوێه‌که. به‌یانیه‌ک خۆی پیش نوێژ ئه‌کا و سووره‌ی «البقره» له‌ نوێه‌که‌دا ئه‌خوینئ. کابرایه‌کی کونه‌کۆتری به‌ خه‌لوز فرۆشتن چوو بوو بۆ که‌رکووک. ئه‌و به‌یانیه‌ له‌ پشت سه‌ری مه‌لا ناسحه‌وه نوێژ ئه‌کا ئه‌یه‌وئ زوو لئ بینه‌وه‌و به‌رواته‌وه. مه‌لا ناسحیش هه‌ر له‌نوێژ نایینه‌وه. کابرا ته‌نگه‌تاوه ئه‌بئ نوێزه‌که ئه‌برئ و ده‌نگی به‌رز بانگ ئه‌کا ئه‌لئ: «مه‌لا گوو به‌ریشی باوک ئه‌و که‌سه له‌ پشت سه‌ر تووه نوێژ ئه‌کا وه‌خوا ببیرئ ئه‌م نوێزه‌ش که‌ تو ئه‌یکه‌ی». ئه‌مه ئه‌لئ و ئه‌کا به‌پێلاوه‌کانیا لئیی ئه‌دا ئه‌روا.

- جه‌میل ئاغای حه‌وێزی له‌ کۆیه‌ پیاویکی به‌نان و خوان و دیواخان گێر بوو. هێشتا ئه‌م پاکه‌ت و ماکه‌ته‌ دانه‌هاتبوو، باو هه‌ر باوی جگه‌ره‌ی قامیش بوو. جه‌میل ئاغاش دوو جۆره جگه‌ره‌ی له‌ باخه‌لا بوو، جوړیکی تووتنی بینه‌مه‌ بوو، ئه‌و هه‌ر بۆ خۆی بوو؛ جۆره‌که‌ی تری تووتنی کۆیه‌ بوو. که‌ میوانیک ئه‌هات ده‌ستی ئه‌برد له‌ تووتنه‌که‌ی کۆیه‌جگه‌ره‌یه‌کی ئه‌دایه‌و له‌ پینه‌مه‌که‌ش جگه‌ره‌یه‌کی بۆ خۆی ده‌رئه‌هینا. خه‌لکیش وایان ئه‌زانی هه‌ر دوو تووتنه‌که‌ی هه‌ر یه‌که، به‌لام له‌ ئاخرا هه‌ستیان پئ کردبوو که‌ ئه‌مه‌ وا نییه.

روژیک له‌دیوه‌خان دانه‌نیشن و له‌سه‌ر عاده‌تی جارێان جگه‌ره‌ ده‌رینئ بۆ میوان و جگه‌ره‌یه‌کیش له‌ بینه‌مه‌که‌ بۆ خۆی ده‌ردینئ. قوتو جگه‌ره‌که‌ی خۆی که‌وتبووه سه‌ر گۆی مه‌مکی. له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌ینینه‌وه به‌یه‌کا به‌ر مه‌مکی ئه‌که‌وئ زۆر عه‌زیه‌تی ئه‌دا. له‌ تاوانا ناو چاو دینینه‌وه یه‌ک. هه‌مه‌ی خۆمان له‌وئ ئه‌بئ هه‌ستی پئیی ئه‌کا که‌ چ باسه ئه‌لئ: «ئاغا جگه‌ره‌یه‌کمان به‌ه‌رئ و خۆت به‌و ده‌رده‌ مه‌به، جگه‌ره‌یه‌ک ئه‌وه‌ی ناوئ که‌ پیاو خه‌ریک ئه‌و فرت و فیله‌ بیت بۆی و مه‌مکی خۆی بۆی بریندار بکا».

جەمیل ناغاش ئەلنی: ھەمزە مردووت مرئ! جارئ وەختئ ئەو قسانە نییە. ھەمزەش ئەلنی: ئاخەر نالیم.

- مەلا پیرۆت لەدئ بیواتە بوو، شەوئ لە گەل مەلاژنا ئەکەونە گەمەو گالتە. کەخۆت ئەزانئ داخوازئ ژنیش ھەر دوایئ نایە، شستیکئ بۆ جئ بەجئ ئەکەئ دوو شتئ تری دینتەسەر. بە تاییەتی جا لەو وەختەدا مەلا ژن ھەر داوای کراس و کەواو چارۆکەئ ئەکرد. مەلا پیرۆت ھیچئ بۆ نەمایەووە ئەووە نەبئ دەستی برد میتزەرەکەئ لە تەنیشت مەلا ژنەووە دانا وتئ: مەلا ژن بیکە بەخاتری ئەم میتزەرەئ وازم لئ بێنەو لەمە زیاتر سەرم لئ تیکمەدە.

- خورشە تازە میتردئ کردبوو بەحمەووەیس. یەکتیشیان زۆر خۆش ئەویست. ورشە ھیشتا جلی بووکیئ لەبەر دانەکەندبوو مردن لە ریگای ھەموو کەسێکایە، حمەووەیس مرد. خورشە ھەموو ئیوارانیک ئەچوووە سەر گۆرەکەئ و تیرو پر بۆئ ئەگریا.

ئیوارەکیان چوو بۆ سەر زیارەتان لەجۆشئ گریانا بوو، کورپیکئ گەنجیش ھات لەو بەرئ قەبرەکەووە دانیشت و لەو بەکۆلتەر دەستی کرد بەگریان. پاش لئ بوونەووە خورشە بەکۆرەکەئ وت: خوا سواوت بنوسئ براکەم. کورپەش چاوی سڤەووە تی تۆ خوا خوشکم ئەوەچیت بوو؟ خورشە وتئ: وەللا براکەم میتردم بوو. وتئ زۆرت خۆش دەویست؟ وتئ بئ یەک نەمانتەکرا وائیتستا خاک لیکئ جیا کردینەووە. ئیتەر خورشە نەپیرسی لە کورپەکە کە تۆ چی ئەم بوویت وای بەو جۆرە بەکۆل بۆئ ئەگریا. ئەمجا کورپە وتئ: دەسا خوشکم بیکە بەخاتری ئەو خۆشەویستە جوانەمەرگت ئەگەر لەو شوینەدا یەکتیکم نەدەیتئ؟ خورشەم خورشەبوو ھەر گوئئ لەمەبوو ھەستا لووس و باریک بۆئ پان بوووەو وتئ: وای سۆیندم ئەدەئ بەگۆرئ حمەووەیسی جوانەمەرگ ناتوانم دلئ بشکینم وەرە پێشەووە. ئیتەر کار لەکار ترازا.

- مەلاعەلئ قووچەبەلباسئ کتیبیک لەبەر دەستیا بوو وتم ئەوەچیئە؟ وتئ: «قلل الانبیا» یە. وتم کتیبیکئ باشە بۆ وەعز کردن. وتئ: بەلئ کتیبی چاکە بەلام خەلکەکەزۆر سەگ بوون برۆای پئ ناکەن.

- حاجئ غەفووری مەلا لەر ماینەگەرپیکئ ھەبوو زۆرئ ئەپرەتان. ھەموو جار لەناو خەلکیشا بۆ ئەووە خۆئ پێشاندا کە ماینئ ھەئە زۆرئ باس ئەکرد. رۆزیک ئەکەوئیتەشوین

که‌رویشکیک هەر چه‌نده ئەکا بۆی ناگیریت، لەپاشا لێیان پرسى حاجى غەفوور ئەوه بۆچ
 که‌رویشکه‌کت بۆ نه‌گیرا؟ ئەویش بۆ ئەوه مایه‌که نه‌شکینى وتى:
 برا ئەوى به‌سه‌ر ئەو مایه‌ی منا هاتوو به‌سه‌ر حه‌سه‌ن و حوسیندا نه‌هاتوو.

- حاجى برايماغای عه‌نبار جارێک حاجى له‌قله‌قیكى له‌سه‌ر بانه‌که‌ی خۆیان به‌ر چاو
 ئەکه‌وى توورە ئه‌بى و ئەلى: ئەوه‌قه‌حبه‌بابه‌ی رانک له‌پێهه‌ کێهه‌ چوووه‌ ته‌ ئەو سه‌ربانە؟
 تۆمه‌س ئەمه‌حاجى له‌قله‌قه‌ به‌ زه‌لام تێگه‌یشتوو.

- کابرایه‌کى خه‌لکى ئەو گریزه‌و مووانه‌ ئەچێته‌ خزمه‌تى کاکه‌حه‌مى شیخ تۆبه‌بکا.
 دنیاش چله‌ی زستان ئه‌بى، هەر به‌رۆکى کاکه‌حه‌مه‌د ئەگرى و وازى لى نایه‌نى له‌ئه‌نجاما
 سه‌ر ئیواره‌یه‌ک کاکه‌حه‌مه‌د پێی ئەلى: بچۆره‌ئه‌وه‌ حه‌وزه‌وه‌. کابراش ئەچێته‌حوزه‌که‌وه‌و
 تابه‌یانی تیايا ئەمینیته‌وه‌. به‌یانی کاکه‌حه‌مه‌د به‌ویدا تى ئەپه‌رئ کابرا له‌ناو حه‌وزه‌که‌وه‌ بانگى
 ئەکا ئەلى: قوربان خووسیاگم؟ شیخیش ئەفه‌رموى خووسیاگى وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌.
 پاشان له‌کابرا ئەپرسن مردووت مرئ چۆن شه‌وى له‌و حه‌وزه‌دا سه‌رما نه‌یکوشتى؟
 ئەویش ئەلى: برا له‌دوووره‌وه‌ چاوم له‌ ئاگره‌که‌ی گله‌زه‌رده‌ بوو ته‌سکینیم بۆ ئەهات.

- کاک مه‌سه‌عود گێرايه‌وه‌وتى:

له‌و مه‌نگوورایه‌تیه‌ ئاغایه‌ک دوو خزمه‌تکارى هه‌بوو، یه‌کیکیان نه‌خۆش که‌وت و
 له‌جینگه‌دا بوو. ئاغا خزمه‌تکاره‌که‌ی تری له‌گه‌ل خۆی برد و چوو بۆ سه‌ردانى. ده‌ستی کرد
 به‌ دلنه‌وايى و دلدانه‌وه‌. خزمه‌تکاره‌که‌ش وتى: قوربان ئەترسم له‌م نه‌خۆشیه‌ راست
 نه‌بمه‌وه‌و بمرم؛ گه‌ردنم ئازادکه‌. ئاغاش وتى تۆ کوپى چاک بوویت و هه‌یچ خراپه‌یکت
 به‌رانبه‌ر به‌من نه‌بووه‌ تا گه‌ردنت ئازاد که‌م. ئیشه‌للا ناشمرى و هه‌لئه‌ستیه‌وه‌.
 خزمه‌تکاره‌که‌ش وتى قوربان ئەترسم هه‌لئه‌سته‌مه‌وه‌ هەر ئه‌بى گه‌ردنم ئازا که‌ی. ئاغاش
 وتى: ئاخ‌ر هه‌یچ خراپه‌یه‌کت نه‌بووه‌ تا گه‌ردنت ئازاد که‌م. خزمه‌تکاره‌ وتى راست
 ئەفه‌رموى هه‌یچ خراپه‌یکم نه‌بووه‌، به‌لام دوو جار ئاغا ژنم گاوه‌ ئه‌بى گه‌ردنم ئازاد که‌ی.
 که‌ئمه‌ی وت. ئاغا زۆر تووربه‌بوو هه‌ستا به‌جیه‌یشت و هاته‌ ده‌ره‌وه‌، هەر قسه‌ی ئەکرد و
 جینوی ئەدا. خزمه‌تکاره‌که‌ی تر که‌ پشت سه‌ریه‌وه‌ بوو وتى:

خۆت عاجز مەكە ئەم كاپرايه كەرە وا قسە ئەكا. من تا ئیستە پەنجا جاریش ئاغازنم گاوه و هیچ قسەشم نەكردووہ.

- حەمەسابلاخی بۆی گێراموہ وتی:

حاجی میرزا رەحمەتی سابلأخی ئەو سەردەمە كە ترومبیل و شتە نەبوو، قافلەى ئەو لە ھەموو ولاتی سابلأخ و موكریانا مەنشورر بوو. جارێك قافلە ئەچن بۆ تەوریز بارخانەبار ئەكا و ئەگەر پیتەوہو ئەگەنە سەر چۆمەكەى سابلأخ. لەم لاوہ ھەموو خەلكى سابلأخ و حاجی میرزا رەحمەت خۆیشى دەرئەچن بۆ سەیری قافلە. پیتەنگى قافلەكە لەو بەرى ئاووہ مان ئەكا و ناپەر پیتەوہ؛ كە پیتەنگیش نەجولئى ھەموو ئەوہستى. ھەر چەندە قەتارچى ھەیدەى لى ئەكا كەلكى نابى.

حاجی میرزا رەحمەت لەم بەرەوہبانگ ئەكا: كورە ئەوہى ك ەجاران پیت و تووہ ئەوہى بى بلى. قەتارچیش ئەلى: قوربان ھیچم پى نەو تووہ، ھەر ھەیدەبىم لى كەردووہ. ئەمیش پى ئەلپتەوہ كورە چیت پى و تووہ ئەوہى پى بلىرەوہ؛ ئەگەینە ئەبى ئەو ەعالەمە ھەر چاوہرئى بكەن. قەتارچى كە ئەزانئى ھیچ كەلك ناگرئى لى ئەوہستیتەوہ لە پیتەنگ تى ئەسروینئى و ئەلى: دەبرۆ لەقوزى داىكى خیتو بەرم. پیتەنگ ئەپەر پیتەوہو ھەموو ەعالەم بەمیرزا رەحمەتەوہ دەست ئەكەن بە پیتكەنبن.

- مەحموودى عدلى مراد گێراپەوہ وتی:

لەو سەرەكاپرايەك ھەبوو توولەپەكى ھەبوو. توولەتۆبى و كاپرا زۆر بەپەرۆش بوو بۆى؛ ھەموو جار كە باسى ئەكرا ئەبوت: رەحمەتپەكە. مەلاكانى مەنگورپە كەردیانە سەرى و پىیان وت كاپرا ئەمە ھەرئەتۆ چۆن بۆ توولەسەگىكى تۆبىو وا ئەلپت؟ كاپرا وتى: مەلاینە! رەحمەتى گەلى خەسلەتى چاكەى ھەبوو. خپرو خپراتىكى زۆرى ھەبوو، مالى میراتى ھەبوو تەنانەت لەكاتى سەرەمەرگیشدا وەسپەتى بۆ من كەرد كە سەد تەمەنىشى بۆ بكەم بەئىسقات. مەلاكە كە ئەو ئەو قسەپە بۆ ئەكرد وتى: چۆن مەرحووم ئەو قسەشپە فەرمووہ؟

- مەلایەك لەدەشتەتال ھەبوو، ھەر ئیشپك رووى ئەدا ئەو ئەبوت: خوا خراپتر نەدا. رۆزپك ھاتن بۆ لای مەلا وتیان پیاویكیان بەسەر فلانە ژنە وەگرتووہ. وتى: خوا خراپتر

نەدا. وتیان کورە خراپتری چی؟ لەمە خراپتریش؟ وتی: کورە ئەوە ئیوێ ئەلێن چی؟ ئەگەر نیو سەعات لەمەو پێشتر بوا یە پیاوێ کە من ئەبووم.

- شیخ سەعیدی حاجی شیخ عەلی گێرایەوێ:

عەبلانی عەلاف هەبوو لەسولەیمانی بیوێ ژنیکی ماره کرد بوو. لەپاش بەینیک تەلاقێ دا. کابرایەکی تری عەلاف ماره‌ی کرد. لەپاش چەند مانگیکی ئەویش تەلاقێ دا. عەبلان ماره‌ی کردووە دیسان تەلاقێ دایەو، ئەوتر ماره‌ی کردووە. لەسەر ئەم ئاوو دانە شەش حەو جار ئەمیان تەلاقێ ئەدا گورج ئەوی تریان ماره‌ی ئەکردووە. بیوێ ژنی هەزار ئەتوت تۆپی جلیتینە ئەم هەلی ئەدا بۆ لای ئەو ئەو ویتیشیان تی هەلنەدایەو بۆ لای ئەم. لەئاخر جارێک لە بیوێ ژنیان پرسی: باجی عاسم ئەم دوو میژدەت کامیان باشتەر بوون بۆت؟ وتی: بەخوا بڕاکەم خێری خێر بێ لە هیچیانم نەدی، تەنها ئەو نەهێن ئەوان بەسەر منەوێ کاوێریان ئەکرد.

- حەمە‌ی عەول هەبوو دوو ژنی هەبوو، هەر یەکە‌ی دهنکە مووروویەکی دابوونە دەست بێ ئەو‌ی هیچیان بە‌وی تریان بزائن. کە پێکە‌وێ دانه‌نیشتن لیان ئە‌پرسی کامیان ت خۆش ئە‌و‌ی؟ ئە‌یوت: «ئە‌و‌ه‌یانم خۆش ئە‌و‌ی کە دهنکە‌موورووێ کەم داو‌ه‌تن».

- کابرایە‌ک لە‌گوندی «شینیە» هە‌بوو ناوی رە‌شە‌بوو. رۆژیک ئیستریک ئە‌داتە‌پیش خۆیە‌وێ ئە‌چیت بۆ دار قیسپان بۆ قۆریه‌گیا و گاو شتی وا. باره‌قیسپ ئە‌برێ و پاشان هەر‌چە‌نده ئە‌کا نازانی باره‌کا لە‌ئیستره‌کە بنی، مە‌حتەل ئە‌بێ؛ پاشان دێ بە‌یریا کە باره‌کە لە کۆلی خۆی بنی و خۆشی سواری ئیستره‌کە بیی. بە‌مجۆره‌ بار ریک ئە‌خا و بە‌ره‌و مال بە‌رێ ئە‌کە‌وێ.

لەرێگادا دوو داری گه‌وره‌ له‌و بە‌ره‌و بە‌ری رینگاکە‌دا ئە‌بیت، ئە‌میش باری توند لە‌خۆی شتە‌ک داو‌ه‌. دار قیسپه‌کانی کۆلی له‌ دوو داره‌ گه‌وره‌کە ئە‌گیرین. ئیستەر بە‌گور ئە‌پروا کابرا بە‌هە‌لسواری له‌ویدا ئە‌میئتیه‌وێ. ئیستەر بە‌خالیه‌تی ئە‌چیته‌وێ بۆ ماله‌وێ.

خزمان کە‌تە‌ماشای ئە‌مە ئە‌کە ئە‌لێن: شتیکی له‌ رە‌شە‌ قە‌وماوێ. دین بە‌هاواریه‌وێ. کە ئە‌گە‌نه ئە‌و شوینە‌سە‌یر ئە‌کە‌ن رە‌شە‌ بە‌و هە‌واوێ رە‌پ راو‌ه‌ستاوێ. ئە‌لێن: کورە رە‌شە ئە‌مە‌چییە؟ دایه‌گرن و ئە‌مجا ئە‌لی:

ئەو ئىستىزۆكە كەم بۇ بىنن ھەر ئەبى ئىستەورگى بىدەرم. مەن و تەم با بارە كە لەو نەنەم بۇ ئەو ەزىيە تى نە گاتى ھىتەم لە خۆم ناو سواری بووم؛ كە چى گە شىتەنە ئەم شوپنە ھەر چەندە كشووم كەرد، ھىچ گوىى نەدامى. ئەو بۇ خۆى چو ەو ەو مەنى دا بەدەست ئەو دارانەو ە؛ ئاوا تۆلەى پىاوە تىم ئەداتەو ە؟

- مەلا ئەورە ھامانى تايشەى گىتەرايەو ەوتى:

لەم ئاخەردا لەو دەشتى گەرمىانە لە خىلىكا ەو ەزم ئەدا. لە ەو ەزە كەدا و تەم كىتەب ئە فەرمووى:

كاتى كە خواتنە ەالا كەردى ە سەر ئىزرايىل كە گىانى خەلكى بكىشى و ئەو ئىشەى بەو سپارد ەزەرە تى ئىزرايىل و تى بىناىى چاوان! ئەم ئىشەب و مەن زۆر گرانەو لە ئاھو نر وولەى ئەو ەالە مەچۆن دەر ئەچەم، كە ناوم بەسەر زمانى ەموو كە سىكە ەو ەبىت؟ ئەم ئەر كە بە مەن ەلنا گىرى. خواتنە ەالاش فەرمووى يا ئىزرايىل تۆ بچۆ ئىشى خۆت بكە كەس ناوى تۆ ناھىتى. يە كىك ئەلنى: لەسەربان كەو تە خوارەو ە مرد؛ يە كىك ئەلنى لە ولاخ گلاو مرد. ھەر يە كە شتىكى بۇ ئەلەن، كەس بەلای تۆدا ناچىت و ناوت ناھىتن. و تى ھاجى مەھمەد يىكى شاترى ەبوو لەو ەزە كەدا دانىشتبوو ەلەيدايەوتى:

ئەرى مەلا خوا ە قوروانى و م ئەو ەختە لە بىرى نەبوو باسى ترومبىل و تەبارىش بكا؟ چاوت لىيە ھاجى مەلا شەرىقى سەعاتچى ئەو پىاوە نوورانىيەو مەلا ەلى لەيلان ئەو پىاوە دەم ە قورخانە چۆن ە ترومبىل و تەيارە روشتەن. ئەويان بە ترومبىل كەوت و ئەمىان لە تەيارە كەوتە خوارەو ە بەو جۆرە سەربان تياچوو. دەسا مەلا ەرچى ئىزىت بۇ خۆت ئىزىت گشتى ھەر ئەو ئىزرايىلە بىفەرەس.

- قانەى شاعر گىتەرايەو ەوتى:

ئەوا دەستە يە كىن چووين بۇ مالى شىخ ەولى سەركان و بووين بە مىوانى ئەوان و دامان نابوو كە ئىستە مەرىكمان بۇ سەر ئەبەرى و مەنەلى پلاو و گوشتەمان بۇ ئەخە نەسەر. كە چووين و دانىشتىن شىخ ەول خۆى بە خىراتىكى زۆر گەرمى كەردىن و لەپاشا دەستى كەرد بە گىرانەو ەى راوى ئەو رۆزە پەن. كەردى بە گالە كە چۆن كەروىشكىتان ەستاندو ەو ە كەوتو ەنە تە شوپنى. و تى: لەو لاو ە تانچىمان تىي بەردا و كەردمان بە قىو ە لىي، لەم لاو ە

چهند زه لامیتک بهریان له کهرویشک بریه و دهستی بن راو کردیان به ههرا. ئەمجا له ناکاو و له‌سەر خۆی به‌ری کرد به‌و لاوه و وتی:

نامینه نا ترشاویک لی نئی بۆ ئەمانه.

دیسان تیی هه‌ل‌چوووه و به‌گه‌ف و کوره‌وه و تیی: به‌خوا تانجیم تانجی بوو له په‌له‌که‌دا خۆی گه‌یانده به کهرویشک و گرتی. خیرا حه‌مه‌چوو له‌ده‌می وه‌رگرت و سه‌ری به‌ری. به‌راستی راوی ئیم‌رۆمان زۆر خۆش بوو.

ئەمجا قانع و تیی: ئیمه‌ش ده‌مان بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌وه به‌ته‌مای چی بووین و که‌چی تووشی خواردنی چی هاتین؟

- له‌سه‌رده‌می شه‌ری شیخ مه‌حمودی مه‌لکدا له‌ ته‌لان و جاسه‌نه ته‌یاره بۆم بۆردمانی نه‌کرد، ده‌رویش ماریکی رۆغزایی هه‌بوو له‌ترسی ته‌یاره خۆی دا‌بووه‌پال که‌نده‌لانیکی. له‌ویدا هه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وت: گروت لی واری ته‌ره‌شقه‌که خوای لینی و‌په‌گمه‌وه تا ده‌می‌کم وه‌خوا بگا بیژم بۆچ و نه‌که‌یت؟

- با‌به‌کرا‌غای پشه‌ری گه‌ی‌په‌وه و تیی:

پیاویک ژنیکی هینا له‌ و‌لاتی سو‌یسه‌نا‌یه‌تییه. ژنه مه‌رجه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که‌کا‌برا شه‌وی ده‌بکا. کا‌برا تا ماوه‌یه‌ک و‌ابوو، پاشان ها‌ته‌سه‌ر شه‌وی پینج و پاشان بوو به‌یه‌ک. دیا‌ره ژنه به‌مه‌دا ناسکی چوو له‌ می‌لا شکاتی کرد، نه‌شینه‌ویست به‌ته‌واوی و به‌ئاشکرا بی‌لیت هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی و ت و تیی:

تا بوو و‌ابوو لار بوو و‌ابوو چبکه‌م، ئیسته له‌م گۆله به‌ په‌نجه‌شی له‌گه‌ل قسه‌کانا ئیشاره نه‌کرد.

ئەمجا مه‌لا له‌ پیاوه‌که‌ی پرسی تو ئه‌لی چی؟ ئه‌ویش و تیی:

تا بوو و‌ابوو لار بوو و‌ابوو چبکه‌م ئیسته له‌م دۆله.

ئەمیش دیسان به‌په‌نجه‌وه به‌ بال ئیشاره‌ی نه‌کرد کاره‌ساته‌که‌ش به‌مجۆره‌بوو.

ژنه له‌ گه‌ل و تیی تا بوو و‌ابوو هه‌ر ده‌په‌نجه‌که‌ی راست کردۆته‌وه و روه‌ی کردۆته مه‌لا یانی ده‌جار. که‌ و تیی لار بوو و‌ابوو، پینج په‌نجه‌ی لا برد و پینجی هه‌یشه‌وه و تۆزی لاریشی کرده‌وه یانی ده‌یه‌که ها‌ته‌سه‌ر پینج و پینجه‌که‌ش ئه‌و هه‌یزه‌ی نییه؛ واته ده‌عباکه‌ی شل بووه و ئه‌و هه‌یزه‌ی نه‌ماوه که‌ و تیی چبکه‌م ئیسته له‌م کۆله هه‌ر یه‌ک په‌نجه‌ی راست کرده‌وه ئه‌ویش

سەری پەنجەى چەمانەو، وە کوو کۆلى لىن ھات؛ يانى ئىستە ھەر ھاتۆتەسەر يەكى يەكەكەش وانىكەكەى بەتەواوى لووتى داژەندوھو كۆل و كول بوو. من چى بكمە لەوہ بە كەلكى من ناىە. ئەمجا كابر اش وتى:

تا بوو وا بوو بە دەستى چەپى پەنجەگەرەو دۆشاومژەى گەياندەوہ يەك و وەكوو ھەلقەى لىن كرد يانى لەكاتى خۆيا بلامانىكەى تەسك بوو، كە وتى لار بوو وا بوو ھەر دوو پەنجەگەرەى ھەر دوو دەستى نووسان بە يەكەوہ لە گەل ھەر دوو دۆشاومژەى ھەر دوو دەستى ئەوانىشى پىكەوہ نووسان و وەكوو ھەرەبانى لىن ھات؛ واتە فلىق بووہ كە وتى چىكەم ئىستە لە دۆلە. پەنجەى دەستى چەپى خستەسەر كە لەكەى خۆى و بە دەستى راستىشى ھاتوو چووى پيا ئەكرد، يانى بلامانىكەى ئىستەببوہ بە شىو و دۆل ھىچ بەخۆى نازانى من چى بكمە لەو دۆل و دۆليانە.

- لەو بەر كىوہ كابر يەك ھىزەرۆنىكى ھەبوو نۆ ھۆقە رۆنى تىدا بوو. رۆژىك چووہ سەرى سەرى كرد ھىچى تىدا نەماوہ. لەژنەكەى خۆى پرسى چى لىن ھاتووہ؟ ژنەش وتى با حسابت بۆ بكمە. كابر وتى: ئادەى. ژنەوتى:

ئەمەن يەك و ئەتۆ دوو ئەوہ ھەشت و ئەوہ نۆ
پياوہ وتى دلم بوو بەئاوینە.

بہرگی ہشتہم

۱۹۸۳ - ۵۲۶۸۳ م

پیشه‌کی

رۆژ و حفته ئه‌روا مانگ و سال دیت. مانگ و سال ئه‌روا کاره‌ساتی یه‌ک به شوین یه‌کدا دیت. من له سالی ۱۹۵۷ هوه ده‌ستم دابه نه‌خشه‌ی «رشته‌ی مرواری» یه‌وه. له‌م ماوه‌یه‌دا تا ئیسته‌حه‌وت به‌رگی ده‌رچوو، ئه‌مه به‌رگی هه‌شته‌میه‌تی که له به‌ر ده‌ستتایه. دیاره له هه‌وه‌له‌وه گه‌لی قسه‌شم له سه‌ریان خواردوو، به‌لام به‌ره‌که‌تدا کۆلم نه‌دا. لام وایه هه‌موو ئیشیکێ تازه سه‌ره‌تا خاوه‌نه‌کانیان که‌وتوو نه‌ته به‌ر پلاری پلاره‌اوێزان؛ ئه‌وانه‌ی که هیزی خۆراگرتیان نه‌بووه وازیان هیناوه و ئیشه‌که‌یان پووکاوه‌ته‌وه. ئه‌وانه‌شیان که خۆیان راگرتوو له ئه‌نجاما گه‌یشتون به ئاره‌زوو. ئه‌مه ئامۆزگارییه‌که بو ئه‌وه که‌سانه که ئه‌یانه‌وی پایه‌دار بن له ئیشه‌کانیان.

له سه‌ر چوون و خۆراگرتن «به‌ر» ئه‌دا به ده‌سته‌وه، ئه‌وانه‌ی که له فرمانه‌کانیان سه‌ر که‌وتوو، فرمانه‌کانیان زانستی بووبی، یا پیشه‌سازی، وه یاسایی، بی گومان گه‌لی ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌یان هاتوو ته سه‌ر ری. وه‌لێ کۆلیان هه‌ر نه‌داوه تا له ئه‌نجاما گه‌یشتون به‌و ئامانجه‌ی که هه‌یانبووه. من نالم بالۆنیکم بالداوه‌ته‌وه به ئاسمانه‌وه هیناومه‌ته‌وه، ئه‌مه نالیم چونکه ئه‌و ئیشه‌ئیشی من نیه؛ «نان بو نانه‌وا و گوشت بو قه‌ساب». به‌لام ئه‌توانم بلیم کتییکی وه‌کوو «رشته‌ی مرواری» دینمه به‌رهم که ئه‌و جۆره شتانه که‌له‌پووری نه‌ته‌وايه‌تی منه و به‌لامه‌وه وایه سوودی هه‌یه له رووی ئه‌ده‌به‌وه بو نه‌ته‌وه‌که‌م؛ چونکه ئه‌ده‌ب بناغه‌ی نه‌ته‌وه‌یه. له هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کدا-چ کۆن چ تازه- ده‌سته‌یه‌کی تایبه‌تی خه‌ریکی زیندوو کردنه‌وه‌ی ئه‌م که‌له‌پوورانه بوون و به‌م شتانه له‌م رووه‌وه ناوبانگی نه‌ته‌وه‌یان بلاو کردوو ته‌وه. ئه‌م جۆره شتانه می‌زووی به سه‌رهاتی نه‌ته‌وه‌یه.

به‌لئی ئەمانه له رووالتا زاخاوی مێشکن؛ به‌لام هەر یه‌که ده‌رسیکیان تیدا هه‌یه و هەر یه‌که په‌ندیکی لێی وه‌رئه‌گیرئ! ئاخ خۆزگا چه‌رخئ له‌مه‌و پێشتر ئیمه‌ ئەم شتانه‌مان به‌ چاپکراوی ئەکه‌وته به‌ر ده‌ست، ئەو وه‌خته ئەمزانی که ئیسته‌ ج سامانیکی ئەده‌بییمان هه‌یه . له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۹۵۷ه‌وه تا ئیستا ئاخۆ من چه‌ند دۆستم له‌ ده‌ست ده‌رچووینت؟ ئاخۆ چه‌ند له‌و دۆسته‌ دیرینه‌م- که سه‌رچاوه‌ی بوون به‌ به‌ره‌م هه‌ینانی رشته‌ی مرواری- له‌ ده‌ست ده‌رچووین و روویان کردووته‌وه‌ بۆ مه‌زاری خاک و مینان به‌ داخی کۆچی خۆیانه‌وه هه‌یشتۆته‌وه؟ گومانی تیدا نییه‌ ئەو ریگایه‌ ئەوان گرتیان منیش ئەیگرم و منیش ئەچم بۆ دیده‌نیان. به‌ دیده‌نیه‌کی هه‌تا هه‌تایی؛ به‌لام تۆ خوا واز بینه‌ به‌لکوو یه‌ک دوو هه‌نگاوی تر بینم، ده‌نگی زه‌نگی کاروان ده‌نگ ئەداته‌وه؛ با هه‌موومان گویمان لێ بئ «زله‌ی زايله‌ی دوکانچه‌ی ده‌ماخ / ئەداته‌وه‌ دل ئەکا ئاخ و داخ». تاي حاجی محمه‌د عه‌به‌ر له‌ کویت؟ خه‌بیام به‌ زاته‌وه له‌ سه‌ده‌ی پینجه‌م و شه‌شه‌می هه‌جریدا روو ئەکاته‌ خوا و ئەلئ: تۆ منت هه‌تایه‌ دنیاوه‌ ئایا هه‌یج پرست به‌ من کرد؟ هاتم بۆ ئەم دنیا به‌ بئ ره‌زاهه‌ندی خۆم. شێخ سه‌لامی شاعیری ئیمه‌ دیوانه‌که‌ی ئەوی کرد به‌ کوردی و له‌ سالی ۱۹۹۱دا چاپکرا. له‌ سه‌ر ئەو شوینه‌ من قسه‌یه‌کم کردووه‌ و توموه‌ وه‌کوو هاتنه‌که‌ پیاو به‌ ئاره‌زووی خۆی نه‌بووه؛ چوونکه‌ چوونه‌که‌ی ئەو به‌ ئاره‌زووی خۆی نییه‌. چونکه‌ هه‌ز ئەکا به‌ کپری و کویری و ئیفلجی بمینینه‌وه، هەر به‌و مه‌رجه له‌ دنیا ده‌رئه‌چیت. که‌چی پالی پێوه‌ ئەنێن و به‌ بئ خواستی خۆی له‌ دنیا ده‌ری ئەپه‌رینئ.

دۆسته‌کانی من پالیان پیانه‌وه‌ نان و رویشتن، به‌و مه‌رقه‌ده‌ی کاکه‌مه‌ده‌ پال به‌ منیشه‌وه‌ ئەنێن و ئەرۆم؛ تۆ خوا تا نه‌رویشتوم بازلیا و پلایویکی تر بکه‌م.

ئەو ساله‌ هه‌مه‌ی شازه‌مانی ره‌حه‌تی هه‌ندئ که‌وچکی هه‌له‌دنی هه‌ینابوو، له‌ بناری مه‌رگه‌پان بانگی ئەکرد: که‌وچکی هه‌له‌دەن ناوی قووله‌ و ده‌سکی پان، نه‌خشی هه‌یه‌ وه‌ک خۆتان، بۆ ماستاوی سه‌ردی نیوه‌رۆان، ئەحه‌ی سابو و عه‌لی ماستاو ده‌نگ ئەکه‌ن به‌ یه‌ک بۆ پیا هه‌لدان. پێیان ئەوت: تۆ لێه‌وه‌ ئەم بانگه‌وازه‌ بۆ ئەکه‌ی؟ ئەیوت: با ده‌نگم بگاته‌ ناو شار و بین به‌ پیرمه‌وه. منیش ئەلیم رشته‌ی مرواری کۆرپه‌ی گوینی ئاگردانه، ئەگه‌ر تۆ ئەو نه‌دوینی ئەو تۆ نادوینی.

هه‌موو ئەده‌بییک له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌کا و له‌ ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کدا چۆنیه‌تی پایه‌ی ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ ده‌رئه‌خا. هه‌ندیک له‌و ئەده‌به‌ سه‌لیقه‌ی تاکه‌تاکه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ پێشان ئەدا، هه‌ندیکی گوزارشت له‌ رابواردنی هه‌موو نه‌ته‌وه‌که‌ ئەداته‌وه‌. به‌ هەر دوو لایه‌نه‌وه‌ پایه‌ی زیره‌کی و

زهوقی گشت نه‌توه‌که پیشان نه‌دهن. نه‌توه‌کانی تر مایه‌یان زور بووه بو دروستکردنی نه‌ده‌به‌که‌یان، نه‌و مایه‌یه که نه‌وان بوویانه کورده‌که نه‌بیووه، له گهل نه‌وه‌شا زه‌وقه‌ی تا‌که‌تا‌که‌ی وه‌یا هه‌موویان له جم و جوولا له دروستکردنی نه‌ده‌به‌که‌یان لام وایه که‌متر نه‌بووه له‌وان. بویه وا نه‌لیم چونکه نه‌توه‌کانی تر نیوه‌ی سه‌رچاوه‌ی نه‌ده‌به‌که‌یان له حوکمه‌وه هه‌ستاره. کورد نه‌و حوکمه‌ی نه‌بووه، که‌چی سه‌لیقه و زهوقی خو‌ی هه‌ر به زکماکی کۆ‌گایه‌کی زیرینی نه‌ده‌بی دروستکردوه.

به نه‌ندازه‌ی توانا که‌وتمه‌ سه‌ر کۆ کردنه‌وه‌ی نه‌وانه‌و له تۆی دووبه‌رگی رشته‌ی مرواریدا خستمه‌ به‌ر ده‌ستی تۆ؛ ئیتر تۆش که‌یفی خو‌ته. من به تۆ و تۆ به خوا. له گهل نه‌وه‌شا بو ئیسته که بخویتیته‌وه نه‌لن: په‌ککو له‌وی هه‌لامه‌ته‌ی، نه‌مانه‌ی کوو لۆ‌ری که‌تینه. عه‌ولی عه‌زه‌ی کۆنه‌ماسیش له ولاتی سلیمانی وه‌سپیتکی رشته‌ی مرواری ناردبوو نه‌لن:

تاقانه‌ی ناو تاقانه ده‌سته‌ گولی دیوه‌خانه

مووروی ده‌ستی نازدارانه گولی ده‌ستی عه‌دالانه

علاء‌الدین سجادی

۱۹۸۲/۱۲/۴

گه‌نجی دره‌خشان

- صالح قازی هه‌بوو گنڀاره‌وه وتی:

ئه‌وا زابتی لیوایم له هیندوستان له گهل زابتیکی زۆر گه‌وره‌ی سیخ - که هه‌ردوو کمان له له‌شکری ئینگلیزدا بووین - دۆستایه‌تیه‌کی ته‌واومان په‌یدا کرد. زابته سیخه‌که وتی تو من فیزی کوردی بکه منیش تو فیزی ئینگلیزی نه‌که‌م و هه‌ر یه‌کیش ده‌فته‌ریکمان هه‌بی بو نووسینه‌وه‌ی شته‌کان. وتم باشه.

ده‌ستمان کرد به فیر کردنی یه‌ک. بربارمان وابوو یه‌که‌مجار وشه و پاشان رسته، ئه‌و که‌لیماتی ئینگلیزی ساغی به من ئه‌وت ئه‌م نووسی، منیش که‌لیماتی کوردیم ئه‌وت ئه‌ویش ئه‌ینووسی. مه‌سه‌له‌ن من ئه‌موت به کوردی به نان ئه‌لین: پلوو، به ئاو ئه‌لین تلوو، ئه‌یانینووسی. به مه‌رحه‌با ئه‌لین گویت. به خیره‌هاتن ئه‌لین چکوو پکوو. به بچۆ بو بازار ئه‌لین گیپ لی پیت. به وه‌ره بو ئیره ئه‌لین: شه‌له‌ی پنه. ئه‌مانه‌ی هه‌موو ئه‌نووسی و وه‌کوو بولبوول له‌به‌ری کردبوون. شته‌کان ئیجگار زۆر بوون، ئه‌ویش هه‌مووی ره‌وان کردبوو، به‌لام له‌وه زۆر ئه‌ترسام که ئه‌گه‌ر جاریک شتیکم لی بیرسیتته‌وه من نازانم چیم وتوو. له‌وانه‌یه شتی تر بلیم و به درۆ بکه‌ومه‌وه، ئه‌وه‌نده هه‌بوو ئه‌و وای ره‌وان کردبوون هیچ که‌لکی نه‌ئه‌که‌وته ئه‌وه که لیم بیرسیتته‌وه.

به‌م جو‌ره تا نزیکه‌ی سی مانگیک رویشتن، حه‌مه‌ی پووره نازی هه‌بوو، خه‌لکی سلیمانی بوو، ئه‌ویش عه‌سکه‌ری لیوا بوو، له فه‌وجیکی تر بوو؛ نه‌قل بوو بوو بو ئه‌و فه‌وجه‌ی لای ئیمه. روژیک زابته سیخه‌که تووشی ئه‌بی و ئه‌زانی کورده به کوردیه که فیر بوو بوو له گهل حه‌مه‌دا ده‌ست ئه‌کا به قسه‌کردن. زۆر به گه‌رم و گوری تیی هه‌ل ئه‌چن، حه‌مه‌ش به لایه‌وه سه‌یر ئه‌بی. حه‌مه هیندی ئه‌زانی، پتی ئه‌لئ ئه‌وه تو چون قسه نه‌که‌ی؟ زابته‌که‌ش ئه‌لئ به کوردی. ئه‌لئ: باوکم ئه‌مه کوردی نییه. ئه‌لئ: ئه‌ی چیه؟ ئه‌لئ: نازانم. منیش وا له دووره‌وه چاوم لێیانه، ئاگام لی بوو گه‌لئ له گهل حه‌مه‌دا قسه‌ی کرد به هیچ ده‌رچوو. تیگه‌یشت هه‌ر شتیگ فیر بووه هه‌مووی قسه‌ی قۆره و هیچی نییه.

ئه‌وه‌نده‌م زانی شیره‌که‌ی هه‌لکیشا که‌وته ناو عه‌سکه‌ره‌کان وه‌کوو هه‌ر هه‌را ئه‌کا و په‌لامار ئه‌دا، که‌ف ئه‌چه‌رینئ به ئینگلیزی و به هیندی ئه‌دا به یه‌کا به شوینما ئه‌سوورپته‌وه به‌مکوژی. وتم به قورعان خوینی خۆم کرده ته‌شته‌وه، وا ئه‌ویش نزیکم بۆوه. هیچ چارم نه‌ما چوومه چادری میچه‌ره‌که‌و له پشت ئه‌وه‌وه خۆم شارده‌وه؛ ئه‌ویش چاوی لیم بوو که

رووم کردە ئەوئ. هات خۆی کرد بە ناو چادەرە کەدا. ئینگلیزەکان شلەژان و گرتیان، نازانن مەسەلەیش چیبە؟ پێیان وت: چیبە بۆ وا شیت بویت و ئەم شیرە رووتە چیبە بە دەستتەوه؟ ئەمجا بە ئینگلیزی وتی: ئەو سەگی سەگبایە ئەمە سنی مانگە گواپە منی فیری کوردی کردوو، بە دل و بە گیان هەمووم نووسیوە تەوه و لە بەرم کردوو، کەچی ئیستە وه کوو تیکە یشتەم هیچی بە سەر هیچەوه نییە. ئەبئ دوو سال خەریک بەم تا ئەوانەم لە بیر بچیتەوه. ئەم قەحبە بابە بەم جۆرە منی کوشتوو، ئیستە هەر ئەبئ پارچە پارچە بەم. وتی ئینگلیزەکان کە ئەمەیان دی هەموو دەستیان کرد بە پێکەنین و ساردیان کردەوه، میان هینا دەستم ماچ کرد و ناشتیان کردینەوه؛ بەلام دواي ئەوه ئیتر هەر بە خێستەوه سەیری ئەکردم.

- ئەمەیان من خۆم بەروەوه بووم:

بەشیر مشیر لە وهختی هەرمینی خەیاتیه کە ی لە بەغدا لە هەرمینانە بوو. پیاوه گەورەکانی عەسکەری و مەدەنی هەموو لە لای ئەو جل و بەرگیان ئەدووری. زەمان هینای بە سەرا هیچ ئیش و کاری نەما، هەر مایەوه سەر دووکانە رووتە کە ی. دەرە دلی ئەم بئ ئیش و کاریە ی لە لای سالح قازی زۆر ئەکرد، ئەویش بە پێتیک خستبوویە سەر ئەوه کە ئیشیکێ باشی بۆ دۆزیووە تەوه. لە ئەنجام هاتە سەر ئەوه منیش لەوئ بووم پئ وت: هەشت کەر لەم کەرە سپیانە بکرە، هەموو روژی لە «باب الموعظم» وه تا «باب الشرجی» بە چەند کاروان خەلکی سوارکە و هات و چوو یان پئ بکە، ئەمە دەرەمە تیکێ باشت ئەداتی.

بە شەرتی ئۆتۆمۆبیلێش لە جاده ی رهشیدا زۆر بوو، بەلام وهستا بەشیر برۆای بە قسە کە کرد. وتی ئاخر پارەم نییە بکرم. سالح قازی وتی: کەواتە ئیشیکێ باشترت بۆ ئەدۆزمەوه. زۆر بە تانوو پۆی ئیشە کەدا چوو، بە تەواوی وهستا بەشیری خستە مەراقەوه، هەر ئەبوت دەپێم بلئ. ئەبوت: پێت ئەلیم. زۆر لە گەلی خەریک بوو پئ بلئ. لە ئەنجاما سالح لە سەر خۆ پئ وت: خەیاتێ بکە. بەشیر توورە بوو وتی: راست نەبیتەوه بۆ ئیشی بۆت دۆزیمەوه، ئە ی ئیستە چی ئەکەم؟ سالح وتی: مردوت مرئ هەموو ئیشیک ئەکە ی هەر خەیاتێ نەبئ، کتیب ئەنووسی، نووسەر نیت؛ سیاسەت ئەکە ی، سیاسی نیت؛ خوتبە ئەدە ی، خەتیب نیت؛ فەلسەفە ئەنوینی، فەیلەسووف نیت. ئەوا ئەلیم کاروانچیه تی بکە ئەلئی: پارەم نیە. تۆ خەیاتیت ئەبئ خەیاتێ خۆت بکە ی.

- به شیر مشیر هه‌بوو له به‌غدا، کورپیکی هه‌بوو له به‌غدا «شامل» ی ناو بوو؛ به‌لام که نه‌بیرد بۆ کورده‌واری ئه‌بوت «شاهۆ» ی ناوه. کچی به‌گلهریکی شه‌قلاوه‌ی بۆ ماره ئه‌کات. به‌گه شه‌قلاوه به‌شیر به‌تجاریکی گه‌وره‌ی به‌غدا ئه‌زانن، به‌شیریش به‌گه‌که‌ی شه‌قلاوه به‌هگی مالی میران ئه‌زانن. ئه‌مانه هه‌ر یه‌که به‌نیازیک ده‌ستخه‌پۆی ئه‌و یه‌که‌یان بوو بوون. جاریکیان به‌شیر و کورپه‌که‌ی ئه‌چن بۆ شه‌قلاوه بۆ گواستنه‌وه‌ی کچه و ئه‌چنه مالی باوکی کچه. باوکه نه‌که‌وێته په‌لپ و بیانوو و ریک ناکه‌ون. شاهۆیش دیار بوو کچه‌که‌ی بینیبوو تۆزی حه‌زی لئ کردبوو. به‌شیر روو ئه‌کاته کورپه‌که‌ی ئه‌لئ: هه‌تیو هه‌سته با بچینه‌وه هه‌ر سئ ته‌لاقی ئه‌و کچه که‌وتبئ. کورپه‌که‌ش واقعی وپ ئه‌مینئ، ئه‌لئ بابه ته‌لاقی چی؟ ئه‌لئ: هه‌سته هه‌تیو با بروین ئه‌وا هه‌ر سئ ته‌لاقم دا، به‌م جوړه ئه‌گه‌په‌نه‌وه بۆ به‌غدا.

- سه‌مه‌د مه‌نجه‌ل هه‌بوو خه‌لکی کۆیه بوو، به‌بئ په‌رده قسه‌ی ئه‌کرد. کاک مه‌سعود محمه‌د بۆی گنپرامه‌وه وتی:

ئه‌وا حافز قازی له جووشی به‌رزی و ده‌ست رویشتنایه له به‌غدا و یه‌کیکه له شه‌خسیه‌ته ده‌وله‌مه‌نده‌کانی به‌غدا. روژیک سه‌مه‌د به‌ به‌ر موغازه‌که‌ی حافز قازیدا تئ ئه‌په‌رئ ته‌ماشاش ئه‌کا وا حافز قازی له گه‌ل هه‌ندئ که‌سی تر له به‌ر موغازه‌که‌ی خویا راوه‌ستاوه له سه‌ر جاده‌ی ره‌شید. سه‌مه‌د له ته‌نیشتیوه‌وه خۆی ئه‌داته پال کۆله‌که‌یه‌ک و سه‌ری ده‌ردینئ، ناسراوی پیتشویشیان له گه‌ل حافزدا نییه به‌هه‌موو ده‌نگی خۆی بانگ ئه‌کا: گه‌وادا! حافز لا ئه‌کاته‌وه. سه‌مه‌د ئه‌لئ: عه‌می موویاک؛ واته له گه‌ل تووم نییه. حافزیش ده‌می ئه‌بئ به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه. ئیتر چی بلئ.

- هه‌ر ئه‌و گنپراپه‌وه وتی:

ئه‌وا له تاقی هه‌ره سه‌ره‌وه‌ی ئوتیلی ترۆکادیرۆ له به‌غدا له بالکۆنه‌که‌دا دانیشتبووین و سه‌یری رووباری دجله ئه‌که‌ین، کاتیش ده‌مه و ئیواره‌یه، سه‌مه‌دمان له گه‌لایه.

ئوتیلی «لیدو» یش هه‌یه له ته‌نیشت ترۆکادیرۆوه‌یه، یه‌ک دوو شیخی عه‌ره‌ب ئه‌وانیش له بالکۆنی ئوتیله‌که‌ی خویان دانیشتوون و میزبان رازاندۆته‌وه. هه‌ر دوو بالکۆنه‌که‌ش زۆر نزیک به‌رامبه‌ر یه‌کن. هه‌ر وه‌کوو ئه‌وه وایه له یه‌ک مه‌جلس دانیشتبین وا بوو؛ چونکه ده‌نگی قسه‌کردنمان ئه‌گه‌یشه‌ یه‌ک.

ئەوئەندەمان زانی سەمەد بە دەنگی بەرز دەستی کرد بە جنیودان بە یەکنی لە عەرەبەکان. جنیو وەکوو گەلای دار بە بێ ئەوە بیشیناسن. کابراش هاتە جواب و وتی: کابرا تو شیتی و جنیو ئەدەیت؟ ئەم هەر لە جنیو دانی نەکەوت. وتمان کورە سەمەد خوا بتگری بۆ و ئەکەیی؟ کابرا ئیستە دیت و ئەتداتە بەر شەق. وتی: نایت من هەر سەیرانیکیە دروستی ئەکەم. وتمان چۆن؟

وتی: ئەو بەری ئەوئەبە ئەوئەبە دەستبکا بە جنیودان بە من؛ چونکە ئیو و مەزانن ئیمە و نزیکین و بە ئاسانی ئەگا بە من، ئەبێ لە شوینەکەیی خۆی هەستی چل پەنجا پئی پلیکانە بیری تا ئەچیتە خوارەو، ئەمجا بیتە ئوتیلەکەیی ئیمە؛ چل پەنجا پئی پلیکانەیی تر بیری تا ئەگاتە من. کابرا تاقتی ئەمانەیی نییە، ئەو وتمان ئەم هەموو قالدەرمانەیی بیری و هات، زانیم کە دەرکەوت من خۆم ون ئەکەم ئەو ئەوئەبەبەتر توورە ئەبێ.

لە جنیودان بەو لاوێ هێچی تری بۆ نامینیتەو بە بۆ خۆی هەر جنیو بەدا. بەلام ئەشانم نایەت ئەگەر بیتیش تا ئەگاتە ئیو سارد ئەبیتەو.

- خدرەسوور هەبوو لە «کەلوی» ئەبوت: ئاغا شەرەیی بانە کە لێ ئەکەون ئەبێ بە ئاشەوان؛ چونکە لە ئاشەوانیشدا برۆ بەردەیی تیندا هەبە.

- کابرایەک هەبوو ناوی «برایمۆکە» و خەلکی کونەفلوسەیی خوشناو بوو. رۆژیک چوار بار تری دینی بۆ هەولیر. تریکە ئەفرۆشی و ئەگەریتەو. سواری یەکنی لە گویدرێژەکان ئەبێ و سیکەیی تری ئەداتە پینش خۆی. لەو سەرۆژوورەکەیی لا پیرمادا سەیر ئەکا و سێ کەری لە پینشە. ئەلێ من کە هاتم بۆ هەولیر چوار بوون، ئیستە ماپوون بە سێ؟ دائەبەزێ ئەیانزیمیریتەو سەیر ئەکا چوارن. سوار ئەبیتەو ئەبەنەو بە سێ. ئەلێ: دەسا شەرت بێ دەسا هەولیریان کەریکیان لێ دزیمە.

دائەبەزیتەو ئەیانزیمیریتەو چوارن، سوار ئەبیتەو سێن. ئەلێ: یارەبی بە گوناحم لێ نەگری هەولیریان نەیانزیمیریتەو، ئەمە ئیشی ئەم پیرمەمەییە، پیر بوو ناتوانی بڕوا لۆ عەجان کەر لە من ئەدزێ. ئەمە لای خۆی شیخی دووگردانە کەچی دزیش دەکا.

لەو سوار بوون و دابەزینە کابرایەکی ماوەرانی چاوی لێ ئەبێ، ئەچی بە لایەو پینی ئەلێ: ئەو لۆ وادەکەیی؟ ئەلێ: چسوانم کەرنام بردییە لۆ هەولیر چوار بوون، کەچی هەنووکە دەمی چوارن و دەمی سێن. ئەلێ ئەی ئەوئەبەبە خۆت حیساب ناکەیی کە سواری

بووی؟ ئەلنی: دەک مارت بە قۆر نەگیری ئەوه کوو زانیت؟ دەسا دەبی پیم بریتی من کەینێ دەمرم، دیارە تۆ هەموو شتان دەزانی.

کابرای ماوەرانی بە لایەوه زۆر سەیر ئەبێ ئەلنی: ئەو کەرە ی سواری بوویت هەر وەخت سێ تەر و نیوی کەند لەو هەوارەدا تۆ دەمریت. لێک جیا ئەبنهوه.

برایمۆکە زۆر ناپروا پیرە کەر تریک ئەکەنێ. کابرا ئەلنی: ئەوا هەندیکێ چوو، تریکی تەر و تریکی تەر. ئەلنی: مایهوه سەر نیوهکە، زۆر ناپروا کەرەکە تسیک ئەکەنێ، کابرا ئەلنی ئەوا تەواو من مردم. لە کەر دائەبەزێ و لەو ناوەدا لێ رانهکشی و کەر بەو ناوەدا بلاو ئەبنهوه. لە لای ئیوارەدا کابرایەک بەویدا تێ ئەپەرێ، سەیر ئەکا و زەلامیک لەویدا کەوتوو. ئەچیتە سەری نووکە پیکێ تێوه ئەژەنێ ئەلنی: کابرا بۆ لێرە کەوتوی؟ ئەلنی: لێمگەرێ من مردیم. ئەلنی: چۆن؟ ئەلنی: خدری زیندە بێ و تەم هەر وەخت کەرەکەت سێ تەر و نیوی کەند تۆ دەمری. هەنووکە ئەو کەندی و من مردم. بێی ئەلنی: هەستە هەمی کەرە، هەستە هیشتا ماوتە، هەلی ئەستینێ، کەرەکانی بۆ کۆ ئەکاتەوه و ئەلنی: برۆ لە مالهوه بمره.

- لە سابلاخ مەلایەکی شەرەفکەندی هەبوو دەستی دوکتۆری هەبوو. رۆژیک کابرایەک ئەچیتە لای ئەلنی: ناغە ی حکیم مەلا! چاویکم نازانم چیه حەرارە تیکێ زۆری تیکەوتوو، ئەنیلینێ وەکوو تەنوور. لە بەر ئەوه هەم وشک هەلگەرپاوه، هەم تەنگیش بۆتەوه. حکیم مەلاش ئەلنی: وەللا من ئەمانە هیچی لێ نازانم، بەلام ئەوەندە ئەزانم تۆ پیاویکی لە خوا ترسیت و دوعات قەبوولە، دوعا بکە ئەم دەردانە لە چاوی تۆ هەلگیریت و بیخاتە قوزی ژنی دوکتۆرەوه.

- کابرایەکی جافی تەرخانی سواری مایینیک ئەبێ و ئەچێ بۆ لای مەحموو پاشای جاف. کە ئەگاتە بەر دەواره کە دائەبەزێ و ماین پەرە ئەکا و هەلدیت. مەحموو پاشا ئەلنی: کورە کاورا ئەو ماینە بۆ هەلدیت؟ کابراش ئەلنی: پاشا بیژم چی؟ نەگوتیه، ئەوه چووم بۆ شار نالم کرد، کاورای نالوونی باوه حیز خاس نالی نەکردوووە عەزبەتی دا و ئیستە کە چاوی وە تۆ کەوت وایزانی ئەوه تۆیش نالوونەکە ی، وا پەرە ی کرد.

- کابرایەک «مایندۆلی» پیرە داکیکی هەبوو زۆر دەست بلاو بوو، بەلام کورە خۆی دەولەمەندیکی چاک بوو. دەرەدە دلی بوو لە دایکەکە ی ئەبوت: ئەمە مالی باوکمی هەموو لە ناو دا. وتیان کە تۆیش بمری مالهکە ی تۆیش بەو جۆرە لە ناو ئەدا. وتی: جا خۆ ئەو

نابیی بە میرانگری من. وتیان چۆن ئەمی دایکت نییە؟ وتی: نەوہ لالا باوکم لە پیش ئەوہ دا بمری تەلاقى داوہ.

- لە گوندیکی ئەو سەرە ژن و میدردیک شەوی لە زوورەوہ راکشابوون، سەیریان کرد بەکئی لە سەر بانەوہ لە کونا رۆژنەکەوہ سەیری خوارەوہ ئەکا. ئەمان تینگەیشتن کە ئەمە دزە هاتۆتە سەریان، چاوہ پیری ئەوہ ئەکات کە ئەمانە بنوون. ئەمانە تەنانەت داریشیان لا نییە، بە دەم قسەوہ ژنە بە پیاوہ کەمی وت: ئەرئ پیاوہ کە تو باوکت هیچی بۆ بە جئ نەهیشتیت؟ خۆ هیشتا کاسیبەکی وات نەکردووە ئەم سەرەوہ و سامانەت چۆن وا پینکەوہنا؟ پیاوہ وتی: وەللا ژنە کە لە دزی. وتی چۆن؟ وتی: بە شەو ئەچووم بۆ دزی دەنگم نەئەکرد تا تۆزئ شەو دەرەنگ ئەبوو، مانگ هەلئەهات. شەوقی مانگە کە لە کونا رۆژنەمی زوورەکانەوہ ئەچووە خوارەوہ، ئەبوو بە کۆلەکە، دەستم پیتوہ ئەگرت و ئەچوومە خوارەوہ. چی هەبوو نەبوو کۆم ئەکردەوہ ئەمدا بە کۆلما. دیسان بە کۆلەکەمی مانگە کە دا سەر ئەکەوتمەوہ، ئیتر ئەمە ئیشم بوو هەتا ئەم سامانەم بەم جۆرە پینکەوہنا.

کابرای دزە لە سەر بانەوہ گوئ لە قسەکانیان بوو؛ لە دلئ خویا وتی ئەمە فلیمیکی باش و بئ عەزیزەت و بئ ترسە. دەنگی نەکرد تا مانگە کە هەلات، خۆی لە سەر کونا رۆژنەکە لادا، شەوقی مانگە کە چووە خوارەوہ، ئەویش دەستی پیتوہ گرت کە بچیتە خوارەوہ. تریەمی هات و کەوتە خوارەوہ. ئەستۆی ورد بوو؛ ئەمجا ژن و میدرد هەستان هاتنە ویزەمی، ئەوہندەمی تر شل و کوتیان کرد. کابراش ئەیوت: من کەوتنە خوارەکەم بەس نییە ئیوہش ئەوہندەمی تر شل و کوتتان کردم. بە باشەلیکی باشەوہ ئەگەریمەوہ داوہ.

- مەلا ئەوہرەحمانی پینجۆین، ئەو عالمە بە ناو بانگە بوو کە بەکئیک لە فەقێکانی مەلا حسینئ پيسکەندی سلیمانی بوو. مەلا ئەوہرەحمان وەکوو ئەو عالمە بەرزە بوو، جار جار شیعەریشی ئەوت. کابرایەکی یۆسۆجانی پەیدا بوو چکئیکئ خویندبوو، ئەیوت: ئەمە هەر ئیژن مەلا ئەوہرەحمانی مەلایە و شاعیر، کەمی وایە؟ من لەو مەلاتر و شاعەرترم. وتیان ئەگەر وایە تۆیش شتئیک بلئ. وتی:

مەلا ئەوہرەحمان، مەلا ئەوہرەحمان

مەلا ئەوہرەحمانی پینجۆین

را زەرپەر سەر فولاد

نه هی نهرم شهو دریا
وتیان ته‌واو شاعیری له‌مه چاکتر چون ئەبێ؟

- مه‌لا حه‌سه‌نی شاتری گێرايه‌وه وتی:

له مه‌سته‌کانی لای ئیمه پیاویکی موباره‌کی ریش سپی هه‌بوو، خزیمان بوو، لاله
حه‌مه‌مان بێ ئەوت. رۆژیک له مزگه‌وته‌که‌دا لاله‌حه‌مه نوێژی نه‌کرد، خه‌لکه‌که‌ش له‌م لاوه
دانیشتیبوون و له‌به‌ین خۆيانا قسه‌یان هاته‌ سه‌ر لاله‌حه‌مه که پیاویکی له‌ خوا ترس و
نوێژکه‌ره. لاله‌حه‌مه‌ش ئەوا گوێ لێیه، هه‌ر نوێژه‌که‌ی بێ و وتی: به‌ رۆژویشم، ده‌لائل
الخیراتیش ئەخوینم. وتی هه‌لچوه‌وه له‌ نوێژه‌که.

- کابرایه‌کی «سوئقر»ی مانگی محرم بوو، شین و شه‌پۆر بۆ ئیمامی حوسه‌ین نه‌کرا، ئەو
کابرایه له‌ هه‌موو که‌س زیادتر له‌ خۆی ئەدا و ناوی عه‌لی و حوسینی ئەهینا. پێیان وت: تۆ
عه‌لی ئەناسی؟ وتی: را نه‌ناسم. وتیان: چه‌نده‌م خه‌لیفه‌ بوو؟ وتی: من یانه نه‌زانم، ئەوه
نه‌زانم که ئیمام هوسه‌ین ئەوی له‌و ده‌شت که‌روه‌لایه شه‌هید کرد.

- شیخ محه‌مه‌دی به‌رزنجی له‌ مزگه‌وته‌که‌ی خۆیا وه‌عزی دانه‌دا، له‌ وه‌عه‌زه‌که‌یا وتی
کتیب ئەفه‌رموی: هه‌ر که‌سه رۆژی عه‌ره‌فه به‌ رۆژوو بێ و هه‌کوو ئەوه وایه که سالتیک به
رۆژوو بوو بێ. ئەحه‌ی جاو له‌ کۆری وه‌عه‌زه‌که‌دا بوو، ده‌نگی نه‌کرد تا رۆژی عه‌ره‌فه هات،
ئهو رۆژه به‌ رۆژوو بوو تا نیوه‌پۆ؛ پاشان شکان‌دی. پێیان وت: خاله‌ حه‌مه‌د ئەمه‌ چون
ئەبێ؟ وتی: من تا نیوه‌پۆ به‌ رۆژوو بووم، به‌ شه‌ش مانگ ئەشی، له‌وه زیاترم ناوی.

- هه‌ر ئەم ئەحه‌ی جاوه، سالتیک له‌ رۆژی دووه‌می ره‌مه‌زانا وتی باش بوو ره‌مه‌زانمان
گرت و له‌ کۆلمان بۆوه. وتیان چون شتی وا ئەبێ، خاله‌ حه‌مه‌د ئیمپرو دووی ره‌مه‌زانه؟
وتی: مردووتان مرئ ئیوه‌ نایزانن، ئیمه‌ سی که‌س له‌ ده‌سته‌که‌ی خۆمان کۆ بوینه‌وه دوینێ
هه‌موومان به‌ رۆژوو بووین. ره‌مه‌زانیش سی رۆژه، ئەوه سی رۆژه‌که‌مان ته‌واو کرد.

- کابرایه‌کی ئەو ناو «شوان»ه له‌ قنگی شیخ و مه‌لادا گه‌وره‌ بوو بوو، ناوی سووره‌ته‌کانی
قورئانی هه‌موو ئەزانی. شه‌ویک چه‌ند باری خه‌لووزی برد بوو بۆ که‌رکووک بۆ فرۆشتن.

دهمه و به بیان نه‌گاته که رکوک. به بهر مزگه و ته‌که‌ی مه‌لا ناسح‌دا تی نه‌په‌ری، لا نه‌دا بو نویره کردن. مه‌لا ناسح خوی پیش نویره‌که‌ی نه‌کرد، سووره‌تی «البقره»ی له نویره‌که‌دا خویند، تالی بوه‌وه‌هه‌تاو که‌وت و بازاری هدرمینی خه‌لووز فرۆشتن نه‌ما. پاش نویره له مزگه‌وت ده‌رچوو، به هه‌ر حال جوړکوو خه‌لووزه‌که‌ی فرۆشت و هندی ئیش و کاری ناو شاری هه‌بوو تا جی به جی کرد روژ دره‌نگ بوو، فریانی گه‌رانه‌وه نه‌که‌وت. وتی تازه ناگه‌مه‌وه مال، ئیمشه‌و له که‌رکوک نه‌مینمه‌وه له‌و سه‌ره‌وه زوو هه‌له‌ستم و نه‌روم. نه‌و شه‌وه مایه‌وه، به‌یانی زوو ولاغی دایه پیش و رویش. ریگاکه‌ی هه‌ر به بهر مزگه‌وت‌که‌ی مه‌لا ناسح‌دا بوو، وتی با به‌کجار نویره‌که‌شم بکه‌م، مه‌لا ناسح نه‌مجاره سووره‌تی «الفیل»ی خویند. کابرا که‌ گویی له الفیل بوو نویره‌ی بری و کردی به پیلاره‌کانیا و بوی ده‌ره‌ری وتی: مه‌لا بوچی من نازانم «به‌قهر» به‌معنای «گا»یه و «فیل»یش فیله. دوتی سوهری گات خویند هه‌موو ئیشیکت له ده‌ست ده‌رکردم، ئیمرو فیل نه‌خویتی، فیل ده‌ نه‌ونده‌ی گا نه‌بی، تا بانگی خه‌وتنان ناگه‌مه‌وه ماله‌وه. گوو به‌ریشی باوک نه‌و که‌سه له پشت سه‌رته‌وه نویره نه‌کا.

- مه‌لا یوسفی ته‌نگیسه‌ر جاریک له گه‌ل شیخ محمه‌دی گولانیدا له سوله‌یمانی قسه‌یان نه‌گتیره‌یه‌ک. قسه‌که‌شی له سه‌ر نه‌وه نه‌بی که‌ شیخ محمه‌د له باسی نه‌ته‌وایه‌تیه‌وه قسه نه‌کا و زور به‌ سوژ تی هه‌له‌چی. نه‌و سه‌رده‌مه‌ش باسی نه‌ته‌وایه‌تی له ناو هه‌موو جیگایه‌کدا نه‌ونده‌ باوی نه‌بوو. مه‌لا یوسف بی نه‌لی: کافر بویت و دان به‌وه‌دا بنی که‌ تو له دین ده‌رچوویت. شیخ محمه‌دیش نه‌لی: مه‌لا یوسف دان به‌ کوفری خو‌ما نانیم، ته‌نیا بو نه‌وه نه‌بی که‌ به‌ریه‌ره‌کانی نه‌و که‌سانه نه‌که‌م که‌ لایان وایه که‌ خوا تو‌ی له سه‌ر جواتترین سووره‌ت دروست کردوه (لقد خلقنا الانسان فی احسن التقویم) نه‌مه له تو‌دا نه‌هاتوه‌ته‌دی. ره‌نگی به‌مه کافر بیم.

- کابرایه‌کی «باوه‌جانی» چوو بوو بو حه‌ج، پاشان له گه‌ل کاروانا چوو بو مه‌دینه. سه‌یری کرد و حاجیه‌کان هه‌موو له ده‌وری باره‌گای پیغه‌مه‌را خیر و خیرات نه‌که‌ن؛ نه‌ویش هه‌رچیکی هیتابوو بو حه‌ج هه‌مووی له که‌عه‌دا بلاو کردبووه‌وه، هیچی پی نه‌مابوو بو مه‌دینه. نه‌مجاره ده‌وری گومبه‌دی پیغه‌مه‌ر نه‌سوورایه‌وه و نه‌یوت: لاله حه‌مه بیم وه ساقه‌ت! نه‌و کاوراکانی کاوه هیجیان پی نه‌هیشتم بو‌ت بی‌رم، نه‌وه له ریگای تو‌دا هه‌ر ته‌لاقی خازه‌ی کاره‌که‌رتم دا. خازه ژنی بوو.

- نه‌ه‌ی کړنوو هه‌بوو له‌سوله‌ی‌مانی، خانوویه‌کی هه‌بوو فروشتبووی؛ که‌چی هه‌موو جار هه‌ر نه‌چوو نه‌وی، نه‌وانیش ده‌ریان نه‌کرد. چه‌ند جاریک شتی وا رووی دا له‌ئاخرا وتی: من له‌م خانوه‌دا هاتوومه‌ته دونه‌اووه له‌بیرم ناچیته‌وه؛ خه‌ریک بوو له‌بیرم بچیته‌وه که‌چی دایکه ره‌حمه‌تیه‌که‌م هاته‌ه‌وم و پی‌و تم رۆله‌ه‌شیره‌که‌م به‌ه‌رامت بیت بی‌نه‌گر خانووه‌که‌مان به‌جی بیلیت.

- دوو کابرای «سیان» نه‌بن به‌هاورپی و نه‌چن بۆ هه‌ولیر. له‌ریگادا هه‌روا ده‌ست نه‌که‌ن به‌قه‌کردن بۆ نه‌وه‌ریگا که‌به‌قه‌بیرن. یه‌کیکیان نه‌لی: ئیسته‌له‌م ریگایه‌دا کووپه‌له‌یه‌ک لیره‌نه‌دۆزینه‌وه به‌شی نه‌که‌ین له‌به‌ینی خۆمانا. من به‌شه‌که‌ی خۆم نه‌چم رانه‌مه‌ریکی پی‌نه‌کرم پیوه‌به‌ته‌واوی نه‌ه‌سه‌یمه‌وه. نه‌ویکه‌شیان نه‌لی: ده‌سا من به‌به‌شه‌که‌ی خۆم چه‌ند گورگیک په‌یدا نه‌که‌م بکه‌ونه‌ناو می‌گه‌له‌که‌ت بیانخۆن، توله‌باب کوو مه‌ر رانه‌گری؟ له‌سه‌ر نه‌مه‌نه‌بی به‌شه‌ریان و سه‌ر و گویلاکی یه‌ک نه‌نینه‌یه‌ک.

له‌وکاته‌دا سه‌ر نه‌که‌ن وا پیاویکی ریش سبی له‌ریگای خۆشناوانه‌سواری که‌ریک بووه‌وه‌نه‌یه‌کی له‌به‌ر ده‌مایه‌هات. وتیان با‌نه‌و پیاوه‌شه‌رعمان بکات، بزانی‌ن کاممان له‌سه‌ر حه‌قین. که‌ر سواریان را‌گرت و کیشه‌که‌ی خۆنیان بۆ گتیرایه‌وه. نه‌ویش تووره‌بوو، هه‌ر ده‌ستی برد پشکی جه‌وه‌نه‌ی کرده‌وه‌دۆشاوی تیدا بوو، دۆشاوی به‌وناوه‌دا هه‌ل‌پشت و وتی: خودا خینم وه‌کی وی دۆشاوه‌ی له‌سه‌ر وی عه‌رده‌ی بریژی، ج بران هه‌قرتان نینه‌و شینن.

- شیخ باب‌عه‌لی ته‌که‌یی و مه‌لا عه‌ولای په‌سو‌ی کتیبی «خلاسه‌الحساب» له‌لای مه‌لا عومه‌ر نه‌فه‌ندی هه‌ولیر نه‌خوینتیه‌وه. باب‌عه‌لی به‌مه‌لا عه‌ولا نه‌لی: من تا‌قه‌تی به‌ری، به‌ری و هه‌نوکه، هه‌نوکه‌ی مه‌لا عومه‌ر نه‌فه‌ندیم نییه‌و لیتی تیناگه‌م. بیه‌مه‌وه نه‌چین له‌کۆری ده‌رسه‌که‌دانه‌نشین، تۆ به‌پوختی وه‌ری بگه‌ره‌و پاشان به‌منی ره‌وانکه‌.

مه‌لا عه‌ولا نه‌لی: باب‌عه‌لی شتی وا چۆن نه‌بی؟ باب‌عه‌لی نه‌لی: به‌گویم نه‌که‌ی باشه‌به‌گویم ناکه‌ی به‌و داره‌سه‌ر و به‌چکت نه‌نیمه‌یه‌ک. ناچار مه‌لا عه‌ولا رازی نه‌بی. له‌پاش ته‌واو کردنی کتیبه‌که‌به‌جووته‌پنکه‌وه نه‌چن بۆ «بیاره» بۆ لای مه‌لا قادری بیاره. له‌بیاره مه‌لا نه‌بی ناویکی خه‌لکی نه‌و باله‌کایه‌تیه‌ی لی نه‌بی، که‌نه‌ویش هه‌ر بۆ نه‌وه‌چوو که‌له‌لای مه‌لا قادر بخوینتی.

ئەم مەلا نەبىيە پىاويكى زىرەك و لە گەل زىرەكە كەشيا تۆزى بى ئەقلى ھەبوو. ھەر فەقىھەك بچوايە بۇ بيارە لە گەل ئەگەشتە ئەوئ بە بى ئەو چاۋ بكاتەو مەلا نەبى بە پىسيار لىي كردن دايئەگرت و ئەيشلەژاند، وای لى ئەكرد كە بە تەواوى بۇ لەو بە دوا چاۋ ترستىن ئەبوو.

بابەعەلى و مەلا عەولا، ناوى ئەم مەلا نەبىيەيان بىستبوو كەوايە. ئەگەنە نزيكى بيارە مەلا عەولا ئەلى: بابەعەلى ئىستە ئىمە ئەچىن و مەلا نەبى بە پىسيار دامانەگرتى، لەوانەبە نەيزانىن، بە تەواوى حەيامان ئەچى. بابەعەلى ئەلى: مەلا عەولا ئەمە لى گەرى بۇ من، من عىلاجى ئەكەم. ئەچن و ئەگەنە جى. مەلا نەبى و فەقىكانى تر دىن بە پىشوازيانەو. خەلكىكى تى زۆر كۆ ئەبنەو. بابەعەلى بە بى ئەو بىللى مەلا نەبى بىتە زمان ئەلى: مەلا نەبى پىسيارىكى فەرائز: «پىاويك مرد، ژنىك و كچىك و كەرىكى لە شوين بە جى ما؛ چۆن مىراتەكەيان بۇ بەش ئەكەي؟» مەلا نەبى ئەلى: ژنەكە ھەشت يەك ئەبا، كچەكە نيەوى مالىكە ئەبا و ئەوئستى، ھەر چەندە فىكر ئەكاتەو ھىچى تى بۇ نايە، لە پاشا ئەلى ئەو ئەوان ديارن، بەلام شەرى شەرىف بۇ ئەم كەرە نايەتە خەيالىم ئىستە كە چى دانابى. ئەم مەسەلەبە من نايانم، دواچار سەيرى ئەنوارى مەزنى بۇ ئەكەم. ئىتر بىراى بىراى مەلا نەبى نەبوپرا جارىكى تر لە عاستى ئەوان بىتە زمان. بەلكوو ئەو چاۋ ترستىن ئەوان بوو. ئەوانىش پاش ماوئەبەك خويتدن لە بيارە ئەگەرتنەو بۇ ھەولير، ئىجازە لە مەلا عومەر ئەفەندى وەرئەگرن.

- شىخ رەزاي تالەبانى بۇ شاعىرى ناوى لە ھەموو لايەك دەر كىردبوو. گەلى جار شاعىرانى ئەو سەردەمە شىعريان داتەنا، بۇيان ئەبرد بۇ ئەو ئەو پەسەندى لە سەر بنووسى. ئەوئىش ئەو شتانەى كە بە دلى نەبوايە يەك شەر دانا بوو بۆى لە سەر ئەنووسىن؛ وەكوو لە گەل شاعىرىكى قزىجەپىشا ئەمەى كىردبوو.

يەكىك ھەبوو لە كۆبە مەلا تەماتەيان بى ئەوت. ھەندى شەرى دانابوو، بردبووى بۇ شىخ رەزا پەسەندى بۇ لەسەر بنووسى. كىراش ناوى شەرى نابوو «رەعد»؛ شەرەكانىش ئەمانەبوون.

شاعرى بلند ھەر دوو ولايەت	خوا بتهىلى بۇ فەيزو كەرامەت
يا خوا بە خىرىت بۇ ولاتى كۆبە	دايم بە خزمەتان وەك من بۇ تۆبە
تۆ شىخ رەزايەت و تخلىسى من رەعد	با بىزانى من شاعىرىكى پىر ئاوازم

ئیمه شاعیر بووین له باوک و باپیر دوعا گۆی شعرین شاعری ئیعزازم
 ناومان له دونیا وهک ناوی تویه زمانیک بوو بو دیدارت تاوات خوازم
 تهقدیمتان ئەکەم ئەم غەزەله جوانەم «تقریف»ی بفرموون بو سەرفرازیم
 ئومیدەوارم به لوتفی باری بو من دایم مەعدەنی رازم
 ئەمە ئەینووسی و ئەینیری بو شیخ رەزا. شیخ رەزایش بەم شیعەری خوارەوه پەسەندی
 ئەکا و بۆی ئەنیریتەوه.
 ئەی تەرت رەعد و تست رەشەبا هکرا ارسکم جدا و اباء

- شیخ عبدالحمیدی ئەتروشی بۆی گێرامه‌وه وتی:

شیخ نوورمحەمەدی بریفکانی پیاویکی به دیمەن و ناودار بوو. که ئەهاته مووسل
 خانوویەکی سەر به خۆی هەبوو لهوئ ئەبوو. پیاوه گەوره‌کانی مووسل هەموو ئەهاتن بو
 دیدەنی. دیوه‌خانی هەموو دەم گەرم بوو.
 مام ته‌هایه‌کی قسه‌خۆش هەبوو موختاری یه‌کی له گونده‌کانی ئەترافی مووسل بوو.
 روژیک ئەویش دئ بو دیدەنی شیخ. ئەو دائەنیشی به‌ره‌به‌ره مووسلیه‌کانیش دین، هەر
 مووسلیه‌ک دیت شیخ بی ئەلی «فهوق». هەر فهوقیک ئەکرئ مام ته‌ها توژیک ئەخشیتە
 خوارەوه تا ئەکه‌وتیه‌ لای دەرگا‌که. جاریکی شیخ چاک و چوونی له گەل ئەکا ئەلی: مام
 ته‌ها چه‌فه‌نی؟ مام ته‌هایش ئەلی: ئەزبه‌نی چه‌فه‌نم «فهوق»یکی تر بکه‌ی ئەز له دەریمه.
 شیخ نوور محەمەد دەست ئەکا به پیکه‌نین ئەلی: مام ته‌ها ئەمانه به‌میقانی هاتینه‌ ده‌بی
 بیانریزین. مام ته‌هاش ئەلی: ئەزبه‌نی وه‌کوو بزانی ئەز قوزلقورتم.

- مەلا حەسەنی شاتری بۆی گێرامه‌وه وتی: لاله ماریکی خزیمان هەبوو دەرۆشی
 شیخی کربچنەش بوو. پیاویکی پیر بوو. من تازه خەتم دابوو، لاله ماری فرە شوین گەرا
 بوو: سەن و سوله‌یمانی و بانە چوو بوو. که خیل ئەچوو بو کویستان به‌ ته‌نیا به‌ گوشه‌ی
 هەورامانا ئەچوو بو مەریوان و شلیر و ناو خوان. وه‌کوو بلیت دیوانه‌یه‌کی هەبوو.
 ئەو سەردەمه‌ شارەزور و ه‌کوو ئیستا نه‌بوو، به‌ ده‌گمەن ماله جافی تیدا هەبوو. ئەو
 دەشتی شارەزور هەموو گز و گیا و قامیشه‌لان بوو. وتی من تازه بی ئەگەیشتم، جاریک
 له گەل لاله ماریا چووین بو هەله‌بجه. ماموستا شیخ رەسول زۆر نه‌بوو، بوو بووه‌ مه‌لای
 مزگه‌وتی پاشا، وه‌عزی ئەدا ئیمه‌ش چووینه‌ وه‌عه‌زه‌که‌یه‌وه. ئیسته‌ش له بیرمه‌ ماموستا شیخ

رەسوول لە ۋەزەھەدا وتى: خواتنەعالا كە ويستى ئادەم دروست بكا، جبرائىلى نارد مستى خۆلى لە «دەجنا»ى لاي تايڧەۋە برد و بە تۆزى لە ئاۋى تايڧ كرديان بە قور و ئادەمى لەو قورە دروستكرد. مەلا حەسەن وتى: ھەر ئەۋەندەم زانى لالە مارق راست بوۋەۋە و وتى: ئەرئ مەلا ئەۋە تۆ ئىزى چى؟ ۋە لاي خۆتەۋە عومرت كردگە! بۆچى نايزى بينايى چاۋان جورەيلى نارد مشتى خۆلى لە گوچكەى سەى ساق ھەلگرت و قىمى ئاۋى لە ئاۋە جوانەكەى سەراۋى سوبحاناغا بۆ برد؟ ئەگەر ۋە ۋەش رازى ناۋى لە كانياۋەكەى حەوش و بارانى بۆ برد ۋە دەسى موبارەكى شىلاى، دواچار پڧىكى پيا كرد باۋكە ئادەم دروست بوو. چىت داگە لەم دەجاج و مەجاجە؟ تۆ خوا مەلا تا ئاۋى سەراۋى سوبحاناغا و حەوش و بارانى بويسى، بينايى چاۋان ئەچى لە ئاۋە بىڧەرەكەى ئەۋ خوارە تىرئ؟ ھىچ نەۋى خۆ تۆ خويتنگتە تا ئەۋ خۆلە موارەكەى سەى ساق ھەۋى پياۋى ھەقلى بۆى ئەچى ۋە لاي شتى ترەۋە؟ تەماشاكە ئەم دەشتى شارەزۋورە خوا نەۋورئ ئىزى ھۆرى مالە گەۋرەس گول گول بوۋگەسەۋە، ئەۋ گشتى ھى ئەۋ ئاۋە جوانەس كە ۋە سەريا لرفە ئەكا، تەۋاشاكە ئە شۆرە سۋارى تەرخانى و پوغازى و شاترىيە كە ئىزى مەلايكەى سەر عەرزى، ئەگەر ھى ئەۋ ئاۋ و خۆلە نەۋن چۆن كورە كورئ و ايان تيا ھەل ئەكەۋى؟ بچۆرە ئەۋ دەشتى كە ماجر و حەوش و بارانىيە كە بەر بۆنى عەتر و عەۋىر ئىزى بەھەشت لە ۋىنەى كەۋتگەسە خوارەۋە. كە بينايى چاۋان ئاۋ و خۆلى ۋاى لە بەر دەسا ھەۋى چۆن ئىزى ۋە جورەيل بچۆ لەۋ خوارەۋە ئاۋ و خۆلم بۆ بىرە؟ ۋە قەۋرەكەى حەمەپاشا خواۋىت و قسەى واناكا. ئەۋە نازانم جورائىل دزى لى كردوئ. تۆ ۋىزى خوا ئەۋەندە بى ئاگا ۋى برۋا ناكەم؛ با ئىش و كارىشى فرە ۋى ئاگاي لەۋە ھەر ئەۋى. خۆ خەۋى لى نەكەۋتگە جا مەلا ئەۋا پىت بىتزم ۋەۋ كەرىمە سوورەى كەس نەزانە جارىكى تر ۋە عزى ۋا بەدى ۋەم گالۆكە سەر و بەچكت ئەنئىمە يەك.

- قاراغى قارەۋا پياۋىكى ھەبوو «بايز»ى ناۋ بوو، ناردى بۆ شار ھەندى شتومەكى بۆ بكرئ، پىشى ۋت ئەگەر تانجىكى رەسەنىشت بەرچاۋ كەۋت، بە ھەر پارەيەك بوۋە بەلكوۋ لە خاۋەنەكەى ۋەربگرى و بىھىنى.

بايز چوۋ شتەكانى ھىتا، بەلام تانجىكى ۋاى بەرچاۋ نەكەۋت گەراپەۋە. قاراغا كە زانى تانجى نەھىناۋە زۆر توورە بوو. بايز وتى: ئاغا ئەم توورەيەى پى ناۋى، بەلكوۋ من نازانم تانجى چۆنە! ئاغا وتى كەس ھەيە نەزانى تانجى چۆنە، تانجى گوپكانى درىزە، كلك و ناۋ

قهدی باریکه. بایز وتی: جا ئاغا ئەمه ئاسانه. من ئەچم ئیسته هەر له قاره‌وادا سه‌گیگ دینمه ئەم ماله. قسه‌ت ئەده‌مێ هەر به‌یه‌ک حه‌فته له برسانا گوینی شوێر بینه‌وه کلک و ناوقهدی وا باریک بینه‌وه به‌کونی سووژنه‌وه فرته بکات.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له سوله‌یمانی «عه‌لی یوزباشی» یان پێ ئه‌وت، خه‌لکی ئه‌و خواره و ته‌قاویت کرابوو. هاتبووه سوله‌یمانی ژنیکی هینابوو، له‌گه‌ره‌کی قه‌زازه‌کان دانیشتبوو. پیاویکی خوا هه‌قه به‌دینیش بوو. رۆژیک ئه‌چینه‌ لای شیخ باه‌عه‌لی ته‌کیه‌ی ئه‌لی: یا شیخ من له‌و خواره له‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فی بووم، که هاتمه ئەم شاره بووم به‌ شافعی؛ به‌لام هەر له‌ سه‌ر دوو مه‌زه‌به‌ ده‌ستتوێژ ئه‌شۆم؛ ئیمرۆ نوێژی نیوه‌رۆم کرد هه‌ستم به‌ ته‌رایه‌ک کرد له‌ ناو ده‌رپه‌که‌ما په‌یدا بوو، له‌ پاش نوێزه‌که که بۆنم کرد بۆنیکی پیسی لێ هات ئه‌وه چۆن ئه‌بێ؟ شیخ باه‌عه‌لش ئه‌لی: خوا سه‌لامه‌تت کا نه‌وه‌ک له‌ سه‌ر دوو مه‌زه‌به‌ به‌لکوو به‌ هەر چوار مه‌زه‌به‌ تو‌گوت کردوه به‌ خۆتا قاج و قۆلت بشۆ و نوێزه‌که‌ت بگێره‌وه.

- له‌و بناره کابرایه‌ک پێی ئه‌که‌وتته مالنیک (وه‌کوو بۆیان گێرامه‌وه له‌ دێ ته‌موته‌). کابرایه‌کی میوان له‌و ماله دانیشتبوو نانیاں بۆ داناوو نانی ئه‌خوارد، خاوه‌ن ماله‌که‌ش له‌ مال نه‌بوو. کابرای رپیوار سه‌لامی کرد و له‌و لاره دانیشت. کابرای میوان جوابی سه‌لامه‌که‌ی دایه‌وه ئیتر خولکی نه‌کرد بۆ نان خواردن و دیار بوو په‌کتریشیاں ئه‌ناسی. کابرای رپیوار وتی: که هاتم به‌ سه‌ر مالی ئیوه‌دا تێ په‌ریم. کابرای تر وتی: پێگه‌که‌ت له‌ویوه بوو. وتی: ژنه‌که‌ت سکی پر بوو. وتی: خۆیشم ئه‌زانم. وتی: منالی هینا. کابرا وتی: ژنی سکی پر بێ ئه‌بێ منالی بێ. وتی: دوو کورپی هینا. وتی: خه‌سویشم هه‌موو جار دوو دووی ئه‌هینا. وتی: په‌کینکیان مرد. وتی: دیاره ژنه‌که‌م نه‌یتوانیه شیر به‌ هەر دووکیان بدا؛ شیری که‌م بوو. وتی: له‌ پاش به‌نییک ئه‌ویتیشیاں مرد. وتی: که براکه‌ی مرد و دیاره ئه‌ویش له‌ به‌ر جیا‌بوونه‌وه‌ی ئه‌و لێ مردوه. وتی: زۆری پێ نه‌چوو دایکه‌که‌شیاں مرد. وتی: له‌ تاو کورپه‌کانی سوێ بوه‌ته‌وه. وتی: و دیاره خواردنت به‌ له‌زه‌ته. وتی: له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئاخ‌ر منیش ئه‌بخۆم؛ وتی کابرا خه‌یال مه‌که تو‌ بیت و ئەم هیلکه‌و رۆنه‌ ناچێژیت.

- کابرايه کي خه لکي ٿو ۽ ولاته ٻو کاسبي چوو ٻو ٻو ٿو ۽ ولاتي ٺهسته مووله، به هر چه رمه سري و پهريشانيه ک هه ٻو شتي کي پيکه وه نابوو. ڙنيک خستبويه دواي خويه وه خوي لئ ماره کردبوو. ڙنه کولکه مالي کي هه ٻو، پيلوهي بردبووه لاي خوي. رڙنيک پياوه که به کي کي خه لکي ولاتي خوياني بهرچاو ٺه کوي برديه ماله وه. ٺم پياوهش که وا ري که وتبووه ٺو ولاتي ٺهسته مووله و لهوي به هه ڙاري ٺه ڙيا و که وتبووه داوي ٺو ڙنه وه، له کاتي خويا و له ولاتي خويا پياوي کي پياو و دهوله مند بوو. وا ديار بوو شتي کي لئ قهوما بوو؛ ولاتي به جي هيتببوو که وتبووه غه ربيي و که وتبووه لاي ٺو ڙنه.

که چوونه ماله وه ڙنه ناني ٻو ميوانه که دانا و ميوانيش زوري برسبوو دهستي کرد به نان خواردن. ٺمجا کابرا خه بهر و حال و ٺه حوالئ ولاتي خوياني لئ پرسى وتي:

تو خوا ٺيستا باشي کورم چونه؟ کابراي ميوان وتي: کوري وا هر نبييه، هه موو ٺو ولاته به سري ٺو سويند ٺه خون. وتي: ٺي داي کي چونه؟ وتي: مه پرسه ٺه گهر چا کي و به سهره بهري ٺو نه بي باشي کورٺ ٺاوا ده رنا چئ. وتي: ماله که چونه؟ وتي: ديواخانه که شهو و رڙ ٺه گهري. وتي: مهرو مالات چونه؟ وتي: باره باري مهر و بهرخ ٺيواره و به يانيان له دهوره ي ره شمالا ٺه لئي دهنگي ساز و ٺاوازي به هه شته. وتي: تو خوا گه ماله ٻوره چونه؟ وتي: به دهوري رانه که دا هر وه کوي شير ٺه سوورپته وه؛ ٻوچ ديلئ به کي توخني ٺو ميگه له بکه وي. وتي: هيچ خه بهرت له مابينه که وه هه يه؟ وتي: مابن، مابن نبييه؛ دوو جوانووي به شوپنيه وه يه. له ناو قهرسيئل و سي په ردا به ٺاره زووي خويان ٺه له وه و پين. ڙنه که زاني وا پياوه بهو جوره دهستي کردوه به قسه کردن و به شان و بالي ساماني ميرده که يا ديت و ميرديش وا گوي ٻو راگر تووه هات نانه که ي له بهردهم کابراي ميواني هاوشاريدا هه لگرت. ميوانيش هيشتا تيري نه خواردوه. ٺمجا کابرا وتي: ده ي چاوه که له سهر قسه کانت بره، کابراش وتي: بيرسه تا ولامت بده مه وه. کابرا وتي: قسه کاتم ٺه وهنده پي خوشه ٺه مه وي ديسان ليت بيرسمه وه گه ماله ٻور چونه؟ وتي: وه للا تو يي. وتي: چون ٻوچي تو يي؟ وتي: گورگ نايه ناو رانه که که لاکي کي زور که وتبوو ٺه و يش خه ري کي خواردن بوو، ٺيسقاني گيرايه گه رووي و خنکا. وتي: به راست مه ره کان نه مان؟ ٻوچي نه مان؟ وتي: پيم وتي گورگ تيان نيشت. ٺه و يش له بهر ٺه وه بوو مابينه که وه به خوي و جوانووه کانيه وه دز بردني ٺيتر گورگ به ته واوي ده رفه تي هينا و له گوشه يه که وه که وته رانه که. وتي: ٺي باشه، داي کي باشه نه يتواني باشه بنيريت چاري ک بکا؟ وتي: داي کي باشه مرد. وتي: ٻوچي داي کي باشه مرد؟ له بهر چي مرد؟ وتي: ٺه وهنده گريا به سهر ترمي باشي کورٺا هه تا سوئ بووه

و مرد. وتی: بۆچی باشه‌ی کورم مرد؟ بۆچی مرد؟ وتی: ماله‌که‌تان رووخا کهوت به سهریا بوو به ژیره‌وه و مرد.

ژنه‌ش له و لاوه گوی لهم قسانه‌یه ههر چهنده تی ناگا که ئەم کابرایه چی ئەلنی، به‌لام به رهنگ هه‌لبزرکاوی میرده‌که‌یا ئەزانی خه‌به‌ری ناخۆشه. ئەو زۆری پینخۆش بوو. کابرای میوان ههر هه‌ستا کردی به که‌وشه‌کانیا و بۆی ده‌رچوو وتی: له خراپی ئەم ژنه‌ت له‌وانه‌یه ئەم ماله‌ش بروخیت با برۆم.

- جاران ئەمه هه‌بوو دوو که‌س یا سنی که‌س له ئەسه‌پیکا ئەبوون به شه‌ریک، سا یا میراتی بوايه یا کرین. له «مایندۆل» دوو کابرا به شه‌ریکی ماینیکیان کرپوو، رۆژیک یه‌کێ له کابراکان به دار هاته و‌یزه‌ی ماینه‌که زۆری لێ‌دا. ئەو‌یتتر وتی: ئەوه بۆ له‌و به‌سته‌ زمانه ئەده‌ی؟ ئەمیش وتی: برا من له به‌شه‌که‌ی خۆم داوه تو هه‌قت چیه‌؟

- مه‌لا سمایل کانیسکان جارێک له «زیوه»‌ی لای پیره‌مه‌گروون وه‌عزی ئەدا ئەبوت: له «بدایع‌الظهور»‌دا ئەفه‌رموی: هه‌رکه‌س ناوی ئاده‌م و حه‌وا بنوسی و له مالا هه‌لیواسنی شه‌یتان روو ناکاته ئەو ماله. مام سمایلیکی زیویه‌ی هه‌بوو له وه‌عه‌زه‌که‌دا بوو، سه‌ریکی با‌دا و وتی: مه‌لا ئەوه تو به‌ ریشی خۆت پین ئەکه‌نی یا به‌ هی ئیمه‌؟ ئاده‌م و حه‌وا له به‌هه‌شتدا له گه‌ل خودا بستیک به‌ینیان بوو، شه‌یتان چوو هه‌لیف‌ریواندن، ئیسته‌ چۆن کۆ له ناوه‌که‌یان ئەکاته‌وه؟ تو قسه‌یه‌ک بکه که ئەقل بیگرێ. مه‌لا سمایل وتی: باوکم! من بلیم چی «بدایع‌الظهور»‌ و ئەفه‌رموی نه‌ من پاژنه هه‌لکیشم و نه تویش مشتوی هه‌مانه.

- جارێک ژنه کوردیک رپی ئەکه‌و‌یتنه سوله‌یمانی، تووشی ئەحه‌ی کرپوو ئەبێ لینی ئەپرسن: ئەری لاله! بازاری نه‌وات فرۆشه‌کان له کویس؟ ئەویش ئەلنی: خوشکم له ژیره ئاوه‌ل کراس و که‌واکه‌ی خۆتایه. ژنه ئەلنی: ئەی گووی تو ی لێ نه‌واری! دهم و دگانی ئیتری چیغی شه‌ره‌ و دریاگه وه سه‌ر ده‌وارا. من ئیژم نه‌وات ئەو ئیتری که‌وات و ئەزانی تاریه‌ره و له هۆز به جی ماگم.

- حه‌مه‌علی مه‌لا محه‌مه‌د گت‌رایه‌وه وتی:

لە مزگەوتە کەمی «بێژووی» دوو قەبر ھەبە ئەلین ھی ئەسحابانە. رۆژیک کابرایەکی «بانالی»ی ئەچیتە بێژووی و لە مزگەوتە کەدا لە گەل یەکیکی بێژووی قەسیان ئەگێریتە یەک و دەست ئەکەن بە قەسو پلارگرتن لە یەک. بانالییە کە بە بێژوویە کە ئەلێ: ئیو ھەر مەگەر خەریکی نووکە نووک کردن بن، بزانی قەت لە شەریکا تانیتان دەرکەون؟ بێژوویە کەش دەست بۆ قەبرەکان ڕائە کیشی و ئەلێ: «ئیمە خەریکی نووکە نووکین؟ ئەو ئەو دوو شیرە کێیە لەوێ ڕاکیشاون و شەھیدی کردوون».

- کابرایەکی جاف سالتیک ئەچێ بۆ حەج. ئەو سەردەمە لە دەریادا پاپۆر و لە وشکانیا حوشتەر بوو. ئەویش ئەوانە یەحی نەدیوو، چ لە پاپۆرە کەدا و چ لە سواری حوشتەرە کەدا زۆر تووشی عەزیزت بوو بوو. جا ئەبوت: ئیمە نەم ھەموو عەزیزە تمان کیشا و ئەچین بۆ مالی خوا، خوا لە مالمووە بوایە خاس بوو، ئەم جرت و فرتەمان بە ھیچ دەرئەچوایە. بڕواش ناکەم لە مالمووە بێ؛ چونکە تاقەتی ئەم گشت پەوھەییە نێیە کە ئێژێ ئەچن بۆ سەراوی سوپحاناغا ئاو ئەخۆنەو.

- ھەر حەمەعلی گێرایەو و تی:

لە «قەشان» پارچە بەراویک ھەبە دانراو بۆ مەلا کە بیکا بە بیستان بۆ خۆی. بیستان ھاتۆتە بەرھەم و خەیار و ترۆزی و ھەموو شتیکی تێدایە. رۆژیک دەستە یەک ئەچن خەباریکی زۆر ئەکەنەووە لە سەر کانیەک لە نزیک بیستانە کەووە دانەنیشن و دەست ئەکەن بە خواردنی. مەلا ئەچێ بە سەریانا ئەزانی ئەمە لە بیستانە کەمی ئەویان ھێناو.

مەلا حەسەن ھەبوو لە پێشا لە «ولاغلو» بوو، مالی باری کردبوو چوو بوو لە قەشان دانیشتبوو. مەلا ئەچیتە لای مەلا شکات ئەکا ئەلێ: ئەو دەستە یە ھاتوون بیستانە کە میان پنیووە و ھەموویان خواردوو. مەلا حەسەنیش ئەلێ: مەلا ئەمانە تاوانیکی گەورەیان کردوو، شەرع ئەفەر مووی ئەمانە بە رۆژ بیانە لە بیستانە کەدا حەپسیان بکە بە شەویش بیانە مالمووە نەو ک ھەرا بکەن ھەتا سێ چوار رۆژ پاش ئەو بیانھینەووە منیش خۆت ئەزانی لە سەر سەفەرم تا ئەو وەختە ئەگەر پیمەو، کتیب چی فەرموو بەو جۆرە جەزایان ئەدەم.

مەلا ئەلێ: کەواتە مەلا حەسەن بەو جۆرە تو ئەلێت من ئەبێ دابەستە رابگرم. من ئەم شەرعە ناکەم و ھیچ ناوی با بچن بە پنی خۆیانەو. مەلا حەسەن ئەلێ: «باوکم نابێ،

ئه‌گەر تو ئیسته به‌ره‌لایان بکه‌ی ئیتر فیر ئه‌بن، دزی ره‌جا و ئه‌که‌ن و تویش ئه‌بی به‌ هاوبه‌شی گوناحیان». مه‌لا خواخوای بوو رزگار بیی؛ که‌چی مه‌لا حسه‌ن وازی نه‌ئه‌هینا، ئه‌بیوت: حوکه‌می شه‌رع ئه‌بی جی به‌جی بکریت.

- سه‌ی زوبه‌یری تالشی هه‌بوو گه‌رایه‌وه وتی: له‌و لاجانه‌ بو «په‌سوئ» نه‌چووم بو خزمه‌تی مه‌لا عه‌بدوللای په‌سوئ بو خویندنی رپازیات. ریم که‌وته مالیک به‌ میوانی، پیاوه‌که له مال نه‌بوو، خه‌زانه‌که‌ی هات به‌ پیرمه‌وه رایه‌خی بو راختم به‌ خه‌ره‌هاتنیکی گه‌رم و گوری کردم. هه‌ر خه‌را مه‌نجه‌لی خسته‌ سه‌ر ئاگر. له‌و لاهه‌ حه‌و جۆشی دایه‌ پال بو‌ چا، هه‌ر به‌ ده‌میشه‌وه به‌ خه‌راتم ئه‌کا. ئه‌وه‌نده‌ ماریفه‌تی له‌ گه‌ل نواندم خۆم له‌ خۆما ته‌ریق ئه‌بوومه‌وه، زۆری پینه‌چوو نایکی تیر و ته‌سه‌لی دروست کرد و چای پێ گه‌باند.

له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌و هه‌موو شتیکی حازر کردوه‌ میترده‌که‌ی هاته‌وه. چاوی به‌و نان و خوانه‌ و به‌ من که‌وت ناوچاوی تیکدا و پیه‌شی کرد. ئاخه‌ره‌که‌ی خۆی بو‌ رانه‌گیرا وتی: ئه‌ری ئافره‌ت هه‌یج وه‌ بزانی من دیواخانم داناوه‌ تو له‌ مالی باوکت ئه‌مه‌ت هه‌یناوه‌ و ئه‌م خوانه‌ت رازاندوو ته‌وه‌ بو‌ ئه‌م کابرا گه‌ریده‌به‌؟ وتی: منیه‌ش ئه‌وا وه‌خته‌ بچم به‌ عه‌رزه‌که‌دا.

ژنه‌ وتی: پیاوه‌که‌ تو بو‌چ وائه‌که‌ی؟ ئه‌مه‌ مه‌لایه‌کی سه‌ر عه‌رزه‌، ئه‌م ماله‌ هه‌ر چه‌نده‌ میوان رووی تیکا خوا زیاتری ئه‌کات؛ تو بو‌چی خوا وای لی کردووی؟ روویش ئه‌کاته‌ من ئه‌لی: کاکه‌ مه‌لا تو فه‌رو به‌ره‌که‌ت هه‌یناوه‌، بو‌ خاتری ئه‌و قورعانه‌ که‌ خویندوو ته‌وه‌ ئه‌گه‌ر دلگه‌ران بیی و نانی خۆت به‌ ته‌واوی نه‌خۆی. وتی: به‌ هه‌ر جۆر بوو چه‌ند پاروویه‌کم خوارد و لیم دا رویشتم. ژنه‌ به‌ رپی کردم تا به‌ر قابی و هه‌ر دلی ئه‌دامه‌وه‌، پیاوه‌ش هه‌ر بۆله‌ی ئه‌هات و له‌ شوینی خۆی نه‌جوولا.

وتی: چووم بو‌ په‌سوئ و له‌ باش چه‌ند مانگیگ گه‌رامه‌وه‌ بو‌ سابلاخ. له‌م سه‌ریشه‌وه‌ ریم که‌وته مالیک و لام دا. هه‌رکه‌ سه‌رم کرد به‌ ماله‌که‌دا پیاویک به‌ روویه‌کی خۆش و ده‌مینکی به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پیه‌شوازی کردم و برده‌یه‌ ژوره‌وه‌، رایه‌خی بو‌ راختم و وه‌کوو شه‌کر به‌ ده‌مه‌وه‌ ئه‌توایه‌وه‌. گورج هه‌ستا ملی گه‌سکیکی گرت دای به‌ عه‌رزا سه‌ری بری، گرووی و مه‌نجه‌لی هه‌نا خسته‌ ناویه‌وه‌ و نایه‌ سه‌ر ئاگر و حه‌و جۆشی خسته‌ پال بو‌ چا. وتی: ژنیکیش له‌و لاهه‌ دانیشتبوو هه‌ر پرته‌ و بۆله‌ی لیه‌ ئه‌هات. حه‌رام بی له‌ شوینی خۆی نه‌جوولا. که‌ سه‌یری ئه‌کردم وه‌کوو سه‌یری به‌راز بکا و ابوو. کابرا به‌ هه‌ر جۆر بوو ژنه‌ی هه‌ستان برنج و روئی پێ هه‌نا و پیه‌ی خسته‌ سه‌ر ئاگر.

بەلام پیاووەکە خۆیشی ھەر خەریکە، بە دەست ئیش ئەکا و بە دەم قسەى خۆش لە گەل
من ئەکا. ژنەش لە خوتەو بۆلە بەو لاوە ھیچی تری لە دەست نایە، تا دەست ئەبا بۆ شتیک
وہ کوو بکێشن بە تەوقە سەریا وایە. وتی: منیش بەمە زۆر عاجز بووم، بەلام ڕووخۆشى
پیاووەکەو گەفت و لەقتی گەلی داہوومەوہ.

بە ھەر جۆر بوو نان پێگەیشت و ژنە نانی تیکرد. بە لالووتیکەوہ ھینای داينا و گویم لى
بوو وتی: ھا بیکەنە قوزلقورتان. من دیواخانم ڕاگرتووە ھەر ڕۆژە نە ڕۆژیک بە کێکم بۆ
دینیت.

وتی بە راستی زۆر دلەم نارەحەت بوو. لە گەل پیاووەکەدا پێکەوہ نان ئەخوین وتم
«سبحان اللہ». پیاوہ وتی: مامۆستا گوی مەدەرئى نانی خۆت بخۆ، مال مالى منە، ئەو
سەعاتە پێ زیندوو و ئەبمەوہ کہ لە خزمەت زاتیکى وە کوو تۆدا دانیشم. وتم: برا سبحان-
اللەکەم بۆ ژنەکەى تۆ نەبوو بۆ بە سەرھاتیک بوو کہ لەم سەفەرەدا چاوم پێکەوت.

وتی: تۆ خوا مامۆستا چى بوو؟ وتی: منیش بە تەواوی بۆم گێرایەوہ کہ چەند مانگى
لەمەوہ پێشتر ئەچووم بۆ پەسوئ، لە فلانە شوپنا ڕیم کەوتە مالىک. ژن و میردىكى لى بوو
ژنەکە ھەتا بلیت بەرچاو تیر و شازن بوو، پیاووەکەى بە پێچەوانەى ئەو زۆر چرووک و
بەرچاو تەنگ بوو؛ کەچى ھاتمە ئیرە بەرەکسى ئەوہم چاوم پێکەوت؛ پیاووەکە تا ئەو پەرى
پیاووەتى پیاو، ژنەش نازانم بلیتم چى.

وتی: پیاووەکە زەرەدەخەنەىکى کرد و دەنگى نەکرد. وتم: تۆیش ئەبى لەم زەرەدەخەنەى
خۆتم تى بگەىنەى. وتی: مامۆستا ئەو ژنەى کہ تۆ لەویدا چاوت پى کەوتووہ ئەوہ خوشکى
منە. ئەم ژنەى منیش خوشکى میردەکەى ئەوہ.

- پیاوویکى دەولەمەند کہ بە چرووکى ناوبانگى دەرکردبوو، ڕۆژیک پیاوویکى ماقوول
ئەبى بە میوانى. خزمەتکارە کہ قاوہیان بۆ دینیت و فنجانیکیش بۆ ئاغەى تى ئەکا. ئاغەى
کہ ئەبخواتەوہ پى ئەلئى: ئەرئى ھەتیوا! ئەمە چىیە؟ ئەم قاوہىە ھەم زۆر تالە و ھەم لە بەر
کۆنیش بۆگەنى کردوہ. خزمەتکارە کہ ئەبزرکئى نازانئى میوانە کہ ھەر دانیشتووہ ئەلئى: ئای
بە خوا ئاغە نەمزانی بە خوا لە بیرم نەبوو چووم لە قاوہى میوانە کہ بۆ جەنابیشتم تیکرد.

- له و ماله دوو سڼ منالیان هینابوو خه‌ته‌نه‌یان ئه‌کردن، کچیک له‌وئ بوو ئه‌ویش ده‌ستی کرد به‌ گریان و هاوار هاوار. وتیان تو بوج ئه‌گرئ؟ خو تو خه‌ته‌نه‌ ناکمن. وتی: ئاخر بو منی تیژ ئه‌کمن.

- کابرایه‌ک بوو «پیروټ» ناو خاوه‌نی مهر و مالات و سامانیکي زور بوو؛ به‌لام له‌ بهر پیسکه‌یی خواردنی شه‌و و پروژی خوی و منالانی بوو بوو به‌ ساوه‌ر. ژنه‌که‌ی هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌پاراپاره‌وه‌ که‌ پیاوه‌که‌ خوا قه‌بوولی نییه‌ خۆم و مناله‌کانم و شک هه‌لگه‌راوین به‌ ساوه‌ر خواردن، خوا نه‌بیرئ ده‌وله‌تیکي زورت هه‌یه‌ با هیچ نه‌بی حه‌فته‌یه‌ک، جاریکیش بریتجیکمان ده‌رخوارد ده‌ی، سویمان بووه‌.

پیاوه‌ وتی: دایکم ساوه‌ر، باوکم ساوه‌ر، ئافره‌ت تو ئه‌قلت نییه‌، ساوه‌ر ئاوسئ، پیاو قه‌له‌و ئه‌کا. له‌ سه‌ر پیتشوو زوو ده‌رئه‌چئ، خواردنی پیغه‌مه‌رانه‌، قه‌راوانه‌ی پری شوانانه‌، گه‌نمی به‌هاری کویستانه‌، به‌رداش خوی له‌ به‌ریا ناگرئ، ته‌شپی لاهه‌شی بو ئه‌گرته‌وه‌، له‌ زستانا ئازوخه‌ی ماله‌، له‌ به‌هاری خواردنی مناله‌، له‌ هاوینا ره‌نگی ئاله‌، له‌ پایزا خیری خوایه‌، له‌ هه‌ر چوار وه‌خت بۆمان مایه‌، جاریکي تر ناوی نایه‌، خوا یه‌که‌ و نه‌بووه‌ به‌ دوو، بو ساوه‌ر تو‌ی دا به‌ شوو.

ئافره‌تی هه‌ناسه‌ سارد هیچی بو نه‌مایه‌وه‌ ئه‌وه‌ نه‌بی که‌ بچته‌ لای مه‌لاکه‌ی دراوسیان ده‌رده‌ دلی خوی و مناله‌کانی له‌ لا بکا. وتی: مامۆستا چ بکه‌م؟ خۆم و مناله‌کانم وه‌خته‌ سویمان بیته‌وه‌ بو چیشتیکی برنج، میرده‌که‌شم ئه‌و هه‌موو سامانه‌ی هه‌یه‌ ئیمه‌ی گرتوته‌ ساوه‌ر. له‌ ساوه‌ر به‌و لاهه‌ نابئ شتیکی تر بخۆین. له‌ پئ خودا به‌لکوو چاریکمان بکه‌ی و له‌م رۆژه‌ ره‌شه‌ رزگارمان ببئ.

مه‌لا زور دلی بئ سووتا وتی: خوشکم بچو به‌لکوو چه‌ند ده‌نکه‌ حه‌بی سئوی توورش په‌یدا که‌ی له‌ گه‌ل چه‌ند هه‌وادیه‌کی جالجالۆکه‌ پتکه‌وه‌ بیسووه‌وه‌ و بیده‌ له‌ لووتیا ئیتر وازی لئ بیته‌ بو من. ژنه‌ چوو به‌ هه‌ر جور بوو چه‌ند ناوکه‌ سئویکی په‌یدا کرد و له‌ گه‌ل جالجالۆکه‌دا وه‌کوو مه‌لا وتی وای لئ کرد. سه‌یری کرد میرده‌که‌ی له‌ خوی بووردوو و بئ هۆش بوو. ژنه‌ شپه‌زه‌ بوو هات بو لای مه‌لا. مه‌لا وتی: خه‌مت نه‌بی وازی لئ بیته‌ تا شه‌وئ.

شه‌وئ مه‌لا دوو فه‌قئ ئازای هه‌بوو، وتی له‌ گه‌لم وه‌رن. هه‌رسئیکان چوون کابرایان هه‌لگرت و جله‌کانیان له‌ به‌رداکه‌ند. کفنیان کرد و بردیان بو سه‌ر قه‌بران چالئیکان بو هه‌لکه‌ند و خستیانه‌ چاله‌که‌وه‌، مه‌لا ئه‌وی پئویست بوو به‌ فه‌قئکانی وت.

كابرا زۆرى پىنەن چوو هاتەو هۆش تەماشای کرد ئەوا كفنى پىتو پىچراوه لە ناو قەبرايە. وتى: ئۆف رۆژە كە بوو كە لى ئەترسام. يەكئى لە فەقىكان چوو لای سەريەو و تى:

چەند خوا؟ وتى: ھەر يەك خوا.

چىيە ناوت؟ قوربان پىرۆت.

چىيە خواردن؟ نانى ھەرزىن.

شىوى مالت چىيە بە ناو؟ خوا نەپىرى ساوەر بە ناو.

نابى برنج لەوى ھەبى؟ ساوەر ھەبى ئەو نابى بى.

چى دى نابى بخۆن ئىو؟

وتى: قوربان ساوەر بابە، ساوەر داكە،

ساوەر ئەبى برنج نابى

ساوەر جىنگاى گشت پىتاكە.

فەقى كوتەكىكى پىا مالى و تى:

رۆژى رەشت ئاوا ئەبى. ھاتنە وىزەى بە كوتەك داىانگرت، مەلا. كە ئەو بە ئەنكىر

مەنكىرى ئەزانى وتى: ھەر كەس ساوەر بخوا لە قەبرا كوتەك كارى ئەكرى و دواى قەبرىش

ئەخرىتە جەھەنمەو. ھەر كەسىش برنج و شتى خۆش بخوا لە قەبرا بە باوھىنى رەحمەت

باوھىن ئەكرى و لە دواى قەبرىش ئەچىتە بەھەشتەو. دە بگرە بخۆ بۆ خۆت.

ھاتنە وىزەى دەستيان كەردەو بە كوتەك كارى كەردى. ئەوھەندەيان لىدا تا بىھۆش بوو،

ئەمجا ھەلىانگرت و ھىتايانەو بۆ مالىەكى. كفنەكەيان لە بەر داكەند، جەلەكانيان كەردەو

بەرى و لىياندا رۆيشتن.

كابرا كە كەوتە بەيانى ھاتەو هۆش. خۆى بە زىندوو بىنى، قەبر و ئەنكىر و مەنكىرە كە

نپىە. گەلى شوكرى خواى كەرد، ھەر چەندە ھەموو لەشىشى شكا بوو، بەلام ھەر خۆى

رانەگرت، دەست بە جى چوو بۆ بازار لە برنج و رۆن، لە مپو، لە تۆقل و نەبات، لە خواردنى

خۆش، ھەرچى بوو لە بازارا ھەمووى كرى و دای بە كۆلى چەند ھەماليكا و ھاتەو بۆ

مالەو. ژنەكەى كە ئەمەى چا و پىكەوت ھەروا ھەپاسا. قەت شتى واى نەدىوو. وتى

پىاوھە كە ئەمە چىيە؟ وتى: ئافرەت دەنگ مەكە من بە چاوى خۆم چاوم پىكەوت، ھەر كە

ساوەر بخوا ئەبى لە گەل ئەوا كوتەك بخوا، دواى ئەوھش ئەبى بچىتە جەھەنم؛ ھەر

كەسىش خواردنى خۆش بخوا جىنگاى خۆى و باو باپىرى بەھەشتە. تا من ماوم ئىتر ساوەر

نايه بهم ماله‌دا، له خواردنی خوش بهو لاره هيچي تر ناچيته سهر زماني ئەم منالانەم، جار يکيکه تۆبه له ساوهر خواردن.

- حەمه بهگي حاجي ره سوول بهگ گيرايه وه وتي:

کابرايهک هه‌بوو لهو جافه‌تبييه «شانه‌زه‌ر» يان پي ئەوت. دۆستيني هه‌بوو له ناو گۆرانه‌کانا زۆر زۆر هاتووچووي ئەکرد. پي ئەوت برا تۆ بهري جووت و گاکه‌ت به‌شت ناکا؛ من ده‌ستم ئەروا له لاي مه‌حمووي‌اشا، پي ئيزم بتکا وه سه‌گه‌وان له لاي خوي. هه‌م ئەوي وه ئيمه، هه‌م نانيکي فره‌شت ده‌س ئەکه‌وي. به بيانووي ئەم قسه و ئيتير هه‌موو رۆژيک له مالي کابراي گۆرانه بوو. ئيتواري گالوکی خوي هه‌له‌گرت و ئەچووه وه بۆ مالي خوي له هۆبه‌که‌يان، به‌ياني ديسان ئەهاته‌وه. کابراي گۆرانيش له بهر ئەوه رۆژيان کولا بوو به ده‌ست کورده‌کانه‌وه له به‌لئ بهو لاره و له نان بۆ دانان بهو لاره هيچي تري بۆ نه‌مابوو.

ئەو ساله له سهر چوو، که‌وته پاي‌ز عيئل گه‌رايه‌وه بۆ گه‌رميان. که‌وته به‌هار ديسان عيئل سهره‌و ژوور بوه‌وه بۆ کويستان. کابرا ناسراويکي تري هه‌بوو لهو ده‌شتي شليزه بيستبووي که نه‌خۆشه، هه‌ر به ده‌م کۆچه‌وه چوو سه‌ريکي لئ داو بۆ نيوه رۆژه له‌وي بوو. پاشان وتي: برا وا کۆچ رويشت، توي پرۆم پيا به‌گم. ليزه وه سهر پنيوه هاتم سه‌ريکنان لئ ده‌م، ئيمه ئەچين بۆ کويستان. ئەگه‌ر نه‌خۆشه‌که‌تان مرد خۆتان خوش ون، ريگام دووره ناتوانم له کويستانه‌وه به‌گه‌ريمه‌وه. ئەگه‌ر وه‌خير لهو سهره‌وه گه‌راينه‌وه بۆ گه‌رميان لا ئەده‌م و سهره‌خۆشيه‌کي تر تان لئ ئەکه‌م؛ ئيتير وه دوعا.

که گه‌يشتنه کويستان ده‌واريان دامه‌زراند و جي‌گير بوون، پاشان ده‌ستي کرده‌وه به هاتووچوو کردن بۆ مالي گۆرانه‌ي دۆستي. ئەمجاره رۆژيک به کابراي گۆرانه‌ي وت: برا وه پاشام وت بتکا وه سه‌گه‌وان. ئەويش فه‌رمووي خاسه، به‌لام با هه‌ر له ئيسته‌وه پي‌ت بي‌زم خاسه وا بزانه تۆ ويت وه سه‌گه‌وان لاي پاشا. پاشا مرد تۆ ئيتير سه‌گه‌وانيه‌که‌ت ناميني، ئەکه‌ويته‌وه باره‌که‌ي خۆت. من هه‌ر له ئيسته‌وه خه‌ريک ئەوه‌م ئيشيکي ترت بۆ بدۆزمه‌وه. وه‌خير که عيئل گه‌رايه‌وه بۆ گه‌رميان ئەو وه‌خته خه‌وه‌رت بۆ ئەتيرم تويش بي بۆ ئەوي. تۆ بيت بۆ مالي ئيمه، ئيشه‌که‌ت پي ئيزم و يه‌ک دوو رۆژ چاوت پيمان ئەکه‌وي و دواي ئەوه ئەگه‌ريته‌وه بۆ کويستان. ئەگه‌ر ئەو وه‌خته چه‌رچيش هات بۆ ئيزه و موورگي بي‌وو تۆ خوا نه‌ختي موورگي کويستانيش بي‌رانه بۆ ده‌زوينکي ئەو که‌نيسکه بي‌فه‌ره به‌چوکه که هه‌ر داوا له

دایکی ئەکا. ئیتر ئەم قەسە یەش بوو بە پینخۆری ئەو سالەیان. کابرای گۆرانەش چاری نە ئەما هەر ئەبوت: خوا لە برابری و هاوسەری کەمتان نەکا.

- مەلا سالحی کۆزەپانکە لە لایەن حەجەووە وەعزی دانەدا کە هەر کەسە جارێک برۆا بۆ مالی خوا، خوا لە هەموو گوناحی خۆش ئەبێ. حەسینی مەلا لە کۆری وەعزە کەدا بوو وتی: مامۆستا ئەگەر یەکیەک نەیبوو ئەبێ چی بکا؟ مەلا سالحیش وتی: کە نەیبوو هیچ، با هەر لۆ خۆی گوناحان بکا. وتی: ئەگەر خانوویەکی هەبوو خانووەکە ی بفرۆشی و پینووە بچێ بۆ حەج یا هەر گوناحان بکا؟ وتی: حەسینی مەلا خۆ من کفرم نەکرد ئەو قەسە یەم کرد. دەبا بپفرۆشی و بچێ حەجی خۆی بکا. ئەمجا وتی:

تۆ خوا مەلا سالح! من بە تۆ دەڕێم، ئەوا کابرایە خانیکە ی فرۆشت و چوو لۆ عەجێ. ئەوا عەجێ کرد یا دیتەووە یا نایەتەووە. ئەگەر هاتەووە لە کۆی دانیشی؟ ئەگەر نەهاتەووە ئەبێ لە عەجێ لە ماری خودادا بێ، ئەو وەختە خودای لێ ناپرسی: ئەری هە ی کەر! تۆ چوویت خانی خۆت فرۆشتییە هاتووت لێرە لە بن ماری منا دانیشتی و منەتی من هەردەگری. دە هەستە هەر پۆ لۆ خۆت لۆ کۆی دەچی بچۆ. کە هاتەووە لێرەش خانی نەمایە، دەست لە گونانی بەرە و ژیرتر. ئەمە رێگایە تۆ لۆ ئەو غەریبە ی دانەنی؟ مەلا سالحیش وتی: حەسینی مەلا من چوسوانم تۆ بوویتە معامی ئەو کابرایە دەبا نەچیت و ملی ورد بێ. هەر لۆ خۆی گوناحان بکا تا چاوی دەردیت وە بزانی عەج لۆ من دەکا؟

- کابرایەک دۆستیکێ هەبوو، بەووە خۆی ئەبردە پینشەووە لە لایەووە کە ئەبوت من زۆر ئازام و باکم لە هیچ نییە. رۆژێک ئەم کابرایە لە دزیدا گیراو و خستیانە ژیر شکەنجە و دارکاری. داری وایان لێ ئەدا ئەگەر لە بەرازیان بدایە ئەیبوراند، کەچی ئەم ورتە لە دەنگی نەئەهاتە دەرەووە. لە پاشا یەکنی لێی پرسى ئەووە ئەو لێدانە ژانتی نەئەکرد؟ وتی: بەریووە لێلا لەوانە بوو [گیانم] دەربچیت. وتی: ئە ی بۆچ هاوارت نەئەکرد؟ وتی: ناگام لێ بوو دۆستە کەم وەستا بوو سەیری ئەکرد، منیش هەموو جار بە لای ئەووەوە ئەموت ئازام و باکم لە هیچ نییە. لەو لێدانەما هیچ هاوارم نەئەکرد بۆ ئەووە وانهزانی کە من درۆم کردووەو بۆی دەرکەوێ کە من باکم لە هیچ نییە.

- له سوله‌یمانی لهو گه‌رپه‌کی سهرکاریزه پیاویک هه‌بوو مه‌حمووی ناو بوو. خوشکیکی هه‌بوو فاتمی ناو بوو. مه‌حموو منالینکی زۆری به‌ریشه‌وه بوو بوو، ههر له به‌یانیه‌وه بۆی ئه‌کیشان تا ئیواره باشاری نه‌ئه‌کرد. فاتمیش ههر خهریکی ئاوکیشان بوو بۆیان، زۆرتیش که مه‌حموو ئه‌چه‌وه شتی ئه‌برده‌وه تووشی فاتم ئه‌بوو ئه‌چوو بۆ ناو. رۆژینک له کاتی هاتووچوودا مه‌حموو له فاتم ئه‌پرسی چۆنی، ئه‌ویش ئه‌لێ: چۆنم له‌م ماله‌دا خوا له من و تو به‌دبه‌ختری دروست نه‌کردوه؛ تو ههر خهریکی حه‌مالی و من ههر خهریکی ئاوکیشی.

- له سنه له مزگه‌وتی فارۆقیه له سهرده‌می مه‌لا علیدا مجه‌وریک لێ بوو شهل بوو؛ ده‌ستیکی کۆچ بوو، چاویکی نه‌بوو، سهریکی زیرگنی پتوه بوو. میرزا مه‌هدیه‌کی مونشی هه‌بوو پیاویکی ده‌وله‌مهند و خانه‌دان بوو. زه‌مان فیری تلیاک کیشانی کردبوو. له رینگای تلیاکا هه‌موو مال و سامانه‌کی دۆراندبوو، جینگای نه‌ما بۆوه بۆ ستارگرتن ته‌نیا مزگه‌وتی فارۆقیه نه‌بێ. ئه‌گه‌ر به‌ سوالکردن، وه‌یا به‌ ره‌شه‌ دزی دوو قهرانیکی ده‌ست که‌وتایه ئه‌یدا به‌ تلیاک. سوچینکی په‌نای دیتبووه‌وه له حه‌وشی مزگه‌وته‌که ئه‌چوو له‌ویدا تلیاکه‌کی ئه‌کیشا.

له پاش به‌یینیک مجه‌وره‌که پێ زانی و ده‌ستی کرد به‌ قسه‌ وتن پیتی، که تو چۆن له حه‌وشی مزگه‌وتدا تلیاک ئه‌کیشی. میرزا مه‌هدیش له به‌ر بێ‌ده‌ره‌تانی هه‌موو قسه‌یه‌کی لینی قه‌بوول ئه‌کرد. به‌لام مجه‌وره‌که ههر له تامیا نه‌هیشت و ههر ئه‌یوت تو له مزگه‌وتا چۆن تلیاک ئه‌کیشی.

میرزا مه‌هدی ئیتر له وه‌زیا نه‌ما وتی: ئاغی خادمی شهل کویری کۆچی که‌چه‌ل، خوا ئه‌وه‌ننه‌ میهره‌وانی نه‌کردگه له گه‌ل تودا وا ئه‌وه‌ننه تو له سهری ئه‌که‌پته‌وه و مزگه‌وته‌که‌ی بۆ ئه‌پاریزی، وازم لێ بێرا با به‌ دهردی خۆمه‌وه بتلیمه‌وه. چه‌س ئه‌یژی به‌ کراهه‌ گیریاگی بۆ ئه‌وه له سهر خوا بکه‌پته‌وه.

- له سه‌فه‌ر به‌رلگه‌که‌دا ره‌ش‌بگیر بوو. زه‌فته‌ی تووشی هه‌رکس ببوا به‌ ئه‌یگرت به‌رگیان له به‌ر ئه‌کرد و ئه‌یاننارد بۆ جه‌به‌ی شه‌ر. کابرایه‌کی شاره‌زووریان گرتبوو ناردبوویان بۆ جه‌به‌ه. له رینگادا خۆی دزیه‌وه هه‌لاتبوو گه‌رابۆوه. پیاوت: بۆج خۆت دزیه‌ته‌وه هاتویه‌وه. ئه‌مه‌ غه‌زایه چۆن پشتی تیه‌له‌ئه‌که‌ی؟

وتی: برا شەری چی و غەزای چی، نە من ئەوان ئەناسم، نە ئەوانیش من ئەناسن. ئیتر ئەم دوژمنایەتییە لە کۆی کەوتۆتە بەینمان، تا من بچم دەست بەدەمە یەقەیان؟ شەریش بە کۆنە قین ئەکری، کۆنە قینیش نییە لە بەینمانا، کەواسە حوکومەت با ھەر بۆ خۆی بچری.

- حاجی عەزیزی شەری، خەزانەکی لە گەلیا ری ئەئەکەوت. ھەر پۆژە نە پۆژیک ئەچووە لای قازی شکاتی لێ ئەکرد. قازیش ئەینارد بە شوین حاجی عەزیزدا ئەیوت ئەمە چییە؟ حاجی عەزیزیش ئەیوت: بلیم چی قوربان لە باتی کراسیک دوو کراسی بۆ ئەکەم، لە باتی کەواپەک دوو کەوا ی بۆ ئەکەم، خەلکی رەبە یە برنج ئەنیریتە مالهو، من دوو رەبە ئەنیرمەو، دراوسی نیو ھۆقە گۆشت ئەنیریتەو، من ھۆقە یەک ئەنیرمەو، ئیتر چی ئەوی؟ قازی وتی: باشە کەستیک نییە ریکتان بختەو بە ھەموو پۆژی بەر دەرگای مەحکەمە نەگرن؟ ئەویش وتی: قوربان جەنابی قازی ئەو کەسە ی ریکی ئەخستینەو مرد.

- مچە ی حەبێ کشمیش ھەبوو لە سولەیمانی نیرمووک بوو، کەوا ی تا قە و سلتە ی ماوتی رەشی ئەکرد بە سەرا. پشیتینی پەشم و قۆندەری نایابی بە جیرە، قۆکە ی سەری ھەر ئەوئەندە رەش و جوان بوو کە شانە ی ئەکرد و ئەرژایە ناو شانێ ئەتوت خەیاتە ی خاوە. ھەندئ جاریش ئەپھۆنیەو ئەیکردە بسک چەفتە و مشکێ رشیوو داری لوول ئەدا بە دەستووری ئەو سەردەمە ی سولەیمانی ئەیبەست بە سەرەو. سمیلەکی قەفی قەترانی ھەبوو لە وسمە ی ئەگرت، چاوی ئەرشت، ریشەکەشی ھەموو رۆژی لووس و پووس ئەتاشی، پیاو کە چاوی ی ئەکەوت ئەیوت ئەمە پالەوانیکە لە پالەوانەکان. خۆ ئیجگار کە فەقیانەکانی ئەشەکاندەو بە لەنجە یە کەو، پیاو ئەیوت ئەمە خەرامانی چینە. ھاتووچووی دیواخانێ پیاوان و ژنانی ئەکرد، دەنگیکێ ناسکی ژنانە ی ھەبوو، ئەتوت کچی چوار دە سالە. کە ئەچووە ناو بازار و سەر دوکانەکان پیاوان لێی کۆئەبوونەو بە دەنگە ناسکەکی ئەیوت: «ئە یەرۆ لاچۆ بچۆ بەو لاو».

کە ئەچۆە ناو ژنان دەنگی خۆی ئەکرد بە وەکوو پیاو بەلام لێی ئەئەھات. ژنان ھەموو ئەیاناسی بە بێ پەردە ئەچووە ژوورەو، ھەموو مالە گەورەکان ئەگەرا. ژنان ئەیانویست گالته ی لە گەل بکەن لێی کۆئەبوونەو لە ئەوئەوئەو ئەو بە دەنگی وەکوو دەنگی پیاو ئەچووە مەیدانەو، بەلام لە بەر ئەو کە درۆ بوو ئەچووەو سەر دەنگە راستیەکی خۆی.

نه‌وانیش ده‌ریټکه‌یان دائه‌که‌ند. ئیتر به ته‌واوی نه‌که‌وته سهر قسه‌ی ژنانه. خو‌ی نه‌یوت: «کچی نه‌یهرق مه‌که لاقچ بچق به‌و لاهه».

ژنان و پیاوانی نه‌و سهرده‌مه‌ی سوله‌یمانی بو ژیان و گوزه‌رانی هم‌وو یارمه‌تیان نه‌دا، نه‌ویش به ژیان و رابواردنیکی پاک و پوخت رایته‌بوارد؛ چونکه له ناو ژنانا بو‌نی پیاوی لی نه‌هات و له ناو پیاوانیش بو‌نی ژنانی لی نه‌هات، به‌م بو‌نه‌وه نانی که‌وتبووه رونه‌وه. وه‌با به کوردی تر وه‌کوو مه‌سه‌له کوردیه‌که‌ی لی هاتبوو. نه‌مجا که عه‌مری خوی کرد نازانم باجی مریمه شوردی یا مه‌لا غه‌فووری مزگه‌وتی ناو بازار، یا خه‌لیلی لای حاجی توفیقی پیره‌میزد؛ چونکه خه‌لیلیش وه‌کوو مچه‌نیره‌مووک بوو. نه‌مه له مه‌لاکان پیره‌سه.

- جاران ههر به‌ینه نه به‌ینیکی یه‌کیک راست نه‌بووه‌وه یا داوای خوایی نه‌کرد یا داوای پیغه‌مبه‌ریه‌تی. وه‌کوو نه‌وه که نه‌لی: جاریک له‌و خواره کابرایه‌ک په‌یدا بوو داوای خوایی کرد، گرتیان و بردیانه لای خه‌لیفه وتی نه‌مه چییه ههر رۆژی یه‌کیک سهر راست نه‌کاته‌وه نه‌لی من خوا وه‌یا پیغه‌مبه‌رم؛ نه‌ی ئیمه‌چین؟ ئیمه‌ خوی سهر زه‌وین ئیتر نه‌مانه‌ی تر چین؟ رپووی کرده کابرا و پیی وت نازانم نه‌م هم‌مووه چییه؟ نه‌وه پاریش یه‌کی په‌یدا بوو داوای پیغه‌مبه‌ری نه‌کرد وتم بیکوژن. کابرای خوا وتی: چاکت کرد من هیچ ناگام له ناردنی نه‌وه نه‌بووه.

هه‌روه‌ها یه‌کیکی تریش په‌یدا بوو داوای پیغه‌مبه‌ری نه‌کرد نه‌ویشیان گرت و بردیانه لای خه‌لیفه. خه‌لیفه وتی: تو پیغه‌مبه‌ریت؟ وتی: به‌لی. وتی: موعجزه‌ت چییه؟ وتی: موعجزه‌یه‌کی زور ناشکرام هه‌یه. خه‌لیفه دل‌ی راجه‌نی وتی چییه؟ وتی: نه‌وه‌یه که نه‌زانم چیتان له دلایه. وتی: چییه؟ وتی: نه‌وه‌یه که هه‌مووتان ئیسته‌نه‌لین من درو نه‌که‌م. خه‌لیفه ده‌ستی کرد به پیټکه‌نین و به‌ره‌لای کرد.

جاریکی تر کابرایه‌کی تر داوای پیغه‌مبه‌ریه‌تی کرد گرتیان و بردیانه لای خه‌لیفه، خه‌لیفه وتی: نه‌مه له برسا شیت بووه‌وه له چلکا هار بووه. بییه‌ن له ناشخانه‌ی باره‌گا بیگره‌نه گوشت و رۆن و بیبه‌نه حه‌مام بیشوون و جلی پاک و پوختی له به‌ر که‌ن چاک نه‌بیته‌وه. بردیان وه‌کوو خه‌لیفه وتی وایان لی کرد.

له پاش ماوه‌یه‌ک خه‌لیفه بانگی کرده‌وه پیی وت: ئیسته‌ش جبرئیل دیت به لاته‌وه چیت بو دیتس؟ وتی: به‌لی. وتی چییه؟ وتی: نه‌لی شوینیکی چاکت ده‌ست که‌وتوووه هیچ

پینگەمبەریک ھەرگیز ئەم خۆشی و ناز و نەعمەتەتی دەست نەکەوتوو؛ نەکەمی بە جەنی بێلێت. خەلیفە وتی: دە باشە بۆ خۆت ھەر بخۆ.

- ئەم شارەزووورە ئیستە ئەوسا ھەمووی قامیشەلان و جقل بوو، زۆر کەم ئاوەدانێ تێدا ھەبوو؛ بە تاییەتی لە بەر ئەو کە رێبازی جاف بوو، ئاوەدانێ ھەلنەئەگرت. لە نزیکێ بیستانسورەو ڕووباری ھەبوو لە «تەپی سەفا» وە بە سەر ڕووبارەدا ئەھات بۆ بیستانسور. «مار» یک لە سەر ئەو رینگایەدا پەیدا بوو بوو، رینگایەکی گرتبوو نەیتەھیشت کەس بەو رینگایەدا ھاتووچوو بکا، تەنانت سوارێ ئەگتیرایەو ەواو. زیاتر لە دوو مانگ ئەو رینگایە بەردبۆو بەست. بە ریکەوت جاریک دوو کەسی نەشارەزا بە حالی ئەو مارە، بەو رینگایەدا نەرۆن. مارە کە لەو کاتەدا لە چەقی رینگاکە ئاوانا لە سەر ڕووبارە کە ئاوەخوا تەو. ئەو دوو کەسە بۆیان رێ ئەکەوی مارە کە ئەکوژن.

لە ڕۆژی دواییدا لە بیستانسور بلاو ئەپیتەو ە کە مارە کە کوژراو. پیاویک لە دیکەدا ھەبوو «مینی» ناو بوو، کور و کال سەریان ئەخستە سەری کە تۆ مارە کەت کوشتوو؟ ئەویش وتی: نە. ھەر وازیان لێ نەھینا، ئاخەر کەمی کابرا لە خۆی کەوتە شکەو ە وتی: ئەو ەالمە ھەموویان ئەلێن تۆ کوشتووتە، کەواتە رەنگبێ من کوشتبێم. وتی: بەلێ من کوشتوومە.

ئەمجا مینیەیان ھەلگرت و چوون بۆ سەیری مار. مار مار نەبوو، ئەژدەھایەک بوو. مینی کە چاوی بە مار کەوت بوردەو ە لە ھۆش خۆی چوو. ماریش ئەوا تۆپیو ە. بە ھەر جۆر بوو مینیەیان ھینایەو ە ھۆش خۆی. ئەویش بوو بەو بە قسەیی خۆیەو ە ھەر ئەبوت من کوشتوومە.

- دوو کتیب لە ناو فەقینا ناوی ھەبوو ئەخوێرا، یەکیکیان «عوامل» یان پێ ئەوت؛ ئەوێتریان «جمع الجوامع». ئەو کەسە کە سەرەتا ئەچوو ە فەقیتی دەستی ئەکرد بە عوامل و ئەو ەئەخویند. ئەو ەش کە لە فەقیتی ئەبوو ەو ە ھەموو عیلمەکانی ئەخویند دەستی ئەکرد بە جمع الجوامع. مەعنای وایە ئەم دوو کتیبە تەقربەن ئەم سەر و ئەو سەری خویندنی فەقیتە. شیخ عەلی بەرۆ ھەبوو لە سولەیمانی، مەلایەکی وا نەبوو، شیخ بابە عەلی تەکیەیی ھەموو جار ئەبوت: شیخ عەلی عوامل و جمع الجوامع وە کوو یەک ئەزانن. شیخ عەلی ئەمەیی پێخۆش بوو؛ یەعنی چۆن عواملی بە لاو ە ئاسانە بۆ زانینە کەمی، جمع الجوامعی شی بە لاو ە ئاویە و بە باشی ئەزانن، لە گەل ئەو ەشا مەبەستی شیخ بابە عەلی ئەو ە نەبوو. مەبەستی ئەو ە

بوو که چۆن عوامل بهو ئاسانیه نایزانی جمع‌الجوامعیش ههروه‌ها نازانی. له نه‌زانینیا نا ههروه‌کوو یه‌ک وایه.

- شیخ باه‌عه‌لی ته‌کیه‌یی زیاتر له هه‌شتا سال عومری کردبوو، یه‌کیک بوو له عالمه هه‌ره‌گه‌وره‌کانی سوله‌یمانی. له بن ده‌ست ئه‌مه‌شه‌وه له نوکته و قسه‌ی نه‌سته‌قدا هه‌ر یه‌کیک بوو له نوکته بیژه‌کانی سوله‌یمانی.

جاریکیان وتی: ئیوه وا ئه‌زانن که من پیر بووم و گوپی زه‌مانی جوانیم نه‌ماوه. وتیان چۆن یاشیخ؟ وتی: ئیمه له ته‌کیه له ته‌نیشت ماله‌که‌مانه‌وه به‌ردیکی گه‌وره هه‌بوو، ئه‌و سه‌رده‌مه که منال بووم ده‌ستم دایه بۆم نه‌ئجولا. که بووم به‌گنج و هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری هه‌ر ده‌ستم دایه بۆم نه‌جولا. ئیسته که ئیوه ئه‌لین پیر بووم هه‌ر ده‌ستی ئه‌ده‌می، که‌چی دیسان بۆم ناجوولی. که واته ده‌وری منالی و گه‌نجی و پیریم وه‌کوو یه‌ک وایه و هیچ فه‌رقی نه‌کردوه.

- شیخ ره‌زای تاله‌بانی له گه‌ل وه‌سمان پاشای جافدا سه‌رو سه‌ودای هه‌بوو. هه‌موو جار هاتوچووی ئه‌کرد. هه‌روه‌ها له گه‌ل خانمی وه‌سمان پاشاشا ئه‌و ناسراویدی هه‌بوو. رۆژیک شیخ ره‌زا به وه‌سمان پاشا ئه‌لئ: پاشا تو ئه‌رکیکی زۆری عه‌شیره‌تی جافت به سه‌ره‌وه‌یه، ئه‌م عه‌شیره‌ته گه‌وره‌یه ئیداره‌ی ئه‌وی، ئه‌م دیواخان و ده‌واری دوانزه هه‌ستوونیه ئیداره‌یه‌کی تری ئه‌وی. تو خۆت که‌نار گرتوو، خانم ئیداره‌ی عه‌شیره‌ته که ئه‌کا. حه‌قیقه‌ت سه‌رو کاری دیواخان و میوان و میوانداریش ئه‌کا، به‌لام ئه‌مه بۆ ئه‌و ئه‌رکیکه زیاد له تا‌قه‌ت، خواش قه‌بوولی نییه. خانه‌دان و بنه‌ماله‌ی به‌ناوبانگ زۆره له‌م کورده‌واریه، ئه‌توانی ژنیکی تر له یه‌کیک له‌و خانه‌دانانه بی‌نییت ئه‌و سه‌رو کاری دیواخان و میوانان بکا؛ خانمیش یه‌کچاو بی‌ته‌وه بۆ عه‌شیره‌تداریه‌که‌و ئیداره‌ی ئه‌م توپی جافه. شیخ به‌م جو‌ره دلی وه‌سمان پاشا کریمی ئه‌کا.

ئه‌م قسه‌یه ئه‌گاته‌وه به خانم. خانم له شیخ ره‌زا تووره ئه‌بیته و ئه‌نیری ئه‌یه‌نین. پتی ئه‌لئ: شیخ ره‌زا تو چۆن قسه‌ی وات له لای پاشا کردوو؟ گوایه من که عادل به‌م و له بنه‌ماله گه‌وره‌کانی سه‌نه به‌م وه‌کوو ئیداره‌ی عه‌شیره‌تداریم پی ئه‌کرئ، ئیداره‌ی دیواخان و میوانداریم پی نا‌کرئ.

شیخ رەزا ئەلنی: خانم من قسەى وام نەکردوووە بە درۆ ئەمەیان بۆ هەلبەستووم. خانم ئەلنی: چۆن؟ لەوانەىە من ئەمەم لە ناو چاوە پاشاشەووە خویندۆتەووە. شیخ رەزا ئەلنی: ئەمەى یی ناوی لە گەل پاشادا پروو بە پروومان بکەرەووە ئەگەر من قسەى وام کردبوو ئەو وەختە تو هەقى گلهییت هەىە و ئەتوانى ئەوى لە دەستت دى بەرانبەر بە من بیکەى. خانم ئەلنی: باشە.

خانم بۆ سەبەینى کۆرپیکى سى قۆلى بۆ خۆى و شیخ رەزا و وەسمان پاشا ریک ئەخا و سى بە سى دائەنیشن. خانم ئەلنی: شیخ رەزا ئەووە تو و ئەووە وەسمان پاشا، فەرموو قسەکانى خۆت بگێرەووە. ئەلنی: قسەى چى؟ ئەلنی: ئەو قسانە کە هانى پاشا ئەدەى ژنى تر یینى. ئەلنی: خانم ژنى تری چى؟ ئەو پاشا خۆى بە پووەووەى و ئەو تۆیش دانیشتوى، پاشا وەکوو لە ناوچاویا خویندبوو مەووە لە بەر ئەووە کە تو ئەرکیکی زۆرت بە سەرەووەى ژنیکی تر یینى ئەو خەریکی دیواخان و میواندارى بى، تۆیش سەرکاری عەشرەتە کە بکەى. منیش وتم پاشا شتى وا مەکە، هەوى لە بەینى یەکا رى ناکەون. ئەوى بە خانم ئەکرى بە کەسى تر ناکرى، ئەگەر ژنیکی تر دیتیت وەکوو تۆی مندالانت لى دى بە دەستیانەووە؛ ئەو فریت ئەدا بۆ ئەو، ئەو بۆ ئەو. ئەگەر دوو ژنى تر دیتیت وەکوو مەنجەلى سى کوچکەى ناگردانت لى دى، هەر ئەبە دەستبەکەى بە کولان و جۆش دان بە سەریانەووە هەچیشت لە دەست نایە. ئەگەر سى ژنى تر دیتیت وەکوو چوار گوریسى دەوارت لى دیت، هەر یەکە بە لایەکا راتەکیشن و تۆیش لەو ناوهدا پرزەت ئەبریت. خانم من ئەمەم وتووە.

خانم رەنگیکى سوور و گەشى هەلینایەووە هەر لەو وەختەدا بانگی کرد خەلاتیکى باشیان بۆ شیخ رەزا هینا و وتى: لە برۆیش و کەشک و دوینەش بارکەن با شیخ رەزا بێنیریتەووە بۆ منالەکانى، وتى: یا شیخ! هەموو جار هەر قسەى وا بکە. وتى: چۆنى ناکەم خانم. ئەمە لەم لاوہ خانم وا، لەو لاوہ وەسمان پاشا رەنگ لە پروویا پەرى وتى: خوا بتگرى شیخ رەزا تو کەى بەلای منەووە وات وت؟ تو خۆت رزگار کرد و منت تووش کرد. شیخ رەزا وتى: وەسمان پاشا تو هەچت لە دەست ناییتەووە هەموو شت هەر لایقى خانمە. بە خوا سا هەموو جار هەر قسەى واى بۆ ئەکەم جا تۆیش کەیفى خۆتە.

- سالى ۱۹۲۳ سەید عەبدولعەزیزى شیخولئیسلامى سەنە، سەرھەنگ ئەحمەد خانیکى حاکمى ئەو ولاتە دوورى ئەخاتەووە و ئەبێزى بۆ هەمەدان. ئەگاتە «قروە» لەم لاوہ بۆى

تی‌ئه‌که‌ون ئه‌و دوور خستته‌وه‌یه لا ئه‌بری و شیخولئیسلام ئه‌گه‌رپته‌وه سنه. مه‌لا فیزیوللایه‌ک هه‌بوو شاعر بوو، شعری بۆ پیاوه‌گه‌وره‌کان دانه‌نا شتیان ئه‌دایه.

به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی شیخولئیسلام پارچه‌شعریکی فارسی سه‌رسه‌لامه‌تی شیخولئیسلام و گه‌رانه‌وه‌ی دانه‌نی و ئه‌چنی له‌دیوه‌خانا بۆی ئه‌خوبیتته‌وه. مه‌فهوومی شعره‌کانی ئه‌وه ئه‌بن: له‌پاش سه‌رسه‌لامه‌تیت نه‌زرم کردووه له‌سه‌ر خۆم که‌تۆ قسه‌ی خۆشم له‌گه‌لا بکه‌یت و به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌شت زیافه‌تیک بکه‌ی بۆ ئه‌و عالمه‌و منیش بانگ که‌یت. ئاغه‌ی نیزامولئیسلام هه‌موو جار قسه‌ی خۆشم له‌گه‌ل ئه‌کات و ئه‌مدوینن، بۆ ئه‌وه‌شت نییه.

ئه‌مجا شیخولئیسلام ده‌ست ئه‌کا به‌قسه‌کردن له‌گه‌لیا ئه‌لی: مه‌لا فیزیوللا فره‌خاسی شوکر، ئه‌حوالتان چۆنه، ئه‌وه بۆچه‌سه‌رمان لئ ناده‌یت؟ من گجاری تۆم به‌دلا تیت، خۆشتم گه‌ره‌که‌هه‌ز ئه‌که‌م جار جار ده‌رکه‌فیت. مه‌لا فیزیالله‌ ئه‌لی: شا، شا ئه‌وه‌ی پوولی تی ناچنی ئه‌یکا، وه‌لئ ئه‌وه‌ی پوولی تی ئه‌چنی ناکه‌فیتته‌قه‌ره‌ی.

شیخولئیسلام و دانیشتوانی مه‌جلس هه‌موو ده‌ست ئه‌که‌ن به‌پیکه‌نین. شیخولئیسلام ئه‌لی: نه‌زره‌که‌ی تریجت ئه‌که‌ین، هه‌ر له‌ویدا ئه‌مر ئه‌کا پاره‌یه‌کی باشی ئه‌ده‌نی. ده‌عه‌وتیکی گه‌وره‌ش ئه‌کا و مه‌لا فیزیوللاش ئه‌چیتته‌ناویه‌وه ئه‌لی: «ئاغه‌ی شیخولئیسلام ئاوا ئه‌وی».

- پیاویک ئه‌چیتته‌لای مه‌لا عه‌بدوللای بیژوی ئه‌لی: مامۆستا به‌رۆژوو بووم چوومه‌وه بۆ ماله‌وه. مناله‌کان به‌روویان ئه‌برزانن، نه‌فسم بۆی چوو ده‌ستم برد ده‌نکیکم هه‌لگرت خواردم ئیسته‌چی بکه‌م؟ وتی: بابم رۆژیکی تر له‌باتی بگه‌روه. وتی منیش ئه‌وه‌م کرد، به‌لام چوومه‌وه بۆ ماله‌وه مناله‌کان کرۆسکیان هینا بوو، دلم لئ چوو ده‌ستم برد ده‌نکیکم لئ خوارد. وتی: رۆژیکی تر له‌باتی ئه‌و رۆژه‌بگه‌روه. وتی: به‌لئ به‌رۆژوو بوومه‌وه، به‌لام چوومه‌وه بۆ ماله‌وه مناله‌کان گیزی قه‌شانیان هینابوو، ده‌ستم برد ده‌نکیکم لئ خوارد. مه‌لا عه‌بدوللا ئیتر ناگری گرت و وتی:

بابم من وا به‌باش ده‌زانم به‌رۆژوو نه‌بیت تا ده‌ستانت وه‌کوو که‌ران ده‌به‌ستته‌وه ئه‌یخه‌نه ملت. هه‌ندی قوزلقورتیش ده‌که‌ن به‌مه‌میتته‌وه، جا ئه‌و وه‌خته‌ی به‌رۆژوو به‌و چاوت ده‌ردیت.

- پیاویک له‌و سه‌ره‌تاریکه‌شه‌و بوو، ریبوار بوو ریگاکه‌ی لئ تیکچوو؛ سه‌ری لئ تیکچوو پاشان مانگ هه‌لاتبوو به‌مانگه‌شه‌و ریگاکه‌ی دۆزیه‌وه. ئه‌مجا رووی کرده

مانگەكە و وتی: نازانم چی بلیم؟ ئەگەر ئەلیم خوا نوورانیت کا، نورانیت. ئەگەر ئەلیم خوا جوانت کا، جوانیت. ئەگەر ئەلیم خوا عومرت درێژ کا، عومرت درێژه. كەواتە هەر ئەو ئەلیم «ئەمی لە دەورت گەرێم خەپلەمی ئاسمان».

- لە راویژی زمانی عەرەبیدا هەندئ شت هەبە نە نیرە، نە مێبە، نە نیرە مووکه؛ كەچی بە ناوی مێشەرە بیستراوه. وەكوو «ارف، قوس، ارنب، نار» وە زۆر شتی تریش. ناچار بە مانەیان وتو «موئەنەسی سەماعی». ئەم جۆرە راویژه لە زمانی كوردیدا نیبە. بەلام رەحمەتیه كە لەم روهوه شتیکی ئەفەرموو، ئەیفەرموو، ئەو پیاوهی كە لە سەر قسەمی ژن بجوولیتەوه و هەر بە قسەمی ئەو بکا، ئەو ئەو پیاوه لە زمانی كوردیدا پیتی ئەلین: « موئەنەسی سەماعی». هەر وهه ژنیکیش كە سواری قسەمی خۆی بی و هیچ بە گوی مێردەكەمی نەكا، ئەو ئەو ژنەش لە زمانی كوردیدا پینی ئەلین: «موزه كەری سەماعی».

- رەحمەتیه كە فەرهنگیکی هەبوو، لەو فەرهنگەیا گەلی شتی باسكرد بوو، رشتەمی مرواری قەیدی چیبە با باسی هەندیکمی بکا، خۆ قوفلی كەعبە كەچ نابن؛ ئەفەرمووئ: **قران النحسین**: ئەو هیه كە دوو سەرخۆشی ریشدار ماچی یەكتر بکەن. **عەرەدە**: نوێژیکە لە گۆری سەرخۆشانا بکری. **پالەوان**: ئاقلیکە لە ناو سەرخۆشانا دا بنیشی. **بەرات**: ئەو هیه كە لە وەختی سەرخۆشیدا وەعدەمی پیتی بدا، بەلام كە هاتەوه هۆش خۆمی نەیدا و پەشیمان بیئەوه.

فزوولی: ئەو كەسەیه كە لای دامە و تاوڵە داننمی و یەكئ لە دوو كەسەكە فێر ئەكا. **زولقەرنەین**: ئەو هیه كە دوو ژنی هەبن. **مودەبیر**: ئەو كەسەیه كە مەساریفی لە دەرامەتی زیاتر بی. **ریش**: تەزبیحی دەستی ئەو كەسانەیه كە ئەچنە دەرباری فیکره وه. **روورهش**: ئەو كەسەیه كە یەكەمجار تووشی یارەكەمی ئەبن و حدیته كەمی لووت بەرز ناکاتەوه.

مال وێران: ئەو كەسەیه كە ژنی دەستەمۆمی لە مالا هەبن.

بازاری: وەستای جنیو.

هۆنەر: قسە دز.

موعجزه: ئەو کەسە پە کە لە لای دامە و شە ترەنج و شتە دائەنیشی راستیە کە ی ئەزانی نایلی.

ئەلته‌قاو لساکنین: دوو فەقین لە حوجرە یە کدا.

رەمەزان: بە هیوای بەهەشت چوونە ناو جەحەنمەوه.

سوین: پیتخۆری درۆ.

عەرزە فووت: ئەو کەسە یە شعری خۆی ئەخوینیتەوه سەری بۆ ئەلەقینی.

راست گۆ: دوزمنی هەموو کەس.

بەن گوناح: ئەو کەسە یە کە کەوتیبتە ژیر دەستی سەرتاشی ناشیەوه.

نادر: ژنیکە کە قسە ی بەرپی وجی بکا.

بەدبەخت: جوانیکە کە ژنی پیری هەبێ.

پنۆلەت: پیریکە کە ژنی جوانی هەبێ.

زەبانیه: سەرتاشی ریشدار.

زەقوم: ئەو پارە یە یە کە ئەیدەیتێ.

مەلا: عزرائیلی منالان.

دیق و دەرد: هاوپی خراب.

بەرگ دووری چاک ئەو بەرگ دوورە یە کە جەلە کە بە ئەندازە نەرویت.

تەوقی لەعنەت: ئەو زاوایە یە کە هەر لە مالا بیت.

زیرەکی تەواو: ئەو کەسە یە کە شعر بنووسیتەوه و بیخوینیتەوه و هیچی لێ تێ نەگا.

داماو: پیرە ژنیکە کە سێک بۆ ئیشیکێ خیر لای لێ نەکاتەوه.

نمایشگا: کۆپی سەرخۆشان.

خەناق: میوانی دایمی.

نووستن: زلیا و پلایوی هەزاران.

خرخال: ئەنگوستیلە ی پێ.

دوعای خیر: ئیحسانی هەرزان.

ژیرکراس: مەحرەمی دایمی.

ئومید: کە شکۆلی بێ نەوایان.

شەونم: فرمیسکی چاوی شەو.

مامان: دەرکەوانی دواپراوه کە.

چاو: دەر وازهی دل.

حاجی له قلهق: مالاوایی زستان.

گۆره وشار: بن دهستی پیره ژن.

بانگییز: جارچی خوا؛ دوژمنی خه و.

پشت مل پان: گیل. (وریا به دهست نه بهی بو پشت ملی خۆت).

له باخی گولیک

- مەلا ھەمزە‌ی کورپی محەمەد، سەرەتا لە گوندی «دەمەرقوس» ھاتۆتە دنیاوە. ئەم گوندە بەرقەزای شاخی حەکاری ولاتی «نۆدیز» و لە عەشرەتی خانی لە لوای «وان» لە ولاتی تورکیایە.

ئەم پیاووە یەکیەک بوو لە زانا پایە بەرزەکانی ئەو ولاتە. ھەموو ولاتی کوردەواری بە سۆران و بۆتانەووە لەو سنوورانەدا گەراووە بۆ خۆبندن و لە گولی زانایی ھەر مزگەوت و ھەر عالمیک شیرەبەکی شیرینی وەرگرتوووە. جگە لە پایە‌ی زانایی ئاینیەکە‌ی شارەزایەکی تەواوی ھەبە لە بارە‌ی کورد و عەشایری کوردەووە. لە شێوێ سۆرانیدا بە پۆختی قسە ئەکا و ئیمام و خەتیب و مودەرپرسە لە یەکن لە مزگەوتە ئەھلیەکانی ناو شاری زاخۆ. دوو کورپی ھەبە. ئەم کاتە تەمەنی لە دەوری ھەشتا سالتیدا ئەبوو.

لە رۆژی ۱۹۷۳/۸/۳ لە ژێر خێووەتەکەدا لە حاجی ھۆمەران پێکەووە دانیشتبووین گەلێ سەر گوزەشتی رابوردووی بۆ گێرامەووە. یەکیەک لەوانە ئەم کارەساتە‌ی خواوە ھەبە کە بەرانبەر بە رەوێرەوێ میژوو ریکەوتیکی سەرە. وتی:

لەو گوندی دەمەرقوسە بنەمالە یەک ھەبە بە میراتی بە تەمەندریژی ھاتوون. پیاویک ھەبە «میرخان» ی ناو، ژنیکی ھەبە «عەجە» ی ناو (نازانم ئیستە ماون یا نەماون، چونکە زۆر لە میژرە من لەوێ دەرچووم). ئەمانە نەتەووە و بەرەبەکی زۆریان لێ کەوتۆتە؛ ئەتوانم بلیتم تەنیا ئەوان بوون بە گوندیکی سەر بەخۆ. عەجە دەستتۆژیی لە ۲۱ کەس لەوانە ناشکی. ئەو سەردەمە کە من چاوم پێیان کەوتبوو ھەموو مابوون ئەمانەش بەم جۆرە.

دوو یان باوک و باپیری میردەکە‌ی، دوو کورپی خۆی، چوار زاوا، دوویان میردی، دوو کچی میردەکە‌ی خۆی بوون کە لە ژنی تر بوو بوون. دووشیان کورپی زێ کورەکانی بوون، دووشیان یەکیکیان کورپی کورپەکە‌ی بوو، یەکیکیان کورپی کچەکە‌ی، شەش کورپ و خوشکەزای شیر، سێ لەمانە خۆی شیر دابوون، سێکە‌ی تریان ژنی پێشووی میردەکە‌ی -میرخان- شیر دابوون کە ئەو ژنە و ئەم (واتە عەجە) خوشکی شیر یەک بوون. یەعنی پیاویک شیر دابوو بەمانە.

مەلا ھەمزە وتی: ئەمانە ھەموو مابوون و پیاو بوون تا ئەم شوێنە ناگاداریەکە‌ی مەلا ھەمزە بوو. منیش بەم ھۆبەووە شتیکی میژوویم کەوتەووە بیر، ھەر چەندە ئاشنایەتی بە

کوردده وه نییه، بهلام شتیکی میژوویی و عاجباتییه بۆ زانیاری بی که لک نییه. ئه وه نده ههیه من هی «عهجه» به لاهه رووداویکی سه یرتره ئه وهش ئه وهیه که:

«عاتکه» کچی یهزیدی کورپی مهعاویهی کورپی ئه بی سفیان دایکی یهزیدی کورپی عهبدولمه لکی کورپی مهروان بوو. له یهک کاتا حهرام بوو له یانزه کهس له خهلیفه کانی ئومهوی که ئه و یانزه کهسهی له ژیانیا چاو پین کهوت ئه وانیش:

۱- یهزیدی باوکی ۲- موعاویهی باپیری ۳- مهروانی باوکی عهبدولمه لک (که ئه م ژنی عهبدولمه لک بوو و مهروان ئه بی به خه زووری) ۴- وه لیدی کورپی عهبدولمه لک ۵- سلیمانی کورپی عهبدولمه لک ۶- هوشامی کورپی عهبدولمه لک (که ئه م سینه هه نه زای بوون) ۷- وه لیدی کورپی یهزیدی کورپی خۆی (که وه لید ئه بیته کورپه زای) ۸- یهزیدی کورپی وه لیدی کورپی عهبدولمه لک ۹- ئیبراهیمی کورپی مهروانی کورپی وه لیدی کورپی عهبدولمه لک (که ئه م ئیبراهیمهش کورپی هه نه زای بوو) ۱۰- یهزیدی کورپی عهبدولمه لک (که ئه م یهزیده کورپی خۆی بوو) ۱۱- موعاویهی برای خۆی که ئه کاته موعاویهی کورپی ئه بی سفیان.

له مه وه ئه وه دهر ئه که وئ که عاتکه خه لافه تی دوانزه کهسی له ئومهوی دیوه. یه کیکیان که عهبدولمه لک کورپی مهروانه، میتردی خۆی بووه و ئه وانیتتر به هۆی نه سه ب و ژن و ژنخوازیه وه لئی حهرام بوون و ده ستئویژی لئیان نه شکاوه.

- ژنیک کچیکی هه بوو، میتردی کرد. ئه و شه وه که بیگۆیز نه وه ئه و قسانه ی له گه ل کرد وتی: کچم ئه و مالهی که چاوت تیا یا پشکووت، که به ناز له ناویا گه و ره بوویت، که به تیلی خۆشه ویستنی باوک و دایک گه شکه ت ئه کرد، ئه و ئیسته به جی دلیت. ئه بی به هاوسه ری که سینک، دوور نییه تا ئیستا یه کترتان نه دبیتت؛ هۆگرتان پیکه وه نه بوویتت؛ ئه بی به به هاوسه ری یه کیک که پیکه وه رانه هاتوون. ئه بی بی به کاره که ریک بۆی تا ئه ویش بی به خزمه تکاریک بۆت. ئه چیه مایک نه دهنگی باوکی تیدایه نه هی دایک، به پارێزه وه پتی تیا دانه نی. هه ر هه نگاو یکت سه له مانته وه یه که.

کچم ئه گه ر به وئ له م ژیا نه تازه یه تدا به ر خوردار بیت، ئه م ئامۆژگاریانه ی من بکه به گواره ی گویت بۆ ئه وه هه موو ئه و ژیا نه تازه یه ت وه کوو گولی تازه ی به هار گهش و تیراو بیت:

به قنیاات به، چیت هاته بهر دهست پین رازی به، میردت هاته‌وه به روویکی خوْشه‌وه بچو به پیریه‌وه، نه‌گه‌ر شتیکی هینایه‌وه و دای به دهسته‌وه -با که‌میش بی- وای لی وه‌ربگره و به جووری له رووی ئه‌وا بیت خوْش بی که تو هه‌رگیز شتی وا خوْش و جوانت نه‌دیوه. با له مالی باوکیشتا ئه‌و شتهت زور دبیی، قسه‌ی له گوئی بگره و چه‌له‌حانی له گه‌ل مه‌که.

سه‌یری ئه‌و شوینه بکه که ئه‌و سه‌یری ئه‌کا، ناگاداری ئه‌و شوینه به که ئه‌و بوئی ئه‌کا؛ چونکه ئه‌و شوینه نه‌گه‌ر پیس و پوخل بوو توئی له بهر چاو نه‌که‌وئی، نه‌گه‌ر بوئی ناخوْشی کرد لووتت پیا نایه‌نی، پیاو حه‌ز له شوینی پاک و خوْش ئه‌کا. ناگاداری وه‌ختی خواردن و نووستنی به، له وه‌ختی خوْیا نانی بو دانی و له وه‌ختی خوْیا بی‌نوینه؛ چونکه برسیتی نانی هاری به ده‌مه‌وه‌یه‌و بی خه‌وی ناگری توورپیی و غه‌زه‌بی تیژ ئه‌کا.

ناگاداری مالی به‌و ناگاداری منالی به. که مالیت به خوْرابی دۆراند خوْت بی مال نه‌بیت. که بی ناگا بووی له منالی، وه‌قار و سه‌نگینی ئه‌و پیاوه نامینی؛ که هی ئه‌و نه‌ما تو سووک نه‌بیت. په‌روه‌ده‌ی منال به دهست دایکه نه باوک. بی قسه‌یی مه‌که. نه‌هینه‌کی که هه‌بوو ناشکرای مه‌که؛ چونکه نه‌گه‌ر بی قسه‌یی بکه‌ی ئه‌وجا دلی لیت پر ئه‌بی. نه‌گه‌ر نه‌هینه‌کی ناشکرا بکه‌ی ئه‌مین مه‌به له‌وه که توْلهت لی نه‌کاته‌وه. خوْشی و ناخوْشی ئه‌و و خوْت هه‌ر دووکی کلپله‌کی له دهست تو‌دایه.

پیاوکیکش نامۆزگاری کوره‌که‌ی ئه‌کرد پینی وت:

رۆله! که ویستت ژن بی‌نیت زوو بهینه با پیکه‌وه پیر ببن و منالیشتان بیی به سوار له دواتانه‌وه. تو پیر و ئه‌و جوان له ئاخر عومرا ری ناکه‌ون. خزم باشتره له بیگانه. هه‌موو جار قسه‌ی خوْشی له گه‌لا بکه. بیروپای وه‌ربگره مه‌رجیش نییه به گوئی بکه‌ی. له به‌رچاوی خه‌لکه‌وه به ده‌می پیکه‌نین و به چاوی به‌رزه‌وه سه‌یری بکه.

ئه‌و ژنه‌ی که نه‌هینتی نه‌گه‌ر له عومری شانزه تا بیست و چوار بوو زیاد له ئه‌ندازه مه‌چۆره لای؛ چونکه ره‌نگ بی تو له هه‌وه‌له‌وه برسی بیت ناگات له خوْت نه‌بی، به‌لام له پاش ماوه‌یه‌ک تو وا نامینیت و بوْت تیر ناکری. ئه‌ویش به ئاوه‌دانیکی تر فیر بووه له‌وانه‌یه بوْت زه‌وت نه‌کری، ئیشی وا بکا ئابرووی هه‌ر دوو لاتان بره‌وا. هه‌ر جاره که شتیکی نه‌بینی بوی بیته‌و به روویه‌کی خوْشه‌وه بیده‌ری، بلنی ئه‌مه‌م بو تو و له‌به‌ر تو هیناوه.

- مه‌لا توفیقی عه‌تار نامۆزگاری حه‌مه‌ی کوری خوْی ئه‌کرد ئه‌یوت: رۆله! خواردن مه‌که به سه‌ر خواردنا، به رویشتنا که هیلاک بوویت دانیشه. به تیری مه‌چۆره حه‌مام.

مەچۆرە لای پیرەژن. لە سەر تیری مەچۆرە لای ژن. هیچ نەبێ حەفتەیهک جاریک بە
 ڕشانەووە مەعدەى خۆت پاک بکەرەووە. مێوێ تا نەگات مەبخۆ. باشوورمە زۆر مەخۆ. کە
 نێوەرۆژەت کرد بە سەریا بخەووە. کە شیتوکرەد بە سەریا بگەرێ. کە نووستی بە سەر لای
 چەپا بخەووە. زیاتر لە شەو بە سەر لای راستا مەخەووە. تا برسیت نەبێ نان مەخۆ. کە هیشتا
 دلت ئەبا دەست بگرەووە. کە تیرت لە شتیک خوارد، شوین چاوت مەکەووە کە پیت ئەلێ
 ئەوێشى هەر لێی بخۆ؛ واتە چاوت دلێ لەو شتە ئەچێ. بە شەو کە ویستت بنوی لە پیتشا
 بچۆرە سەر ئاودەست ئیشت بەو چوونە هەبێ یا نەبێ. شتی گەرم مەخۆ. ماست و ماستاو
 زۆر بە کەلکە بۆ لەش. دەستوور بۆ لەش «حوقنە» وەکوو ئاو وایە بۆ دار.

بۆ قازیەکان

بەو پیری شەو کیلە هەر کامیکتان نەیزانن لە قازیەتیتان ئەخەم؛ جا وریای خۆتان بن.
 دوو پیاو هەر یەکیکیان دایکی ئەوێکە یانی هینا، وە هەر یەکە لەو ژنانە کورپکیان بوو،
 ئەم کورپانە ئەبێ بە چی یەک؟

بۆ میژوو

- یەکەم کەس لە ولاتی سۆراندا کە هۆنراوەی لە شیوێ هەورامیەووە خستە ناو شیوێ
 موکری «نالی» بوو.
 - یەکەم کەس کە مەقاماتی کوردی خستە سەر قەوانی گرامافۆن سید عەلی ئەسفەری
 کوردستانی و پاشان کاویساغای شەقلاوا و حەمدیەفەنی چایچی بوو لە سولەیمانی.
 - یەکەم خانووێک کە لە سەر شیوی تازە دروست کرا لە سولەیمانی ئەو خانووە بوو کە
 ماوەیەک کرا بە ئیدارەخانەی زانکۆی سولەیمانی. لە سالی ۱۹۳۵ دەستی پێکرا. پاش ئەو
 مالی حاجی برایماغای خەفاف و مالی حاجی مەلا سەعیدی کەرکووکی زاده بوو. ئەمە
 بیجگە لە سەراکە کە لە سەر دەمی میجەر سۆندا دروستکرا و نەخشەکەى لە گەل سەرای
 هەولێردا یەکیک بوو.
 - یەکەم کەس - جگە لە مەعموورەکان - لە ئەهلێ دا سەترە و پانتۆلی لەبەر کرد لە
 سولەیمانی توفیق قەزاز بوو.

- یه‌که‌م که‌س له ناو مه‌لاکانا له سوله‌ی‌مانی که فیستی سووری به میزه‌روهه له سه‌رنا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا ره‌سوول بوو. ئەمه ئەهلی و مه‌لاکان ئەلیم ئەگه‌ینه حاجی مه‌لا سه‌عیدی مه‌بعوس پیشتر له سه‌ریا بوو.

- یه‌که‌م کتییکی گه‌وره‌ی کوردی که چاپکرا و به جزوه‌به‌ندی فه‌ننیه‌وه که‌وته بازار چاپی دووه‌می میژووی ئەده‌بی کوردی بوو که له سالی ۱۹۵۲دا ده‌رچوو.

- یه‌که‌م «گه‌شتیک» که به کوردی نووسرابی و چاپکرا بی گه‌شتیک له کوردستانی عه‌لاه‌دین سه‌جادی بوو که له سالی ۱۹۵۶دا ده‌رچوو.

- یه‌که‌م کتیب که له باره‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی کوردی (نه‌قدی کوردی) به کوردی له چاپ ده‌رچوو بیت، کتییی «نرخ شناسی» عه‌لاه‌دین سه‌جادی بووه که له سالی ۱۹۶۹ چاپکراوه. ئەمه پر و پاگنده نییه، عه‌لاه‌دین سه‌جادی پینوستی به‌وه نییه به‌لام ئەمه بق میژووه.

- ته‌زییح: له سه‌رده‌می یه‌که‌می کۆچییه‌وه ته‌زییح له بی‌زتییه‌کانی رۆژه‌لاه‌توه که‌وته ناو عه‌ره‌به‌کانی سه‌ره‌تای ئیسلام و پاشان هه‌موو ئیسلامه‌کانه‌وه. پیشتریش له هیندییه‌کانه‌وه که‌وتۆ ته‌ ناو بی‌زه‌نتیه‌کانه‌وه که که‌وته ناو ئیسلامیسه‌وه، هه‌روا به بی نازی مایه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ده‌ی سته‌می کۆچیدا زیاتر ژنان و پیاوانی پاریزگار به‌کاریان ئەهینا. پاش ئەوه زده‌ورده له هه‌موو ولاتانی ئیسلامیدا بلاو بووه.

ته‌زییحات به سه‌ره‌تای داهاتنی ئیسلام و سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ردا (د. خ) به ورده به‌رد (چه‌و) و ناوکی زه‌یتوون ئەکرا. که ته‌زییح بلاو بووه ئەم شوینی ئەوانی گرته‌وه. له کورده‌واری خانه‌فاکانی نه‌قشه‌ندی هه‌ر به‌و ورده به‌ردانه زکر ئەکه‌ن، به‌لام ته‌کیه‌کانی قادری ئەو به‌ردانه‌یان گۆریه‌ته‌وه به ته‌زییحی ده‌نک گه‌وره‌ی سه‌دویه‌ک دانه‌یی. له خانه‌فاکانا ئەو ورده به‌ردانه کۆمه‌ل کۆمه‌ل دانراون هه‌ر سوفینیک سه‌د دانه‌ی لینی دیتیت و زکری خۆی بی ئەکا.

- کووره‌ی رۆژ: کووره‌ی رۆژ شتیکی خری وه‌کوو توپه به ناو خۆیا هه‌موو وه‌کوو پزیسکه‌ی ناگره. ئەم پزیسکانه به یه‌کا دین و ده‌چن و ئەته‌قینه‌وه. له هه‌ر ده‌قیقه‌یه‌کا گه‌لێ ملیار ته‌قینه‌وه له ناو ئەو کوره‌یه‌دا دروست ئەبی. له‌م پزیسکانه‌وه له ته‌قینه‌وه‌ی ئەم پزیسکانه ئەو کووره‌ گه‌وره سووتینه‌ره په‌یدا بووه. خۆر ملیۆنی جار له زه‌وی گه‌وره‌تره، سیسه‌د هه‌زار جار له ئەرز قورستره.

ئەم کوورەییە درێژییە کە لەم سەرەووە بۆ ئەو سەر - واتە قوترە کە - هەشت سەد و شەست و پینج هەزار میل دوورە. ئەو ئەستێرە هەرە بچووکانه کە ئێمە بە ئاستەم ئەیانینین ئەوانە زۆر لەو کوورەیی پۆژە گەورە ترن. تۆ ئەزانی ئەستێرەیی قوتب چەندە دوورە لە ئێمەو؟ ئەستێرەیی قوتب چوار سەد و شەست و پینج سال بە برینی تیشکی پۆژ لە ئێمەووە دوورە؛ واتە کاتی کە پووناکی لەم ئەستێرەووە سەر هەلئەدا بە ٤٦٥ سال ئەگا بە ئێمە بە مەرجیک لە هەر سانیه کەدا سەد و هەشتا و شەش هەزار مايل بیری، وە بلاو بوونەووە و پەرە سەندنێ ئەو ئەستێرەیی دوو هەزار و پینج سەد جار زیاتر و بە هیزترە لە بلاو بوونەووە و پەرە سەندنێ پووناکی کوورەیی پۆژ.

- کورد بە سروشت رەنگی سووری خۆش ئەوی، پیرە میرد ئەلی:

من رەنگی سوورم بۆیە خۆش ئەوی مژدەیی شەفەقی لی دەر ئەکەوی

بەلام لە راستیدا شتیکی سروشتییە. کورد خۆشی هەستی پێ نەکردووە، ئەو ئەندە هەییە غەریزە کەیی ویستوویەتی. ئەو هیزە کە هیزی بینینەو لەچاودایە، واتە ئەو هیزە کە شت ئەبینن، کاتی کە رووبەرۆوی تی ئەکا کە هەموو زەرەتە کەیی لە ئوینی خۆی ئەکشیتەووە بە هەموویانەو روو ئەکەنە ئەو رەنگە سوورە. وە کوو بلیت رەنگە سوورە کە لە خۆیا کۆ بکاتەو بە پینچەوانەیی رەنگی رەش و رەنگە کانی تر ئەوان هیزی بینینی چاوە تەنگ ئەکەنەو، نایەلن ئەو نوورە بە تەواوی بگاتە ناخی رەنگە کە. جا ئەمەیی فەلسەفەیی ئەو کە کورد بە غەریزە رەنگی سووری خۆش ئەوی؛ ئەو غەریزەیی ئەمەیی دۆزیەووە.

- کورد ئەلی:

پیاو پارە پەیدا ئەکا و ژن ئاگاداری ئەکا. ئەم قەسەیی لە فەلسەفەیی کۆلیەووە هاتووە. ئەبوا هەر وا بوا یە کەچی ئیستە پینچەوانە بۆتەووە. بە مەرقەدی کاکە حەمەد پیاو پارە پەیدا ئەکا و ژن بە قوریا ئەبا.

- سەرینی نەرم و رەق لە کاتی نووستندا کار ئەکاتە سەر خەو بینینی خۆش و ناخۆش. چونکە ژیر سەر کە رەق بوو دەماری سەر کرژ ئەبیتەووە و ورده دەمارە کانی سەر ئەوانیش توند ئەبنەووە. لەم ئیشە ئەو هەلمەیی کە لە ناو میتشکە کەدا پەییو ئەندە بە هەست پۆشراووە کانهووە جموجوولە کەیی لە عەدەتی خۆیا نامینن، خەو بینینە کە بە شتیکی سامناک دەر ئەکەوی.

- نهم ناسامانه‌ی ئیمه وائزانی چاومان لئیه و کەچی چاویشمان لئی نییه، زۆر سهیره. هەر تهنیا قسه‌یه‌کی کورت له ئه‌ستیره‌کانیه‌وه ئه‌که‌ین وائزانی هه‌زاران ئه‌ستیره‌ی تهنیه‌یه کەچی وائیه؛ به‌لکوو تهنگی به‌گه‌لی ملیۆن هه‌لچنیوه. ئه‌گه‌ر وائزانی که‌می کردوه هه‌یج لئی رامه‌وه‌سته‌و بیژیره.

تیشکی رووناک‌ی له هه‌ر سانیه‌یه‌کدا ۱۸۶ هه‌زار مایله‌ ئه‌برئ و تیشکی مانگ به‌سانیه‌یه‌ک ئه‌گا به‌ئیمه‌ی رموزنی سه‌رزه‌وی. که‌ ئه‌رزه‌که‌ی ئیمه به‌ چا‌و ئه‌و ئه‌ستیره‌انه‌وه ئه‌لئیی خرنووکه‌یه.

ه‌ی رۆژ به‌ هه‌شت ده‌قیقه، واته‌به‌ ۴۸۰ سانیه. که‌واته‌ دووری رۆژ له ئیمه ۴۸۰ نه‌وه‌نده‌ی دووری مانگه. ئه‌گه‌ر شه‌و و رۆژیک بیست و چوار سه‌عات وه‌یا ۱۴۴۰ ده‌قیقه وه‌مانگیک ۳۰ رۆژ و سالیک ۱۲ مانگ بی، رووناک‌ی ئه‌ستیره‌ی قوتب به‌ ۴۸۶ سال ئه‌گا به‌ئیمه.

ئه‌ستیره‌یه‌کی تر هه‌یه له‌و سه‌ره ئیمه‌پنی ئه‌یژین «ژنه‌تاوسه». رووناک‌یه‌که‌ی به‌ دوو ملیۆن سال ئه‌مانگاتی. ماشانه‌للا له‌ ئیشی خوا! له‌م ناسمانه‌دا وه‌یا بلئین له‌م بۆشایی دوا‌یی نه‌هاتووه‌ی ناسمانه‌دا به‌میلیارد ئه‌ستیره‌ هه‌یه که‌ گه‌لی ملیارد سالی ئه‌وی تا رووناک‌یه‌که‌یان بگا به‌ ئیمه. ئه‌گه‌ر به‌روا ناکه‌ی گوریستیک بگه‌ به‌ ده‌سته‌وه به‌ تیشکی ئه‌ستیره‌که‌دا هه‌لزنن تا ئه‌گه‌یه‌ ئه‌و سه‌ر. له‌و لاهه به‌ گوریسه‌که‌ ورده‌ورده‌ بیپه‌وه تا ئه‌گه‌یه‌ ئه‌م سه‌ر. له‌م گه‌رانه‌تا به‌ناو ئه‌ستیره‌کانا تووشی فره‌ شتی سه‌یره‌سیر ئه‌بی. ئه‌و وه‌خته‌ دیتته‌ سه‌ر ئه‌وه که‌ تهنیا ئه‌رز جیگای ئاده‌میزادو گیانه‌به‌ر نییه، به‌لکوو له‌ هه‌ندئ له‌وانا گه‌لی زیاتر هه‌یه‌و ئه‌وان رشخه‌ن به‌ئیمه ئه‌که‌ن؛ «ئیمه‌ی ئاده‌میزاد» به‌ککوو له‌وی عه‌لامه‌تی.

- له‌ناو کورددا له‌ خۆپایی ئه‌م قسه‌یه‌ بلاو نه‌بۆته‌وه که‌ ئه‌لی:

«بونگۆسه‌ بالا و چله‌ گه‌زه‌ ریشه».

لویس کولون له‌ فه‌ره‌نسا که‌ «۷۸» سال عومری بوو وه‌ له‌سالی ۱۹۰۴دا توو خۆش ته‌ینا ریشه‌که‌ی سئ مترو نیو بوو. وه‌ کوو چۆن جارن پادشا و که‌شیشه‌کان داوینی جوبه‌کانیان له‌ دواوه‌ خولامه‌کان بۆیان هه‌له‌نگرتن، «لویس کولون» یش له‌ پته‌شه‌وه ئه‌بوا به‌کیک داوینی ریشه‌که‌ی کلافه‌ بکه‌ردایه‌و بیگرتایه‌ به‌ ده‌سته‌وه بو ئه‌وه نه‌رژیتته‌ ئه‌رزه‌که‌وه.

- توو خوا برا ئه‌گه‌ر نه‌ترانیوه‌ بیزانه:

هر تاقه زه‌لامیک تو بیگری، به‌جوریکی ئیعتیادی له ماوه‌ی ۷۸ سالدا ۶۶۶ ملیون جار هه‌ناسه‌ئه‌دا. ئه‌گهر پروا ناکه‌ی له‌خوتا تاقی بکهره‌وه که به‌یه‌ک ده‌قیقه شانزه‌جار هه‌ناسه ئه‌ده‌یت، وه‌یا چکی بچۆ به‌ولاتره‌وه له سه‌عاتیکا هه‌زار هه‌ناسه‌ئه‌ده‌یت.

- ئه‌زانی ئه‌گهر له‌کاتی پزمینا مرۆف چاوی نه‌نوقینئ ده‌ست ئه‌کا به‌ تر که‌ندن. سا به‌خوا برا چاو بنوقینئ و نه‌نوقینئ هه‌ر ئه‌بن بنوقینئ؛ چونکه پزمینی بی چاو نوقانن هه‌ر نابئ. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ده‌ماری ناو بۆریه‌ی «سی» و گه‌روو به‌ته‌وژمی پزمینه‌که کوور ئه‌بیته‌وه. ئه‌و ده‌ماره چووه‌ته ناو پیلوه‌کانی چاویشه‌و به‌و هۆیه‌وه پیلوه‌کان گرژ ئه‌بنه‌وه‌و چاوه‌که ئه‌نوقئ.

- تو خوا ئه‌مه مोजزه نییه:

- منالی شیره‌خۆر ئه‌توانی له‌گه‌ل شیر خواردنه‌که‌دا هه‌ناسه‌ش بدا پیکه‌وه. که‌چی گه‌وره‌ئه‌مه‌ی پی ناکرئ.

- ئه‌زانی هه‌ر تاقه عینسایتیک ئه‌وه‌نده‌ی ئاسنی تیدایه که بزماریکی پی دروست بکرئ. کوره بێجگه له‌مه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی فسفۆری تیدایه که دووسه‌د دارکه‌ش قارته‌ی پی دروستبکرئ.

- کوره مोजزه‌یه‌کی تر:

میشووله تو چیت ۲۲ دانت هه‌بی.

به‌خوا سه‌یره‌ئه‌سپ بۆیه به‌ پشوو له هه‌راکردنا چونکه سپلی نییه.

خوا هه‌قه حوشتریش زراوی نییه.

حه‌یوانی شاخدار سمی نییه. دیاره ئه‌و حه‌یوانه‌ی سمی هه‌بن شاخی نییه. کوره بێجگه له ئاده‌میزاد ئه‌ویش حه‌یوانه، که‌چی نه سمی هه‌یه‌و نه شاخ. ئه‌وه نازانم که له وه‌ختی په‌شیمانیدا شاخی لی بروئ.

- بورجه‌که‌ی شاری «بیزا» له ئیتالیا گوايه بستیک به‌لایه‌کدا خوار بۆته‌وه‌و هه‌ر ناکه‌وی. ئه‌مه له هه‌موو دونیادا ناوی ده‌رکردوه، که‌چی مناره‌که‌ی مزگه‌وتی ئامیدی له خواره‌وه تا سه‌ره‌وه زیاتر له‌بستیک خوار بۆته‌وه هه‌ر ناشروختی که‌چی که‌س ناوی ناهینئ.

- شای فه‌ره‌نسه «شارلی» هه‌شتم که‌له ۱۴۷۸دا مرد، ژنه به‌ مه‌ینه‌ته‌که‌ی بۆی ره‌شپۆش بوو. ئه‌م ره‌شپۆشیه‌ی ئه‌و -به‌داخه‌وه- بوو به‌ باو له ولاتانی تردا. ئه‌ری بابه ئیمه چیمان داوه به سه‌ر ره‌شپۆشیه‌وه؟ بۆچ واز ناهینن.

- هر گیان له بهریک له‌سەر زه‌ویدا هه‌یه له ده‌ریاشا هه‌یه، به‌لکوو زۆری واهه‌یه له ده‌ریادا هه‌یه و له‌سەر زه‌ویدا نییه. هه‌ندی له گیانله‌به‌ره‌کانی ده‌ریا میژووی دروستبوونیان ئه‌گه‌ر پته‌وه بۆ هه‌شتا ملیۆن سال له‌مه‌و پتیشتر. برۆا ئه‌که‌ی بیکه، برۆا ناکه‌ی بچۆ تا قی بکه‌ره‌وه.

تاڤگه‌ی ئیلاخ

- دوو پیاوی لال له‌و سه‌ره‌وه له‌ریه‌کی چۆلا به‌یه‌ک ئه‌گه‌ن. یه‌که‌میان له‌و پتر ئه‌پرسی: ئه‌هه‌رری بېرا گه‌گیان بېو کوی ئه‌وگر ئه‌هه‌ککه‌ی؟
کارای دووه‌م واتن ئه‌گا که‌ ئه‌م پیاوه‌ گالته‌ی بێ ئه‌کا به‌لام گوێ ناداتی. ئه‌میش ئه‌پرسی:

ئه‌هه‌ی بېرا گه‌گیان ئه‌هه‌تتو بېو ککه‌کوی ئه‌هه‌چی؟ کارای یه‌که‌م واتن ئه‌گا که‌ پیاوه‌ی دووه‌م لاسایی ئه‌کاته‌وه، تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لێ:
حححیزی ککه‌که‌ران بېاوا بېوچی لاساساییم ئه‌که‌پته‌وه؟
دووه‌م ئیتر تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لێ:

هه‌هه‌ی سسه‌سه‌گه‌گیاب بېوچچی ججه‌ججه‌یوم دده‌ده‌یه‌تی؟ ئه‌هه‌ی تته‌و بېوچی لاساساییم ئه‌هه‌ککه‌پته‌وه؟

به‌م جۆره‌ له‌م وتیه‌ک و له‌و دووان لێیان ئه‌بێته‌ جه‌نگ. پاش ئه‌وه‌ باش له‌یه‌ک هه‌له‌ئده‌ن و هه‌ر یه‌ک ته‌ماشای ئه‌کا ئه‌وه‌پتر لاله، یه‌که‌م ئه‌لێ: «خخو ئه‌هه‌وه‌خخخوم وه‌هام». ئه‌و پتریش ئه‌لێ: «ککه‌که‌ره‌ممه‌نیش وووه‌ک تته‌وم». ئه‌مجا ده‌ست ئه‌که‌نه‌ ملی یه‌ک و هه‌ر یه‌که‌ رینی خۆی ئه‌گرێ و ئه‌پروا.

- کارایه‌کی زه‌فتیه‌ فیر بووبوو هه‌ر جاره‌ که‌ ئه‌چوووه‌ حه‌مام و ئه‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ حه‌مامچه‌که‌ی ئه‌وت مالتاوا بێ و لێی ئه‌دا و ئه‌رویشته‌ به‌بێ ئه‌وه‌ هه‌چ پاره‌ی حه‌مام بدات. وه‌خت واش بوو مالاوا بیه‌که‌شی نه‌ئه‌کرد راست لێی ئه‌دا ئه‌رویشته‌. بۆیه‌ش وای ئه‌کرد چونکه‌ زه‌فتیه‌یه‌و خه‌لک ناوێرن قسه‌ی له‌ گه‌ل بکه‌ن. رۆژیک له‌سەر عاده‌تی جارێ ئه‌چێ بۆ حه‌مام خۆی رووت ئه‌کاته‌وه‌ ئه‌چێته‌ حه‌مامه‌ گه‌رمه‌که‌. کاتێ دێته‌ده‌ره‌وه‌، سه‌یر ئه‌کا جله‌کانی هه‌چی نه‌ماوه‌ ته‌نها بۆستاله‌چه‌که‌که‌و قایشه‌ دراوه‌که‌ی پشته‌ی نه‌بێ. ئه‌ویش به‌

حەمامچیه که ئەلنی: کوا جله کانم؟ حەمامچیش ئەلنی: نازانم جلت هەبووه یان نەتبوه. برۆا ناکەم هەتبوو بێ. ئەکەونە کیشەوه لە ئاخرا کابرای زەفتیه هەلئەستی پۆستالەکانی ئەکاتەپێ و قایشەشرەکە ی ئەبەستیتەپشتی و ئەچنی لە بەردەمی کابرای حەماچیدا تەق سەلامتیکی بۆ ئەگرێ و روو ئەکاتە خەلکەکەو ئەلنی:

خەلکینە بە ویزدانتان من بەم جۆره هاتووم بۆ حەمام؟ حەمامچیه کەش ئەلنی: «بەلنی بەو جۆره هاتووی. تۆ بۆ حەمام نەهاتووی بۆ سیبەری ئەشکەوتی جاسانە هاتووی. یەکنی بچنی بۆ سیبەری ئەشکەوت دیاره گەرمایەتی نەچنی بۆ ئەوه فینکی بیتەوه؛ کەواتە لە بەر گەرما خۆی رووت ئەکاتەوه».

کابرای زەفتیه تی ئەگا که حەمامچی لە کوپوه قسه ئەکا.

- سالیکی دە ستەیدەپۆلیس ئەچن بۆ ئەو شارەزووهره لە ئاوابی «قەدەفەر» ئەمیننەوه. لە باش ماوه یەک ئەمریان بۆ دێی که بگەرینەوه بۆ سوله یمانی. هەموو کۆ ئەبنەوه. تەماشای ئەکەن یەکیکیان کەمە. ئەو یەکەش حەمەچاوشین ئەبن. مەکه ئەم حەمەچاوشینە حەزی لە ئافره تیکی جوان کردووه. کە ئەزانێ ئافره تەکە لە مالهوه نان ئەکا بەبیانوی برسیه تیهوه ئەچیتە زووهرهوه. ئەو کەجاران ئەیبینی ئافره ت خۆی داپۆشتیوو شیت بوو بوو بۆی، ئیستا ئەم مەچەکە نەرم و شلانە ی هەلکردوه، هەر بەتەواوی هار ئەبن.

ئەچیتە پێشەوه داوای نانی لێ ئەکا. ئافره تەش نایەوی دەری بکا چونکە رهوشتی لادی وانیه یەکنی دەرکەن که داوای نان ئەکا. پنی ئەلنی: برام فەرموو نان ئەوه تە هەلگەرە. کابرا لە خوشیا خەریکه بکەویتە بال. هیز ئەداتەخۆی ئەچیتە پێشەوه نانی هەلئەگرێ. کە یەکەم پاروو ئەگرێ یەکنی لێ ئەدا. چی بکا، هەر ژنە ئەگریتە خۆیا دەست ئەکاتە ماچ کردنی و خیراخیرا ئەلنی: بەقوریانی چاوه کانتەم لای کەس مەلنی با ئابرووم نەچنی. ژنە ی بەسەزمانیش بەفیلەکە ی نازانی ئەلنی: مەترسه برام مەترسه لای کەس دەنگ ناکەم.

نەخیر کابرا دەست ئەداتە نانی دووهەم هەر بەچەشنی یەکەمجار تریک تر بەر ئەداتەوه. ئەمجارەش پەلاماری ژنە ئەداتەوهو ئەلنی: بیکە بەخاتری ئەولیا یان لای کەس دەنگ مەکه با ئابرووم نەچنی.

ئەمجارە ژنە باش لە کابرا ئەگا. خۆی رانەپسکیننی و گور ئەداتە خۆی. تاو ئەداتە سەرە بزووتیکی قەوی و پەلاماری ئەدا. زۆر باش دوو سەری بزووت ئەمالنی بەسەر و گولاکیا و ئەلنی: قەحەباب! نیازت هەیه بە تێ سواریشمان بێ؟ یاللا دە ی. کابرا بەپەلەدەر ئەپەرێ

نانه‌کشی به‌دهسته‌ویه. لهو وه‌خته‌دا ده‌رئه‌په‌رئ مال‌که‌سه‌گی درپان نه‌بن. سه‌گه‌په‌لاماری کابرا نه‌دا. کابرا له‌په‌له‌په‌لی و لهو لاوه‌سه‌ر بزووت و له‌ملاوه‌سه‌گ، پی‌ه‌له‌نه‌نگویت نه‌که‌وئ. نانی له‌ده‌ست نه‌که‌ویت‌ه‌خواره‌وه. نه‌میش له‌که‌تنه‌که‌یا سه‌رو گوئ نه‌که‌ویت‌ه‌لای نانه‌که. سه‌گ که‌چاوی به‌نان نه‌که‌وئ په‌لاماری نان نه‌دا که‌نان ه‌له‌نه‌گریت‌ه‌وه‌که‌لبه‌ی به‌ر گوئ کابرا نه‌که‌وئ. نیوه‌ی گوئ و نانه‌که‌پیکه‌وه‌نه‌با. کابرا خه‌لاتی خوین نه‌بی.

پولیسه‌کانی‌تر و خه‌لک کو‌نه‌بنه‌وه‌و نه‌لین نه‌مه‌چییه؟ ئافره‌تیش له‌مال دیت‌ه‌ده‌ره‌وه نه‌لئ: نه‌م کابرایه‌هات برسی بوو داوای نانی کرد. نانم دایه‌و گه‌رایه‌وه‌داوه؛ سه‌گیتی درمان هه‌یه‌سه‌گه‌که‌په‌لاماری دا کابرا -بلامانی- ده‌ستی کرد به‌ترکه‌ندن. سه‌گه‌که‌لای وابوو نه‌مه‌ده‌مانچه‌ی بیت‌ه‌نه‌ئ. هیچ‌ده‌مانچه‌شی دیار نه‌بوو. لهو وه‌خته‌دا نه‌میش که‌وت، سه‌گه‌که‌نیشته‌ملی و وای لیکرد. سه‌گه‌که‌ی ئیمه‌زور به‌سته‌زمانه، به‌لام کابرا تره‌که‌ی خوی وای لیکرد.

پولیسه‌کان کابرایان ه‌له‌گرت بردیانه‌وه‌بو سوله‌یمانی. ئیتیر له‌دوای نه‌وه‌مه‌نشور بوو به‌حه‌مه‌ترکه‌ن.

- ره‌فیق نه‌مین قادر ناردی بو رشته‌وتی:

لهو ولاتی ئالانه‌پیره‌ژنیک نه‌بن ئیشی ه‌ر چیله‌که‌کیشان نه‌بن و له‌گه‌ل کچانا نه‌چوو. هه‌موو جار رووی نه‌کرده‌کچه‌کان نه‌یوت: هاوری‌کانم بابچین بو‌چیله‌که‌مان. خوی نه‌برده‌ریزی نه‌وان. کابرایه‌کی پیر که‌کونه‌هاورپی پیره‌ژنه‌که‌نه‌بن و نه‌م قسه‌یه‌گوئ لی نه‌بن، روو نه‌کاته‌پیریزنه‌و نه‌لئ: «پرتی قوونت نه‌ماوه‌و به‌قوزی کچان ده‌میزی».

- مه‌لا محمه‌دی یاخیانی گتیراپه‌وه‌وتی:

له‌«دولیتشک» پیاویک هه‌بوو کوپخا نه‌ولایان پی نه‌وت. نه‌م کوپخا نه‌ولایه‌پیاویکی ده‌وله‌مند و به‌رچاوتیر و میوانپه‌روه‌ر بوو، به‌لام له‌له‌ش و لارا زور بچووک و که‌م نمود بوو.

جاریک ژنیک باری ترئ نه‌با بو‌نه‌وئ بیگورپه‌ته‌وه‌به‌رزقی‌تر له‌ناو دیدا نه‌پرسی مالی کوپخا نه‌ولا کامه‌یه، پیشانی نه‌ده‌ن. نه‌چینه‌نه‌وئ بارنه‌خوا له‌سه‌ریان ده‌ست نه‌کا به‌بانگه‌واز کردنی ترئ.

کویخا ئهولا له مال ئه بێ، دێ به لای تریه وه دهست ئه کا به سه به ته دا ههر جاره قۆله تریه ک دهردینێ و ئه یخوا. ژنه نایاسی، ئه لئ: کوره ئه وه بۆ لووتت داژه ندوه به سه تریکه دا؟ نازانی مالی فرۆشته؟ به خوا مه گهر کویخا ئهولا نه یه ته وه ئه بێ پیتی بلیم ههر به شق بته کوژی. کویخا ئه ولش ئه لئ: برۆ برۆ له زنی کویخا ئهولا بهم! ژنه ئه لئ: گووت خوارد تو چون قسه ی وا ئه که ی به کویخا ئهولا؟

ژنه بانگه وازی تری له بیر ئه چینه وه ئه که وینه کۆستی کویخا ئه ولادا، له پاشا پیتی ئه لئ: کچی ئه وه کویخا ئهولا خۆیه تی. ئه لئ: کویخا ئهولا بهم خانه دانیه به خوا حه یفه ئه مه ئه گهر ئه ویش بێ ناماقوولی وا بکا. شه للا ههر وام بزانیایه که له مال نییه چاوم به و قه دو بالا یه نه که وتایه .

ئه نجا کویخا ئهولا قاقا دهست ئه کا به پیکه نین و ئه لئ: تو بانگه وازی خۆت کردوه، ئیتر مه یکه. ئه لئ: باره که ی بۆ بارکه ن له گهنم و سه رباریشی بۆ بخه نه سه ر.

- ههر ره فیق گتیره وه وتی:

جاریک مه لا حسینی دهشتیوی وه عزی ئه دا له سوله یمانی له مزگه وته که ی خۆیا. له وه عزه که دا وتی: له حه دیسدا هه یه ئه لئ: «ئه رز له سه ر پشتی گایه. گا له سه ر پشتی ماسییه. کاسه له سه ر ئاوه، ئاو له سه ر بایه». کابرایه کی «زه روون» ی له کۆری وه عزه که دا بوو ههر کردی به که وشه کانیا و بۆی ده رچوو. وتیان بۆ کوی؟ وتی وازم لئ بینن با سه ری خۆم ده رکه م وتی: «له وه زۆر ئه ترسم منالیکه لاسار پخیک له گاکه بکا، که راچه نی ئه رزه که ژیره و ژوور ئه بێ».

وتیان منال چون ئه گانه لای گاکه؟ وتی: برا منالی سوله یمانی شه یتان ئه دۆزنه وه، ئیسته ئه و گایه چون نادۆزیته وه؛ که دۆزیه وه پیش هه موو لایه ک سوله یمانی ئه روخی. نه وه لالا با تا زووه سه ری خۆم ده رکه م.

- کابرایه کی ده وله مه ند ژنیکی هینا زه ماوه ندو ئاهه نگیکی زۆری گتیرا. له پاش سێ مانگ ژنه که خولا مینکی تۆی بوو. له باوکه که یان پرسنی ناوی بینن چی؟ وتی:

«ئه م مناله دیاره شاتری چاکه، نو مانگی به سنی مانگ بریوه. که واته ناوی بنین

بۆسته چی».

- کابرایه‌کی «کرنده‌ی» به‌یانی له‌مال دەرچوو پاش نیوه‌رۆ گه‌رایه‌وه بۆ مال‌ه‌وه. سه‌یری کرد وا کوره‌ گه‌نجیکی جوان له‌ مال دەرچوو و له‌ناو راره‌وه‌که تووشی یه‌ک بوون. کابرا زانی چ باسه، رووی کرده‌کوره‌که وتی: «خوا بیهری ئه‌م ژبانه‌ی تو هه‌ته هه‌ر رۆژیک سه‌ر به‌ مالیکا ئه‌که‌ی. بچۆ بۆ خۆت ژنیک بینه‌ وه‌کوو ئیمه‌ هیناومانه‌ با چوار که‌سیش له‌ تووه‌ ختیریکیان ده‌ستکه‌وی».

- کابرایه‌کی زۆرده‌یی حه‌فده‌ ژنی هینابوو. سه‌ره‌ هاته‌ سه‌ر ژنی هه‌ژده‌مین. لیره‌دا تووشی بوو به‌ تووشی پیره‌ژنیکه‌وه. یه‌که‌م شه‌و ئه‌چیته‌ په‌رده‌وه‌ ئه‌لی:

«سه‌لاموعه‌لیک ئه‌ی بووکی په‌رده، حه‌فده‌م هیناوه‌ به‌ تووه‌ هه‌ژده». ژنه‌که‌ش به‌نازیکه‌وه‌ لایه‌کی لێ ئه‌کاته‌وه‌ گۆشه‌یه‌کی چارشیوه‌که‌ی لا ئه‌دا و ئه‌لی:

«عه‌له‌یکه‌سه‌لام ئه‌ی زاوای زۆرده، هه‌ژده‌م کردوو به‌ تووه‌ نۆزده».

له‌پاشا ده‌ست ئه‌که‌ن به‌ئیشی خیر له‌کاتی ئیشا کابرا ده‌ست ئه‌خاته‌بینا‌قاه‌ی ژنه، ژنه‌ش هه‌ر دوو گۆی کابرا ئه‌گرێ. کابرا ئه‌لی: ئه‌وه‌چی ئه‌که‌ی؟ ژنه‌ئله‌لی: ئه‌ی تو چی ئه‌که‌ی؟ پیاوه‌ ئه‌لی: نه‌وه‌ک له‌ ده‌مته‌وه‌ بیته‌ دهره‌وه. ژنه‌ش ئه‌لی: منیش بۆیه‌ گۆیت ئه‌گرم ئه‌گه‌ر که‌وتیه‌ ناویه‌وه‌ بنه‌وم له‌گۆیت راتکیشم و دهرت بینمه‌وه.

پیاوه‌ئله‌لی: که‌واته‌ هه‌چمان له‌ هه‌یچ. من ئه‌یکه‌م به‌ نۆزده‌و تویش بیکه‌به‌یست. هه‌ر له‌ویدا لیک جیا ئه‌بنه‌وه.

- له‌و به‌رکیوه‌ پیاویک هه‌بوو «سۆفی حه‌مه‌سه‌ن»ی ناو بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو منالی نه‌بوو. هه‌ر ژنیکه‌ی ئه‌هینا له‌پاش ماوه‌یه‌ک ژنه‌بۆ ئه‌وه‌ منالیکه‌ی بیی ده‌ستی ئه‌کرد به‌ چه‌ته‌یه‌تی. سۆفی حه‌مه‌سه‌ن بێ ئه‌زانی و ناچار ته‌لاقه‌ی ئه‌دا و ژنیکه‌تری ئه‌هینا، ئه‌ویش وه‌کوو پێشوو دهر ئه‌چوو.

جاریک ژنیکه‌ی جوانکه‌له‌و ریکوپینکی هینا که‌ له‌ ئاوی شه‌و باریزی ئه‌کرد. به‌مه‌ زۆر دلێ خۆش بوو. ده‌میکیش بوو که‌ حه‌جی له‌سه‌ر واجب بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌سی نه‌بوو له‌ لای مال‌ه‌که‌یه‌وه‌ داینی پێ نه‌ئه‌کرا بچێ بۆ حه‌جه‌که‌ی. ئه‌مجاره‌ ئیتر دلنیا بوو هاته‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ یه‌کینک راگرێ لا مال‌ه‌که‌ داینی با به‌شه‌و مال بی پیاو نه‌مینیته‌وه‌. چوو گه‌را که‌سی به‌دل نه‌که‌وت، رۆژیک کورپیکه‌ی گیلۆکه‌ی به‌رچاو که‌وت پێ وت: رۆله‌ وه‌ره‌

لای ماله کەم؛ من ئەچم بۆ حج تا دیمەوه ناگاداری مال و کابانی مال بکە. ئەمە یی وت.
وتی: با تاقیشی بکەمەوه لە هیچ ئەزانی؟ یی وت:

رۆلە ئەزانی کوز چییە؟ وتی: ئەی چۆن نازانم کوز ئەو کوزە لەیە کە شین ئەبی و بە
نانەوه ئەدیخۆن؛ زۆر خوشە. سۆفی حەمەحەسەن وتی: خوا داویە. کورە ی برەوه بۆ مالهوه،
خوی بارگە ی پینچایەوه چوو بۆ حج. کورە لە مالا بوو بە رەنجبەریکی باش.

کورە ی رەنجبەر بۆرە زەلامیکی چاک ئەبی، سۆفی ژن خۆی لێ خوش ئەکا. بەلام
کورە زۆر گیل ئەبی. ئیوارە یەک ئاگر ئەکەنەوه لە گەل کورە دا دوو بەدوو لەم بەرو لەو
بەری ئاگرە کەوه دائەنیشن. حاجی ژن دەریسی لەپیدا نابێ. بەجۆری دائەنیشی کە
دواپراوه کە ی دەم بکاتەوه کورە چاوی پی ئەکەوی. ئەلێ: خانم ئەوه ئەو قەلەشە چییە
لەوی؟ ئەویش ئەلێ: رۆلە ئەوه رۆژیک ئاغەت بەتەور داری ورد ئەکرد منیش ھەروا
دانیشتبوو، تەورە کە دەریەری دای لەوی برینداری کرد وا بەم جۆرە دەمی کراوه تەوه. کورە
وتی: ئەی چاک نابیتەوه؟ وتی: بەریوە لالا ئەگەر تیمار بکری چاک ئەبیتەوه، ئەبی رۆنی
تیکری.

کور ناگای لە هیچ نییە زۆر بۆی ئەکەویتە خەم و بەزارەوه. ژنە ئەزانی کورە دۆش داماو
ئاگاشی لە هیچ نییە، یی ئەلێ: رۆلە! خەم مەخۆ تۆ ئەتوانی تیماری بکە ی. کورە ئەلێ:
ئاخر نازانم. ئەلێ: من خۆم فیرت ئەکەم چۆن دەرمانی ئەکە ی. ھەلئەستی لنگەو قووج بۆی
ئەکەوی و بەکورە ئەلێ: وەرە ناو لنگەمەوه. کە ئەچی و حەیتە بۆنی دواپراوه کە ئەکا راست
ئەبیتەوه. ژنە ئەلێ: بیخەرە سەر کونە کەوه پالی پیوەنی. بەلێ ئەویش وا ئەکا. لەو وەختە دا
کە ئەیەوی رەحەت بی ژنە سەیر ئەکا کورە زۆر شرە. ئەلێ: ئەوه چییە؟ ئەلێ: خانم نازانم
یا ئەمرم یا گوو ئەکەم بەخۆما. ئاغازنیش ئەلێ: قوونی خۆت توند بگرە نامریت.

ئیتەر بەم جۆرە کورە فیر ئەبیت ھەر بەینی نە بەینی ئەلێ: ئاغەژن ھەستە با شوین
تەورە کە ی ئاغام تیمار بکە ی، بەلکوو تا دیتەوه چاک بیتەوه.

حاجی لە حج ئەگەر پیتەوه و کورە ئەچی بەپیریەوه ھەر لەدوورەوه بانگی ئەکا ئەلێ:
«ئاغا شوین تەورە کە ی تۆ کە دەمی کردبوو ھەوه لەناو لنگی ئاغازنما ھەموو رۆژی تیمارم
ئەکرد، کەچی تا ئیستە ھەر چاک نەبۆتەوه».

حاجیاغای ھەناسەسارد بەجاری چوو تاسەوه و وتی: باشە باشە.

- ره‌فیق محمه‌دنه‌مین قادر مه‌لا له سوله‌یمانیه‌وه ناردی؛ وتی: سالنیک فه‌قینه‌ک له «چه‌قز» هه‌بوو، هه‌ندی ته‌له‌به هاتنه‌ئوئی. یه‌کینک له‌ته‌له‌به‌کان ویستی گالته‌یه‌ک به‌فه‌قینه‌ک بکا. لئی پرسنی: کاکه‌فه‌قی ناوت چییه؟ وتی: نه‌حمه‌د. وتی: کاکه‌فه‌قی ئی‌عراپنیکت لئی نه‌پرسم بزائم نه‌یزانی. وتی: فه‌رموو. وتی: «یا احمق الحمار» م بو ئی‌عراپ که. فه‌قینه‌ک وتی: به‌لئی. وتی:

یا حه‌رفی ندا نه‌حمه‌ق ته‌رخیمه	میم مونا‌دای موفه‌ده، مه‌عه‌فه‌ی میمه
فعل و فاعل بو وا مه‌جه‌وولن	ته‌له‌به حمار هه‌ر دوو مه‌جه‌وولن
باشه‌وا حمار هه‌ر ساله‌و ساله	به‌لام ته‌له‌به‌ دايم به‌فاله

ئه‌لئی: ته‌له‌به‌که به‌جاری واقی وپما. وتی: کاکه‌فه‌قی ئی‌جگار واش نه. ئه‌ویش وتی: کاکي خۆم جوابی سننان، قوزه‌لقورته.

- هه‌ره‌ی ئه‌وه

جاریکی واش له «فایکه‌ن» به‌سواری ئه‌سپیک ئه‌دا به‌لای ده‌سته‌یه‌کدا دانیشتیبون له‌بن که‌پریکا. قاله‌ ناویکیان تیا بوو سه‌یری کابرای سواری کرد وتی: «سه‌یری ئه‌و ماینه‌که‌ن چۆن مل و کلکی کردوو به‌یه‌ک».

له‌و وه‌خته‌دا کابرای سوار خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو سلاو بکا. ماینه‌که‌ی سه‌رسمیکیدا، که‌وت. کابرا به‌هه‌ر جوور بوو هه‌سته‌یه‌وه، ماین خۆی بوو نه‌گیرایه‌وه چالینک له‌به‌ر ده‌میا بوو گلیر بووه‌وه که‌وته‌چاله‌که‌و توپی. کابرا چوو زینه‌که‌ی لینی کرده‌وه‌و دای به‌کۆلیاو چوو به‌لای جه‌ماعه‌ته‌که‌وه‌ وتی: تو خوا جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌کئی بوو ئه‌و تیره‌ی تیگرتم؟ وتیان فلان که‌س بوو. ئه‌ویش وتی:

«په‌ککوو به‌خوا چاویکی پیس و تیژی هه‌یه». هه‌رکه‌ ئه‌و ئه‌وه‌ی وت کوتوپر قاله‌ هه‌ر دوو چاوی کویر بوو. ئه‌ویش وتی: باوکم هه‌ق به‌هه‌ق.

- وتی ژنیک هه‌بوو له «چه‌قز» پووره‌خاتونیان پین ئه‌وت. مه‌شه‌وور بوو که‌چاوی زۆر پیسه. روژیک دوو کوپی خۆی له‌گه‌لا ئه‌بێ، ئه‌ده‌ن به‌لای خه‌رمانیکی زۆر گه‌وره‌دا. روو ئه‌کاته‌ کوره‌کانی ئه‌لئی: رو له‌نم خه‌رمانه‌هی کینییه؟ به‌خوا خه‌رمانیکی بێ وره‌یه. یه‌کئی له‌ کوره‌کانی ئه‌لئی: دایه -خوا بتگری- ئه‌وه‌خه‌رمانه‌که‌ی خۆمانه. پووره‌خاتوون خیرا په‌شیمان

ئەبیتەووە ئەلنی: «گووم خوارد تو خوا ئەووە چنگە کولۆشە کە ی^{۱۵} خۆمانە. ئەووە خۆ هەر تۆزیکە».

ئەمە یە کێکە لە نامۆزگار بە کانی رەحمەتی ئەیفەر موو:

بەزەبیت بەمانەدا بێتەووە تا خواش بەزەبیی بەتۆدا بێتەووە:

- ژنیکی جوان کە میردی چوو بێ بو سەفەر.

- دلسووتاویک کە یە کەمجار تووشی یارە کە ی ئەبێ و حەیتە کە ی هەلناستی.

- کابرایە ک کە ئەچیتە ژوورەووە بو شایەتی و کابرای تر ئەو شایەتیە ی بەدل نابێ؛

چونکە شایەتیە کە ی ئەو لە قازانجی ئەو نابێ. کابرا لینی مۆر ئەبیتەووە ناوچاوی لێ کرژ ئەکا.

- ئەو دەستە یە کە لە سەر میزی خواردنەووە دانیشتون قومیکیان خواردووە و هیشتا

سەر خۆش نەبوون عەرەقە کە یان رزاو.

- کورپە گەنجیک کە بە دەست ژنیکی پیری قولترەووە گیری خواردووە.

- کچیک کە «بێ» کە ی نەماووە و شەوی گواستەووە شی نزیک بو تەووە.

- ئەو ژنە کە جلیکی تەری لە سەر تەناف هەلخستوووە کوتوپر تەنافە کە ئەپچرێ جەکان

ئەکەوونە سەر خۆلە کە. ئەویش ئەلنی: ئە ی.

- عەلی باپیر هەبوو خۆی لە خۆیا دنیا یە کە ی سەر بەخۆ بوو. ئەو ژیانە ی بەلاووە ژیان بوو

کە لە گەل کورانی نەو نە مامانا رایبویری. تۆیش ئەیناسی.

جاریک شەو ئەبێ ئەو کورپە ی کە دلی لەم سەندبوو وە ئاوارە ی دەشت و هەردە ی

کردبوو تووشی ئەبێ. دەست ئەکا بە گەمە و گالته کردن لە گەلیا. کورپە بە مستە کۆلە بەر

ئەبیتەسەر و گویلاکی عەلی عاشق. لەم چنگە پرچییه د ادەستی خویناوی ئەبێ یا خوینی

خۆی یا خوینی سەر و پۆتە لاکی کاکە عەلی. ئەو نەدە یتر توورپە ئەبیت و دەست ئەداتە

خەنجەر لە کاکە عەلی. ئەویش ئەلنی: بە خوینی عاشقان ئەو دەستە جوانتە وا کەرەنگینە،

بە خەنجەری دی نییە حاجەت. چیبە ئەم جەور و ئەم کینە؟

- مه‌لا سمایلی کانیسکان جاریک له‌سه‌ریانی مزگه‌وتی گه‌وره‌دا بانگی ئه‌دا و به‌دهم بانگه‌که‌وه به‌سه‌ر بانه‌که‌دا هه‌رای ئه‌کرد. شیخ قادری چه‌فید چاوی لی بوو پی وت: مه‌لا سمایل ئه‌وه بوچ به‌دهم بانگه‌که‌وه هه‌را ئه‌که‌ی؟ وتی: قوریان خه‌لک پیتم ئه‌لین تو له‌ دووره‌وه ده‌نگت خو‌شه، به‌دهم بانگه‌که‌وه هه‌را ئه‌که‌م با له‌ دووره‌وه گویم له‌ ده‌ نگی خو‌م بی بزائم راست ئه‌که‌ن که‌ من له‌ دووره‌وه ده‌ نگم خو‌شه. شیخ قادر ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین و وتی: خوا بتگری مه‌لا سمایل بو خو‌ت و بو قسه‌ت.

- مه‌لا‌عه‌لی حاجی ر سوول هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی جاریک ئه‌حه‌مه‌دی کوری ئه‌که‌وته‌ناو بیریکه‌وه. مه‌لا‌عه‌لی سه‌ر شو‌ر ئه‌کاته‌وه به‌ سه‌ر بیره‌که‌دا ئه‌بیینی پی ئه‌لی: «کو‌رم مه‌چوو به‌هیچ لایه‌که‌دا تا ئه‌چم گوریستیک دینم و راته‌کیشمه‌ ده‌ره‌وه».

- چه‌کیم گنیرایه‌وه له‌ هه‌ولیر وتی:

له‌گوندی قوشته‌به‌ پیاویک ئه‌چه‌ته‌لای مه‌لا که‌ ئه‌لی: مام‌وستا پیاو که‌ ئه‌چه‌ته‌سه‌ر پیتشاو و -بلامانی- تا چه‌ند قنگی بشوا پاک ئه‌بیته‌وه؟ ئه‌ویش ئه‌لی: برام هینده‌ بشوا تاجیره‌ی لیتوه‌دیت.

ئه‌مجا کابرا ئه‌چه‌ته‌سه‌ر ئاوده‌ست هه‌ر ئاو ئه‌کا به‌خویا ئه‌یشوا وده‌ستی پیا دینیت. دیته‌ ئه‌وه جیره‌ی لیتوه‌ بیت، تریک ئه‌که‌نی. ئه‌لی: «ئه‌ی به‌کیری مه‌لاوه‌ چاک جیره‌ی لیتوه‌ نه‌هات».

- هه‌ر ئه‌و گنیرایه‌وه وتی:

له‌گوندی «عاللای» مام پیرداود ئه‌چوو بو شار ژنان ده‌وریان لی دا هه‌ریه‌که‌چه‌ند دراویکیان دایه‌ بویان بدات به‌شت. ژنیک له‌ناو ژنه‌کانا ئه‌ویش چوو به‌لای مام پیرداود وتی: مام پیرداود به‌ سه‌ده‌قه‌ی سه‌رت بم! وی مه‌جیدیه‌م لوم به‌ره‌ لوم بده‌ به‌ دوو گه‌ز جانگ لۆ ئاوه‌ر کراس چم نینه‌.

مام پیر داود دوو گه‌ز جانگی لۆ هینا پلکه‌ه‌مین ئاوه‌ر کراسیکی زۆر ته‌سک و ترووسکی لی کرد و هه‌ندیکیشی مایه‌وه‌ دای به‌سه‌ریا و چوو له‌ناو ژنه‌کانا ده‌ستی کرد به‌شایی و ئه‌یوت: هاوه‌ر کراسم به‌هاوه‌ر کراستان، چه‌قه‌لانه‌شم^{۱۶} به‌به‌رتان.

- حەممە ئەلی مەلا محەممەد گێڕایەوه وتی:

جاریک لە «چنارانە» رۆژی جمعه ئەبێ و خەلکە که هەموو ئەچن بۆ نوێژی جمعه؛ لە نوێژی جمعهشا ئەبێ چل کەس بن، ئەوان سی و نۆ ئەبن. چاوە ئەگێرن سەیر ئەکەن مامە حەممە نەها تۆوه، ئەچن بەروویا ئەلین: پیاو هەتیت بێ وەرە با جمعه کەمان تەواوی بێ. ئەویش ئەلن:

«خۆ مال و بیست نییه؛ من دوو کورم لە جمعه دایە. بەخودای بابم! پێ بیت و نایمە بەر بێ. لە کوێوه هاتوون بچنەوه بۆ ئەو شوێنە».

- هەر ئەو گێڕایەوه وتی:

مەلا محەممەد دەرگە لەبێ هەبوو، مەلا بوو لە گەل لاله. رۆژی جمعان - کە سەلامی جمعهی ئەدایەوه - هەلتهستا رووی ئەکرده خەلکە که ئەبوت:

«سەگبایینە! چاوان زەق مەکەن، کێرو رەق مەکەن و لەقوزی ژنی خەلکی رۆکەن».

- پیاویکی سمایلعوزەیری ئەبێ بەمیوانی مەلایەک. مەلا کە دەوریەکی بچووکی چیشتی برنج لە گەل دوو سی نان ئەهینن و بەمیوانە که ئەلن: فەرموو. کابراش دەست درێژ ئەکا بۆ پاروو. مەلا دەستی ئەگرئ و ئەلن: «کتیب ئەفەرمووی بیسمیلا بکە؛ ئەگینە شەیاتین و جنۆکە لە گەلمان ئەخۆن». کە لە نان خواردن ئەبنەوه مەلا ئەلن: چاوت لێ بوو بیسمیلا چەند بە بەرە که تیبوو؟ کابرا هەر چەندە تیریشی نەخواردبوو بەناچاری وتی: بەلێ قوربان واسە.

چەند رۆژیکی پینچوو بە ریکەوت مەلا ئەبێ بەمیوانی سمایلعوزەیری. کابرا لەنگەریەکی زل نان و رۆن و شلکینە ئەهینن و دایهێنن ئەلن: فەرموو: مەلا قۆلی لێ هەلتهکا ئەیهوی بلی بسمیلا، کابرا توند دەست ئەگرئ بەسەردەمیا و ئەلن: وە کەلام پیژی بیسمیلا دەم و دگانت ئەشکینم. تۆ ئەگەر ئازای هەمی جن هەمی جن بکە. خۆی هەر دوو قۆلی رانهوشینن و دەست ئەکا بە های جن بینو بینو.

- کابرایه‌کی کورد روژیک ئه‌بی به‌میوانی پیاویک؛ نان دانه‌نین. میوانه به‌که‌م پاروو هه‌ئه‌گرئ بیبا بۆ ده‌می، خانه‌خویکه ئه‌لئ: «برا راوه‌سته پارووه‌که‌ت مویکی پیوه‌یه». کابرا ئیتر پارووه‌که‌دانه‌نی و ئه‌کیشیته دواوه.

خانه‌خویکه ئه‌لئ: ئه‌وه‌بۆچی چوینه‌دواوه؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: «به‌خوا برا تو ئه‌وه‌نده به‌رچاو تەنگ بی وه‌ها سه‌یری پارووی هه‌وه‌لم بکه‌ی من ئه‌م نانم بی ناخوری».

- که لای ئه‌لئ: له شیخ مراد ئه‌پرسی ئه‌لئ «سه‌ید قلیه وه قاف که‌نه‌ی یا وه‌غه‌ین؟» ئه‌ویش ئه‌لئ سه‌ید که‌لای: نه‌وه قاف که‌نه‌ی نه‌وه‌غه‌ین؛ وه گوشت که‌نه‌ی، بچوو قهرئ باره تا بخونه‌ی.

- سالیکی له زه‌مانی تورکه‌کانا «داسنی» کوشتن باوی په‌یدا کردبوو؛ خه‌لکی زۆر ئه‌چوون. ههر که‌س که ئه‌هاته‌وه سه‌ری داسنیکی ئه‌کرد به شیر وه‌یا تفه‌نگ حسکه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌وه به‌خه‌لکی پیشان بدا که داسنیکی کوشتووه.

باوکی عه‌زه‌کونه‌ماسی هه‌بوو ئه‌ویش له‌گه‌ل ئه‌و عیلاجاره‌دا رویشتیوو. له‌و لاوه که هاتبوونه‌وه ئه‌ویش «پئ» یکی کردبوو به‌سه‌ر لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌یا. لییان پرسى ئه‌مه‌ کئ کوشتوو‌یه‌تی؟ وتی: من. وتیان ئه‌ی سه‌ره‌که‌یت بۆ نه‌هینا؟ وتی: «تا من فریا که‌وتم چوو‌مه‌سه‌ری، سه‌ری پیوه‌نه بوو؛ بردبوویان».

- کابرایه‌کی قه‌لخانی بی تووتنی هینابووی به‌سه‌ریا، له‌و ولاتی کرماشانه روژیک سواری خانمیک ئه‌بیته. له وه‌ختی ئیسا خانم -بلامانی- تریک ئه‌که‌نی. کابرا ئه‌لئ: خانم دواى خۆت بگره. خانمیش ئه‌لئ: «ئاغا له ئشق ئه‌و سه‌ر سووره‌ی تو توانای دواگرتم چوو».

- کابرایه‌ک له‌و گه‌رمیانه مریشکیک ئه‌کړئ و ئه‌بیاته‌وه بۆ ماله‌وه. وه‌خت نزیکه‌ی ره‌مه‌زان ئه‌بی. مریشکه‌که ئه‌دا به‌ژنه‌که‌ی و پتی ئه‌لئ: ئه‌مه هه‌لگره بۆ ره‌مه‌زان. کابرایه‌کی قوماریازی ره‌مه‌زان ناو گوئی لئ ئه‌بی، ده‌نگ ناکا تا ده‌رفه‌تی بۆ هه‌لکه‌وئ. روژیک میتردی ژنه له‌مال نابئ، کابرا خۆی ئه‌کا به‌ زووره‌وه ئه‌لئ: لاله‌م ناردمی بۆ مریشکه‌که. ژنه‌ش ئه‌لئ: بۆچی تو ره‌مه‌زانیت؟ ئه‌لئ: به‌لئ. ژنه‌ئه‌چی له‌ کولین مریشکه‌که

دەرگا، دەرپێ لە پێدا نابێ، مالی حەلال دەرئەکەوێ. کابرا لە دواوە خۆی پێدا ئەدا و ئەبێ بەزاوا. ژنە مەریشکی بۆ دەرئەکا و ئەیداتێ. کابرا بەنان و گانەوێ لێ ئەدا ئەروا.

ئێوارێ ژنە میردەکە ی دیتەوێ پێی ئەلێ: رەمەزانی باوێ حیزەت مەریشکە کەم دایێ رزگارم بوو لە دەستی. کابرا ئەلێ: رەمەزانی چی؟ ئەلێ: ئەی تۆ نەتوت مەریشکە کە بۆ رەمەزانی؟ مەیش لێم پرسێ تۆ رەمەزانی؟ وتی ئا؛ ئێتر دامێ. کابرا وتی: بەخوا چاکی گاویت. ئەویش وتی: تەرخێو با من سەرم لە کولانە کەدا نەبواوە بێتوانیاوە بێگامایە.

- ژن و میردێک لێک زیز بوو بوون. وا دیار بوو ژنە کە لە میردە کە زیز بوو بوو؛ ئێتر لە بەرچی ئەوێ نایزانم؛ رەنگبێ تۆ بیزانی. ئەمانە منالیان هەبوو. روژیک پیاوێ کە دانوولە ی بۆ منالەکان کردبوو، بۆ دانا بوون. پێی وتن بۆخۆن دە ی با کێرتان ئەستور بێ. ژنە کە ی لە قوشبێتیکەوێ گویی لێ بوو وتی: «ئە ی دوزمێ لەشی خۆت! خۆت بۆ دوو دەنک ناخۆ ی؟ هەر ئەیکە ی بەقورگی ئەوانا».

- پیرە ژنیکی زۆر پەرپووتی پیر هەبوو. لەوانە بوو لەبەر پیری تۆزێ ئەقلە کەشی کەم بوو بوو. کور و کال ئەکەوتنە شوینی ئەیانوت نە نەدەنگی ئەوێ خوارووەت چۆنە؟ ئەویش دەستیکی ئەخستە سەر دەمی و ئەویتری ئەخستە سەر دواپراوێ کە ی و ئەبوت: «تا ئەو بیهوێ ئەوێش ئەبیهوێ».

- عوسمان محەمەد سالح گێرایەوێ وتی:

تازە ئەم قەسە یە داها تێو کە هەر شتیکی ناخۆش رووی بکرا دیەتە یە کێ پێیان ئەوت «گویی مەدەرێ پێچی مێزەرێکە»؛ واتە زوو بەسەر ئەچێ. پیاویکی کویری قەسە قوت هەبوو لە سولە یمانی براهەکی لە سەر هەر شتیکی، پانزە سال ئەبوا لە بەندیخانە بواوە. خەلکوخا ئەچوونە لای براهەکی دلێان ئەدایەوێ ئەیانوت: «هێچ نییە، پێچی مێزەرێکە. ئێشە لالا زوو رزگار تەبێ». ئەوێ نەیان ئەم قەسە بێ و تێو ئێتر جیقلدانە ی هەلنەگرت وتی: «کورە لە قەبری دایکی ئەو مەلایە ئەبەم کە بە پانزە سال مێزەری ئەبەستیتەوێ».

- کابرایه‌ک له «ته‌ویلله» هه‌بوو «زۆراب» ی ناو بوو؛ نوێزی نه‌ئەکرد. کابرایه‌کی درواسییان هه‌بوو پیتی وت: «ئه‌گەر نما نه‌که‌ری سان مه‌کشوت». ئه‌ویش له نوێزی ئیواره‌دا سه‌ره‌تا چوو هه‌مگه‌وت و ده‌ستی پێکرد. نه‌یه‌تی هه‌ینا وتی:

«نه‌یه‌تم هه‌ن یه‌ری رکا ته‌ی نما که‌روو په‌ری سانی. ئانه‌ی نه‌یه‌ت مارۆ زۆرابه‌ن. الله‌اکیر».

- جاریک فه‌تیک ئه‌چینه‌ خزمه‌تی شیخ بابه‌عه‌لی ته‌کیه‌یی ئه‌لی قوریان: «کافیه‌م کردوو به‌شعر. ئیسته‌ نیوه‌ شعریکم داناوه، نیوه‌که‌ی تریم بۆ نایه‌ت. ئه‌لی: ئه‌و نیوه‌یه‌ چیه‌؟ تا من نیوه‌که‌ی تری بۆ دانیم.

ئه‌لی قوریان! «الکلمه‌ لفه‌ وقع». شیخ بابه‌عه‌لیش ئه‌لی: «کیری که‌رم به‌قنگت وئ».

- کابرایه‌کی کۆیه‌یی عه‌زیزی ناو بوو، جاریک ئه‌چینه‌ شاخه‌پیسکه‌ له‌ مالی ناسراوه‌که‌یا نان و ماست ئه‌خوا. ده‌م و لێوی پاک ناکاته‌وه‌ ماسته‌که‌ هه‌روا به‌ لێویه‌وه‌ ئه‌بێ. به‌و جۆره‌ ئه‌چینه‌ لای کویخا هه‌وێز. کویخا هه‌وێز لێی ئه‌پرسی: عه‌زه‌ ئه‌وه‌ چیت خواردوو؟ ئه‌لی: کویخا وه‌للا ئیسته‌ گه‌یشتمه‌ جێ له‌ مالی خانه‌خویکه‌ما مریشکینکیان بۆ کوشتبووومه‌وه‌، به‌بێ تۆ ناخۆش، مریشکم خوارد. کویخا هه‌وێزیش ئه‌لی: وه‌للا عه‌زه‌ راست ئه‌که‌ی؛ ئه‌وه‌ ته‌ریقنه‌که‌ی به‌ به‌ر کولانه‌که‌وه‌یه‌.

- مه‌لا محمه‌دی ده‌له‌گه‌له‌یی له‌گه‌لاله‌ رۆژی جمعان خوتبه‌ی ئه‌خویند. که‌ ئه‌چوو هه‌م مه‌نبه‌ره‌که‌ داریکی ئه‌گرت به‌ده‌سته‌وه‌ له‌ کاتی خوتبه‌ خویندنه‌وه‌که‌دا رایئه‌وه‌شانند. پێیان وت: مامۆستا خه‌تیب که‌ ئه‌چینه‌ سه‌ر مه‌نبه‌ر شیر ئه‌گرێ به‌ده‌سته‌وه‌، تۆ له‌ باتی شیره‌که‌ داریک ئه‌گری به‌ده‌سته‌وه‌؛ ئه‌وه‌ بۆچی؟ ئه‌ویش ئه‌یوت: ئه‌م توله‌ بابانه‌ پێویست ناکا من شیریان بۆ بگرم به‌ ده‌سته‌وه‌، ئه‌گه‌ر به‌ گویان نه‌کردم به‌م داوه‌ سه‌رو به‌چکیان ئه‌نیمه‌ یه‌ک و ئه‌یاترینم به‌ بۆ گۆری بایانا.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و خواره‌ کورپکی هه‌بوو یه‌کینک لێی پرسی: به‌روا ئه‌که‌ی ئه‌م کورته‌ هه‌چی له‌ تۆ ناکا. ئه‌ویش وتی: «برا بۆچی درواسی دیلی مناله‌کانمان له‌خۆمان بکه‌ن».

- کورپیکی باقلانی چووبووه فهقیتی گه‌یشتبووه کتیبی «النموسج». هدرکه کتیبه‌که‌ی نه‌گرت به‌دهسته‌وه خه‌وی لی نه‌که‌وت. وه‌ختی سهردانی مالی خویان هاتبوو چووه‌وه بو سهردان. مانگایه‌کیان هه‌بوو زور لاسار بوو، نه‌یه‌هیشته‌ بیدوشن. دایکی کورپه به‌ته‌واوی به‌ده‌ستیه‌وه که‌وتبووه عه‌زیه‌ته‌وه. ئە‌وا دایکی کورپه‌مانگای هیناوه‌گویره‌که‌که‌ی خسته‌ته‌ به‌رده‌می، خویشی گۆرانی بو‌ئە‌لی؛ که‌چی مانگا هه‌ر له‌قه‌ئە‌هاویژی و نایه‌لی بیدوشن. کورپه‌ی فه‌قی هه‌رکه‌چاوی به‌مه‌که‌وت، خیرا چوو «النموسج» که‌ی هینا له‌به‌رده‌می مانگادا بانی کرده‌وه. دایکی وتی: ئە‌وه‌چی ئە‌که‌ی رۆله‌؟. فه‌قی وتی:

دایه‌ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ی لیلی نه‌زری، هه‌ر ئیسته‌خه‌وی لی ئە‌که‌وی، به‌ئاره‌زووی خۆت و به‌شینه‌یی بیدوشه. من هه‌موو جار که‌کتیبه‌که‌ئە‌گرم به‌ده‌سته‌وه‌خه‌وم لی ئە‌که‌وی. لیگه‌رئ ئیسته‌ئە‌میش خه‌وی لی ئە‌که‌وی. هه‌ر تۆ ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ی نه‌زری.

- عوسمان شاربازیری گه‌یرایه‌وه‌وتی:

له‌و به‌ر کتیه‌کابرایه‌کی ره‌زاقورس ئە‌بیت به‌میوانی مالیک. تۆزی ناسراوی پینشوویان هه‌بوو له‌گه‌ل ماله‌که‌دا. کابرا بو‌ی دانه‌کوتی و هه‌ر ناروا. ماله‌که‌ش هه‌رچه‌نده‌پلاری تی‌ئە‌گرن کاری تی‌ناکا.

رۆژیک ژنی خانه‌خویکه‌پیتی ئە‌لی: ئیسته‌مناله‌کانت به‌سته‌زمانانه، له‌وانه‌یه‌له‌به‌ر ئە‌وه‌که‌ده‌میکه‌نه‌یاندیویت ئە‌بی دلیان زور ناره‌حه‌ت بی. ئە‌وه‌هیچ بیریان ناکه‌یت له‌وانه‌یه‌ئیمه‌بیریان ئە‌که‌ین، تۆ چۆن ئە‌بی بیریان نه‌که‌ی؟ تۆخوا که‌چووته‌وه‌له‌باتی ئیمه‌ش چاوت پینان بکه‌وی. کابرای میوان وتی:

وه‌للا راست ئە‌که‌ی وه‌خته‌سویم بیته‌وه‌بویان. هه‌ر ئیسته‌ئە‌چم رانه‌سپیرم هه‌موو بین بو ئیره‌با ئیوه‌ش چاوتان پینان بکه‌وی. ئە‌وه‌باشتره‌بو سوکنایی ئیوه‌تا من خۆم به‌ته‌نیا بچم و بیانبینم.

- زه‌مانی زوو ئە‌وه‌ی که‌ئیسته‌پیتی ئە‌لین «مه‌حامی» وه‌یا «پاریزه‌ر» دانه‌هاتبوو. له‌باتی ئە‌م ناوه‌«ئە‌وقات»، وه‌یا «وکیل مرافعه‌» هه‌بوو. هه‌ر کاره‌ساتیک رووی ئە‌دا سه‌هرچاوه‌ی هه‌موو «مه‌لا» بوو که‌ئە‌و کاره‌ساتانه‌ی ئە‌بریه‌وه. به‌مانه‌ئە‌وترا «شه‌رع». جها ئە‌گه‌ر

کاره‌ساتیک رووی بدایه داواکه‌ر وه‌یا داوا لیبکراو نه‌وقات وه‌یا «وکیل المرافعه» ی رانه‌گرت. ثم نه‌وقات و وه‌کیل مرافعانه‌ش هه‌ر مه‌لا وه‌یا میرزا بوون.

جاریک کابرایه‌ک جنیو نه‌دا به کابرایه‌کی تر، نه‌لئ: کیری رووت به‌قوزی دایکت. کابرا چووه لای مه‌لا شکاتی کرد که جنیوی وای داوه‌تن. مه‌لا ناردی به‌شوین نه‌ویترا. نه‌ویش له‌بر نه‌وه که نیشه‌که زل بوو، «وکیل مرافعه» یه‌کی راگرت. هه‌موویان چوونه لای مه‌لا. مه‌لا رووی کرده‌کابرای جنیوده‌ر، که تو جنیویکی وات داوه به‌م پیاوه و نه‌مه «قه‌ژف» ه «وکیل مرافعه» هه‌لیدایه وتی: نه‌مه جنیو نییه، با نه‌گه‌ر کیره‌ک‌ش کیری باوکی بی. مه‌لا رووی کرده جنیویندراو وتی: هیچ هه‌قیکت نه‌ما به‌سه‌ر نه‌و پیاوه‌وه. نه‌مه «قه‌ژف» نییه. برۆ با کیری به‌قوزی دایکی «وکیل مرافعه» بین. «وکیل مرافعه» ده‌می نه‌بین به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌و رازی نه‌بین به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر.

- کابرایه‌کی «که‌له‌کن» ی نه‌چینه‌لای مه‌لا توفیقی عه‌تار نه‌لئ: نه‌و رۆژه چوومه پیره‌مه‌گروون. له وه‌ختی هاتومه‌ته‌وه مووی ریشم هه‌مووی ژان نه‌کا. نابزانه به‌خیری خوت ده‌رمانیکم ناده‌یتی توزی چاک بیی. نه‌ویش نه‌لئ: چیت خواردوه؟ نه‌لئ: وه‌للا له‌وی پارچه‌ی نانم به‌سه‌هۆله‌وه خوارد. نه‌لئ: برۆ مردوت مرئ! بمره بو خوت. نه خواردنت له خواردنی موسلمان نه‌کا نه‌ده‌ردت له‌ده‌ردی گاوران نه‌کا.

- دل سووتاو یک ده‌می سال بوو دلی چوو بوو له یاره‌که‌ی، هه‌ر به‌شوین هه‌لیکا نه‌گه‌را له جینگایه‌ک ده‌ستی که‌وی. ئاخری له پاش چاوه‌روانیه‌کی چند ساله، جاریک له شوینتیکی بی ده‌نگدا ده‌ستی که‌وت و خوی تیه‌له‌سوو؛ به‌لام حه‌یته له خه‌ودا بوو هه‌ر بو ی هه‌لنه‌ستا. نه‌مجا به‌ناچاری رووی کرده یار و وتی:

له‌پاش چند سال که ریمان که‌وته ناو ده‌وله‌تسه‌رای رانت، وتت لاچۆ له خه‌ودایه بلوورینم چیه‌کارت. یاریش ئیتر پینی هه‌لنه‌گیرا وتی: ده‌می بوو لافی مه‌ردیت لی نه‌دا نشته‌ر له کارایه، که‌چی وه‌ک په‌تکی باره به‌لم سه‌ری شوپی له نه‌رزایه.

- نه‌حه‌ی ناسر وه‌کوو گوینده بوو رهن‌دیش بوو. هه‌ر شتیکی به‌سه‌ر به‌هاتایه خوی نه‌یگراییه‌وه؛ ده‌نگی نه‌وه‌شی هه‌بوو که سه‌رو سه‌ودای له‌گه‌ل منالاندا هه‌یه. نه‌حمه‌ده‌عزیزئاغا بو ی گپرامه‌وه وتی: نه‌حه‌ی ناسر خوی بو ی گپرامه‌وه وتی:

ئەوا جارېك لە كەركووك منالېكم تاو دا بىردمە شوپىتېك. كە ھاتىنە دەرەو ھە گويم لى بوو منالېكى تر بەو منالەى وت: ئەو ھەچىت ئەكرد لەگەل ئەو پىياو ھەدا؟ وتى: ھەللا بىردمى كىشامى بەسەر خۇيا. منىش وتم: سوبھانەللا ھەتېو بازىش ھەرام بوو، مەگەر بە ھەلى و دوو شاھىد نەبى.

- دىسان ھەر ئەو گىراپەو ھە وتى:

ئەھەى ناسر وتى جارېك ھەتېوېكم تاو دا بەدوو تارانى. ھەتېو ھە وتى: ھەر بىخەرا ناو رانم واز بىنە. وتى منىش وتم ئەو ھەتو ئەلى چى؟ من ئەو ھە چل و پىنچ سالە لەناو رانى خۇمايە. جا ئەگەر وابى ئىتر ئەم دوو تارانى ھە بۇ بەدەم.

- سەى كەرىم لای شىخ ھەسامەدىن گىراپەو ھە وتى:

ئەوا لەباخەكۆن مەجلىسى شىخ پەرە. مەرىد و سۆفەكى زۆر دانىشتوون. لەو ھەختەدا سۆفى رەشىد كەردى بەزورا و ھات. شىخ فەرموئى: سۆفى رەشىد! شىخ ھەبىبەللاى خۇشت چۆنە؟ ئەو پىش سى و دووى لى ئەكرد وتى: ھەمى ئەمىننى ھەو ھەكەى خۇى گا. ئەمەش ئەو ھە بوو كە چوو ھە خوازىننى زىك بۇ كورەكەى. ئەوانىش و توویانە كورەكەت پىاو نىبە؛ و توبە كە واتە بىدەن بۇ خۇم. ئەوانىش داویانى.

- مەلا سەمىلى كانىسكانى جارېك تووشى كورېك ئەبى، سا لەبەر ھەر شىتېك ئەبى سەر ئەخاتەسەر كورەكە. كورەى تۆزى خۇى ھەلئەگوشى و ناوچاوى دىننەتەو ھەك، ھەكوو ھەكى زانىكى پىتەبى. لىى ئەپرسى ئەو ھەچىتە؟ كورە ئەلى: ھەللا دوومەلم دەر كەدوو ھە. ئەلى: لەكوى. ئەلى: بلامانى لەكونى قنمەو ھە. ئەلى: ھەتېو تۆقسە ھەك بەكە بچىتە ئەقلەو ھە. ئەلى: چۆن؟ ئەلى: دەمەل ھەدەتى وایە لە شوپىنى تەنگ دەر ئەچى، چۆن لە شوپىكى فراوانى ئەو ھە تۆو ھەر چوو ھە؟

- دەر وپش ھەمەھەلى باخانى گىراپەو ھە وتى:

جارېك رىم كەوتە زىو ھەبەى پىرەمەگروون. رۆزى جەمە بوو چوووم بۇ مزگەوت بۇ نوپۆ. مەلاكە دەستى دا بە خوتبەو ھە (ناوى مەلاكەشى وت بەلام راستى من لەبىرم نەماو ھەكى وت). كورېكى ھەبوو لەو كاتەدا ھات دەستىكى خستە ئەم لای دەرگاگەو ھە دەستەكەى تری خستە

ئەو لایەوه. ئەوا مزگەوتەکش پڕە لە خەلک. بانگی کرد بابە! کەرەکه ئەگیت یا بیبەم بۆ لەوه‌ر؟ بابیشی هیچ خۆی تیک نەدا وتی رۆلە بیبە.

- کابرایەکی سمایلعوزەیری هەبوو لەو ولاتی چەقز و قایکەندە دەرویش رەحیمی ناو بوو. نیش و کاری هەر دزی بوو. شەویک ئەچنی بۆ دزی و هیچی دەست ناکەوئ. کەرەکینکی پێ ئەبێ دایەکەنێ ئەیداتەبەن دەستی و دیتەوه. ژنەکە ی ئەچی بە پیریەوه. کەرەکە ی بۆ گرتۆلەکی لێ وەرئەگرئ. لای وائەبێ بوخچە جلی دزیەتیبە هیناویەتەوه. کەسەیر ئەکا ئەما کەرەکه‌لۆتی رەحیمە. ئەلئ: رەحیم ئەوه‌جیت هیناوه؟ ئەلئ: ئەوه کەرەکه. ئەلئ: مال ویران ئەوه کەرەکه‌کە ی خۆتە. ئەلئ: ئافرەت دەنگ مەکه ئەگەر بەدەستی خالی بهاتمایەوه کسمەکه‌م لێ تیک ئەچوو، ئەوه‌م لەخۆمان دزیوه تا بەدەستی خالی نەگەریمەوه.

- مەحموواغا هەبوو لەو ولاتی دیوکریه. لەکاتی خۆیا دلی چوو بوو لەژینکی پشت ماله هینابووی. کورپیکی لێ بووبوو، کورپ گەوره بوو و بوو بەکورپیکی قۆز و جەحیل و لەراستیدا پیاویکی پیاوانە ی لێ دەرچوو بوو، بەلام باوکی هەر لینی رازی نەبوو وه بەلکوو هەموو جار هەر قسە ی پێ ئەوت و لەوانەبوو لە گەل کورپەکانی تریا -کە لە ژینکی تر بوون- جیای ئەکردنەوه. کورپە لە باریا نەما ئیتر رۆژیک وتی: تۆ ئەم هەموو قسە یە بە من ئەلئێ لەبەر ئەوه‌یه کە دایکم پشت ماله‌یه. ئەمەسووچی خۆت بوو یا تۆزئ خۆت بگرتایە بچوویتایە ژینکی خانەدانت بهینایە با کورپیکی ببوایە وه‌کوو خۆت و براکانم پیاو بوایە. مەحموواغا سەری داخست و وتی: رۆلە! تۆ کورپیت من بە هەلەدا چووم.

- سالیک دەستە یەکی کورپ و کالی سوله‌یمانی بۆ سەیران ئەچن بۆ سەراوی سوبحاناغا. لە سەر کانیه‌که رایەخی لێ رانەخەن و بەزمی خواردنەوه ئاماده ئەکەن. پیرە ژینکی جافی ئەو ناوه وا دیار بوو ئەو ساله‌ له عیقل بەجێ ما بوو. بەلایانا تئ ئەپەرئ سەیر ئەکا ئەوانه شووشەو قاپیان داناوه و شتییک ئەخۆنەوه. بە لایانەوه رانەوه‌ستئ و سەیریان ئەکا. لەپاشا ئەلئ: ئەرئ برا ئەوه شەرەوتی شاریبە ئەیخۆنەوه؟ ئەوانیش ئەلئ: بەلئ. ئەلئ: ئا قومئیکیش بدەن وه‌من. ئەوانیش لەناو پەرداخیکا لەو شتە خۆشەکه بۆی تئ ئەکەن و ئەیدەنئ. ئەویش ئەینئ بەسەرەوه. کە ئەیخواتەوه تۆزئ کە یف ئەیگرئ و بزە یەکی بۆ ئەکا. ئەلئ: برا وه‌که‌لام چکی تفتوو وه‌لئ فرەخۆش وو؛ ئا قومئیکی تریشم پێ نادەن؟ ئەوانیش

قومینکی تری ئەدەنی. پیره زن بەتەواوی سەرخۆش ئەبن و نەشئە ئەیگری. ئەلئ: ئا تو دەنگ! ئەری کورەشاری ئا لەم شەرەتی ئیوہ ژنەکانیشتان ئەیخۆنەوہ؟ ئەلئ: ئەلئ: بەلئ. ئەلئ: دە سا وەو سەسە ساقە ھەرچن ژنەکاتتانه وەشەو و وەرۆژە ھەر خەریکی مینخ وەنی کوزیان. ئیوہ کەستان باوکی خۆتان ناناسنەوہ.

- کابرایەک کورپکی ھەبوو ھەر جارە ئامۆزگاری ئەکردو ئەیوت: رۆلە ھەموو جار پیت ئەلئ: تو ئەبن بۆ ژیانئ باشەرۆژت شتیکت بەدەستەوہ بئ بۆ ئەوہ پیتوہ بڑیت. پیت ئەلئ تەنافبازی فیر بئە. ھونەری سەرمەقولات، جوئ سەگەوانئ فیر بئە، قۆمەشکەنی فیر بئە، چەقەنەئ مەلا سمایلی فیر بئە. لۆتییەتی فیر بئە، چاک مەیموون ھەلپەریتە. ھەموو جار ئەمانەت بئ ئەلئ ھیچ بەگویم ناکەئ. ئەمە ئاخەر جارە پیت ئەلئ، ئیتر لە تاقتەما نەماوہ، ئەگەر بەگویم نەکەیت ئەتخەمەبەر خویندنی مەلا بۆ ئەوہ ببی بەعالم و زانا! ببی بەشاعرو دانا. ببی بەفەیلەسووفیکئ توانا، ببی بەپارچەگەوھەریکی درەخشان لە ھەموو ھونەریکا. بەلام شئوی شەوت نەبئ بیخۆئ و کەسب پیت ئەلئ کەرت بەچەند.

- ھیمنی شاعر بۆئ گیرامەوہ وتئ:

کورپکی زیرەک ھەبوو لەو سەرە لە گەل دەستەبەکی رەفقیقا جارپک خەریکی شەرەب خواردنەوہ و کاغەزبازی بوون. خەبەریان بۆ ھینا وتیان باوکت مرد. وتئ: ھەموو کەس ئەمریت. وتیان کەوتۆتە ناو بیری ناو ھەوشەکەتەنەوہ، ترنجاوہ تە ناویەوہ دەرناچیت. وتئ: ئەو بیرەئ مالی ئیمە خۆم ئەیزانم شیریش بکەویتە ناویەوہ تیا یا ئەترنجئ و ئەمرئ؛ ئیستە ئەو چۆن تیا یا نامرئ؟ دەستیشی ھەر بەکاغەزەکانەوہیەو کاغەز فرئ ئەدا ئەلئ: نایە کۆرە کە بەجئ بیللم.

وتیان بچۆ دەریکە. وتئ: وەختئ خۆئ من نەمئەتوانئ لە شوئنی خۆئ بیجوولئیم، ئیستە چۆن ئەتوانم کە ترنجاوہ تە ئەو بیرەوہ دەریکەم. وتیان باشە ئیمە دەری ئەکەین لەبیرە کە، بەلام لەگەلمان وەرە بابچین کفن و دفنی کەین و بینئژین. وتئ: مردووشۆر ھەیەخۆ من نایشۆم، بچن بھینن ئەو ئەیشوا. ئەگەر زێر و زیویش بئ من بڕوا بە ئیوہ ئەکەم بچن بینئژن منئ ناوئ.

- ھەمەبەگی حاجئ رەسوول بەگ گیرایەوہ وتئ:

له‌تاریهر عیقل سهره و ژورر ئه‌بوونه‌وه بۆ کویستان، دوو سواری بناری هه‌له‌بجه به‌ویدا تی‌ئه‌په‌رن ته‌ماشاش ئه‌که‌ن وا دوو کوری عه‌شیره‌تی که‌ماله‌یی چالینکیان هه‌له‌که‌ندوووه پیاویکی ریش سپی خه‌ریکه‌ نان و ماست ئه‌خوا. کوره‌کانیش به‌لایه‌وه قتیچکه‌یان کردوووه و سه‌یری ئه‌که‌ن. سواره‌کان ئه‌پرسن له‌کوره‌کان ئه‌لین: ئه‌مه‌چییه؟ ئه‌وانیش وتیان:

برا ئه‌مه‌ باوکمانه. پیر بووگه‌ بۆمان ناگاته‌ کویستان. عیقل خه‌ری کرد چوو؛ ئیمه‌ به‌جی ماگین وه‌لایه‌وه. نان و ماستمان بۆ دانیاه‌گه‌ بیخوا. ئه‌و چاله‌شمان بۆ هه‌له‌که‌ندگه‌ که‌نان و ماسته‌که‌ی خوارد بیخه‌ینه‌ چاله‌که‌وه دایبۆشین با قه‌ل و دال له‌م چۆله‌وانیه‌دا نه‌یخوا. خیرا ئیمه‌ش به‌چین وه‌شوین عیقلدا بیانگه‌ینی.

پیاوه‌ی هه‌زاریش واهه‌ر خه‌ریکه‌ ملجه‌ملج نان و ماستی خۆی ئه‌خواردو بزه‌بزه‌ سه‌یریان ئه‌کا نازانی دنیا چ باسه‌.

وتی: وتمان کوره‌ هه‌ی زۆلینه‌ ئه‌مه‌ ئیوه‌چی ئه‌که‌ن؟ ئه‌وانمان دایه‌ به‌ر قۆناخه‌ تهنه‌نگ ده‌رمانکردن و پیاوه‌که‌مان خسته‌ پاشکۆی خۆمان هه‌ینامانه‌وه به‌خه‌تومان کرد تا عیقل گه‌رپایه‌وه بۆ شاره‌زور. هه‌تیوه‌کان باوکه‌که‌یانمان بێ دانه‌وه هه‌تا چهند سالی دوا‌ی ئه‌وه هه‌ر ماو پاشان عه‌مری خوی کرد.

- ئه‌وره‌حمانی خامه‌ له‌ سوله‌یمانی جاریک بۆ نوێژی نیوه‌رۆ ئه‌چینه‌ مزگه‌وتی خومخانه‌ بۆ نوێژکردن. ئه‌چینه‌ سه‌ر ئاوده‌سته‌که‌و دینه‌ده‌ره‌وه‌وه ده‌عباکه‌ی ئه‌گرئ به‌ده‌سته‌یه‌وه له‌به‌ر ئاوده‌سته‌که‌دا ئه‌گه‌رئ و ئه‌کوکی و هه‌ر جاره‌ ئه‌یسوی به‌دیواره‌که‌دا. ئه‌مه‌ به‌ راویژی ئه‌و نوێژکه‌رانه‌که‌ پیر ئه‌بن ئه‌لین «استبرا».

وه‌ستا گوروونیش هه‌ر بۆ نوێژ ئه‌چینه‌ئهوئ. که‌ئه‌بینی ئه‌وره‌حمان وا ئه‌کا پیتی ئه‌لی:

کا‌ئه‌ئوره‌حمان دیواره‌که‌ت کون کرد، ده‌ واز بینه‌. ئه‌ویش ئه‌لی:

وه‌ستا گوروون به‌و سه‌ختی و ره‌پیه‌ نه‌ماوه‌ که‌ تو چاوت بێ که‌وتبوو.

- حاجی حسینی کانی که‌وه‌یی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی ماله‌که‌ی نزیکه‌ی مزگه‌وته‌که‌ی حاجی مه‌لا ره‌سوول بوو. قایی حه‌وشه‌و بانئ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی سوله‌یمانی هه‌موو شه‌ق و شه‌ر بوو. حاجی حسین هه‌یشتا حه‌جی نه‌کردبوو. حاجی مه‌لا ره‌سوولیش ما‌بوو. شه‌ویک دز دیت ده‌رگا شه‌ق و شه‌ره‌که‌ی مالی حاجی حسین ئه‌دزی. ده‌رگا به‌که‌لکی هه‌یچ نه‌ده‌هات، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ دنیا زستان و سارد بوو بۆ سووتان باش بوو. ئه‌ویش شه‌وی دوا‌یی ئه‌چین

دەرگای مزگەوتەکەى حاجى مەلا رەسوول ئەگرى بەکۆلەووە ئه‌یهێنى لەشوین دەرگای
 حەوشەکەى خۆيانى دائەنى. مالهە راست بەرانبەرى مزگەوتەکە بوو. بەيانى حاجى مەلا
 رەسوول ئەچى بۆ مزگەوت سەیر ئەکا دەرگای مزگەوت نەماوە وابه مالهەکەى حاجى
 حسینەو. ئەچیتە لای حاجى حسین ئەلى: بۆچ ئیشى وات کردووە دەرگای مالى خوا
 چۆن ئەبەى؟. ئەویش ئەلى:

حاجى مەلا رەسوول دز قاپى حەوشەکەى منى دزیو، خوا دزەکە ئەناسى بیدا بە
 دەستەووە قاپى مالى خۆى بەریتەو.

ئەحەى کەنوو نەخۆش ئەکەوئ. ئەو سەردەمەحەکیمیەک لەسولەيمانى ئەبى ئەچیتەلای
 حەکیمەکە دەرمائیکى بداتى و چاریکى بکا. حەکیمەکە لە پاش تەماشاکردنى ئەلى:
 خالەحەمدە تۆ لە دل خالیەتیەو وات لى هاتووە، ئەگەر دلت تۆزى هیزیکى تیکەویتەو
 چاک ئەبیتەو. دەرمانەکەشى ئەو یە بىنى تا سى رۆژ هەر رۆزى دوو جار بەيانى و ئیوارە
 دوو فرووجى سوورەو کراو، دوو شلکینە بە رۆن، چوار هیلکە بە میخلەمە بخۆى و کاسە یە
 فەرنى بکەى بەسەریا. پاشان هیلنج بەدەى برشیتەو تا سى رۆژ ئەمە بکەى ئیتر چاک
 ئەبیتەو. ئەحەى کەنوو تۆزیک رانەمینى و ئەلى:

حەکیم باشى! ئەو تۆ بەریشى خۆت پى ئەکەنى یا بەریشى من؟ ئەوانەى تۆ ئەفەر موویت
 ئەگەر یەکیکى تر بىخواو برشیتەو من سینەباز ئەیفۆز مەو.

- مەلا حەسەنى قازى خۆى گێرا یەو و تى:

ئەوا قازین لە چوارتا؛ ژنیک دەستى پیاویکى گرتبوو هاتتەلام. ژنە و تى: قوربان جەنابى
 قازى! ئەم پیاو مێردمە ئەمەوئ تەلاقم بەدا و لە کۆلم بیتەو. وتم: دایکم تەلاق شتیکی باش
 نییە. بۆچ تەلاقى لى وەرئەگرى. پاش ئەو ئەگەر تۆ داواى تەلاق بکەى هەموو حەق و
 حوقوقیکت ئەروا. ژنە و تى قەبوولمە. وتم: ئاخەر لە بەرچى وا وەرەز بوویت، نەفەقەت
 ناداتى چىیە؟ و تى: قوربان نەفەقەم ئەداتى، بەلام... وتم دەدایکم قسەبکە. ژنە و تى: قوربان
 شەرع شەرمى بۆ نییە، شەوئ دەدوانزە جار هەلئەستیتە سەرم. من تاقەتى ئەو م نییە.

وتى: ئەمەم بەلاو سەیر بوو. پیاو هەش هێچ دەنگ ناکا. و تى: ریکم خستى لەسەر ئەو
 کە شەوئ پینچ جار ئیشى شەرى بکەن و لەوە زیاتر نەبى. ژنە رازى بوو. پیاو هەلیدایە
 و تى: قوربان پرسى لى بکە ئەگەر پینووستم بە بەرکۆل و قەرەز هەبوو ئەمداتى؟ ژنە بەمەش

رازی بوو. له پاش سې روژ ژنه هاتهوه وتی: قوربان نه جاتم بده له دهستی. وتم: چی بووه؟
وتی: به سې شهو به کول و قهرزی شهنش شهوی لئ سهندگم. نایتوانم ئەم قهرزه‌ی له کوی
پن ئەدریتهوه.

فدره‌نگی تهمهل :

حه‌کیم: چه‌په‌ری مردن.
جه‌هلی موره‌که‌ب: دوو سو‌فی له‌یه‌ک شوینا.
ده‌وری به‌ره‌حه‌مت: له‌فزی سې ته‌لاقه
به‌دبه‌خت: ئەو که‌سه‌یه که به ده‌ست که‌چوه‌ گیري خواردین.
ماج: ده‌لالی ئەو شته‌که.
خیرخوا: ئەو که‌سه‌یه که پیره‌ژنیک به‌وانیکیک بلاوینیتهوه.
ره‌سوول: خیری خوی دوژمان.
خواهن پایه: دوژمنی هه‌موو که‌س.
سەردار له‌شکر: په‌تی گه‌سک.
فه‌قی: هەر برسی.
چه‌په‌ر: خزمه‌تکاری خۆپایی.
پیاوی نازا: به‌پیرمردنه‌وه چوو.
داستان نووس: پشیلە‌ی ملاز له‌کونی مشک گرتوو.
نه‌خۆش: سه‌رمایه‌ی دوکتور.
به‌لاجه‌وی: لۆتی نوێزکه‌ر.
واعز: نه‌وه‌ی بیلیت و نه‌یکات.
خۆشبه‌خت: که‌سێکه که هه‌رگیز رووی حاکم و حه‌کیم نه‌بینیت.
ژیری: هه‌گبه‌ی هه‌موو جوړه‌باس و خواستیک.
خواهن ئەقل: ئەو که‌سه‌یه که ئەقلی گوزه‌ران و ژیا‌نی نیه.
خولام: ژنی نه‌زۆک.
دیوانه: ریگر.
مه‌لازاده: کتیب فرۆشی به‌هه‌رزان و تالان.
ئه‌ولاد: خۆشی دل و نازاری گیان.

- بە مەزە: وشکە مەعرە فەت.
- بە خەم: ئەو کە سەبە کە هەر بە کۆلانا نا بە هیچ و پووج ئە سوور پتەو.
- کەرۆشک: لەشکری شکاو.
- سەرگەردان: لووسکە ی بە مشتەری.
- بەرتیل: گێری ئۆتۆمۆبیل.
- هاوشاری: کە سیکە کە هەر لە باوبا پیریەو عەیبی یە کینکی تر هەر لە باوبا پیریەو ئە زانی.
- مور تەد: برا لە مالی خوشکدا.
- دل تەنگ: باوک لە مالی کچدا.
- ناچار: قەرزار.
- ئە کابر: بە ننگ کیشی پە نامە کی.
- هیچ: ولامی ئیشی خراب.
- زستان: ئاوی کە پوو.
- هاوین: کیری درێژ.
- فاتحە: سەر مایە دەروژە کەر.
- بسمیلا: ئە گەر تیری، مەخۆ.
- باو حیر: ئەو کە سە ی لە نیشتمان هەلدیت.
- ماج: دیسان بەر کۆلی وانیکە کە.
- تەو بە: پشتیوانی گو مراهان.
- حافزی قورئان: گویندە ی خوا.
- شکات: بیزاری لەدۆستە کۆنەکان.
- فەلاکەت: ئەنجامی زانیاری.
- پیس: شتیکی لە هەنگوین شیرینتر بی.
- پارە دار: بە نیشتا.
- متوکل: چاوە دەرگا.
- داخدار: باوکی بە ناوی کورەو ئە ناو دەرگا.
- مردوو شور: ئەو کە سەبە کە کیریکی ئەشوا هەلناست.
- هەر بەرۆژوو: وانیکی پیرە ژن.
- خوانی پەغما: ئەو کورەبە کە ئەکەوینتە بەر پەلی ئاغە گەلی هەتیوباز.

- خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح هه‌بوو له‌سوله‌یمانی خه‌لیفه‌ی مالی شیخ بوو. روژی‌یک خوی کۆ ئەکاته‌وه‌و ئەچین بۆ زیاره‌تی مالی شیخ. شه‌وی ئەچیته‌دی‌ی ته‌رپه‌مارو ئەچیته‌مزگه‌وت. به‌رێکه‌وت به‌چکه‌ده‌رویشینکی جوانکه‌له‌ش له‌وی ئەبن. خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح مرخی لئ خۆش ئەکا.

فه‌قێکان هه‌ست به‌مه‌ئه‌که‌ن. له‌نیوه‌شه‌وا ئەچن به‌هێواشی به‌چکه‌ده‌رویش له‌شوینته‌که‌ی خوی هه‌له‌گرن ئەبگۆزنه‌وه‌بۆ لایه‌کی تر. مچه‌وریک‌ی گزن له‌وی ئەبن که‌رقیان لئ ئەبن ئەو ئەخه‌نه‌ شوینته‌که‌ی. خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح‌یش ئاگای له‌مه‌نییه. له‌پاش نیوه‌شه‌و ئەچیته‌لای کابرا و لئی توند ئەکا. کابرا هاوار ئەکا یاغه‌وسی گه‌یلانی! خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح پانه‌چهنئ و ئەلئ: من یاغه‌وسی گه‌یلانی، له‌قوزی دایکی ئەو که‌سه‌ به‌م تۆی خستۆته‌ شوینی ئەو.

- شیروان‌عه‌لی ئەمین‌گه‌یرایه‌وه‌ وتی:

له‌مه‌سه‌رده‌مانه‌ی دوایه‌دا ته‌نه‌که‌چه‌ک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی وه‌ستا فه‌تحو‌للای ناو بوو. روژی‌یک کابرایه‌کی عه‌ره‌ب ئەچیته‌لای داوای له‌وحی لئ ئەکا. ئەویش هه‌یچی لئ تئ ناگا. له‌عه‌ره‌بیشدا ته‌نها وشه‌ی «یابه» ئەزانئ و یچی تر. کابرای عه‌ره‌بیش له‌ وشه‌ی «کاکه» وه‌به‌ولاوه‌ هه‌یچی تر نازانئ. که‌چی هه‌یچیان له‌هه‌یچیان تیناگه‌ن. له‌ئه‌نجاما وه‌ستا فه‌تحو‌للا ده‌ستی به‌رز ئەکاته‌وه‌ ده‌ست ئەکا به‌پلنۆک لیدان و به‌ده‌میش ئەلئ: «یابه‌هه‌ی لنگ لنگ و دنگ دنگ هه‌یه‌دنگ دنگ».

کابرای عه‌ره‌بیش نه‌له‌لنگ‌لنگ و دنگ‌دنگ تئ ئەگا نه‌له‌پلنۆک لیدانه‌که‌ی یینی ئەلئ: «شتگول». ئەویش وه‌کوو به‌روی له‌ده‌ما هه‌لتوقیبی به‌کوردی پیا دیت ئەلئ: له‌وحه‌کان دوو جوژن جوژیکیان ته‌نکن که‌پلنۆکی لئ ئەده‌ی ده‌نگه‌که‌ی ده‌نگ ئەداته‌وه‌و زینگه‌ی لێوه‌دی ئەلئ: لنگ لنگ لنگ؛ جوژه‌که‌ی تریشی ئەستوره‌که‌پلنۆکی لئ ئەده‌ی ده‌نگه‌که‌ی ئەلئ: دنگ‌دنگ‌دنگ؛ جا جه‌نابت کامیانت ئەوی؟

کابرای عه‌ره‌ب له‌مه‌فرمایه‌شانه‌سه‌ری سر ئەمینئ و ده‌می ئەبن به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌و لئ ئەدا ئەروا؛ چونکه‌له‌هه‌وه‌له‌وه‌له‌لنگ و دنگ تئ ئەه‌گه‌یشته‌. ئیسته‌ئه‌م پرسی و گوریسه‌شی هاته‌سه‌ر هه‌ر به‌ته‌واوی سه‌ری لئ تیکچوو.

- محەمەد ئەردەلان حاکم بوو لە هەلەبجە. لەو سەردەمە ژنی هینابوو لەپشوویدا بوو. میرزا غەفوور هەبوو هەر لەو سەردەمەدا و هەر لە هەلەبجەدا، پیاویکی کوردی جافی لا بوو ناوی «براحەمە» ئەبێ، ئەبێزێ بۆ بازار نازانم چی بۆ بکڕێ. کەچی لەبەر ئەوە کە زۆر کەس لە ئەهلی بازار لەو وەختەدا لە بانگیشتنی ئاھەنگە کەمی محەمەد ئەردەلان ئەبێن دوکان کەمتر هەبوو. براحەمە شتە کەمی بۆ ناکرێ بەدەستی خالی ئەگەر پتەووە ئەلێ:

بازار چۆل بوو حوکومەت ژن دینێ.

- پیاویکی خوا بیامەرز هەبوو لەسەردەمی حوکومەتی عوسمانیدا کار بەدەستیکی تۆزێ گەورە بوو. حوکومەتی عێراق دامەزرا پلە یەک لە ئێشە کەمی هاتە خوارەووە. هەر چەند سالی پلە یەکێ تر ئەهاتە خوارەووە، هەتا هاتە سەر میرزا «کاتب». بە ئیستلاخی ئەم دەورە یە. چوووە لای شیخ سەلامی شاعیر پنی وت تو کەین و بەینت لە گەل ئەمێن زەکی بە گدا هە یەو ئەویش ئیستە وەزیرەو لە سەر ئیشە، بەلکوو بەمبە ی بۆ لای پتی بلتیت پلە یەک سەرم خەن و لەسەر ئەم کاتبیە لام دەن.

شیخ سەلامیش ئەلێ باشەو لە گەل خۆی هەلێئە گری ئەبیات بۆی لای ئەمێن زەکی بەگ. ئەچن و دائەنیشن و پاشان بە ئەمێن زەکی بەگ ئەلێ: قوربان! ئەمە فلانە کەسەو دراوستی خۆمانە. هەر لە کۆنەووە کار بەدەست بوووە. هەر رۆژەنا رۆژیک پلە یەک هیناویانەتە دواووە. ئیستە هاتۆتە لای من کە بیهینم بۆ خزمەتت بۆ ئەوە بە هەر جۆر بوووە بەلکوو ئیشیکی وا بکەن پلە یەکێ تر بیهیننە خوارەووەو بیکەن بەفەرێش.

کاکێ خوا بیامەرز کە گوێی لەمە بوو هەر لەویدا بەر بوووە جینیودان و قسە و تن بە شیخ سەلام: هەدی ناچسن! من تۆم بۆ ئەوە هیناوە کە بەمکەمی بە فەرێش یا سەرم خەمی؟ شیخ سەلامیش تیی بەر بوو وتی: هەدی ناچسنی مال و یران! تۆ ئەوە پتە هەر وەکوو میزی حوشر هەر بەرەو دوا ئەگەر پتەووە، تازە ئەتەوئ سەر کەو پتەووە؟ هیچ شتیکی تر نەماوە بتکەن بەووە تەنھا فەرێشی نەبێ. من وتم بتکەن بەفەرێش و ئیتر دوا ی ئەوە هیچی تر نامینیتەووە کە بتکەن بەووە بۆ خۆت رزگارت ئەبێ.

ئەمێن زەکی بەگیش بەم کارەساتە پتکەنین ئەیگری و لام وایە ئیشیکی بۆ خوا بیامەرز

- له‌گوندی «وه‌رتی» له‌و خو‌شناوه‌تیبه‌خه‌لکه‌که‌کو بوونه‌وه وتیان بچین بو لای میر بو دیدنه‌ی و ئه‌بێ دیاریشی بو به‌رین. هاتنه‌سه‌ر ئه‌وه‌که «نیری» یه‌کی بو به‌رن. به‌لام «حه‌چه» به‌بێ ده‌ستنوێژ بچینه‌خزمه‌تی میر نابێ. هینایان خسته‌تانه‌حه‌وزیکه‌وه‌و له‌ئاوه‌که‌یان هه‌له‌کیشا. هه‌رکه‌ده‌ریان ئه‌هینایه‌وه «نیری» خۆی رانه‌وه‌شان بو ئه‌وه‌ی ئاوه‌که‌له‌خۆی بنه‌کینه‌ی تریکی ئه‌که‌ند. ئه‌یانوت: په‌ککو ده‌ستنوێژه‌که‌ی شکا. به‌هه‌ر جو‌ر بوو ده‌ستنوێژیان پێ گرت و ترکه‌ندن دوایی هات. بردیان بو میر و میریش سه‌رو جووت که‌وشی سووری به‌خه‌لات دانێ و گه‌رانه‌وه.

له‌گه‌رانه‌وه‌دا هه‌موو له‌سه‌ر تاشه‌به‌ردیک دانیشه‌ن و قاچیان شو‌ر کرده‌وه سه‌یری که‌وشه‌کانیان ئه‌کرد. پاشان سه‌ریان لێ تیکچوو نه‌یانزانی کامه‌قاچی کامیانه‌تا هه‌لیکیشه‌وه هه‌روا ره‌پ له‌وئ مانه‌وه‌و رۆژ دره‌نگ بوو. له‌ئاوایی چاوه‌ریان ئه‌کردن. له‌ئه‌نجاما هاتن به‌ده‌نگیانه‌وه سه‌ریان کرد هه‌موو له‌وئ وشک دانیشه‌توون و قاچیان راکیشه‌واوه. ئه‌وانیش سه‌ریان لێ تیکچوو نه‌یانزانی چۆنیان هه‌لسینه‌ن.

ئه‌مجا «مامۆتک» هات داریکی هه‌لگرت یه‌که‌یه‌که‌ئه‌یدا به‌قاچیان، دیاره‌ئیشه‌ی پێ ئه‌گا قاچی ئه‌جوولانه‌وه. مامۆتک ئه‌یگرت و به‌خاوه‌ن قاچی ئه‌وت: ئه‌وه‌قاچی تو. ئه‌ویش هه‌لێ ئه‌کیشه‌یه‌وه ئه‌رۆیشه‌ت. که‌هه‌موو رۆیشه‌ن وتیان: «ئه‌گه‌ر مامۆتک نه‌بوایه‌ ئیمه‌ لیره‌دا هه‌موو ورچ و ده‌عبا ئه‌یخواردین».

- هه‌ر له‌گوندی «وه‌رتی» دوو که‌س هه‌له‌سه‌ستن ئه‌چن بو راوه‌میشه‌ن. «مه‌گه‌ز» گه‌لێک ئه‌سوورینه‌وه هه‌یچیان ده‌ست ناکه‌وئ. له‌ئاخرا له‌سه‌ر کانیه‌ک دانه‌نیشه‌ن، کو‌توپر میشیک ئه‌نیشه‌ن به‌ناو چه‌وانی یه‌کیکیانه‌وه. ئه‌وه‌ی که‌میشه‌که‌ی به‌ناوچاوه‌وه نیشه‌تۆته‌وه به‌بێ ئه‌وه قسه‌بکا «فیتۆبه‌ک» بو کابرای هاو‌پتی دانه‌هیلێ و به‌به‌نجه‌ئیشه‌ره‌ ئه‌کا بو ناوچه‌وانی خۆی و ئه‌لێ: ئه‌وه‌میشه‌که‌ بیکۆژه.

کابرای هاو‌پتی فیشه‌ک ئه‌خاته‌به‌ر تهن‌گ و ته‌قه‌گولله‌یه‌ک ئه‌نێ به‌ناو چه‌وانی کابراوه‌و ئه‌یکۆژی. دیاره‌له‌وه‌خته‌دا کابرا ده‌م و لێوی لێک ئه‌بینه‌وه‌و ددانی ده‌رئه‌که‌وئ. ئه‌مجا ئه‌وینتر پیتی ئه‌لێ: ما گه‌ره‌که‌ی ئه‌که‌ی؟ ما لێم نه‌دایه‌؟ یانی بوچ پێ ئه‌که‌نی؟ بوچی لێم نه‌داوه‌؟

- له‌ «وه‌رتی» ئه‌لین: هه‌موو شت ئه‌چینه‌ی چما خۆی ناچینه‌ی؟ چه‌ند که‌سیک ئه‌چن خۆی ئه‌به‌ن ئه‌په‌رژینه‌ن بو ئه‌وه‌به‌روئ. پاش ماوه‌یه‌ک ئه‌چنه‌وه‌بزانن شین نه‌بووه. دیاره‌

هیچی دیار نییه. یه کیکیان بهردیک له ناو وهرده که ههله گری بۆ ئهوه بزانی خویکه چه که ره ی کردوه یان نه؟ به ریکه وت دوویشکیک له ژیر بهرده که دا ئه بن، به چه که ره ی نهزانی. ههله گری و ئه یبا بۆ ده می بۆ ئه وه بیجژی. دوویشک ئه دا به سه ری زمانیه وه ئه لی: په ککو ماشه لالا چند سویر و تیزه! چ بران ناخوری.

له باره ی حاجی مه لاره حمانی شه ره فکه ندیه وه

هه زاری شاعیر گیرایه وه وتی:

چاریک سو فیک له حاجی مه لاره حمان ئه پرسن قوربان ریش هیشتنه وه له شه رعا خیری زۆرتره؟ ئه ویش ئه لی: جا سو فی چی له وه خیری زۆرتره؟ به خوا له و روژه وه من ریشم بهر داوه ته وه قوونم هه ساوه ته وه. جاران ئه گه ر جنتیویان بێ بدامایه ئه یان وت: های له قوونی بهم، ئیسته هه ر ده لێن های له بن ریشی بهم.

- مه لا که ره می گول - که سوو خۆریکی به ناو بانگ بوو - مردبوو. له خانه قای شیخی بورهان ناشتوبویان. کهس و کاره که ی به چاوی پر له فرمیسکه وه له حوجره ی شیخ محهمه د دانیشتبوون. حاجی مه لاره حمانیش له وئ بوو. شیخ محهمه د داینا وتی: قوربان باو کم وه سیه تی کردوه ئه م که وله بۆ جه نابت بی. منیش وا ئیستا هیناومه ته خزمه تت. شیخیش له بهر ئه وه که مه لا که ریمی ئه ناسی و ئه یزانی ئه م که وله له پاره ی سوو پیکه وه نراوه به حه رامی نه زانی، نه یویست. وتی: رۆله من پیر بووم و تا قه تی که ول له بهر کردنم نه ماوه. له بهر ئه وه نامه وئ.

کورو کهس و کاری مه لا که ریم وتیان قوربان یا ئه بی لیمان وه ربگری یا ئه بی بمانکوژی؛ نابن وه سیه تی ره حمه تی بشکن. شیخیش وتی: باشه وه ری ئه گرم. ها حاجی مه لاره حمان با بۆ تو بی. ئه ویش وتی: بینه قوربان باشه با بۆ من بی، میراتی کهر بۆ که متیاره. ئیتر کهس نه ما له بهر پیکه نین ته نانه ت کهس و کاری مردوه کهش.

- شای ئیران عه سایه کی به خه لات دا بوو به حاجی بابه شیخی جه میان که سه ره که ی جهواهرات بوو. شه ویک دز ئه چیه ته مالی حاجی بابه شیخ گه لی شت ئه دزن. له گه ل شته کانا سه ره عه سا کهش ئه دزن. ئه و شه وهش حاجی مه لاره حمان له جه میان ئه بی. به یانی ئه گه رپه وه بۆ «قه ره گوێز» لێ ئه برسن ئه ری حاجی ما موستا مالی بابه شیخیان زۆر دزی بوو؟ ئه ویش ئه لی: «ئه ری وه لالا بابه لی سه ره عه سا کهشیان لێ بردبوو».

- روژیک نه‌حمده ناغای قاقلاوا (کسه‌گه نیریشیان بین نه‌وت) له زهمبیل نه‌بین. حاجی مه‌لاره‌حمانی شهره‌فکه‌ندی لیتی نه‌پرسی: نه‌ری ناغا بیستومه نه‌ته‌وی قاقلاوا بفرۆشی و بچیتنه‌ناو گهورکان؟ خو قاقلاوا زور خوشه بو نه‌وه‌نه‌که‌ی؟ نه‌ویش نه‌لی: به‌خوا قوربان فیری ناو چۆم و ناو نه‌بووم و لیتی ناژیم.

حاجی مه‌لاش وتی: جاریک کابرایه‌ک به‌ناو بازاری عه‌تاره‌کانا نه‌روا، له‌پر نه‌که‌وی و له هۆش خو‌ی نه‌چی. حه‌کیمیکی بو دینن. حه‌کیم هه‌ر چه‌نده‌خه‌ریکی نه‌بین کابرا چاک ناییته‌وه. پاشان نه‌پرسی: نه‌م کابرایه ئیشی چی بووه؟ نه‌لین: له‌ده‌باغخانه‌ئیش نه‌کا. نه‌ویش هه‌ر گورج ده‌رپیکه‌ی دانه‌که‌نی ته‌بین گوو له‌به‌ر لووتی کابرا دانه‌کا. کابرا هه‌ر بو‌گه‌نه‌که نه‌چی به‌ لووتیا پزمه‌یه‌ک نه‌دا و راست نه‌بیته‌وه. به‌لی پیاو که فیری شتیک بوو زور سه‌غله‌ته ده‌ستی لی هه‌لگرئ.

- حاجی سه‌عیدی مه‌لاحه‌سه‌نی عه‌لاف بو‌ی گنیرامه‌وه وتی:
له‌گه‌ل مه‌لاحه‌مه‌ینه‌شیتته له‌سوله‌یمانی برپارمان دا که حه‌مووشاغا بچیت دایکی خو‌ی لیتی ماره‌کا. حه‌مووشاغا ئیمه‌ی هه‌لگرت و چوینه‌لای مه‌لا حه‌مه‌مین پنی وت:
مه‌لاحه‌مه‌مین من دایکم هه‌ر چه‌نده پیره به‌لام جوانه. ژنیک دینی نه‌مه‌وی لیتی ماره‌که‌م؛ چونکه‌لام وایه شتی شهرعی نه‌وی. ژنیکیش که نه‌وه‌ی ویست به‌شهرع دروست نییه له‌مالا بمینیته‌وه. تویش خو‌ت نه‌زانی نه‌مه بو‌ نان نییه چونکه من ده‌وله‌مه‌ندم و نانم زوره. بو‌ نان به‌ده‌ست دایکه‌مه‌وه دانه‌ماوم، به‌لکوو -شهرع شهرمی بو‌ نییه- بو‌ گانه.
مه‌لاحه‌مه‌مینیش وتی: باشه، مادام شته‌که به‌ نه‌مری شهرعه‌ منیش سه‌رم له‌به‌ر ده‌میایه.
حه‌مووشاغا وتی: ناخر وانایی نه‌بین قه‌ول و قه‌راریک هه‌بین له‌به‌ینا. مه‌لا حه‌مه‌مین وتی:
قه‌ول و قه‌راری چی؟ حه‌مووشاغا وتی: حه‌فته‌ی چه‌ند جار نه‌و ئیشه‌ شهرعییه نه‌بیت؟ مه‌لا حه‌مه‌مین وتی: حه‌فته‌یه‌ک جاریک. حه‌مووشاغا وتی: که‌مه. مه‌لا حه‌مه‌مین وتی: بابه حه‌فته‌یه دوو جار.

مه‌سه‌له له‌سه‌ر نه‌مه برپایه‌وه و پینج دینار به‌بعمان له‌ مه‌لاحه‌مه‌مین وه‌رگرت. له‌وه زیاتری بین نه‌بوو. حه‌مووشاغا وتی: نه‌مه نابیی، من که‌فیل نه‌وی. نه‌گه‌ر حه‌فته‌یه دوو جار نه‌بوو من چی جوابی دایکم به‌ده‌مه‌وه؟ قه‌رارمان دا بچینه‌لای حاجی برپا‌ماغای خه‌فاف نه‌و بیی به‌که‌فیل. مه‌لاحه‌مه‌مینیش رازی بوو وتی: باشه.

چووین بۆلای حاجی برایماغا و کاره ساته که مان بۆ گئیرایه وه، وتمان ئەوا هاتوین
جه نابت بی به که فیلی مەلاحمه مین. حاجی برایماغا وتی زۆر باشه، به لام با مەلاحمه مین
ئەوه بزانی که مەعنای کهفالت ئەوه یه ئەگەر ئەو ئەو ئیشه یی نه کرا ئەبێ من بیکهم.
لیره دا مەلاحمه مین تووره بوو دهستی کرد به جنتیودان به هه موومان وتی: ئیوه ئەتانه وی
به هه مووتانه وه شه ره فی من بشکینن و عەرزه و ناموسم له ناو بهرن. من ئەمه ناکهم هەر خۆم
ئەبم به که فیلی خۆم. هه مووشاغا وتی: ده سا وه لالا مەلاحمه مین من به بی که فیلی شتی
واناکهم و ناتکه م به زاوای باوکم؛ برۆ خوات له گهل.

- هه مووشاغا ئەکه ویته بیریکه وه. حاجی هه سه نی خه فاف ده ری دیتی. پاش ئەوه ئیتر
هه موو جار ئەیکوتایه وه به چاویا. ئاخری رۆژیک پتی ئەلی: حاجی هه سه ن که م بیکوته وه
به چاوما، وه ره تۆ بچۆ خۆت بخه ره بیریکه وه، نان و که بابیک ئەکرم بۆ قادر اغای
عه بدولفه تاح بیت ده رتینتی. ئەو وه خته هیچمان له هیج. ته نها ئەوه نه بی تو نان و که بابیک
قه رزار ئەمینیته وه.

- عه به ی هه مه خه یات له گهل هه مووشاغا وه ختی خۆی لای حاجی عه بدولوه فا بوون.
پاشان عه به خه یات بوو به حاجی و ده وله مه ند بوو. رۆژیک ئەچنه لای هه مه سه عید خه فاف،
هه مووشاغا به هه مه سه عیاغا ئەلی: ئاغا بۆی بنووسه یه کتی له هه جه کانیم بۆ حه واله بکا
به لام هه جی دووه م و سینه م نه بی، چونکه پاره ی ئەوانه ی به مووشین په یدا کردوه.

- له قسه ی هاوچه رخان:

- به گه میران هه بوو رۆژیک له هه ولیر له گهل «معلم» یکدا ئەبی به شه ریان و شه ره که زل
ئەبی. پاشان به موعه لمه که ئەلی: سه گباب! تۆ کوو له گهل من شه ر ئەکه ی؟ من زنه که م
موعه لمه هه موو شه وی جاریک سواری ئەبم.

- محه مد شه ریف بۆ گئیرامه وه وتی:

له و ولاته دوو برا هه بوون، پیرداود و پیرمه م. پیرداودیان وا دیار بوو هه ر سه ره تاوه
ده عباکه ی ئیشه نه ئه کرد. به کوردی هه لئه نه ستا. له م رووه وه دائمه ن ماته مبار و به
په ژاره بوو، ناهه قیشه نه بوو چونکه بیبه ش بوو له به شینکی زۆر گه وه ری زیان.

شه‌ویک دنیا زۆر سارد بوو به‌لکوو به‌فر و کرپوه بوو. هه‌ردووکیان پیکه‌وه له‌باخه‌لی یه‌کا نووستیوون. له‌نیوه‌شه‌ودا پیرداود ده‌ستی به‌ده‌عبا که‌وت سه‌یری کرد - بلامانی - راست بووه‌ته‌وه، گرتی و به‌ده‌سته‌که‌ی تری ده‌ستیکی ژهند به‌پیر مه‌می براهیوه وتی: برام خوا کردوویتتی وا ده‌عباکم راست بووه‌ته‌وه به‌لکوو به‌هه‌ر جۆر بووه به‌په‌له‌یه‌کیم بۆ په‌یدا بکه‌ی بجمه‌لای تا هه‌لم له‌ده‌ست دهرنه‌چوو به‌لکوو ئه‌م تلیسمه‌ بشکی و رزگارم بیت له‌و دهرده‌ نه‌فسیه‌وه بۆ خۆم له‌پاشا ژنیک بیتنم و ببه‌به‌خواه‌نی مال و مندالیک. پیرمه‌م وتی:

برام ئه‌مه‌ قسه‌یه‌ تو ئه‌یکه‌ی؟ جارێ ئیسته‌ ئه‌م توفه‌یه‌ ماله‌و مال هه‌ر ناکرێ. ئه‌وا کراش به‌ده‌م و ده‌سته‌ تا تو کیرت نه‌نیشته‌ته‌وه‌ من ئه‌م یه‌که‌م له‌کوێ بۆ په‌یدا ئه‌کرێ؟ سته‌یه‌م ئه‌و شته‌ که‌ تو گرتوته‌و به‌هی خۆتی ئه‌زانی ئه‌وه‌ هی براهی خۆته‌ گرتوته‌.

- رویه‌ له‌ عیراق باوی هه‌بوو، دینار هات به‌سه‌ریا. کابراهیکی برین پینج هه‌بوو له‌ هه‌ولێر، پیاویکی به‌دیمن و که‌له‌گه‌ت بوو. هه‌موو سه‌رشان و به‌رۆکی خۆیشی پر کردبوو له‌نیشان و جوققه‌. له‌هه‌ر شوپنیک دانه‌نیشته‌ ئه‌و شوپنه‌ چاخانه‌ وه‌یا چیشته‌خانه‌ بوایه‌ پاره‌ی دانیشته‌کان هه‌موو ئه‌و ئه‌یدا. له‌م رووه‌وه‌ حه‌ماغایه‌ک بوو بۆی خۆی.

جا لییان ئه‌پرسی کاکێ خۆم، تو ئه‌م پیاوه‌تی و به‌خشنده‌یه‌ ئه‌که‌ی مانگانه‌که‌ت چه‌نده‌وا به‌م جۆره‌ ئه‌که‌ی؟ ئه‌ویش خۆی نه‌ئه‌شکان ئه‌یوت: من و ره‌ئیه‌ی سه‌حه‌ په‌نجا و پینج دینار مانگانه‌که‌مانه‌. به‌مه‌رجن مانگانه‌که‌ی ره‌ئیه‌ی سه‌حه‌ په‌نجا دینار بوو، هی ئه‌و پینج دینار بوو. به‌لام وای به‌لاوه‌ گه‌وره‌یی بوو که‌ خۆی بخاته‌پال ئه‌و.

- مه‌لا جه‌میل گه‌یراهیوه‌ وتی:

ئه‌وا له‌ که‌رکووک دوو ژن نیشته‌ونه‌ته‌ سه‌رو به‌چکی یه‌ک و یه‌کتریان که‌له‌لا کردوو. له‌و وه‌خته‌دا ئه‌وان به‌و جۆره‌ له‌ شه‌ردان ژنیکێ لای ئیه‌مه‌ - رۆژه‌یان - «کۆلێ کنگری پی ئه‌بێ ئه‌چی به‌لایانه‌وه‌ ئه‌لی: خوشکم کنگر ناکرن؟

- مه‌لا توفیقی حاجی براهی ناردی بۆ رشته‌ وتی:

له‌و ده‌ستی بازایانه‌ له‌ گوندێ کابراهیکی سه‌پان ژنیکێ جوان و جحیلی ئه‌بێ له‌گه‌ل دایکیکێ پیرا. ئه‌م ژنه‌ دۆستیکێ ئه‌بێ. به‌دۆسته‌ ئه‌لی: شه‌و که‌ هاتی له‌و دیوی

چەپەرە کەوھ گۆی ھەلخە. ئەگەر ئامۆزگاریم کردی بەو پیتیە برۆ بەرپۆیە؛ ئەینا بگەرپۆیە. شەویک وا پئی کەوت میردە کە ی چوو بۆ سەر خەرمان. کاتی کە دۆستە کە ی دئ و دەنگی پئی دیت بەم جۆرە ئامۆزگاری ئەکات. بێشکە کە رائەژەنی و ئەلئیت:

رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە	باوکت ھەستاوھ چوھ تە چیا یە
پیتخە فی بردوو و ئەم شەوھ نایە	تا بە یان ئەروا ھیچ دەنگی نایە
ئەو سەگە ی مالمان ناوی زەنگینە	خەسووشم تۆزئ گو یچکە ی سەنگینە
وا لە لای چە پیم بۆ خۆ ی خەفتینە	بێشکە ی کۆرپە کەش لای سەر کەفتینە
کە ھاتیە ژوورە و کۆلە کە ی مالە	تۆزئ لەم لاتر تە نوورە و چالە
خۆت لادە لئیان بترە لای راستم	دەست بکەرە مەلم ھیچ مە کە باس م
رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە	دەردت لە گیانم بۆچ خەوت نایە

بەم جۆرە و لە سەر ئەم نیشانانە کاو رای دۆستی ئە چیتە لای راستیە و ھە تە تابە یانی بۆ خۆ یان پێکە و ھە رائە بو یرن.

- بۆ یان گێر امە و ھە کە لە سولە یمانی لە گەرە کی سەر چیمەن مە لا کەرە م و ھە یس ناویک ھاتوو ھە وئ پیتخە ی ھەر کتیب گرتنە و ھە بو لە گەل نووشتە نووسینا. ژنیکی زۆر ناشیرین و ناقولای ھە بو ناوی خاھە نیف بوو. مە لا ئارە زووی لئ ئە نە جولا لە بەر ناشیرینی. رۆزی مە لا ئە چئ بۆ کتیب گرتنە و ھە کاتی نیو ھەر ژدا دیتنە و ھە بۆ مالە و ھە پال بە دەرگا و ھە ئە نی و ئە لئیت ھە نیف خیرا دایکە نە لە مالی پاشچا و ھەش رە قم کردوو ھە تە نە نیش تۆ تە و ھە.

ھە نیف ئە لئ: جاری دەستم لە ھە و یردایە. مە لا ئە لئ: کچی! کە نیش تە و ھە مالی پاشچا و ھە شتیکی ترم لە کوئ دەس ئە کە وئ رە قی کە مە و ھە؟

- دوو دئ ھە یە لە و موکریانە، یە کتیکیان «سە راو» ی ناو ھە، ئە ویکە یان «بناو» ی ناو ھە. ھە مە ی یۆ سو جان ھە بوو پیاویکی ئازا و بە دە سە لات و لە جافە کان بوو. شکاتیان بردە لای حاجی برا یما غای عە نبار بۆ ئە و بۆ یان ساغ کاتە و ھە.

. ئە و یش وتی: بێخە نە ھە و زە کە ی بۆ کانە و ھە، ئە گەر کە و تە سە رئا و ھە کە ئە و ھە ی سە راویە کانە، ئە گەر کە و تە بن ئا و ھە کە ھە بناویە کانە. ھە مە ی یۆ سو جان یش وتی: بە راستی ئاغا ھو کمێکی چاکت کرد. لە ھەر دوو بارا من ئە خنکیم و تۆ یش بە ئاقل دە ر ئە چئ.

- محمدمدملاشهریف بۆی گئیرامه‌وه‌وتی: له‌گوندی «گۆمه‌شین» له‌و خۆشناوه‌تیه‌م‌ام
ئه‌ولا کچیککی هه‌شت سالانی هه‌بوو ناوی خه‌جه‌بوو. کورپکی برزاشی هه‌بوو داوای
خه‌جه‌ی ئه‌کرد که مامی بیداتی. خه‌جه‌ش راوه‌ستا بوو مام ئه‌ولاش ئه‌یوت: کورم زۆر مناله
چۆن ئه‌بی؟ خه‌جه‌ له‌و ناوه‌دا هه‌لیدایه‌وتی: به‌خودای بابه‌ هیچ په‌ک له‌من ناکه‌وی. مام
ئه‌ولای هه‌زار ده‌می بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌وه‌ ناچار دایه‌و راستیش بوو خه‌جه‌ هیچ په‌کی
نه‌که‌وت.

- مه‌لاکه‌ی گوندی «هیرۆ» کتیبیککی ته‌فسیری له‌به‌رده‌ستا بوو موتالای ئه‌کرد. کتیبه‌که
ده‌ستتووس بوو، به‌خه‌تی گه‌وره‌و حاشیه‌ی ورد و سور نووسرا‌بووه‌وه. سۆفی شه‌ریفیک
به‌لایه‌وه‌ دانیشتوو ئه‌ویش سه‌ری شوپۆ کرده‌وه به‌ سه‌ر کتیبه‌که‌دا و په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر
خه‌ته‌ دروشته‌کان وتی: مامۆستا ئه‌مانه‌ ئه‌خوینتیه‌وه؟ مامۆستا وتی: ئا. سۆفی شه‌ریف وتی:
ئای سه‌گ مه‌لا، ئه‌مجا په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر خه‌ته‌ورده‌کان وتی: ئه‌م وردانه‌ش ئه‌خوینتیه‌وه؟
مامۆستا وتی: ئا، سۆفی وتی: ئای به‌راز مه‌لا. وتی: ئه‌ی ئه‌و سوورانه؟ وتی: ئا. وتی: ئای
نیره‌که‌ر مه‌لا. مه‌لاش وتی: به‌سه‌به‌سه‌ سۆفی هه‌مووی ئه‌خوینمه‌وه‌ئیتیر هیچ نه‌ماوه‌.

- ئه‌حه‌ی جاو جاریک زستان ئه‌بی ئه‌چی بۆ حه‌مامی مفتی له‌سوله‌یمانی. که‌ دیته
ده‌روه‌ له‌ ده‌رگای حه‌مام ده‌رئه‌چی «با» لیبی ئه‌دا یه‌کێ له‌ هیلکه‌گه‌نه‌کانی چرچ ئه‌بی و
ئه‌چی به‌ناوا. ئه‌میش ئه‌گه‌رئ به‌شوینیا و ئه‌گه‌رئته‌وه‌ بۆ حه‌مامه‌که‌.
فه‌ره‌جی حه‌مامچی لیبی ئه‌پرسی ئه‌وه‌ بۆ گه‌راپته‌وه؟ ئه‌لئ: ئه‌م حه‌مامه‌دزی تیدایه‌، یه‌کێ
له‌ هیلکه‌گه‌نه‌کانمیان دزیوه‌. له‌م قسانه‌دا ئه‌بن هه‌وای گه‌رم لیبی ئه‌دا هیلکه‌گه‌ن شوپۆ
ئه‌بیته‌وه‌و دیته‌وه‌ شوینی خۆی.

مامه‌حه‌مه‌د هه‌ست به‌قورساییه‌ک ئه‌کا و ده‌ست بۆ ناو لنگی خۆی درێژ ئه‌کا سه‌یر ئه‌کا
هیلکه‌گه‌ن له‌شوینی خۆیه‌تی. ئه‌لئ: فه‌ره‌ج دۆزیمه‌وه‌ شتیک که‌ ده‌ستی دزی لئ نه‌که‌وی
هه‌ر ئه‌دۆزیته‌وه‌.

- حاجی محممه‌دی عه‌نبه‌ر یه‌کیک بوو له‌نوکنه‌بیژه‌کانی سوله‌یمانی و له‌و که‌سانه‌ که
قسه‌ی نه‌سته‌قیان هه‌بوو، پتکه‌نیش نه‌بوو. ئیواره‌یه‌ک کاتی نوێژی شیوان بوو له‌مزگه‌وتی
شیخ جه‌لال له‌سوله‌یمانی. ئه‌و وه‌خته‌ ترومپایه‌ک له‌به‌ر سه‌کۆی مزگه‌وته‌که‌دا بوو ئه‌م ئاوی

بە لۆعەو مەلۆعە یە دانە هاتبوو. شیخ جەلال لەناو محرابی سەر سەکوێکە قامەتی بۆ کرابوو
هی نوێژی شیوان. خەلکەکش هەموو لەپشتیەوه راوەستابوون.

نیەت دابەستراو نەبەسترا کابرایەکی چەتەولی خەلکی ئەو شارەزووڕە هەر لەدووڕەوه
هات تینوی بوو چوو سەر ترومپاکە ئاو بخواتەوه. هەر چەند بەدەوڕیا هەلسوورا نەیزانی
چۆن ئەکەوێتە گەر. حاجی محەمەد لە سەفی پێشەوه لە نیوێ نیەتا بوو هەر خێرا دەرپەری
بازی دایە خوارەوه چوو سەر ترومپاکەو بەکابرای وت: باوکم تینووتە؟ وتی: ئا، برا. وتی:
دەدەم بنی بە لولەکە یەوه. دەمی نا بەلولەوی ترومپاکەوه دەستی دایە دەسکەکە ی و خستیە
جوولە. تا ئەم ئەمە ی کرد خەلکەکە هەموو نوێژیان دابەست.

کە ئەو دەستی نا بەدەسکی ترومپادا ئاو باسقەنە ی بەست، لە لووت و گۆپی کابراوه ئاو
دەرپەری. کابراش دەمی گیر بووه لە لولەوی ترومپاکە، هەر چەندە مل با ئەدا دەمی بەر
نابی. حاجی محەمەدیش هەر خێراخێرا دەسکی ترومپا بانهدا و ئاو هەر زیاد ئەکا و ئەلی:
دەباوکم تیر بخۆرەوه.

خەلکەکە لەناو نوێژە کەدا دەستیان کرد بە هیلکە هیلک و پێکەنین و هەموو نوێژیان پری.
لەو لاشەوه کابرا بەلادا هات. چەند کەستیک چوون دەسکی ترومپاکەیان لەدەستی حاجی
محەمەد سەند ئاو وەستایەوه. بە هەر جۆر بوو دەمی کابرایان لە لولەوی ترومپاکە بەرەلا
کرد، دەستیان بەسکی کابرا دا هینا ئاو کەیان لە سکی دەرکرد و کابرا بە هەر جۆر بوو
هاتەوه هۆش خۆی.

حاجی محەمەد وازی نەهینا چوو بەلایەوه پنی وت: باوکم تیرت خوارەوه؟ کابرا وتی:
هە ی دەوێت باوک! ئەمە کەتن بوو تۆ وەمنت گێرا! وتی: برا چی بووه ئاوم دایت. یەکی
چوو شارەوه لولە کەواوی خوارد ئە ی نابێ ئاو بخواتەوه؟ کابرا وتی: هە ی بچۆ دەوێت
باوکە ی شارییە! ریامە گۆر باوکتانا! شەرت و ی وەشەرتی خوا چوومەوه قسەنەکە ی سە ی
ساق بگرم بالانتەرانتان بۆ بنیری هەزار شەقتان تی هەلدات و گشتان گول بکا. بۆچی وا
ئەزانن ئیمە عەشیرەتین. کابرا رۆیشت و ئەوانیش نوێژیان دابەستەوه.

- مزگەوتی حاجی مەلا رەسوول هەبوو لەسولەیمانی. بەینی نیوەرۆ و عەسر بوو،
کابرایەکی شارەزوووری هاتبوو بۆ شار. لە بازار کەوا یەکی کەریوو چوو سەر تاتەبەرەکانی
مزگەوتی حاجی مەلا رەسوول. کەوا شەرەکە ی خۆی داکەندو ئەو کەوا تازە یە لە بەر ئە کرد.

که‌وا به‌و تازه‌بیه هەر چه‌ندی ئە کرد ناوقه‌ده‌که‌ی نه‌ئه‌هاته‌وه یه‌ک. توند‌توند رایته‌کیشا و هەر ئه‌یوت: «یا غه‌وس! بکه‌م وه‌قنگ دایکته‌وه وه‌سای خه‌یات بۆ که‌وا یه‌ک پیت داگم». ئه‌وه‌نده به‌ توندی لێ ئه‌نه‌وی زۆری لێ کرد، که‌وا شیره‌یه‌کی لێوه‌هات و دریا. له‌و وه‌خته‌دا کابرا ئه‌وه‌نده به‌تین ئه‌ینه‌وی له‌ ئەم لاو ئه‌و لای که‌وا که‌ خۆشی تریکی که‌ند. گویم لێ بوو وتی: ترو شیره‌ی وه‌گۆر باوک خه‌یا ته‌که‌! ئەم شاریه‌ ده‌ویت باوکانه‌ ئیژی چوونه «بیتسه‌لمین» لادینی وه‌کافر ئەزانن. وه‌شیره‌ رازی ناو، تریشان گه‌ره‌که‌.

- سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی شیخ مه‌حمودی حه‌فید له‌ سوله‌یمانی، [شیخ] له‌ حاجی مسته‌فا پاشای یاملکی تووربه‌ ئه‌بێ و ئەمر ئەکا بیگرن. حاجی مسته‌فا پاشا که‌ ئەزانێ ئیش زۆر خه‌ته‌ره‌و ئەگه‌ر له‌و وه‌خته‌دا بیه‌ نه‌لای، شیخ مه‌حمود ئه‌یکوژی، دبه‌سه‌ر ئه‌وه‌ خۆی به‌شارته‌وه‌ه. هه‌یج په‌نایه‌ک نا‌دۆزته‌وه‌ ئه‌وه‌ نه‌بێ که‌ په‌لاماری قورئانیک بدات و به‌جیت بۆ گردی سه‌یوان.

به‌په‌له‌ پرۆزی قورئانیک هه‌له‌گه‌ری و ئەچی بۆ گردی سه‌یوان. له‌و کاته‌دا پیاوه‌کانی شیخ مه‌حمود ئه‌ییین و هه‌را ئەکه‌ن به‌شوینیا. ئه‌ویش گورج له‌سه‌ر قه‌بریک دانه‌نیشی و ده‌ست ئەکا به‌قورئان خویندن. پیاوه‌کان دین ئەیگرن و ئەیه‌ن بۆ لای شیخ مه‌حمود.

شیخ ده‌ست ئەکا به‌قسه‌کردن و پنی ئەلی: تۆ ئیشی نابه‌جی ئەکه‌ی و قومیت له‌دزی من کردووه‌. ئه‌ویش ئەلی: یا شیخ! به‌ قه‌بری دایکم من ئاگام له‌ هه‌یج نییه‌و به‌ته‌واوی ته‌رکی هه‌موو شتیکم کردووه‌. ئه‌وه‌ له‌و پیاوانه‌ بیره‌سه‌ بزانه‌ منیان له‌کوئی هه‌ینا؟ من له‌سه‌ر قه‌بری دایکم بووم قورئانم بۆ ئەخویند، حه‌قی زۆر به‌سه‌رمه‌وه‌یه‌.

شیخ ئەم قسه‌یه‌ی به‌لاوه‌سه‌یر ئەبێ، چونکه‌ ئەزانێ درۆ ئەکا. دایکی چی و قورئانی چی! له‌ گه‌ل ئەمانه‌شا ئەلی: پرۆ با خاتری قه‌بره‌ درۆزنه‌که‌ی دایکت بێ. له‌راستیشدا قه‌بری دایک نه‌بوو، هه‌روا چوو بوو له‌سه‌ر قه‌بریک دانیشتبوو بۆ ئه‌و رۆژه‌ کردبووی به‌دایکی خۆی.

- عه‌زه‌شووکێ هه‌بوو جاریک رپی ئەکه‌ویتته‌ ئه‌و ناو دزه‌یا به‌تیه‌ ئەچیتته‌ مالی حاجی سه‌لیم. مالی حاجی ساواریان ئەبیت. حاجی و عه‌زه‌ پیکه‌وه‌ دانه‌نیشن، حاجی ژن ساواری لێ نابوو چوو بوو بۆ کانی ژنان بۆ ئاو. عه‌زه‌ش به‌ په‌له‌ بوو ئه‌یه‌ویست برۆا. حاجی کورپکی له‌ مال بوو وتی: رۆله‌ هه‌سته‌ لۆی تیکه‌و لۆی چه‌ورکه‌.

عەزەم عەزەبوو ھەر ھەستا لووس و باریک رۆیشت. حاجی سەلیم وتی بۆ کوئی؟
عەزەش وتی: نە ئەم نانە ئەخۆم و نە بېشمگین، لۆی چەورکەمەعنای چیبە؟

- کابرایەکی دەوری شاخەپیسکە ژنیکی خۆشناوی ھینابوو. ژنەکە ئەو ھەل شەو -
بلامانی - یەکیکی پیا ھینا. زۆر تەریق بو ھو. مێردەکە ی دلی دایەو ھو وتی: قەیدی نیبە شتی
وا نیشانە ی ئەو ھە یە کە سالەکە ی خۆش ئەبیت. ژنە تۆزی کرایەو ھو شەرمی شکا وتی:
پیاو ھە! کەواتە با یەکیکیتریش بکەنم. پیاو ھو وتی: ئا فرەت نا مەکە، عەمارە کە جیبی
ھیبی تری تیندا نابیتە ھو.

بەبەنچەو باوک و دایک نیبە:

پیاویک ھەبوو لە شار دوو کورپی ھەبوو. پیاو ھە کە خۆی زۆر بەدین بوو، کورپەکانی
گەرە کە یان کە ئەتوت دەنکی ھەنارە لە پیاو ھە کە خۆی بەدینتر بوو. ھەموو دەم ھەر
لەمزگەوتا بوو، سەری برۆیشتایە نوێزی نە ئەرۆیشت. بچوو کە کەشیان دانمەن لە کۆری قومار
و لەگۆشە ی دوکانی عەرەق فرۆشەکانا بوو. کورپە زیاد لەمە، حیزیش بوو.
ھەر لە شار پیاویکی تر ھەبوو ھەرچی خوا ھەزی لئی نە کردایە ئەو ئەو ھە ی ئەکرد؛ کەچی
کورپیکی ھەبوو بە پینچەوانە ی ئەو نوێزت لەسەر داوینی بکردایە. بەراستی کورپە ھەلیە ک بوو
بۆ خۆی.

- کابرایەکی سییان ژنیکی ھینابوو، شەوی کە ئەچیتە لای ژن تەماشای ئەکا ژنەبەری
خۆی پاک نە کردۆتە ھو. پینی ئەلئ: ئا فرەت ئەوا من مێرد و مەحرەمتم قەیناکا، بەلام ئەگەر
بەم حالەچوویتە لای یەکیکی نامەحرەم و بینگانە ھیب خەجالەتی ناکیشی و نالییت عەیبە؟

- رەحمەتیە کە ئەیفەرموو:

روورەش: ئەو کەسە یە کە تووشی یارەکە ی ببی و جینگا چۆل بی کیری ھەلنەستی.
ھەر ھە ھە ئەیفەرموو خیرخوا: ئەو کەسە یە کە پیرە ژنیکی بە گانیک بلاوینیتە ھو.

- شیخ ھادی پشدری ناردی بۆ رشتە وتی:

کورپک له دووز چوو بۆ زوبه‌یر. ئەم کورپه ئاشنیکیان هه‌بوو له دووز دایکی ولامی بۆ نارد کورپم وه‌روهه. ئاو هاتوه‌سه‌ر کاری ئاشه‌که بکه با بکه‌و‌یتسه‌وه گه‌ر نایکی لی بخۆین. کورپه‌ش ولامی بۆ ناردوه‌وه وتی: دایه سم‌تیک له زوبه‌یر بۆ نان خواردن هه‌زار ئاشی دووز دیتیت.

- عه‌زیز به‌گ هه‌رچه‌نده چاوی نه‌ما‌بوو، به‌لام ئه‌وه‌ی خواره‌وه‌ی هه‌ر له‌کارا بوو. روژیک له‌وه‌ده‌شتی لای کانی ماسیه‌یه‌ی ما‌که‌ریکی ئه‌گا، ما‌که‌ر ئه‌ت‌ری و ئه‌و شوکری ئه‌کرد. نه‌شی ئه‌زانی که خه‌لک دیاره؛ چونکه‌چاوی نه‌ما‌بوو. خه‌لکه‌که‌چوون به‌سه‌ریا و وتیان: ها عه‌زیز به‌گ خیره‌وا شوکری ئه‌که‌ی؟ ئه‌ویش زانی ئیشه‌که‌ی لی ده‌رکه‌وتوه‌وه هه‌یچی بۆ نه‌ما‌یه‌وه وتی:

چۆن شوکر نه‌که‌م؟ به‌عو‌مریکی هه‌شتا سالیه‌وه که‌ر ئه‌ت‌رینم. کیری وا شوکری ناوی؟
- مه‌لا سمایلی کانيسکان له‌وه‌سه‌ره‌ئيه‌ی به‌میوانی مالیک. پیاویان له‌ماله‌وه‌ نابنی هه‌ر ژنه‌که‌ ئه‌بن. ژنه‌ منالیکي ئه‌بن زۆر ئه‌گری، هه‌ر چه‌نده له‌گه‌لی خه‌ریک ئه‌بن ژیر نایته‌وه. مه‌لا سمایل توورپه‌ ئه‌بن و مناله‌که‌ وه‌ئه‌گری. ئه‌ویش له‌گه‌لی خه‌ریک ئه‌بن هه‌ر ژیر نایته‌وه. ده‌ستیک ئه‌دا به‌سه‌ر پشتیاو ئه‌لن: ژیر ئه‌بیتسه‌وه ژیر به‌وه، ژیر نایته‌وه ده‌سا وه‌للا دایکت ئه‌گیت. ژنه‌ش ئه‌لن: ده‌سا مامۆستا ئەم مناله‌ لاساره‌ خۆم ئه‌یناسم، ژیر نایته‌وه تا ئه‌وه‌ی ئه‌یلتیت به‌چاوی خۆی نه‌بینن.

- هه‌ر مه‌لا سمایل گت‌رایه‌وه وتی:

له‌وه‌ولاتی بۆلی و بابۆلییه‌ ریم که‌وته هۆبه‌یه‌ک. به‌شتیکیان ئه‌زانیم. کچیکیان هه‌بوو ماره‌یان ئه‌کرد. رووم کرده‌ کچه‌که‌ وتم: کچم به‌لای مه‌زه‌بی ئیمه‌وه -که‌شافعین- باوک بۆی هه‌یه‌کچی خۆی ماره‌ بکا له‌ هه‌ر که‌س که‌ ئه‌یکا. ئیسته‌ تو کچیت با باوکت ماره‌ت بکا؟ وتی: مامۆستا کچ بووم خوا عافووم بکا.

- پیاویک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی تووشی داوی ژنیک بوو. پاره‌یه‌کی زۆری تیا خه‌رج ئه‌کرد. هه‌موو که‌سیش ئه‌یزانی وایه. من ئه‌یناسم، لام وایه‌تویش ئه‌یناسی. بیان ئه‌وت: بۆچ هه‌ر یه‌کجار نایه‌ینی و تووشی ئه‌و مه‌ساریفه‌ زۆره‌ش ناییت؟ ئه‌ویش ئه‌یوت: به‌لن راسته‌،

بەلام لەزەتى ئەووم لەدەست دەر ئەچىن كە ھەر جارە بە دزەدزە بۆى بچم و ئەوئىش وەعدەم
بداتنى و درۆم لەگەل بكا.

- كابرەيەكى فەقىرۆكە ھەبوو لە «زىويە» ئەچىتە لای مەلا سمايلى كانىسكان؛ كە
مەلای ئەوئى ئەيى. ئەلنى: مامۆستا شەرع شەرمى بۆ نىيە من لەگەل خىزانەكەما ھەر وەخت
كە ئەچمە لای لە وەختى ئىشى شەرعيدا ھەر ئەلنى: دەلاچۆكوشتمت بچۆ بەولاولە. منىش
سەرم لى تىك ئەچى و نازانم چى ئەكەم. ئەترسم لەبەر ئەو توشى قەتلىك بىم. ئىستە
چارم چىيە؟ مەلا سمايلىش ئەلنى: باوكم بچۆ بەو دەردەوہ بىكوزە خوئىنى لەسەر من. كابرە
ئەلنى: خوا دەوامى عومرت بدا.

- مەمەدى مەلا كەرىم بۆى گىئرامەوہ وتى: كابرەيەكى روغزايى ئەحمەدى شاسوارى
ناو بوو، زىنكى «ئەحمەدبەرنە» يى ھىنا بوو. كابرە زىنكى تىشى ھەبوو. كە زنى تازە ئەگاتە
مالى مېردەكەى، ھەويكەى بەم جۆرە بەخىرھاتنى ئەكا:

بەخىرھاتنى، بەخۆش ھاتى	بەسەر پىنج و دوو شەش ھاتى
بەشەرمەوہ و روو رەش ھاتى	لەلای خۆتان كىر بوو قاتى
من لىرە بووم تو بۆ ھاتى؟	

ئەوئىش ولامى ئەداتەوہ ئەلنى:

پۇت چەرموگ وەك كلكە سەگ	پىفەر خازە، دەنگت وازە
من كە ھاتم بۆ تو ھاتم	حەبەت خراوتر لە دىلەسەگ
ئەترە تىنم تا ئەو خوارە	با بىزانى من كىم؟ فاتم
جوانى من بوو دەنگى داوہ	ئاوات ئەكەم لە ئاوبارە
بەرزىان كەردۆ شانى خۆيان	گشت روغزايى ھاتتەو ناوہ
كە ھاتم من لە ولاتى خۆم	منيان كەردە تاجى سەريان

بۆ دىقى تووا كەوتمەخۆم

- ھەمەسەعەد بەگى جاف گىئرايەوہ وتى:

لەو دەشتى «كەلار» ھەبوو ھەمەعەلى ناو، برايەكشى ھەبوو ھەمەى ناو بوو.
ھەمە توژى شىتۆكە بوو. گویدرئىكيان ھەبوو، ھەمەعەلى بەھەمە ئەلنى: ھەمەنەكەى
تەماع بەكەيتە گویدرئىرەكە. ھەمەش ئەلنى:

کاکه من چۆن شتی وانه‌که‌م. من ئەو کەرە بە دایکی خۆم ئەزانم، پیاو چۆن مرخی ئەپەریتەسەر دایکی خۆی.

- شیخ محەمەدی بالیسانی وتی مەلا مەجیدی شەقلاوا گێرایەووە وتی:

مەلا مەحموودی مەزناوا لە وەختی خۆیا لەگەڵ چەند کەسیکا بە کاروان ئەچن بۆ شوپتیک، رینگاکە نازانن. دەرویشیک هەبوو لەگەڵ خۆیانی ئەبەن بۆ شارەزایی. دەرویش هیچی نەخواردوو و ناخوا؛ وای لێ دێ لەبرسانا پەکی ئەکەوێ. هەر چەندە لە گەلی خەریک ئەبن هیچ ناخوا. ئەلین: بۆچ ناخۆی؟ ئەلێ: شیخ فەرموویەتی ل هەکسە دەستی خۆت نەبێ نابێ شت بخۆی. ئەوانیش سەیر ئەکەن وا کابرا بەلادا دێ و ئەمانیش لەو رینگا چۆلەدا پەکیان ئەکەوێ.

مەلا مەحموود ئەلێ: باوکم وەرە مادام وایە بەکریت ئەگرین بە دوو نان بچۆ ئەو کەرە بگێ. کابرا رازی ئەبێ بەلام لەبەر برستی ناتوانی بچێ بەلای کەرەکەو. هەلیئەگرن و ئەیبەن بە لای کەرەکەو، وانیکە کەئەخەنەدوابراوی کەرەکەو. ئەویش هیچ هۆشی لەخۆی نییە. لەپاش بەینیک کە گەرماي ئەگاتنی و تۆزی هەستی پیا دیتەووە ئەلێ:

واز بینن خیرتان بنووسی، ئیتر خۆم خەریک ئەبم.

- رەحمەتیە کە ئەیفەرموو دوو شت زۆر خۆشە: مووچە و ئەو لەجار. گانی ئەوێل شەو.

- شیخ محەمەدی شیخ عومەر (شیخ محەمەدی خەتیب) گێرایەووە وتی:

مەلایەک شەوئ مێوانی ماله پۆلیستیک بوو. پۆلیسە کە سەرپوارە خەفەر ئەبێ و لەمال نابێ. ژنەکەشی جوان و روو وە بازارێ ئەبێ. مەلا تەماع ئەکاتە ژنەکەو خۆی بۆ شەوئ حازر ئەکا و جینگاکە دیاری ئەکا. شەوئ پۆلیسە کە دیتەووە ناگاشی لە هیچ نییە، بەلام پێ جوان نابێ ژنەکە بکەوێتە نیوانی ئەو و مەلاو. بەژنەکە ئەلێ: جینگاکە بگۆزیتەووە خۆی لە شوپتەکە ئەو رانەکشێ. مەلاش ناگای لێ نییە.

لەنیوێ شەوا مەلا ئەچیتەسەر جینگا، سەیر ئەکا ئەمە لە باتی ژنە پیاویکەو هیچ دەرە تانیش نەماو. پیاو ئەیگرێ و ئەلێ: ئەو چێ ئەکە و بۆچی هاتووی؟

مەلا ئەلێ:

وتی: رۆله هینه که چهس؟ هیچ بیری لای که له شاخه که دا نەرۆیشت؛ چونکه وا به قایمی هه لیگرتبوو شهیتانیس نهیته دۆزیه وه. وتی: بابه ئه وهی سمیله کانت پنی چهور ئه کرد.

- وتی ئه وا سهیر ئه کهم دوو کابرا شهپرمانه و بهر بوونته سه و گویلاکی یه ک. وتم: ئه وه چیتانه؟ بۆج به یه کا هه لزانن؟ یه کتیکیان وتی:

کوره من میوانم هاتبوو چووم مریشکیکم بۆ سه پرپی. قاچه کانم هینا هه لمواسی به سه ر ده رگاکه ی خۆمانا بۆ ئه وه خه لک بزائن که من مریشکم کوشتۆته وه. که چی ئه م کابرایه هاتوو قاچه مریشکه که ی له سه ر ده رگاکه ی من لابر دووه و به سه ر قایی هه وشه که ی خۆیه وه هه لیواسیوه بۆ ئه وه شانازی پتوه بکا و خه لک و بزائن که ئه و مریشکی کوشتۆته وه.

- کابرایه ک له و ده ور به ری دزه ییه ژنیکه هه بوو «گوسته» ی ناو بوو؛ تۆزی پویان هه لواسیوو. هه ر وه خت که گوسته شیویکی لی بنایه پیوه که ی ئه هینا له باتی تامه چیتت جاریک ئه یکرد به مه نه جه له شیوه که دا و خیرا ده ری ئه هینایه وه.

رۆژیک میوانیان هاتبوو گوسته ساواری لیتابوو هینای داینا. پیاوه وتی: ژنه که شیوه که هیچ چهور نییه. ژنه ساواره که ی کرده وه مه نه جه له که و چوو جاریکیکه پیوه که ی تیهه ل سووران و وتی:

تۆ به زه یت به خۆتا نایه ته وه ئه و برامه لۆج نه خۆش بکه وی؟ ده با سکتان بچی. پاشان نه ری گوسته سووچی تۆ بوو.

- خواجه یاقۆ هه بوو له سه له یمانی دوکانی هه بوو له بازار. هه موو جار نیوه رۆان که کولتیره ی ئه کپی، ئه چوو ناوه نه برژاوه که ی ده رئه هینا ئه یکرد به پتخۆری ئه ویتری. لیتان ئه پرسی خواجه یاقۆ ئه وه چی ئه خۆی؟ ئه یوت: نان وه ناوه که ی.

- که لای مراد ره قینه ی کردبوو، کوره کانی هه ر چه نده داو و ده رمان و حه کیمیان بۆ هینابوو هیچ که لکی نه بوو. چوونه لای شیخ مراد نووشته ی بۆ بکا. شیخ مراد ئه یناسی و چاکی ئه ناسی وتی: پیم بووشن چاوی سووما که ت؟

وتیان: ئا. وتی: نووشته نه توات بچن نانیک له مالی خۆی به رن وه به ر چاویه وه بخوه نه ی ئه ره ق کاته وه و رزگار ئه وت.

- کابرایەکی دەروژە کەر کچینکی هەبوو هەرکەس داوای ئەکرد نەینەدایەو ئەبوت ئەیدەم بە یەکیەک بتوانی نان پەیدا بکا و لە خۆم ئازاتر بێ. ئەو کابراشە بیجگە لەوێ کە سەرکەرەدی سۆالکەرەکان و زۆر دەولەمەندیش بوو، چۆلە کە ریزەوێکی لە مالیا نەئەبینی. بەم جۆرە ئەم کچە ی هەر مایەوێ و کەسی وا نەبوو بیداتن.

روژیک کابرایەکی سۆالکەر هات داوای لیتی کرد. ئەویش هەر وای جواب دایەو. ئەمیش وتی: چلۆن لەخۆت سۆالکەر تر بێ؟ ئەگەر توانی شتیکی لەمن سەند ئەوێ لە خۆم ئازاترە. کابرا هات خۆی لیتی گۆری و چەند سالیکی شویتنی کەوت نەیتوانی هیچی لیتی بپەستیتەوێ.

روژیک باوکی کچە چوو بۆ حەمام ئەمیش بەشوینیا چوو. لە ژووری حەمامە کە بەرۆکی گرت وتی: ئاغەبۆ خاتری خوا شتیکم بەدری. ئەویش وتی: برۆ سەگباب! لێرە چیت بەدەمی؟ چی هەیه تا لیتی بپستینی. ئەم هەر لیتی نەبوێ. ئاخری کابرا بەدری ئەتاشی، پیتی وت: ئەگەر تەلی لە مووی بەری خۆیشتم بەدەیتی من هەر پێ پازیم، بۆ ئەوێ بە ناھومیدی نەگەریمەوێ دواوێ. کابرا دەستی برد وتی:

ها سەگباب! ئەوێ تەلی مووی بەرم. دەبچو بیکە بە پەلکە ی دایکت. بزانی مووی بەرت بۆ چییە؟ کابرا مووێ کە ی وەرگرت و ئینجا خۆی لێ ئاشکرا کرد و وتی: گرەومان بەدەویان نە؟ کابرا وتی: ئەشە دووبیلا لە من ئازاتر و پیاوتری. کە هاتنە دەرەوێ ئیتر کچە کە ی لێ مارە کرد.

- روژیک دوو سێ فەقێ «بیبانی» ئەچنە مالی کۆنە کوێخاکە ی بببانی. ئەم کابرایەش زۆر چرووک ئەبێ و لە مالیش نابێ. لە پاشا کە دیتەوێ چاوی ببیان ئەکەوێ تەلی: یارەبی چبکەم؟ من خۆم نانم پێ ناخوری ئیستە ئەمانەش هاتن بوون بەسەربار. ئەکەوێتە ئەم دەلیای فیکرەوێ.

یەکی لەفەقێکان چاوی پێ ئەکەوێ تەلی: فەرموو خالە. کابرا ئیتر خۆی بۆ ناشاردیتەوێ دیت دائەنیشی. لەگەل دانیشتن تەلی:

ئەری فەقینە ئاگرتان پێ نییە؟ یەکیک لەفەقێکان ژیر ئەبێ تەلی: کورپنە هەلسن با برۆین، ئەم کابرایە دەم و دوویەکی باشی نییەو شتی تر ئەقەومێ. بەم جۆرە کابرا لە کۆلیان ئەکاتەوێ.

- سردده‌می دره‌م بوو، چوار که‌سی مووسلی چوونه بازار هه‌شت دره‌م گوشتیان کری. هینایان هر یه‌که په‌تیکیان به‌ست به به‌شه‌که‌ی خویانه‌وه و خستیانه مه‌نجه‌لیکه‌وه و خستیانه سر ئاگر. هر که‌سه سرده‌په‌تی خوی به‌ده‌سته‌وه گرتووه. پاش ئه‌وه که‌کولا، هر یه‌که په‌تی خوی راکیشاو به‌شه گوشتی خوی هیناو خواردی. ئه‌مجا ئاوه که‌شیان به‌شه‌ریکی خوارد.

- هه‌زار وتی:

سواریک راده‌برد له‌کویره دتیک	پیسکه‌یه‌ک گوتی بیه‌میوانم
گورجی دابه‌زی و پرسى ئه‌سپه‌که‌م	له‌کوئ گریده‌م مالت نازانم؟
گوتی نه‌زمانی گویت هینده‌سووکه	من په‌شیمانم بیخه‌ره زمانم

- شیخ به‌شیری ئه‌ترووشی گتیرابه‌وه وتی:

عبدالباری هه‌بوو له‌مووسل بازارگانیکى زۆر گه‌وره‌بوو. «خواجه‌دانیال» یش هه‌بوو له‌به‌غدا. عبدالباری چه‌له‌بی و خواجه‌دانیال تجاره‌تیان له‌گه‌ل یه‌ک هه‌بوو، شتومه‌کی مووسل و به‌غدایان بۆ یه‌ک ئه‌نارد. زۆر به‌دره‌نگیش یه‌کتریان ئه‌بینی؛ چونکه ئه‌و سردده‌مه هاتوچوو له‌به‌ینی شاره‌کانا که‌م بوو. سالتیک عبدالباری چه‌له‌بی له‌هاوینا ریتی ئه‌که‌ویتته به‌غدا له‌حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیالا له‌خانی سه‌فافیڕ دانه‌نیشن. ئه‌و سردده‌مه باوه‌شیننه پووشه‌خورماکان هه‌بوو. پیاوه‌گه‌وره‌کان ئه‌یانکرئ و باوه‌شیننی خویانیان پئی ئه‌کرد. له‌و کاته‌دا باوه‌شینن فرۆش به‌ویدا تپیه‌رئ، چه‌له‌بی و دانیال هر یه‌که باوه‌شینتیک ئه‌کرن.

چه‌له‌بی ئیشی ته‌واو ئه‌بئ و ئه‌گه‌رپته‌وه بۆ مووسل و باوه‌شیننه‌که‌ی خوی له‌گه‌ل خوی ئه‌با. له‌پاش سئ چوار سال دیسان ئیشی به‌غدای ئه‌بئ و ئه‌چیته‌وه بۆ به‌غدا و له‌سه‌ر سه‌کۆی حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیال دانه‌نیشن. چه‌له‌بی مووسلی ته‌ماشئا ئه‌کا باوه‌شیننه‌که‌ی دانیال جوو کۆن بووه. لیتی ئه‌پرسئ: بپروا ئه‌که‌ی باوه‌شیننه‌که‌ی ئه‌و ساله‌پتیکه‌وه کریمان ئه‌لیی کۆنت کردووه؟ دانیالیش ئه‌لئ: باوه‌شیننی ئه‌و ساله‌ی چی؟ له‌و وه‌خته‌وه تا ئیسته هه‌موو سالی باوه‌شینتیکم کرپوه، ئه‌مه هی ئیمساله واتۆ به‌کۆنی ئه‌زانئ.

چه‌له‌بی مووسلی ئه‌لئ: بۆ چی تو چی لئ ئه‌که‌ی واکۆن بووه کۆن ئه‌بئ؟ دانیال ئه‌لئ: چی لئ ئه‌که‌م؟ ئه‌یگرم به‌ده‌سته‌وه باوه‌شیننی خۆمی پئی ئه‌که‌م. چه‌له‌بی ئه‌لئ: مال کاول

چۆن وا ئەبێ؟ دەسا هیڤه‌که‌ی من هەر ئه‌وه‌ی ئه‌و ساله‌یه‌و هه‌یشتا هەر تازه‌شه. دانیاڵ ئه‌لێ: بۆچی تۆ چی لێ ئه‌که‌ی؟. چه‌له‌بی مووسلی ئه‌لێ: من باوه‌شینه‌که‌ له‌ سەر ده‌سکه‌که‌ی قیت دائه‌نیم و به‌ ده‌ست ئه‌یگرم. سهرم به‌به‌ریا هاتوچوو یی ئه‌که‌م وه‌کوو یه‌کێ «حی الله» بکا. ئیوه‌ی جووله‌که‌ مردووتان مرئ نازانن چۆن ئه‌ژین و چۆن پاره‌ خه‌رج ئه‌که‌ن.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌ «ئه‌غه‌ده» که‌له‌شیریکێ هه‌بوو هەر چه‌نده‌ مال و مناله‌که‌ی پێیان ئه‌وت با سه‌ری بېرین، ئه‌و هەر ئه‌یوت: ئیمرۆ نا سه‌ینێ. که‌له‌شیر به‌م جووره‌چه‌ند سالیکی رابوارد. وای لێ هات له‌به‌ر پیری ئیتر هه‌تزی تیا نه‌ما، نه‌یه‌توانی چینه‌ بکا و شتیک بۆ خۆی په‌یدا بکا. کابرای خاوه‌نیشی هه‌چی نه‌ئه‌دایه‌ له‌ تاوانا وشک هه‌لگه‌را بوو. رۆژیک که‌له‌شیر هاته‌مردار بوونه‌وه، کابرای خاوه‌نی خه‌را فریای که‌وت و سه‌ری بېری. ئه‌مجا خه‌ستیانه‌ناو مه‌نجه‌ل و خه‌ستیانه‌سه‌ر ئاگر. مال و منال له‌ خۆشیانا که‌وته‌سه‌ما به‌ده‌وری مه‌نجه‌لی گوشتی که‌له‌بابا.

ئه‌و رۆژه هەر له‌به‌یانیه‌وه تا ئیوارێ کولا و دایانگرت. سه‌یر ئه‌که‌ن له‌به‌ر پیری وه‌کوو ئاگری هەر نه‌دیبێ وایوو. ئاوه‌که‌یان ئه‌و شه‌وه به‌ نانه‌وه خواردو رۆژی دوایی سه‌ر له‌نوی خه‌ستیانه‌وه سه‌ر ئاگر. له‌ئیواره‌دا دایه‌گرن و سه‌یر ئه‌که‌ن هەر وه‌کوو دوینێ وایه‌ نه‌کولاهه. ئه‌و شه‌وه‌ش ئاوه‌که‌یان خوارد و گوشته‌که‌یان هه‌لگرته‌وه بۆ به‌یانی. دراوستیکیان هه‌بوو له‌ نیوه‌شه‌وا میوانیان هات ده‌ستیان به‌ هه‌یج لایه‌کدا نه‌گه‌یشت به‌ کوره‌که‌ی خۆی وت: ئا رۆله‌ بچۆره‌ مالی مامت پینی بلێ باوکم ئه‌لێ میوانمان هاتووه‌و ده‌ستمان به‌ هه‌یج ناگا، که‌له‌شیره‌که‌مان بۆ بنیری تۆزێ ئه‌یخه‌ینه‌ سه‌ر ئاگر میوانه‌که‌ی پێ رازی ئه‌که‌ین و سه‌ینێ بۆیان ئه‌نیرینه‌وه.

- کابرایه‌ هه‌بوو زۆر رژد و چرووک بوو. زیاتر له‌حه‌فتا سال عومری کردبوو، ده‌وله‌تیکێ زۆری پیکه‌وه‌نابوو. هه‌یج که‌س ده‌رگای مالی نه‌دیووو. ته‌نانه‌ت میرووله‌ به‌ئاوات بوو تۆزێ ورده‌ نانی له‌مالیا ده‌سته‌که‌وی، به‌و داخه‌وه‌ مردوو هه‌یج ده‌ست نه‌که‌وت. رۆژیک کومه‌لێ سوالکه‌ر کۆ بوونه‌وه سه‌رگوزه‌شتی خۆیان ئه‌گه‌یرایه‌وه، هاته‌نه‌ سه‌ر ئه‌و کابرایه‌. هه‌موویان وتیان تا ئیسته‌ هه‌یچمان لێ نه‌دیوه. یه‌کیکیان راست بوه‌وه وتی: کێ گره‌وم له‌گه‌ل ئه‌کا؟ یه‌کیکیان وتی: من له‌سه‌ر دوو سه‌د قه‌ران گره‌وت له‌گه‌ل ئه‌که‌م ئه‌گه‌ر

هر له ئیسته‌وه تا سالیکی تر تاچه پوولیکت لئ سهند من دوو سهد قهرانت بده‌می. له‌سهر ئه‌مه لیک جیابونه‌وه.

کابرای سوالکهر هه‌ستا چووه‌سهر دوکانی بازرگان وتی: له‌پیی خودا شتیکم بده‌ری. وتی: خوا بتداتی و دوکانی هه‌لگرت و چووه‌وه بۆ ماله‌وه و ئه‌میش شوینی که‌وت. ئه‌و چووه ژووره‌وه و قایی داخست. له پاش تۆزیک هاته‌ده‌روه چوو بۆ مزگه‌وت. دیسان داوای لئ کرده‌وه ئه‌ویش هه‌ر وتی: خوا بتداتی. ئه‌و شه‌وه ئه‌و ده‌رگایه به‌جی‌نه‌هیشته.

به‌یانی کابرا که هات بچی بۆ دووکان سهری رپگای پی گرت‌ه‌وه و وتی: له‌پیی خودا شتیکم بده‌ری، ئه‌ویش هه‌ر وه‌کوو جاران وتی: خوا بتداتی.

سهرت نه‌یه‌شینیم لئ نه‌بووه‌وه، هه‌یشی پنی تال کرد. به‌یانی و نیوه‌پۆ و ئیواره هه‌ر هیچی نه‌دایه، وتی: باشه ئیسته هه‌یچم ناده‌یتنی، نامده‌یتنی به‌لام قسه‌یه‌کم بده‌ری که فلانه وه‌خت شتیکت ئه‌ده‌می. چهند رۆزیکیش به‌م جۆره‌رایانوارد. وای لئ هات مال و منالی وه‌په‌س بوون. وتیان: پیاوه که ئیسته چیت لئ که‌م ئه‌بیته‌وه ئه‌گه‌ر بلئیت له‌پاش ئه‌وه‌نده وه‌خت شتیکت ئه‌ده‌می؟ و ئه‌و وه‌خته‌ش نه‌یده‌یتنی و ئیسته‌ش له‌کۆل خۆت کردبیته‌وه. کابرا هه‌ر رازی نه‌بوو. ئه‌میش وه‌کوو کێچ هه‌ر لئ نه‌بووه‌وه. بۆ بازار ئه‌چوو، بۆ مزگه‌وت ئه‌چوو، بۆ مال ئه‌چوو هه‌ر به‌شوینی‌ه‌وه بوو. ئاخری کابرای کرده کون چاری نه‌ما وتی: برۆ سه‌گباب له‌پاش سالیکی تر وه‌روه پوولیکت ئه‌ده‌می. ئه‌ویش وتی: خوا لئیت به‌زیاد کا و رۆیشت.

له‌پاش سه‌عاتیک چوو بۆ ماله‌که‌ی و ته‌قه‌ی دا له‌قایی. وتیان کئیه؟ وتی: منم سوالکهره‌که‌م. عهرزی ئاغا بکه‌ن ئه‌وه له‌ساله‌که سه‌عاتیکی رۆیشت. ئه‌مه‌ی وت و لئ دا رۆیشت. سه‌عاتیکی تری پئچوو دیسان چووه‌وه و ته‌قه‌ی دایه‌وه له‌قایی. وتیان کئیه؟ وتی: منم سوالکهره‌که‌م، عهرزی ئاغا بکه‌ن ئه‌وا له‌ساله‌که دوو سه‌عاتی رۆیشت و لئ دا رۆیشت.

به‌کورتی به‌مجۆره دنیای له‌کابرا کرده پیستی چۆله‌که. هه‌ر سه‌عاتی نه سه‌عاتی هه‌لی ئه‌کو تابه سهری ئه‌یوت: عهرزی ئاغا بکه‌ن له‌ساله‌که ئه‌وه‌نده سه‌عاتی به‌سه‌رچوو. له‌پاش چهند رۆز کابرای ده‌وله‌مه‌ند ئیتر له‌توانایا نه‌ما بانگی کرد وه‌ره‌سه‌گباب ئه‌وه پووله‌که‌ت و وازم لئ بینه. ئه‌وی تۆ به‌منت کرد تا ئیسته عومرم به‌م عومره گه‌یشتووه که‌س بی نه‌کردووم. سوالکهر پوول لئ وه‌رگرت و به‌مجۆره گره‌وه‌که‌ی برده‌وه.

- کابرایەک لەو کویستانە زۆر برسی بوو، رووی کردە مالتیکی زۆر گەورە. کورپیک هاتە دەرهووە. کابرا لێی پرسى خاوەنى ئەم ماله له کوییه؟ کورە که وتی: تا پاروویک نانم نەدەیتى پیت نالیم.

کابرا بى قسه لى دا رویشت.

- کابرایەکی خۆشناو جووتى پیتلاوی تازەى هەبوو، چوو بو کاروان بو ئەو دەشتى «بیتوین»ە، تووشى چرودرک و دالتیک بوو پیتلاوەکانى داکنند و بە پیتی پیتخواهس نایە مل درک و داله که. کوتوپر چقلینک ئەچەقنى بە ژیر پیتدا له سەر پیتو دەرنهچى. لەو کاتەدا که چقلەکیان له پى دەرنههینا ئەیوت: یارەبى شوکر! هەر باش بوو پیتلاوەکانم لە پى دا نەبوو ئەگینا کونیان تى ئەبوو.

- کابرایەک هەبوو - منیش ئەیناسم وەللا سا تویش ئەیناسى - ئەیوت: ئەم ئاوە جوانە هەبى پیاو نان بە دۆوہ بوچ بخوا.

منیش هەزار سال عومرم بى، پانکه شریک له مزگهوتە که ما هەبوو له بەغدا له گەل ئەو هشا که خەرچ و باجى له سەر من نەبوو نەم ئەکردهوہ. دنیاش گەرم بوو ئەیانوت: بوچ نایکە پتەوہ؟. ئەموت: ئەم با جوانە هەبى پیاو باى پانکەى بو چیبە؟ له گەل ئەو هشا با هەر نەبوو. بەسەرى تو هەزار سالیش عومرم نابى؛ کەواتە بلى بەرەحمەت بى.

- خالە مەحموو جاریک بە رەشەى کورپى ئەلنى: رۆلە هەندى نانم بو بینەو دەرگا که داخە. ئەویش ئەلنى: بابە حق ئەوہ یە دەرگا که داخەم، ئەمجا نانە که بینم. باوکیشى ئەلنى: بەلنى بەراستى رۆلە چە کورپى منیت و تو له من ئاقلتریت.

- هەزار گتیراپەوہ وتى:

لەو سەرە پاشایەک هات بەسەریا که یاسایەک دا بنى له یاسای پادشاکانى پيش خوى نەچى و ئەمیش بەداهینانى ئەم یاسایە ناویک بو خوى دەرکا. فەرمانى دەرکرد گە ئەبى له قەلمرەوى ئەودا شوو بى بەرۆز و رۆز بى بە شوو؛ واتە ئەو ئیشانەى که بەرۆز ئەکرین ئەبى بەشو و بکرین، بەرۆزیش خەلک بو خوى بنوى.

رؤژیک - که شهوی ئه‌وه - هه‌ستا چوو به‌زار بزانی مه‌ردم فه‌رمانه‌که‌یان له‌گۆی گرتوو؟ که چوو سه‌یری کرد وا پینه‌چییه‌ک مؤمیکێ داگیرساندوه‌و له‌ به‌ری دانیشتوو پینه‌چیتی ئه‌کا. وتی: کابرا ئه‌وه تو ئه‌و مؤمته‌ بۆ داگیرساندوو؟ کابرا وتی: قوربان ئه‌گه‌ر شه‌و کاری به‌ده‌مه‌وه نه‌که‌م به‌ ئیشه‌که‌ی رؤژم پتوه به‌رپتوه ناچم.

- هۆلاکو په‌لاماری به‌غدای دا. «موسته‌عسه‌م» ئاخه‌ر خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بوو، هۆلاکو ویستی بیکوژی، پیاوانی ئایینی وایان بلاو کردبووه‌وه که ئه‌گه‌ر خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی نه‌مینن دنیا ئاخه‌ر ئه‌بێ. ئه‌م قسه‌یه به‌ جۆری بلاو بوو بووه‌وه ته‌نانه‌ت به‌رگویی هۆلاکویش که‌وتبوو. وه‌بوو به‌ترستیک له‌دلایا.

له‌پاش گه‌لێ سێ و دوو کردن له‌م بابه‌ته‌وه ئاخه‌ر قسه‌ی هاته‌سه‌ر ئه‌وه وتی: «موسته‌عسه‌م» بگرن و بیخه‌نه‌ ناو له‌بادیک و بیسوونه‌وه. ئه‌گه‌ر ته‌م و مز و نیشانه‌ی دنیا ئاخه‌ر بوون په‌یدا بوو ئه‌وا به‌ره‌لای کهن و منیش واز له‌م فیکه‌ریه‌ دینم؛ ئه‌گه‌ر خۆ هه‌یچیش رووی نه‌دا ئیتر به‌جاری بیکوژن.

له‌راستیدا هه‌تیان وه‌کوو ئه‌و وتی وایان لێ کرد، سه‌یریان کرد هه‌یچ نیشانه‌یه‌کی دنیا ئاخه‌ر بوون په‌یدا نه‌بوو. ئینجا هه‌تیان له‌ ۱۲۴۲ ی میلادی کوشتیان و بنه‌ماله‌ی عه‌باسی به‌ده‌ست هۆلاکووه به‌ ته‌واوی دوا‌ی هات.

- ئه‌زانی «شاییه‌که‌ی بناویله» چییه‌؟

بناویله دێیه‌کی بچووکه له‌ بناری سوله‌یمانی. له‌ سه‌رده‌می خۆیدا هه‌ر چه‌وت مال بووه. «شایی» یه‌کیان کردوه‌و بووکیکیان له‌ناو خۆیان گۆزازه‌ته‌وه. ده‌نگی ئه‌م شاییه‌ گه‌یشته‌ته سوله‌یمانی و کۆیه‌و هه‌له‌بجه‌و قه‌لاچوالان. هه‌ر ده‌هۆل و زورپاژه‌نیک له‌و ولاتانه‌دا هه‌بووه هه‌موویان کشاوون بۆ بناویله. ته‌نانه‌ت له‌ ولاتی سنه‌یشه‌وه هه‌ر بۆی هاتوون. که شایی گه‌رم بوو و کۆری هه‌له‌په‌رکێ به‌ستراوه، سه‌یریان کردوه ده‌هۆل و زورپاژه‌نه‌کان له‌ده‌سته‌ی هه‌له‌په‌رکێه‌ر گه‌لێ زۆرتر بوون. ئه‌مه به‌ مه‌رجی که مه‌حموودی سه‌لیم ئاغا و مسته‌فاغای برای که مودیری سرۆچک بوو و ئه‌حمه‌ده‌گی سیاگۆزیش هه‌ر چوو بوون بۆ ئه‌و شاییه. ئه‌گه‌ر کۆری هه‌له‌په‌رکێ چه‌و که‌س بوو بێت. ده‌سته‌ی زورپاژه‌ن بیست که‌س بوون.

خه‌جه‌و مه‌جه‌و فاتیله

ئه‌مه‌بوو شایی بناویله

کۆپانه‌شه‌ری ته‌ویله

خه‌لو و به‌لو قه‌ویله

قربوه ئه گه یشته بۆی	گهرمیان کردبوو به چۆی
بین ئه که نی به بۆی	زورنا و ده هۆل به تۆی
هیچ نه یته ما ج ناله	پیره زنی سهد ساله
بابمینی له م ماله	ئه یوت ههر وا ئه م حاله

- فهقی محهمه دی هه مه وه نده هه بوو له ولاتی سوله یمانی، له سه رده می ئینگلیزه کانا مودیری ناحیه ی بازیان بوو؛ وه کوو ئه مین به گی قامیش قائمقامی چوارتا بوو. ئه م فهقی محهمه ده کورپکی هه بوو مه حموودی ناو بوو. که مه کته ب داها ت مه حموود تا بۆلی شه شی سه ره تایی خویندبوو. ئه مه بۆ ئه و سه رده مه زۆر بوو. مه حموودیش خۆی له خۆیا کورپکی به جه رهزه و زیره ک و زماندار بوو. ههر له پاش ۱۹۳۰ سه ر بزیوی ئه کرد و له وان هه بوو که گه لئ جار به هۆی زمان و جه رهزه یه که یه وه ناوی که وتبووه بهر ده می کار به ده ستانی میری.

مه جید یه عقوبی مو ته سه رپی سوله یمانی ئه بی، ئه نیری به شوین فهقی محهمه دا پنی ئه لی: نه ختی ئامۆزگاری ئه م کورپت بکه با ئه وه نده سه ر بزیوی نه کا. فهقی محهمه دیش ئه لی: جه نابی مو ته سه رپ پینج شه ش هه زار رو بیه م له مه حموودا خه رج کردوه له مه کته بدا تا بووه به م مه حمووده. ئیسته پینج شه ش هه زار رو بیه ی تر تان ئه ده می مه حمووده که ی جار انم بی بده نه وه.

- کابرایه ک هه بوو له و بهر کتیه، مام ئه ولای ناو بوو. ههر چه ند لێیان ئه پرسی مام ئه ولا عومرت چه نده؟ ئه یوت په نجا و پینج ساله. وا ری که وت له پاش ده پانزه سالی تر لێیان پرسیه ته وه مام ئه ولا عومرت چه نده؟ ههر وتویه په نجا و پینج سال. ئه یانوت ئاخه چون ئه بی پینج ده پانزه سال په نجا و پینج و ئیسته شه هه ره په نجا و پینج؟ ئه ویش ئه یوت: برام بیا و ئه بی له سه ر قسه ی خۆی بی؛ نابی ههر رۆژی قسه یه ک بکا.

- کابرایه ک له «دۆل په موو» فیر بوو بوو به حوجره ی فه قتیبه کان، هه موو رۆژی له کاتی نان خواردندا ئه چوو دانه نیشت و ئه بوو به شه ریکیان و ئه یوت: ئای نه سیب. به م جۆره فه قتیبه کانی بۆزه کردبوو.

روژنیک له‌سەر شیوه‌ی جاران چوووه. فهقیه‌ک له فهقیکان زۆر داخ له‌دل بوو لێی. کابرا هه‌رکه دانیشته فهقیکه هه‌ستا و هاته‌ویزه‌ی شل و کوتی کردو وتی: ئای نه‌جه‌ل. ئیتر کابرا بپرای نه‌چوووه به‌ویدا.

- مه‌لاحه‌مه‌ینی شانزه‌ری شاتری هه‌بوو، عییل سه‌ره‌و زوور ئه‌بیته‌وه بۆ کویستان، ئه‌م له‌ شاره‌زوور ئه‌چی بۆ ئاش. گا باره‌که‌ی نه‌مریت و په‌کی ئه‌که‌وئ. ماله‌گه‌وره «مه‌حموو پاشای جاف» له‌ دواوانی زیی زلم و تانجه‌رۆ خستوو به‌تی. هه‌له‌سته‌ی ئه‌چی بۆ لای مه‌حموو پاشا و ئه‌لئ: تو کیتت؟ پاشاش ئه‌لئ: تو کیتت؟ ئه‌لئ:

من حه‌مه‌مین شانزه‌رم	سه‌گی قایی شا عومه‌رم
عییل سه‌ره‌و زوور بۆ کویسان	من ماگه‌سه‌و ده‌سه‌و سان
گیرم خواردگه‌ له‌ ئاشا	هاوارم برد بۆ پاشا
چارم بکا له‌م ده‌رده	گا باریکم بۆ به‌رده
باری لئ نیم رووه‌و عییل	با پیتم نه‌یژن تووتکی خییل
پاشاش دوو گاباری ئه‌داتئ و ئه‌رۆا.	

- له‌ ولاتی ئه‌رده‌لان منالان به‌ته‌نیشت یه‌که‌وه دانه‌نیشن و قاج رائه‌کیشن و به‌م جوژه هه‌لوور بلوور ئه‌که‌ن ئه‌لئ:

هه‌تۆل مه‌تۆل، سه‌گی گه‌رۆل/ ئارده‌کن، ئارده‌نه‌کن/ میخم کوتا میخ هه‌لبه‌زی، تیکه‌ی چه‌پم لئ نه‌به‌زی/ به‌ن سوور بام دا، عایله‌مه‌نه‌ی خوام دا/ کاسه‌ی ماس پر له‌پووش، خوا دای هه‌لیلووش.

هه‌لیلووش: به‌ر هه‌ر قاچیک که‌وت ئه‌وه‌یان ئه‌و قاچه‌ی هه‌له‌کیشت و دیسان له‌قاچی ته‌نیشت ئه‌وه‌وه ده‌ست ئه‌که‌نه‌وه به‌ یاری تا هه‌موو قاچه‌کان هه‌له‌کیشرینه‌وه.

- که‌ری ناقل:

له‌و سه‌نگاوه‌ له‌ دئ «دروژنه» پیاویک هه‌بوو ناوی ئه‌وره‌حمان بوو. ئه‌م ئه‌وره‌حمانه جووت و گا و فه‌لایی نه‌کرد. سالیکیان گه‌نمی کردبووه چال و بۆ سالی دواپی چاله‌که‌ی لئ ون بووبوو. هه‌ر چه‌نده بۆی گه‌را، نه‌یدۆزیه‌وه. گویدرێزیکه‌ی هه‌بوو که‌ سالی پار گه‌نمه‌که‌ی له‌سه‌ر خه‌رمان بۆ بردبوو بۆ سه‌ر چاله‌که‌و هینای له‌سه‌ر جیگا خه‌رمانه‌که‌ی پار

باری گه‌نمی‌نا له‌گویدریژه‌که‌و به‌ره‌لای‌کردو خۆی شوینی‌که‌وت. که‌ر رۆیشت‌تا گه‌یشتسه‌ر چاله‌که‌و له‌ویدا وه‌ستا. که‌ دیانه‌وه سه‌یریان‌کرد ئه‌مه‌ چاله‌گه‌نمه‌که‌یه. به‌و جوړه‌ئه‌وره‌حمان‌چاله‌که‌ی‌دیوه‌ه.

- شیخ‌سه‌عیدی‌حاجی‌شیخ‌علی‌گنبرایه‌وه‌بو‌رشته‌وتی:

له‌و سه‌ره‌عالمیکی‌گه‌وره - که‌ناویانگی‌پیاوچاکیشی‌ده‌ر‌کردبوو- ریی‌ئه‌که‌و‌یته‌ئه‌شکه‌وتیک. ته‌ماشاش‌ئه‌کاش‌سێ‌چوار‌پارچه‌ئالتوون‌له‌شکلی‌چوار‌گۆشه‌دا‌دانراوه. ئه‌و‌یش‌له‌دلی‌خۆیا‌ئه‌لێ‌وا‌چاکه‌هه‌لیان‌بگرم؛‌ بۆچی‌به‌خۆرای‌لی‌ره‌دا‌بکه‌ون،‌ ئه‌یانده‌م‌به‌هه‌ژاریکی‌داماو‌ئه‌و‌که‌لکیان‌لی‌وره‌ئه‌گرێ. هه‌لیان‌ئه‌گریت‌و‌دیته‌وه‌ده‌ره‌وه.

له‌ریگادا‌تووشی‌کارایه‌کی‌پیری‌کۆماوه‌ئه‌بێ‌خه‌ریکی‌کۆکردنه‌وه‌ی‌چیلکه‌و‌چه‌واله‌. لێ‌ئێ‌پرسی‌ئه‌ری‌مامه‌خه‌ریکی‌چیت؟‌ ئه‌لێ:‌ قوربانی‌سه‌رت‌بم!‌ ئه‌م‌چیلکه‌و‌چه‌والانه‌کۆ‌ئه‌که‌مه‌وه‌ئیه‌م‌بۆ‌شار‌ئیه‌ده‌م‌به‌سێ‌چوار‌کولێره‌بۆ‌منداله‌کانم.

عالمه‌که‌له‌دلی‌خۆیا‌ئه‌لێ‌به‌خوا‌له‌مه‌هه‌ژارترم‌ده‌ست‌ناکه‌وی‌که‌ئالتوونه‌کانی‌به‌می. لێ‌ئێ‌پرسی:‌مامه‌ناوت‌چییه؟‌. وتی:‌به‌قوربانت‌بم!‌سۆفی‌پیرۆت. ئه‌مجا‌ده‌ستی‌کرد‌به‌گیرفانیا‌ئالتوونه‌کانی‌ده‌ره‌یناو‌وتی:‌سۆفی‌پیرۆت‌بچۆ‌ئه‌م‌ئالتوونانه‌بفرۆشه‌بی‌ده‌به‌شتمه‌ک‌بۆ‌منداله‌کانت.

سۆفی‌پیرۆت‌که‌ته‌ماشای‌ئالتوونه‌کانی‌کرد‌وتی:‌ئای‌به‌قوربانت‌بم!‌ئمه‌هی‌ئه‌شکه‌وته‌که‌نه‌بێ؟‌وتی:‌به‌لێ. وتی:‌به‌ساقه‌ی‌سه‌رت‌بم!‌ئه‌گه‌ر‌له‌هه‌لگرتنی‌بوومایه‌ده‌سال‌بوو‌هه‌لم‌گرتبوو. خۆم‌تووشی‌ئهو‌گوناحه‌ناکه‌م. چیلکه‌و‌چه‌واله‌که‌ی‌خۆم‌به‌بێ‌منه‌ت‌ئه‌یفرۆشم‌و‌ئیه‌ده‌م‌به‌نان‌بۆ‌مناله‌کانم.

- له‌و‌ده‌شتی‌دزه‌یی‌و‌گه‌ردیبه‌له‌گوندی‌«گیزی»‌رۆژیک‌ده‌نگ‌بلاو‌بووه‌وه‌که‌له‌

گوندی‌«گراوی»‌بزینک‌ده‌ستی‌خستۆته‌بنا‌گویی‌و‌حه‌یرانان‌ئه‌لێ.

ئهم‌ده‌نگه‌گونده‌که‌ی‌شله‌زان. سه‌ید‌عه‌زیز‌هه‌بوو‌وتی:‌ئا‌ولاغ‌م‌بۆ‌بینن‌بچم‌بۆ‌گراوی‌بزانم‌وايه؟‌وتی‌سوار‌بووم‌له‌کاتی‌عه‌سرا‌گه‌یشتمه‌ئهو‌ی. پێش‌هه‌موو‌شتنی‌په‌له‌ی‌نویژه‌که‌م‌بوو،‌چووم‌بۆ‌مزه‌گه‌فتی‌ئهو‌هنده‌م‌زانی‌خه‌رکی‌پیشیان‌لێ‌گرت‌م‌وتیان‌ئه‌ری‌سه‌ید‌عه‌زیز‌راسته‌ده‌رین‌له‌گیزی‌بزینک‌ده‌ستی‌خستۆته‌بنا‌گویی‌و‌حه‌یرانان‌ده‌ری. وتی:‌که‌ئمه‌م‌زانی‌خه‌یرا‌نویژه‌که‌م‌کرد‌و‌گه‌رامه‌وه‌لۆ‌گیزی.

- دست‌یه‌کی جهرده‌تووشی کاروانیک ئەبن. کاروانه‌که رووت ئەکه‌نه‌وه. له‌کاروانه‌که‌دا نافرەتیک ئەبیت، نافرەت جلوبەرگیکێ جوانی له‌بەرا ئەبیت. یه‌کێ له‌جهرده‌کان مرخی خۆی له‌جلوبەرگی نافرەت‌که‌که‌خۆش ئەکا. ئەلێ ئەمانه‌بو ژنه‌که‌ی من باشه. نافرەت ئەکشیته‌لاوه ئەلێ: رووت‌ه‌وه‌به. نافرەت ئەلێ: پیاوی چاک به‌من ژنم تۆ چۆن وێژدانت هه‌لیئه‌گرێ من رووت‌ه‌وه‌که‌ی؟ کابرا ئەلێ: من ئەمانه‌نازانم رووت‌ه‌وه‌به. نافرەت زۆر ئەلێ و ئەم کەم ئەچن به‌گۆیچکه‌یا.

نافرەت رووت ئەکاته‌وه‌ته‌ن‌ها دهرپێکه‌ی له‌پینا ئەمینێ، سه‌یر ئەکا دهرپێکه‌شی جوانه، ئەلێ: ئەویش داکه‌نه. ژنه ئەلێ: پیاوی چاک به‌من ماومه‌ته‌وه ئەم دهرپێهه. ناخر چۆن ئەویش بده‌م به‌تۆ هه‌موو له‌شم ئەکه‌ویتنه‌دەر‌ه‌وه. تۆ هه‌یج غه‌یره‌تی پیاوه‌تیت نییه؟ کابرای جهرده ئەلێ: من ئەمانه‌نازانم ئەبێ دایکه‌نی.

له‌وکاته‌دا پیاویکی ریش سه‌پی نوورانی دهر ئەکه‌وێ، ژنه ئەلێ: ئەو پیاوه‌بکه‌ین به‌حه‌که‌م و ناو‌جی و پرسی بێ بکه‌ین ئەگه‌ر ئەو وتی دایکه‌نه‌و بیده‌رێ ئەوا ئەتده‌می، ئەگه‌ر خۆ نه‌شیوت ئەوا هه‌یج. کابرای جهرده وتی باشه.

پیاوه‌ی پیر هات و ژنه‌ش وا خۆی گرت‌مۆله‌کرد‌وه‌و دانیش‌ت‌وه‌وه، رووی کرده‌ پیاوه‌که‌و پێی وت: خاله‌ ریش سه‌پی! ئەم پیاوه‌ منی رووت کرد‌ۆته‌وه‌ به‌م جو‌ره‌ی لێ کرد‌وو‌م که ئەمبێنی. ئیستا ماوه‌ته‌وه‌ سه‌ر دهرپێکه‌م ئەلێ ئەویشم بو داکه‌نه‌و بمده‌رێ. تۆ ئەلێ چی؟ پیاوه‌که‌وتی: دایکه‌نه‌و بیده‌رێ. کابرای جهرده ئیتر قسه‌ی سوار بوو. ژنه‌ چارناچار دهرپێکه‌ی داکه‌ند و ئەویشی دایه‌و خۆی گول‌ۆله‌بوو دانیش‌ت.

کابرای جهرده هه‌موو جله‌کانی پێچایه‌وه‌ دای به‌شانی و رویش‌ت. زۆر دوور نه‌که‌وت‌بووه‌ کوتوپر بروسکه‌یه‌ک له‌سه‌روه‌هات دای به‌ته‌وقی سه‌ری له‌خواریه‌وه‌ دهرچوو و کوشتی و جلوبەرگ له‌وا‌ه‌دا بلاو بووه‌وه. ژنه به‌هه‌ر جو‌ر بوو خۆی گه‌یاند‌ه‌ جله‌کانی و له‌به‌ری کرد‌نه‌وه‌و رووی کرده‌ خاله‌ی ریش سه‌پی وتی: تۆ بۆچ وات کرد؟ خۆ من هانام هه‌تایه‌به‌ر تۆ. خاله‌ریش سه‌پی وتی:

رۆله‌ من خدری زینده‌م. بۆیه‌ وام پێ وتی بو ئەوه‌ کاسه‌پر بێی. ئەگه‌ر دهرپێکه‌ت پێنه‌دایه‌ کاسه‌که‌ پر نه‌ئه‌بوو. زولم و ستم که‌ گه‌یشته‌ هه‌دی خۆی، ئیتر ئەبێ سه‌ره‌و لێژ بێته‌وه.

- پاقڵە میسر

لەداستانی کوردی ئەلی: لەسەر دەمی خۆیا، واتە لە سەر دەمی فیرە و نەکانا لە میسر ئەو «ئەهرامانە»ی کە نیستە هەن، - دروستکراون. هەموویشی بە دەست و شانێ خەلکی میسر کراون و ئەو خەلکە وەکوو «قول» وە بەلکوو هەر بەندەبوون لە بەر دەستی فیرە و نەکانا. ئەو کە وێتە سەر دەمی «دارم» کە یەکیەک بوو لە فیرە و نەکانی میسر. دەنگە دەنگێک لە ناو خەلکا پەیدا ئەبێ کە ئیمە بۆج بەم جۆرە بچە و سیتێرینە وە؟ ئەم ئەهرامە زلزلانە لە سەر شانێ ئیمە دروستکری؟

ئەم دەنگ و باسە ئەگاتە وە بەرگۆی دارم. دارم لە گەل وەزیرە کانیا ئەو کە وێتە راویژ کردن. وەزیریکی ژیری ئەبێ ئەلی: ماوێهک واز بێنە لە ئەهرام دروستکردن و چاری بخەرە ئەستۆی من. دارم ئەلی: باشە.

ئەمجا وەزیر فەرمان ئەدا کە لە هەموو ولاتی میسرا دەست بکەن بە پاقڵە چاندن. خەلک ئەو کە و نە چاندنی پاقڵە و پاقڵە خواردن. چوار پێنج سالتیک بە سەر ئەمەدا تێ ئەپەری. روژیک لە روژان دوو کوری درواسی - کە ماله کەیان بەرانبەری یەک ئەبێ - ئەبێ بە شەریان و شکات ئەگاتە لای وەزیر. وەزیرە بانگیان ئەکا و لێیان ئەپرسی کە چییە؟

یەکیەک لە کورپەکان ئەلی: ئەو کورپە ی درواسیم لە بەر دەرگای خانووە کە ی خۆیا سنگیکی داکوتاوە؛ من قایل نابم بەو. لەویکەیان پرسی بۆج ئەو سنگەت داکوتاوە؟ ئەلی: روژیک لە روژان ئەگەر پارەم هەبوو ئەسپیک ئەکرم و لەویدا ئەیبەستەمەو. لەوی تر ئەپرسی ئەمی باشە تۆ بۆج نایەلی؟ ئەویش ئەلی: منیش ئەگەر روژی لە روژان پارەم هەبوو ژن دینم. کە ژنم هێنا منالم ئەبێ، منالم کانم ئەچن بەویدا ئەسپە کە لەقیان لێ ئەدا ئەمرن. لە بەر ئەو نایەلم سنگە کە داکوتی.

وەزیر هەلئەستێ ئەچیتە وە بۆ لای دارم ئەلی: خەلکە کە پێگە یشتون، دەستبکەرە وە بە ئەهرام دروستکردن.

- لەداستانی کوردییە ئەلی:

لەو سەرە لە ئەشکە و تیکا پیاویکی «عابد» و خواناس تەرکی دنیای کردبوو، هەر خەریکی عبادەت بوو. روژیک کوتوپر لە ناو بەدەلانەکانا پارچە یەک قیر ئەدۆزیتە و ئەو کە وێتە وە بیر کردنە وە کە ئەم قیرە چۆن کە و تۆتە ئیرە؟ ئەمە ئەبێ خوا بۆ منی ناردبێ بۆ ئەو ئیشیکی بێ بکەم. بە خولیای ئەم بیرەدا ئەبێ لە ئەنجاما دیتە سەر ئەو ئەلی:

من لهم شوینتهدا عبادت ئەکەم و تەرکی دنیام کردوو؛ عبادەتیش هەتا چەوسانەوی زیاتر تیا بێ خیری زۆرتەرە. من دوو چاوم هەیه؛ دوو چاو ئیسرافە. دووم بۆچییه؟ بە یەک چاو ئەتوانم کار و باری خۆم بەرم بەریوە. خواش ئەم قیرە ی هەر بۆ ئەوە ناردوو. قیرەکە هەلشەگری و ئەیخانە سەر چاویکی و بەقیرەکە چاویکی ئەبەستی.

ماوەیەکی زۆر بەم جۆرەنوێژ و عبادەت ئەکا. رۆژیک لە رۆژان عالمیک بەناوبانگیه‌وه ئەچێ بۆ زیارەتی. سەیر ئەکا چاویکی بەقیر بەستوو. لێی ئەپرسی ئەو بۆج قیرت ناو بە چاوتەو؟ ئەلێ: وەللا ئیسرافە من کە تەرکی دنیام کردوو و عبادەت ئەکەم تاقەچاویک ئیشی من ئەبا بەریوە؛ ئیتر دووم بۆ چییه؟ ئەلێ: چەند سالە وات کردوو؟ ئەلێ: پانزەسالە. ئەلێ: دەسا ئەبێ نوێژی پانزە سالت بگێریتەو؛ چونکەچاوت تەر نەبوو و ئاری لێ نەکەوتوو

- لەو سەرە مەلا وەسی «جفار» هەبوو بە هۆی رمل و جەفره‌وه دەستی بۆ عەرش و قورش درێژ ئەکردو پاشەرۆژی هەموو شتیکی لیک ئەدايه‌وه و ئەیدا بەدەستەوه. رۆژیک کابرایەک ئەچیتەلای پنی ئەلێ: تۆ ئەم هەموو شتە ئەزانی و ئەم هەموو نەیتیانە ئاشکرا ئەکە ی کەچی ئاگات لێ نییه ژنەکەت لە ماله‌کە ی خۆتا ماله‌کەتی کردوو بە مالی باجی زەمزه‌مه‌وه؛ جوار ئەروا و هەشت ئەچێ.

مەلا وەسی کە ئەمە ئەبیستی شیت و هار ئەبێ. شیرو خەنجەر و دەمانچە هەلشەگری بە پەلە ئەچیتەو بۆ ماله‌وه ژنەکە ی بکوژی. کە نزیک ی مال ئەبیتەو ئەکەوتەو بەیری کەئەو هیچ ژنی نییه.

- لەداستانی کوردییه ئەلێ:

لە سەر دەمی خۆیا پادشایەکی زۆر بەدەسەلات هەبوو تووشی نەخۆشیەکی زۆر ناھەموار بوو بوو. هەر چەندی ئەکرد بوی چار نەئەکرا، هەموو پزیشک و حکیمەکانی ولات سەریان لەم نەخۆشییه سوورما بوو، بۆیان دەرمان نەئەکرا. هەر دەرمانتیکیان ئەدايه‌پادشا رۆژ بەرۆژ خراپتر ئەبوو. لە ئەنجاما پزیشکتیکیان لەولاتی چینه‌وه هینا و ئەو لەپاش ئەو کە سەیری پادشای کرد وتی: پادشا چاک ئەبیتەو بەو مەرجه ئەو دەرمانە ی من داوای ئەکەم دەستکەوی. پادشا و هەموو وەزیر و پزیشکەکان بەم خەبەرە بە تەواوی گەشانەو و وتیان هەر بەو مەرجه پادشا چاک بێتەو دەرمان ئەگەر لە بنی ئەرزیشا بیت پەیدای ئەکەین.

وتی: دهرمانی ئەم دهردهی پادشا، خوینی منالیککی سوورکاری موو زهردی چاو رهشی گونا پانی هه و سالانه که بدری له لهشی و پنی بهنووی تا سنی جار، ئیتر چاک ئەبیتهوه و تازار له لهشیا نامینی.

ئەمجا که و تنه قهله مرهوی پادشا بو دوزینه وهی منالیککی وهها. ههر چهنده گهران منالیککی بهو تهرههیان دهست نه کهوت. کهلین و قوژین نهما، شار نهما، دئی نهما، کهلکی نه بوو. له ئەنجاما وتیان لهم ولاته پان و دریزه دا تنهنا ناشیک ماوه که ناشه وانیککی لینه و نه گه رابین؛ ئەگینا شوین نه ماوه نه مانیشکینی. وتیان با بچین بو ئەو ناشهش بزانی ههچ ههیه؟ که چوونه ئاسیاوه که سهیریان کرد تنهنا ژن و پیاویک و منالیککه و ههچی تر. که سهیری مناله که بیان کرد ته ماشایان کرد ئەو شتانهی که پزیشکه که وتونی هه موو لهم مناله دا ههیه. بهژن و پیاوه که بیان وت: ئەم مناله چیتانه؟ وتیان تاچه کورمانه و له مه زیاتر ههچی ترمان نییه. ئیتر پیاوه کان دهنگیان نه کرد و هاتنه وه خه بهریان هینایه وه بو پادشا که منالیککی بهو جوهره مان له ناشه کۆنیکا دوزیوه ته وه. پادشا و وه زیر و پزیشکه کان لهم خه بهره وه کوو دنیایان سهر له نووی بی درابیته وه چ خوشیه ک ئەکهن بهو جوهره بیان به سهر هات.

ئەمجا پادشا ناردی ناشه وان و مناله که و دایکه که بیان هینا، مناله که بیان برده لای پزیشکی چینی چاوی پنی کهوت وتی: ئەو مناله که من ئەیلیم و دهرمانی دهردی پادشایه ئەمهیه. ئیتر که و تنه سهر ئەوه که چون ئەم مناله له و دایک و باوکهی بستین؟

عالم و وه زیر و پزیشک هه موو چوونه بن دهست باوک و دایکه که یه وه که پادشای مهمله کهت نه خوش که و تووه و بهو نه خوشیه ئەمری. ئەگه ره خوینی منالیککی وا نه دری له لهشی؛ وه مردنی پادشایس مردنی هه موو مهمله که ته. ئیسته ئیوه بینن ئەم مناله بدهن به پادشا و بیکه ن به قه زاوه گپری ئەو. پادشا به گرانی مناله که زیر و زیوتان ئەداتی. باوک و دایک که گویان لهم قسه یه بوو هه ناویان هاته خواره وه و تیان شتی وا ناییت.

به ره به ره خه لکی تر سهیریان کرده سهیریان و وتیان سهلامه تی پادشا له مال و ئەولاد واجبتره له سهر هه موو که سیک. ئیسته ئیوهش تازه له به هاری جوانی دان منالی ترتان ئەبیت. وا بزانتن ئەم مناله تان ههر نه بووه. ئەوه نده خه لک سهری کرده سهیریان و ئەوه نده یان چرپاند به گویچه یانا رازی بوون.

منالیان لی سهندن و به سهنگی مناله که زیر و زیویان دان و منالیان برد بو لای پادشا. پادشا وتی بیبهن بو لای قازی. قازیش وتی بو سهلامه تی سهری پادشا رشتنی خوینی بی گوناخیک واجبتره له وه که پادشا بمریت. پادشا خوی سهر زه و بیبه، له نهمانی ئەو زور و

ستم په‌یدا نه‌بیت و بلاو نه‌بیته‌وه. له نه‌مانی یه‌کینک له نه‌هلی مه‌مله‌کوت هیچ روونادا. که‌واته شهرع ری نه‌دا بو سهر برینی نه‌مانه.

بهم جوړه له هم‌موو لایه‌که‌وه بریار له‌سهر سهر برینی مناله‌که درا، به‌پادشا خویشیه‌وه، چونکه خوینی نه‌مانه بو چاک بوونه‌وه‌ی نه‌و بوو. نه‌مجا پادشا فرمانی دا به‌سهر برین. جه‌لاد به‌خوی و کیردیه‌وه هاته مه‌یدان. ته‌شتیکی له‌و لاه‌دانا بو نه‌مه کاتی که مناله‌که سهر نه‌بری خوینه‌که‌ی هم‌مووی بچیتنه‌او ته‌شته‌که‌و هیچی لئی له کیس نه‌چی. ده‌ستی مناله‌که‌ی گرت و هینایه‌سهر په‌قره‌جه‌که. پادشا و وه‌زیر و پزیشک هم‌موو له‌و لاه‌و دانیشتبوون سه‌یری نه‌م دیمه‌نه‌نه‌کن.

کاتی که جه‌لاده‌که مناله‌که‌ی هینا، مناله‌که چاوی به‌جه‌لادو کیردی ده‌ستی و ته‌شت که‌وت ده‌ستی کرد به‌گریان و سه‌ریکی به‌رز کرده‌وه بو ئاسمان و چند جاریک لئیو به‌یه‌کا داو زهرده‌خه‌نه‌به‌کیش گرتی. نه‌م دیمه‌نه بهم جوړه سهرنجی پادشای راکینشاو بانگی کرد له جه‌لاده‌که مناله‌که‌م بو بیننه پینش نه‌وه‌سه‌ری به‌ری. جه‌لاد په‌لی مناله‌که‌ی گرت و برديه به‌رده‌می پادشا. پادشا مناله‌که‌ی دانا و لئی پرسى روله نه‌م گریان و لئیو به‌یه‌کا دان و زهرده‌خه‌نه‌یت چی بوو له‌م وه‌خته‌دا؟ منال وه‌کوو کانیایو ئیلهامی خوابی رږابى به‌سه‌ریا زمانی کرایه‌وه و تی: پادشاهم هیچ؛ ئیشی خۆت بکه. پادشا وتی: روله نه‌بى همر پین بلیت. مناله‌که و تی: هه‌روا؟ پادشا وتی: به‌لئى نه‌بى بلیت. نه‌مجا کوره‌وتی:

دلسۆزتر کەس و میهره‌باتر کەس به‌چاو نه‌ولاده‌وه باوک و دایکه. باوک و دایکی من به پاره منیان له‌ده‌ست کرده‌وه دامیان به‌ده‌ست خه‌نجه‌ری جه‌لاده‌وه که سهرم به‌ری. ره‌نگ بى ئیسته خویشیان له گوشه‌یه‌که‌وه سه‌یری نه‌م دیمه‌نه بکه‌ن. نه‌وا ده‌ستم له‌باوک و دایک برآ.

یه‌کئى نه‌گه‌ر سته‌میتکی لئى بکری نه‌چیت بو لای قازی ده‌ردى زولم لیکراوی خوی به‌و نه‌لئى بو نه‌وه به‌پینی شهرع و قانون حوکمی بو بکا و نه‌یه‌لئى نه‌و زولمه‌ی لئى بکری. که ئیشی من که‌وته به‌رده‌می قازی، قازی فتوای دا که بو سه‌لامه‌تی سهری پادشا خوینتیکی ناهق بریژپترئى دروسته. ده‌ستم له‌ویش برآ.

پاش نه‌وه که نه‌گه‌ر یه‌کئى ئیشه‌که‌ی که‌س نه‌پیرسی شکات نه‌باته لای پادشا بو نه‌وه نه‌و دادی پیرسی و به‌هانایه‌وه بیت. من ئیشم که‌وته لای پادشا و پادشاش وتی: نه‌مه بو ساغ و سه‌لامه‌تی منه، نه‌ویش فرمانی دا به‌کوشتم؛ به‌کوشتنی منیکی بى گوناح.

ئیتەر کەسم بۆ نەمایەو. سەرم بەرز کردەو. بۆ ئاسمان، حەقمە بگرم چونکە سەرم ئەبەرن و نەمامی ژیانم لە ریشە هەلئە کیشن. زەرە خەنەش لەو کاتە ناھەموارەدا گرتمی وتم خواپە ئیشە کانت زۆر سەیرە، لێویشم کە بەیە کادا وتم خواپە کەسم بۆ نەماو تەو تەنھا تو نەبێ.

پادشا کە گوئی لەم قسانەبوو سەری شۆر کردەو بە بەردەمی خۆیا و پاشان ھۆنەھۆن فرمیتسک ھاتە خوارەو بەچاویا. دەستی برد منالە کە ی ھەلگرت خستتە سەر کۆشی خۆی و ماچی کردەو دەستی ھینا بەسەریا و وتی: رۆلە! مانەو ی ژیاننی من لە رشتنی خوینی بێ گوناحتیکی وەکوو تو پیتک بیت من ئەو ژیانەم ناوی. وە تو ئیستە بەدواو ئیتەر کور و جینشیننی منیت. فەرمانی دا بە جەلاد کە کێرد و تەشتی خۆت لابە. ئەلنی کە پادشا ئەم میھرەبانیە نواند بەرەبەرە ئازارە کەشی لە کۆل کەوت و ئەلەمی تیدا نەما.

- قەزا و قەدەر ھەبە. ئەمە شتیکە راستەو بێنراو.

لەو نزیککی خۆشناو تیبە پیاویک کورپیکی سنی چوار سالانی خۆی لە گەل ئەبێ ئەچیتە دەروەو بۆ سەر رەز و باخ. ئەگاتە سەر رەزە کە لە پاش ھەندیک کورپە کە ی خەوی لنی ئەکەوی. ھەلئە گری لە بێن داریکا دایئەننی، جامەدانە کە ی خۆی ئەدا بەسەریا و خۆی ئەچیتەو بە لای بیلکارپە کە ی خۆیەو. خەریکی بیلکاری ئەبێ کۆتوپر بە دەم بیلە کە یەو دەویشکیکی گەورە دەر ئەپەرێ و روو ئەکاتە منالە کە کە نووستوو.

کابرا بە بیلە کە یەو ھەر ئەکا بە شوینیا ھەر چەندە ئەکا نایگاننی. کابرا ئەبوت ئەوا تەکان ئەدەم لە خۆم کە بیگەمنی کەچی وەکوو یەکنی لەدواو پینی گرتبم ھەر چەندم ئەکرد نەئەرپۆیشتم. وتی: دوویشک لە دەستم دەرچوو راست رووی کردە کورپە کە و چوو زێر جامەدانە کە و پاش تووزیک ھاتەو دەروەو ملی پتی گرت و بە شوینە کە ی خۆیا گەرایەو.

وتی: من لەتاو کورپە ئاگام لە دوویشک برا. چوو مە سەر کورپە و جامەدانە کەم لادا سەرم کرد ماریک قەفی خواردوو بە دەورە ی کورپە کە دا و سەری نزیککی بنی ملی کورپە کە کردۆتەو، لەو کاتەدا دوویشکە کە گەشتوو چوو داویە بە تەپلی سەری مارە کەو. مار ھەر لە جیتی خۆی رەق بوو و ئیتەر راست گەرایەو تەو.

وتی: کە ئەو مە دی چاوم بە دوویشکە کەش کەوت لە گەرانەو کە یا وە منیش ئیتەر گورج بوومەو ئەمتوانی بیگەمنی، بەلام کە ئەو کارەساتەم دی نەچووم بە شوینیا وازم لنی ھینا تا چوو و کونە کە ی خۆی.

- له هه‌ولێر خدر به‌گی ئه‌حمهد پاشا پرسه‌ی هه‌بوو. له گه‌ل شېخ به‌شیر ته‌رووشی و شېخ ئه‌حمهدی نه‌قشبه‌ندی له رۆژی ۱۲/۱۲/۱۹۷۶ چووین بۆ ئه‌و پرسه‌یه. قسه‌ی مردن هاته ناوه‌وه خدر به‌گ گێزرایه‌وه وتی:

سالتیک له گوندی «قازی خانه» له دیواخانی حسینی مه‌لادا دانیشتیبووین. زۆر بووین باسی مردنی مه‌ر هاته گۆرێ که ئه‌و ساله مه‌رقرانی کردوه. یه‌کێ وتی: من بیست سه‌رم مردوه. یه‌کێ وتی: من سی سه‌رم مردوه. یه‌کێ وتی: من په‌نجا سه‌رم. هه‌ر یه‌که شتیکی وت. یه‌کێ وتی: ئه‌وه مه‌ر چۆن ئه‌مری به‌م جۆره؟ کابرایه‌ک هه‌بوو «سته‌فا بۆر»ی ناو بوو، ساغ و سه‌لیم له ئیمه‌ ساغتر. هه‌ر هه‌لسا له‌ناوه‌راستی دیواخانه‌که‌دا له‌به‌ر چاوی ئیمه‌وه راکشا و وتی: وا ئه‌مری. ده‌ستی کرد به‌ده‌ست و قاچ وه‌شاندن و لرخه‌لرخ کردن، ئیتر هه‌له‌سته‌ایه‌وه. که لێ کۆ بووینه‌وه سه‌یر ئه‌که‌ین مردوه.

- له‌و ناوچه‌ی «ئامیدی» یه‌ سالتیک دنیا یه‌کی زۆر تووش و سارد بوو، له‌وانه‌ بوو قران بییت. به‌فر هه‌موو دنیای داگیر کردوه. پیاویکی «هه‌راس» ناو له‌گوند ده‌رته‌چێ بۆ راو کردن. که‌له‌گایه‌ک له‌ گونده‌که‌دا شیت بوو بوو چاوی سوور کردبوو، راوی خه‌لکی ئه‌نا و که‌س نه‌یئه‌وێرا به‌رچاوی که‌وێ. وا دیار بوو بۆشیا ن پێ نه‌که‌وتبوو بیکوژن. ئه‌و گایه‌ که چاوی به‌ کابرا ئه‌که‌وێ له‌و چۆله‌وانیه‌دا شوینی ئه‌که‌وێ. کابراش هه‌یج چه‌کینکی پێ نییه‌و گایه‌که‌ش ئه‌ناسی. هه‌یج چاری نامینی ئه‌شکه‌وتتیک له‌ نزیکیه‌وه ئه‌بێ به‌هه‌ر جۆر بی خۆی ئه‌کا به‌کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا.

گایه‌که‌ شوینی ئه‌که‌وێ، ئه‌و ناچی به‌کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا. گه‌لیک خه‌ریک ئه‌بێ هه‌یجی بۆ ناکرێ. ئه‌مجا دینی له‌به‌ر کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ئه‌که‌وێ و پال ئه‌دا به‌کونه‌که‌وه‌و کون ئه‌گرێ و کابراش وا به‌ ژوو ریه‌وه.

کابرا له‌ ژوو ریه‌وه له‌ سووچیکه‌وه‌ کړنوش دا ئه‌دا و له‌فیکر کردنه‌وه‌دا ئه‌بێ. تۆزێ به‌رچاوی رووناک ئه‌بیته‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌کا و اره‌شه‌ما ریک له‌و به‌ریه‌وه‌ په‌پکه‌ی خوار دووه‌و نیوه‌ی شوینه‌که‌ی داگیر کردوه. کابرا به‌جاری هه‌ناوی دیته‌خواره‌وه. له‌ده‌ره‌وه‌ گایه‌که‌ به‌ر کونه‌که‌ی لێ گرتوه‌وه، له‌ ژوو ریه‌وه‌ ئه‌م ماره‌ له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه. له‌ راستیدا دنیای لێ ئه‌بێ به‌چه‌رمی چۆله‌که‌.

له‌م فیکرانه‌دا بوو ته‌ماشای کرد و له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دوو پشکینیک به‌ ئه‌ندازه‌ی بستیک روو به‌رووی هات، هاته‌سه‌ر که‌له‌مووستی پێ و به‌له‌شیا هه‌لگه‌را و چووه‌ ته‌وقه‌سه‌ری و به‌

شوینەکە ی خۆیا گەرایەوه و رووی کردە مارە کە. چۆسەر پشتی مارە کە گەرا، گەرا چووە سەر تەپلی سەری دای بە کەللە ی سەریەوه و ئەمجا لەسەری لاچوو رووی کردە دەرگای ئەشکەوتە کە (وا ئەمیش هەر چاوی لێیە). گایە کە بەر کونە کە ی گرتبوو دای بە گاو، گا بۆرە بە کێ لێ هەستاو لە شوینە کە ی خۆی جوولا تۆزێ چوو بەو لاو کەوت و بەر کونە بەرە لا بوو. دوو پیشک دیسان گەرایەوه هاتەوه بۆ لای «هەراس». وە کوو جاری یە کەم گەشتیکی بە لەشیا کرد و پاشان دابەزی لەو شوینەوه کە هاتبوو لەو شوینەوه لە چاو ون بوو.

هەراس وتی: پاشان کە هەستام چووم بە لای مارە کەوه دارم تێوژەند تەماشای ئە کەم تۆپیووە. هاتە دەرەوه پیش ئەوه لە کونە کە دەرچم سەیرم کرد گایە کە لەو لاو کەوتوووە و هەر چوار پەلی راکێشاوە. زانیم کە ئەماوە. چوومە سەری تەماشای ئە کەم مردا ربه تەوه. ئەم باسە شیخ ئەحمەدی نەقشەبەندی گێرایەوه.

- لە داستانی کوردییەوه ئە گێرئەوه ئەلین:

دوو پادشای بە دەسەلات و ئامۆزای یەک بوون. ئاقاری قەلەمەرەوی هەر دووکیان پێکەوه بوو. کابرایەکی دەرۆزە کەر هەبوو لە ولاتی یەکیکیان دوو کچی شوخ و شەنگی هەبوو؛ خەرامانی ئەرمەن و پەلک سەوزی داستان هاوتایی نە ئەکردن. ناوبانگی نازداریان لە هەموو ولاتا دەنگی دابوووە. جوانی ئەمانە بەرگۆی هەر دوو پادشا کەوتبووەوه. هاتنەسەر ئەوه کە هەریە کە یەکیکیان مارە کەن. نسیب یەکی خستن. دوو نەمامی داستان بوون بە هاوسەری دوو شازادە ی جیهان. ئەم دوو کچە لە گەڕانی بەر دەر وازانەوه کەوتنە ناو تەلاری شاهی و میترگ و میترغوزاری شادیهوه. نانی جۆرەشکە ی بەر دەر مالان بوو بە گەنمی بەهارە شیر و شە کری ناو مالان. مەگەر خوا بیزانی کەوتنە ج خوشیە کەوه.

رۆژێ بەرپیکەوت یە کێ لەو دوو پادشایە چوووەوه بۆ ژووری حەرەمسەرا سەیری کرد و ژنە کە ی لە هەر تاقیکی ژوورە کە یا کەر تە نانی رەقی داناووە کەس لە ژوورە کە دا نییە، بە بەر تاقەکانا ئە سوورپێتەوه دەستی راگرتوووە ئەلێ:

خوا لە دەستتان نەبرێ پەنجە یە نانم بەدەنی.

بە دەستە کە ی تری تۆزێ نانەرەق ئەخاتە ئەو دەستیەوه. توورە کە یە ک لە ملیایە ئەیخاتە ناو توورە کە کەو ئەلێ: خوا لێتتان نەبرێ. ئەچیتە بەر تاقیکی تر هەرۆهە، تا هەموو تاقەکان

بهو جوړه همموو نه‌گه‌ړئ. پاشان نه‌روا نه‌و جله شپانه که له‌به‌ریاهه داینه‌که‌نئ. جلی خانمانه له‌به‌ر نه‌کا و نه‌چن له‌سهر دوشه‌ک دانه‌نیشئ.

پادشا لهما زور سهری سرما. چووو ژووره‌وه له‌ته‌نیشتیوه دانیشته و پنی وت: بانوو تو شتی وا بو نه‌که‌ی؟ خانم له‌پیشا نه‌چووو ژیری. پادشا وتی: خووم به‌چاوی خووم دیم. خانم سه‌یری کرد هیچ چاری نیبه وتی:

راستی پادشاهم! من وام له‌ناو همموو ناز و نیعمه‌تیکا. له‌هیچ شتیک ناته‌واویم نیبه، نه‌له‌خواردن، نه‌له‌به‌ر کردن، نه‌له‌که‌نیزه‌ک و خولامان؛ به‌لام کرمیک له‌سهرما جوولهای نه‌کرد و هخته بوو شپتم بکا. شه‌و و روژ به‌وه‌وه نه‌تلامه‌وه. له‌نه‌خاما تیگه‌یشتم که نه‌مه ئیشی چیبه. من سهره‌تا به‌ده‌روزه به‌سوالکردن فیر بووم، ئیسته‌نه‌وم لئ براوه، هیچ چاریکم نه‌دیوه نه‌وه نه‌بئ که به‌و جوړه‌خووم شپه‌بار بکه‌م و به‌به‌ر تاقه‌کانا بسووریمه‌وه داوای نانه‌ره‌قه له‌تاقه‌کان بکه‌م. به‌و جوړه‌ئیرت حسامه‌وه و هیچ ده‌ردیکم نه‌ما.

نه‌مجا پادشاه‌ی‌تریش روژی که چووو ژووره‌وه سه‌یری کرد ژنه‌ی پادشاه‌ی‌تر به‌به‌ر تاقه‌کانا نه‌سوورپته‌وه داوای پارچه‌نانه‌ره‌قیان لئ نه‌کا و له‌پاش ته‌واو کردنیان خوئی نه‌کاته‌وه به‌خانمه‌که‌ی جارن.

پادشا لئی نه‌پرسی بوج وانه‌که‌ی؟ ژنه‌وتی: پادشاهم: من سهره‌تا سوالکهر و گه‌دا بووم. به‌و جوړه که تو منت بینی له‌به‌ر مالانا گه‌داییم نه‌کرد. ئیسته‌که‌وتوومه‌ته سهر نه‌م ناز و نیعمه‌ته. ههر جاره‌نه‌جاریک دینم وه‌کوو پیشوو به‌به‌ر تاقه‌کانا نه‌سووریمه‌وه و نه‌و تاقانه به‌ماله‌کان دانه‌نیم که سوالم لئی نه‌کردن. نه‌مجا خووم به‌خووم نه‌لیم تو سهره‌تا و ابوویت، خووت لئ نه‌گوړئ. پادشا ناوچه‌وانی ماچ کردو وتی:

نه‌جابه‌ت به‌زاته، نه‌ک به‌نه‌سل و نه‌سه‌ب.

- له‌داستانی گوئی ناگردانی کوردیبه نه‌لئ:

جاریک خدری زینده له‌ده‌شتیکا تووشی کارایه‌کی ریش سپی پیس و بوخل، چاو دادراو و دم‌خوار بوو. چوار که‌ری به‌باره‌وه دابوه پیش، لؤکه‌لؤک نه‌رویشته. لئی پرسئ تو شه‌یتان نیت؟ وتی: به‌ریوه‌للا هوم یا خدری زینده. وتی: بو کوئی نه‌چی؟ وتی: بو که‌سابه‌ت نه‌چم شتیک په‌یدا که‌م بو مناله‌کانم. وتی: باری گویدرپزه کانت چین؟ وتی:

ئەوەیان جەور و ستمە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەپادشاھان. ئەوہی دووہەمیشیان
 ھەسادەتە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەعالمەکان. وتی: ئەوہی سێھەمیان خیانەتەو
 گزی کردنە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەتجارو بازرگانەکان. ئەوہی چوارەمیش حیلەو
 فیلە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: لەژنان بەو لاوہکەسی تر نییە.
 وتی: جا ئەم کەپارانەت دەست ئەکەوئ؟ وتی: یا خدری زیندە! ئەگەر ئیوہ لیم بگەرین
 و واز لەخەلکەکە بینن ھەمووی بەرۆژیک ساغ ئەکەمەوہ.

- لەداستانی رابردووە ئەلنی:

ناسری عەباسی (۵۷۵-۶۲۲ ھجری) کاتی کہ خەزەنو سامانی «عازیدی فاتی» (۵۵۵-
 ۵۶۷ ھجری) کەوتە بەر دەست و داگیری کرد، تەپلێک لە ژوورەکە ی عازدا بوو ئەویشیان
 ھینا. کابرا تەپلەکە ی ھەلگرتوو دەستی کرد بە لیدانی. کابرا کەوتە ترکەندن. خەلکە کە
 دەستیان کرد بە پێکەنین پیتی. یەکیکی تر ھەلگرت کہ لینی دا ئەویش کەوتە ترکەندن.
 خەلکە کە لەمە توورە بوون و تەپلەکە یان درێ. لە پاشا پیاوی شارەزا ھات پیتی وتن ئەم
 تەپلە ھی ترکەندن نەبوو، بەلکوو چاکە ی ئەم تەپلە ئەوہ بووہ کہ لە نزیکی ھەر کەسێکەوہ
 بوایە ئەو کەسە کۆلنجی نەئەکرد. عازد نەخۆشی کۆلنجی ھەبوو ئەو تەپلە یان بو ھینابوو لە
 ژوور سەری خۆیوہ دا ھەنا ئیتر بپرای بپرای کۆلنجی نەئەکرد. خەلکە کە لە درانەکە ی زۆر
 پەشیمان بوونەوہ، بەلام تازە بی کەلک بوو.

- لەداستانی کوردییە ئەلنی:

جاریک کابرایەکی بابی چووہ لای مەلایەک وتی: ئیوہ ھەر ئەلین ئیشەکانی خوا
 جینگای رەخنە نییەو کەس ناتوانی رەخنە لە کاری بگری. من سێ رەخنەم لە ئیشی خوا
 گرتووہ، بزائم تو ئەیسەلمینی یان نا؟ مەلا وتی: فەرموو بیانلنی. کابرا وتی: خوا شەیتان بە
 ناگری جەھنەم ئەترسینی لە کاتیکا کہ خوا شەیتانی لە ناگر دروستکردووہ. یەکیک لە
 شتیکی دروستکراینی چون لەو شتە ئەترسی؟

دووھەم بەلای ئیوہی ئیسلامەکانوہ وایە کہ خیر و شەر ھەمووی لە خواوہیە، ھەرچی
 خوا نەیکرد نابێ. کەچی ئەگەر یەکی ئیشیکی نابەجێ لەگەل یەکیکا بکا تۆلە لەو کەسە
 ئەکەنەوہو ئەو بەگوناحبار دانەنین.

سپیدم نهلین: خوا له هموو شوپتیک هه‌یه، جینگا نییه ئه‌وی تیدا نه‌بن. یه‌کیک له هموو جینگایه‌ک بی، ئه‌بی هیچ نهلئ: ئه‌بی جاریک بیبیری بۆ ئه‌وه قسه‌که بچیته‌سه‌ر؛ که‌چی ئه‌وه‌تی دنیا دنیا‌یه هه‌تا ئیسته نه‌یسراوه یه‌کیک خوای چاو پیکه‌وتبیت.

مه‌لا وتی: راسته‌قسه‌کانت، توژی وه‌ره پیشتره‌وه تا ولامت بده‌مه‌وه. بابی چوو هه‌پشه‌وه. مه‌لا نه‌یکرده نامهدری خشتیکی کال له به‌ر ده‌میا بوو، خشتی هه‌لگرت و دای به‌سه‌ر کابرا‌دا سه‌ری شکاند و خوین فیچقه‌ی کرد. وتی: ئه‌وه ولامه‌که‌ته.

کابرا که ئه‌مه‌ی دی چوو بۆ لای قازی شکاتی کرد. قازی ناردی مه‌لاکه‌یان هینا و وتی: تو سه‌ری ئه‌م کابرایه‌ت شکاندووه؟ وتی: به‌لئ. وتی: بۆچی؟ مه‌لا وتی: ئه‌م کابرایه‌ ئه‌لئ: شه‌یتان له‌ئاگر دروستکراوه بۆج ئه‌بی له‌ئاگر بترسی؟ که‌خوا به‌ ئاگر ئه‌یترسینی. ئیمه‌ش له‌ خاک دروستکراوین بۆج ئه‌بی لئی بترسین و سه‌رمان به‌خاک بشکیت؟

دووهم نهلئ: ئیمه‌ نهلین خیر وشه‌ر له‌ ده‌ست خودایه. سه‌ره‌تا چاره‌نووس چی بی ئه‌بی بیه‌تی. ئینسان ده‌سه‌لانی قه‌ده‌ری خوای نییه. من به‌ئیراده‌ی خوا سه‌رم شکاندووه هیچ ده‌سه‌لاتیکی منی تیدا نییه؛ بچی ملی خوا بگریت و داوای تۆله‌ له‌و بکاته‌وه، من چیم.

سپیدم نهلئ: ئیمه‌ نهلین خوا له‌ هموو جینگایه‌ک هه‌یه، ئه‌و نهلئ: ئه‌گر هه‌بیت ئه‌بی هیچ نه‌بن جاریک بیبیری. ئیسته بچی به‌ هه‌ر جو‌ر بووه به‌لکوو خوا بدۆزیه‌وه و داوای خۆی له‌گه‌ل ئه‌وا بکا. یه‌کی ده‌عوا له‌سه‌ر یه‌کیک دروست ئه‌کا ئه‌بی یه‌که‌که‌ دیار بی، ده‌عوا له‌ سه‌ر که‌سی نادیار و نه‌بیراو قه‌ید ناکرئ. له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی من موده‌عی ئه‌و نیم چی داوه له‌ من؟

قازی روو ئه‌کاته کابرای بابی نهلئ: ئه‌مانه‌ت وتوه؟ نهلئ: به‌لئ و توومه، به‌لام بۆ ئه‌وه‌م نه‌وتوه سه‌رم بشکینن. قازی نهلئ: باوکم حه‌قت به‌سه‌ریه‌وه نییه برۆ. کابرا نهلئ: رازی بووم، به‌لام شه‌رت بی له‌مه‌و دوا منیش دایکی ئه‌و که‌سانه‌ له‌که‌ر بکیشم که‌ئمه‌ جو‌ره‌قسانه ئه‌که‌ن و منیان فیری ئه‌م به‌زمه‌ کردووه.

- له‌داستانی گوی ئاگردانی کوردییه نهلئ:

جاریک مام ریوی پیش مه‌لا بانگدانی به‌یانی له‌ مال ده‌رچوو. سه‌یری کرد وا که‌له‌شیریک به‌ ده‌نگه‌جوانه‌که‌ی له‌سه‌ر داریک قووقه‌قووق ئه‌خوینن. چوو به‌لایه‌وه وتی: ئه‌وه‌بانگه‌که‌ت دا، وه‌ره‌خواره‌وه با نوێزه‌که‌مان به‌جه‌ماعه‌ت بکه‌ین. ئه‌ویش وتی: ئاخ‌ر ئیمام هیشتا نووسته‌وه، با هه‌ستیت ئه‌و وه‌خته‌ منیش دیم قامه‌تی بۆ ئه‌که‌م. مام ریوی وتی: له‌

سولتان به ته‌واوی که‌وته پەرۆشه‌وه و کارو باری ولاته‌که‌ی له‌بەر نه‌بوونی هه‌یاس به‌ته‌واوی ئالۆزا. ئەمجا که‌وته‌سه‌ر ئه‌وه‌که به‌لکوو به‌فیل بیدۆزیتنه‌وه. جاری دا به‌ولاتا که هه‌ر که‌س مه‌ردار و شوانکاره‌یه، وه هه‌ر که‌س پیاو ماقوول و کاربه‌ده‌سته ئه‌بێ له‌فلانه رۆژدا هه‌موو له‌باره‌گای سولتان حازر بن و که‌س دوا نه‌که‌وێ. بۆ ئه‌و رۆژی ئه‌وانه‌ی که‌سولتان ئه‌مری دا‌بوو هه‌موو حازر بوون. سولتان هه‌ینای هه‌ر یه‌که‌ گیسکیکی دانێ، وتی: ئه‌مه‌ی هه‌ر له‌ ئیسته‌وه تا چل رۆژی‌تر هه‌ر یه‌که‌ گیسکی خۆی برد، له‌ دوا‌ی چل رۆژه بیهه‌نیتنه‌وه، ئەم گیسکه‌ زیاد بکا ئه‌ده‌م له‌سه‌ری، که‌م بکا هه‌ر ئه‌ده‌م له‌سه‌ری.

یه‌کیک له‌و که‌سانه‌ که‌ له‌ناو ئەم حه‌شامه‌ته‌دا بوو ئه‌و کویخاکه‌بوو که‌ هه‌یاس له‌لایه‌وه بوو بوو به‌سه‌پان. عاله‌م هه‌ر یه‌که‌ گیسکی خۆی وه‌ر گرت و رۆیشته‌. کویخای لای هه‌یاسیش یه‌کیک بوو له‌وانه‌. ئەم عاله‌مه‌ به‌جاری هه‌ر یه‌که‌ له‌عاستی خۆی که‌وته‌ ترس و له‌رزه‌وه‌و ریی ئەم ئیسه‌ی بۆ به‌دی نه‌کرا. گیسک ئه‌گه‌ر شتی ناده‌یتنی مه‌ردار ئه‌بیتنه‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌یده‌یتنی زیاد نه‌ک، ئه‌گه‌ر ژه‌م ژه‌م ئه‌یده‌یتنی هه‌ر وه‌کوو خۆی نامینیتنه‌وه. ئەمه‌ش ئه‌نجامه‌که‌ی سه‌رفه‌وتانی تێدا‌یه‌.

کویخای لای هه‌یاس له‌ هه‌موو که‌س زیاتر که‌وته‌ پەرۆشه‌وه. چونکه‌ مه‌رو مالاتیکی زۆری هه‌یه‌و له‌ مه‌رداریدا به‌ پسه‌پۆر ناسراوه، که‌چی له‌ئه‌نجاما هه‌یچی بۆ ناکرێ و ئه‌بێ سه‌ری خۆشی تیا‌بدۆرین. هه‌ر به‌ ته‌واوی که‌وته‌ پەرۆشه‌وه. دنیای رووناکی لێ بوو به‌شه‌وی تاریک. هه‌یاس پرسێ کویخا ئه‌وه‌چیتیه‌ و خواردن و خواردنه‌وه‌ت لێ هه‌لگه‌راوه؟ وتی: رۆله، ئەمه‌ کاره‌ساته‌که‌یه. هه‌یاس وتی: ئه‌گه‌ر راستم لێ نالیت من ئەم ئیسه‌ت بۆ چار نه‌که‌م. وتی: کورم من ئەمه‌ با‌یسی سه‌رمه‌. تۆ ئه‌گه‌ر ئەمه‌م بۆ بکه‌ی سه‌رم ئه‌ستینیتنه‌وه، چون راستت لێ نه‌لیم؟

هه‌یاس وتی: هه‌ر چه‌نده‌ پڕاوش ناکه‌م به‌لام نه‌که‌م کردوی. ئەمه‌ت هه‌ر بۆ ئه‌که‌م و رزگارت ئه‌که‌م. بینه‌ بینه‌وه گورگه‌یکم بۆ په‌یدا‌که‌و ئیتر تۆ ئیسه‌ت نه‌بێ.

کویخا چوو بینه‌وه گورگه‌یکه‌ی په‌یدا کرد و هه‌ینای دای به‌هه‌یاس. ئەمجا هه‌یاس که‌وته‌ ئیسه‌. جاری هه‌ینای پێش هه‌موو شتیک ددانه‌کانی بینه‌وه‌گورگی هه‌لکه‌ند و ئەمجا به‌سته‌یه‌وه. هه‌ینای گیسکی گرته‌جۆو قه‌رسیل تیری ئه‌خوارد و قونه‌ی ئه‌کرد. که‌ ئه‌که‌وته‌ ئیواره‌ ئه‌یرد به‌لای بینه‌وه‌ گورگه‌که‌وه. گورگ که‌چاوی بێ ئه‌که‌وت په‌لاماری ئه‌دا به‌لام به‌سه‌را‌بووه‌وه هه‌یچی پێ نه‌کرا. گیسکیش که‌چاوی به‌گورگ ئه‌که‌وت هه‌ناوی ئه‌که‌وته‌خواره‌وه. ئه‌وی خواردبووی به‌ترس داینه‌نا‌یه‌وه. ئه‌یرده‌وه تیری ئه‌کرده‌وه، بۆ

بەیانیش دیسان وای لێ ئەکردهوه. گیسکی بەستەزمان ئەوی ئەیخوارد بەترس دایەنایهوه. تا ماوهی چل رۆژ هەیاس ئەمە کاری بوو لە گەل ئەو گیسک و گورگەدا. پاش چل رۆژە وتی بەکوێخا بییهوه بۆ سولتان.

کوێخا گیسکی برد و چوو. عالەمی تریش هەر یەکە بە خۆیان و گیسکی لای خۆیانەوه هاتنەوه. سولتان سەنگ و ترازووی هینایهوه مەیدانەوه. دەستیان کرد بەگیسک کیشان. سەیریان کرد هەمووی زیادی کردوه، گیسکی واش بوو هەر ئیسقانهکی مابوو کەمی کردبوو. سەرە هاتەسەر گیسکی لای کوێخا. کە کیشایان سەیریان کرد لە گەل سەنگ و بەردی هەوهولا هەر وه کوو یەک وایه؛ نەزیادی کردووه و نەکەم، لەگەل ئەوهشا هیچ نەخۆشیهکی نییه.

سولتان کە ئەمەیی دەستکەوت لە خەلکەکە تریش خۆشبوو وتی بپۆن من هەر مەبەستم ئەمەبوو وا دەستم کەوت.

ئینجا کوێخای هینایه ژیر پرس و جوابهوه کە چۆن ئەم گیسکەت وا نەهیشتۆتەوه؟ ئەویش بەسەرھاتی گیسک و گورگی بۆ گێنرایهوه. وتی: کێ ئەم تەگبیرەیی بۆ کردووی. وتی: کەس، هەر خۆم کردوومە. سولتان وتی: من ئەمانە نازانم یا ئەبێ پیم بلتیت یا ئەتکوژم. خستیه ژیر ئەشکەنجەوه. لەولاشهوه بە هەیاسی وتو کە دەنگ نەکا و راستی پێ نەلێ. کە ئیش گەیشته ئەشکەنجەو شکەنجەکاری و سەر تیاچوون وتی: شاھم بەسە پیت ئەلیم. وتی: کورپکی سەپانم لایە ئەم تەگبیرە، تەگبیری ئەوه.

سولتان ئەوا هەیاسی بە ئەقلی خۆی دۆزیهوه. ئەمجا ناردی هینایانەوه و ناشتی کردەوه. کوێخاشی خەلات کرد و ناردیەوه بۆ مالی خۆی بەخۆی و بەگیسکیهوه.

- لەقسەیی گوئی ناگردانی کوردییه ئەلێ:

رۆژیک سولتان مەحموود و هەیاسی خاس بەناو بازارا ئەرویشتن، تەماشایان کرد پیاویکی ریش سپی سێ کۆمەلە خۆلی لەبەر دەمایه، هاوار ئەکا ئەلێ: ئەم کۆمەلە خۆلانە هەر یەکە گەوهەریکیان لەناوایه، ئەیانفرۆشم. کێ ئەیهوئ بیت بیانکری. سولتان مەحموود گوئی لە قسەیی کابرا بوو وتی: ئەم کابرایه چەند گەوجه؛ ئەگەر گەوهەریان لە ناوایه بۆچ خۆی گەوهەرەکان هەلناگری؟ هەیاس وتی: ئیستە من ئەچم بەلایهوه بزەنم چیه.

چوو وتی: مامەیی ریش سپی چۆنی ئەفرۆشی؟ وتی: کۆمەلێک بەلیرەبەک. سولتان مەحموود وتی: ئەمە قسەیه چۆن گەوهەریک بەلیرەبەک ئەفرۆشری؟ هەیاس وتی: من

ئەیکرم. وتی: مامە ئەمە لیرە یەک و کۆمە لیکم پێ بفرۆشە. وتی: دانیشە. دانیشت، مامە چتوکی گرت بە دەستەو نایەسەر کۆمە لیک وتی: ئەگەر نەیتنیکت هەبوو بە لای ژنە کە تو نەیلی. هە یاس وتی: یەکیکی ترم پێ بفرۆشە. وتی: بێنە لیرە کە. لیرە ی دایەو وتی:

هەر گیز پشت بە زالم مەبەستەو رووی خۆشی حاکم هەلت نەخلە تینێ و ئەو کۆمە لەشی تیکدا. مایەو کۆمە لیکێ تر. وتی: ئەو شەم پێ بفرۆشە. وتی: بێنە لیرە یەک. لیرە ی دایەو وتی: هەر گیز خزم بە بێگانە نە دەیت. ئەو کۆمە لەشی تیکدا. هە یاس وتی: مامە بۆچی خۆلە کەت بلاو کردەو؟ وتی: ئەو یانێ ئەم خۆلە بەسەر ئەو کەسە کە بە گونێ ئەم نامۆزگار یانە ی من نە کات.

هە یاس لە گەل سولتان مەحموودا رۆیشتن. سولتان وتی بە هە یاس بۆم دەر کەوت تۆ لەو پیاو بە ئەقل تر و گەو جتریت. هە یاس وتی: باشە.

سولتان «خوشمی» یەکی هەبوو زۆری خۆش ئەویست. خوشمیش ئەو نەندە جوان بوو هەموو کەس هەر خۆشی ئەویست بۆ خۆی بە ئارەزووی خۆی سەری بە هەموو مال و دوکانیک ئەکرد، کەس نەبوو رینگای لێ بگری. لەبەر ئەوە کە بەبێ سەر بەر بە هەموو لایە کدا ئەگەر وا قەلەو بوو بوو هە هەر نەبیتەو.

رۆژیک سەری کرد بە مالی هە یاسا. هە یاس ژنە کە ی لە مال نەبوو. چوو خوشمی بردە ژووریکێ ژیر زەو یەو شاردیەو. مینیککی هەر وە کوو ئەوی هینا یە حەوشە کەو. لەو وەختە دا ژنە کە ی هاتەو. وتی: ئافرەت ئەمە خوشمی سولتانە، زۆر چاخە، خوا ناردوویە؛ قاپیە کە داخە سەری ئەبڕین با کەس پێ نەزانی بۆ خۆمان ئەبخوین. تۆیش دەنگ مە کە. ژنە قاپی داخست و هە یاس مەری سەر بڕی. گروویان خستیانە دیزەو هە لیانگرت.

یەک دوو رۆژ کە خوشمی دیار نەبوو سولتان پیاوی خستە ناو شار کە بیدۆزنەو. هەر دیار نەبوو. وتی: هەر کەس ئەم خوشمی یە منی لە ناو دا بردبێ سەری ئەبڕم. ئەم هەرە شەشی کرد ئیتر سۆراخی خوشمی بە تەواوی بڕا و سولتانیش زۆر بۆی بێ تاقت بوو.

رۆژیک هە یاس لەسەر شتیکی هیچ لە گەل ژنە کە ی بوو بە دەمە قالیان. ژنە وتی: تۆ ئەو نیت کە خوشمی سولتان سەر بڕی و لە ناوت دا؟ هەر ئیستە ئەچم خەبەرت لێ ئە دەم. هە یاس وتی: ئافرەت! ئافرەتی چاک بە، من کردم تۆ نە تکر دین. ئەگەر ئیستە تۆ بچیت خەبەر بە ی، سولتان سەرم ئەبڕی. ژنە وتی: من ئەمانە نازانم. عەزیزەتی زۆرمت داو ئەچم هەقی خۆمت لێ ئە کە مەو. هەر چەندە هە یاس دەستە و دامانی بوو بێ کە لک بوو. چوو بۆ لای سولتان و وتی:

ئەم ھەياسە كە تۆ بەيەكەم دلسۆزى خۆت ئەزانى، ئەو ئەتەو خوشمىكەتى لەبەر چاۋ مەنەو سەربرى. ھەرچەندە ھاوارم لىكرد شتى وا نەكەى بەگوتى نەكردم، وتى: ھەر ئەبىن داخىك بەرمە دلى سولتانەو.

سولتان چوو ھەرياي غەزەبەو، وتى: ئادەى ھەياسم بە بالەستە بۆ بىنن. ھەر ئەبىن ئىستەخوئى ئەوئىش بەرمە لاي خوئىنى خوشمئو. ھەياسيان بەقۆلبەستەيى ھىتايە حوزوور. سولتان رووى تىكردو وتى: ئەمە ھەموو نەكەكەت بوو كە ئەترانى مەن ئەو خوشمىيەم چەند خۆش ئەويست تۆ بچىت سەرى سەرى بېرى و بەو جۆرە مەن تووشى خەفەتى ئەو بەكەى؟ ئادەى جەلاد سەرى لە لەشى جيا كەرەو.

سولتان بەرگى غەزەبى پۆشيوو، ھەرچەندە ھەياس وتى: پادشاھم مەن شتى وام نەكردو، بى كەلك بوو. وتى: لە ژنى خۆت بەو لاو ھەكەسى تر ھەيە كە بەو جۆرە لىتەو نەزىك بى؟ ئەو ھاتو ھەبەرى لى داوى. گوايە ئەو درۆ ئەكا و تۆ راست ئەكەى.

لەبەر ئەو كە سولتان چوو بوو بە غەزەبا ئەو ھەموو دۆست و ناسراو كە ھەياس ھەيوو لى كشانەو و تيان: يەكئ ئەو ئەندە بەدەنمەك بى ھەر كوشتنى باشە. دەستى خۆش بى سولتان با بىكوژى.

ھەندى خزمى رووتەلەو ھەزارو فەقىرى ھەياس ھەبوون، كە بىستيان وا سولتان مەحمود ھەياس ئەكوژى ھەر يەكە چى بەرپەل كەوت لە دارو تىلا كۆ بوونەو بە ھەراھەرا و دەنگەدەنگ بەر بارەگاي سولتانيان گرت و تيان: يا ئەمەيە ئەبى ئىمەش سەر برى يا ئەبى لە خوئىنى ھەياس خۆش بى.

سولتان مەحمودئىش چوو تە بەرگى غەزەبەو لەقسەى خۆى نايەتەخوارەو، ئەلى: ھەر ئەبى بكوژى. خزمەكانىشى ئەلەين: ئەبى لە پىشا ئىمە بكوژى ئەو وەختە ھەياس بكوژە.

ئىش كە گەيشتە ئىرە ھەياس بانگى كرد: پادشاھم! مەمكۆزە خوشمىت ئەوا لە ژوورى زىر زەوى مالى كەى مئايە بئىرە بىھىننەو. سولتان زۆر سەرى سوپما. لەراستىدا ناردى ھىتايان سەبرى كرد، راستە خوشمىيەكەى خۆبەتى. ھەستا دەستى كردە مل ھەياس، ماچى كردەو ھەواى لىبوردنى لىكرد. ھەياس وتى: پادشاھم مەن و تۆ تازە پىكمانەو نامانكرى. بەلام ئەمە ئەو سى كۆگاخۆلەكە بوو كە لە مامەى رىش سىپىم كرى و تۆ وتت تۆ لەو گەوجىرت. مەن وىستم ھەر سىكت بەخەمەبەر چاۋ.

من به دنمهک نیم. روژیک خوشمن هاته مالی ئیمه، من بردم شاردمه‌وه مه‌ریکی ترم هیناو به ژنه‌که‌مم وت ئه‌مه‌خوشمیی سولتانه، سه‌ری نه‌برین و دهنگ مه‌که. ئه‌گه‌ر سولتان پینی بزانی سهرم ئه‌برئ. ژنه‌که‌م ئه‌و نه‌پنیه‌ی رانه‌گرت و هاته‌لای تو ئه‌وه‌ی وتی، وتی.

دووهم من دؤست و خه‌لکیکی زؤرم به‌ده‌وره‌وه بوو که چاکه‌م بؤ هه‌موویان بووبوو، که هاته‌وه‌ختی تنگ و چه‌له‌مه‌ی ناخۆشی هه‌موویان پشتیان تیه‌له‌کردم و لیم ته‌کینه‌وه. ئه‌وه‌ی که هات به‌هانامه‌وه ته‌نیا خزمه‌هه‌زاره‌کانی خۆم بوون که هیچ چاکه‌یه‌کیشم بۆیان نه‌بوو بوو. وه‌به‌لکوو هه‌موو دهم هه‌ر لیبان دوور ئه‌که‌وتمه‌وه.

سییه‌م ئه‌وه بوو وتی: به‌قسه‌ی خۆشی پادشا هه‌له‌نه‌خه‌له‌تیت؛ راست بوو ئه‌م هه‌موو لوتف و میهره‌بانیه‌ی که تو له‌گه‌ل منت هه‌بوو هه‌مووت به‌مه‌ریک گۆرایه‌وه.

ویستم سئ گه‌وه‌ره‌که‌ی مامه‌ی ریش سپیت سووراوسوور پیشان بده‌م و خۆت به‌چاوی خۆت بیانبینی.

هه‌یاس ئه‌مانه‌ی وت و لیبی دا رویشت تورا. سولتان مه‌حموود گه‌لنی به‌شوینیا گه‌را نه‌یدۆزیه‌وه تا به‌هۆی کاره‌ساتی گیسکه‌که‌وه دۆزیه‌وه و ناشتی کرده‌وه. هه‌یاسیش ئیتر له‌وه‌خته به‌داوه‌خزمه‌کانی خۆی له‌خۆی کۆ کرده‌وه، ئه‌و پشتیه‌ی که جاران به‌خه‌لکی ئه‌به‌ست به‌وانی به‌ست.

- ئه‌مه کاره‌ساتیک بووه که به‌داستانی گوپی ئاگردان له‌ناو کورددا ئه‌یگێر نه‌وه، له‌ویته‌ی ئه‌مه کاره‌ساتیک که رووی داوه‌و داستان نییه هه‌ر له‌راستیدا رووی داوه ئه‌مه‌ش بؤ رووداوی میژوو ئه‌گێر مه‌وه:

زستانی سالی ۱۹۱۹ زستانیکی سه‌خت و تووش بوو. گرانی گه‌وره‌ش هیشتا پاشه‌له‌قه‌ی مابوو. بئ حوکومه‌تی و بئ ئارامی خێوه‌تی ره‌شی خۆی به‌سه‌ر ولاتا هه‌لدابوو.

میرزا سه‌یفوللا هه‌بوو له‌سه‌ن پیاویک بوو خۆی به‌خۆی پینگه‌یشتبوو، ده‌وله‌مه‌ند بوو بوو. بووبوو به‌خواهن پاره. ماله‌که‌ی تۆزی که‌وتبووه قه‌راخ شاره‌وه، هه‌ر خۆی و ژنه‌که‌ی بوو له‌و ماله‌گه‌وره‌دا، ژیر ماله‌که‌یشیان هه‌بوو.

ژیر ماله‌ ئه‌وه بوو که ئه‌هلی لادیکان له‌به‌ر لیشاوی عرووس و له‌به‌ر فه‌لاکه‌تی گرانی روویان ئه‌کرده‌ شاره‌که. ئه‌و ماله‌ی که تۆزی حالی باش بوایه ژیرخانیکه‌ی ئه‌دا به‌یه‌کێ له‌وانه به‌بئ ئه‌وه پاره‌ی لئ وه‌ربرگئی. ئه‌وانیش خزمه‌تی ماله‌که‌یان ئه‌کرد؛ له‌بان مالین، له‌

نان کردن و حاجت شتن. دیسان خاوهن مالیش یارمه تی خوارده مهنی و جلو به رگی کونه شی ئەدان. به مانه بیان ئەوت: «ژیر ماله».

میرزا سه یقوللا ژیر ماله یه کی وای خه لکی دئی «خرۆسه» ی له مالا هه بوو. ئەم ژیر ماله یه ش هه ر خۆی و ژنه که ی بوو. شاره زای هه موو سوو چیتکی ماله که بوو بوو. ته نانه ت ئەیزانی سندۆقی پاره که ی میرزا سه یقوللاو ده مانچه که شی له کوییه.

ئەم کابرای ژیر ماله له گه ل سئی که سی تری خه لکی ده ره وه دا قسه ئەکا به یه ک که شه و له ناویک بین، ئەم قایی هه وشیان بو بکاته وه میرزا سه یقوللا خانه بگیر بکه ن.

خانه بگیر ئەوه بووه که به شه وه سه سته یه ک ئەچنه سه ر مالیک به بی ته فه وه هه را ئەچنه ژووره وه. خاوهن مال ئەگرن و ئەیکوژن. نه ختینه و شتی تر که به وه زن سووک و به قیمه ت گرانه ئەیه ن و ئەرۆن. حوکومه ت و شته ش نییه تا شویتیان که وی. ئەو هه زاره هه م سه ری ئەروا هه م مالی.

شه ویکی تۆف و به فرو تاریک سئی که سه که دین - که پیشتر ژوانیان گرتبوو - کابرای ژیر ماله قایی هه وشه بیان بو ئەکاته وه و قایی له و دیوه وه دانه خه ن. میرزا سه یقوللاو ژنه که شی نووستون. پیش هه موو شتی ئەچن ده مانچه که له ژیر سه ریا ده ره ئەکه ن. ئەمجا چرا هه لئه که ن و به ر ده ماخ ئەده ن. میرزا سه یقوللا هه لئه ستین و به ر ئەبه سه ر و پۆته لاک. یه کتیکیان ده ست ئەگرئ به سه ر ده میا نایه لی ده نگیشی ده رچی. ژنه که شی سه رینیک ئەخه نه سه ر ده می و ژنی کابرای ژیر ماله ی به لاوه دانه نین تا خه فه ئەبن.

میرزا سه یقوللا هه ر چه نده ئەپارپته وه و هاوار ئەکا بین که لک ئەبن. ژیر ماله که ی خۆی ئەناسیتته وه ئەلی: کوره ئەمه پیاوه تی نییه تو ئەیکه ی ئەتاسم. چیم هه یه بیبه ن مه مکوژن. ژیر ماله که ئەزانی ناسیویه ته وه چه قۆیه ک دینی به ملیا سه ری ئەبری. بیریک له هه وشه که دا ئەبن لاشه که ی ئەخه نه بیره که وه.

ئەمجا به شینه یی سندوقه پاره و زیر و زیو و نه ختینه ی تر چی ئەبن - که کابرای ژیر ماله شاره زای هه موویه تی - ئەیه نین له سه ر کورسیه ک به شی ئەکه ن و هه رکه سه به شی خۆی ئەخاته تنکه ی باخه لی و لی ئەده ن ئەرۆن. ژیر ماله ش قایان له سه ر دانه خاته وه و ئەویش له گه ل ژنه ی خۆیدا ئەخه وی. به یانی هه را په ییدا ئەبن که مالی میرزا سه یقوللا خانه بگیر کراوه. ژیر ماله ش ئەلی من ناگام له هیچ نییه.

به شویتنی چۆراوگی خۆینه که دا له شه که له بیره که ئەدۆزنه وه ده ری ئەکه ن و ئەینتۆن. ریکه وت چۆن ئەبن، خزمیتکی میرزا سه یقوللا ئەبن «ئاغه باوا» ی ناو ئەبن، دوکانی عه تاری

ئەبێ لە لای مزگەوتی حاجیەولەسەن. ئەو شەووە کە میرزا سەیفوللا ئەکوژرێ بەکێ لە دزەکان لە بەیانیدا ئەچیتە لای ئاغبەباوشت بکڕێ کیسەو یەنمۆرەکە ی میرزا سەیفوللا لای ئەو ئەبێ. کیسەو یەنمۆرەکە ی دەر دینێ و پارە دەر ئەکا. ئاغبەباو چاوی پێ ئەکەوی ئەیناسیتەووە کە ئەمە هی میرزا سەیفوللا یە، بەلام هیشتا خەبەری کوشتنی ئەوی نەبیستوووە. کابرا ئەروا لەپاشا کوشتنی میرزا سەیفوللا بلاو ئەیتەووە. ئاغبەباو خۆی ئەیگێراییەووە ئەبیوت: لەترسی ئەووە کە نەووەک ئەو دزانە بلین ئەویشمان لەگەل بوو، هەر دەنگم نەکرد چونکە دنیاکە زۆر بێسەر و بەر بوو. لەوانە بوو حوکومەتە پووچەلە ی ئەو وەختە منیان بگرتایەو دزیش لەو لاووە بوو خۆی دەر بچوا یە.

لەپاش یەک دوو رۆژ ژیرمالە کەش لەمالی میرزا سەیفوللا بار ئەکا و ئەروا. ئەو کەسانە کە ئەو ئیشەیان کردبوو هەموو هیچ و پوچ و نەدارا بوون. گەلێ لە خەلکی شارەکە ئەیانناسین کە هەزار و لاتن؛ چونکە ئەچوون قورەکایان ئەکرد رۆژی بەقەرانی یا قەرانی و نیویک. ئەو پارە یە بە کولەمەرگی بەشی ئەکردن. چونکە تا رۆژی عەمەلە بیان دەست ئەکەوت چوار رۆژ دەستیان نەئەکەوت. کەچی لەدوای ئەو کارەساتە بە بێرەحمانە پارەیان خەرج ئەکرد و ئەیانخوارد. خەلکە کە ئەمەیان ئەزانی، بەلام قەت دلێان بەلای ئەووەدا نەئەچوو کە ئەمانە تاوانیکی وایان کردوووە. حوکومەتییکی ریک و پیکیش لە ناوا نەبوو تا لەئیش بکۆلێتەووە.

لەپاش ماوێەک لەسەر دەمی حوکومەتی «شەریفودەولە» دا ژنی کابرای ژیرمالە لە گەل میردەکە یا ئەبێ بەشەریان. ژنە سێ و دووی لێ ناکا ئەچیتە لای شەریفودەولە ئەلێ: میردەکە ی من لە گەل سێ کەسی تر میرزا سەیفوللا یان کوشتوووە.

شەریفودەولە ناو و نیشانی کابرا وەر ئەگرێ و ژنەلای خۆی گل ئەداتەووە، دەم و دەست ئەنێرێ کابرا ئەگرن. کابرا ئەخاتە ژیر شەکنجەووە راستی سێ کەسە ی تریشی پێ ئەلێ و ناو نیشانی ئەوانیش لەو وەر ئەگرێ. سێ کەسە کە یەکیکیان هەر لە ناو شار مابوو. دوووەکە ی تر چوو بوونە دەرەووە. ئەنێرێ ئەوانیتریش پەیدا ئەکەن و ئەیانگرن. هەموو دان ئەنێن بەووەدا کە ئەوان میرزا سەیفوللا یان کوشتوووە.

شەریفودەولە لە ئەنجاما هەر سێکیان تیرباران ئەکا و ژنەکەش بەحەپسێکی درێژ حەپس ئەکا.

ئەم کارەساتی خانەبگیر کردنی میرزا سەیفوللا یە لە سەردەمی کا بوو کە ئەبولحەسەن خان، «سەردار محی رشتی» سەنە بوووە.

- له‌داستانی کورده‌واریه‌ی نه‌لن:

جاریک پادشای شاریک مرد و یه‌کیکی تر به‌بئ قسه‌هات نیشته شویته‌که‌ی و خوی کرد به‌پادشا. هه‌ر شتیکی کرد - له‌چاکه‌یا خراپه - کردی و دریفی نه‌کرد. پادشاکه‌ی پیشوو و هه‌زیریکی زوری هه‌بوو، یه‌که‌یه‌که‌بانگی کردنه‌لای خوی و ئەم پرسیاره‌ی لئ نه‌کردن که: «ئایا من خوا هیناومی یا خۆم هاتووم؟»

ئهو که‌سه‌ی که ئەبوت خوا هیناوتی ئەیدا له‌ملی ئەپه‌راند. ئەو که‌سه‌ش که ئەبوت خۆت هاتووی و به‌ئازابه‌تی خۆت بوویت به‌پادشا ئەیدا له‌ملی ئەویش؛ ئەویشی هه‌ر ئەکوشت.

ئهمه‌بوو به‌به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر ولانه‌که‌وه. هه‌ر که‌س هه‌ر شتیکی ئەوت له‌کوشتن به‌ولاو هه‌یچی تری ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت. ئەمجا سه‌ره‌هاته‌سه‌ر خه‌لکی تر. ئەنجامی ئەوانیش وه‌کوو ئەنجامی وه‌زیره‌کان بوو. پیاویکی پیر مابوو، سه‌ره‌هاته‌سه‌ر ئەو. پیاوه‌هه‌ر سه‌ره‌ی گه‌یشه‌سه‌ر به‌جاری هه‌ناسه‌ی لئ بر، چونکه‌ئەیزانی به‌شی ئەویش وه‌کوو به‌شی ئەوانی تره‌.

کورپکی منالکاری هه‌بوو کوره‌وتی: باوه‌من بنیره‌جوابی ئەده‌مه‌وه. باوکه‌که‌وتی: رۆله‌ئەم هه‌موو عاله‌مه‌نه‌یان‌توانیوه‌جوابی بده‌نه‌وه‌ئێسته‌تۆ چۆن جوابت پئ ئەدریته‌وه؟ جوابه‌که‌ی تۆیش هه‌ر جوابی ئەوانه‌و ئەنجامیشت وه‌کوو ئەنجامی ئەوانه‌.

نه‌وه‌للا که ئەنجام کوشتنه‌با هه‌ر خۆم بچم. ئەو دلهم نییه‌که‌تۆ له‌به‌رچاومه‌وه‌سه‌ر بپرن. کوره‌وتی: هه‌ر ئەبئ بمئیریت یا جواب ئەده‌مه‌وه‌یان منیش وه‌کوو ئەو عاله‌مه‌به‌هه‌ر جۆر بوو باوکی رازی کرد. باوک وتی: باشه‌پرۆ.

کوره‌هه‌ستا چوو بۆ باره‌گای پادشا. حوشتریک و بزنیکی له‌گه‌ل خوی برد. له‌به‌ر باره‌گای پادشادا به‌ستیه‌وه‌و خه‌به‌ریان نارد بۆ پادشا که یه‌کیک هاتوو بۆ ولام دانه‌وه. پادشا وتی با بیته‌ژووره‌وه. کوره‌چوو ژووره‌وه.

پادشا منالکی به‌رچاو که‌وت، وتی: ئەوه‌که‌سیکی له‌تۆ گه‌وره‌تر نه‌بوو بیت؟ کوره‌وتی: به‌لئ هه‌یه. هاته‌ده‌روه‌هه‌وساری حوشتری گرت و برديه‌ژووره‌وه. پادشا زوری به‌لاوه‌سه‌ر بوو وتی کورم یه‌کیک که ریشیکی هه‌بیت و دنیای دیبیت. کوره‌دیسان هاته‌ده‌روه‌ریشی بزنه‌که‌ی گرت و برديه‌ژووره‌وه. کوره‌وتی: پادشاهم ریشدارت ئەوی ئەمه‌ریش؛ چاوت لیه‌ج ریشیکی هه‌یه. پادشا ئەوه‌نده‌ی تر لئ به‌ره‌قا چوو. له‌دلی خویا وتی: ئێسته

بۆ بیکوژم پرسیاره‌که‌ی لێ ئە‌که‌م جواب ناداته‌وه‌ ئه‌و وه‌خته‌ ئه‌بیکوژم. وتی: باشه‌ رۆله‌، باشه‌. کوره‌ وتی: پادشام پرسیاره‌ بکه‌. پادشا وتی: من خوا هیناومی یا خۆم هاتووم؟ کوره‌ وتی:

پادشاهم نه‌خوا هیناوتی نه‌خۆیشت هاتویت. پادشا وتی: ئه‌ی کئ منی هیناوه‌؟ کوره‌ وتی: کرده‌وه‌ی ئیمه‌. ئه‌گه‌ر ئیمه‌ باش بووینایه‌ تۆش باش ئه‌بوویت. پادشا ولامی کوره‌که‌ی زۆر به‌دل بوو. کوره‌ی گرت و ماچی کرده‌وه‌. ناردی باوکیان هینا و کردی به‌وه‌زیری خۆی. ئه‌و زولم و ستمه‌ش که‌ هه‌یبوو هه‌مووی لابرد. عاله‌م هه‌موو که‌وتنه‌ خۆشیه‌وه‌. پاش به‌بێنیک به‌ کوره‌که‌ی وت: چاوت لێه که‌ چهند چاک بووم؟ کوره‌ وتی: پادشاهم ئه‌وه‌ ئیمه‌ چاک بوین بۆیه‌ تۆیش چاک بوویت. پادشا ئه‌وه‌نده‌تر قسه‌که‌ی پێخۆش بوو.

- ئه‌لێن له‌ وه‌ختی خۆیا له‌ ئه‌سته‌موول جووله‌که‌یه‌ک هاته‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ موسلمان بێن. چون‌ خه‌به‌ریان به‌ سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م دا (شیخواییسلامیش بوو). ئه‌ویش ئه‌وه‌ی پێویست بوو له‌ ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند بۆی جئ به‌جئ کرد و له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی ره‌سمیدا ته‌لقینی جووله‌که‌ی دادا و شایه‌ت ئیمانی پئ هینا و جووه‌ موسلمان بوو. هه‌ر که‌ شایه‌ت ئیمانی هینا سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م وتی بیکوژن. ئه‌م فه‌رمانه‌ بوو به‌ شتیکی سه‌یرو ده‌نگی دایه‌وه‌. هه‌ر چه‌نده‌ عاله‌م کۆششیان کرد که‌لکی نه‌بوو. فه‌رمانی سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م گێرانه‌وه‌ی نییه‌. خه‌لکه‌که‌ په‌نایان برده‌به‌ر سولتان که‌ به‌لکوو ئه‌و چاریک بکا. چون‌ ئه‌بئ جووله‌که‌یه‌ک له‌ به‌ر ئه‌وه‌ موسلمان بووه‌ سه‌دری ئه‌عه‌زه‌م فه‌رمان بدا به‌کوشتنی؟

سولتان وتی: فه‌رمانی شه‌رعه‌و شیخواییسلام داویه‌تی من ناتوانم بێگێرمه‌وه‌. خه‌لکه‌که‌ هه‌ر وازیان نه‌هینا؛ چونکه‌ ئیشه‌که‌ زۆر نابه‌جئ بوو؛ جووله‌که‌ موسلمان بێت و له‌سه‌ر موسلمانیه‌تیه‌که‌ی بکوژری، ئه‌مه‌ هه‌ر نه‌بووه‌. سولتانیش له‌ دلا به‌لایه‌وه‌ ئیشیکی ناهه‌موار بوو، به‌لام شیخواییسلام به‌فه‌رمانی شه‌رعی فتوای داوه‌ ئه‌م ناتوانئ له‌م روه‌وه‌ هه‌لیوه‌شینیتنه‌وه‌. شیخواییسلامیش له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌.

له‌ ئه‌نجاما شیخواییسلامی بانگی کردو وتی: فه‌رمانی شه‌رع گێرانه‌وه‌ی نییه‌، به‌لام چ من و چ ئه‌م خه‌لکه‌ ئه‌مانه‌وی له‌مه‌تی‌بگه‌ین که‌ چون‌ ئه‌بئ غه‌یره‌ دینیک که‌ موسلمان ئه‌بئ له‌ [...]^{۱۷}

[. . .] بکهوئ له کهوچک دەست بکهن به جنتیوان بهمن و بلتین خوا بتگری مامهولا بو کچیک بهخیتو کردوو. با بو خۆی له مالا داکهوی کهلکی میردی نییه. وتیان مامهولا نهو عهیه چیه و تو باوکیت دانی پی دا نهنی؟ هیچ باوک و دایکیک نییه دان بهعهیبی منالی خویانا بنین؛ بهتایهتی کچ که هەر ئهبن میرد بکا و بروا.

مامهولا وتی: باوکم کچهکم بی فیکره، کهلکی میردی نییه، شتی زوو لهبیر نهچیتهوه. بکهوئته لای هەرکەس له پاش چوار روژ تووشی دیق ئهبن و ئهیداتهوه به سهرا. نهوه لالا با دوستانهتی بمینی و کهسمان له کهسمان عاجز نهبین.

هەر چهند ئهوان وتیان مامهولا ئه مه شتیکی وانییه ئیبه به هه موو شتیکهوه قه بوولمانه، مامهولا دهستی نههتایه پیشهوه. جهماعهت ناچار رویشتن و ازیان هینا. کچهش گویی له ئه مه هه موو حیکایهت و کاره ساته بوو، هه ناسه به کی ساردی هه لکیشا.

که ئهوان رویشتن کچه خرته خرته کهوته خۆی. که ئیشیکیان پی ئهوت وه کوو کچی رائه په ری؛ که باوکی پی ئهوت ئیش و دهنگی زهنگی کلێسه هەر له میشکیا ئه مایه وه، شتیکی نه بوو که دوو جار پینی بو ترئ. هەر شتیکی که مامهولا به که مجار پینی وت هەر ئه وه بوو؛ دوو باره ی نه بوو. ته نانهت ئه و ئاموژگاریانه که پیش چهند سال باوکی ئه یکرد هه مووی هینایه وه بیری خۆی و هەرگیز ئیتر ریک نه کهوت جاریک ئیشیکی پی بو ترئ و بو جاری دووه م بلتی له بیرم نه بوو. هه تا ماوه به کی باشی پیچوو مامهولا زور هه سایه وه و پاشان دای به میردو له دلی خۆیا وتی: ئاوا چارت ئه کم، ئای کچ.

- جارێ لهو خواره داواکردنی پیغه مبهری باویکی زۆری هه بوو. هەر کهس هه لئه ستا داوای پیغه مبهری ئه کرد.

له سالی ۳۲۵ هجری کابرایه ک راست بووه وه وتی من پیغه مبهرم. وتیان په رجوت (موعجیزه) چیه؟ وتی: هەر کهسه کچیکی جوان یا خوشک یا ژنیکی هه بی بۆم بیننی من خیرا سکی پر ئه کم، هەر ئه و کاته کوریکی جوانی ئه بی له باوکی کچه یا میردی ژنه یا برای خوشکه که ئه کا. که ئیش ئه گه یشته ئیره زور کهس ئه یانوت ئه شه نو بیلا تو پیغه مبه ریت.

جاریک گرتیان و بردیانه لای پادشا. هەر چه شنی قسه ی ئه کرد. پیاویک راست بووه وه وتی: یا پیغه مبهری خوا! من نه کچم هه یه، نه ژنم هه یه و نه خوشک. بزنیکم هه یه بۆت دینم ئاوسی که. پیغه مبه ر هەر هه ستا راست بووه وه و بیستی بروا. وتیان بو کوئ ئه چی؟ وتی:

ئەچم بۆ لای جبرەئیل پیتی ئەلیم ئەمانە «تەگە» یان ئەوی؛ ئیشیکیان بە پینگەمبەر نییە. دەستیان کرد بە پیکەنین و بەرە لایان کرد.

- سەر دەمی پیشوو هێشتا ئەم هەتیو هۆتە دانە هاتبوو بۆ دوکتۆری و حکیمی، واتە ئەم شتومە که زۆرە که دوکتۆر بە هۆی ئەوانەو نەخۆشی، نەخۆشی بۆ دەرئەکەوی، و ئەبێ لە نەخۆشە کەش پرسی که چیتە. گوایه ئەمە ئەو کلیلێک بێ بۆ دەرکەوتنی نەخۆشیه که. ئەگەر یەکیکیش بلێ با بە ئەم پرس و خواسە ی بۆچییه، دوکتۆر ئەبێ خۆی نەخۆشی بزانی و بناسی. ئەگەر یەکی ئەم قسە یە کرد ئەیکەن بەکیوا. ئەلین ئەی دوکتۆر لە نەخۆش نەپرسی؟ ئەمە چ قسە یە که تۆ ئەیکە ی.

بابە با وایی. بۆ پشتیوانی قسە که ی تۆ جارەن حکیمە کان دوو شتیان هەبوو بۆ ناسینی نەخۆش. یەکی ئەهات نەبزی دەستی ئەگرت، یەکی ئەبوت زمانت دەرکە بزانی باری زمانت چۆنە؟ لەم دوو رینگاوه حکیم بۆی دەرئەکەوت که نەخۆشی ئەو نەخۆشە چییه و دەرمانی بۆ دەستیشان ئەکرد. ئەمە بیرو رای حکیمەکانی پیشوو بوو.

ئەلی حکیمیک هەر جارە که ئەچوو سەر نەخۆش، هەرکە نەبزی ئەگرت نەخۆشیه که ی بۆ دەرئەکەوت، دەرمانی بۆ دەستیشان ئەکرد و چاک ئەبوو وە. زۆر کەس پروایان بەمە نەئەکرد. دۆزمنەکانی ئەم ناوەیان بۆ بلاوکرده و گەیانندیانە لای پادشا که ئەمە درۆیه. پادشا وتی ئەبێ تاقی بکەینەو، ئەگەر درۆ بوو لە سەری ئەدەین.

پیاوی ناردە لای حکیم که کچی پادشا نەخۆشە و ئەبێ بیت بۆ چاوپیکەوتنی. ئەویش هات وتی بیهینن با چاوم پێ بکەوی و نەبزی بگرم. وتیان کچی پادشا هەتا و سیهیری سەری نەبینیوه، ئیستە چۆن ئەبێ تۆ دەستی بگری و نەبزی بگری؟ وتی: باشە لە ژووریکێ تر دایبیتن دەزویک ببهستن بە دەستیەو مە لەم دیووه سەری دەزوه که ئەگرم، بەو جۆرەش ئەتوانم نەخۆشیه که ییم بۆ دەرکەوی. وتیان باشە.

ئەمجا چوون پشیلە یەکی نەخۆشیان هینا لە ژووریکا دایاننا، دەزویکیان بەست بە دەستیەو، سەری دەزوه که یان هینایە ژوورە که ی تر پادشا و پیاوماقوولانی هەموو لەوی بوون. حکیمە کەش دانیشتبوو ناگای لە هیچ نییە. سەری دەزوه که یان دابە دەستیەو. حکیم دەزوی گرت تۆزی واقی و پرما دەزوی بەرە لا کرد و دیسان گرتیه وە. دوو سی جار ئەمە ی کردو هەر زۆرتر سەری سڕ ئەما و دەنگیشی نەئەکرد. پاشان لێیان پرسی چییه بۆچ دەنگ ناکە ی؟ وتی: نازانم بلیم چی، منیش زۆر سەرم سوڕ ماوه. ئەم نەخۆشە دەرمانە که ی

گوشتی مشکه. لهوه زیاترم بق ده‌رناکه‌وئ. پادشا و پیاو ماقوولان هموو ئافه‌رینیان کرد و
وتیان راسته تو حه‌کیمیت. پادشا ویستی تو تاقی بکاته‌وه، نه‌وهی که ده‌زوه‌که‌ی به‌ستراوه به
ده‌سته‌وه پشیلده‌وه عینسان نییه.

ژیوانی عبدالکدوین سجادی

عبدالکدوین کوری هجدهمین کوری حیسامه‌دین له به‌مه‌ماله‌ی سجادی، له سالی ۱۹۰۷ دا له گهره‌کی ته‌تارچینانی شاری سه چاری کرده‌وه به سهر دونیای ره‌نگاوره‌نگی پر له کاره‌ساتدا. به سوختی خویشتنی ده‌ست پیگر دووهو به نه‌تی گه‌لی شارو دینی کوردوه‌واری گه‌راوه‌وه به‌وه پارگه‌ی له سلیمانانی خسته‌وه. له سالی ۱۹۲۸ فیچازه‌ی

ژانسته ئیسلامیه‌کان و زمانی عه‌ره‌ی وهرگر تووه‌وه دواچار بو مه‌لایه‌تی و پیش‌نویزی له مرگه‌وتی هه‌جیه خاترون روه‌ی کردۆته به‌خداو ههر له‌وه‌وه‌وه.

له ماوه‌ی شه‌ری دووه‌می چینانیدا خه‌ی داوه‌وه ره‌ژۆنامه‌وانی و گۆناری «گه‌لاوتی» و «هزار» ی به‌رپه‌ره پر دووه. له ۱۹۵۹ دا بو ته ماموستای ژانگه‌ی به‌خدا له کتلیوی زمانی کوردیناو تا سالی ۱۹۷۴ له سهر هم ئیسه ماوه‌وه. له ۱۹۷۰ ده‌په‌سه ره‌زیری ئه‌وقاف. له ۱۹۷۷ دا خا‌ه‌شیه‌ ده‌کره‌.

پاشا خا‌ه‌شیه‌ بیرونی هه‌سوو دیکۆر توانی ده‌خاته سهر کار له سهر بابته‌ی نه‌ده‌بی کورده‌ی به‌لام کۆژرانی کوری گه‌وره‌ی له شه‌ری ئیراق و ئیراق (۱۹۸۰-۱۹۸۸) دا وزه‌ی ده‌بره‌ج و په‌ستی ده‌شکینه‌ج. تا له سالی ۱۹۸۴ دا روه‌ له شاری خاموشان ده‌نه‌ و له گۆرستانانی شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلا‌نی هه‌سپه‌رده ده‌کره‌.